2721

CYRILII

DE TRINITATE

ET PROVERB

3191

2-9-3

BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.

VII H 3

3191

~~25~~
·26·

Oviedo 10

N.º 10

C. 321

Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας. περὶ τῆς [illegible]
καὶ ὁμοουσίου τριάδος. τὸ λεγόμενον θησαυρός.

Οὐκ ἐπὶ τοῖς μὲν προσήκει τὸν μακρὸν ἀγῶνα ἐπιγράφεσθαι δεῖν, ὁ δὲ
δὴ ἀπόδειξις λόγος. ὦ φιλοπονώτατε ἀδελφὲ νεμεσῖνε.
τὸ γὰρ δὴ οὕτω γλυκὺ δυσεύρετόν τε καὶ χαλεπὸν εἰς
κατάληψιν. καὶ οὐ σφόδρα φανερὸν τοῖς ἐξήγησιν, ὡς τὸ
περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος ἀπλανὴς θεωρία.
καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ διαλαμβάνεσθαι μηδαμῶς [illegible] ἔχουσα διά-
λεξις λεπτομερῶς, μάλιστα δὲ ἀληθεστάτη [illegible]
ἐστὶν ἡ αὐτοῦ διάνοια. ἀπλανὴς δὲ ἡ γραφὴ καὶ μέ-
χρις τὸ [illegible] ἑρμηνείαν ἰσχύουσα. διαπλέξεται [illegible]
τῆς ἀληθείας τὸ κάλλος, καὶ οὐ τοῖς πολλοῖς ἐγκαλύ-
πτεσθαι πεφυκός. ἀλλὰ μόνοις τοῖς [illegible]
ἀγαθῆς καὶ ἀνεπιπλήκτου γνώμης [illegible]
αὐτὸ καὶ ἀνορύττουσιν ὥσπερ τινὰς θησαυροὺς ὁσίου.
ἵνα δὴ καὶ τυχόντες [illegible] ἀκούσωσιν· ὑμῶν
δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι· καὶ
τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν· [illegible] δεῖν
ὅμως πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐλθεῖν· ἀγαπῶντα τὴν
ἀγάπην [illegible] Χριστῷ. καὶ τὴν [illegible] δύναμιν
αἰτούμενοι [illegible] ὅτι συνεπήξεται καὶ χειραγωγή-
σει τοὺς [illegible] δαδουχίαις, ἐπὶ τὴν τῆς ἀλη-
θείας [illegible] αὐτῶν διάλεξιν [illegible] σκοπός

ἰδίων

γὰρ τὸ κ(ύριο)ν εἰπεῖν ὅτι κ(ύριο)ς Ἰ(ησοῦ)ς· ἐρρέθη δὲ τούτοις ἁγί-
ῳ πν(εύματ)ι· οὕτω γὰρ ὁ παῦλος φησίν· οὐδεὶς δύναται
εἰπεῖν κ(ύριο)ν Ἰ(ησοῦ)ν εἰ μὴ ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ· ἐπειδὴ γάρ τινες τῶν
βεβήλων οὐ κατεχρῶντο τῷ λέγειν ἀνάθεμα Ἰ(ησοῦ)ν,
τοῦτον εἰπὼν· πρὸς ὅ τι ἂν αὐτοῖς ἔδοξεν· παραφέ-
ροντες τὰς γραφάς· τὸν δὲ τοῦ πν(εύματο)ς λόγον, τὸ ἐξ αἰνι-
~~γμάτων~~ δηλοῦν μᾶλλον πρὸς τὸ πλεῖστον νόημα· καὶ
τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν διὰ πολλὴν ἀγνωσίαν κα-
θαιρεῖν· ἀναγκαῖον οὖν χειροτονεῖσθαι καὶ πρέ-
πον ... καὶ τὴν ... καὶ
προφητῶν ... τῆς ἐκκλησίας ...
καὶ ... ἐξυφαίνει
τὸν λόγον· καὶ ... ἔννοιαν ...
... κεφάλαια ... ἐξ ὧν ...
... ἐπιτηδείους ... τοῖς ...
... πολυσχιδῶς μὲν γὰρ καὶ πολυτρόπως
... ἐποίησεν ... καὶ
... καὶ ...
τὸ ... σχῆμα· ὥσπερ δὲ ...
... γυναιξὶ ... τὰ τοῦ πράγμα-
τος ... ἐξ ... οἰόμε-
να ... καὶ ... καὶ
... πρὸς ... ἐπ-
... ἀπολαύει.

τὸν αὐτὸν οἶμαι τρόπον ὥσπερ τοῖς ὀλεθρίοις τῶν ἑτεροδόξων
φωνῶν· τὸ τῆς [illegible] βίου χρῆμα [illegible] ἐξετάζεσθαι κόσμος· καὶ
τοῖς τῆς [illegible] πορεύεσθαι παρέχειν [illegible] λόγοις.
οὐδαμοῦ μὴν εὐδοκιμοῦντων τὴν ἀλήθειαν· ἴσως δὲ κε-
κρυμμένην ἔχοντας τὴν ἀπὸ τοῦ ψεύδους ἀπάτην.
ἀλλοίωσιν [illegible] τὴν [illegible] λογικὴν [illegible] οἰκεῖον δύναται
χέοντες νοῦν· τοῖς μὲν παρ᾽ ἐκείνων οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ δό-
ξαις· τοῖς δὲ οὕτως ἔχουσιν ἀκριβῶς ἐχομένοις πίστεως.
ἐφθακότες [illegible] λέγοντες· [illegible] ὁ [illegible]
οὐκ [illegible] εἶναι [illegible] τὴν [illegible] αὐτῶν· ἔ-
δοξε [illegible] τοῦ [illegible] σύνθεσιν [illegible]
ματα· καὶ [illegible] μὲν οὐδαμῶς [illegible] τὸν
λόγον· [illegible] δὲ [illegible] τῶν κεφαλαίων
τὴν [illegible] ἔχοντα [illegible]· οὕτω γὰρ [illegible]
τε καὶ [illegible] τοῖς [illegible] τῶν [illegible]-
μένων [illegible] θεωρεῖς δὲ τῷ βιβλίῳ τὸ ὄνο-
μα· πολλὴν ἔχοντι τῶν θείων θεωρημάτων τε θεω-
ρίας [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible]
διαλόγων τινῶν· καὶ πρὸς τὸ δύνασθαι [illegible] σοφί-
σματα [illegible] τὰ πάντα [illegible] πλουσί-
ως χορηγουμένη χάριν· εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ τὸ [illegible]-
μένου· ὅτι συντέθειται μὲν κατὰ τῶν [illegible] τε-
ταγμένην προγραφὴν τοῖς [illegible] βιβλίῳ κεφάλαια.
[illegible] ἔχεται δὲ [illegible] πολλά· πρὸς τὸν αὐτὸν

συντείνοντα τῶν θεωρημάτων σκοπόν· καὶ διὰ κοινῶν
καὶ παραδεδεγμένης εἰς τὴν τοῦ προκειμένου συμβαίνοντος
νοῦ· παραιτητέον δὲ κἀνταῦθα τὴν ἀναφοράν
περιεκτικήν τοῦ λόγου ἀποδεικνῦσι τὴν λέξιν τὰς
δὲ περὶ τὸ πόσον τοῦ τῆς στοιχειώσεως
μὴ ἐντελέστατα λαβεῖν τοῦ
γραφῆς· ἀποδεικτικὸν
συνέχει ὡς τὴν ὑπὸ
... ἀποδεικνύναι
ἀρχὰς τοῦ μαθήματος
εἰς τὸ ἑπόμενον
στοιχεῖα
τέλος·

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷδε·

Περὶ ἀγεννήτου καὶ γεννητοῦ· τίνι ὅτι τὸ κρατοῦν ἐστὶ καὶ ἀξιο-
λογώτερον πρὸς κατάληψιν τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγέννητον· α^ον:

Ὅτι τὸ ἀγέννητον οὐκ οὐσίας, ἀλλ' οὐ σημαντικόν· β^ον:

Ὅτι εἰ καὶ τὸ ἀγέννητον οὐσία, μόνον δὲ τοῦ μὴ γεγονέναι τοῦ
θεοῦ σημαντικόν· γ^ον:

Πρὸς τοὺς τολμῶντας λέγειν, ὅτι τῶν ποιητῶν ὁ τελευταῖος
ὁ υἱός· ἐκλογαὶ συλλογισμῶν καὶ νοημάτων κατασκε-
ναὶ σὺν μαρτυρίαις τοῖς συναγομένοις ἐκ τούτων
ὅτι ἀΐδιος ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, εἰς τὸ αὐτὸ κατασκευαστικὰ
πιθανά· ὅτι τὸ ῥητὸν τὸ λέγον· τὰ γὰρ ἀόρατα τοῦ-
αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα κα-
θορᾶται· ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης τὸν
υἱὸν σημαίνει· ἑτέρα μαρτυρία· ὅτι ἀΐδιος ὁ υἱός·
ἀπόδειξις διὰ μαρτυριῶν· ὅτι αἱ θεῖαι γραφαὶ τὸ ἦν
καὶ τὸ ὢν καὶ τὸ ὑπάρχων καὶ τὸ εἰμὶ καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ
ἔσται καὶ τὸ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ λόγου τιθέασι μόνου· ἐπὶ δὲ
τῶν γενητῶν οὐκ ἔτι· ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πάλαι καὶ τὸ πρίν·
καὶ τὸ πρὸ τοῦ· καὶ τὸ γέγονε καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια· ἔτι
περὶ τοῦ ἀΐδιον εἶναι τὸν υἱὸν ὡς ἐξ αὐτῆς θέσεως κα-
τασκευή· ἔτι περὶ ἀϊδιότητος συλλογισμοὶ μετά
τινος ἐπιπαραιτήσεως πεπλασμένος καὶ ζωαγωνίας
ὁμολογίαν· τοῦ δὲ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς καὶ ἀνά-
γκῃ εἶναι ἐπιγεγονότος τὸν υἱὸν ἀπολαμβάνοντα·

Liber I^mus.
Fol. 7.

ἀλλὰ τοῦ τὸ ἀδιχόνοτι καὶ ἀεὶ πατρὶ συναΐδιον. ἐπεὶ πατρὶ

ἀϊδιότητος υἱοῦ ἐρωτήσεις ἀνάγκασαι αὐτὸ πάλιν [illegible].

πρὸς τὸ αὐτὸ περὶ ἐρωτήσεως ἀντιστρέφεται. ὅτι χρὴ καὶ

ἀπαραλλάκτως ἐρωτῶν αὐτὸν ἀποδείκνυσθαι. ἀλλὰ πρὸς

τοὺς ἐρωτῶντας. εἰ ἔχεις υἱὸν πρὶν γεννῆσαι· καὶ λέγοντας

οὕτω καὶ ὁ θεὸς οὐκ εἶχε πρὶν γεννῆσαι. δου :

ὅτι οὐ προϋπῆρχεν τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ καὶ ἀγέννητος ἦν ἀΐδιος

αὐτῷ συναΐδιος γεννητῶς ὁ υἱός. εου :

ὅτι ὁ πατὴρ ἀιδίως καὶ ἀχρόνως ἐγέννησε ἐξ ἑαυτοῦ

τὸν υἱόν. ςου :

Πρὸς τοὺς προτείνοντας τὸ ἀβουλήτως ἢ κατὰ βούλησιν

γεγέννηκε τὸν υἱὸν ὁ πατήρ. ζου :

Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι οὐ τῷ πατρὶ, ἀλλὰ τῇ βουλήσει

αὐτοῦ ὅμοιος ἐστὶν ὁ υἱός. ηου :

ὅτι ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ὁ υἱός. περὶ τῶν ἐπομένων καὶ ῥητῶν.

τί με λέγεις ἀγαθόν. οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. καὶ

τὸ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν. καὶ θεόν

μου καὶ θεὸν ὑμῶν. καὶ ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μου ἐστίν. θου :

ὅτι ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ὁ υἱὸς ἐν ἀπαρχῇ [illegible] πρὸς

τοὺς [illegible]. τί με λέγεις ἀγαθόν. καὶ ἐξήγησις τοῦ ῥητοῦ. ιου :

liber. 2.

47.

ὅτι ὁμοούσιος ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ πρὸς [illegible] τὸ ῥητόν. ὁ

πατήρ μείζων μου ἐστίν. ἀλλὰ διδάσκων ὅτι προκ-

[illegible] τοῦ μείζονος καὶ τοῦ ἥττονος ἀπαραλλάκτως ἐν

τῷ αὐτῷ [illegible] ἑρμηνεύσου κατὰ τὸ [illegible]

ἐξ ἴσου λέγειν τέχνην· ἄλλο· ἀπόδειξιν ἔχον ὅτι διὰ τοῦ
λέγεσθαι μείζονα τὸν πατέρα [illegible] φέρεσθαι καὶ πάντως
ὁμοούσιον· ἐπεὶ δὲ οὐ [illegible] αὐτοῦ· ἄλλο· ὅτι ἴδιος ὁμοῦ
τοῦ περὶ προκειμένου ῥητοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐ-
γήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ καὶ τῶν ἑξῆς: ιᾱ' τοῦ:

Τί τὸ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσ-
μεν· τίς ἡ ἀπόδειξις ἐφεξῆς ὅτι ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ ὁμοούσιος ἐκ
πάντων τῶν κατὰ τὸν πρῶτον [illegible]· ἄλλο· ἀ-
ποδεικνὺς ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ τὸ ἴδιος αὐτοῦ ἐστὶν·
ἄλλο· σημαίνει ὅτι ἴδιος θεοῦ καλεῖται ὁ λόγος· ἄλλο·
κατὰ γραφῆς ἀποδείξεως διδάσκων ὅτι τὰ ἐξομοιού-
μενα αὐτῷ οὐ πάντως καὶ κατὰ φύσιν ἐστὶν οἷς ἐξο-
μοιοῦνται· ἀλλ' ὥσπερ τινὰς εἰκόνας τῇ φύσει προσεῖναι
[illegible] γίνονται [illegible] προσφέρειν [illegible]·
ἄλλο· δηλοῦν ὅτι θεοῦ [illegible] γίνεσθαι τι· οὐ φύσει
σημαίνει μεταβολήν· ἄλλο ὅτι [illegible] αὐτοῦ·
ἄλλο· διὸ [illegible] ὅπως προσήκει νοεῖν τὸ
ῥητόν· [illegible] ἵνα ὡς πατὴρ ἐγὼ καὶ σὺ ἐν ἐμοί,
οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ
σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἄλλο·
[illegible] ἀκριβῶς ὅτι ὁ πατὴρ οὐ τὴν ἑαυτοῦ ἀφθαρσίαν
φύσιν πρὸς τὴν θείαν μεταποιουμένων· ὅταν ἐν γί-
νεσθαι πρὸς τὸν θεὸν λεγόμενα· ἄλλο ὅτι μετέχοι γε-

Liber · 3
74

γόνος ἐστὶ αὐτοῦ τοῦ λόγου τὸ κατηγορούμενον :: ρβ′ ::

Περὶ ὁ μεγάλη τῆς υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ὅτι οὐ κατὰ
θεοπρεποῦς φύσεως ὁ υἱός· ἢ ἔξωθεν ἐπακτοῦ· ἀλλ' ἐκ
τῆς οὐσίας αὐτοῦ τοῦ προελθὼν ὡς υἱός· ἄλλο· ὅτι
οὐκ ἐξ ἀλλοιώσεως τῆς αὐτοῦ τοῦ χρόνος ἐστὶ τὸ ἀλλοί-
ον, ὅμοιος ἐστὶν ὁ υἱὸς τῷ πατρί· ἀλλὰ φυσικῶς· ἄλλο·
σημαίνου ὅτι ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἐστὶν ὁ υἱός· καὶ
οὐκ ἔξωθεν καθάπερ οἱ χειροτονούμενοι φασίν· ἐπειδὴ
δεῖ δὲ οὐκ ἔξωθεν ὅμοιος ἀλλ' ἀπόδειξις ἀπὸ τῶν
liber. 4. 95. θείων γραφῶν· ὅτι ἡ πρὸς εἰκόνα τὸ χρῆσθαι τῆς πρὸς τὸν θεὸν
καθ' ἣν κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν μορφούμεθα· οὐ γὰρ
ἐξαρκεῖ τὸ τοῦ αὐτοῦ καταστολὴ πρὸς τὸ φαίνεσθαι
καὶ εἶναι ἀκριβῆ τοῦ ποιητέλος· τὸ δὲ μὴ κεκοινωνη-
νοίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καθάπερ λόγον τοιοῦτον :: ργ′ ::

Εἰ ὁ πατὴρ ὁ μεγάλης προκειμένου ῥητοῦ· ὡς πατὴρ γὰρ ὁ
πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτω καὶ τῷ υἱῷ δέδωκε
ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ τούτων
συλλογισμῶν· ὅτι ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ υἱός· ὡς
ὁ πατὴρ καὶ ὁ πατήρ :: ρδ′ ::

liber. 5. 103. Εἰς τὸ ἐν ταῖς πράξεσι κείμενον· ὡς ἐνδιατρίψεσθαι ἀρχὴν ὁδῶν
αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ· ὅτι τὸ ἐκτίσατο οὐ κατὰ τὸν
τῆς οὐσίας τοῦ λόγου κεῖται· οὐδὲ κτίσμα ἢ ποίημα
ὁ υἱός· ἀπόδειξις ἐκ πολλῶν θείων γραφῶν· ὅτι ὡς θεὸς
οὐδὲ πρὸς κτίσμα τῶν κτισμάτων· οὐδὲ κατὰ

πρὸς κενούμενα αὐτ' ἔχειν, πρὸς κενοῦσθαι τὸ δοξολογεῖ-
σθαι· ἄλλο· αὐτὸ τέθεικας αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν δογματίζων·
αὐτὸν ἔχουσα τὸ πατὴρ τοῦ εἶναι τοῦ υἱοῦ ὡς αὐτοῦ νομί-
ζουσιν ἀληθῶς· καὶ λύσις ἐρωτήσεως τοῦ πατρὸς ὄντος αὐ-
τολογικοῦ· εἰ τὸ δὲ τὸ [illegible] ἐνυπόστατον· ὅτι ὁμοούσιος ὁ
υἱός· ἄλλο· τῶν ὀρθοδόξων λεγόντων· ὁμοούσιον ε-
ἶναι ὁ υἱός· πῶς ἔχει κατὰ φύσιν τὸ εἶναι δημιουργός·
οὐ γὰρ ἴδιον τῶν κτισμάτων· τοῦτό γε αὐθεντικὸν φησίν·
οἱ αἱρετικοὶ καὶ [illegible] κατηγορούμενα· καὶ αὐτὸς [illegible] ε-
φεξῆς· ἐπὶ [illegible] ὁμοίως [illegible] ὅτι
τὸ ἀγαθὸν καὶ ἅγιος προσφῆτες [illegible] ἐπὶ [illegible]
πατρὸς· καὶ [illegible] προβαλλόμενος ἀγνοοῦντα [illegible]
τὸ ἐπὶ [illegible] ὅτι τοῦ θεοῦ λόγοι [illegible]
[illegible]· ἄλλο· [illegible] τοῦ ἐκείνου σύμ-
πληρωμα αὐτοῦ· τοῦ ιε'

Π ερὶ [illegible] υἱοῦ· καὶ ὅτι ἀκριβῶς [illegible] ἐκ
[illegible] τοῦ πατρός· τοῦ ις' :— liber. 6.

126.

Ὅ τι [illegible] προβαλλόντων [illegible] πρός [illegible]
ὁμοούσιον ὁ υἱός· τοῦ ιζ'

Ὅ τι [illegible] καὶ [illegible]
τὸ [illegible] ἐπὶ θεοῦ· τοῦ ιη'

Π ερὶ τῶν λεγόντων ὅτι ὁ υἱὸς οὐκ [illegible] λόγος :~ liber. 7.
τοῦ πατρός· [illegible] καὶ [illegible]·

133.

[illegible] ὅτι καὶ ὁμοούσιος [illegible]

περὶ τοῦ [illegible] οὐκ ἔξωθεν [illegible] τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐστίν. λόγος ιθʹ.

liber. 8.
139.

Εἰς τὸ ὑπομείνας σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. ὅτι οὐ [illegible] περὶ [illegible] καὶ ὡς τὸν αὐτὸν ἔχουσι τὸν νοῦν· εἰς τὸ ἐχαρίσατο αὐτῷ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτόν· καὶ ὅτι ταῦτα λέγεται περὶ Χριστοῦ· διὰ τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον· ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων· παράθεσις ῥητῶν σημαινουσῶν ὅτι τὸ κρείττων [illegible] γραφὴ ἐπὶ τῶν [illegible] κατὰ τὸ [illegible] τῆς φύσεως λόγου· κατὰ τὸ [illegible] ἀξίαν [illegible]· ἢ κατὰ τὸ μέγεθος τῆς χάριτος· ἄλλο· [illegible] ὅτι τὸ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων οὐ [illegible] φέρει σύγκρισιν· ἄλλο· [illegible] καὶ [illegible]· παράθεσις ῥητῶν περὶ [illegible] τοῦ Χριστοῦ καὶ [illegible]· ἄλλο· ἐκ τῶν αὐτῶν ὅτι [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible] τῆς [illegible] τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ [illegible] τοῦ κρείττων [illegible]· πῶς γὰρ κρείττων ἀγγέλων ἐστὶ καὶ πόθεν ἐξ αὐτῶν [illegible]. λόγος κʹ.

Κεφάλαια τοῦ βʹ μέρους τοῦ θησαυροῦ.

liber. 9.
153.

Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου· κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν· πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν· τὸ δὲ [illegible]

ὅτι οὐ ποίημα οὐδὲ κτίσμα ὁ υἱός· ἐπιλήψεως ἀπὸ τῆς
θείας γραφῆς· ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν φύσει υἱῶν τὸ ἔκτισε τε
καὶ ἐποίησεν κεῖται διαφόρως· ἄλλο· ὅτι γεννητικῶς
κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
ἡμῶν Ἰησοῦν· πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ ἐξῆς τὴν
διάνοιαν τοῦ ῥητοῦ· ἄλλο· ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς
οἶκος Ἰσραήλ· ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεὸς τοῦ-
τον τὸν Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· κα΄
Εἰ τό· περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν·
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν· οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατὴρ μόνος· κβ΄
Εἰ τό· ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν· καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τό· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ — liber 10.
πατρός μου· καὶ δὲ τό· οὐ δύναμαι ποιεῖν οὐδὲν ἀπ' ἐμαυ- 164.
τοῦ· ἀλλὰ καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ὅσα τοιαῦτα ὅμοια
ἃ εἰσὶ ῥητά· ἄλλο· δὲ τὸ ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία· καὶ
δόξασόν σου τὸν υἱόν· ἢ καὶ καταλιμπάνεσθαι περὶ τοῦ
δεδοξάσθαι ἢ δοξάζεσθαι τὸν υἱόν· ἄλλο· διὸ οὐ δύ-
ναται σεσῶσθαι ἀπαράβατον ἔχειν ὡς διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα· κγ΄
Εἰ τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ σωτῆρος ταπεινά· ὡς παρὰ τοὺς ἀγ-
γέλους ἠλαττῶσθαι· δὲ τὸ ἔκλαυσε· καὶ δὲ τὸ νῦν ἡ ψυχή μου τε-
τάρακται· καὶ δὲ τὸ εἰ δυνατὸν πάτερ παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο· καὶ δὲ τὸ περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου· καὶ ὅσα τοιαῦτα ὅμοια εἰσὶ ῥητά· ἄλλο· δὲ τὸ [illegible]· κδ΄
Εἰ τὸ πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι οὐ κτίσμα

ὁ υἱὸς διὰ τὸ ὅτι μὴ [illegible] μονογενὴς κέκληται,
ἀγαπώμενος καὶ λέγεται θεῖον γεννητῶς : κε′ :

Εἰς τὸ ἐρωτῆσαι τοὺς υἱοὺς Ζεβεδαίου τὸ καθίσαι ἐκ δεξιῶν-
μου · τὸ ἐξ εὐωνύμων μου · οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι : κϛ′ :

Εἰς τὸ ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν · καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν : κζ′ :

Εἰς τὸ [illegible] · εἰς δὲ προέκοπτε σοφίᾳ καί,
ἡλικίᾳ · καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις : κη′ :

Εἰς τὸ ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα · τότε καὶ αὐτὸς
ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα : κθ′ :

Εἰς τὸ πάτερ δόξασόν με τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί : λ′ :

liber. 11. Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ θεὸς περὶ τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας , οὐδέ
156. τι μᾶλλον ἐπίσταται · ἀλλ᾽ ὅπερ καὶ αὐτὸς οἶδεν περὶ αὐτοῦ,
τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπαραλλάκτως · διὰ τὸ καὶ αὐτὸ θεὸς εἶναι
λεγομένων ἔνδειαν [illegible] καὶ λύσεις ἐφεξῆς : λα′ :

liber. 12. Σχόλια ἀπὸ πάσης τῆς καινῆς διαθήκης · ἐξ ὧν [illegible]-
162. γίαν συνάγουσι διὰ σχήματος συλλογιστικοῦ · ὅτι
θεὸς καὶ φύσει ἐστὶν ὁ υἱός , καὶ οὔτε κτίσμα, οὔτε ποίημα : λβ′ :

lib. 13. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος συλλογισμῶν καὶ [illegible] σχήμα-
213. τα · δι᾽ ὧν ἐστὶν μαθεῖν ὅτι θεὸς καὶ τῇ φύσει καὶ ἐκ θεοῦ
τὸ πνεῦμά ἐστιν · καὶ οὐ [illegible]
ἀλλὰ οὐσιώδης : λγ′ :

lib. 14. Ἔτι περὶ ἁγίου πνεύματος σχόλια ἀπὸ πάσης τῆς καινῆς δια-
228.

φύσεως · διὰ σχήματος συλλογιστικοῦ · ζητῶ γοῦν τὰ
εἰς ὁμολογίαν · ὅτι δὲ καὶ ἐν τοῖς καθόλου φύσιν τὸ πνα
καὶ οὐ κτίσμα οὐδὲ ποίημα : λδου :
Παραθετέον τὰς τοιαύτας συναγωγὰς ῥητῶν διαφόρων χρησί-
μους πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ κεφαλαί-
ων : λεου :

Κεφάλαιον α΄.

Περὶ ἀγνώστου καὶ γνωστοῦ.

Ἐπειδήπερ τοῦ εἰδέναι ἐπιχειρεῖν ἀξιοῦμεν· τὸ τὸ ἄγνωστον καὶ δύο· ἵνα δῆλον ᾖ ἀσαφοῦντες αὐτό, καὶ διὰ τοῦ προσφέροντες ἐν τοῖς γνωστοῖς καταριθμήσωμεν τὸν νοῦν· ἀποκρίνασθαι χρὴ τοιῶσδε· πρῶτον μὲν οὖν αἰσθητῶς ὁ ἀπαιδεύτως τις ἐρωτήσας· κατὰ πολλὰ γὰρ σημαινόμενον τὸ ἄγνωστον ἐκλαμβάνεται· ἄγνωστόν ἐστι· τὸ μήπω γενόμενον, τουτέστι μέλλον δὲ γενέσθαι· ὡς ὁ ἀπὸ ξύλου σκάφος, ἢ ἐκ χαλκοῦ ἀνδριάς· μήπω δὲ γινόμενον. καὶ πάλιν ἄγνωστον λέγεται, τὸ μήτε γινόμενον πώποτε· μήτε μὴν γενέσθαι δυνάμενον· φέρε εἰπεῖν τὸ τρίγωνον σχῆμα· οὔτε γέγονεν ποτὲ τετράγωνον, οὔτε γίνοιτό ποτε· ἀλλὰ γὰρ ἀφανίζεται τοῦ τριγώνου τὸ σχῆμα, καὶ ἕτερόν τι παρὰ τοῦτο γίνεται· λέγεται πάλιν ἄγνωστον τὸ ὑπάρχον μὲν καὶ ὑφεστηκός· μὴ μὴν γνωσθὲν ὑπό τινος· κατὰ πολλοὺς τοίνυν νοουμένου τρόπου τοῦ ἀγνώστου τί ἄρα σημαίνειν ἐπιζητοῦν βούλονται τὸ ἄγνωστον· ἀλλ' ὁμοίως τὸ μὴ γνωσθῆναι φύσιν ὁμολογήσαντες πρότερον ἀπαιδεύτως πεποιῆσθαι τὴν ἐπερώτησιν· λεγέσθω τοίνυν καὶ παρ' ἡμῶν ὅτι ἦν τὸ ἄγνωστον· ὁ δὲ πρὸς τοῦτό φαμεν, οὐ κοινῶς ἀναγκαῖον γὰρ πάντως ὁμολογεῖν γνωσθῆναι τὸν νοῦν· ἐπειδὴ τὸ

ἄγνωστον τὸ

÷ ἀγέννητον τὸ ὅπερ ἐστὶν ὁ πατήρ· δηλαδὴ τοίνυν πάλιν ἡ σοφία καὶ δύναμις καὶ λόγος τοῦ πατρὸς ἐστὶν ὁ υἱός· τὸ δὲ αὐτὸ τῷ πατρὶ λόγος καὶ σοφία καὶ δύναμις, οὐκέτι γίγνονται ὁ υἱὸς οἷ ταῦτα εἰσὶ καὶ καλεῖται· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ θεοῦ θεός· καὶ ἐμφανὲς ἐξήστραψε φῶς, οὕτω καὶ ἐξ ἀγεννήτου ἀγέννητος. δεῖ γὰρ εἶναι τοιοῦτον τὸν λόγον, ὁποῖος ἐστὶν καὶ ὁ γεννήσας αὐτόν· οὕτω γὰρ αὐτὸ τὸ ἴδιον τοῦ πατρὸς οὐσίας γνώσονται ἐπιγνωσθέντα τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννωμένου. καὶ γὰρ τοι γνωσθήτω τοίνυν οὕτως τοῦ ἀγεννήτου πατρός· ἀγέννητον εἶναι τὸν ἐξ αὐτοῦ λόγον, ὡς τὸν τε μετὰ πατρὸς καὶ τῷ πατρὶ νοούμενον διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀπαράλλακτον. ὃ δὴ καὶ αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ φησίν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. διὰ μὲν τοῦ ἓν τὴν αὐτότητα τῆς οὐσίας σημαίνων· διὰ δὲ τοῦ ἐσμὲν εἰς δυάδα τέμνων τὸ νοούμενον, καὶ πάλιν εἰς μίαν περιστρέφων θεότητα:

Ἔτι περὶ ἀγεννήτου καὶ γεννητοῦ:

Εἰ τοῦ πατρὸς εἰκὼν ἀπαράλλακτός ἐστιν ὁ Χριστός· ὡς εἰκόνα τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι κατὰ τό· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· ἀνάγκη λέγειν ἀγέννητον εἶναι τὸν ἐξ ἀγεννήτου προελθόντα πατρός. ἐπειδὴ πῶς ἂν τὸ τῷ ἀγεννήτῳ ὀφθείη πολὺ τὸ γεννητόν· ὅπερ τὸ ἀρχέτυπον τὸ τῷ μιμήματι φαίνεται· ἔσται πάντως κατὰ τοῦτο καὶ ἀνόμοιον. ὁρᾷ· χρὴ οὖν γεννητὸν εἶναι καὶ τὸν πατέρα, καθ᾽ οὗ ἡ εἰκὼν ἐμορφώθη· ἢ εἰ τοῦτο ἄτοπον, ἔσται πάντως ἀγέννητον

τοῦ

ἄλλο. τὸ ἀγέννητον ἀκούων: ὁ κατὰ ἔξοδος μὲν οὖν τὴν τοῦ
αὐτοῦ καταστολὴν ἐξηγούμενος εἰσφέρει λέγοντα τοῦ θεοῦ·
ποιήσωμεν αὐτοῦ κατ' εἰκόνα τὸ μετέχειν καὶ καθ' ὁμοίωσιν·
τὸ δὲ ὁ λέγω τὸ μετέχειν πάλιν τὸ δυοῖν σημαίνεται.
συνοῦ τοὺς δηλονότι καὶ συνθεολογουμένου τοῦ ἀγίου πνεύματος.
ἤδη δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ αἴτιον τοῦ τε πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ φαίνε-
ται ἐκεῖνο· καὶ τοῦ θεοῦ ἄρα τοῖς πρὸς αὐτὸν δι' ἀλ-
λήλων ὁμοούσιος· διόπερ οὖν δὲ γεννητὸν τὸ ἀγέννητον.
οὐ κατὰ γεννητὸς ὁ υἱός· ἵνα μὴ ἀνόμοιος φαίνηται:

ἄλλο. λέγεται παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς πάντα τὸ κρατοῦν καὶ κύ-
ὁ πατήρ· ἀλλ' οὐχ ὡς τῶν κρατουμένων τε καὶ κυριευο-
μένων· νοεῖται καὶ ὁ υἱὸς διὰ τὸ πάντων κρατεῖν τε καὶ
κυριεύειν ἐκείνου· κρατεῖ γὰρ πάντων καὶ κυριεύει μετὰ
πατρὸς παντοκράτωρ καὶ αὐτὸς ἔχων καὶ κύριος· ὥσπερ
οὖν τὸ τοῦτο οὐχ ὡς ἐν τῶν πάντων ἐστὶν ὁ υἱός· ἀλλ' ἐ-
πὶ τῶν γεννητῶν φύσιν τὸ τῶν λέξεων δύναμις φέρε-
ται· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγεννήτου οὐ πρὸς τὸν υἱόν· ἀλλὰ
πρὸς τὴν κτίσιν τὸ σύγκρισις· καὶ οὐ ἐν τοῦ λέγεται
τὸ ἀγέννητον· διὰ τὸ πάντα γεγενῆσθαι παρὰ θεοῦ:

ὅτι τὸ κράτιστον ἐστὶ καὶ ἀξιολογώτερον
πατὴρ καλεῖσθαι ἢ θεὸς ἀγέννητος:

Τὸ πατὴρ ὄνομα τὸ περὶ υἱοῦ πάντως συνεισφέρει· ταῦ-
τα γὰρ ταὐτὰ ἀλλήλων σημαίνεται· τὸ δὲ ἀγέννητος
ὄνομα. τὸ μὴ γεγενῆσθαι παρὰ τῶν τῶν γεννητῶν

αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ μυήσεως· ἀναγκαῖα δὲ τοῖς τελείοις
ἐνθήκευσεν ὀρθῶς τῆς ἁγίας τριάδος τὴν γνῶσιν· ἐπείπερ
ὁ μὲν πρῶτος λέγων ὁρᾷ τὸν υἱόν, εἶδεν εἰς πῦρ· ὁ δὲ ἀ-
γαθὸν τὸν ὀνομάζων αὐτόν, ὁρᾷ τὰ γινόμενα· οἱ δὲ ἕτεροι
ὁμοῦ γνωρίσαι αὐτὸν διαστέλλει· τέλειος δὲ κρείττων
ἀφθάρτου τὸ περὶ τοῦ υἱοῦ τέλειον γνῶσις σημαίνεσθαι τοῦ
θεοῦ· τὸ ἐξ αὐτοῦ τὸ τῶν ποιημάτων διαφαίνεται μυήσεως.
(ἐν τούτῳ πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἁγίας τριάδος αὐτοῦ).
καὶ ὁ μὲν πρῶτος λέγων, ἄφθαρτός ἐστι σημαίνει θεοῦ· ὁ δὲ ἀ-
γαθὸν τὸν εἰπὼν ἀφθάρτου οὐσίαν· ἐστὶ μὲν γὰρ υἱοῦ πατρὸς γε-
ννητὸς δὲ οὐσίαν· ὅτι δὲ μόνου ἐξ αὐτοῦ ἐστι, τὸ ἐξ αὐτοῦ γεν-
έσιν οἰκειότερον σημαίνεται θεοῦ αὐτοῦ δὲ γλῶσσαι τοῦ πατρὸς
τοῦ θεοῦ σοφίας· ἐπεὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἄφθαρτον καὶ ἀκατάληπ-
τον φύσιν κατὰ θεοῦ εἰπὼν ποιητὸς εἰκόνα ἐστή-
μωσεν· ὁ δὲ τὸ ἀφθάρτου οὐσίαν ἐπιχειρεῖ σημαίνειν
αὐτὴν ἀκίνητον καὶ ἀπόνητον λέγει διὰ τὸ μὴ εἶναι κά-
μνειν ἢ πονηρίαν τὴν αὐτῆς ἀγαθότητα· διὰ οὖν πάντων
μεμαθήκαμεν τοῦ θεοῦ· ἀεὶ γὰρ καὶ τὸ κινοῦν ἀκίνητον καὶ ἀπόνη-
τον· τούτοις δὲ εἶναι τελείαν καὶ τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις
ἐγκωμίων ἀφθάρτου ἐστὶ τὸ ἀφθάρτου οὐσίαν· ἀγαθότερον
καὶ οἰκειότερον σημαίνεσθαι. ὁ μακάριος ἄλλο.
Δαβὶδ ψάλλει καὶ φησὶ πρὸς τὸν υἱόν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ
σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετό-
χους σου· ἐπείπερ ἱερεύς ἐστι τὸ μετέχειν

ὅθεν τὸ μετεχόμενον· ἄλλο γὰρ ἐν ἄλλῳ νοεῖσθαι χρὴ τό·
μετέχον δὲ τὸ κτίσμα τοῦ υἱοῦ· ἕτερος αὐτὸς ἄρα παρὰ τὸ μετα-
λέχον τῶν αὐτοῦ κτίσμα· οὐ κοινοῦ οὐδὲ γεννητὸς ὁ δέ
οὐ μέσον ἕτερος περιέχοντα ὁ υἱὸς καὶ κατὰ φύσιν αὐτοῦ
διηρημένος· τῆς ὑπεροχῆς τῆς μετοχῆς· τὸ πᾶς αὐτὸς
μετέχοι τοῦ οὐ παρ' ἐστὶν αὐτός:· κε^ου· β^ου:·

β^ον· Ὅτι τὸ ἀγέννητον οὐκ οὐσία, ἀλλ' οὐσίας σημαντικόν:·

Τὸ ἀγέννητον ὡς ἀρχὴ καὶ αἴτιον νοεῖταί τε καὶ ἐστί· οὐδε-
μία δὲ ἀρχή, καθὸ ἀρχή ἐστιν, ὁμοιοῦται εἶναι τῷ τὸ
ἀνάλογον σημαίνει· τὸ δὲ ἀγέννητος φωνὴ σημαίνει τὸ
γεννητὸν ἀνάλογον ὑπάρχον αὐτῷ· τὸ οὖν γὰρ τὸ αὐτὸ ἀκ-
μῶν· ἢ ἄρα τὸ ἀγέννητον οὐσία· ἀλλὰ τοῦ μὴ τοιοῦδε
εἶναι τῆς οὐσίας· καθὸ αὐτοῦ τὸ σημαντικόν:·

ἄλλο· Ὅτι μὲν οὐσία τὸ γεννητὸν οὐκ ἐδείχθη· ἀλλ' εἰ τῆς
τινὸς οὐσίας μὴ συνεῖναι διαφορὰν δέ· ἀκουσθῶ
δὲ καὶ τοῦτο λέγων ἐξελεγχθήσεται· ἐπεὶ πᾶσα διαφορὰ
περὶ τὰς οὐσίας γίνεται· ἐπεὶ ἀνάγκη τὴν οὐσίαν
καὶ εἶναι διαφορὰν τὸ ἀγέννητον· οἷον φέρε εἰπεῖν ὁρίζε
τὸ ζῷον τῷ ἰδίῳ λόγῳ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική·
περὶ ταύτην τὴν οὐσίαν ἡ διαφορὰ γίνεται· τὸ μὲν
γάρ ἐστι ζῷον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
κὸν οἷον ὁ ἄνθρωπος· τὸ δὲ ζῷον ἄλογον οἷον ἵππος· οὐκοῦν
προϋποκειμένης τῆς οὐσίας αἱ διαφοραὶ προσεπι-
νοοῦνται· εἰ τοίνυν διαφορὰ τὸ ἀγέννητον, ζητητέον

ἐπὶ τὸ οὐσία τινός ἐστι διαφοράν· ἀπεχόντων γὰρ οὐσίας
φορεῖται λόγον τὴν διαφοράν· ἄλλο· εἰ τὸ ἀγέννη-
τον οὐσία, καὶ τὸ τοῦ μὴ γεννηθῆναι σημαντικόν ἐστι· κα-
τὰ τίνα τρόπον ὁ υἱὸς ἀνόμοιός ἐστι, ὡς περὶ γεννητὸς ὑπάρ-
χων ἐξ αὐτοῦ· ἆρα γὰρ μὴ τίνα φέρει τὰ ὀνόματα πρὸς
ἄλληλα τὴν αὐτὴν διαστολήν· μηδὲ ἀγνοῇς μάχεσθαι καὶ
τὸ ἐξ ἀμφοῖν σημαινόμενον· οὐδὲν κωλύει κατὰ τὴν οὐσίαν
λαμβανόμενον· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ γεννητοῦ οὐσία γὰρ
ὡς πρὸς οὐσίαν οὐκ ἔσται ἀντίθεσις· καθὸ οὐσίαι ἀμφότε-
ραι· ἄλλο· εἰ πᾶν ἀγέννητον παντὶ γεννητῷ
ἀνόμοιον, ἀληθεύουσι λέγοντες· ὅτι καὶ πᾶν γεννητὸν
παντὶ ἀγεννήτῳ ὅμοιον· γεννητὸς δὲ ὑπάρχων ὁ υἱὸς, οὐδε-
μίαν ἔχει τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ οὕτω· γεννητὸς γὰρ ἐ-
στὶ ὑπὲρ πάντων τὴν πίστιν· οὐκ ἄρα διὰ τὸ ἀγέννητον
εἶναι τὸν πατέρα ἀνόμοιός ἐστι καὶ φύσει αὐτοῦ γεννητὸς ὢν
ὑπάρχων ἐξ αὐτοῦ· ὥσπερ γὰρ τὴν πρὸς τὸ γεννητὸν,
γεννητὸς ὑπάρχων συνέβη ἔχειν ὁμοίωσιν· οὕτω τὴν πρὸς
τὸ ἀγέννητον διαφορὰν οὐ καταβιβάσεται, καὶ ὑπάρχει γε-
ννητός: ἀνθυποφορὰ ὡς ἐκ τῶν αἱρετικῶν:
τὸ ἀγέννητον φησὶν ἐπὶ θεοῦ οὐσίαν εἶναι φανερόν· καὶ ἔστω
τὸ ὄνομα ὁριστικόν· ὡς πρὸ αὐτοῦ τις ὁρίζεται ὁ καὶ τὴν οὐσίαν
τὴν αὐτοῦ λέγων ζῷον λογικὸν θνητόν· νοῦ καὶ ἐπιστή-
μης δεκτικόν: πρὸς τοῦτο λύσις:
ἀμαθῶς καὶ τοῦτο προτείνοντες διέρχονται· εἰ γὰρ ὁρι-

εἰ καὶ εἶναι βούλεσθαι τὸ ἀόριστον ὄνομα· οὐ γὰρ ἐστιν ἐκ τῶν
διαφορῶν. ἤτοι διαφορῶν· χωρὶς γὰρ τούτων ὅρος οὐκ ἂν
γένοιτο ποτέ· τὸ τοίνυν ἀόριστον δι' οὐδὲν οὐσίαν ὑ-
πάρχον γένος. ὅρος οὐ καὶ εἶναι δύναται· πρὸς δὲ γε τοῦ-
το τὰ γένη φιλοσόφως ὁριζόμενα ἐπὶ πάντων ὁρῶμεν.
οὐ καὶ μιᾷ λέξει ἢ μόνῃ ἀλλὰ πλείοσιν· ὡς τὸ οὐσία
ἔμψυχος αἰσθητική· τὸ ζῷον λογικὸν θνητόν· ἡ ἀόριστος
ὀνόματος ἀπόφασις οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς οὐσίαν δηλῶ-
σαι, οὐκ ἄρα ὁρίζει τὸ ἀόριστον: ἄλλο.

Εἴπερ ὁ ὅρος τὸ τί ἐστι καὶ φύσιν τῶν σημαινομένων ἑκάστου
διαφέρει καὶ οὐχὶ τὸ οὐκ ἔστιν. τὸ δὲ ἀόριστος φωνὴ οὐ τί
ἐστιν ὅδε· ἀλλὰ τὸ οὐκ ἔστι δηλοῖ· ὅτι γὰρ οὐ δηλοῦται.
διὰ τοῦτο ἀόριστος· οὐκ ἂν εἴη ὅρος τὸ ἀόριστον ὄνομα::

ἄλλο. Τῶν οὐσιῶν τοὺς ὅρους διαφέρει τῶν συμβεβηκότων,
οἱ περὶ ταῦτα σοφοὶ οὐκ ἐκ τῶν συμβεβηκότων γίνεσθαι
βούλονται· ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὁμολογουμένως. ὅτι ὥσπερ
ὅτι εἰ ἔστι τὸ εἶπαι τὸ ἄνθρωπος τί ἐστι λογικόν, ἀποφαίνεται
τὸ μὴ ἄλογον. τοῦτο γὰρ τί ἐστι τὸ ὁριζόμενον, ἀλλὰ τί
οὐκ ἔστι δηλοῖ· ἡ τοίνυν τὸ ἀόριστος φωνὴ τὸ μὴ ἀληθεύ-
εσθαι σημαίνει, ἐκ τῶν συμβεβηκότων ἔχει τὸ δηλῶσαι.
ὁ μὲν δὲ ὅρος οὐκ ἂν γένοιτο διὰ τῶν τοιούτων· οὐκ ἄρα
ὅρος τὸ ἀόριστον: ἄλλο:

Τὸ ἀόριστος φωνὴ τῶν πολλαχῶς λεγομένων νοεῖται καὶ
καὶ ἐν τοῖς ὁμωνύμως λέγεται ... εἰ

τοίνυν οἱ τῶν οὐσιῶν ὅροι, ἐκ κοινῶν τῶν ὁμωνύμων· οὐδὲ τῶν πολλαχῶς νοουμένων λαμβάνονται· οὐδὲ γὰρ ἔστι σαφὲς τὸ ὁριζόμενον, ἐπὶ πολλῶν λαμβανόμενον. τὸ δὲ ἀγέννητος φωνὴ καθάπερ ἤδη προείπομεν τῶν ὁμωνύμων ἐστί· οὐκ ἄρα ἐστὶν ὅρος τὸ ἀγέννητος: ἄλλο.

Εἰ ὅρος ἐστὶ τὸ ἀγέννητος ὄνομα ἤτοι φωνή, δέξεται ὁπωσοῦν κατὰ τὸ τῶν ὅρων χρῆμα τὴν ἀντιστροφήν· ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅρων· ὡς ἐστὶ ζῷον λογικὸν θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ἀντιστρέφοι πάλιν ἂν τὸ λέγειν· ὅ τι ζῷον λογικὸν θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, τοῦτο πάντως καὶ ἄνθρωπος. Εἰ τοίνυν τὸ ἀγέννητον καθάπερ ἤδη προείπαμεν ὅρος ἐστί, καὶ παραλήψεται τὴν ἀντιστροφήν· ἄρα τὸ ἀγέννητον οὐσία. πᾶν ὅ τι ἐστὶν οὐσία τοῦτο καὶ ἀγέννητον· ἀλλ' οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ πᾶσα οὐσία πάντως ἐστὶ καὶ ἀγέννητος· μόνῳ δὲ θεῷ κατ' ἐξαίρετον τοῦτό ἐστιν· ὅρος οὐκ ἄρα τὸ ἀγέννητον· ἀλλὰ τὸ μὴ γεγενῆσθαι μόνον σημαίνει:· τοῦ τοῦ:· τοῦ :

Ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἀγέννητον οὐσία· μόνον δὲ τὸ μὴ γεγενῆσθαι δηλοῖ τὸ τοῦ θεοῦ σημαινόμενον:·

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσία, τὸ δὲ οὐσία οὐδενὶ ἐναντίον, οὐδ' ἄρα ἔσται τῷ ἀγεννήτῳ ἐναντίον· ἀλλὰ ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἀγεννήτῳ τὸ γεννητόν· τὸ δὲ οὐσία οὐδενὶ ἐναντίον· τὸ ἀγέννητον οὐκ ἔσται οὐσία: ἄλλο:

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσία, ἐξ ἀνάγκης ἔσται καὶ τὸ γεννητὸν

οὐσία· ἡ δὲ οὐσία ἑκατέρα, οὐκ ἔσται ἀντικείμενον τῷ ἀγεννή-
τῳ τὸ γεννητόν· ἀλλὰ ταὐτόν· οὐ γὰρ ἀντικείμενον οὐσία τῆς
οὐσίας : ἄλλο·

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσίαν θεοῦ σημαίνει, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ γεγενῆσθαι τὴν
οὐσίαν, καὶ τὸ γεννητὸν ἑκάτερος οὐσίας, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ γεγενῆσθαι.
οὐσίαν δὲ σημαινόντων ἑκατέρων παρηλλαγμένως, καὶ
μένει οὕτως· τῶν δὲ γενομένων ἅπαξ τῶν ὀνομάτων
οὐδὲν διαφερόντων, ἀλλ' ἢ μόνον οὐσίαν :: ἄλλο·

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσίας· ἡ δὲ οὐσία ἐπὶ πάντων συνωνύμως
λέγεται· τὸ ἀγέννητον ἐπὶ πασῶν τῶν οὐσιῶν λεχθήσεται.
ἢ ἐπὶ πάντων τῶν ὑπάντων· εἰ δὲ τὸ ἀγέννητον ἐπὶ
πάντων οὐ κατηγορεῖται, ἡ δὲ οὐσία ἐπὶ πάντων, ποῦ
ταὐτὸν οὐσίας καὶ ἀγεννήτου : ἄλλο :

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσία· οὐσία δὲ οὐσίας οὐκ ἔσται μᾶλλον καὶ
ἧττον, καθὸ οὐσία ἑκατέρα· οὐκ ἔσται κατὰ τοῦτο μᾶλλον
τὸ ἀγέννητον· ἀλλ' οὐδὲ ἧττον τὸ γεννητόν· εἰ δὲ πάντων μὲν
ὑπερέχει τὸ ἀγέννητον, ἡ μὲν ἡ δὲ καὶ ἡ οὐσία· εἰ δὲ μὴ πάντα
πάντων ὑπερέχει, οὐκ ἄρα ἐστὶ τὸ ἀγέννητον οὐσία :

ἄλλο : Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσίαν θεοῦ σημαίνει, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ γεγενῆσθαι,
ὀνομάτων αὐτῷ ἑτέρων χρεία τῶν δυναμένων δεῖξαι
τὸ μὴ ὑπ' αἰτίου αὐτὸν γεγενῆσθαι τὸν θεόν· ἅπαξ γὰρ τὸ ἀ-
γέννητον τοῦ θεοῦ οὐδὲν σημαίνει, ἀλλ' ἢ μόνον οὐσίαν θεοῦ :

ἄλλο : Εἰ ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ ἕν ἐστιν ἀλλ' οὐ πολλὰ τὸ ἀγέννητον.
ὁ δὲ ἀγέννητον καὶ ἀθάνατον καὶ τὰ λοιπὰ πολλὰ ἀλλ' οὐχ ἕν

τῷ ἀέρι ἐστιν· οὐ κεῖσθαι ἄρα ταυτὸν ἡ οὐσία τῷ ἀτόμῳ καὶ
ἀδιαιρέτῳ· ὡς οὐδὲ τὸ ἓν τοῖς πολλοῖς: ἄλλο:

Εἰ τὸ ἄτομον καὶ τὰ λοιπὰ οὐσία ἐστί· ἕτερα δὲ τῇ αὐτῶν
ταῖς φωναῖς διαφέρει τὴν οὐσίαν ἐκείνων· οὕτως συγ-
κεῖσθαι ἐκ ταῖς διαφόροις φωναῖς· ἢ οἰκείως αἱ φωναὶ
καθ' αὑτὰς λέγονται ἢ μὴ συγκειμένης αὐτῆς δύνασθαι
εἶναι ταῦτα τῶν προσόντων τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκός· διοῦ-
χώριστα οὐσία: ἄλλο:

Εἰ ἡ οὐσία τοῦ ἐστιν οὐδὲ ἄλλο τι λέγεται· ἔστι γὰρ δι' οὐδέν· τὸ δὲ
ἄτομος φωνὴ διὰ τὸ πάντων αὐτὸ εἶναι κρεῖττον καὶ ὑ-
περέχειν· οὐ κεῖσθαι ἄρα ταυτόν· ἢ μὴ διὰ τι λεγομένη
τῶν διαφόρων λεγομένων: ἄλλο:

Εἰ τὸ ἄτομον πρὸς τὴν ἀτομίαν ἔχει τὴν διαφοράν· ἡ
δὲ οὐσία τοῦ ἐστι πρὸς οὐδὲν ἔχει τὴν σχέσιν· πῶς ταυτὸν
ἔσται τὸ πρός τι πως ἔχον· τῷ πρὸς μηδὲν ἐχούσῃ οὐσίᾳ: ἄλλο:

Εἰ τῇ τοῦ ἐστι οὐσίᾳ οὐδὲν αὐτὸ διαστέλλεται· τῷ δὲ ἀτόμῳ
διὰ τὸ διαστέλλεται τὸ γένος τοῦ· πῶς οἴονται εἶναι ταυτὸν
οὐσίαν καὶ ἄτομον: ἄλλο:

Εἰ πᾶσα οὐσία ἢ ἐστι θατέρα πρὸς θατέραν, οὐδ' αὐτοῖς
τὴν ἑαυτῆς ὑπάρχειν· μὴ συμπτώσει φθάνοντος τοῦ
ὑπάρχειν ἐνυπάρχοντος· ἢ τὴν διὰ τὸ ἄτομον διὰ τὰς συμ-
φαίνει διαφοράν· πῶς οὐχὶ λέγοντες ταυτὸν οὐσίαν
καὶ ἄτομον ἀσφαλέστατοι: ἄλλο:

Εἰ τὸ ἄτομον οὐσία, ἔσται πᾶσα οὐσία ἄτομον, ὅπερ ἀσεβές: ἀτόμου

ἄλλο· Εἰ τὸ ἄψυχον οὐσία· ἴδιον δὲ οὐσίας τ' ἐναντία δέχεσθαι τῶν ἐναντίων· ἐπιδεκτικὸν εἶναι τὸ ἄψυχον· ἀλλ' ἴδιον μὲν τοῦτο οὐσίας· ὃ γὰρ μὴ δημιουργεῖν, αὐτὸ καὶ τὸ δημιουργεῖν· οὐκ ἔστι δὲ καὶ τὸ ἄψυχον· οὐ γὰρ συμβῇ αὐτῷ τὸ γ... οὐκ ἄρα ἐστὶν οὐσία τὸ ἄψυχον: ἄλλο:

Εἰ οὐσίαν λέγουσιν ἐπὶ θεοῦ· τινῶν φιλοσόφων ἕπονται δόξῃ· ἴδιον εἶναι θεοῦ ταυτότητα δέχεσθαι· ἀλλὰ τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ σημαίνειν βουλόμενοι τῷ τῆς οὐσίας κέχρηνται καὶ τῷ μὴ χρῶνται ὀνόματι· εἰ δὲ τοῦτο ἡ οὐσία τὸ αὐ- θύπαρκτον, ὄνομα ἐστὶ τὸ ἄψυχον τοῦ εἶναι τοῦ θεοῦ σημαντι- κόν, ἀλλ' οὐ κυρίως οὐσία: ἄλλο:

Εἰ πᾶν τὸ ὑπὸ γένος καὶ εἶδος, χωρὶς τῶν συμβεβηκότων τοῦτο οὐσία κυρίως· ὑπὸ οὐδὲν δὲ τούτων ἐστὶν ὁ θεός· οὐκ ἄρα οὐσία κυρίως λέγεται θεός· ἀλλὰ τὸ ἄψυχον κυρίως λέγεται ἐπ' αὐτοῦ· οὐ γὰρ γένους· οὐκ ἔστι ὁ καὶ ἡ οὐσία πρὸς τοῦτο διὰ ὃ τὸ κατηγορικὸν τὸ μέρος:

ἄλλο: Εἰ τὸ κρεῖττον καὶ πρῶτον οὐσία λέγεται, διὰ τὸ πάντων τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτὸ ὑποκεῖσθαι· οὐκ ἔ- στι δὲ συμβεβηκός, ὃ καθυπόκειται θεῷ· οὐδὲ οὐσία ἄρα κυρίως λέγεται ἐπὶ θεοῦ· ἐστὶ γὰρ ὑπερούσιος· ἀλλὰ τὸ ἄψυχον κυρίως λέγεται ἐπὶ παντός· ἐστὶ γὰρ μονογενές, οὐκ ἔστι ὃ καὶ ἡ οὐσία οὐ ταυτὸν οὐσία καὶ ἄψυχον: ἄλλο:

Εἰ τὸ ἄψυχον καὶ αἰσθητὸν καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐναντία ἄλλου οὐσίαν σημαίνουσι· οὐκ εἰσὶ δὲ ταῦτα τοῖς σημαι-

νοεῖ τὰ σημαινόμενα. οὐκ ἔσται ἄρα ταυτὸν οὐσία καὶ ἀγέννητον· ὡς οὐδὲ τὸ σημαῖνον τῷ σημαινομένῳ:

Εἰ τὸ ἀγέννητον οὐ διὰ τὸ μὴ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι οὐσίαν τοῦ θεοῦ λέλεκται· καὶ τῶν οὐσιῶν ἑκάστου εἴη ἂν ἀγέννητον. ἔστι δὲ τῶν μὲν οὐσίαι πολλαί· οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἀγέννητοι. οὐκ οὐσίαν ἄρα σημαίνει τὸ ἀγέννητον, ἀλλὰ τῆς οὐσίας τὴν ὑπεροχήν: ἄλλο:

Εἰ ἐπὶ θεοῦ μόνου τὸ ἀγέννητον ὡς φασὶν οὐσία ἐστίν· ἔτι αὐτοῖς καὶ ὅρος· καὶ μόνου ἴδιον τὸ ἀγέννητον. ὁ δὲ μηδείς ἐστιν ὅρος ὧν ... βλάπτεται οὐσία· οὐδ' ὄνομα ἄρα κύριον ἐστιν ἐπὶ θεοῦ τὸ ἀγέννητον· ἢ ὡς μηδὲν ἀληθὲς σημαῖνον· ἀλλ' ἢ μόνον οὐσίαν θεοῦ: κε̃ · θ̃ :: ἄλλο:

Πρὸς τοὺς τολμῶντας λέγειν ὅτι ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν ὁ υἱός. ἐκ λογικῆς συλλογισμῶν καὶ νοημάτων κατασκευῆς ... θεολογίας· τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ τούτων, ὅτι ἀΐδιος ὁ τοῦ θεοῦ λόγος:

Ἀνοήτως λέγουσιν οἱ θεομάχοι περὶ τοῦ υἱοῦ· ὅτι ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν. εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῦ φέρουσι τὸ τοῦ χρόνου τὸ ἦν· οὐδὲν ἄτοπον ἔχει τὸ οὐκ ἦν. εἰ δὲ τὸ ἐπὶ χρόνου λαμβάνουσι τὸ ἦν· ἵνα λέγωσι σαφῶς ἦν χρόνος ὅτε οὐκ ἦν ὁ υἱός· ἀμαθεῖς ὢν καὶ ἀνόητοι. ἀποδειχθήσεται χρόνου εἶναι λέγουσι πρὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ υἱοῦ· δι' οὗ πεποίηται τοὺς αἰῶνας ὁ Παῦλος φησίν: θεοῦ:

Ὅτι ἀΐδιος ὁ τοῦ θεοῦ λόγος:: θεολογίαι::

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς

ἦν ὁ λόγος· καὶ ὅτι αὐτὸς κατὰ τὸν Ἰωάννην· τάδε λέγει ὁ ὤν.
ὁ ἦν· ὁ ἐρχόμενος· ὅτι ὁ ἐρχόμενος ὁ λόγος ἐστί· κα-
θὼς τὸ ὢν ὁ ἦν τέτακται· ἰδοὺ γὰρ ἐγώ φησιν ἔρχομαι
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος· σαφῶς δὲ καὶ
ὁ Ἰωάννης ἐπὶ τοῦ λόγου τέθεικε τὸ ἦν· ἦν γάρ φησιν ὁ
λόγος πρὸς τὸν θεόν· προσεῖναι δὲ πάντως δεῖ τὸ ἀΐδιον.
τὸ καθὸ τὸ ὢν καὶ τὸ ἦν τέτακται:: μαρτυρία::
Ὁ Παῦλος περὶ Ἰουδαίων ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ
σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ λόγου· τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως
κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται· ἥ τε
ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· ἰδὲ ἐπὶ πρὸς τὴν λέ-
ξιν τὸ ῥητὸν ἐλέγχως εἰς τὸν υἱὸν ἀποτείνεται·
τίς γὰρ ἐστὶ θεοῦ δύναμις; ὁ Παῦλος βοᾷ· Χριστὸς θεοῦ δύνα-
μις καὶ θεοῦ σοφία· ὁ ψαλμῳδὸς ταὐτό· ἔντειλαι ὁ θεὸς
τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο ὃ κατειργά-
σω ἐν ἡμῖν· τίς δὲ ὁ δυναμώσας τοῦτο τὸ κατεργα-
σθὲν ἐν ἡμῖν σῶμα· δῆλον ὅτι ὁ τῆς φθορᾶς αὐτὸ λυτρω-
σάμενος τοῦ θεοῦ λόγος· καὶ ἀναστήσας εἰς ἀφθαρσίαν::
ἄλλο δὲ τοιοῦτο κατασκευὴ πληθυντική· ὅτι τὸ
ῥητὸν τὸ λέγον τὰ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως
κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται·
ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης τὸν υἱὸν ση-
μαίνει· ὁ δὲ λόγος τῆς καθολικῆς οὕτως ::

γέγραπται· οὐδεὶς γινώσκει τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἂν ὁ υ-
ἱὸς ἀποκαλύψῃ· ὁ δὲ μόνος ὢν υἱὸς ὁ πατὴρ γινώσκεται· ἐ-
δ' αὐτοῦ κατὰ τοῖς ἄλλοις ἀποκαλύπτεται· οὐδ' ἀκτῖνα
ἀέρα· οὐδὲ τοῖς ποιήμασι κοσμούμενος ὁ πατὴρ καθορᾶται·
ἀλλ' ἤδη ὡς ἥλιος διὰ τοῦ ἑαυτοῦ δημιουργοῦ τοῦ λόγου·
ὁ δὲ λόγος δι' ἑαυτοῦ δείκνυσι τὸν πατέρα· καὶ γὰρ τοῦ φιλίππου
λέγοντος· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐκ εἶπε τῆς τῶν ποιημάτων
καλλονῆς ἀναλόγως αὐτὸν θεωρεῖν ἐπιτρέπει· ἀλλ' ἑαυ-
τὸν δεικνὺς λέγων· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα·

Ἔλεγεν κεκλῆσθαι· ὁ ἐπάγγελος υἱός·

Ὁ ψαλμῳδὸς αὐτὸν καλεῖ λέγων· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων·
οὐ χρονούμενος· ὁ δὲ αἰώνιος ὢν αἰώνιος· ὢν ὁ καταβαλλόμενος
τὰ ἄκρα τῆς γῆς· ἀλλ' ὁ λόγος ἐστὶν ὁ καταβαλλόμενος τὰ
ἄκρα τῆς γῆς· καλεῖται δὲ ἀπ' αὐτοῦ αἰώνιος· τὸ αὐτὸ δηλο-
νότι καὶ οὐ κτίσις· ἄλλο:

Γράφει παῦλος περὶ τοῦ λόγου· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· γράφει δὲ καὶ
Δαβὶδ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
πάλιν ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς· πότε οὖν ὁ
πατὴρ χωρὶς τοῦ ἰδίου ἀπαυγάσματος· πότε δὲ οὐκ ἦν
ἐν αὐτῷ ἡ λαμπρότης αὐτοῦ· καὶ πάλιν· ἀφ' οὗ ἐστὶ
εἰ φῶς ἐστιν ὁ πατὴρ ὅμοιος· πότε οὖν ἦν ἐν τῷ πατρὶ τὸ φῶς
αὐτοῦ· εἰ γὰρ ἀρχὴν ἔχει αὐτοῦ τοῦ πυρὸς τὸ φῶς ἔτι,
οὕτω καὶ τοῦ πατρὸς τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον φῶς: ἄλλο:

ψάλλει δαβίδ· ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· ὅθεν ὁ παντοχρό-
νος τοῖς τοῦ αἰῶνος μετρεῖται. βασιλεία δὲ τοῖς αὐτοῖς ὁ λόγος,
οὐκοῦν ἄρα χρόνος ὅτε οὐκ ἦν ὁ υἱός. ἄλλο:
αἱ προλήψεις διὰ μελλόντων, ὅτι καὶ ἡ θεία γραφὴ τὸ νῦν καὶ
τὸ αὐτό, καὶ τὸ ὑπάρχων, καὶ τὸ εἶναι καὶ εἰμὶ καὶ τὸ ἐστί· ἐ-
πὶ τοῦ λόγου τῆς θεότητος μόνου· ἐπὶ δὲ τῶν γεννητῶν οὐκέτι·
ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πάλαι, καὶ τὸ πρίν, καὶ τὸ πρὸ τοῦ, καὶ τὸ γέγο-
νεν καὶ ὅσα τούτοις ἔοικε. ὥσπερ τὸ ἀΐδιον τῆς οὐσίας ὑ-
ποσταθεὶς σημαίνων λέγει· ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια ἡ ζω-
ὴ καὶ τὸ φῶς· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμήν· καὶ πάλιν πρὸς τοὺς μα-
θητάς· εἰ ἐμὲ ᾔδειτέ με, ὅτι καὶ ὁ δι' ἀλλήλους· καὶ πάλ-
λέγει· ἐγὼ εἰμί· ὁ φανερῶς δὲ πρὶν ἀβραάμ· πρὸ τοῦ ὄ-
ρη ἑδρασθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκου-
μένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ αὐτός
πρὶν ἀβραάμ· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὤν· καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· ὥσπερ
πρὶν ἀβραάμ· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· καὶ πάλιν κύ-
ριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ· πανταχοῦ δὲ τὸ εἶ καὶ τὸ ἦν
ἐπὶ τοῦ λόγου φέρεται· οὐδαμοῦ δὲ τὸ γέγονεν· ἐπὶ δὲ
τῶν γεννητῶν πάντα θέλων τὰ ποιήματα· ὁ μωυσῆς
τὰ πρὸ γενέσεως κόσμου διηγούμενος· καὶ πᾶν χλωρὸν
ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ πάντα χόρτον
ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ὅτι τὸ
ὅτε χρόνου ἐστὶ σημαντικόν, ἐν τῷ δευτερονομίῳ· ὅτε

διεμφαίνων ὁ ὕψιστος ἔδειξε::

Ὅτι τὸ πρὸ τοῦ ἐπὶ τῶν γονέων ἔρχεται::

Τὸ δὲ σολομῶντι ἡ σοφία προεισάγουσα· πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι· πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι· πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με· ὁ σωτήρ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι· πρὸς ἱερεμίαν ὁ θεός· πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ ἐξελθεῖν σε ἐκ μήτρας ἡγίακά σε· τὸ τοῦ δανιὴλ ~~ὁ θεὸς~~ τῇ σωσάννᾳ· ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης· ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν::

Ἔτι πρὸ τοῦ ἀγίου τοῦ θεοῦ υἱοῦ· ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς κατασταθείς·

διὰ τὰς θέσεις ἑτεροδόξων::

Εἰ μὴ τοῦ πατρὸς συναϊδίου φησίν· ἀλλ' ἀΐδιος ἐστὶν ὁ υἱός· καὶ συνυπάρχει δὲ πρίν· οὐκ ἔτι υἱοῦ· ἀλλὰ ἀδελφοῦ εἶναι λέγεται::

πρὸς τοῦτο λύσις:

Συναΐδιον λέγοντες εἶναι· καὶ υἱὸν εἶναι φαμέν· ἐπειδὴ οὖν τὸ ἁπλῶς συναΐδιος καὶ οὐχ υἱός· χώραν ἔχει ὑμῶν ἡ ὑπόνοια· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ ἀΐδιον καὶ υἱὸν ὁμολογοῦμεν· πῶς ὁ υἱὸς ἀδελφός ἐστιν τοῦ γεννήσαντος:: ἄλλο:

Εἰ ὁ τοῖς πᾶσιν δὲ πατὴρ καὶ υἱός ἐστιν· καὶ οὕτω βαπτιζόμεθα· ποία ἀδελφότης διὰ τούτων φαίνεται· ἢ πῶς ὁ λόγος ἀδελφὸς εἶναι δύναται· οὐκ ἔστι λόγος:: ἄλλο:

Οὐκ ἀΐδιος ἀρχῆς πρὸ αἰωνίων χρόνων ἐγεννήθη ὁ πατήρ

ὁ υἱός, ἵνα ἀλλήλοις νομισθῶσιν· ἀλλ᾽ ὁ πατὴρ ἀρχὴ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ καὶ αἴτιος τοῦ υἱοῦ καὶ κυρίως πατήρ· καὶ οὐχ υἱός τινος λέγεται· καὶ ὁ υἱός, υἱός ἐστιν· καὶ ὁ πατὴρ ἐστὶ κυρίως· καὶ οὐχ ὁ ἀδελφός τινος ἐν κατὰ τὸ φύσιν λέγεται· ποῖον οὖν ἔχει τόπον ἀδελφότης ἐν τούτοις::

Ἔτι περὶ ἀδελφότητος:

Εἰ τέλειος ὁ πατήρ· τέλειος ἔσται καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ· καὶ εἰ πρὸς τοῦτο τὸ ἀΐδιον ἔχει, ἀΐδιον ἔσται τὸ ἐξ ἀϊδίου πατρός· οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τὴν τοῦ γεννήσαντος οὐσίαν· ἀλλὰ συνυπάρχων αὐτῷ καὶ οὐ κατὰ τὴν ἑξῆς διὰ τὸ τῷ χρόνῳ γενέσθαι κατ᾽ αὐτόν· ἀλλὰ τέλειον διὰ τὸ πρὸ πάντας τοὺς αἰῶνας χρόνους:

ἐπιλαβόμενος ἑτέρα, διὰ τῆς διαίτης ἀπαγωγῆς οὕτως:

Εἰ οὐκέτι υἱὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἀλλ᾽ ἐξ οὐκ ὄντων ὡς ποίημα γέγονεν· δηλονότι πρόκειται ὁ βουλόμενος θεὸς οὐ φερέτω λοιπὸν ὡς καὶ ποιήματος τὸ κτίσματος οὐκ· τὸν υἱὸν αὐτοῦ συντιθεὶς γράφειν, καὶ οὕτως ὁ πατὴρ ὀνομάζει· τὸ δὲ υἱὸς ὄνομα τὴν ἐκ πατρὸς γέννησιν σημαίνει· οὐ κατὰ ποίημα καὶ κτίσμα ἐστί· οὐ γὰρ ταὐτὸν τῷ γεννωμένῳ τὸ κτιζόμενον· εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές· οὐκ ἔχει τόπον τὸ οὐκ ἦν ὅτε υἱός· κατὰ μόνον τῆς μᾶλλον κυρίως τιθέμενον:

ἄλλο:

Εἰ γέννημα ὁ υἱὸς παρὰ τοῦ πατρός· τὸ δὲ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννημα ὁ λόγος ἐστὶν αὐτοῦ καὶ ἡ σοφία καὶ τὸ ἀπαύγασμα· οἱ λέγοντες τὸ οὐκ ἦν ὅτε οὐκ ἦν ὁ υἱὸς ἄλογον εἶναι λέγουσι· τὸν

ὅτι ἄλογος τῶν τε ἄσοφος καὶ χωρεῖ τοῦ ἰδίου ἀπαυγάσματος ὁ πῦρ· ὁ δὲ τοῦτο ἄτοπον, αὐγὴ γὰρ πάντως ἐστὶ τοῦ νοῦ τὸ οὐράνιον· οὐκοῦν ἔσται τὸ περὶ σωματίδιος:

ἄλλο. ἀμφιλαφὴς οὐ καλύπτεται διαλείπτου

θεουργοῦ τοῦ νοῦ τὸ ἀγαθοῦ οὕτως:

Εἰ τομὴν φησὶν ἔνθα ~~γράφει~~ φύσις ἐνεῖναι δέχεται, διὰ τὴν εἶναι πάθους δεκτικήν· καὶ γὰρ τὸ πάσχειν καὶ φύσιν ὑπάρχει τούτοις ἐπὶ ἰδίαν καὶ τὸ τέμνεσθαι· οὐ χωρεῖ λέγειν αὐτῆς οὐσίαν τοῦ πρὸς εἶναι τοῦ νοῦ· γνώμη μὴ τὸ πάθος καὶ διαίρεσις περὶ τὴν ἁπλῆν φαίνεται φύσιν· ἀλλὰ γὰρ τὸ αἴτιος προελθοῦ ἐπελθεῖν ~~πάντως~~ πάντως ἐστὶ τὸ ἀμφιθεωροῦ περιέχοντα ἐξοῦ προελθεῖν· μερισμός τις καὶ διάκρισις περὶ τὴν θείαν ὁρᾶται φύσιν· ἀλλ᾽ ἔξωθεν ἀμοίβως ἐξ αὐτῆς δύναμιν προελθεῖν τοῦ νοῦ· ἀλλ᾽ ἔξωθεν εἶναι, ἐπισυμβαίνειν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστι τὸ περὶ σωματίδιος· πρὸς τοῦτ᾽ ἄλλ:

Κἀκεῖνο καὶ ἀπαιδεύτως τὰ σωμάτων εἴδη, τῶν ἀσωμάτων τινὲς προσάπτουσιν οὐσία· ἐπὶ σωμάτων μὲν γὰρ αὐξομένων λέγεται πάθος γίνεσθαι καὶ τομὴν καὶ διαίρεσιν· ἐπειδὴ τῆς ἀσωμάτου φύσεως οὐδέν ἐστι τούτων· ἀλλ᾽ ἀσώματός ἐστι, ἄτμητος μὴ μεριζόμενος· γινώσκεται μὴ τεμνόμενος· ἐπειδὴ καὶ τὸ πῦρ ἐξάπτει ἐστὶ τὸ φῶς, οὐδεμίαν τομὴν ἐπιδέχεται, καὶ τῇ ἐπινοίᾳ χωρίζεσθαι δοκεῖ πῶς αὐτοῦ τὸ ἐξάπτον προελθόν· ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ταῖς σωματικαῖς αἰσθήσεσι τὸ βλέπειν τὸ ἀ

σώματος· ἀντιλαμβάνεται τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ καὶ αἰσθητὸν· οὐ δύ-
ναται δὲ νοεῖν τὰ τῶν ἀσωμάτων περὶ τοῦ τῆς φύσεως· καὶ πᾶσ-
ιν αἰσθητικοῖς τινὲς ὑπὲρ τὸ νοῆσαι τὴν ἐξαίρετον περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ υἱοῦ γέννησιν· ἀλλὰ τοῦτο λέγω σωματικῆς ἀ-
κολουθίας προσβάλλουσι τὸ ἀσώματον· ἐπειδὴ καὶ τί-
κτει ἐκ παλαιοῦ ὁ πατὴρ κατὰ τὴν φύσιν οὐ χωρὶς καιροῦ
ἀναλόγως καὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ ποιεῖ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν περι-
λαμβάνουσαν· ὑπὲρ ἔννοιαν δὲ καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ γέννησις·
οὐδεὶς γὰρ αὐτοῦ τὴν γενεὰν διηγήσεται· καθὼς φησὶν
ὁ προφήτης· πίστευε καὶ τοῦτο, καὶ ἀρκέσθητι
οὐκ [illegible]· ἐξαίρετον [illegible] δεσπότου ::

Ἔλεγχος πῶς μετ' αὐτοῦ ἐστὶ [illegible]
μένος καὶ [illegible] ὁμολογῶν [illegible]
τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, [illegible]
τοῦ υἱοῦ ὑπολαμβάνειν· ἀλλὰ τοῦτο [illegible]
καὶ τὸ περὶ [illegible] ::

Εἰ καὶ τὸν [illegible] τοῦ νόμου, [illegible] ἐξαίρε-
τον ἐστὶν ὁ υἱός, καὶ οὐκ ἔστι πρὶν γεννηθῆναι κατὰ τὸ μετέ-
χειν τοῦ θεοῦ· [illegible] τὰ λογικά, καὶ αὐτὸς
ἐκλήθη θεοῦ καὶ υἱὸς καὶ σοφία· τοῦτο γὰρ ὑπάρχει τοῖς
λογικοῖς πᾶσιν, οἷς οὐ φύσει τὸ εἶναι θεοὺς [illegible]
[illegible] ἀλλ' οὐ τῶν [illegible] χάριτος προσηγορίας ὡς
ὅταν λέγῃ· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·
[illegible] γὰρ [illegible] πρὸς θεὸν [illegible] παρ' αὐτοῦ θεοποι-

σώματα ἀθίγκτων τῶν σωμάτων μετέχοντες. καθὰ χάριν πρὸς κα-
τηγόρημα. τίνος οὖν δεῖ πάλιν μετέχειν τὸν λόγον. ἵνα γέ-
νηται πρὸς τὸ θεῖ; τινὸς μὲν γὰρ τοῦ ἀρχ' πυρὸς. ἐπεὶ δὲ τοῦ
λόγου τοῦτο νομίζειν ἀληθές. αὐτὸς γὰρ φησι περὶ τοῦ
πυρὸς, ὅτι ἐν τοῦ τινὸς λαμβάνει. τίνος οὖν ἄρα μετέχει.
λείπεται λέγειν τοῦ πυρὸς. τίς ἐστιν ὁ τῆς μετουσίας τρόπος.
τί τὸ ἐν τοῦ πυρὸς εἶδος. καὶ τίνι τῷ λόγῳ γινόμενον, ἵνα καὶ
μετέχηται φέρε εἰπεῖν ὡς ἀπὸ πυρὸς θερμότης τὸ σῶμα-
τι. τὸ ἐν τίνος αὐτὸ τοῦ πυρὸς. μᾶλλον δὲ ὡς τῷ εἶναι
τὸ πυρὸς περὶ οὗ φησι γέγραφε. ὅτι ἐν τοῦ πυρὸς ἐστι φαίνε-
ται. τίνος οὖν ἐστι τὸ ἐν τοῦ πυρὸς εἶδος καὶ τίνι τῷ λόγῳ γινόμενον.
ἆρ' ἐν τῆς τοῦ πυρὸς οὐσίας τὸ ἔξωθεν καὶ τοῦτο λαβεῖν. εἰ
μὲν οὖν ἔξωθεν ἐστίν. οὐδὲ τοῦ πυρὸς ἔσται μέτοχος ὅμοιον
ἀλλ' ἑτέρου τινὸς μετέχων φαίνεται. ὅπερ ἐστὶ καὶ μόνον
κινεῖται δυνατῶς. εἰ δὲ ἐν τῆς οὐσίας τοῦ πυρὸς συγχωρεῖ-
ται, δεῖ τῷ λόγῳ πρὸς μετοχὴν περὶ τοῦ χορηγουμένου
τὸ σῶμα τινὰ καὶ μέρισμοῦ καὶ πάθος δύναται συμβαί-
νειν περὶ τὴν τοῦ πυρὸς φύσιν ἀδύνατον. οἱ λέγοντες ἀπαθῶς
ἐν ἀμερίστως τὸ τοῦ πυρὸς τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι. μᾶλλον ἀνα-
τρέπουσι τὴν τοῦ προσήκοντος. μερισμοῦ καὶ πάθος περὶ
αὐτὴν ἔχοντες. εἰ δὲ ἀμερίστως τοῦτο θεῖ. φαίνεται
δὲ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ. οὐδὲν κωλύει τὸ γενηθὲν ὁμολο-
γεῖσθαι τὸν ζῶντα τοῦ πυρὸς λόγον. ὅτε ἐξ ἀιδίου πυρὸς προ-
ελθὸν εἴη ἀπαθῶς καὶ ἀίδιος. οὕτω γὰρ αὖ καὶ τὴν πρό[61]

ἐγγύτατον ἔχων καὶ διὰ σώματος τὸ ἑαυτοῦ ἁπλῶς λέγεται.
ὁ εὐφραίνων τὸ πρᾶγμα τὸ πρῶτον· οὐ γὰρ τοῦ γεννητοῦ
τὸ ἄδηλον φαίνεται: ἄλλο:

Εἰ ὁ μετέχων τοῦ υἱοῦ θεοῦ γίνεται κοινωνὸς φύσεως, καὶ τῶν τοῦ πατρὸς φωνῶν, καὶ εἶναι θεοῦ χρηματίζουσιν. οἷς ὁ λόγος τοιοῦτος ἀνάγκη λέγειν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ τὸν υἱόν· καὶ τὸ οὐδὲν ἐστὶ γεννητὸν τὸ ἐκ θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ καὶ προσδεῖ οὐκ ἔστι γέγονεν ὁ υἱός· δηλοῦ τὰ περὶ συναϊδίου ος:

Ἐπεὶ συναΐδιος ὁ υἱός·

πρῶτα λεγόμενα τὸ θεῷ· υἱοῦ δὲ τὸν λόγον καὶ θεοῦ· οὐ χρόνῳ τὸ μὲν πρὸ προϋπάρχοντος· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο γενόμενος νοούμενα κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς τάξιν· δύο γὰρ ταῦτα χρόνῳ θεοῦ· ἀλλ' ἵνα τὸ μὲν ὡς γεννῶντος, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον· τὸ δὲ ὡς γεννητοῦ υἱοῦ ἄρξαντος, ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ πρώτου ἔχοντος τὴν γέννησιν προσνοοῦμεν· πατὴρ οὖν ὁ τὸ γεννῆσαν· υἱὸς δέ, ὁ τὸ γεννηθέν· καὶ πρὸς τοῦτο μόνον τῶν ὀνομάτων ἡ χρεία· καὶ τὸ διὰ τῆς πρὸς τὸ μὲν ὁμοιώσεως σημαινόμενον. ἐπείπερ ἐστὶ θεοῦ τὸ πατὴρ ὄνομα, μόνου τοῦ γεννᾶν ἐστι σημαντικόν· οὐδεὶς ἀνάγκη ὁ λόγος προϋπάρχειν τοῦ γεννήματος τὸν ἀχρόνως γεννῶντα θεόν· καὶ ὁ χρόνος οὐδὲ μεταξὺ τοῦ γεννῶντος καὶ τοῦ γεννηθέντος οὐκ ἔστι γέγονεν· δηλοῦ αὐτὰ τὰ περὶ συναϊδίως ὁ υἱός:

ἄλλο·

Εἰ ποιητής ἐστι κατὰ φύσιν ὁ θεός· καὶ οὐκ ἔστι γέγονεν αὐτῷ

ὃ δύνασθαι ὑπάρχειν ἐν τούτοις οὔτε εἰς τὸ εἶναι ταῦτα οὔτε
πάντα δὲ δι' υἱοῦ ποιεῖ καὶ ἐργάζεται· πῶς οὐκ ἀσεβὲς τὸ
λέγειν τὸν ὁμοούσιον· ἴσον γάρ ἐστιν εἰπεῖν· τὸν ὁ τὸ δημιουρ-
γὸς υἱὸς τὸν θεόν· ὥσπερ εἰ τὸ γινομένου τοῦ πάντων δημιουρ-
γοῦ λόγου· χωρὶς γὰρ αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. καὶ τὴν γῆν τὰ
φυτά· ἀλλ' αὐτὸ καὶ κατὰ φύσιν ποιητὴς ὁ θεὸς καὶ πατήρ· τῶν
ἀλόγων ζώων αὐτὰ δι' οὗ ποιητὴς ἐφαίνετο τοῦ λέγειν ὁ λόγος
αὐτοῦ· ὡς πρὸ γὰρ ἀρχέτυπον αὐτοῦ ποιεῖ τὸ φύσει προ-
βατα αὐτά· οὕτω καὶ διὰ τοῦ ποιεῖν τὸ ἓν αὐτά καὶ εἰς αὐτοῦ ἓν πρὸ
δὲ καὶ ἐν πρὸς ἄλογος ἀρχέτυπος ἀλλὰ καὶ ζῶα αὐτοῖς:

ἄλλο: διὰ τὸ εἰς ἄλλο που ἀπάγωγας:

Εἰ οὐκ ἔστιν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ συναΐδιος, δῆλον τὸν ὁμοούσιον καθ' ὑ-
μᾶς, ἀνάγκη συνομολογεῖν ἀλλήλων προϋπάρχειν τὴν ἁγίαν
τριάδα· τὸν γὰρ μονάδα ὡς ἑνάδος πρὸ υἱοῦ· ἐπειδὴ δὲ ὥ-
σπερ τριάς ἐστι γινωσκομένου τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐπειδὴ δὲ τοῦ
ὅπερ ἐν συνθέσει καὶ ἀποσυνθεῖναι δύναται· διὸ καὶ
ταῖς τιμαῖς διάφορος ὁ λόγος ὁμολογεῖν δύνασθαι τὴν ἁγίαν
τριάδα πρὸς ἑνότητα ἀγαγεῖν ἀδύνατον· ἀλλὰ τοῦτο ἡμῖν
τὸ λέγειν ἀπαύσης εἶναι δυσσεβῶν ὑπάρχον· τὸ αὐ-
τὰ πρὸς τὴν ἁγίαν τριάδος τὸ πλήρωμα:

ἄλλο: ὅμοιον τούτῳ:

Εἰ οὐκ ἔστιν ὁ υἱὸς γέννημα τῆς οὐσίας τοῦ πατρός, ἀνάγκη ἐξ
οὐκ ὄντων αὐτὸν εἶναι· διόπερ εἶναι πρὸς σοῦ τὴν τὸ ἁγία
τριάδα ἐξ οὐκ ὄντων ἔχουσα τὴν σύστασιν· καὶ ἀεὶ πηγή

τὸ κτίσμα τῷ κτίστῃ συναριθμεῖται· ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιη-
τῇ συνδοξάζεται· ἀλλ' οὐ τοῦτο εὐσεβές· μία γὰρ θεότης
τῆς ἁγίας τριάδος· μία δοξολογία καθότι ἡ αὐτή· τὴν
ἀλόγως τὸ διάφορον οὐσίας ἀξίωμα· πῶς δὲ οὐ κατὰ τό-
πον τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀϊδίου· τοῦ συγκαθημένου αὐτῷ καὶ
συμβασιλεύοντος λόγου τοῦ πνεύματος λέγω· οὐ δύναται κα-
τά τι· ἐπισυνάγουσι δὲ ὕστερον καὶ προσφάτως ἐκεῖνο εἰς
φέρεσθαι θεῷ· ἄλλο·
πηγὴ σοφίας καὶ ζωῆς καλεῖται καὶ ἐστὶν ὁ θεός· διὰ μὲν γὰρ ἱε-
ρεμίου φησί· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶντος
καὶ πάλιν· θρόνος δόξης ὑψωμένος ἁγίασμα ἡμῶν ὑπο-
μονὴ ἰσραὴλ κύριε· πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθή-
τωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς· γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκα-
τέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον· διὰ δὲ τοῦ βαρούχ· ἐγκατε-
λίπετε τὴν ~~σοφίαν~~ πηγὴν τῆς σοφίας· τούτου τοίνυν οὔ-
σης τε καὶ κατονομαζομένου τοῦ θεοῦ· ἀκόλουθον ἐστὶ τὴν πηγὴν
σοφίαν ὑπερέχειν τῆς ἐξ αὐτῆς· εἴπερ οὐ καὶ ἡ πηγὴ μείζων
ἀναβλύζουσα· ἐκεῖνο δὲ τὸ λέγω τοῦ πατρὸς ὅτε ἐκ-
τοῦ ὁ υἱός· ὁ λέγων ἐγώ εἰμι ἡ ζωὴ καὶ ἐγὼ ἡ σοφία κατε-
σκήνωσα βουλήν· συνομολογεῖν ἐστὶ ὡς ἐκ πατρὸς
ἐξ ἀρχῆς εἶναι τὴν πηγὴν· ἀλλ' οὐ τοῦτο εὐσεβές· εἰ γὰρ
καθ' ὑπεροχὴν τὴν κατὰ φύσιν καὶ ὕδωρ τὸ αὐτὸ τὸ ἐκεῖ τοῦ
ἀλλὰ τῷ γεννήτορι τῆς συναϊδίου ὁ ἐξ αὐτοῦ γεννηθεὶς λόγος
ὡς ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ πηγῆς τῆς πρώτης ἀναβλυσθεὶς οὐσίας :.

ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ πενθικόν:

Ἐπαγγέλλεται ποιήσειν θεὸς τοὺς δουλεύοντας αὐτῷ ὡς πηγὴν ἣν μὴ ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ· οὕτω γε διὰ τοῦ προφήτου φησὶ κύριος. ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται· καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων· καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ· ~~οὕτω γε διὰ τοῦ προφή~~ ταῦτα τοῦ θεοῦ ποιήσειν ἐπαγγελλομένου, πῶς οὐ πάλαι [illegible] ἀσεβεῖς ὑποθέμενοι, οἱ τὸν θεὸν ἐγκατέλιπον [illegible] πηγὴν [illegible] λέγοντες· [illegible] φαίνονται θεοῦ· ὃ δὲ τοῦτο [illegible]· [illegible] πηγὴ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς καὶ [illegible] σοφία [illegible]:

ἄλλο· διὰ τῆς [illegible]:

[illegible]· εἰς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι᾽ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι᾽ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὅτι θεὸν δι᾽ οὗ τὰ πάντα γέγονεν ἐκ τῶν ἀπάντων ἔνεστι λέγειν. [illegible] οὐδὲν καὶ τὸν υἱὸν τὰ πάντα τοῖς αὐτοῖς ὑποβάλλειν συλλογισμοῖς· ὅτι τοῦτο ἀσεβὲς οὐδὲ ὁ υἱὸς [illegible] ἴσος τῶν πάντων· δι᾽ οὗ τὰ πάντα γέγονεν, καὶ δι᾽ ὅσον οὐ [illegible] τὸ εἶναι [illegible] καὶ ποίημα διὰ πατρὸς ἔχειν [illegible] ὑπὲρ πάντα καὶ ἐπὶ πάντα ὢν θεὸς νομίζεται:

ἄλλο, ἁπλοῦν καὶ ἀσύντακτον:

Εἰ φῶς ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ πατήρ, [illegible] αὐτοῦ τὸ ἀπαύγασμα αὐτοῦ. καὶ ὁ χαρακτήρ ἐστιν ὁ υἱὸς τῆς τοῦ πατρὸς ὑποστάσεως [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] οἱ ἐπαίνου τὸν υἱόν

τοσχεῦντες φέρειν· πάλιν χαρακτῆρος χωρίς, καὶ τὸ ὑπόστα-
σις τοῦ πυρός· ὁμοῦ γὰρ τὸ ὑποστατὸν καὶ ὁ τούτης χαρακτὴρ
συντίθεται: ἄλλο:

Εἰ ἀλήθεια καὶ σοφία ἐστὶν ὁ υἱὸς πάλιν ἐκεῖνο τὸ πῦρ· αὐτὸ
ἀλήθεια καὶ σοφία τὸ θεῖον καὶ πῦρ: ἄλλο:

Εἰ αἰσθητὸν [illegible] ὁ πῦρ· καὶ [illegible] ἐστὶ [illegible] τῆς τοῦ γεν-
νήσαντος οὐσίας, [illegible] πῦρ αὐτοῦ. ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν πατέρα. προσεῖναι πάντως [illegible] αὐτὸ κατὰ
φύσιν ὅθεν καὶ τὸ πῦρ· ἔσται γὰρ οὕτως αὐτὸς ὁ χαρακτήρ.
ἀΐδιος δὲ ὁ πῦρ. ἀθάνατος· βασιλεύς· [illegible]· [illegible]-
τωρ. θεοῦ ποιητής. τοῦτο καὶ ὁ υἱός· ἐπεὶ πῶς ἐκ τοῦ γεν-
νητοῦ τὸ ἀϊδίου φαίνεται. τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ οὐ τὸ αὐτοῦ.
[illegible] τὸ ποιητὸν τοῦ ποιητοῦ· καὶ γὰρ ἐκείνου αὐτὸ πρὸς τὰ
ἀρχέτυπα τὸ [illegible] ἔχει:

ἐρώτησις [illegible] ὡς πρὸς αὐτόν
[illegible] αὐτῆς:

Εἰ ἔχεις φησὶ [illegible] ὡς [illegible] οὐ [illegible] ἔχεις, οὕτω
καὶ [illegible]· [illegible] τοῦ πάλιν [illegible] ὁ υἱός· [illegible] τοῦ πατρὸς τοῦ.

Εἰ ἐπαναφορὰ τῆς ἀϊδιότητος τοῦ υἱοῦ τῆς αὐτότητος
ἰδία [illegible] οὐ [illegible]· [illegible]-
[illegible] καὶ τὸν ἀρχέτυπον [illegible]· [illegible] χωρὶς [illegible]
[illegible] [illegible] τὸ ἀληθὲς, καὶ
[illegible] [illegible] δεῖξαι [illegible] τὸν
[illegible] ὡς αὐτοῦ [illegible] ποιητοῦ

ἐν τούτῳ μὲν οὕτως· διὸ τὸ εἶναι τοιοῦτον ὑπάρχον· ἀρχέτυπος ὑπο-
κειμένης ἀρχῆς τε καὶ ὕλης ὡς αὐτὸς μετὰ τὸ σύστασις μᾶλλον τὸ
ποιητικὸν αἴτιος κείμενος· ὅθεν τοῦτο αἴτιον εἶναι φασί· καὶ [illegible]
φυλάττεσθαι τὸ ἀγγέλλεσθαι τὴν αἰτίαν· διὸ τὴν ἐπὶ μὲν τοῦ γε-
ναῦ· οὐδὲν αὐτοῦ πλέον ἔχειν βούλεσθαι τὸ θεῖον· ἐπειδὴ τοῦ
μέλλειν· καὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ προσεπιτείνειν αὐτοῦ· ὅθεν ποιητὴς
ἐστὶν ὡς πρὸ παντὸς· ἔσται καὶ γεννητὴς καὶ τὸν ζωῆς θεοῦ ::

Ἔρδοντας δ' ἐξ ἀγαθῶν αἰτίας μετὰ πρὸς τὴν
ἀλλ' ἐπιτρέπουσιν αἰτία πατέρα· ὅτι χρήματα πάντα
ἄλλως ἔσω τοῦ ἐνδιάκοσμον ::

ὁ αὐτὸς φησὶ θεὸς, οὕτως τὸν νοῦν ἐποίησεν, τὸ μὲν οὕτως ::

πρὸς τοῦτο λέγει τὴν ἀναφοράν ::

ὁ αὐτὸς θεὸς, ὡς γέγονε, καὶ πρὶν γενέσθαι ἐστί· ὡς ἑαυτὸν ἐποίη-
σεν, ὁ ἐξουσιαστικός ἐστι· καὶ μικρὸς οὕτως προέλεγεν ἐξ ἐθνῶν
αὐτὸς ἐφάνη· [illegible] ἀπόκρισις τὸ δεῖ φησι καὶ ἀρχ-
χὴν γινώσκειν τοῖς οὕτως ἔσω τοῦ μὴ ἀποκρίνεσθαι πρὸς
τὴν προτεθεῖσαν πεῦσιν· ἀλλὰ μᾶλλον διδάσκει ὡς ἔστιν ἀΐδιον
ὁ πατήρ· οὕτως οὖν ἀΐδιον τὸν πατέρα· ὡς ἐστὶν ἀϊδίως καὶ ὁ υἱός·
ὡς γὰρ οὐ καινὸν τὸ φῶς ὀφθὲν τοῦ ἡλίου ἅπαν γὰρ [illegible]
ἔρημον· οὕτως οὐ καινὸν ὁ πατὴρ μὲν οὕτως υἱοῦ· διὸ καὶ πατὴρ
φαίνεται· τὸ δὲ αὐτὸ πατὴρ ὅτι τὸν ἀεὶ πατέρως, οὐκ ἔστι πατήρ ::

Εἰ καὶ τὸ πῦρ λέγει τὸ [illegible] αἰώνιοι, ὄργανον ἑαυτοῦ τὸν ἄλλο ::
υἱὸν, ὁ πατὴρ [illegible] δημιουργοῦ [illegible] τὴν
τῶν ὅλων δημιουργίαν· [illegible] τὴν αἰτίαν [illegible]

τελευτῶντες αὐτοῦ δὲ τὸ εἶναι περὶ γῆν · λεγόμενον τοῦ
ἀφ' ὧν τοσοῦτον ἔχοντα [illegible] ἀλλὰ ἐπὶ μᾶλλον τὸ λιχ[illegible] χρὴ
τινὸς καθαρτικὸς · ἐν τῷ χρόνῳ ἀναπληροῦται [illegible] ·
ἀλλὰ πρόδηλον ὅτι τὸ λύεσθαι [illegible] διαφθειρομένων
ἀπλουστέρα · καὶ [illegible] αἰτίας ἐπὶ καθαρτικά · διὸ καὶ
χρεία γίνεται ὁ ἀὴρ δὲ ὡς περὶ τὸν [illegible] ὑγρότητα [illegible]-
τος τοῦ καλουμένου [illegible] τῆς ἀποδόσεως τοῦ περὶ
τὸ γίνεσθαι τοῦ γένους φύσει · καὶ [illegible] τὰ αὐ-
τὰ · διὸ τοῦτο λέγων ἢ φησιν αἰσθεῖς [illegible]-
νην ἀλλὰ [illegible] περὶ ὁ [illegible] ἐποίησαν · οὐδὲ ὡς
ὄργανον κατεσκεύασεν πρὸς τοῦτο · δηλοῖ αὐτὸ τὸ σχῆμα αὐτ-
ος · δυνάμεως αὐτοῦ καὶ σοφίας [illegible] ::

ἄλλο πρὸς τὰς ἐσωτάτω [illegible] τριχὸς τοῦ περιτελέως
καὶ λέγουσαν αὐτὸ καὶ ὅπερ οὐκ ἔχει τοῦ περὶ γεννῶ ::

[illegible] γυναικῶν ἐσωτάτω [illegible] τριχὸς τοῦ περιτελέως · [illegible]
καθαρτικοῦ συνηθῶς τὰ [illegible] [illegible] ἐσωτά-
τω [illegible] πρὸς [illegible] τελέως [illegible] · ὅμοιος [illegible]
φανερωθῆναι · ἐν τῆς αὐτῆς [illegible] καὶ αὐτὸς [illegible]
ἐν [illegible] εἶναι καὶ ἀπεξηρασμένος · [illegible] δὲ
τὰ [illegible] αὐτῷ [illegible] καὶ περὶ [illegible] · καὶ [illegible] χρόνον
[illegible] ἐσωτάτω [illegible] ὡς χρόνιον [illegible]
τὸ δὲ αὐτῆς [illegible] γένος [illegible] γυναικῶν [illegible] ·
καὶ πάλιν ὅτι [illegible] ἐσωτάτω [illegible] γυναικῶν
ὅτι δὴ τὰ [illegible] τὰ [illegible] πάντως εἶναι [illegible]

ἄλλο

περὶ ἁπλῶς καὶ καθόλου αὐτῶν διαμαρτάνουσι καθ' ἑαυτὰ τὴν
τῆς οὐσίας λόγον· διὰ καθαρῶν σωμάτων· οὕτω καὶ περὶ τοῦ [illegible] λόγου καὶ
λοιπὸν ὁμολογοῦμεν ἐν τῆς οὐσίας αὐτοῦ γεγενῆσθαι τὸν
περὶ περὶ μόνου τοῦ χρόνου ζητητέον καὶ λεκτέον [illegible]· τὸ
τὸ [illegible] αὐτὸ πρὸς εἶναι τοῦ [illegible]· ἐπειδὴ [illegible] αὐτοῦ τῆς τῆς αἰσθητ-
τῆς αἰτίας [illegible]· καὶ τοῖς τῆς φύσεως κινεῖν ὅσοις ὑποκεῖσθαι λέγεται·
ὅπερ εἰπεῖν ἀσαφέστατον· περὶ τοῦ χρόνου γίνεται συμπέρασμα·
μὴ τὰ αὐτῶν ἴδια πολυπραγμονούντων· πολὺ γὰρ τοῦ
τῆς θέσεως ἀπολείπεται φύσεως· ἀγνοεῖ τούτων βουλεύεται
τὸ [illegible] ἀλλὰ τὸ ἐξαίρετον γνώριμον φησὶ τοῦ αὐτοῦ [illegible] αὐτοῦ·
μεταθετέον καὶ παρὰ τοῦ πυρὸς ὑπηρετεῖ αὐτοῦ τὸ [illegible]
[illegible]· ἀλλ' ἐπεὶ τούτων [illegible] καὶ αὐτῶν [illegible] ἐξαι-
τῶν φαίνεται· πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἀιδίου [illegible]· [illegible]
φύσιν ἐν τοῦ πρὸς εἶναι ὁ ἥλιος· καὶ τὸ [illegible] οὐδὲν [illegible] χρό-
νου [illegible] τοῦ [illegible]· [illegible] περὶ [illegible] ὁ ἐξαίρετον·
προληπτέον [illegible] λόγος· διότι [illegible] γέγονεν [illegible] τὸ
εἶναι [illegible]· ἄλλοι·
Εἰδέναι χρὴ τοὺς νέους [illegible] τοὺς [illegible]· ὅτι οὔτε [illegible]
τὸ [illegible] [illegible]· [illegible] καὶ πάθος περὶ αὐτοῦ [illegible]-
[illegible] γενέσθαι· τὸ μὲν γὰρ [illegible] καὶ [illegible]· τῆς σω-
ματικῆς [illegible] φύσεως ἴδια· [illegible] τῆς [illegible] καὶ
[illegible] οὐσίαν [illegible] πάθος [illegible] τῶν [illegible] οὐδὲν συμ-
βαίνει· [illegible] γίνεται [illegible] τοῦ πρὸς ὁ ἥλιος
[illegible] καὶ [illegible]· [illegible] τοῦ [illegible] ἐξαίρετον·

διὰ δὲ τὸ κινεῖσθαι σοφοὶ καὶ λόγιοι τὸ λίαν τὸ γινώσκειν·
οὐ κοινὸν εἶναι τὸ λεγόμενον ζητοῦντας· οὐ γὰρ αἱ λέξεις εἰσὶ τῶν
αἰσθητῶν ἐφαπτόμεναι ἀλλ' ὁμοίως καὶ αἱ ἄλλαι γλῶτται πολὺ τῶν πρώτων::

ἄλλο Εἰ ὁ αὐτὸς νοῦς ὁμοίως ἐξάπτεται τοῦ προφορικοῦ ἀποφαντικοῦ
λόγου· καὶ πάντως οὐ δεῖ τὸ εἶναι ἐν τῷ τυγχάνειν· ἀλ-
λ' ἔστιν ἄλλο τὸ μὲν τοῦ νοῦ τοῦ λόγου· τὸ δὲ τοῦ λόγου τοῦ νοῦ καὶ
ἐναλλάξ αὐτῶν τὸ ὑποκείμενον ἐγγραφόμενον· καὶ ἐκ τούτου τῆς
ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ὁμοίως πολὺ γλῶτται τοῦ νοῦ· οὐ μέντοι γὰρ
εἶναι νοῦ λόγον ἢ ὑπάρχον· λόγον δὲ φαμὲν ὑπὸ τῆς φωνῆς
γλώττης ἀποτελούμενον· ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον νοηματι-
κῶς ἐννοούμενον οὕτως ἐκ τούτου ἔστι μὴ εἶναι πάντως ἐκ
τοῦ τοῦ λόγου αὐτὸν λόγον· ὅπου εἰσὶν τὸ περὶ ἔχοντος τὸ
ἀκοῦσαι· καὶ τὸ περὶ τῶν ἑρμηνευομένων διὰ τῆς φωνῆς ἀποφαίνεσθαι::

ἄλλο. Εἰ δὲ λέγομεν ὅτι ἀληθεύει ὀρθῶς διάνοια λέγων· ὡς ἐκ τοῦ
γέγονεν ὅτι ὄντως τὸ εἶναι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ αὐτὸ τοῦτο· ἀλλ' αὐτὸ
καὶ φαντασία αὐτὸ φαίνεται φανερῶς· ὥσπερ γέγονεν ὅτι ἐκεῖνο
καὶ τὴν αἰσθητικὴν κίνησιν· ἀλλ' ἐκ νοῦ τὸ φαίνεσθαι τοῦ
αὐτοῦ πρῶτον. τοῦτο δὲ οὐκ οὐκοῦν· οὐκ ἄρα χρόνος ὅτε τὸ
νοεῖν ἐκεῖνο τὸ ὄν· ἀλλὰ τοῦτο διάφορον· οὐκ ἄρα αὐτὸ πρῶ-
τον διανοητικῶς ὑπάρχοντες· οὐ γὰρ αὐτὸ ἐν πρώτῳ οὐκ ὄντος
νοῦ· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου· ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἀπό
φύσεως καὶ ποιητικὸς αὐτὸς αὐτοῦ τῷ ποιήματι· καὶ τοῦτο
λέγει ἐκείνου διάφορον· γνωστικὸν ὥσπερ ἐπιγραφικὸν ὅτι
φαίνεται τὸ εἶναι πρῶτον καὶ διὰ τῆς ἑρμηνείας πρῶτον

γίνεσθαι φύσει· τοῦτο γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐπὶ τοῦ νοῦ, ὃ καὶ καθ᾽ ἕ-
τερον εἴρηται· ἐπειδὴ καλοῦ τὸ πλῆθος καὶ πολλῶν τῶν αὐτῶν ποιή-
ματα· γένοιτο μὴ φαίνηται πολλὰ μὲν οὐ δεῖ ἐκ τοῦ τὸ καλοῦ· πρὸς τὴν
ταῦτα χρὴ τοῦτον [illegible] τοὺς λέγοντας καὶ τὸ ποίημα.
πολὺ τῆς πρὸς ἄλληλα κοινωνίας ἀπέχουσι· καὶ ὅτι δὴ εἰσαυ-
τοῖς τὸ εἶδος· ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῆς οὐσίας προελθεῖν· παρὰ δὲ
ἔνδεξα τὸ γεννήσαντα· ἔσω δὲ ὡς ἐπὶ πάντων ὁ λόγος· τὸ δὲ
ἔξωθεν τῆς οὐσίας ἐστίν· οὐ τότε πάντως ποιητικὸν αἴτιον [illegible]-
κῶν τὸ ἐργαζόμενον ὅτε καὶ γίνεται· τὸ γὰρ δι᾽ αὐτοῦ [illegible]
πολλὰ [illegible] τέχνη· [illegible] καὶ προεῖναι πάντως ἀνάγκη τὸ δ᾽ αὐτοῦ.
προϋπάρχειν γὰρ δεῖ εἶναι τεχνίτης· ὁ θεὸς τῷ δημιουργός· το-
σαύτης τοίνυν μεταξὺ καὶ διαφορᾶς· καὶ τὸ μὲν νοῦ ἅ-
μα τῇ τοῦ πυρὸς προσηγορίᾳ συνεπινοουμένου καὶ συνυφαινου-
τος· ἀνάλογον τῷ πυρί· οὕτως καὶ νοῦς· ἀνάλογον νοῦς· οὕτως καὶ πυρί.
καὶ ἕκαστον νοηθῆναι χωρὶς τοῦ εἴτε λέγοιτο εἴτε [illegible]· τοῦ δὲ ποι-
ήματος καὶ μετὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ποιοῦντος δυναμένου φαί-
νεσθαι· οὐ γὰρ ἐκ τῆς φύσεως ἐστὶ τοῦ ποιοῦντος· ἀλλὰ τέ-
χνης ἔργα· ἡ δὲ τέχνη φύσις οὐκ ἔστιν· ἀλλ᾽ ἐν τῷ [illegible] φύσει
προσόντων· πῶς τινες ἐπὶ τῶν ἐν τούτῳ διαφέρουσι ποιή-
ματα καὶ γέννημα παρὰ δύνασθαι καλεῖσθαι λέγοντες αὐτὸ
καὶ ἕκαστος νοῦς· ἐπειδὴ καὶ δημιουργὸς [illegible] πρὸ
τῶν δημιουργημάτων· ἄτοπον γάρ ἐστιν. ὡς ὅτι [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἔχοντα τέχνην παρὰ [illegible] καὶ [illegible]
ἐπειδὴ καὶ [illegible] ἐστιν [illegible] τὴν τέχνην καὶ τὴν τοῦ [illegible]

-ποιεῖν ἐπιτηδεύοντες εἰς χρῆσιν ἀφ᾽ ὧν καὶ τοῦ τὸ σκάφος κατεσκευάσ-
αν. διὸ ὁ τοιοῦτος ναυπηγὸς καλὸς εἶναι καὶ πρὸ τοῦ σκάφους γο
διὰ τὴν τέχνην· ποιητὴς δὲ ὁμοίως καὶ πρὸ τοῦ γράψαι τὸ τοιοῦτον
ἐστὶ ποιητής· καὶ τὸ καλὸς ποιητὴς εἶναι καὶ πρὸ τοῦ γράψαι τι· ὅτι κα-
νών ἐστι τὸ δύνασθαι τινὰ εἶναι ποιητήν· ὃ δὴ ἦθος τοῦ γνω-
μονος· ἀναγκαιότατον τελείως τὸ εἶναι πρός τινας ἐστὶ τὸ καὶ
τὴν ἰδέαν ποιητικὰ καὶ ἦθος· καὶ ποιητὴς καλὸς ἐστὶ διὰ τὴν ἰδίαν
φύσιν καὶ πρὸ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ· ποιητὴς δὲ οὐ δυνάμει ὢν αὐτὸς
ἔστιν: ΚΕΦ. Ε.
Τοῦ εἰπεῖν προσήκει ἀρχὴν τοῦ ἤθους ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀληθὴς ἐστὶ· διὰ τοῦτο αὐτὸ
γνωστὸς γνωστὸς ὁ ἦθος: ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ὡς ἐν τῷ διαλόγῳ:
Γέγονε δὲ ἀρχαίως καὶ ἀληθινῶς ὁ ποιητὴς ὡς ἔπος καὶ ἔστι· ἐπειδὴ
δηλοῖ ὁ ἦθος· πῶς οὖν κατὰ γνώμην δεῖ τὸ γνῶναι διὰ ἀρχὴν περι-
γράφεσθαι· ... περὶ τοῦ τὸ χρῆναι
οὐδεὶς ἀναγκαστικῶς ἀπολύεσθαι εἶναι τελείως περὶ τῆς γνώ-
σεως τὸ γνῶναι διὰ τὴν ἀρχὴν περιγράφεσθαι καὶ ὁ γνωστὸς
ἀληθὴς εἶναι· οὐ γὰρ τελείως τῶν καθ᾽ ἕκαστον ὁ λόγος ὑ-
πάρχει ὡς οὐδὲν γίνεσθαι καὶ ἐν χρόνῳ τὸ γινόμενον φαίνεται·
καὶ καθόλου· ἐπειδὴ οὕτως ἐστὶ τὸ εἶναι βέλτιον ἀρχὴν περι-
γράφεται· διὰ περὶ τῆς δόξης καὶ αἰσθανομένου φύσ
ἀρχὴν τελείως ποιούσης καὶ θεωρητικῶς· οὐ καὶ ὑ-
περβαίνοντα τὴν καθολικὴν γνῶσιν καὶ τῆς γνώσεως
ἅπας· καὶ οὐ μόνον αὐτὸς δεῖ καὶ τὸ πάντοτε· διὰ τὸ
τῆς ἐν ἑκάστῳ σημαινομένης τὰ διαφόρως ἀπονέμεσθαι.

τούτου δὲ τοῦ κατὰ ταύτην ὑπεροχὴν τὰ ἑκάτερα· παριστα-
σθαι τούτου διάταξιν καὶ ἀρχὴν [illegible] τοῦ αἰνίγματος
[illegible]· καὶ ἀρχὴν αὐτὴν τὴν δὲ χρόνῳ [illegible]· λέ-
γονται δὲ πρὸς κοινὰ τοῦ [illegible] · τὸ δὲ-
αὐτοῦ [illegible] · τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ αὐτό · ποίαν αὐτὴν δὲ τὴν τοῦ
ἕνα κατὰ χρόνον ἀρχὴν · ὁμοίως τε οὐ πάντως ὅπερ αὐτὸ τοῦ
τοῦ [illegible] ἕνα [illegible] τοῦτο [illegible]-
[illegible] πρὸ [illegible] ὅπερ· τὸ δὲ αὐτὸ [illegible]-
[illegible] καὶ αὐτὸ [illegible] · [illegible] καὶ ὅμως · [illegible]-
τὸ τοῦ περὶ αὐτὸς [illegible] · [illegible] τε αὐτός ὁμοίως τοῦ περὶ βα-
[illegible] καὶ ὅμως · ὅτε αὐτὸς [illegible] λόγος ἐπὶ τὸ τοῦ
[illegible] καὶ [illegible] καὶ ὅλος τοιαῦτα πρόσεστι
[illegible] · [illegible] τοῖς αὐτοῖς [illegible] τοῖς προ-
[illegible] · [illegible] πρόσεστι [illegible] · οὐδὲν [illegible]
τοῦ [illegible] · [illegible]-
[illegible] αὐτοῦ [illegible] · οὐ πάντως ἔχειν τὰ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ κατὰ [illegible] ::

οὐ πάντως ἐφεξῆς· ὅτι τὰ αὐτὰ [illegible]
πρὸς ἄλληλα καὶ τὴν ὁμοίαν κοινὰ [illegible]
καὶ ἔχει τινὰ τὴν φύσιν ::

Οὐ πάντως ὅσα καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα φανερὰ [illegible]
[illegible] ὅλως ἔχει πρὸς ἄλληλα · τοῦτο [illegible]-
[illegible] · [illegible] πρόσεστι ἀλλήλοις [illegible]-
[illegible] φαίνεται · καὶ γὰρ [illegible]

ζώων· ἀλλὰ αὔξησιν ἐπιδέχεται τὸ τέλειον· καὶ τὸ μὴ ζῶον·
οὐδ᾿ ἴσος καὶ ὁμοφυὴς· ἀλλὰ τούτοις, καὶ τοιαύτην διαφορὰν ὁμοι- 61
οῦν ἥκιστα κοινωνίαν τῆς φύσεως πρᾶγμα γένοιτο· τίς ἀνα-
γκαστικὸς λόγος θεοῦ καὶ πατρὸς μηδεμίαν κοινότητα εἶναι τὸ προ-
προσηγορίου καὶ θεοῦ· ἐπειδὴ ὁ μὲν ἐστιν ἀγέννητος· ὁ δὲ γεννη-
τός· καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀντιδιαστέλλεσθαι πέφυκεν· οὐδὲ
γὰρ τὸ εἶναι τοιαύτη τοῦ υἱοῦ καὶ ὁ πατὴρ μὴ οὕτως ἔχει
τὸ μὴ ἐκ [illegible] αὐτοῦ γεννήσεως ὑπάρχει· σημαίνει δὲ μόνον
τὸ ἀγέννητος τὸ πῶς ἐστιν ὑπάρχειν ἢ τῆς [illegible] βραχέα τοῦ
τοῦ αὐτοῦ τὸν πατέρα.

ἄλλο ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ [illegible] ὅτι ἀεὶ-
χρόνῳ ὁ υἱός.

Εἰ ποιεῖ ὁ πατὴρ αὐτὸν ἐν [illegible] καὶ φύσει τοῦ γεννηθέντος· τοῦτο ποιεῖ
ἔσται [illegible] προσηγορικὸς γεννητοῦ ἀληθινὴ καὶ φύσει τοῦ·
ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὸ λόγον τοῦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐξ ἀϊδίου καὶ ἀ-
φθάρτου γεννᾶται· τοῦ γὰρ πάντως ἀφθάρτου εἶναι καὶ ἀγέννη-
τον· εἰ δὲ τοιγαροῦν οὕτω φύσεως ὁ υἱός· ὁ πατὴρ αὐτὸν ἔχει
καὶ ὁ γεννήσας αὐτόν· οὐ γὰρ ὕστερον δὲ ὁ πατήρ· οὐ γὰρ ὕστερον ἀλλὰ
οὐδὲ ὁ υἱός· ὁ μὴ χρόνος ποίαν ἔχει τοῦ εἶναι τὴν ἀρχήν·
τοῦ [illegible] οὐδὲ ἀλλὰ τοῦ πατρὸς συναΐδιος.

ἄλλο ἐπιχείρημα τοιοῦτον.

Οἱ δὲ ἀπὸ τίνος ἀρχῆς ἄρχεται τοῦ γεννᾶν οἰόμενοι τὸν θεόν
[illegible] ἐκείνων τὸ γεννᾶν τῷ χρόνῳ· οὐδὲν αὐτὸν δὲ [illegible]
πλέον [illegible]· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπειδὴ τοῦ εἶναι ἤρξατο,

διότι

διηνεκῶς καὶ τὸ εἶναι ἄρχεσθαι· εἰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννητὸν εἶχε· ὁ δὲ θεὸς ἀγέννητος ὢν οὐ κατὰ χρόνον γεννᾷ· οὐδὲ γεννητὸν εἶχε τὸ ἐξ αὐτοῦ· ὥσπερ ἁπλῶς αὐτός· ἄναρχός ἐστιν καὶ ἀγέννητος· οὕτω καὶ ὁ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ προελθὼν λόγος. ἄναρχος ἄχρονος ἔσται καὶ ἀγέννητος· ὡς παρ' ὃ ἀπεικονίζουσιν αὐτόν· ἄλλο

ἐρώτησις ἐκ τῶν διανοιῶν

÷ λέγουσιν τινὲς φασὶν οἱ ἐκ πατρὸς τὸν υἱὸν ἐπινοοῦντες εἶναι φασὶ

÷ ἀεὶ πατέρα τὸ γεννᾶν ὁ πατήρ· ἐπαύσατο δέ, ἀρχὴν οὖν ἔχει

÷ τὸ εἶναι υἱὸς, τὴν ἀπὸ τοῦ γεννᾶν καταπαύσιν τοῦ πατρός ::

πρὸς τοῦτο λύσις :

Εἰ πάντως ὁ δεύτερος χρόνου καὶ ἀρχῆς τὸ διαστηματικῶς τὸ αἴτιον τοῦ θεοῦ ἀνωτέρω τούτων ἔσται καὶ ἡ γέννησις· καὶ οὐ πάντως ἀποστερήσει τὴν θείαν φύσιν τοῦ δύνασθαι γεννᾶν τὸ μὴ ὑπὸ χρόνον τοῦτο ποιεῖν· ἄλλος γὰρ παρὰ τὸ αἴτιον ἀρετῆς τῆς θείας γεννήσεως· αὐτὸ γὰρ τὸ εἶναι τὸν θεόν, καὶ τὸ γεννᾶν αὐτὸ συνεπινοεῖται· καὶ οὐ διὰ τοῦτο γεννητὸς ὁ υἱὸς ὅτι παρὰ πατρὸς ἔχει τὴν γέννησιν τῆς ὑπάρξεως· ἀλλ' ἅμα καὶ ὢν ἀεὶ γεννητός :

Ὁ τολμήσας εἰπεῖν κατ' ἐπίνοιαν ἄρα τοῦ γεννᾶν ὁ πατὴρ ἀφαιρεῖται διαφημιζόμενος ἀμάρτημα τῇ θεότητι ἀπίστως· ἀλλὰ γὰρ ἀνακόλουθος εἰς φύσιν τὴν θείαν φύσιν· ἀνάγκη γὰρ πάντα τὴν ἀρχὴν κατὰ γεννητοῦ τοῦ δοῦναι χρόνου· ἵνα μὴ τὸν πρὸ τῆς γεννήσεως ἀφαιρεθῇ δὲ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γεννᾶν· τὸ δὲ ἀεὶ ἔχειν τὴν γέννησιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τοῖς γὰρ οὐ θεοῖς ἀρχόμενος τοῦ γεννᾶν καὶ γεννήσας καὶ καταπαύσας πα

τοῦ

[illegible]

ἄλλο: [illegible] ἔχειν [illegible]

τὴν φύσιν· οὐδὲ [illegible]

[illegible]

ἄλλο: [illegible]

[illegible] τῆς πρώτης [illegible] φαίνεται [illegible]

[illegible]

κατὰ τοῦτο φανερὸν καὶ αὐτὸ τὸ ζητούμενον εἶναι τὸ περὶ τὸν χρόνον, ἐ-
κεῖνο [illegible] αὐτό [illegible] ὅτι [illegible] τὸν χρόνον [illegible] ὅπερ
[illegible] :: περὶ τοῦ νῦν ::

ἀλλ' ὅτι τοῦτο φανερὰ [illegible] καὶ [illegible] σαφῆ
ἀπόδειξιν. [illegible] γὰρ οὐκ [illegible] ὅτι [illegible] καὶ περὶ [illegible]
τῶν [illegible] τοῦ [illegible] τὸ νῦν [illegible] γὰρ τὸ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] διαφορὰ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸ νῦν [illegible] περὶ
[illegible] τὸ νῦν.
καὶ πάλιν πρὸς αὐτὸ [illegible]
[illegible] διαφορὰ [illegible] καὶ [illegible] :: ἄλλο ::

ὥσπερ τὸ [illegible] ὡς πρὸς [illegible] λαμβάνεται [illegible] ὡς πρὸς
τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἔχοντα [illegible] φύσιν [illegible] αὐτός.
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὸν χρόνον [illegible]
[illegible] χρόνω [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πάλιν [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸν χρόνον. [illegible] γὰρ [illegible] περὶ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] γὰρ [illegible]
τὸν χρόνον [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] ἄλλο [illegible]

ἔχειν τό, πατέρα μᾶλλον καλεῖν τὸν θεὸν ἢ τὸ [illegible]
τὸ τοῦ υἱοῦ [illegible] ἐγέννησε.

Εἰ δὲ τὸ πατὴρ ὄνομα οὐσίας ἐστὶ [illegible] καὶ ἀρχὴ [illegible]
[illegible]· τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο [illegible] ὅ [illegible] χρῆναι ἐπὶ τὸ βασιλ[illegible]
ἀποστήμων τοῦ ἐσπλεῖσθαι [illegible] ὁ πατὴρ οὐ [illegible] βασιλ-
[illegible] εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ καὶ [illegible] πνεύματος· ἀλλὰ [illegible]
[illegible] σημαίνων τῆς [illegible] φύσεως ἀξίωμα εἰς πατέρα φησὶ
καὶ εἰς υἱὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον [illegible] φίλιππος [illegible]
γνώστως [illegible] φύσιν [illegible] πρὸς αὐτόν.
[illegible] τὸν πατέρα· ὁρᾷς ὅτι οὐ τοῦ ὀνόματος [illegible] πάλιν [illegible]
[illegible] πατέρα [illegible] καὶ αὐτὸς δὲ πρὸς αὐτὸν φησὶν ὁ πατήρ· τοσοῦτον
χρόνον [illegible] καὶ οὐκ ἔγνωκάς με· φίλιππε [illegible]
[illegible] τὸν πατέρα [illegible]
τὸν [illegible] τὸν πατέρα· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πατὴρ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐν τῷ υἱῷ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
ἐπὶ τὸ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀποδείξεως [illegible] πατέρα τὸν
ἐπὶ πατρὸς [illegible] καὶ [illegible]
ὅτι [illegible] ἀπὸ [illegible] ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] πρὸς τοὺς [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν πατέρα [illegible] καὶ πατέρα [illegible]
[illegible] ὄνομα [illegible]

ὁρᾷς ὅτι περὶ μὲν τῶν ἡγουμένων ... δὲ οἱ πρὸς τὰ δοῦλα καὶ
πεποιημένα· οὐ κοινὴ ἡ διάθεσις τοῖς γινομένοις τοῦ ἡγουμένου τὰ
πολιτικὰ· πρῶτον ἔχει τὸ εἶναι περὶ· εἶτα μετὰ τοῦτο δὲ λέ-
γει καὶ τὸ εἶναι ... διχοτομεῖ δὲ ... τὸ τοιοῦτον
ἡ τοῦ κοινωνικοῦ δυνάμεως. τὸ γὰρ πρὸς αὐτὰ καὶ φύσιν
ἀξίωμα ... πολλοὶ φιλοῦσιν προσ-
τίθεσθαι ὅτι καὶ περὶ ὑμῶν ... γὰρ ...
... καὶ ... καὶ ... περὶ ... καὶ φύ-
... τὰ ... καὶ ... τοῦ ...
φορ... τῶν ἄλλων ... λέγει ...
καὶ ... κοινὸν αὐτὸ ... περὶ ... καὶ
ἐπειδὴ ... πρὸς ... ποιήματα. περὶ
τοῦ ... περὶ ... καὶ ... καὶ συνημμένως ∴

ἄλλο ... τῶν ...

Συναίτιον φησὶ καὶ αὐτοῖς ... περὶ τοῦ ἡγουμένου ... εἶναι
... τοῦ δύνασθαι ... αὐτοῖς ... ἑαυ-
τοῦ· καὶ περὶ αὐτοῦ ... ∴ πρὸς τοῦτο ... ∴

Εἰ τὸ δύνασθαι γινομένου τοῦ περὶ συναίτιον αὐτὰ τοῦ ἡγουμένου εἶναι
... καὶ οὐχ ὅτι ... αὐτὰ γινόμενα· ... λέγει
ὅτι περὶ ἐπειδὴ τὸ δύνασθαι ... ἐστι ...
αὐτὰ καὶ τὰ ποιήματα συναίτια· ... γὰρ τὸ δύνασθαι ...
τὸ ... περὶ ... φέρει· ... καὶ περὶ
γίνεται τὰ ποιήματα· ... γὰρ ... τὸ δύνασθαι
καὶ οὕτω δύνασθαι ... τοῦ ... ἐστι καὶ γίνεσθαι τὰ

πεπηγμένα τὰ πολλὰ αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτό που, οὐ μέγα τὸ δύ-
νασθαι πολλὰ τὸ πρᾶ(γμα). τὸ εἶναι ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἀλλ' ὅτι γίνεται
ἐπὶ σοῦ τοῦ καὶ τῆς φύσει ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ζωαί δ' ἔτι, ὡς ἐν τῷ πρὸς
[illegible] τὸ ἐξαίφνης τοιόνδε: ἄλλο·

τὸ δύνασθαι γίνεσθαι, ὅτου ἀπὸ ἑαυτοῦ ἐνέργειαν ἔχει. ὅτε
γὰρ [illegible] τότε καὶ ἐνεργεῖ. οὐ καὶ οἱ τὸ δύνασθαι γίνεσθαι
τὸ πρᾶ(γμα) τὸ εἶναι ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἀλλ' ἐκ τοῦ εἶναι πρὸς τὸ [illegible]
τὸ ἐξαίφνης ζωὰ ποιοῦνται· [illegible] καὶ πατὴρ ἐστὶν [illegible] ἀλλὰ πατὴρ
ἐκ τοῦ ἀλλὰ καὶ υἱὸς ζωὴν ἔχων [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] καὶ συνε-
[illegible], ἵνα [illegible] τὸ εἶναι πρᾶ(γμα):

ἄλλο [illegible] ἐξαίφνης [illegible]:

Εἰ καὶ τοῦτο καλῶς φησὶ τοὺς ὀρθῶς φρονοῦντας λέγοντας ζωὰς εἶναι
ὁ υἱὸς τοῦ πατρός· οὐδέποτε [illegible] γέγονεν ἐνεργὸς ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] αὐτόν· [illegible] ἀλλὰ γὰρ [illegible]
ἐνεργὸς καὶ [illegible] ἀρχὴν ἐξ [illegible] τοῦ εἶναι [illegible]
πρὸς τοῦ [illegible]:

Εἰ μὴ δεῖ τινὰς τῶν πεπηγμένων ὁ λόγος τοῦ [illegible], [illegible]
ἐργάζεσθαι [illegible] τοῦ [illegible]· καὶ οὐχὶ [illegible]
[illegible] γεννᾶσθαι [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible]
[illegible] γεννᾶσθαι γὰρ αὐτὸν [illegible]
[illegible] φανερὸν [illegible]
[illegible] λέγοντες ἐνεργὸν [illegible] τὸν πατέρα [illegible]
[illegible] τοῦ υἱοῦ· [illegible]
[illegible]

δὲ τὰ ἐξ αὐτοῦ. [illegible] οὐ [illegible] γλῶν-
[illegible]
[illegible] ἄλλο.
ἵνα μὴ σφόδρα [illegible] εἶναι [illegible]
τοῖς [illegible] ἐνέργεια [illegible] εἶναι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀτελέστερος [illegible]
[illegible] εἶναι [illegible] προσ-
[illegible] γὰρ [illegible] ἀτελέστερον ἔχει [illegible]
[illegible] εἶναι δὲ [illegible]
[illegible] οὐ [illegible]
οὐ [illegible] ἄλλο.
[illegible]
[illegible] δύναμιν ἔχει [illegible] οὕτως γὰρ [illegible]
[illegible]
ἔχει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
γὰρ [illegible]
[illegible] ἔχουσα [illegible]
[illegible]
[illegible]

ὑ καὶ τῇ [illegible] ἐπεὶ τοῦ τὸ πνεῦμα γέννημα τοῦ υἱοῦ.
ὅ γὰρ αὐτὸ λέγω περὶ τὸ [illegible] ἀχρόνως προσδέχονται::

ἄλλο: διὸ [illegible] φιλονεικοῦντες, πνεῦμα γέννημα τοῦ υἱοῦ ὁ πατήρ.
ἀνέχονται αὐτὸ εἶναι καὶ λέγειν. πνεῦμα τὸ πατρὸς τοῦ [illegible]
[illegible]. [illegible] τοῦτο τὸν ἀρχήν. ἄμα
τε γὰρ [illegible] πατρὸς καὶ τὸ [illegible] τὸ [illegible] πνεῦμα
[illegible] εἶναι. καὶ τὸ [illegible] εἶναι ὑπάρχει. Θ
[illegible] ὁμολογοῦσι εἶναι τὸν
πατέρα [illegible] καὶ τὸ εἶναι τοῦ υἱοῦ ἔχουσι τὰ γεννητὰ ἐξ αὐτοῦ.

κεφ. ον, ον:

Ὅτι ἀναγκαίως ὁ πατὴρ καὶ ἐξ [illegible] ἐξ αὐτοῦ
τοῦ υἱοῦ :: [illegible]

Καὶ πῶς φησὶν ὁ [illegible] ὁμολογοῦν ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα
τὴν οὐσίαν. [illegible] ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ υἱός. [illegible] ὥσπερ
τῆς [illegible] αὐτῆς. [illegible] βούλεσθε [illegible]
[illegible] καὶ τὸ [illegible] τῆς ἐκπορεύσεως. [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] ὁ υἱὸς τῆς [illegible] αὐτοῦ. οὐδὲ ἐξ
αὐτοῦ. [illegible] καὶ [illegible] δύναμιν τὴν [illegible]
τὴν [illegible] ὑπάρχειν ἔχει :: πρὸς τοὺς λατίνους :: 5

[illegible] αὐτῶν [illegible] ἔχει καὶ τὴν [illegible]
[illegible]. [illegible] γὰρ ὁ λόγος. εἰ γὰρ οὐδὲ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] ἐκπορεύεσθαι πῶς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] δύνασθαι τοῦ [illegible]
[illegible] ὥσπερ εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ [illegible] λόγον.

τὸ ἀκώλυτον τὴν αὐτὴν ἐπάγειν βλασφημίαν καὶ ἐπὶ τοῖς ἐ-
πᾶσι τοῖς προσοῦσιν αὐτῷ· ὁ γὰρ ὡς αἴτιος τὸν υἱὸν φέρων... δη-
μιουργήσει καὶ ὡς αἴτιος μετὰ πάντων· ὁ δὲ τοῦτο εἰπών· ἐγὼ
ὡς αἴτιος ὁ Θεὸς δημιουργεῖ· ὁ δὲ ὡς αἴτιος αὐτὰ γεννήσει· ἀλλὰ τῇ
τοῦ αὐτοῦ φύσει κατὰ τοῦτο πάλιν διαβάλλεται γενέσθαι ἀμφότερ-
ος Θεός ∴ ἄλλο:

Εἰ καθάπερ αἴτιος τὸν υἱὸν Θεός, ἐργάζεται καὶ ὡς αἴτιος· καὶ ἐπειδή-
περ οὐκ ἐκ τῆς ὕλης προϋποκειμένης τινὸς διὰ κινήσεως χρωμένου
ἀποτελεῖσθαι τὰ γινόμενα ἅπερ βούλεται· οὕτω καὶ ὁ Θεὸς
ὁ δίχα χρόνου καὶ κινήσεως αἰτιούμενος αὐτὸς εἰς τὸ εἶναι τὰ πάν-
τα ἀλλὰ περὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν κινεῖται, κινήσεται πάντως αὐτὸς
καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ γέννησιν ἔσται [illegible] ∴ ἄλλο:

Τὰ συνέχοντά τι εἰ καὶ κινεῖται περὶ τὰ συνεχόμενα πάντως ἀναγκαῖ-
ον ὅσα συνέχει· ὁ δὲ Θεὸς κινοῖτο συνέχεσθαι συναλλων ζητοῖ-
μεν· σῶν τὰ πάντα συνέχει ὁ Θεὸς ἀσώματος ὤν· καὶ διὰ τοῦτο
μὴ δεῖ κινεῖσθαι ὑποτίθεσθαι ἀναγκαίως· ἀλλὰ συνέχει τὴν κτί-
σιν ἁπλοῦ ὡς Θεὸς ἀναβαίνων· οὐ κατὰ τοὺς σωματικοὺς
τρόπους τοὺς νόμους ἔχων οὐδὲ ὡς σῶμα γεννήσει ∴ ἄλλο:

Ὁ κτίσας πάντα καὶ διὰ πάντων ἥκων συμπλέκεσθαι τοῖς πᾶ-
σιν ἀναγκαῖον· οὕτω γὰρ ἂν εἴη καὶ κτίσας· ἀλλ' οὐ συμπλέ-
κεσθαι μὲν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ τῇ ποικιλίᾳ τῶν κτισμάτων συ-
μπλοκῶν ὁμολογήσομεν· οὐδὲ γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς καθαρὰ ἔστι
καὶ τῆς πρὸς ἕτερα κοινωνίας ἀσύμπλοκος φύσεως· δύ-
ναται ὅμως διὰ πάντων παραδόξως καὶ ἀρρήτως. ἥκειν

τῆς τῶν σωμάτων ἀνάγκης τῆς τοῦ κινεῖσθαι· διόπερ οὐδὲ τὴν
τῶν σωμάτων φύσιν φανερὸν ἐκ [illegible]
Εἰ δ' ἄπειρον καὶ [illegible] εἶναι καὶ [illegible] διὰ πολὺς διαφορὰς
[illegible] ἔχει [illegible] πολλὰ τῶν σωμάτων ὅλως
[illegible] ἐργαζόμενος· [illegible] δὲ τὸ ἄπειρον εἶναι βαρ-
βάρους διαφορὰς [illegible] τὰ [illegible]
[illegible] σῶμα ἐπὶ [illegible] τῶν σωμάτων καὶ [illegible]
[illegible] ὡς [illegible]
Εἰ δὲ [illegible] πρὸς ἴσους [illegible] -
[illegible] λέγει· ἀνάγκη [illegible] προσεῖναι τοῦ-
[illegible] καὶ ἐξ αὐτοῦ [illegible] φησὶ
καὶ [illegible] ὅπερ καὶ [illegible]
[illegible] καὶ αὐτοὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τῶν σωμάτων [illegible] φύσει [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] σῶμα [illegible]
[illegible] οὐδὲ ὡς [illegible]
[illegible] εἰς [illegible]
οὕτω [illegible] καὶ [illegible]
τοῦ [illegible] ὡς [illegible] τῶν σωμάτων [illegible] -
[illegible]
[illegible]

περὶ πάσης καὶ αὐτὸ δεῖ προεπισκέψασθαι. ἐπειδὴ δὲ οὔτε [illegible]
οὔτε μὴν τὴν ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἔχει διαφοράν· ἀλλὰ γὰρ καὶ
[illegible] μόνον ἐν τοῖς τῶν σωμάτων [illegible] χρώμασιν ἀπλοῦ
δὲ καὶ αἰσθητὰ μάλιστα καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ὑπὸ ἀπαθῶν [illegible]-
[illegible] διὰ ταύτην [illegible] αἰτίαν. χρώματι δὲ [illegible] ὅτι, [illegible]
ἐπεὶ τὸ γίνεσθαι ἐξ [illegible] βούλονται. [illegible] προσφο-
ρὰν [illegible] καὶ [illegible] ἐξομοιοῦν ἐπιγίνεσθαι τοῦ λό-
γου τὴν γένεσιν. καὶ μὴ λέγειν σωμάτων [illegible] εἶναί φησι.
ἐπεὶ [illegible] σῶμα γίνεται, γίνεσθαι μὲν γὰρ καὶ τὸ αἴτιον νοοῦ-
[illegible] ἀπολογίζεσθαι διάφορος καὶ [illegible] ἀπὸ τοῦ
[illegible] ἐγχωρεῖ αὐτὸς κατὰ φησὶν ὅπερ προφέρει τὰ [illegible]-
[illegible] αἴτιον νοοῦ [illegible]
καὶ τὸ [illegible] καὶ αὐτὸ δὲ [illegible] πράγματα
[illegible] τὸ [illegible] νοοῦ [illegible] εἶναι λέγειν.
καὶ τῆς [illegible] αὐτὸ [illegible] φορὰν ἀπὸ [illegible]. [illegible]
γον [illegible] γίνεται [illegible] τῶν σωμάτων [illegible]. ὑπο-
λαμβάνειν, καὶ ὅλως [illegible] σῶμα γίνεσθαι. οἱ δὲ τὸ [illegible]
[illegible] τοὺς [illegible] τῶν σωμάτων [illegible] τοῖς-
[illegible] ἀεὶ [illegible] πάντων [illegible] καὶ πάντα [illegible]-
[illegible] πῶς [illegible] καὶ [illegible] νοοῦ. [illegible]
[illegible] προσ[illegible] [illegible]
[illegible] ἐξ [illegible]. [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] γίνεσθαι [illegible]: [illegible]
[illegible]

τῆς πρὸς τὸ πρῶτον τύπου [illegible] καὶ [illegible] εἰς [illegible]
[illegible] διὰ [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] φύσις πρὸς [illegible]
[illegible] [illegible]
καὶ [illegible] περὶ τὸ [illegible]
[illegible] οὐχ ὡς [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] οὐχ ὡς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] πρὸς αὐτὸν [illegible]
[illegible]
ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
πρὸς τοὺς [illegible]
Ἐπὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]

τοιοῦτον· πᾶς γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ τὸ ζῷον [illegible] ἀΐδιον καὶ αὐτὸ ὅτι
ζῷον καὶ περὶ· [illegible] αὐτοῦ [illegible] λέγεται [illegible] · ἐγὼ ὅτι
[illegible] πολλὰ [illegible] οὐ καταλέγονται-
[illegible] καὶ ἀπολογ[illegible] παρὰ τὴν [illegible] λέγουσι [illegible]·
καὶ τὸ [illegible] νόμος [illegible] τὰς [illegible] ἀρχ-
[illegible] οὐ γὰρ δὴ [illegible] αἰσθήσει [illegible] ἐστι [illegible].
οὐδὲ [illegible] κατὰ [illegible] · ἀλλ' ὥσπερ [illegible]
[illegible] τάξιν [illegible] ὑπάρχει [illegible] · καὶ ὁ [illegible]
[illegible] ἐστὶ [illegible] καὶ περὶ αὐτῶ [illegible]
ἐστι· καὶ [illegible] ἀρρήτως [illegible]
καὶ [illegible] · [illegible] ἄλλο·
μέρη καὶ [illegible] αὔξεται καὶ πληθύνε-
ται καὶ [illegible] ἀπορροίας [illegible] ἡλίου καὶ
[illegible] αὐτῶν [illegible] · [illegible]
[illegible] καὶ τὰ [illegible] καὶ [illegible] νόμος [illegible]
οὗτος ὁ [illegible] · [illegible] δημιουργ-
[illegible] ἐργαλεῖα [illegible] καὶ χρόνοις [illegible]-
χρησάμενος [illegible] καὶ [illegible] φύσεως [illegible]
δυνάμεις δημιουργοῦ καὶ [illegible] λόγους [illegible] πάντα
[illegible] ἐργάζεται· καὶ [illegible] βουλήσει [illegible]-
σιν ἔχει· πᾶς [illegible] ἀξιο[illegible] καὶ [illegible]·
[illegible] ἐξάγεσθαι [illegible]
[illegible] περὶ [illegible]
[illegible] ἐξαιρ[illegible] οὕτως [illegible] καὶ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οἷόν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

- ἐξ ἔργων τε καὶ θυμιαμάτων· [illegible] μᾶλλον παρὰ τοῦ σωματικοῦ
- [illegible] δὲ πνευματικοῦ σὺν πᾶσι προνοίᾳ θεοῦ·:

Ὁ λόγος αὐτὸς ὁ προφορικὸς αὐτοσχεδίως κατὰ τὸν νοῦν καὶ σύνθετον· καὶ [illegible] ἔλεγεν εἶναι παρὰ τοῦ [illegible] στρεφόμενον· κατὰ ἔξω σώματος γίνεται τὸ [illegible]. ὥσπερ [illegible] τὸ φῶς· [illegible] καὶ [illegible] τὰ πάντα· [illegible] τῷ λόγῳ τοῦ [illegible] [illegible] λογισμοῦ· καὶ πάλιν [illegible] τοῦ λόγου [illegible] αὐτῷ καὶ [illegible] ἀληθείας [illegible] προ- [illegible] τοῦ λόγου [illegible] καὶ [illegible] ἄλλο:

Οὕτως [illegible] τὴν γνῶσιν ἀληθείας [illegible] [illegible] σοφοῦ [illegible] τῇ σοφίᾳ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ἐστι τὸ φῶς· [illegible] τῇ σοφίᾳ [illegible] αὐτὴν [illegible] καὶ [illegible] αὐτὴν [illegible]· καὶ ἀληθείας [illegible] αὐτὴν [illegible]· οὕτως [illegible] γνώσεως ἀληθείας οὐδὲ σὺν πᾶσι. [illegible] τὴν [illegible] πρὸς [illegible] [illegible]:

ἄλλο:

Οἱ [illegible] [illegible] [illegible] τὰς [illegible] [illegible] ἀρχαίας [illegible]· οὐδὲ [illegible] [illegible] [illegible] αὐτὸν ὡς [illegible] [illegible] τῶν [illegible] λόγος

αὐτῆς μὲν ἀπόρροιαν τινὰ γίνεσθαι περὶ τὴν ὕλην αὐτῆς
νομίζουσιν· τοῦτο γὰρ ἔφαμεν μὴ ἀνέχεσθαι [illegible].
ἐπειδὴ δὲ τοῦ χρόνου [illegible] φθαρτικοῦ [illegible] τὴν [illegible]
ἀπόρροιαν· καὶ νομίζουσιν οὕτω γίνεσθαι τὴν φθορὰν τῶν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ τὸ γινόμενον [illegible]
[illegible] τὴν [illegible] αὐτῆς [illegible]
οὐ [illegible] πρὸς [illegible] μὲν ἀπόρροιαν τι-
νὰ γίνεσθαι [illegible] περὶ [illegible] γε-
νητὸν [illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] αὐτό: [illegible] ἄλλο:

Εἰ ὅλον ἔστι τὸ γινόμενον [illegible] αὐτῆς [illegible]
[illegible] καὶ τὸ δημιουργικὸν [illegible] γὰρ [illegible]
διαφορὰ δημιουργοῦ [illegible] γινομένων [illegible]
[illegible] τὴν οὐσίαν [illegible] ἐξ [illegible]
[illegible] διὰ [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible]
δημιουργὸν οὕτω γίνεται [illegible] φασί·
καὶ [illegible] ὡς [illegible] τὸ [illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] τὴν οὐσίαν [illegible] χωρίς-
ἄλλο [illegible] καὶ πρὸς τὸ [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] οὕτω καὶ τὴν [illegible]
[illegible] αὐτὸν φησὶν [illegible]
[illegible] τὴν ἀπόρροιαν τινὰς [illegible]

ἐξ αὐτῆς ἐκλαμψάσης ὁ υἱός :· ἄλλο ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἐν τῷ [illegible] :·

Εἰ γεγέννηκε φασὶν ἐξ ἑαυτοῦ τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ καὶ ἔστιν ἐλάττων πα-
ρ' αὐτοῦ, τί ἰσάζει ἐν τῷ [illegible]· καὶ υἱοῦ πατὴρ νοούμενος· με-
μέρισται ἡ ἁπλότης καὶ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐκ αὐτοῦ μένοντα
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ υἱοῦ διαβεβηκότα φαίνεται· οὐκοῦν ὁ υἱ-
ὸς ἐλάττων ἔχει τὴν δόξαν ὁ πατὴρ· μὴ ἐνεργήσας καὶ αὐτῆς τῆς τοῦ υἱοῦ·
εἰ δ' ἐλάττω ἔχει τὴν δόξαν ἀποστερεῖ τὸν υἱὸν τὸ ἀληθινῶς πατρὸς λδς
αὐτὸν αὐτοῖς ἐπαναλαμβάνων καὶ τὸ πρόσεστι τὸ κατὰ διαδότης
ἐλάττω ἔχουσα δόξαν καὶ τὸ δεύτερον φυσικὸν τὸ ἔλαττον οὐκ ἔχει·
μένει δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐξαιρεῖται τοῦτο μὴ χωρεῖν ἑτέρου δύνα-
ται πρὸς τὸν υἱὸν τὴν ἑαυτοῦ· καὶ πάσχει αὐτὸ μὴ χωρῶν τὰ πα-
ρ' αὐτοῦ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ :·

πρὸς τοῦτο λύσις :·

Πάσχουσι ταῦτα οἱ τὴν φύσιν τῶν ἀσωμάτων φύσει πρὸς τὰ σώματα οὐ χει-
ρώσαντες· μερισμοὺς καὶ ἀποτομὰς διαστάσεις καὶ χωρισμοὺς
ἐπ' αὐτῆς θέλοντες ἐφαρμόζειν τῆς θείας ἀκαταλήπτου· οὐ νοοῦντες ὅτι κα-
θάπερ λέγοντες χρήματα συμβαίνουσι τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν
διαιρεῖσθαι μεγάλως ἐλαττοῦσθαι καὶ παραλαμβάνεσθαι λέ-
γοντες αὐτόν· καὶ ἐν τούτῳ καταβαίνει πρὸς τὰ αἰσθητὰ αἰσθη-
τῶς ἐμβεβηκέναι τοῦ πατρὸς τὴν οὐσίαν οἰόμενοι τὸν υἱὸν
διαστέλλεται καὶ ἀποχωριζόμενος καὶ διὰ τοῦτο φάσκοντες με-
μερίσθαι ἐκ πάντων τὸ αὐτοῦ· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου δόξης αὐτοῦ ἐξ αὐ-
τοῦ διαβεβηκέναι τὸ ἐλάττον ἐστὶ τοιοῦτον φρονοῦντες οἷα πεῖ-
σθέντες [illegible] ἐκεῖ πατρὸς ὡς αὐτοὶ φασί

τὴν μονάδα πρότερον οὐκ ὁ πατὴρ καὶ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν

ἔχων τὴν ἑαυτοῦ προσβάλλει τοῦ υἱοῦ· καὶ διὰ τοῦ ποιεῖ τὰ

δημιουργεῖ ἔξω τῆς οὐσίας τῆς ἑαυτοῦ· τὴν ἐπὶ τὸ δύνασθαι

δημιουργεῖν ἔσχε τὴν δύναμιν· καὶ ὁ μὴ πρότερον τοῦτο

γεγονὼς ὕστερον· ἐρημοῦται καὶ ἔστιν ἰσχύος δημιουργικῆς·

ἀλλὰ τοῦτο τὸ λέγειν ἀμήχανον ἔχει τὴν δυσσέβειαν·

ὁ πατὴρ γὰρ ἕως ἄρτι ἐργάζεται κἀγὼ ἐργάζομαι φησὶν ὁ χριστός·

ὡς πρὸς αὐτὸν συμπαρέστη τῷ πατρὶ τὸ δημιουργικὸν [illegible]

ἀληθές ἐστιν νῦν τὴν αὐτὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἔχοντος ταυτότης τοῦ τε

καὶ τοῦ υἱοῦ· οὕτω καὶ ταὐτὸν ἔχει τὴν δόξαν ἔχοντες [illegible]

τοῦ υἱοῦ καὶ τὴν δόξαν ταὐτόν· ὥσπερ γὰρ οὐ κατὰ πάντα τὸ γεν-

νήτορι διὰ τοῦτο ταὐτὸν ἔχει τὴν δόξαν· ἐπειδὴ πατρὸς καὶ

ταὐτὸν ἔχοντες δόξαν ἐκ [illegible] πατρός:·

[illegible] ἐρώτησις· κεφ(άλαιον):·

πρὸς τοὺς προτείνοντας τὸ ἀβουλήτως ἢ βουλήσει γεγέννηκε τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· ἐρώτησις αἱρετικοῦ:·

ἐρω(τησις):· α

βουλήσεως ἀφαιρεθεὶς καὶ ἀνάγκῃ πῶς γεγέννηκεν ἢ τί [illegible]

τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ ἢ κατὰ βούλησιν οἶδεν· εἰ μὲν οὖν ἀ-

βουλήτως γεγέννηκεν αὐτόν, [illegible] τὸν ἐξ ἀνάγκης

ἐστὶ κατὰ βούλησιν προϋπάρχειν τὸν γεγεννημένον· [illegible]

τὴν περὶ αὐτὸν σκέψιν πρὸ αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ ὁ πατὴρ με-

ταλαβοῦσα τὴν γέννησιν τῆς περὶ αὐτοῦ βουλήσεως:·

ἀπολογία πρὸς τοῦτο:·

[illegible] εἰ καὶ οὐ κατὰ βούλησιν τὸ ἀβουλήτως γεγέννηκε

[illegible] τοῦ υἱοῦ [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] πολλαῖς
προθέσεσιν· ἀπὸ ποίας τοῦτο μεμαθήκατε γραφῆς· τίς δὲ
τῶν ἁγίων εἶπε κατὰ βούλησιν ἢ ἐκ βουλήσεως αὐτὸν [illegible]
ἐν τῷ περὶ προνοίας [illegible] ὀνομάσαι [illegible] βουλή-
ματα· ὅτι μὲν γὰρ υἱός ἐστι καὶ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἔγνωμεν ἀπὸ
τῆς θείας γραφῆς· τὸ δὲ ἐκ βουλήσεως [illegible] μόνων
[illegible] ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν
ἐξ οὐρανοῦ φησίν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· καὶ διὰ
τοῦ Δαβὶδ λέγει· ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
καὶ ὁ θεολόγος Ἰω(άννης)· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ ψάλλων φησὶ· παρὰ σοὶ
πηγὴ ζωῆς· [illegible] καὶ ἐν τῷ φωτί σου ὀψό-
μεθα φῶς· ὁ Παῦλος ἀπαύγασμα καὶ μορφὴν καὶ εἰκόνα τοῦ
θεοῦ τὸν υἱὸν καλεῖ· καὶ τούτων οὐδεὶς [illegible] λέγων
ἐκ βουλήσεως ἢ κατὰ βούλησιν γεγενῆσθαι τὸν υἱόν· ἀλλὰ τὸ
τοῦ ὑπάρχοντος [illegible] ἐστίν· [illegible] χρόνω-
[illegible] τῶν χρόνων [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] λέγοντες· καθὰ
φησὶν ὁ προφήτης· [illegible]· ἄλλος·
Εἰ βουλήσει γεγένηται, φασί, τὸν υἱόν· καὶ [illegible]
αὐτοῦ θέλησιν πρὸ [illegible] τῆς γεννήσεως αὐτοῦ [illegible]
[illegible] φησὶν ἡ γραφὴ περὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ποιημάτων λέγουσα φαίνεται· εἰ τοίνυν [illegible] γενητῶν
[illegible] θέλησιν· ὡς [illegible] ποιημάτων [illegible]

ὃ δὲ τῶν πάντων ὅσα τεθέληκεν ἐποίησεν· ἐπειδὴ τὸ θεῖον λόγου.
οὐδαμοῦ θέλησις τὶς ἢ βούλησις προηγουμένη φαίνεται·
ἀλλὰ τὸ ἠθέλησεν, τοῦ καὶ ἐστὶν ἀκολουθίαν· καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὸ-
τους αὐτῶν φωνὰς ὅπερ· ὁ θεὸς ἐποίησε τὰ πάντα
ἁπάντων εἴρηται τὸ θελῆσαι θέλησιν εἰσελθεῖν· ἐπειδὴ τὸ
ποιοῦν τὸ θεῖον οὐδὲν ... πρῶτον· ὁ κόσμος ἐστὶ
τῶν πάντων· οὐ δὲ θέλησιν γέγονεν ... τὰ πάντα
οἱ περὶ προαίρεσιν καὶ τινὲς τὸ γνωρίζειν τὸ ... χώραν
τὸ γένος· ... ἄλλο.
λέγει ... περὶ τοῦ ... χριστοῦ· ... τὸ θεῖον
... τῇ σοφίᾳ· ... σοφία καὶ δύναμις ἐστὶ τοῦ
πρὸς ... καὶ ... χωρὶς λόγου αὐτὸς ...
... βουλεύεται· καὶ ... ἐργάζεται· ...
βουλεύεται γέγονεν ὃ ... ἡ βούλησις ἐστὶ τοῦ πρὸς ...
... σοφίαν ... βουλ-
... τὸν ... ὅπως ... φησί· τὸ εἶς
... μόνος αὐτὸς ἡ σοφία τοῦ πρὸς
αὐτοῦ ... ἐστὶ καὶ ἡ βούλησις· ... γὰρ σοφία πάντως τὸ
βουλεύεσθαι τοῦ θεοῦ· καὶ ... ὁ λόγος· καὶ ...
... ἄλλο δὲ τὸ αὐτό.
Οὐ ... τὸ τοῦ θεοῦ βουλήσεως ... φαί-
νεται ... ἐστὶ ...
οἱ θελήσει ... τὸν ...
θέλησιν ... σοφία θεοῦ ...

ὡς υἱοὺς φασὶ ἀπογεννᾶν τὸν θεόν· εἰ δὲ ἡ σοφία τοῦ πατρὸς ὁ υἱός
εἴρηται, δεῖ περὶ προσθήκης σοφίας ἀνάγκη· ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον αὔξησις
ἀποτελεῖν τὸν υἱόν· ἀλλὰ τοῦτο λέγειν ἀσεβές· εἰ γὰρ υἱὸς τοῦ
θεοῦ καὶ λόγος, σοφία τοῦ πατρὸς ὑπάρχων ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· αὐτός
ἐστιν ὁ δι' οὗ τῶν πάντων ἡ βούλησις γίνεται· ἄλλο·

Τῶν ἐν χρόνῳ γεγονότων προηγεῖται πάντως βούλησις τοῦ θεοῦ περὶ
αὐτῶν· εἰ τοίνυν βούλησις γεγένηται καθ' ἣν ὁ υἱός· προη-
γουμένην ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν περὶ ἑαυτοῦ βούλησιν· εἰ περὶ
καὶ τὰ ποιήματα· καὶ ὅλως περὶ καὶ τίθεται λέγων ὁ ζῶν π-
-ρὸ αὐτοῦ· ἐπειδὴ χρὴ τὸν λόγον· ἀρχὴ ὅλως καθ' ὅ·
ὁ διαλογισμὸς ἀποδείκνυσι τὸν αὐτὸν περὶ τούτου· ἀρχὴ οὖν
ἐκεῖνο δὲ εἶναι ποιοῦν συναρχεῖον· τὸν ἄρα καὶ τὸν ἐκεῖνον
λέγει ὁ υἱός· καὶ τὸ ὅλως ἐποίησε καὶ τὰ γενητὰ αὐτοῦ· ἄλλο·

Εἰ δὲ ἡ βούλησις γεγονότων προηγεῖται χρόνος καθ' ὃν ἡ περὶ
αὐτῶν σκέψις ἐγένετο καὶ ἡ κίνησις τῆς βουλήσεως περὶ
αὐτῶν· πῶς ἔσται χρόνων ποιητὴς ὁ υἱὸς εἰ ἡ βούλησις προηγεῖ-
ται τῆς γεννήσεως αὐτοῦ· δηλονότι χρόνων ποιητὴς τὸν ἄρα καὶ
ὕστερον πρὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ· ἄλλο·

Εἰ σοφία τοῦ πατρὸς ἐστὶν ὁ υἱός, ὥσπερ οὖν καὶ ἔστι· πῶς ἔσται χρό-
νος ὅτε οὐκ ἦν ἡ αὐτοῦ σοφία· ἀλλ' ἐστὶν ἀεὶ ὥσπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ σοφὸς ὁ πατήρ· πῶς δὲ γίνεται τοῦ αὐτοῦ· πῶς δὲ ἡ
βούλησις χωρὶς σοφίας εἴη ἐν τῷ πατρὶ· ὁ δὲ υἱὸς σοφία
τοῦ θεοῦ γενητὸς ἦν ἡ συναΐδιον αὐτῷ σοφία αὐτοῦ· ἄλλο·

Εἰ προηγεῖται βούλησις τοῦ υἱοῦ ἐν χρόνῳ ὁ διάλογος πέρας τοῦ

γίνεσθαι σκέψιν· καὶ ὅμως πρὸς τὴν ἡλικίαν βραχύς. ποῖος
ἔσται πάλιν ποιητής· εἰ γὰρ ἐπισυνάπτων τὴν γραφὴν πάντα
ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι λέγουσιν· ὅπερ πρὸ αὐτοῦ φαίνεται χρόνος·
καθ' οὗ τι περὶ αὐτοῦ γέγονε βούλησις χρόνιον ἢ τοῦ τῶν
πρὸ αὐτοῦ· ἄλλο ὡς ἐξ αἰτίου τοῦ πατρὸς αἱρετικῶν·

ὅτι ἀπὸ χρόνου ποιητής ἐστιν ὁ υἱός· ποιεῖ ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ βουλήσει

Εἰ μὴ βουλήσει φασὶ γέγονεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἐξ ἀνάγκης ἄρα καὶ
μὴ θέλων ἔσχεν υἱὸν ὁ πατήρ· καὶ τίς ὁ ἐπιθεὶς αὐτῷ· καὶ ὁ τὴν
ἀνάγκην ἐπιθεὶς αὐτῷ· τὸ γὰρ παρὰ γνώμην ἐπισυμ-
βαίνοντα ἐξ ἀνάγκης γίνεται· πρὸς τοῦτο λύσις

ἀλλ' ἕτερον τελεόν τι τῆς χρείας καὶ ἀνάγκης· καὶ δι' οὗ προτιθέασι τῆς
ἀνάγκης· παραβάλλοντες αὐτοῖς τὸ ἐπιτηδεύσαντες· τὴν ἰδίαν ἀ-
λήθειαν γὰρ τῆς προθέσεως· ἐπαινετική· ἀγαθὸς καὶ οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων τε καὶ ἅγιος ἐκ βουλήσεως ἐστὶν ὁ θεός· εἰ γὰρ αὐτὸς θέ-
λησιν· ἐκεῖνο οὐκ ἐκ βουλήσεως· τὸ δὲ βούλησις προάγει
πάντως ἐκείνου περὶ οὗ καὶ γίνεται· τοῦ ἄρα χρόνος ὁ τὸ εἶναι
τοῦτο θεὸς ἔστι τὴν περὶ αὐτοῦ σκέψιν ποιούμενος· ἀλλ' ἀεὶ
δίως ἀγαθός ἐστι καὶ ἐλεήμων· παρὰ γοῦν μὴ ἄρα τοῦτο ἐστὶ
καὶ ἐξ ἀνάγκης· καὶ τίς ὁ τὴν ἀνάγκην ἐπιθεὶς αὐτῷ κατὰ τοῦ-
το ὁ δὲ δέδεικται τοίνυν μωρῶν ἀνάγκης τὸ παράλογον
προθέσεως· καὶ ἀγαθοῦ οὐδὲν διαφέρει τῆς ἐννοίας·

ἄλλο διηγηματικῶς·

Ἐπειδὴ καὶ φύσιν ἢ προηγεῖται βούλησις· χωρὶς δεῖ νοεῖν ἐπὶ
θεοῦ τῆς ἰδίας οὐσίας τοῦ πατρὸς φέρει ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων τῆς φύσεως· εἰ γὰρ προηγεῖται καὶ φύσις βουλήσεως·

προαίρεσις περὶ αὐτῶν· τίθεται δὲ καθ' ὑπόθεσιν τὸ ἐξ αὐτοῦ ποι-
εῖν· οὐδὲ μὴν αὐτὸ τὸ γινόμενον τῆς βουλήσεως· ὅτι οὖν λέγει
τυχὸν ἐπί τινος τῶν αὐτῶν ὅτι τὸ παρὰ βούλησιν ἔστιν ἑκούσιον, καὶ
[illegible] ἐπὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης τετελέσθω· οὐ γὰρ ἔν τινος ἀνάγκης
ἔστιν ἀπὸ [illegible] τούτου ὁ τῶν συμφερόντων προηγεῖται βουλή-
σις· ἐκεῖνο γὰρ τῆς γνώμης· οὐδὲ μὴν περὶ [illegible] προηγουμέ-
νης βουλήσεως· δῆλον ὅτι οὖν καὶ ἀβουλήτως ὑπάρχει καὶ ὁ λόγος [illegible]
[illegible] περὶ [illegible] ὡς περὶ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἐξ αὐτοῦ [illegible]· ἄλλο:
Εἰ καὶ φύσιν ἀγαθός ἐστιν ὅτι καὶ περὶ τῆς ἑκουσίου βουλήσεως, ἵνα καὶ
φαίνηται χρόνος ὅτε οὐκ ἦν τοῦτο, καθ' ὃ τὴν βούλησιν· ἡ βουλητι-
κὴ γνώμη τὸν υἱὸν [illegible]· πρέπει γὰρ τούτου τὸ αὐτό: ἄλλο:
Ἐρωτητέον τοὺς χειρομαχοῦντας τοὺς ἀθλοῦντας περὶ ἐν βουλήτου
ὑπάρχει ἢ παρὰ βούλησιν τὴν εἶναι· ἀλλ' εἰ μὲν οὖν ἐν βουλήτου
προηγεῖται δι' ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τὴν βούλησιν· [illegible]
[illegible] παρὰ βούλησιν ἐξ ἀνάγκης ἄρα τοῦτο
ἐστὶν ὅπερ ὑπάρχει, καὶ τὴν ἀνάγκην [illegible] αὐτῷ· εἰ
δὲ ὑπάρχει μὲν ὁ περὶ ἑκουσίου βουλήσεως [illegible] περὶ βού-
λησιν, ὁ αὐτὸς [illegible] λόγος [illegible] καὶ [illegible]· ἐ-
ξετάζειν γὰρ [illegible] εἰ [illegible] ἑκουσίου βου-
λῆς δὲ [illegible] ἀκούοντας περὶ [illegible] αὐτός ἐστιν
ὤν· οὐ γὰρ [illegible] τινας [illegible] λαβεῖν· [illegible]
ἄλλοις [illegible]: ἄλλο [illegible]:
[illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ [illegible] λέγειν τὸ βουλη-
[illegible] παρὰ βούλησιν [illegible] ἑκουσίου βουλήσεως

ὑπάρχων αὐτός· ἢ καὶ βουλητὸν ἔχει τὸ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ προ-
ελθεῖν τὸν λόγον· διαφέρει οὖν· εἰ γὰρ αὐτοῦ καὶ οὕτως ἐκεῖνο αὐτοῦ
καὶ χαρακτὴρ οὐδὲ ἕτερος αὐτός :· ἄλλο:

Εἰ βούλησις καὶ σκέψις προηγεῖται τῆς ὑπάρξεως τοῦ υἱοῦ· ὁ δὲ υἱ-
ὸς σοφία καὶ λόγος ἐστὶ τοῦ πατρός· πῶς ἐβουλεύετο ὁ πατὴρ ἄλογός τε
καὶ ἄσοφος ὢν καθ' ὑμᾶς· οὕτω γὰρ τὸν υἱόν· ἐκ τῆς πατρικῆς
αὐτοῦ γνώμης σκέψεως· πῶς δὲ ἡ καὶ τοσοῦτον διαφέρει πατὴρ
ἑαυτοῦ βουλευόμενος τοῦ πατρός· ὅτε ἔδει ὅτε ἐχρῆν σοφίαν
ἔχειν καὶ λόγον εἰ μὴ προϋπῆρχεν· τὸ γὰρ οὖν ἀναγκαῖον
τοῖς ἅπασι λόγοις τῶν χριστομάχων προστιθέντες καὶ οὕτω σφόδρα
διαλύεσθαι πρὸς τὸ μὴ τὸ λέγειν αὐτοῖς :· ἄλλο διήγημα τοῦ αὐτοῦ :·

Ἀρκεῖ πολλοῦ ἤδη δέδοται λόγου· ὅτι τῶν ποιημάτων τὸ γενέ-
σθαι βούλησις· ἐκεῖνος δὲ τὸ ποιεῖν γνωρισθήσεται· ἐπεὶ γὰρ τὴν
τοῦ αἰῶνος καθαρότητα τὸ ποιεῖν ὡς μὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ γεννηθῆναι ἐκ
θεοῦ μᾶλλον· καὶ τὸ γεννηθῆναι ὅδε καὶ τόδε, βουλῆς οὐ ἐπιγεννωμέ-
νου τῆς ἐφεπομένης τῶν ποιημάτων γνώμης πατρὸς αὐτοῦ·
ὃ καὶ πατὴρ χρήματα τὸ ἔργον δι' ὅπερ αὐτοῦ φαίνεται· ὅσοι κόσμου
μὲν κτισμάτων τὸ γενέσθαι βούλησις· χάριν δὲ πάντα δι' υἱοῦ·
ἐκ τοῦ ἐστι τῶν πάντων ὁ δι' οὗ τὰ πάντα γέγονεν· καὶ ὁ
ὑπερφυὴς ἐστι ἐκείνων οὐ τὸ γενέσθαι βούλησις· ἢ καὶ ἀν τῶν
κατὰ βούλησιν γενομένων πάντων· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ ζῶσα
βουλὴ τοῦ πατρός· ἐν ᾗ τὰ πάντα ἐργάζεται· καὶ αὐτοῦ
καὶ βουλὴ τοῦ πατρὸς ὁ ἀπαγγέλλων λόγων· ἐν τῷ βουλεύσασθαι
ὁδηγήσει με :· ἄλλο:

Εἰ βουλὴ καὶ θέλημα πρὸς ἑαυτὸ ἔχει ὁ θεός· ὥσπερ οὐσίαν καὶ ἐστί· τοῦ-
το λέγεται θέλησις τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν εἰσαγ-
απητικός· καὶ ὁ μέν που γνωναὶ καὶ τοὺς χειρομάχους περὶ
ἑαυτοῦ φαίνεται βουλόμενος· ἀλλὰ τοῦτο λέγειν ἄτοπον· οὐκ-
ἄρα βουλήσει γέγονεν ὥσπερ τὰ ποιήματα· ἀλλ' ἦν ὡς βου-
λὴν τὴν περὶ τοιαύτην αὐτοῦ τῆς οὐσίας ὑπάρχων τὴν γεννήσαν-
τος τὸ ἴδιον· ἄλλο:

Λέγεται πατὴρ· ἀεὶ τινὰ περὶ καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ὥσπερ τὸν ὑπο-
ἑαυτοῦ ἔχοντα μόνου σημαίνων τοῦ πατρός· καὶ πάλιν ὡς τοῦ
πρὸς οὕτως τοιαύτην μόνον· ἀδύνατον [illegible] ἐστὶ τὸ περὶ πατρὸς
τὸν υἱὸν τῇ θελήσει αὐτοῦ· πῶς ἀληθῶς τοιαῦτα λέγ·
δείξονται γὰρ [illegible] τῶν χειρομάχων μόνον πρὸ τῆς ὑ-
πάρξεως τοῦ υἱοῦ βουλήσεως οὔσης τὸν πατέρα· καθὼς γέγραπται
ὡς ἐκεῖνοι φασὶ· ἀλλὰ ἀληθῶς ἑαυτοῦ τοῦ πατρὸς [illegible] φαι-
νων· καὶ πάλιν ὡς μόνον τοιαῦτα τοῦ πατρός· πῶς ἡ βουλήσει
[illegible] οὕτως τὸ [illegible] ἀλλὰ τοῦτο [illegible] βουλ-
γένηται [illegible] ἐστὶ τὸ τοῦ περὶ βουλήσεως [illegible] ἄλλο:

Εἰ καθάπερ τῶν ποιημάτων γέγονε βουλήσει, οὕτω καὶ τῆς
ὑπάρξεως τοῦ υἱοῦ· ὅτι τοῦ δὴ χάριν [illegible] αὐτὸν ἔχοντα τῆς
γενέσεως ἀρχὴν· καὶ διὰ τῆς αὐτῆς γέγονε βουλήσεως· τοῦτο
ἀληθῶς κατὰ τὴν φύσιν [illegible]· ὡς τὸν μὲν [illegible] οὕτως
εἶναι καὶ [illegible]· τὰ δὲ δοῦλα καὶ ποιήματα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ περὶ [illegible] καθὼς [illegible]
[illegible] καὶ ἐστί· [illegible] βουλὴ [illegible] τῆς

οὐσίαν τοῦ πεποιηκότος· καὶ τοῖς περὶ τὸν πρᾶ(γμα) χρώμενος φροντί-
σιν· ἀνάγκη τοίνυν τὰ τοιαῦτα ἔχοντα πρὸς ἄλληλα τὴν
διαφορὰν, καὶ ἀνάγκην ἔχειν ἀρχήν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς πεποίηκα τὰ
ἐκ βουλήσεως γέγονεν· ὁ δὲ υἱὸς ὡς αὐτὸς ὢν τῆς βουλήσεως
τῶ ἀγαθὸς τῷ π(ατ)ρί·· ἄλλο διήγημα τινῶν :

Ἐσθλὸς [illegible] ἀπολαμβάνει τὸν υἱὸν τοῦ· ὁ θελητὸς τοῦ
υἱοῦ γεννήματος ὁ π(ατ)ὴρ, λέγω καὶ τοῦτο· ὁ τῆς φύσεως τὸν υἱὸν ἐ-
γέννησεν ὁ π(ατ)ὴρ· τοῦτο γὰρ ὑπάρχων φαίνεται θέλει καὶ φύσει·
ἐπειδὴ [illegible] ὁ π(ατ)ὴρ αὐτῆς βούλεται τοῦτο καὶ φύσει· καὶ πάλιν·
[illegible] ἐξ αὐτῆς [illegible] ὁ φύσει καὶ βούλεται· [illegible]
ὡς [illegible] αὐτὸς καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ [illegible]
τὴν θέλησιν καὶ [illegible] τὴν φύσιν· τὴν δὲ ἰσχὺν· ὡς π(ατ)ὴρ
γὰρ [illegible] καὶ ἰσχὺς τοιοῦτον· ὅτι θέλει καὶ φύσει·
[illegible] πάλιν [illegible] τὸν π(ατέ)ρα· ἐξου-
[illegible] ὁ τῆς φύσεως γεννήσει τὸν υἱόν· ὅτι φύσει
[illegible] ἀπολαύει [illegible] τὸ ἴσον τοῦ καὶ
[illegible] ἐφ᾽ ὅλου τὸ θελητὸν γεννᾶται· ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον [illegible]
[illegible] φύσει [illegible] :: ἄλλο ::

Ὁ [illegible] τοῦ ἀπαλλάττει ὁ [illegible]
τῶ ὁ υἱὸς ἔχει πρὸς τὸν αὐτοῦ π(ατέ)ρα [illegible] περὶ αὐτοῦ· οἱ οὐ
[illegible] τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐ-
τοῦ· ὁ τοίνυν χαρακτήρ ἐστι· καὶ [illegible] τοῦ γεννήσαντος ὁ υἱός·
[illegible] προσηγορίας βουλήσεως [illegible]
[illegible] καὶ τὸν π(ατέ)ρα οὕτως εἶναι· ὡς π(ατ)ὴρ [illegible] αὐτοῦ

ἐπὶ δὲ τὸ παράγωγον ῥῆμα· ὡς καὶ αὐτὸ ἔχειν προσγινόμενον αὐτῷ τὸ
βούλησιν· ἀλλὰ τοῦτο δεικτέον· τὸ γὰρ ἐν βουλήσει ἐστὶ τὸ
περὶ οὗ τὰ καὶ προαίρεσις· διὰ τὸ γὰρ πάντα καθὰ τὸ νῦν ἐνβου-
λήσεως ἵνα δυνηθῇ ἐλέγχειν· μετὰ τὸ θέλειν φαίνεται τὸ περὶ
προστακτικῶς :: ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῆς θέσεως
τὸ ἀπαρέμφατον ::
καὶ πῶς φησὶν ὁ καθόλου Σωφρονίσκος· ὅτι ὥσπερ αἱ θελήσεις εἰσὶ
÷ τὸ περὶ ὃ νοῦς ἐστι αἱ βουλήσεις· οὕτω ἐν βουλήσεσι καὶ θελή-
÷ σεως γίνονται :: περὶ τοῦ αὐτοῦ ::
Δυσὶ πάλιν τοῖς χωρισθεῖσι τῶν προλεχθέντων γράφειν ὥσπερ
περὶ ἑαυτοῦ λέγουσι· ὥσπερ φασὶ τὸ νοῦν· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀπό-
προσέπεται τὸ ἵνα καὶ τὸ δέ καὶ διάνοιαν· ἔχει μὲν ἐν ἐν-
βουλήσεως δέ· ἔστι μὲν αἱ βουλήσεις ταῦτα εἰσι· θέλησις γὰρ
ἵνα τοῦτο· ὥσπερ εἰσὶ αἱ καὶ ἔσται· οὕτω καὶ ἐπὶ ἐν βουλή-
σεως ἐγίνωσκε τὸ νοῦν· διὰ τοῦ ἐν βουλήσεως αὐτοῦ ἔχει· θέλω
γὰρ τὸ νοῦν καὶ φυσικῶς γέγραπται· καὶ καθὸ ὥσπερ
τῆς προαιρέσεως τῆς ἑαυτοῦ θελήσεως ἐστι καὶ ἐν ἐν βουλή-
σεως· τοῦτο ὡς ὥσπερ ἐστὶ· οὕτω καὶ ὁ νοῦς ἐν τῆς τοῦ περὶ τοῦ
παραγωγόν· ἐκ θελήσεώς ἐστι αὐτό· ἀλλὰ βουλήσεως οὐδαμοῦ
τῆς γενικῆς σεως προσδεόμενα φαίνεται :: ἄλλο :
Εἰ δὲ παράγωγα καὶ χαρακτῆρ τῆς προαιρέσεως τὸ περὶ εἰσὶ
ὁ νοῦς· γίνεται δὲ θελήσει καὶ τοῦ νοῦ· τὸ ἄρα χρόνος,
ἀλλ᾽ ἐν καιρῷ ἀδιοῦ τὸ περὶ αὐτοῦ θέλησις· ἐν οἷς τὸ περὶ τὸ
περὶ· ἐν καιρῷ τοῦ πολὺ ὅτι χρεία ἀπαραίτητος τοῦ θεοῦ,

ὃ δίχα χαρακτῆρος· καὶ τὸ ἴδιον τῆς ἀρετῆς τὸ περὶ εἶναι ὀρθός.
ἑκάστου δὲ τέλος καθ' ἑκάστην ἕξιν ἐστὶ τὸ λέγειν· ἑκάστου τέλος
γίνεται τὸ κατὰ τὸ περὶ τὴν οὐσίαν· ἀλλ' ὡς τῆς αἰτίας μεταβολ-
ῆς τοῦ τὸ περὶ [illegible] αἰσθητικὰ τοῦ ἤθους· ὅθεν τοῦ σπου-
δαίου ἀγαθὸν τὸ καλὸν· καὶ προσῆκον τὸ τυχεῖν εὐφυοῦς.
τὸ βουλητὸν τὸ καλόν· ὥσπερ γὰρ ἀγαθὸς καὶ φαῦλος ἐστὶν ὁ πρὸς
ἄλλο καὶ γινόμενος κατὰ φύσιν [illegible] ἄλλο διὰ γυμνασίαν.
Εἰ δὲ τῆς βουλήσεως τὸ τέλος γενόμενον οὐ δίχα λόγου γίνεται λό-
γος γάρ ἐστι ἀφανῶς τὸ τῆς διαφερόμενος τὸ βουλητὸν ἐστὶ
διὸ ὀρθὸς λόγος τὸ περὶ τοῦ τέλους ἀρχὴ ἐστὶ τῆς βουλήσεως αὐτοῦ. [illegible]
τῆς τῆς βουλήσεως τὸ βουλητὸν γίνεται· τὸ τοῦ λόγου τοῦ λόγου.
τοῦτο τὸ τέλειον ἐστὶν ὁ ὀρθὸς [illegible] περὶ καὶ βουλὴ καὶ λόγος καὶ [illegible]
καὶ ἀεί ἐστι τὸ περὶ πρὸ αὐτοῦ [illegible] ἄλλο.
Ἔχει καὶ φαινόμενος τὸ δύνασθαι τὸ κινεῖν αὐτὸ γνώσεσθαι περὶ
καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ βουλόμενοι ἀγαθός ἐστι τὸ πονηρὸς ἄλλο
καὶ περὶ ἀγαθὸν τὸ κακὸν φαῦλον. τὸ δὲ βουλητὸν ἐστὶ καὶ τὸ δὲ
εἶναι κακὸν· τὸ δὲ φαῦλος ἀπεργάζεται ἔχει τοῦ [illegible]
ὥσπερ οὖν ἑκάστου βουλήσεως ἔχομεν τινὰς τὸ ἀγαθὸν περὶ τῆς
ἐξετάσεως ἀλλὰ φαινομένης· οὕτω καὶ ὁ δὲ καὶ περὶ ἑκάσ-
του βουλήσεως περὶ ἐστὶ ἀγαθὸν φαινομένης· καὶ ὥσπερ ὁ ἐξετάζων
τὸ κινούμενον ὅμοιον τοῦ λόγου τὸ κινοῦν καθ' οὐσίαν ἐστί· ἄλλως καὶ
ὁ ὀρθὸς ἑκάστου ἐξετάζων ὁ περὶ προσγινόμενος ἀγαθὸν λόγος ἑκά-
στης οὐσίας αὐτοῦ προηγούμενον· ὅπερ ἐστὶ καὶ τοῦτο τὸ [illegible]
γίνονται· καὶ ὥσπερ ὁ περὶ ἑκάστου βουλήσεως ἐστὶ περὶ.

θέλω καὶ ὁ μὲν ὁ ἀκρατὴς βουλεύσεως ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ ὅτι φασιν ἀπαι-
γορευμένα καὶ χαρακτῆρας ὑπάρχειν τοῦ γινώσκοντος αὐτοῦ·

ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς εἰς τέλη διώκεται·

Ἐρωτητέον φησὶ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους· πότερον· πότε βου-
∻ λεύσεως γεγένηται ἡ περὶ τοῦ τέλους ἡ εὐβουλία· ἐπεὶ γὰρ ἡ ἐπιστή-
∻ μη τῶν περὶ αὐτὰ τέλεως οὐ περὶ τὸ ὁμοίως ἐπισημαίνεται
∻ τέλος αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἀνάγκη τέλος τοῦ ἐπὶ τῷ φύσει ἀπαιτοῦντι·
∻ ὅθεν ἐκείνων ἐπὶ ἐκείνων ἀληθῆ τὰ περὶ· ἀνάγκη
∻ πρὸ ὑπάρχειν αὐτοῦ τὴν βούλησιν· ἐκείνου οὖν ἀρα τὸ γινώσκ-
∻ ειν τὸ συναγαγεῖν· περὶ τοῦ λόγου·

πρῶτον μὲν ἀποθαυμάζειν ἄξιον πῶς ἀφροσύνως εἰς ταῦτα βρέ-
χοντας φησιν· πολλοὶ γὰρ αὐτοῦ ἀναπίπτουσιν ἁπλῶς· ἔχει
αἰσχύνονται καὶ αὐτοὶ ἀνάγκης ἀποδείξεως τοῦ· καὶ κα-
θάπερ εἰ συμβαίνοι αὐτῶν ἐπιτρέχουσιν λέγοντες τὰ
τέλη περὶ αὐτά· ἐὰν ὡς περὶ τὸ σπουδαῖον συλλογίσηται τὸ γε-
ν περὶ· τίνος δὲ εἰς ὀρθῶς καὶ δύναμιν βουλεύεσθαι· δύο
μὲν πρῶτον ἀνάγκης εἶναι φανερὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ· εἶναι
δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐπὶ περὶ· οὐχ ὡς ὅπερ ἀπὸ συμβάντος περι-
εχόμενος· ἀλλ' ὡς ἀρχὴ ἔχουσιν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ· καὶ ἐξ αὐτῆς
προαχθῆναι καὶ τὰ ἄλλα φύσει γίνεσθαι· οὐδὲ εἶναι
θεοῦ τὸ προτιθέναι βουλεύσει λέγοντες ὡς αὐτοβουλήτως αὐτοῦ
γεγονέναι· καὶ περὶ αὐτῶν διαιρεῖται· βουλεύεται γὰρ τὸ
περὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιτελουμένην γένεσιν ἀβουλήτως· ἀλλὰ
δὴ ἐξ οὗ πρὸς τοῦτο ἀπόλυτον· τὸ γὰρ ἀφθαρτον ποιοῦν

ὅτε βούληται, ὅτε ἀβουλησίαν ἐπιδέχονται· ἐπειδὴ τὸν ἔρωτα, καὶ ὡσαύτως μὲν τὴν ἐξουσίας βουλήσεως καὶ ἀβουλησίας ἀρχήν· ὥσπερ οὖν καὶ τινὰς ἐργαζόμεθα τὰ βεληθέντα, τὰ μὴ βεληθέντα· ... δὲ ἐξουσίαν οὐδὲν ἄλλο που χρόνους τὸ τοιοῦτο βουλήσεως ἢ ἀβουλησίας· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐργάζεται μὲν βουλητὰ τὰ αὐτοῦ· ἐγίνωσκε δὲ ἀχρόνως τὰ μὴ ὄντα· οὐδὲν ἄλλο που ἔχοντας αὐτοῦ τοῦ βουλήσεως καὶ ἀβουλησίας· ὅ καὶ ἐπιδέχηται εἶναι· ὁ γὰρ περὶ σκοπὸν τὸν θεὸν ... γέγραπται. ἄλλο ὡς ἐξουσίᾳ ... τῇ οὐσίᾳ.

Εἰ μὴ βουλητὸν φησὶ τὸν θεὸν ἐγίνωσκεν ὅπερ· ἔχει δὲ ... ἀχρόνως καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ γνῶσιν οὐκ ἔχοντας ἔχει πάλιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς φύσεως· ἐπειδὴ οὖν ὅτι καὶ θεὸς αὐτὸ ἐστιν ἐβουλήθη ... καὶ ἐπισυμβέβηκεν ἐπὶ τὸ περὶ τοῦ θεοῦ γνῶσις· ἐν τῆς οἰκείας ... φύσεως· τὸ τοιοῦτο ἄλλο που βουλητὸν ἀλλ' ὅτι ὁ ἔστιν προλαβὼν αὐτὸ καὶ προέχει ... τῆς γνώσεως ἡ βούλησις·

Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου.

Ὡς ἕτερον ὁμολογοῦντων ὅτι πρὸ τοῦ ἐπιχειρῆσαι τι ἔστιν ὁ θεὸς αὐτὸς γινώσκων αὐτὸ ὅπερ· καὶ ... τὴν πρόθεσιν ὅπερ τοῦ ... οὐκ ... ὅτι ... οὗτος ... τὸν ... βουλεῦσαι τὸ εἶναι τὸ ... γίνωσκε τὸν ... περὶ αὐτοῦ πρόγνωσις οὐκ ἔχει ... προβουλεύεται καὶ προεπιτάττει ... χρόνῳ ... τοῦτο ἐγίνετο, κατὰ χρόνων ὁ θεός· ... ἐστὶν ὁ θεός

χρόου τουτέστι. τὸ ὑπάρχον τῆς θείας φύσεως καταφανῆ· ἀποδει-
κνυμένου αὐτὴν διαφέρων ἀπὸ τῆς φύσεως· ὡς αὐτός φησι τὸ
ἰδίωμα· καὶ πλέον οὐδὲν αὐτοῦ ἀλλ' ἐν τῷ ὑπὲρ πάντας οὐσιῶν.
διὰ τὸ [illegible] αἰώνων καὶ χρόνων τῆς γεννήσεως τοῦ χρυσοῦ.
διαφορὰ πολλὴ καὶ [illegible] ἐκείνως δεῖ ἐν τῷ λέγειν προσυπολα-
βεῖν [illegible] καὶ προσδιδάσκεσθαι τὸ πρᾶγμα περὶ αὐτοῦ. ἥλιος γὰρ
καὶ [illegible] πάντα θεῖον ἄπυρον· καὶ τὸ σῶμα θεῖον πρὸ χροῦ. τὸ
περὶ αὐτοῦ βουλόμενος ἔχει:: ἄλλο:

Εἰ θεῖον ἐστὶ τὸ αὐτὸ οὐ λέγεται πρᾶγμα ὁ πῦρ· ἀλλὰ πάντως [illegible] τοῦ χρυσοῦ
τὴν γνῶσιν· εἰ γὰρ τὸ θεῖον ἄπυρον ἐστὶν αὐτός, καὶ τῆς χρόας
τὴν γνῶσιν φέρει· πῦρ γὰρ ὡς πρὸς χρυσὸν ἐστὶ [illegible]· καὶ
πάλιν [illegible]· [illegible] πρᾶγμα· [illegible]
αὐτός· ἀπὸ γὰρ τῆς χρόας [illegible]· καὶ τὸ αὐτὸ [illegible].
[illegible] χρόας. τοῦτο οὖν [illegible] πῦρ [illegible] καὶ ὁ χρυσός.
διαφέρουσι δὲ καὶ τὸ λέγειν [illegible] θεῖον τὸ πρᾶγμα [illegible] τὸν χρυσόν.
[illegible] ἀπὸ τῆς φύσεως [illegible] ἐπὶ [illegible]
τὴν [illegible] γνῶσιν ἔχοντες [illegible] φύσις
[illegible]· ἁπλοῦν γὰρ καὶ [illegible]:

ἄλλο ὡς [illegible]:

Θεῖον φησὶν [illegible] τὸν χρυσόν. [illegible] ὁ πῦρ· [illegible]
φύσει μόνον· [illegible] φύσει μόνον. [illegible]
[illegible] αἰσθητός ἐστι καὶ [illegible]·
[illegible] καὶ [illegible] αὐτὸ καὶ
φύσει [illegible] γὰρ [illegible] καὶ ἁπλοῦν [illegible]

πρὸς τοὺς λατίνους.

ἄνευ μὲν μερισμοῦ καὶ διαιρέσεως τὸ τοῦ υἱοῦ κατὰ γέννησιν. τὸ γὰρ δια-
λεῖσθαι καὶ μερίζεσθαι τῷ χρόνῳ πάντως ἕπου· χρόνων δὲ ποιητὴς ὁ
υἱός· πῶς οὖν εἴη τὸ ποίημα πρὸ τοῦ ποιητοῦ· ἀλλ᾽ οὐ συνθε-
τον οἴεσθε γίνεσθαι. εἰ δὲ διὰ τὸ φύσιν ἔχειν καὶ μερίζειν τὸ τεθῆναι·
ὁρᾶτε καὶ τοῦτο· ἔχει τὸ γεννᾶν φωτικῶς ὁ πατήρ· ἔχει καὶ τὸ κτίζειν
ἀϊδίως δημιουργικῶς καὶ ὅμως τὰ τοῦ τοσούτου ἐστί· καὶ αὐτοῦ γὰρ
φύσεως τὰ τοιαῦτα καὶ πῶς· ὁ δὲ αὐτὸς κρατήσει λόγος ἐπί τε
τοῦ ἀφθάρτου καὶ ἀφθάρτου καὶ ἀοράτου, καὶ ὅτι πρόσεστιν ἡ θεία
φύσει :: ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς ἐννοίας ::

Εἰ πάντα τὰ μυστικὰ οἱ ἀπαύγασμα λέγοντες εἶναι τοῦ πατρὸς τὸν
υἱόν, τὸ πνεῦμα ἀλογίζεσθε· ὁ δὲ τῆς ἐρωτήσεως τρόπος οὗτος.
τὸ φῶς, ἤτοι τὸ πῦρ, φέρε εἰπεῖν ἐν λύχνῳ καιόμενον φωτίζει τὰ
σκότη· ἀλλ᾽ αὐτὸ μέν, ἢ τὸ πάντα πληροῖ· κατὰ δὲ τοῦτο-
του καὶ πρὸς τὸ σκότος, καθ᾽ ὅπερ ὅπου ὁ ἐξ αὐτοῦ φωτισ-
μὸς γένηται· εἰ τοίνυν φῶς μὲν εἶναι φατὲ τὸν πατέρα· σκότω-
τος δὲ ἀπαύγασμα τὸν υἱόν, ἀνάγκη λέγειν τὸν πατέρα τοῦ ὅπου
μὴ δύνασθαι τὰ πάντα πληροῦν· ἵνα ὅπου ἔχει καὶ χωρή-
σει, ἐκεῖ δύναται τὸ ἐξ αὐτοῦ πεμπόμενον ἀπαύγασμα· ἀλλὰ
πάντας πληροῖ ὁ πατὴρ πῶς χωρήσει τὸ γέννημα τὸ ἑαυτοῦ ::

πρὸς τοὺς λατίνους ::

Εἰ μὲν ἐν τῷ ἴσῳ τίθεσθε τοῖς τῷ πατρί· καὶ κατὰ πᾶν τὸ πνεῦμα χω-
ρεῖσθαι καὶ μὴ χωρεῖσθαι βούλεσθε· ... καὶ τῷ γεννήματι
τὸ ἴσον· εἰ δὲ οὐ μὲν ἴσον τοῦ πατρὸς τὸ υἱός· οὐ γὰρ ἐν τῷ πω-

πρὶν ἢ ποιεῖν τὸ ἔθος· τὸ μάλιστα προεργάζεσθαι τὰ καὶ μηδὲ μίαν ἔχοντα ζήτησιν· καὶ τὸ ἁπλοῦ λέγειν· τοῦ χωρισθῆναι τοῦ θεοῦ τὸν υἱὸν καὶ τὸ αὐτό· πληροῦντος τὰ πάντα τοῦ πατρός· φαίνεται μὲν οὖν ὁ πατὴρ καὶ ἐστὶ ἐν τῷ υἱῷ· καὶ υἱὸς ἐν τῷ πατρί· οὐχ ὡς ταυτὸν δὲ ὄντα οὕτως, ἀλλὰ διὰ τὸ αἰσθητόν· ἔστι γὰρ πατὴρ τὸ τῇ αὐτοῦ γεννήματι· τοῦτο ἔχον μόνον πρὸς τὸ γεννηθέν τι τὴν διαφοράν· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ καθ᾽ αὐτόν ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν υἱός· ὁ δὲ υἱός, καθ᾽ αὐτὸν ἐστὶ καὶ οὐκ ἔστι πατήρ· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο μόνον ὡς πρὸς τὸν πατέρα τὴν διαφορὰν ἔχων· φησὶ μὲν αὐτὸς τῆς πατρικῆς φύσεως τὸ γέννημα· ἐπειδὴ ἄδηλον τὸ πατρί, ὡς πρὸ τοῦ αὐτοῦ ἡλίου ἀπολυμένον ἀπαύγασμα· πρότερον μὲν ἐξ αὐτοῦ ἔλεγε δὲ τὸ παρόντος ἐστὶ τὸ καὶ φῶς ὑπάρχων· τὸ μὲν γὰρ ἥλιος, τὸ δὲ ἀπαύγασμα· ὥσπερ οὖν πατρὸς ὁ πατὴρ ἀπαύγασμα τοῦ υἱοῦ· σφραγίδα καὶ εἰκόνα τῆς αὐτοῦ φύσεως ἀναβιβάζειν∴

κεφ(άλαιον) ι' ∴

Περὶ τοὺς λέγοντας ὅτι ἂν οὐ θέλῃ ὁ πατήρ, ἀλλὰ τῆς βουλήσεως αὐτοῦ ὅμοιος ἐστὶν ὁ υἱός∴

Πολλὴν δ᾽ αὖ τις ὑπολάβοι ἀβουλίαν τῶν χριστομάχων καταφρονήσαντος· λογίζονται δὲ ὀρθῶς κατανοῆσαι τὰ ῥήματα τῆς βουλήσεως τοῦ πατρὸς ὅμοιον εἶναι λέγοντες τὸν υἱόν· οὐ κατ᾽ αὐτὸν πατέρα· καὶ τὸ τῆς παραγραφῆς οὐ τοῦτον εἰσφερούσης περὶ αὐτοῦ τοῦ λόγου· ἀλλ᾽ οὐδὲ αὐτοὶ τοῦ πατρὸς λέγοντες· ὃ ἐὰν ἀκούσῃ τις εὐθὺς τὸν πατέρα τῆς βουλήσεως τοῦ πατρός· ἔχομεν δὲ τοῦ θεοῦ παντὸς χριστοῦ· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ καθ᾽ ἑαυτοῦ ἐστιν

ι' ∴

κε

ἐξομοιοῦσι τὴν βούλησιν δὲ πρὸς αὐτό. ὥσπερ αὐτοὺς ἔχει καὶ
θάτερος ἐκεῖνος φησίν· διὸ οὐ δεῖ τὴν βούλησιν ὀνομάζειν.
ἀλλὰ δεῖ τὸ περὶ ἑαυτὸν προαίρεσιν. ἄρχεσθαι τὴν ἐπὶ
τὸ νόμον ἀναφέρων:: ἄλλο:

Ἐρωτητέον τὸ χειρισμοῦ τὴν βούλησιν αὐτὴν τὸ περὶ· ὅτι ὅμοιον
εἶναι φασὶ τὸν νοῦν· ὥσπερ ὥσπερ ἑκάστης ἐστὶ καὶ ὑπόστασις αὐ-
τῆς καθ᾽ αὑτὴν ἡ οὐχί· ἐκείνη γὰρ οὐσία καὶ ὑπόστασις ἐν
ἀνθρώποις ταύτην· ὡς ἐπὶ μονογενοῦς ὁ υἱὸς τέλος ἐν αὐτῷ περὶ·
φαίνεται γὰρ μεταβάλλειν τὴν γνώμην αὐτοῦ βουλήσεις τῆς
ἀνυποστάτως καὶ ζωὰς αὐτὴν ὁμολογεῖν πρότερον· ἀλλὰ τοῦτο
παρὰ τὸ καθ᾽ ὃ οὐ κατὰ ὑπόστασιν τὴν βούλησιν ἰδίως καθαρ-
θῶσι τε· οὐδὲ οὐσίαν εἶναι ζωὴν καὶ ὑπάρχειν ὡς περὶ τὸν
υἱὸν εἶναι δῆλος σφόδρα καὶ ἀκολούθως. καὶ διὸ περὶ αὐτοῦ
οὐσίαν ὁμοιότητα ζητεῖ· ὡς γὰρ εἶναι τὸ καθ᾽ ὑπόστασιν
τὸ κινητὸν τὸ περιοικῶς· καὶ ὡς τὸ κινεῖ δεῖ ὅσον κεχωρι-
σμένως ὑφεστηκότι κατὰ τὸν τῆς διαφορᾶς λόγον διαλεχθῆναι-
τε:: ἄλλο:

Καὶ τίς ὁ καθ᾽ ὁμολογίαν ἐννοοῦμεν ἔχειν ὅτι τὸ ζῶον πρὸς τὸ-
ζῶον τῷ μεσότητι· καὶ τὸ κινητὸν πρὸς τὸ κινητόν· τὸ γὰρ ἐ-
τέρῳ ἐστὶ καὶ πάντη τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεως φύσεως διακε-
κριμένα· ὁ καὶ τὸ εὐθυμεῖν ἀνταλλάξαι πρὸς ἄλληλα· καὶ
δὲ τοῦτο εἰπεῖν προσηκόντως· οὐ τελείως εἰπεῖν τοῦτο φύσει
αὐτῷ· ὅτι φέρε εἰπεῖν αὐτὸς προνοήσει· καὶ ἔτερον τῷ κινοῦντι,
ὅσα καὶ τὸ πρὸς τὸν ὅρον τοῦ ζῴου· καὶ πάντως καὶ ἐπιστήμης

τῷ φιλοσόφῳ τῷ περὶ βουλήσεως. καὶ ἐπειδὴ τὸ τέλος ἐστὶ καθ' αὑτὸ, τὸ δὲ καὶ ὑπο-
στάσει ἔχει τὸ ὑποκείμενον δὲ ὅμως τῶν ἄλλων τὸν αὐτοῖς τυχεῖν ἀρχῆς.
δεόντως ἐστὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπειδὴ τέλος τὸ ἐφετὸν, τὸ δὲ τὸ βουλητὸν
καὶ τὸ βουλητὸν προαιρετικὴ φύσει. ὃ καὶ τέλος κυρίως ὀ-
φείλουσιν εἶναι τά· καὶ δεῖ ἀνάγκης προαιρετά· δοκεῖ καὶ ἄλλο τι
ἐπὶ τὰ τέλη ἐπιχειρεῖν. ὅπου καὶ ὑπόστασις αὐτὸ ὅρος τοῦ [illegible]. τὸ
δὲ ὑποστατὸν βουλητὸν καὶ οὐδὲν ἐστι προαιρετικῶς. εἰ γὰρ ἐπὶ τοῦ τέ-
λους ἀόριστον εἶναι τὸ περί. λέγεται καὶ φανερῶς διαφωνοῦ-
σιν [illegible]. καὶ ἐπεὶ ἀνάγκη τὴν ὁμολογίαν δύναται τὸ
γὰρ πρὸς πρᾶξιν· ἀνάγκη δὲ πᾶσα οὐκ ἔστι τῆς βουλήσεως ὅρος.
ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ γιγνομένου. δεῖ δὲ εἶναι γὰρ ὅτι τὸ [illegible]
καὶ ὑπόστασιν πρὸς τὰ [illegible] καὶ ὑπόστασιν. ὁ ὁμολογεῖ
τὸ κατὰ τοῦτο [illegible]. οὐ γὰρ πρὸς τὰ ἐπιχειρεῖν καὶ [illegible]
ἔχοντα τὸ εἶναι. ὥσπερ ἡ σοφία τυχεῖν τῷ σοφῷ. καὶ ἡ βούλη-
σις τῷ βουλομένῳ:

ἄλλο διὰ τῆς δευτέρου ἐπιχειρήσεως:

Εἰ τῆς βουλήσεως τὸ περὶ ὁμοίως οὐ καθ' ὑμῶν ὅρος, ἀόριστος
ἐστὶ τὸ γιγνόμενον. ἀνάγκη τοίνυν τὴν βούλησιν αὐτὴν προ-
αιρετικὴν εἶναι [illegible] καὶ περὶ λέγειν. εἰ χαρακτηρίζει [illegible] ὅρος.
ἀόριστος ἐστὶ καθ' ὑμᾶς τὸ περί. ἔσται οὖν καὶ ἡ βούλησις τῆς
[illegible] ἀόριστος ὅπερ. [illegible] συνάγεται τὸ [illegible]
καὶ ὑπόστασιν [illegible] τὴν βούλησιν εἶναι φασί. ἐστὶ τὸ [illegible]
[illegible] τὸ ἀόριστον αὐτοῦ. καὶ τοῦτο γὰρ ὁ λόγος
προσομολογεῖν [illegible]. ἀλλ' [illegible]

ἀνομοιόμερες τοῦ ἑκάστου. καὶ ἡ βούλησις ἐστὶ πρὸς τὸ πρακτ-
ικὸν γὰρ ὡς ἀγαθὸν αὐτοῦ κατὰ τὸ τυγχάνειν. καὶ ὁμοιότη-
τος τῆς πρὸς αὐτὸν ἀνάγκη προσαγορευθῆς. ἡ φαίνεται ἀγαθὸς
αὐτῆς ἡ οὐσία τοῦ πρὸς χάριν αὐτοῦ καὶ ἀγαθῶν. ἐγὼ εἰρηκὼς
οὐδὲ ἐπιβάλλεται ἡ βούλησις. ἀλλ᾽ ἐξ αὐτοῦ καὶ δι᾽ αὐτό. τὸ δὲ
χρησιμεύοντα. οὐδὲ τῆς γνώσεως ἔχουσι τὴν φύσιν ὁμοίως συμ-
βαίνουσιν, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ τῆς γνώσεως περὶ τοῦ ἐστὶν αὐτός.
ἄλλου δὲ ἐπιθυμεῖ τῶν ἀγαθῶν ζώων. ὅθεν ὅπερ ὑπάρχει τὸ
λέγειν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πρὸς τὴν βούλησιν αὐ-
τοῦ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀνομοιότητα κατὰ τὸ διαφέρειν ὡς πρὸς ἀγα-
θὸν ἢ κατὰ χρησιμότητα. ὅθεν ὑπάρχει τὸ μὲν ὅπερ ἐστὶ καὶ πρό-
τερον τὸ πρὸς ὕπαρξιν λέγειν ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἕ-
νεκα ἀνυπόστατον δὲ ὑπάρχει τὴν βούλησιν ὁμολογοῦσι. καὶ οὐ τῷ
καθόλου ὥσπερ ἐφίεσθαι. ὅθεν καὶ τοῦτο δεῖ ὑποτίθεσθαι αὐτὸ
ὑπάρχειν τὴν βούλησιν τῶν πρός τι. ἔσται γὰρ οὕτως ἐστὶ τὸ ἀγαθόν.
μετὰ προσθήκης βούλησις ὅπερ ἐστὶ καὶ μόνον λέγομεν αὐτο-
τέλειον. ἄλλο.

ὁ λόγος διαγινώσκει καὶ ἀνομοίως ὑπάρχει δύναμαι τῶν πρός τι τὴν ὁμοιό-
τητα τὴν πρὸς τὸ πρακτόν. ἐπειδὴ γὰρ λέγω αὐτὸ τὸ τέλειον
οὐ τὸ ποιοῦν μετὰ τὸ αὐτὸ προσθήκης βουλήσεως δεῖ
ὡς ἀναλογίαν ὑπάρχει τέλειον εἰδικῶν αὐτοῦ τὴν βούλησιν αὐτοῦ
λέγειν. ἐπειδὴ ἡ βούλησις ἐστὶ τῶν πρός τι ὅτι πρὸς τὴν
βουλητὸν ἔσται πάντως ὅπερ ἐστὶ τῶν πρὸς τὸ προσαγορευθέν. καὶ
γὰρ ἐπὶ τοῦ μέσου καθόλου ἡ βούλησις τὴν τοῦ τελείου αὐτοῦ

φυσικὴν διαφέρεσθαι ἀνάγκη ἐξ ἀνάγκης δείκνυσιν αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ κα- θὼς αὐτῷ μὴ ὁμοῦ τῷ πρὶ προσκυνεῖσθαι καὶ μὴ συνδοξάζεσθαι ὑμνεῖν ὁ υἱὸς ὑπερειπόντες. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἐστὶ τὸ μεταξὺ πρὸς καὶ υἱοῦ, ἀναγκαῖον μὴ πάντως ὑπὲρ τῆς βουλήσεως λόγος καὶ ὁ υἱὸς ἐστὶ μετὰ λαβοῦντος προστάξεως ὁ υἱὸς ἔσται κατὰ φύσιν ὅμοιος τῷ πρὶ :: ἄλλο ::

Γέγραπται γὰρ χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. εἰ τοίνυν ἡ βούλη- σις τοῦ πρὸς χαρακτηρίζει τήν τε δύναμιν καὶ σοφίαν αὐτοῦ του- λέστι τὸν υἱόν· ἀνάγκη πάντα μὴ ἀνόμοιον αὐτὸν εἶναι λέγειν τῷ πρὶ· γένος μὴ φαίνηται δύναμιν καὶ σοφίαν ἔχων ὁ πὴρ ἀνο- μοίαν ἑαυτῷ. ἀλλὰ τοῦτο λοιπὸν κινδυνεύσω οἱ χριστομάχοι τῆς ἑαυτῶν ἀβουλίας τὸ μέγεθος. πλὴν τοίνυν γὰρ διὰ οὕτω τὸν υἱὸν ὅμοιον εἶναι λέγειν τῷ πρὶ· [illegible]. ἔνεστι· τὴν ἀρχὴν ἔργων ἀνυπόστατον· τὸ δὲ ἀνυπόστατον ἐστιν, ἀνάγκη χαρακτῆρα τοῦ ὑφεστῶτος τὸ μὴ ὑφεστηκὸς κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ μὴ ὑφεστηκέναι :: ἄλλο:

Τὸ τέλειον αὐτὸν κέκτηται ἔχοντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς δυνάμεσι φυσι- καῖς ἀποσεμνυνόμενα τῆς αὐτῆς εἶναι πάντως οὐσίας ἀναγ- καῖον· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἄλλων πρὸς τὸ εἶναι γενητὸς καὶ τελειότ- σι τοῖς αὐτοῖς ἀπαραλλάκτως φυσικαῖς δυνάμεσί τε καὶ ἐνερ- γείαις· κεχώρισται δὲ κατὰ τὸ γένος ἐξαλλάσσον τοὺς κατ' ἀρχὰς [illegible]· οὐδὲ [illegible] τῆς θεότητος κατὰ [illegible] καὶ τὸ [illegible] κατὰ πάντα προσκυ- νεῖσθαι. εἰ τοίνυν [illegible] ἐνέργεια πρὸς καὶ υἱοῦ [illegible]

δι᾽ ἀδυναμίας τὸ ποιεῖν ὅπερ θέλει, ὃ μὴ ἐνεργεῖ ὁ πατὴρ ὡς πρὸς ἑαυτὸν
ἰδίων· ἀλλὰ τοῦτο φοβερόν· ὥστε καὶ τὴν ὁμοιότητα τοῦ
πατρὸς ὁ υἱὸς ὡς ὁ μονογενής, καὶ [illegible] τῆς θελήσεως [illegible]·:

ἄλλο: Εἰ ὅπερ βούλεται ὁ θεὸς καὶ πατὴρ, τοῦτο καὶ βούλεται καὶ ὁ υἱός· ἐξ ἀ-
νάγκης γὰρ ταῦτα, τί δὲ χρόνου χωρεῖ, ἐπεὶ τὸ λοιπὸν μίαν καὶ ἀχώρι-
στον τριάδι· ποῖον ἔχει τόπον ἡ ὑπόστασις βουλήσεως· τίς ἂν
ἀποφαίνοιτο τὸν υἱὸν τὸν πρὸς ἔχειν τῷ πατρὶ κατὰ τὸ καὶ ὁ υἱὸς τὸ
δὲ ἔχων μετέχειν τῆς γνώμης αὐτοῦ· διὸ καὶ ἄλλος ἐστὶ
τὸ ζῶσα καὶ ἰσότητος βουλήσεως τοῦ γεννήτορος·: ἄλλο:

Τῆς βουλήσεως τοῦ πατρὸς χαρακτῆρα καὶ ὁμοίωσιν εἶναι τὸν υἱὸν κα-
τασκευάζεται· [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] ἑαυτῆς
τὸν χαρακτῆρα· ὅμοιος ἐστὶν ὁ πατὴρ τῆς ἑαυτοῦ θελήσεως ἢ
οὐχί· εἰ μὲν γὰρ ἀνόμοιος, ἀνομοίαν ἑαυτοῦ τὴν θέλησιν ἔχει·
καὶ οὕτω τοῦ πατρὸς τοῦτο τὸ δύσφημον· ἀλλὰ ὁμοίαν ἑαυτοῦ τὴν θέ-
λησιν ἔχει τῆς ὡς φασὶ χαρακτῆρ ἐστὶ καὶ εἰκὼν ὁ υἱός· ἔσται
ἄρα καὶ τοῦτο τῷ πατρί· [illegible] ἀνόμοιος εἶναι καὶ τὴν οὐσί-
αν αὐτοῦ [illegible] τὴν βούλησιν προσαρμόσαι χαρακτῆρα [illegible]
τοῦ· [illegible] γὰρ οὕτως ἔχει [illegible] καὶ
ἐξ [illegible] ὁ υἱὸς [illegible] τῷ πατρί· [illegible]
[illegible] τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητος· [illegible]
[illegible] λόγος· [illegible] καὶ [illegible].
[illegible]
[illegible]
καὶ ἄλογος· [illegible] τῷ πατρὶ [illegible] εἶναι [illegible].

ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτως ἐκποδὼν τούτοις ἀναγκάζεται τὴν σημαινομένην τὸ
ἔλεγον· ὅτι καὶ ἀμετάχετον ὂν ἐστὶ καὶ τὸ ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἀνό-
μοιον· ἐπεὶ καθ' ὑπεροχὴν τοίνυν τὸ τῆς ἰδέας γράφει τὴν ὁμοιό-
τητα τὴν πρὸς τὸν πατέρα· καὶ αὐτοῦ δὲ φαίνονται ὡς [illegible]
[illegible] τὸν πατέρα· τὸ ἀνόμοιον δ' ἐπεὶ δεχόμενα παρα-
γενόμενα δι' αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν στρέφεται καὶ περὶ τοῦ [illegible]·
ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὅτι ἀπὸ τῆς ὁμοιώσεως εἶναι τὴν βούλησιν [illegible]
τοῦ πατρός· ὅτι τῆς βουλήσεως [illegible] τὸν νοῦν ὁμολογήσεται δημιουρ-
γοῦντος τοῦ πατρὸς ὡς νοῦ· ἄλλο·

Τὰ δὲ πρὸς ἄλληλα συναφθέντα, ἢ τὸ καὶ φύσει τινὶ [illegible] ἀναχω-
ρίζονται καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν [illegible] τοῦ λόγου ἀπερχο-
μένα διΐσταται· [illegible] τῷ λόγῳ [illegible]
φύσει [illegible]· τῇ [illegible] ἐπινοίας [illegible] τῆς
πρὸς ἄλληλα συναφθέντα διΐσταται [illegible] ἔχοντα [illegible]
[illegible]· διΐσταται δὲ καὶ λόγῳ [illegible] τὴν [illegible] δια-
φορὰν ὡς αὐτὸς εἶπε· [illegible] ὅσα [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] ἔχει· λόγῳ [illegible] καὶ ἐπινοίᾳ [illegible]
[illegible] φαίνεται· [illegible] καὶ [illegible] ὅσα λόγῳ
μόνῳ καὶ [illegible] αὐτῶν [illegible] [illegible]
[illegible] αἱ [illegible] τῆς φιλοσοφίας [illegible]
[illegible]· [illegible]· [illegible]
[illegible] πρότερον· [illegible] καὶ νόησις· [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible]· ὁ γὰρ [illegible] [illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ [illegible] [illegible] καὶ [illegible].

λείπεται δὲ τὴν διηρημένην εἶναι φησὶ καὶ τὴν οὐσίαν. εἰ
διότι πατὴρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἡ δὲ ὁμοιοτρόπως δὴ καὶ υἱὸς ὁ αὐτός ἐστι.
ὥσπερ γὰρ μᾶλλον ὡς πατὴρ ἵνα τοῦτο δηλώσῃ αἰτίας [illegible]
δηλονότι τινὸς οὕτως καὶ ὁ [illegible] αὐτοῦ. τοῦτον τὸν τρόπον
καὶ τὰ τοιάδε τὸ [illegible] διεσκεμμένων. καὶ τῆς αὐτοσυ-
στάτως [illegible] ἐξεταζομένης ἐπὶ [illegible] πράγματος [illegible]
[illegible] τῶν θεωρημένων λόγον ἀφεστηκότα τῆς τοῦ πατρὸς
ὁμοιότητος ὁ υἱός. τοῦτο μὲν οὖν οὐ [illegible] μεταβε-
βλῆσθαι λέγει. ἐπεὶ μέχρι [illegible] ἐστὶ [illegible] γὰρ ἰδιότητα,
τὸ [illegible] μεταβεβλῆσθαι διασώζοντα [illegible] λόγῳ
χωρίζεσθαι. λόγῳ δὲ φημὶ τὸν κατὰ τὴν φύσιν. ἀλλ᾽ ὁ πατὴρ φύσει
ἐστὶν ὁ πατήρ. καὶ φύσει ἐστὶν ὁ υἱός. ποῖος αὐτοῦ αἰτιολογικὸς λόγος
τῆς δὲ ὑποχωρήσεως τὴν πρὸς ἀλλήλων φορὰν ὁμοιότητα. τῆς
αὐτῆς οὐσίας ὑπάρχοντα. ἔστι τε πρὸς τοῦτο. οὐδὲ ὡς [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν υἱὸν ὁ πατήρ. ὡς τὸ [illegible]
γὰρ ὡς [illegible] καὶ [illegible] ἀλλήλοις αὐτοί [illegible]. οὐδὲ ὡς πατὴρ [illegible]
[illegible] τῶν θεωρημένων [illegible] ὁ τῶν πραγμάτων
[illegible] λόγος. οὕτω καὶ ἐπὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ. κοινὸν γὰρ [illegible]
ὁ πατήρ. κοινὸν δὲ καὶ ὁ υἱός. καὶ οὐ [illegible] πατρὸς [illegible] αὐτοῦ
[illegible] καὶ [illegible] ὑπάρχων ἐστί. οὕτω καὶ ὁ υἱὸς καὶ ὁ πατήρ.
ζητοῦ γὰρ φησὶν [illegible] καὶ ὁ πατήρ. καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]. οὕτως [illegible]
[illegible] εἶναι πρᾶγμα ὁ [illegible] πατὴρ [illegible] υἱοῦ. ὡς [illegible]
[illegible]. οὐ γὰρ ἧττον εἶναι πατὴρ ὁ πατήρ. οὐδὲ ἧττον

εἶναι υἱὸς ὁ υἱός· ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς χάρις τάχα χωρὶς τῆς οὐσίας τῆς
ὑπάρχει· ὥσπερ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀθανασίας λέγεται.
διὸ καὶ τὸ λέγειν ὁμοούσιον χωρὶς τοῦ τὸ εἶπεν τῆς πρὸς τὸν καὶ πατέρα ὁμοιό-
τητος τοῦ υἱοῦ· ὥστε τὸ λέγειν τὴν ἀληθινὴν προσηγορίαν
μάλιστα αὐτοῦ· καὶ ἰδικὴν τὴν [illegible] πρό: ἄλλο:
Σὺ ὁ λόγος ὁ αὐτός. τοιοῦτο πάντως ὁμολογεῖται εἶναι καὶ [illegible]
εἰληφότα φυσικῶς σημαινόμενον. εἰ φέρε εἰπεῖν ὁ τοιοῦτος λόγος
οὕτως ἔχων· ζῷον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
κόν· καθ' οὗ δ' ἂν φέροιτο ταῦτα τῆς αὐτῆς ὕλης οὕτω
δηλοῦ· καὶ οἷς αὖ ταῦτα ἐπαγγέλλεται τὸ ὄνομα ὁμωνυμοῦ.
ταῦτα πάντως ἄνθρωπον εἶναι δεῖ. εἰ γὰρ ζῷον ἐστι λογικὸν καὶ
θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, τί αὖ ἔλεγεν ἐν ὁλότητι
ἢ ὅλως τὸ σημαινόμενον· ἐκεῖνο τὸ δὲ ὄνομα καὶ τὸ [illegible]
καὶ τὸ ἀφανὲς καὶ τὸ βασιλικὸς καὶ ἔτι ἔλεγε πρὸς τοὺς τοῖς ἐπὶ
τοῦ πρὸς λέγεται. ταῦτα καὶ ἐφ' ἡμῶν φερόμενα ἐπαγγέλλεται.
καὶ οὐ μέχρι μόνον τῶν ὀνομάτων τὴν συμφωνίαν ἔχει. δη-
λονότι οὕτως ἔχει καὶ φύσιν ὁ ὅλος λόγος τῆς πρὸς τὸν πατέρα
φυσικῆς ὁμοιότητος χωρὶς τοῦ υἱοῦ· ἵνα γὰρ ἔχοι τῆς ἰδίας
τοῦ ὅρου· καὶ πάντα ὅσα πρόσεστι τῷ γεννήματι καὶ κατὰ
τὸ γέννημα δεῖ τοῖς ἐπαγγέλλεται. [illegible]-
νομεν δεῖ εἶναι λέγειν τὸν υἱόν· καὶ πλέον οὐδὲν ἔχειν τὸν κα-
χώρου εἰς τὸ πάντα καὶ εἰς ὁ τὰ πάντα [illegible] εἰς τὸ παι-
χου τοῦ [illegible] ἐπὶ βεβηκὼς δόγματα [illegible]
[illegible] οὐδ' [illegible]. δηλο-

χρόνου γὰρ τοῖς καὶ φύσει τοῦ υἱοῦ ὑπάρχειν πιστεύομεν τὸν υἱόν· καὶ
τὴν διαφορὰν τὸ ἔχει πρὸς τὸν πατέρα τῇ φύσει· τὸ γὰρ ἀγένητον
ἐοικὼς τῷ πατρί· ὁ καὶ ὑπάρχει τοῦ δηλώσας ἀπαύγασμα φησίν· οὐ-
χ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων κτλ. · κτισμάτων. τοῦ·

τὸ ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ὁ υἱός· παραλείπων καὶ ῥητῶν· λέγει
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· καὶ τό· παραβολὴ
πρὸς τὸν πατέρα καὶ πατρὸς εἰκών· καὶ ἰσότητα καὶ τὸ εἰκόνα· καὶ
ἐμοὶ ὁ πατήρ μου ὁ πέμψας με μείζων μού ἐστι·

Ἐπέσχε τὸ γεννᾶν τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ καὶ καλεῖ παντοκράτωρ
οἱ χριστομάχοι φασὶ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ προσγενόμενον αὐτῷ·
τὸ οὖν ἄρα πρὶν γεννηθῆναι καλεῖν [illegible]
γέγονεν ὕστερον τὸ δύνασθαι γεννηθῆναι τὸν υἱόν· καὶ ὡς πα-
τὴρ προσθήκη καὶ αὔξησις τελεώτερος ἐξ ἀρχαίας κοινωνίας
εἰς τὴν μετὰ ταῦτα δύναμιν· ἀποκαλύπτει δὲ ὁ πατὴρ τὸ
εἶναι μόνος ἐπιλύσεως τὸν υἱὸν κοινωνοῦντα τῆς τελειότητος καὶ τῶν
ἔργων· καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα διηγήσατο καὶ πα-
ρασχὼν τελειότητος αἰτίας ἐν τῷ φῶτι οὕτω παρεχό-
μενα· ἀεὶ καὶ τὸ αὐτὸ ἔχει τὸν διηγούμενον· ὡς πάντα τὸ
γεννᾶσθαι φῶς· ἐκεῖνο τὸ ἐν τοῖς ἀπαυγάσμασι αὐτοῦ
παραδέδεικται· πιστεύειν ἀληθῶς· ὡς ὁ πρὸς γέ-
νεσιν ὁ υἱὸς τῷ πατρί· ἀλλ᾿ οὐ τὸ αὐτὸ κατ᾿ ἰδίως ὁ ἐξ αὐτοῦ· καὶ
ὡς πατὴρ πρὸς γέννησιν ἐφάνη· οὐ κατὰ τὸ ὁμοούσιον
οὕτως εἰπεῖν καὶ τοῦτο εἰσί· ἀλλ᾿ οὐ τὸ αὐτὸ πάντως
ἐστὶ καὶ ὁμοούσιος· ἄλλο·

καθὸ εἰ χρῆν εἶναι διαφορὰν, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ πατρὸς, καθότι
αὐτὸν πατὴρ ἀρχή ἐστιν· ὁ δὲ υἱὸς, εἰ τῆς ἀρχῆς ἄνευ, διὰ τοῦτο
τῆς τοιαύτης ἐξωθήσεται· οὐ γὰρ ἔσται τὸ συναΐδιον τῷ πατρί·
μὴ οὐ ἐξ αὐτοῦ φυσικῶς, ἵνα μὴ καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ τοῦτο προσεῖναι
λέγωμεν, ὃ μόνη πρόσεστι τῇ τοῦ πατρὸς φύσει· ὑπάρχει καὶ ἀρχὴν ἔχει
ὁ υἱὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα· ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰ τῆς ἀρχῆς ἐστιν· συνίδωμεν
αὐτὴν τὸ εἶναι ἔχων· ἀδύνατος ὑπάρξει καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτήν· εἰ δὲ
δὴ γὰρ εἰ τῆς ἀρχῆς ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ ὁμοούσιος τῇ ἀρχῇ· τὸ δὲ
ὁμοούσιον τῷ πατρί, ἐπεὶ γεννητὸν οὐκ ἔσται, ἵνα καὶ τοῦτο ἐπι-
σημαίνεται καὶ αὐτός.

ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν Εὐνομιανῶν.

Οὐ καὶ τοῦ δέχεται φασὶ γέννησιν ἡ τοῦ πατρὸς οὐσία, γεννητὸς δὲ ὁ υἱός.
πῶς οὖν ὁ γεννηθεὶς ὁμοούσιος ἔσται τῷ πατρὶ, τῷ καὶ ἀπολε-
χωρίω γέννησιν· πρὸς τοῦτο λεκτέον·

λεγέτωσαν ἡμῖν οἱ τὰ τοιαῦτα προτείνοντες ἀναιδῶς, εἰ διὰ τῆς γεν-
νήσεως διαφθείρεται τὸ ὁμοούσιον, διὰ ποίου ἔσται πραγ-
ματος καὶ πῶς; εἰ τὸ γεννητὸν καὶ τὸ ἀγέννητον οὐχ ὁμοούσιον,
ποῖον ἔσται τὸ ὁμοούσιον· ἆρα τὸ μὴ γεννητὸν καὶ αὐτό
τῆς ὑπάρξεως τὸ τοιοῦτον ἀγέννητον τοῦτο ἐστι πρὸς τὴν ὕπαρξιν·
ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· εἰ δὲ οὖν ὁ τὸ ἀγέννητον τῷ ἀγεννήτῳ
ὁμοίως ὁμοούσιον· τὸ δὲ ἀγέννητον τῷ γεννητῷ οὐχ ὁμοούσιον.
οὐκοῦν ἐπειδὴ πρὸς ἀγέννητον καὶ ὁ αἴδιος· γεννητὸν δὲ
ὁ υἱὸς ἐν γεννήσει· ὑπάρχει τῷ αἰδίῳ ὁμοούσιος· εἰ δὲ ἐν
γεννητῷ καὶ, ἔχει δὲ τῆς φύσεως τὴν τοιαύτην πρὸς τὸ αἴδιον

καίτοι μὴ γεννητικὸν ... τὸ [illegible] καὶ τὸ υἱὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ [illegible]
πρὸς οὐδὲ γεννητικῶς εἶναι καὶ ὁμοούσιον —

ἄλλο [illegible]

[γεννᾶσθαι τὸν υἱὸν ἐκ πατρὸς· καὶ οἱ χριστομάχοι [illegible] καὶ [illegible]-
[illegible] εἶναι πρὸς [illegible] · ὡς [illegible] φα-
ναι κατὰ [illegible] · καὶ [illegible]
οὐσίαν [illegible] φύσεως λόγον. [illegible]
[illegible] τὸν υἱὸν ὁ πατήρ · διὰ [illegible] ὁμοούσιον · [illegible]
[illegible] ἀδιαλείπτως [illegible]
[illegible] ἀδιαλείπτως λέγουσι —.
[illegible] πρὸς [illegible] ὑβρίζοντες · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] καὶ μὴ [illegible] φύσιν ὁμοούσιον [illegible]
γεννῆσαι τὸν υἱὸν [illegible] ὑβρίζουσι πράγματα [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] · [illegible] ὁμοούσιον [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] περὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] · καὶ μὴ [illegible] τὸν [illegible] · [illegible]
οὕτως ἔχον · ἀλλὰ [illegible] ὁ πατὴρ · καὶ [illegible]
[illegible] · [illegible] ὁμοούσιον εἶναι
τὸν υἱόν :· ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῆς [illegible] ::

[illegible] οὐκ εἶναι γεννητικὴν φησὶ [illegible]
:· εἶναι [illegible] καὶ [illegible] εἶναι [illegible]

÷ δεύτερος ἐστὶν τοῦ πατρὸς ὁ υἱός· αἴτιον αὐτὸν ἔχων· καὶ διὰ τοῦ-
÷ το οὐχ ὁμοούσιος. τί ἀφιλονεικότερον τοῦ σπουδάζειν τοῖς ὁμοου-
÷ σίου αἴτιον εἶναι λέγων. τὸ μὲν τοῖς εἶναι τὸ καὶ χωρίζοντα
÷ γέγονεν τὰ δύο. οὐ γὰρ ἐπείπερ ὁμοούσιος εἶναι δύναται.
÷ ὅπερ ἐν ἄλλοις διαλέγονται λέγων ὁ ὁμοούσιον εἶναι τὸν υἱόν:

πρὸς τὸν αὐτόν :·

Ὁ υἱὸς ἀπαύγασμα πηγὴν μὲν δηλῶν ὁ χαρακτήρ· καὶ μετὰ τοῦ
δηλοῦν καταφρονεῖσθαι οὐσίαν. τὸ μὲν γὰρ τίκτεσθαι καὶ διὰ τοῦ-
αὐτὸν μετὰ ἐξ αὐτοῦ προβεβλῆσθαι δύνασθαι λαβεῖν συναΐ-
διον. τὸ δὲ διὰ τοῦ πατρὸς οὐσίαν ἀσώματος οὐσία τὸ κινεῖ
τὸ καὶ δεῖν ἐντελῶς ἀδιαίρετος ἐστίν. οὔτε δὲ τὸ τόπον με-
νουσαν οὔτε τινὸς οὐδὲ χωριστήν. ἀλλ' ἀεὶ ἀγέννητον
καὶ ἀδιαίρετον καταφρονεῖν. τὸν υἱὸν ἐξ ἑαυτοῦ ἀδια-
στάτως ἐξηγήσατο. ὁ καὶ ἀϊδίως ἔχει τὸ εἶναι ταῦτα δύ-
ναμιν. ἀλλ' ἀγέννητον τὸν υἱὸν καὶ αὐτοθεότητα πρόσωπος.
καὶ πηγὴν ὁ καὶ ἀϊδίως ἐστὶ δημιουργός ἀπὸ τῆς τε-
λείας ἑαυτοῦ ἀπειρίας τὸν υἱὸν δι' οὗ τὰ πάντα ἐργάζεται.
ἐκ οὐ γὰρ γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς ὁ καθ' ἑαυτὸν. τὸ ἀπο-
φερομένον. καθάπερ ὁ υἱὸς φανερωθῆναι. ἀλλ' ὥσπερ ἐκ
τοῦ πυρὸς θερμότης ἀπείρως αὐτῆς τοῦ πυρὸς προελθοῦ-
σαν. ἄλλο ὡς ἐξ αὐτοῦ δυνάμεως

τοῦ δευτέρου :·

Εἰ ὁμοούσιος ἐστὶν ὁ υἱὸς φησὶ τῷ πατρί. ἀγέννητος καὶ αὐτὸς ἐστιν ἀφα-
θάρτως ὡς ὁ πατήρ. λέγει γὰρ πρὸς πρὸς ταύτας τὸ τίκτε

λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· ἵνα δὲ δείξῃ ἑαυ-
τὸν ἔξω τῆς φύσεως ὡς ἀγαθὸν κατ' οὐσίαν καὶ αὐτόν· ὁ χριστὸς
δὲ αἰώνιος ὑπάρχει καὶ ὁ πατήρ·   πρὸ τοῦ λόγου χριστοῦ::

κεφάλαιον ἀποδεικνύουσαν τὸν υἱὸν τῆς θείας γραφῆς· ὅπως ἀξίως καὶ
αὐτὸς εἶναι θεός· καὶ τοῦτο καλῶς ἀληθῶς· τὸ πρὸς τοὺς αἱρετικοὺς ἀγ-
νῶστ καὶ τόδε· εἰ μὴ γὰρ οὐκ εἶναι θεὸς ἱερός. τὸ λοιπὸν παρ' ἐγ-
νώσεις τῆς θείας γραφῆς, καὶ ὅτι τούτων λεγόντων τι πνεῦμα
συνιστάμενος δὲ καὶ φανερῶν αὐτὸν εἶναι θεόν, αὐτὸς δὲν λέγων-
τα· καὶ θεὸν λέγων καὶ προσκυνῶν· εἰ γὰρ εἶναι φησὶν ὁ κύριος
ὅτι θεὸς καὶ πατὴρ· αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐκ θεοῦ καὶ φύσιν χωριστὴν
τὸ γὰρ ἰδίαν ὑπάρχων οὐσίαν παρὰ τὸν οὐ τὸν θεόν. γνωσ-
θῇ φύσει θεός· καὶ τοῦτο καθ' ὅλην τὴν θείαν γραφὴν λέγοντες καὶ
ὅθεν ὅλως καὶ εἷς ἐστί· μία γὰρ θεότητος φύσις· καὶ ὅτι τοῦ-
το μόνη δεῖ προσκυνεῖν· εἰ ὁ δὲ ὁ πατὴρ· καὶ τὸν θεὸν ἀλη-
προσκυνοῦντες καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύοντες· εἰ τοίνυν ἀλλὰ
μόνον ἀγαθὸν λέγεσθαι τὸν θεὸν καὶ πατέρα ἀποδείκνυται τὸ εἶ-
ναι ἀγαθὸς ὁ υἱός, οὕτως ὡς ὁ πατήρ· καὶ διὰ τὸ εἶναι λέγεσθαι
καὶ θεὸν τὸν πατέρα, ἀποδείκνυται τὸ εἶναι καὶ θεὸν ὁ υἱός
κατὰ τὴν τοῦ νοήματος ἀκολουθίαν· τοὺς οὖν προσκυ-
νοῦντας αὐτὸν καὶ λατρεύοντας· ἀλλὰ καὶ θεὸν τὸν πατέρα οὕτω
συμπαραλαμβάνει καὶ ὁ υἱός, τὴν ἐκείνου γνῶσιν ὡς ἐξ αὐτοῦ
καὶ φύσιν ὑπάρχων· καὶ ἐστὶ μετὰ πατρὸς καὶ υἱὸς καὶ θεός· ἐξ
ὅλως καὶ τὸ εἶναι ἀγαθὸς ὡς ὁ πατὴρ τῆς πατρικῆς γνώσεως καθ'
ὅλων πάντων ὑπάρχουσαν ἵνα τὸ κατὰ πάντα καὶ ἐνδόξως::

ἄλλο:

Πολλὰ περί τε τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ λέγουσιν αἱ θεῖαι γραφαί· καὶ
οὕτω τῶν ὀνομάτων διάφορον, διαστέλλει πάντως αὐτοὺς καὶ
τῆς οὐσίας τῷ λόγῳ ὡς ἀδύνατον ὁμοούσιον τινὰ διὰ τούτου χωρί-
ζεσθαι μεταξύ· ἐπεὶ γὰρ μία ἐστὶν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. καὶ
ἑκατέρας τῶν ὀνομάτων ποικιλία διαφόρως σημαίνει.
οὐ χωρὶς ἰδίου ἔχοντι· καὶ καθ' αὑτὸ ὁ μὲν τὸ εἶναι ἔσω πρόσ-
εστιν· ἄλλως ἐπιλέγουσι χωρὶς [illegible] πάντες ὁ πατὴρ αὐτ-
ἐφ' ἑνὸς λέγονται· διὰ χαρακτῆρος τῆς τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ προση-
γορίας τε καὶ πραγμάτων· ἐπεὶ γὰρ ὁ πατὴρ ἀεὶ πατὴρ καὶ υἱὸς ὑπάρχων
γίνεται ποτε· καὶ ἐστὶν υἱὸς ἀεὶ υἱός· καὶ πατὴρ ὑπάρχων γίνεται ποτέ.
ἀλλ' εἰ βούλοιτο φαίνειν μὴ δύνασθαι χωρὶς ἐπιλέγεσθαι
ἀφ' ἑνὸς φέρει τὸ πρόσρημα· μάλιστα περὶ [illegible]
[illegible]· τὸ γὰρ [illegible] λέγοντες τοῦ [illegible]· εἰ δὲ ὁ πατὴρ
ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ εἰ ὁ υἱὸς ἐστὶ Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα· ἰδοὺ γὰρ
[illegible] περὶ τὸ εἶναι καὶ [illegible] δέδωκεν· [illegible] υἱὸν τὸ εἶναι
καὶ [illegible]· [illegible] διὰ τοῦτο [illegible] ὁ υἱός· ἐπειδὴ δὲ
καὶ εἰ ὁ πατὴρ [illegible]· [illegible] ὁ πατὴρ ἐπεὶ [illegible]
καὶ εἰ ὁ υἱὸς [illegible]· [illegible] τοῦτο μὴ [illegible]· [illegible]
αὐτὸς τοῦ πατρὸς· [illegible] ἐστι καὶ ὁ υἱός· καὶ [illegible] αὐτὸς τοῦ υἱοῦ
[illegible] ἐστι καὶ ὁ πατήρ· [illegible] τῆς οὐσίας διάφορα τὴν
[illegible] χωρὶς [illegible] καὶ [illegible] φυσικῶς
[illegible]· οὐ καὶ [illegible] τὸ [illegible] πρόσρημα
[illegible] εἶναι προσῆκεν· [illegible] πάντας τοὺς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ
φαίνεσθαι· καὶ τοὺς τοῦ υἱοῦ [illegible] τὸν πατέρα· [illegible]

τῆς ταυτότητος διάγουσα τοῦ λόγου· ἔστι καὶ αὐτὸς ἀγαθὸς ὡς ὁ πατήρ· καὶ διὰ τοῦτο ὁμοούσιος :: ἄλλο ::

Ὁ διὰ τῆς πρὸς αὐτὰ διαφορᾶς κοινωνίας τε καὶ ταυτότητος ἀποσχοινίσας· τοῦτο δὴ πάντως καὶ ξένος καὶ ἀλλότρι-ος τῆς πρὸς αὐτὰ σχέσεως φυσικῆς ἀποπολέμιος· εἰ γὰρ φέρε εἰπεῖν· ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ ἵππος τὰ διαφερόμενα· διὰ τῶν ἰδιωμάτων ὡς πρὸς τὸν ἵππον ξενίας τῆς ἰδίας· ἵππου δὲ πάλιν ὡς πρὸς αὐτόν· εἰ τοῦτο τὰ τοῦ ἀλλήλων προσθήκη· ἐκεῖνον φυσικῆς διαφορᾶς ἔργα τοῦ υἱοῦ· καὶ ἀπὸ μέρους τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας οὔτε ἀλλότριος· πῶς τὰ τοῦ πατρὸς ἰδιοποιεῖται φορεῖν· πῶς δὲ ὁ πατὴρ ἀπεργαστικὸς κατὰ φύσιν τοῦ υἱοῦ· τὰ αὐτοῦ ἴδια φορεῖ· ἢ πῶς ἀγαθὸν λέγων ὁ πατὴρ ὡς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· ὅτι πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι· καὶ πάντα τὰ σὰ ἐμά ἐστιν· ἐκεῖνο πάντα. εἰ δὲ τὰ πάντα ἐστὶ καὶ τὸ ἀγαθόν· ἔχει τοῦτο καὶ ὁ υἱὸς ἰδίωμα φύσεως πατρικῆς ὡς ἐξ αὐτοῦ προελθών· ὁ διὰ τῆς πατρικῆς οὐσίας ἔχων τὰ ἴδια αὐτοῦ πάντως ὢν καὶ ὁμοούσιος ::

Ὅτι ὁμοούσιος ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ προσκυνητὸς γὰρ τοῦ πατρὸς καὶ πρὸ τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς υἱοῦ καὶ θεὸς καὶ θεοῦ υἱοῦ ::

Ὅτι τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀνέλαβε· καὶ διὰ τῆς ἀποστόλου λέγοντος· πατρικὴν τὴν μορφὴν θεοῦ γέγραπται· ἐκένωσεν ἑαυτόν· μορφὴν δούλου λαβών· αὐτὸς ἑαυτὸν [illegible] εἰς τὴν δόξαν τῆς πατρικῆς [illegible]· ἄρα οὕτως αὐτὸς γέγονε· [illegible]

τοῦτο ἀπίστη τοῦ εἶναι θεόν· καὶ ὡς αὐτὸς Γρηγόριος λέγει θεῷ
πρέποντα· οὐδ᾽ ἄρα τοῦτο τὸ θεοπρεπὲς ἀξίωμα ζητῶν θεω-
σεται· ἀλλ᾽ ἔστι πάλιν ὁ αὐτὸς φιλοσοφήσας ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν
τοῖς λόγοις τὰ πάντα [illegible] ὅτι δὲ οἰκονομικῶς ὡς αὐτὸς τὰ
τοιαῦτα φησί· καὶ ὡς ὅπερ [illegible] φιλοσοφῶν λόγους καὶ ἔργω
φυλάττων [illegible] ἰδίᾳ θεῷ· λέγει γὰρ περὶ προσθήκης
[illegible] γινώσκει τὸ γνωστὸν καὶ [illegible] προσκειμένως πρὸς τὸ
υἱὸς προσκεῖται ὁ οὐκ εἰδότες. υἱὸς δὲ προσκείμενος
ὁ εἰδότες. καὶ τοι τοῦ προσκειμένου ὁ υἱός. οὐ τοῦ προσκει-
μένου ἐστί. προσκειμένῳ [illegible] γάρ φησιν αὐτῷ [illegible]
[illegible] καὶ πρώτη ἀρχὴ [illegible] τινὸς τοῖς [illegible]
τάξεως. οὐδὲ διαφέρεται [illegible] παρὰ τοῦ θείου γράφεις· οὐδ᾽
ἄλλῳ κεκλῆσθαι τοῖς προσκειμένοις ἀλλὰ μόνῳ θεῷ· γέγραπται
γάρ· καὶ τὸ θεῖον προσκειμένως· καὶ αὐτῷ μόνῳ λαλοῦντες.
ὡς περὶ τοῦ [illegible] προσκειμένως ὁ υἱός· προσκεῖσθαι φησὶν οἰκονο-
μικῶς ὡς αὐτός. οὕτως ὅταν θεὸν καὶ φύσιν ὑπάρχων. θεὸν εἶναι
τοῦ πατρὸς [illegible]· πάλιν ὡς αὐτὸς καὶ οἰκονομικῶς· οὐδ᾽ ἄρα τοῦτο
τοῦ εἶναι θεὸν [illegible]· ἀλλ᾽ ὡς κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶ καὶ
ὁμοούσιος· ἄλλο·

Εἰ [illegible] φύσει θεὸν ὑπάρχων ὁ υἱὸς καὶ [illegible]· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀπόστο-
λος φησίν· θεὸν ἔχων τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός· καὶ δύναται τοῦ-
το [illegible] τὰ ἄλλα φύσει [illegible] καὶ ὁ πατὴρ θεός· καὶ ἀκόλουθον γέ-
γονε· τὸ γὰρ [illegible] γινώσκεται· καὶ ἀκόλουθον τελεῖ ἐστι
δυνατὰ τοῦτο ἐστί· ὅπερ [illegible]· ὁ δὲ τοῦτο διαφέρει

τοῦ
1
Liber 2

.7.

ξον

οὐκ ἂν φύσει ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ θεὸς λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τὸ γέγονεν
αὐτὸς οἰκονομικῶς. ἄλλο.

Εἰ τὴν μορφὴν θεοῦ ὑπάρχων ὁ υἱὸς καὶ τὴν ἰσότητα, καθὼς γέγραπται,
ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβών· καὶ χρηματίζει
λέγεσθαι καὶ αὐτός· ἐστὶ γὰρ τῆς ταπεινώσεως τὰ δουλοπρεπῆ
ῥήματα· οὐ κατὰ φύσιν ταῦτα πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, διὰ δὲ
τῆς ἀνθρωπότητος προσαπτόμενα· καὶ ὥσπερ ἐν τούτῳ
θεότητος ὑψώματα τὴν ἐν ἀνθρώπῳ [illegible] ταπείνωσιν
ἐπιγινώσκομεν· οὕτω τὸ λέγειν αὐτὸν ἐν τῇ τῆς ταπεινώσεως τῆς
ἐν ἀνθρώπῳ [illegible] θεότητι μεγάλα καὶ ὑψηλὰ τῆς ἀξίας τοῦ υἱοῦ
[illegible] · κεφ. · τόμ.

Τόμ. liber 2.

Ὅτι ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ὁ υἱός.

Οὐκ ἀγνοοῦντες οἱ χριστομάχοι τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ υἱοῦ γράμματα [illegible]· καὶ [illegible] τὸν ἔχει φυσικῶς πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ πατέρα [illegible] ἐν αὐτῷ [illegible] φωναῖς·
καὶ [illegible] ὅτι τὴν [illegible] περιβάλλετε· οἱ γὰρ [illegible]
[illegible] ὡς αὐτὸς οἰκονομικῶς [illegible]· ἐν τῷ [illegible]
[illegible] χρηματίζει [illegible]· [illegible] καὶ [illegible]
θεὸς ὢν ὁ λόγος καὶ ὅμοιος [illegible] περὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν
περιβάλλετε· καὶ γέγονεν αὐτός· ἵνα καὶ ὡς αὐτὸς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οἰκονομικῶς· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ, ὡς [illegible] φύσει [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] βούλεται [illegible]
καὶ οἰκονομικῶς κατὰ [illegible] φέρει [illegible]

τῆς θεότητος αὐτοῦ λόγου· καὶ πάλιν τὸ θεῖον [illegible] ἀφαι-
ρεῖν ἐπαινούμενον τὸν καιρόν. καθὸ γέγονεν αὐτὸς αἴτιος τῶν
πραγμάτων τῶν φύσει· καὶ ἀναγκαῖόν τι τῆς οἰκονομίας· παντε-
λῶς γὰρ ὡς θεὸς λέγει· δίκαιον λέγω ὑμῖν· πρὶν Ἀβραὰμ γε-
νέσθαι ἐγώ εἰμι· καὶ πάλιν· κατὰ βούλησιν αὐτοῦ ὄντος· ὑπὲρ
τοῖς βουλομένοις [illegible] αὐτοῦ φυλάττειν τὸ θεοπρεπὲς ἀξίωμα
διαχωρίσαι πάντως τὸ [illegible] καιροῖς αὐτοῦ αὐτὸν γνώσεσθαι.
ὁ γὰρ [illegible] γνώσεσθαι. οὐδὲ καθὸ αὐτὸς
κατὰ βούλησιν αὐτοῦ ὄντος· καὶ πάλιν [illegible]
τὰ τῆς αὐτοῦ [illegible] καὶ πράγματα, γυμνὰ προσεπιθεῖν
διὰ τοῦ λόγου πρὸς τῆς [illegible]
τοιγὰρ [illegible] λέγοντες τοῦ Χριστοῦ [illegible]
καὶ πλεῖστα [illegible] καὶ [illegible]
τοῦ φόβου γνώσεσθαι καὶ κατὰ [illegible] φόβον· [illegible]
[illegible] καὶ τοῦτο [illegible] τῆς θεότητος. [illegible]
[illegible] ὡς αὐτὸς [illegible] φημὶ [illegible]
[illegible] καιρὸν καὶ πράγματα [illegible] πρὸς τοῦ· καὶ
[illegible] τῆς θεολογίας ὁ λόγος· καὶ πάντως ἐξ οὗ
ὡς αὐτὸς φαίνεται [illegible]· [illegible] ὡς [illegible] καὶ θεὸς
συγχωρεῖσθαι δὲ τὴν οἰκονομίαν [illegible]· [illegible] λέγει αὐτοῦ
[illegible] γυμνὴ καὶ [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] ὡς αὐτὸς λέγει [illegible] φανερῶς· οὕτως ὡς ὁ
[illegible] φυλάξασθαι [illegible] καὶ τοῦτο [illegible] τὴν οἰκονομίαν, τὴν κα-
θηκοῦσαν καὶ μὴ ἀπελάσασθαι τῆς ὁσίας τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ:

ἀπολογ[illegible] [illegible] πρὸ τοῦ ἐρωτηθῆναι αὐτὸς διὰ τί [illegible]
με λέγεις ἀγαθόν· καὶ ἐξηγήσας τὸ ῥητόν:

Ἐξ [illegible] ὄχλων τὸν προσκυνοῦντα τὴν διάνοιαν· καὶ τῷ τῷ γνώστῃ,
τὸ φανερῶς ὅπερ ἐβούλετο διδάσκων ἐπὶ διὰ τοῦ φάναι· τί με
λέγεις ἀγαθόν· νομίζων προσιέναι [illegible]· οὕτω γὰρ [illegible] ἁπλῶς.
τὸ ὅπως [illegible] καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] προστιθεὶς δι-
δάσκαλον αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν προσειπών· τί ποιήσω ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω· πρὸς ταῦτα ἔφη φησί· τί με λέγεις
ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· [illegible] τοῦ ὑ-
περέχοντος καὶ [illegible] καὶ ἔξωθεν [illegible]· [illegible]-
[illegible] τὸ βούλεσθαι· καὶ αἰτιᾶται περὶ τὴν αἰ-
[illegible] περὶ τὸ πρᾶγμα· ἁπλῶς γὰρ φησι [illegible]-
[illegible]· [illegible] [illegible]· [illegible]
[illegible] [illegible] ἔσται καὶ αὐτὸς [illegible]
[illegible] [illegible] ὅπερ [illegible] ἀπο-
[illegible]· [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τὸν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
οὕτως [illegible] περὶ τὸν [illegible] ἔφησεν· [illegible]
[illegible] [illegible]· [illegible] ὡς [illegible] ἐστιν.
ἐπειδὴ [illegible] αὐτοῦ [illegible], ὡς αὐτοῦ προϊστάμενος,
καὶ ὡς [illegible] αὐτοῦ [illegible]· [illegible] ὡς [illegible]· [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] διὰ τοῦ [illegible]
ναι τὸν νόμον [illegible] λέγων· μόνος ἀγαθὸς καὶ [illegible].

τῇ τῆς γραφῆς ὡς αὐτῷ προσαληθῶν τῷ μόνῳ πρὸς αὐτὸ τῷ θεῷ καὶ φύσει τῷ υἱῷ περιτιθεὶς ἀγαθοῦ ἀποκαλεῖ· διὸ γράφει ὁ φύσει ἀγαθὸς θεὸς δηλαδή· ὁ μὲν οὖν εἴδως μετὰ τοῦ ὄντως φησὶ καὶ διὰ τοῦτο ἀγαθοῦ ὅτι οὐδὴ χαίρειν ὡς αὐτῷ προσέχει [illegible] ὁ δ᾽ οὐ τοιοῦτος εἶναι μετὰ τοῦ δηλαδὴ [illegible]. τὸ δὲ [illegible] τὸ θεοῦ πρέπον ἀξίωμα μόνῳ προσάπτεις αὐτῷ· ἔλεγχος οὖν δεικνὺς τῷ δεομένῳ ἐστὶ, τῆς διαλογίας ἐξήγησις :: ἄλλο:

Εἰ δ᾽ ἄρα τὸ λέγεσθαι μόνον εἶναι καὶ ἰδίως τὸ φύσει ἀγαθὸν τὸν θεὸν ἐκβάλλεται τῆς [illegible] τοῦτο [illegible] τὸν υἱὸν ὁμολογοῦντες ὁμοίως τῆς πρὸς τὸν πατέρα φύσει καὶ [illegible] εἶναι ἀγαθός· διὰ τὸ τοιοῦτο [illegible] φαίνεται τοῖς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] προσθεῖναι [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] πατρός [illegible] ὅτι θεὸς φῶς ἐστι· λέγει δὲ περὶ τοῦ υἱοῦ· ὅτι καὶ τοῦ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· [illegible] φῶς ὁ πατήρ· φῶς καὶ ὁ υἱός· μόνῳ δὲ τῷ υἱῷ προσμαρτυρεῖται τὸ ἀληθινόν· [illegible] εἶναι [illegible] φῶς ὁ πατήρ, ἐπειδὴ μόνῳ τοῦτο [illegible] τῷ υἱῷ [illegible] φωνή, [illegible] [illegible] ὡς τοῦτο [illegible] [illegible] ἀληθινὸν ἐστὶ καὶ ὁ πατήρ, καὶ ἀγαθὸς [illegible] φύσει οὕτως τὸν πατέρα, καὶ [illegible] τὸ μόνον εἶναι τῇ φύσει ἀγαθὸς καὶ ὁ υἱὸς ὡς [illegible] καὶ ὁ πατήρ· ὁ [illegible] ἐστὶ καὶ τὸ [illegible] ::

ἄλλο:

Εἰ [illegible] [illegible] πρὸς τὸν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]

ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπεργάζεται. τὸ καλὸν κατὰ τὴν διαφορὰν [illegible]

ἀποδείκνυσι. ὁ τοῦ [illegible] γὰρ [illegible] τὸν πατέρα [illegible]

[illegible] φῶς ἐστιν ἀπαύγασμα δὲ πάλιν φῶς τὸν υἱόν. ὁμοούσιος οὖν [illegible]

[illegible] ὁμοούσιον [illegible] γὰρ [illegible]-

φαῖνον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. [illegible] τὸν υἱὸν ὁμοούσιον

εἶναι τῷ πατρί. ἄλλο.

Εἰ ἑτερούσιός ἐστιν ὁ υἱὸς ὡς πρὸς τὸν πατέρα, πῶς ὁ πατὴρ [illegible] φαί-

νεται [illegible] τῷ πατρί. ὁ [illegible] γὰρ [illegible] φησὶ [illegible]-

κε τὸν πατέρα. [illegible] μορφὴν [illegible]-

[illegible] πάλιν [illegible] μορ-

φῆ. τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φαίνεται. τὸ δὲ ἑτερούσιον καὶ

τῆς ἀληθινῆς φύσεως [illegible] καὶ τὸ

ἀλήθειαν φανερωθῆ ποτε. φαίνεται δὲ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ τῷ

υἱῷ. οὐκ ἄρα [illegible] ἑτερούσιος [illegible] ὁμοούσιος ὡς χρι-

στιανοὶ [illegible].

ὅτι ὁ ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ὁ υἱός. [illegible]

πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν.

καὶ θεόν μου. καὶ θεὸν ὑμῶν.

[illegible] θεὸς ὡς [illegible]

καὶ πῶς φησὶν ὁ υἱὸς ὁμοούσιος εἶναι δύναται τῷ πατρὶ θεὸν αὐτὸν

ἔχων. αὐτὸς γὰρ [illegible] φωνῆς. πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου

καὶ πατέρα ὑμῶν. καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. καὶ πάλιν. θεέ μου

θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες. [illegible] θεὸς αὐτοῦ ἐστι. πῶς

ὁμοούσιος. τί γὰρ τῆς [illegible] φύσεως [illegible]

ἐπειδὴ ἀλλὰ καὶ φύσιν θεοῦ. ὡς οὐδὲ ψυχὴ θεοῦ αὐτὸ εἶναι γένοιτο ψυ-
χή. οὐδὲ ἄγγελος ἀγγέλων· περὶ τοῦ χριστοῦ::

Οὐ καὶ ἀθανάτη ... ὁ χρυσορρήμων ... καὶ ὅ χρόνου
διαφέρων τὸ ... αὐτὸ ... καὶ ... αὐτὸ θεοῦ.
εἰ γὰρ καὶ φύσιν ... θεοῦ ... τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τὸ ...
ἄλλοις οἰκονομίαν οὐχ ὅρᾳ. οὐ ... εἶναι ...
... θεοῦ. ... γὰρ ... διαφερέσθαι ... βασιλ...
... καὶ ... καὶ ... τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῖς ... αὐτὴν ...
... παραλαβεῖν ...
τὰς γραφάς. ... γὰρ ... τὴν ... τοῦ χρι-
στοῦ δύναμιν ... ἀφθάρτως ... θεοῦ, ἀλλὰ
... θεοῦ τοῦ υἱοῦ διαφέροντος. ... τῶν ... ἐπισκο-
πεῖ ... φησὶ ... καὶ ... ἐπειδὴ
οὖν καὶ τὴν ... καὶ αὐτὸς τὴν ... χρόνου
... καὶ θεοῦ. πρὸς τὸν ... ἄλλο ... θεοῦ
... υἱοῦ ... πάντες. ... ἀφαιρούμενοι
καὶ φύσεως ... χριστὸς ... αὐτὸς ἐν
... χριστὸς λέγων. ... αὐτὸν ... ἐστίν. ... αὐτοῦ
... λέγων. τὴν βασιλείαν καὶ ...
... ἀπάγειν. τὴν βασιλείαν καὶ τοῖς πα-
ρὰ ... θεότητος. ... τοῦ ... λέ-
γοντος ... τοῦ ... αὐτὸν ... φανε-
ροῖ τοῦ υἱοῦ τὴν ... συμφώνως ... γὰρ

ἄλλο

ὅτι ὁμοούσιος ἐστὶν ὁ περὶ ὁ ἀήρ

[illegible]:

καὶ πῶς φησὶν εἶναι ὁ περὶ ὁμοούσιος ὁ ἀὴρ [illegible]

εἶναι ἔχων· ὁ μὴ [illegible] ὁ περὶ [illegible]

[illegible] φύσει·

περὶ [illegible] χύσις·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἄλλο: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἄλλο:

Εἰ πᾶν ὅπερ ἀεὶ ἐξ αἰτίου τινὸς γίνεται, τοῦτο πάντως ἐστὶ πρὸς αὐτὸ καὶ ὁμοούσιον· πᾶς ὁ υἱὸς ἐξ αἰτίου τοῦ γεννηθεὶς τοῦ ἀϊδίου ὅμοιος τῷ αὐτῷ καθέστηκεν· ἀνάγκη πᾶσα αὐτὸν [illegible] φύσιν γεννητικὴν ὁμοίαν πάντως αὐτῷ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔχειν· καὶ τὸ τίκτειν αἴτιον τὸ φυσικῶς δὲ ἐξ αὐτοῦ τίκτεσθαι. ἄλλο:

Εἰ δὲ ἀΐδιον τὸ καθ' ὑπόστασιν οὐκ ἔστιν ὁ υἱὸς δὲ τῷ πατρὶ προσοικειοῦται οὐδὲ ὁμοούσιος· ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ὁ μὲν πατὴρ οὐκ ἐξ αἰτίου τινός ἐστιν· ὁ δὲ υἱὸς αἴτιον αὐτὸν ἔχει· τὸ ἀκόλουθον λέγειν· ὅτι καὶ ὁ λόγος οὐκ ἔστιν τῷ πατρὶ ὁμοούσιος· ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ὁ μὲν ἀΐδιος, ὁ δ' υἱὸς γεννητός. πρῶτος γὰρ ὁ αὐτός· ὁ δὲ καὶ αἴτιον ἔχει αὐτοῦ· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γέγονεν· οὐδὲ [illegible] πάντως ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ ὁμοούσιος τῷ ἀϊδίῳ ὅπερ οὐκ ἔστι τῷ πατρὶ πάντως ὁμοούσιος ὁ υἱός· καὶ αἴτιον αὐτὸς ἔχει τοῦ εἶναι ἐξ αὐτοῦ προελθὼν [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ:: ἄλλο [illegible]::

Καὶ πῶς ἔστι φησὶ τὸ ἀγέννητον τῷ γεννητῷ ὁμοούσιον· [illegible] [illegible] διαφορᾶς:: [illegible]::

Οἱ [illegible] τὸ [illegible] προβλήματα τὸ εἶναι τὸν υἱὸν ὁμοούσιον τῷ πατρί· ἐπειδὴ ὁ μὲν πατὴρ ἀγέννητός ἐστιν, αὐτὸς δὲ γεννητός· εἰ γὰρ τὸ καθ' ὃ διαφέρει πάντως καὶ διαφορεῖν [illegible] φύσιν ἐργάζεται καὶ [illegible] [illegible] τὰ καὶ φυσικῆς ὁμοιότητος, ἀπολέσουσι τὰ γένη διορίζοντα φερωνύμως· καὶ τὸν [illegible] αὐτὸ τοῦ πατρὸς [illegible] [illegible] λόγον· ἐπειδὴ ὁ πατὴρ [illegible] ἔχουσι καὶ [illegible] πρὸς [illegible] τὴν διαφοράν. καθ' ἣν [illegible] πάντες.

ὁ δὲ παῦλος· ἔφασκεν δὲ ὅτι παλαιοῦ καὶ τοῦ καθ' ἕτερον τινὰ
τρόπον τῆς αἰτίας ὑποκείμενος πολὺ διέστηκε τῆς κοινωνίας καὶ
τοῦ τῆς οὐσίας λόγου· ὁ μὲν γὰρ μᾶλλον αὐτὸς τυχὼν ὡς πρὸς τὸ
πλησίον, πολλὴν ἔχει τὴν διαφορὰν· ἀλλ' οὖν τοῦτο τὴν οὐσίαν αὐ-
τοῖς διαλέγων· ἀτὸ [illegible] καὶ ἐφ' ἧς κατὰ [illegible] τὴν διαφο-
ρὰν τὸ εἶναι τῆς αὐτῆς οὐσίας ἐπικαλεῖσθαι· ὡς αὐτὸ ἓν [illegible].
πρὸς τὸ αὐτὸ διακρινόμενα. [illegible] καὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον
εἶναι τῷ πατρὶ καὶ τοῦτο διαφέροντα· καθὸ ἐκεῖνο πατρὸς ἀγέννη-
τός ἐστι· ὁ δὲ υἱὸς γεννητός· πᾶσα γὰρ λύσις τῆς δυάδος τῆς πρὸς
πατρὸς ἀγέννητον [illegible] ἐστὶ τὸ γέννημα :
ἄλλο ὡς ἐξ αἰτίας τοῦ [illegible] :
Ὁ καὶ ἄλλος φησί, καὶ τελείως αἴτιος ὢν [illegible] ἀρχή·
ἀτὸ [illegible] καλέσωμεν γεννήτορα πατέρα τὸν υἱόν, τὸ δὲ καλέσω-
μεν αἴτιος ἐστὶν ἀρχὴν ἀρχὰ ἔχει τὸ εἶναι· πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος
ὁμοούσιος ἐστι, τῷ [illegible] ἀρχῆς οὔτι πατρί :
πρὸς τοῦτο λῦ :
Εἰ καλέσωμεν ὁ πατὴρ καθ' ὑπὸ [illegible] γέννημα τὸν υἱόν,
καὶ αἴτιος ἀρχῆς [illegible] τοῦτο γὰρ [illegible] πρόσωπον ἔχει.
πρὸς [illegible] ἀρχὰ τῷ πατρί· τὸ δὲ προσγενόμενος καὶ ἀρχὴν ἔχον
τοῦ εἶναι προσφέρει αὐτὸ τελείως καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] ἀρχὰ [illegible] τὸν υἱὸν τὸ εἶναι [illegible] ἀρχῆς
οὐ συγχωρήσομεν· [illegible] οὕτως ἔχει [illegible] φησί.
οὐκ ἔστι γὰρ φησὶν [illegible] προσφέρει· [illegible]
[illegible] καὶ υἱοῦ [illegible] καὶ [illegible] προσφέρει

οὐδὲ ἀρξάμενος τοῦ γεννᾶσθαι καθ' ἡμᾶς· ἀλλὰ γεννητὸς μὲν
[illegible] δὲ· ὅμως ὡς υἱὸς ὢν τοῦ πατρός· ἀλλὰ τὸ εἶναι πρόσφα-
τον οὐ συγχωρεῖ τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι τῷ πατρὶ τὸν υἱόν· τὸ μὴ
εἶναι πρόσφατον ὁμοούσιον ἀποδείξει· ἄλλο·

Εἰ μόνῳ θεῷ τὸ κατὰ φύσιν προσκυνεῖσθαι παρὰ τῆς κτίσεως καὶ ἀγγέλων
ὀφείλεται· [illegible] οὐδεὶς καὶ ἡμῶν [illegible] τὸ λέγεσθαι· [illegible] τὸν
θεὸν προσκυνήσαντες· ἄγγελοι δὲ τὸ πνεῦμα [illegible] προσκυνοῦσι τὸν υἱόν.
κατὰ τὸ ὅταν δὲ εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,
λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· θεὸς ἄρα
ἐστὶν ὁ προσκυνούμενος υἱός· πῶς οὖν ἴσα κατὰ θεότητα· εἰ
οὐκ ἔστι καθ' ἡμᾶς ὁμοούσιος τῷ πατρί· ὃ γὰρ ἔχει τινὰ διάστα-
σιν ἢ τινὰ διαφορὰν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον· ἐλέγετο [illegible]
[illegible] θεὸς ὁ υἱός· ἐλέγετο δὲ ὁ πατήρ· καὶ ἄλλο καὶ τοῦτο θεὸν ἀ-
ναγκαῖον λέγειν ὁ πατήρ ἐστιν ἀσεβές· καὶ οὐδὲ μέχρι μόνης ἀκοῆς
παραδεκτόν· ἀλλ' ἴσα κατὰ θεότητα· καὶ τοῦτο κηρύττουσιν αἱ θεῖ-
αι γραφαί· ὁμοούσιος ἄρα τῷ πατρὶ ὁ υἱός· οὕτω γὰρ τὸ ἴσον ἐν
θεότητι σώζεται· ἄλλο·

Εἰ ἤρξατο τοῦ γεννᾶν τὸν υἱὸν ὁ πατήρ, καὶ πέπαυται κατὰ τὴν
τῶν χρονομαχῶν μανίαν· ἀλλοίωσις τις καὶ μεταβολὴ περὶ
αὐτὸν γέγονε· ὃ γὰρ οὐκ ἦν, πρὶν γεννῆσαι γέγονε κατὰ τὸ
γεννῆσαι· ἀλλὰ τῶν τοιούτων ἀνώτερον τὸ θεῖόν ἐστι τροπῆς
τε καὶ ἀλλοιώσεως ἀνεπίδεκτον· οὐκ ἤρξατο τοῦ γεννᾶν οὐδὲ
πέπαυται κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν· ἀλλὰ τὸν ἀχρόνως τὸν
τῷ πατρὶ ὁ τῶν αἰώνων καὶ χρόνων ποιητὴς ὁ υἱός· ἐπειδὴ

Συναΐδιος ἄρα τῷ πατρὶ καὶ ὁμοούσιος ::

Εἰ ὑπάρχει τὸ γεννᾶν τῷ υἱῷ ἀπὸ πατρός· προσγίνεται ἄρα τῷ υἱῷ [illegible]
αὐτὸ τοῦτο· καὶ ὥσπερ οὐκ εἶχεν ἐν ἀρχῇ προσλήψεται ὕστερον.
τὸ δὲ πρὸς [illegible] χρόνον τινὰ αὐτῷ [illegible] καὶ οὐ τέ-
λειον· ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· ἄτοπα γὰρ [illegible] περὶ [illegible] οὐσίας. οὐκ
ἄρα προσγίνεται αὐτῷ τὸ γεννᾶν· ἀλλ' ἐν αὐτῷ τὸ [illegible]
ἀρξάμενον· [illegible] οὐχ ὑπάρχει γεννᾶν· Συναΐδιος ἄρα τῷ πατρὶ ὁ
ἐξ αὐτοῦ γεννηθεὶς υἱός· καὶ ὥσπερ [illegible] ἀρχὴν ἔχει τοῦ [illegible]
[illegible] ὁμοούσιος· οὕτως [illegible] ἔχει ἀρχὴν [illegible]
[illegible] ὁμοουσίως :: [illegible]

Ὥσπερ αὐτῷ ἀγαθὰ [illegible] ἀρχὴν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ υἱοῦ
γεννήσει [illegible] αὐτὸ [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν [illegible] οὕτω καὶ [illegible] ἀρχὴν [illegible]
[illegible] τοῦ υἱοῦ γέννησιν [illegible] χρόνου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] ὁμολογ[illegible] πρὸς τὸν πατέρα.
τὸ δὲ [illegible] καὶ ὁμοούσιον ::

ὅτι ὁ υἱὸς ὁμοούσιος τῷ πατρί [illegible]

[illegible] αὐτοῦ αἰτίου ::

Καὶ πῶς [illegible] φησὶ [illegible] οὐσίαν [illegible] περὶ [illegible]
υἱοῦ [illegible] περὶ [illegible] γεννᾷ [illegible] ὁ
υἱός· [illegible] γὰρ [illegible] λέγειν [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] εἰ δὲ [illegible]
καὶ τὸ [illegible] γεννηθεὶς [illegible] καὶ [illegible] καὶ
[illegible] τὸ [illegible] :: περὶ τοῦ Χ(ριστο)ῦ ::

ὁ τούτου προϊόντων ἀκολουθῶς, [illegible] καὶ πῶς
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αἰσθήσεως [illegible]
εἶναι [illegible]
[illegible] ἄλλοι
ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἄλλο:

[Γ]εννᾶσθαι τὸν υἱὸν ἐκ πατρὸς καὶ αὐτοὶ πάντως ὁμολογεῖτε. ὁ γὰρ ὡς τὸν τῶν ποιημάτων ἔξω τῆς οὐσίας τοῦ γεννῶντος [illegible] καὶ πρὸς οὐσίωσιν τοῦ γεννωμένου πάντως ὁμοούσιος. εἰ γοῦν δὲ ἐστὶ γέννημα, καὶ πῶς ὡς παρὰ τῆς φύσεως τοῦ γεννῶντος ὢν πατὴρ χωρὶς [illegible] οὐ ταυτὸν ἔχει δύναμιν τὸν λόγον; εἰ γὰρ πάντως καὶ ὁμοούσιος, ἰδίαν οὐκ ἔχει δύναμιν φύσεως καὶ προσλη-ψείαν [illegible] γέννημα καθέσται· ἄλλοθεν [illegible] πλέον γενέσθαι καὶ [illegible] φαίνεσθαι.

ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ εὐαγγελίου.

Εἰ ἀγέννητος ἐστὶ φησὶ τὴν οὐσίαν ὁ θεὸς [illegible] γεννηθῆναι [illegible] τῆς αὐτῆς οὐσίας [illegible] φύσις παρὰ τῆς [illegible] παρὰ τοῦ λόγου.

[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] ὅλως [illegible] τὸν [illegible] τοῦ θεοῦ τὴν οὐσίαν [illegible] τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι τὸν υἱὸν [illegible] πρὸς [illegible] τῆς ἀρχῆς [illegible] πράγματα [illegible] καὶ [illegible] οὐ γὰρ [illegible] ἀγέννητος ἐστὶ τὴν οὐσίαν ὁ θεὸς [illegible] καὶ τῆς γεννήσεως [illegible] εἶναι [illegible] οὐκ [illegible] ἔχει τὸ [illegible] γενναῖον αὐτόν. [illegible] εἶναι [illegible] τὴν οὐσίαν [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] μὴ αὐτὸ [illegible] κατ' [illegible] δὲ τὸ δύνασθαι γεννᾶν [illegible] τὸν [illegible] τὸν υἱὸν [illegible] παχὺ [illegible] καὶ [illegible]

τῆς κατὰ τὴν ἐξουσίαν λαμπρότητος τῆς φύσεως καὶ ... ἐγχω[illegible]
ἀξίωμα γὰρ τὸ ἀπείρως εἶναι καὶ δύνασθαι
γεννᾶν ἐξ οὐσίας τοῦ αἰτίου ... καὶ ἀπαλλαγὴ ... ἔργου. τὸ δὲ
τὸ μὴ ... ἀεὶ ... γεννᾶν ἰσχύειν:: ἄλλο:

Εἰ κατ' ἐξουσίαν ὥς φασι τὸν υἱόν, ἐποίησεν ὁ πατὴρ πάντως
κρείττων ὁ υἱός. τὸ γὰρ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς μὴ προελθὸν
πῶς ἂν λέγοιτο υἱός. τὸ δὲ αὐτὸς κατὰ φύσιν προελθὸν
... ἔχει καὶ τὴν τοῦ γεννήσαντος ἐξουσίαν. εἰ
γεννηθεὶς τοῦ γεννῶντος ὁ υἱὸς ὁμοούσιος ἄρα τῷ πατρί. μία γὰρ τοῖς
γεννωμένοις πρὸς τὰ γεννῶντα ἡ φύσις:: ἄλλο:

Εἰ κατὰ θέλησιν ὥς τινες οἴονται, προελθών τε καὶ ποιηθεὶς, οὐκ ἐκ τῆς
οὐσίας τοῦ πατρὸς προῆλθεν ὁ υἱός. ἐποίησε δι' ἐξουσίας ... πῶς
καὶ ἔστιν αὐτὸς ἡ σοφία καὶ δύναμις τοῦ πατρός. εἴτε σοφὸς κατὰ
φύσιν ἐστὶν ὁ πατὴρ, εἴτε καὶ δυνατὸς, ἄρα κατὰ τὴν ...
... πρόβειον ἔξωθεν ἐποίησε τὸν υἱόν. ὃς ἐστὶν
αὐτοῦ σοφία καὶ δύναμις. δῆλον ὅτι κατὰ φύσιν σοφός τε καὶ δυνα-
τός. ἀναγκαῖον ... καὶ τὸν υἱὸν ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας λέγειν
εἶναι. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ὁμοούσιος ἄρα ... ἄλλο:

Ἀδύνατον ἐστὶ ... τὸν υἱὸν κατ' ἐξουσίαν ... ἐκ
τῆς τοῦ πατρὸς καὶ οὐκ ἐξ αὐτοῦ γεννηθῆναι φασίν. εἰ γὰρ πρό-
τερος ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ... κατὰ τὸν ἐκείνων
λόγον. ἀναγκαίως ἄρα ... ποίησιν. εἰ χρείαν ἔσχεν
... ἀεὶ ... καὶ τέλειον ... ἄρα. καθα-
ρὸς οὖν καὶ ... ἀναγκαίως. ἀναγκαῖον δὲ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] οὐ [illegible] ::

ὅτι [illegible] καὶ πατρὶ ὁμοούσιος ὁ υἱός ::

Εἰ τὴν [illegible] μορφὴν ὁ υἱὸς [illegible] ὑπάρχων ὁμοούσιον [illegible] ἔστι δὲ μορφὴ τοῦ υἱοῦ [illegible] ὁμοούσιος ἄρα [illegible] καὶ ἐστὶ μορφή ::

ἄλλο:

Εἰ δὲ καὶ τοῦ [illegible] φῶς [illegible] ἀπαύγασμα [illegible] ἐστιν ὁμοούσιον· [illegible] ἐστὶ ἀπαύγασμα [illegible] ὁμοούσιος ἄρα [illegible] ::

ἄλλο:

Εἰ τὸ ἴσον [illegible] οὐ [illegible] ὁμοούσιον [illegible]

ἄλλο:

Εἰ [illegible] ὁμοούσια [illegible]

κατ' ἀγέννητον γινωσκόντων ὁμολογοῦνται· ἐστὶ δὲ τῶν κατ' ἀγέννητον
γινωσκομένων ὁ υἱός· ὁ πατὴρ τῷ κατ' ἀγέννητον ὁμοούσιος ἄρα τῷ πατρὶ
κατ' ἀγέννητον αὐτὸ δηλονότι γεννητός ἐστι :: ἄλλο:

Εἰ τὰ ὁμοούσια γινωσκόμενα, [illegible] τὴν τοῦ γεννητοῦ
οὐσίαν ἔχοντες αὐτὴν λέγοντες· ἔχει δὲ ταύτην τῷ πατρὶ ὁ
υἱός· οὐ [illegible] ἀλλὰ γεννηθεὶς :: ἄλλο:

Εἰ κοινὴ τῶν τε τὸν υἱὸν [illegible] ὄντων οὐσίαν ὑφίστησι· ὑφί-
στησι δὲ ὁ υἱός· οὐκ ἄρα διὰ μετὰ τοῦτο ἐστὶ συγγενής· ἀλλὰ τὸ
[illegible] ὄντων ὑφιστῶντες ὁμοούσιος· τὰ γὰρ τῆς αὐτῆς ἐνερ-
γείας ὄντα καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας ὁμολογοῦνται :: ἄλλο:

Εἰ τὰ τῆς αὐτῆς ἀπαραλλάκτως ἐνεργείας ὑπάρχοντα, καὶ τῆς
αὐτῆς οὐσίας ὁμολογοῦνται· ἐστὶ δὲ καὶ τῆς αὐτῆς τῷ πατρὶ ἐνερ-
γείας ὁ υἱός· πάντα γὰρ ὅσα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ποιεῖν ὁμολο-
γουμένως ἐστὶ καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας, διὰ τὸ καὶ τῆς αὐτῆς εἶ-
ναι ἐνεργείας :: ἄλλο:

Εἰ φύσει θεὸς ἐστὶν ὁ πατήρ, δηλονότι ἀμέτοχος· ἐστὶ δὲ φύσει θεὸς καὶ ὁ υἱός·
ὁ πατὴρ τῶν τε μετοχῶν ὥσπερ ἔχει τῆς αὐτῆς ἄρα φύσεως ἐστὶ
τῷ πατρί, δηλονότι τῆς κατὰ μετοχήν :: ἄλλο:

Εἰ μετοχῇ, δηλονότι φύσει θεὸς ὁ υἱός· πολλοὶ δὲ οἱ κατὰ μετοχὴν θεοὶ
αὐτοὶ ἀλλὰ παρεγένοντο τῶν πάντων [illegible] ὥσπερ ἔχει οὐσίαν· ὁ
δὲ μὴ ἐστὶ μετοχῇ ὅτι τῶν τε μετοχῶν αὐτός ἐστι ποιητής·
τῆς αὐτῆς ἄρα φύσεως ἐστὶ τῷ πατρί, δηλονότι τῆς κατὰ μετοχήν :: ἄλλο:

Εἰ πάντα οὐσία λογικὴ οὐ μόνον τῷ θεῷ [illegible], ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνεργ[illegible]
καὶ παρ' αὐτοῦ δημιουργεῖ· μόνη δὲ [illegible] τῷ θεῷ

του
τω:

ἐκεῖ ἢ παράγειν· δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ πάσχων δημιουργεῖν ὁ υἱός· ἡ τῆς δὲ ἀπαθοῦς μόνης δημιουργούσης οὐσίας ἐστίν· ἀλλ' οὐ τῆς ἐνεργούσας καὶ πάθος·· ἄλλο·

Εἰ πᾶν τὸ γεννῶν οὐ νόθον ὁμοούσιον ἑαυτῷ γεννήματι γεγέννηκε, δὲ ὁ θεὸς τὸν μονογενῆ υἱὸν οὐ νόθον· ὁμοούσιον ἄρα ἑαυτῷ γεγέννηκε· τὰ δὲ γεννώμενα μὲν, νόθον δὲ γεννῶντα οὐ γεγέννηκε. χρεὼν γὰρ τὸ πατρικὴν φύσιν τὸν μονογενῶς γεννῶντα·

ἄλλο· Εἰ τὸν μονογενῆ γεννῶντα ὁ θεὸς καὶ πατὴρ κατὰ τελείως τέλειον γεγέννηκεν· γεννᾶται δὲ τελείως προϋπάρχουσαν τὴν γέννησιν· θεὸς ἄρα γεννᾶται οὐ προϋπάρχει· οὐδὲ ὡς τελείως τὸ μὴ γεγεννῆσθαι· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς τελείως· γεννᾶται δὲ τελείως ἐκ τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας· καὶ ὁ θεὸς ἄρα ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεγέννηκε θεόν· διό ὅπερ ὁμοούσιον αὐτῷ τὸ ἐξ αὐτοῦ· παντελῶς πρὸς καὶ ἀνάγκη τέλεια θεοῦ χρή·· ἄλλο·

Εἰ τῶν γεννητῶν ὁ καθόλου κόσμος, ὥσπερ ὁ υἱὸς ἐστί· τὸ δὲ γένος τὸ ὑπὲρ μέρος εἶδος· ἐπεὶ δὲ γεννητὸς ὁ υἱός· εἶδος ἄρα ἐστὶ τοῦ γένους τοῦ κατὰ τὸν κόσμον· ἀλλὰ μὴν ἐστὶν εἶδος τοῦ κόσμου διὰ τὸ καὶ προϋπάρχειν αὐτοῦ· τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι προϋπάρχειν τὸ εἶδος τοῦ γένους· οὐδὲ ἐν τῷ κόσμῳ ὄχι ἐστίν· ἀλλὰ τὸν τοῦ κόσμου ποιητήν· ἀλλ' οὐ κόσμου, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ὁμοούσιος·· ἄλλο·

ἄλλο Εἰ τῶν ὄντων τὸ μὲν ἐστὶ θεὸς, τὸ δὲ κόσμος· ἐξ ἀνάγκης ὁ υἱὸς ἢ κόσμου εἶδός ἐστι καὶ τῶν γεννητῶν· ἢ θεοῦ καὶ τῆς οὐσίας· ἐπειδὴ δὲ μὴ κόσμου εἶδος· θεοῦ μὴ ἐνδέχεται τὸ εἶδος

[illegible] ἀλλὰ [illegible] ὁμο-
ούσιος ἐστιν [illegible] υἱοῦ [illegible] πατρός.

Ὅτι ὁ μακάριος [illegible] περὶ προνοίας [illegible].
περὶ μελλόντων ἐστίν:
[illegible] ὡς ἐν [illegible]:

Τὰ [illegible] οὐρανῶν [illegible] φησὶν ἀπολοῦνται [illegible] ἐκλείψουσι
[illegible] φησὶ [illegible] τὸ μέλλον. [illegible] οὐ γὰρ μέλλον
[illegible] αὐτοῦ [illegible] οὐρανῶν λέγει· ἀλλ' οὐδὲ ἵππος ἵππου
[illegible] μέλλοντα φησὶν [illegible] πρ[illegible]
[illegible] μέλλον [illegible]
[illegible] ὁμοούσιος αὐτῷ ἐστίν :: περὶ τοῦ θεοῦ ::

Ἐπὶ τοῦ χερουβὶμ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] γεννώμενον
[illegible] πρὸς τοὺς [illegible] ἀπο-
[illegible]
[illegible] λέγοντες [illegible] ὑπὲρ [illegible]
[illegible] ἐστί [illegible] περὶ αὐτοῦ [illegible]
[illegible] οὐ γὰρ [illegible]
[illegible] φησὶν [illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς αὐτὸν [illegible]
[illegible] γὰρ αὐτὸν [illegible]
[illegible] ἐστι [illegible]
[illegible] ἵππος [illegible] ἄλλο.

ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ λευκὸν καὶ μέλαν· ἀλλ' ἐπιμίγνυται κοινὰ
σωμάτων γὰρ ἴδιον τοῦτο· ἀλλὰ μόναις ταῖς ἐννοίαις [illegible]-
ται· ἔστω δὲ [illegible] τῶν χρωμάτων· [illegible] παρὰ τὸ πάν-
τα μόνον· [illegible] φησὶν [illegible] λόγος [illegible] παρὰ τὸ
πῦρ· ἀλλ' ὡς δὲ χρώματα [illegible]· καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις
ἕτερα [illegible] ἐπάγει· [illegible] καὶ τὸ
αὐτὸ [illegible] πάλιν φησὶν· ὅτι [illegible] τὰ χρώματα
[illegible]· [illegible] διαφέρειν [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] οὐ χρώματι [illegible] οὐσίαν εἶναι· ἐπειδὴ
[illegible]· [illegible] φαίνεται
τῶν δὲ χρωμάτων [illegible] [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τῆς αἰσθήσεως [illegible] οὐδὲ χρώματος [illegible]-
[illegible] τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν· [illegible]
[illegible] πάλιν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] ὡς [illegible]
[illegible] ἐστὶν [illegible] αὐτοῦ:

ἄλλο δὲ ὑπομνηματικῶς εἰς τὸ [illegible]:

λ [illegible] ἐστὶν· [illegible]
δὲ πάλιν [illegible] παρὰ αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]· [illegible] καὶ ἐστὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] ἐστὶ [illegible] ἐπειδὴ
[illegible] πρόκειται τὸ [illegible]· [illegible]-

τὸ ἰδεῖν ἐμβλέψομεν διὰ τὸ κάλλος· οὕτως καὶ τὸ κάλλος διὰ τὸ ἰδεῖν διαφεύγομεν· μετὰ τοῦτο δὲ εἰς τὸ [illegible] θηρίων [illegible] φρονεῖν ἐστι· τάχα δὲ ἁπλότης οὖσα καὶ ζῶντες τὸ [illegible] φύσις· [illegible] ἐπειδὴ [illegible] ἐννοίαις [illegible] ἀλλὰ περὶ καὶ ἦθος· ἡ μὲν [illegible] προσκλᾶσαι διαφορὰ· [illegible] καὶ τὴν οὐσίαν φησί· διηγήσασθαι ἐπινοουμένην· διὸ καὶ τὸ ἐνταῦθα πρόσωπον [illegible] τὸ ἰδεῖν [illegible] κάλλους· [illegible] διὰ [illegible] φωνῆς σφιγγόμενον· [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] οὖσαι [illegible] πολλοῖς [illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible] περὶ καὶ ἦθος [illegible] [illegible] χωρισθεῖεν· [illegible] ἀλήθειαν καὶ τὴν [illegible] φύσιν καὶ τὴν [illegible] ἐξουσίας· [illegible] γραφὴ τὸ περὶ ὄνομα καὶ τὸ [illegible] νοεῖται· καὶ [illegible] ἰδεῖν [illegible] ἐπιφορὰ [illegible] πρὸς τὸ [illegible] δεῖ περὶ [illegible] τὸ κάλλος [illegible] περὶ [illegible] καὶ τὸ αὐτὸ [illegible] προσκλᾶσαι [illegible] τῶν περὶ τὴν οὐσίαν [illegible] νοεῖται περὶ καὶ ἦθος· [illegible] καὶ τὴν οὐσίαν [illegible] ὅμοιος δὲ περὶ καὶ [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ φησι· [illegible] ἀρχὴν καὶ μόνον τὸ ἐξοῦ [illegible] αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν

ἔχειν ... ἄλλο· [illegible] ... ὁ πάντα τὸ [illegible]

Τὰ τῆς αὐτῆς εἴδους ὄντα καὶ φύσεως, καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σύγκρισιν
καὶ μείζονα ἐπιδέχεται· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, ἀλλ᾽ ἑτε-
ροφυῆ δὲ ὄντα, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ ὅμοια πρὸς ἄλληλα ἐπιδέ-
χεται ἢ κατ᾽ ἄλλης συγκρίνονται· εἰπεῖν γὰρ τοῦτο. ἐγὼ
αὐτῆς τῆς ποιότητος ἔχων· μείζονα αὐτοῦ τὸν βοῦν τὴν αὐτοῦ φύσιν
ἐρῶ μέν· οὐδὲ πάλιν τὴν τοῦ βοὸς εἰκασθεὶν βούλομαι
μείζονα τοῦτον τὸν αὐτοῦ λέγω· τὰ γὰρ ὁμοφυῆ καὶ ὁμοειδῆ
καθ᾽ ἑκάστην γίνεται τὴν πρὸς ἄλληλα σύγκρισιν ἀνάλογον δέ-
χεται καὶ πρὸς τοῦτον ἔχει· ἢ τὸν ἵππον συγκρίνεται κατὰ ὁμοιότης
τὸ περὶ τὸ μεῖζον καὶ ἧττον· ὁμώνυμος ἄρα καὶ ὁ ἄνθρω-
πος αὐτὸ ἐστί· ὁμώνυμον δὲ ὁμωνυμία, ἢ καὶ γνώριμα μᾶλ-
λον καὶ ἧττον κατὰ τὸν τῆς αὐτοῦ λόγον· ὁ γὰρ μᾶλλον αὐτὸς
αὐτοῦ, καθ᾽ αὑτὸ· ὥστε ἄρα τὸ περὶ ὅμοιος καὶ ὁμώνυμος· οἱ κοι-
νωνοῦντες δὲ ἑρμηνεύεται ἐπὶ τὸ περὶ τὸ μᾶλλον εἰκὸ
ὅτε γε ἐπὶ αὐτοῦ φαίνεται· τότε καὶ τοῦτο φησὶν ὡς αὐτός· ἄλλο·

Ὅσα τὴν πρὸς αὐτὴν σύγκρισιν μείζως ἐπιδέχεται, ταῦτα
πάντως ἐστὶ καὶ ὁμωνυμα· αὐτὸς γὰρ αὐτῷ καὶ ἵππος ἵππῳ
συγκρίνεται· ἄλλα τοῖς ὁμοειδέσι διαφορὰ περὶ τὸ συγ-
κρίνεσθαί ἐστι· καὶ ταῦτα εἰς ἐπὶ πλεῖον ἀπὸ τῶν
γίνεται· τὰ ἐξ ἑτέρων τινῶν ἄλλων· οὐ μὴν τὸ ἕτερον τῆς
οὐσίας κοινωνεῖ· καὶ τοῦ παρὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ τῷ συγκρί-
νεσθαι· ὅτι φέρει ἄπειρον αὐτὸς αὐτοῦ μᾶλλον· καὶ ἔτι
σώματος καὶ ψυχῆς παραπλήσια· διὰ τοιούτων ὁμωνυμία·

ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἄνωθεν [illegible] οὐρανῶν λόγος· [illegible] μετέσχε μόνος
τὸ [illegible]· τὰ δὲ συμβεβηκότα εἶναι [illegible] τὸ πά-
θος· καὶ ἀπαθὴς γὰρ [illegible] ὁ [illegible] καὶ [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] καὶ ὁ [illegible] εἶχεν [illegible] ψυχῆς. τοίνυν [illegible] καρδίας
τὸ [illegible] ὁ λόγος αὐτός [illegible] συγκρινομένου [illegible]
εἶτα δὲ χρηματίζεις· [illegible] τοὺς [illegible] ἐπιπα[illegible]-
[illegible] σημειοῦται δὲ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν
πατέρα [illegible] ἀδελφοὺς [illegible] τοῦ πατρὸς αὐτὸν
λέγει· καὶ ἐστι [illegible] αὐτός· [illegible] καὶ τὴν [illegible]-
[illegible] ὁ πατὴρ [illegible] τὸν υἱὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχοντας [illegible]·
καὶ πάσχει [illegible] λέγεται [illegible] τοῦ
[illegible]

[illegible] ὁ πατὴρ ὁ τελειώσας [illegible]·

[illegible] τοῦ [illegible]·

αὐτὸς ὁ υἱὸς [illegible]· [illegible] εἶναι-
τὸν τοῦ πατρός φησιν [illegible] λέγει· ὁ πατὴρ [illegible] ὁ τελειώσας με
[illegible]· τοίνυν [illegible]-
[illegible] ὁ Χριστὸς [illegible] ἔχει τοῦ πατρός· καὶ [illegible]
καὶ αἰώνιος· [illegible] αἰώνιος οὐδὲ [illegible]·

πρὸς τὸν [illegible]·

ἀΐδιος [illegible] χρόνος [illegible] καὶ νῦν [illegible]· ποτὲ τοῦ
[illegible] ὁ πατήρ· [illegible] ὁ πατὴρ αὐτοῦ [illegible]-
[illegible]· χρόνων μὲν οὖν ὅρα [illegible] εἶναι· οὐ [illegible]-
[illegible]· χρόνων γὰρ ποιητὴς ὁ υἱὸς καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ἐστί·

-[illegible] ἁγίων φωνῶν· [illegible]-
[illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]-
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]-

ἀνόμοιον· εἰ δὲ ἴσον ἐστὶ κατὰ τὴν χρείαν· ὅτι δ' ἀναγκαίως· πο-
θεν δείκνυσιν καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον προτάσεων ἐξυφαίνων
ἐλεγκτικῶς δὲ ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα· λέγοντες· ὁ ἥττων
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ πατρός· ἀνόμοιος ἄρα· ἀλλὰ μὴν γὰρ καθ' οὗ ὁ πλεῖον
οὐ καὶ τὸ ἀξία· ἡ δὲ τοῦ τοιοῦτος ἄρα· γένει καὶ πλὴν ἀνάπαλιν
οὕτως ἐξ ἀναγκαίου τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον τὸ πολὺ
ἐπιφέρονται· οὐ γὰρ τὸ πρός τι πως ἔχοντα· ἀλλὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἧττον ὑποκεῖσθαι τῷ ποσῷ καὶ ποιῷ μόνῳ δέχεται ὁ ἀριστοτέλης
λέγων· ὅθεν δὲ αὐτῷ τὸ πλῆθος εἶπεν· ἀριθμοὶ καὶ λόγοι,
καὶ γράμματα· καὶ ἐπιφάνεια καὶ σῶμα· καὶ χρόνοι· καὶ τόπος
κείνων τοὶ γὰρ οὐ τῶν εἰρημένων δέχεσθαι τὸ πολὺ συμφ-
ωνοῦσιν· φαίνεται ὅτι ὁ οὗτος καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον τὸ
πολὺ ἐπιφέρεται ἐλεγκτικῶς· τοῦτο δὲ τοῦ κεφαλαίου ἀνα-
τρεπτικός· ἐπειδὴ δείκνυσι τοῦ περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἧττ-
ονος ἐξετάζοντες λόγον ἀπαραλλάκτως· ἐπὶ τῶν τοῦ ὁμοίου
καὶ ἀνομοίου παραδειγμάτων ἐξενηνόχασι λέγοντες· ὁ ἥττων ἐστὶν
ὁ υἱὸς τοῦ πατρός· ἀνόμοιος ἄρα· χαρακτηρίζει δὲ πλὴν αἱ παρ-
αδόσεις [illegible] ἀπό τε τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἐ-
λάττονος τὸ πολὺ [illegible] ὅπου λέγηται· ὁ ἥττων ἐ-
στὶν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς [illegible] ἄρα· οὐδὲ τοιοῦτος οὐδαμῶς [illegible]
μῖν [illegible] τοῖς τοῦ λόγου· [illegible] εἶναι καὶ ὑπὸ τοῦ ::

ἄλλο δ' ἐδείκνυεν ὅτι προειρημένου τοῦ μᾶλλον
καὶ τοῦ ἧττονος ἀπαραλλάκτως τὸ ἀνόμοιον δὲ ἐπιφέ-
ρεται ἐλεγκτικῶς οὐ κατὰ τὴν ἀριστοτέλους τέχνην ::

Τὰ πρός τι ἔχοντα τὰ συνώνυμα αὐτῶν· οὕτως ἐκ τῆς ἀντιστροφῆς [illegible]
φανερὸν καὶ [illegible] τῶν ἐχόντων [illegible]
τὸ οὖν εἰσφέρει τὸν λόγον ὅρον· πρός τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέ-
γεται· ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑτέρων λέγεται· μεῖζον γὰρ μεί-
ζων λέγεται καὶ τὸ διπλάσιον ἑτέρου λέγεται· τοῦθ' ὅπερ ἐστί·
τινὸς γὰρ διπλάσιον λέγεται· [illegible] ἔχουσι τῶν
πρός τι τοῦ ὅρου [illegible] ἀλλήλοις ἀντιστρέφει [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οὐ μὴν [illegible]
[illegible] ἑαυτὸ ἀντιστρέφοντες· ἢ καὶ τὸ ὅμοιον τοῦ-
θ' ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται [illegible] καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ διπλά-
σιον [illegible] μᾶλλον γὰρ τὸ ὅμοιον τὸ ἀνόμοιον, ὡς ἐπὶ
καὶ τὰ μᾶλλον [illegible] ἧττον [illegible] ὡσαύτως τὸ
μᾶλλον γὰρ μᾶλλον [illegible] μᾶλλον λέγεται τὸ δὲ ὅμοιον,
οὐ καὶ [illegible] μᾶλλον [illegible] οὐδὲ ὡς [illegible]
μᾶλλον διὰ τὸ ἐπιδέχεσθαι [illegible] τοιοῦτον [illegible]
[illegible] λέγεται· οὕτω καὶ τὸ ὅμοιον διὰ τὸ μᾶλλον [illegible]
[illegible] ἐπιδέχεται [illegible]
[illegible] ἔχειν [illegible] ἄλλο:

Τὰ πρός τι ἔχοντα τὰ αὐτῶν συνώνυμα· [illegible] ἀπὸ τῶν πρὸς
ἕτερόν τι λεγόμενα· ἀλλ' ἐστὶ καὶ [illegible] καὶ [illegible]
φέρεται τὸ διπλάσιον εἰς τὸ μέγα· τὸ μὲν γὰρ διπλά-
σιον [illegible] ὁμοίως ἑαυτῷ· οὐ καὶ ἔστι διπλάσιον·
καὶ τὸ μέγα [illegible] ὁμοίως ἑαυτῷ [illegible] πρὸς ὃ
καὶ λέγεται μέγα· οὐ γὰρ [illegible] διπλάσιον [illegible] ἐστι.

δικαίου δὲ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ ὅσον μᾶλλον λέγονται· τὸ μὲν οὖν πρός τι·
τοῦ τοῦ εἶναι τοῦ ὅρου· τὸ δὲ ἴσον καὶ ἄνισον, οὐ μᾶλλον λέγονται ἀλλὰ τὸ
ἀνόμοιον λέγεται κατ' ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν. ἐπίτασις οὐδὲ τὸ δύναμιν
ἀλλὰ τοῦ εἴδους· οὐδὲ ἰσότητα ἀλλὰ τὴν κακίαν. τὰ μὲν γὰρ τοι-
αῦτα σχέσεις μᾶλλον εἰσὶ καὶ ἐπιτάσει τὸ ἦττον ἐπιδέχονται-
οὔσας δ' ἐπιφέρεσθαι πάντως ὀφείλουσι κατ' ἐπίτασιν καὶ ἐπὶ τῶν
πρός τι τὰ αὐτὰ λεκτέα· τὸ μὲν γὰρ ὅμοιον ἐπιδέχεται τὸ ἧττον
τὸ ἀνόμοιον· τὸ δὲ ἰσάκις οὐκ αὐξάνεται· τὸ δὲ ἄξιον τῆς
κακίας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν ἐκείνων τέχνην αἱ σχέσεις τῶν
ἔργων ἐπιτρέπει ὡς οὐδὲν τῶν αὐτῶν νοουμένων· τὸ ἀνόμοιον
σχέσις καὶ ἐπίτασις τοῦ ὁμοίου τυγχάνον· ἄλλο·
Τὰ πρός τι ἔχοντα τῶν ὀνομάτων, εἰ δὲ καὶ ἀντίθεσιν ἔχει τὸ ἴσον καὶ
τοῦ ἴσου ἀναιρεθέντος οὐ κεῖται τὸ διπλάσιον· εἰ ἐπὶ τοῦ τῶν καὶ
ἀναιρεθέντος τοῦ μείζονος, συναναιρεῖται πάντως τὸ ἥμισυ.
οὐ γὰρ ἂν ἥμισυ εἴη τι· μὴ ὄντος μείζονος οὐ καὶ ἐστιν ἥμισυ.
ἀλλ' εἰ μὴ ὁμοίως ἀναφέρεται τοῖς πρός τι καὶ τὸ ἄνισον ἀναι-
ρεθέντων, συναναιρεῖ τὸ ἀνόμοιον, καὶ συναναιρεῖται πάν-
τως ἐκείνῳ· ἀλλ' οὐ συναναιρεῖται οὐδὲ μὴ ἀναιρεῖ· οὕτως γὰρ τι-
νὸς αὐτοῦ τυχὸν ἴσως τὸ ἀνόμοιον αὐτῷ, καὶ ἀναιρεθέντος
τοῦ ἀνομοίου· συναναιρεῖται τὸ οὐ τελείου ὅμοιος, οὐ καὶ
γέγονεν ἀνόμοιον τὸ ἀναιρεθέν· οὐ μὲν τῶν πρὸς ἀντιπαρα-
λαμβανόντων τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον· ἄλλο·
Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τῆς ἀξίας, καὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος χω-
ρίσαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· εἰ γὰρ εἴπῃ, αἱ τελευταῖαι
τούτοις τυχὸν ὅμοιον· τὸ δὲ ἧττον τὸ μᾶλλον ὅμοιον

καὶ μεῖζον ἀγαθὸν, καὶ ἀγαθὸν μᾶλλον· ἐπεὶ καθόλου τὸ ὑπερβάλλον
τε καὶ τὸ ὑπερέχον τοῦ ὑπερεχομένου καὶ τὸ μᾶλλον· [illegible]
τὸ μεῖζον μᾶλλον ἢ μεῖζον ὑπάρχον· [illegible] τὸ ὑπερέχον· τὸ
μεῖζον [illegible]· [illegible] γὰρ τοῦ [illegible]
[illegible] πολλὸν ἀποδέδωκεν· [illegible] τὸ ὅμοιον τοῦ
[illegible] χωρὶς καὶ ἐπὶ καὶ δείκνυσι τὸ μεῖζον καὶ ὑπάρχον,
οὐδὲ χωρὶς [illegible] τοῦ [illegible] καὶ τοῦ ὑπερέχοντος· οὐχ ὁ-
μοίως [illegible] τοῖς πρὸς [illegible]: ἄλλο:

Τὸ μεῖζον ἢ τὸ μᾶλλον ἐπὶ [illegible] ἐπὶ καὶ [illegible] τινὸς πράγματος
[illegible] τινὸς [illegible]
χωρὶς ἔχων· [illegible] ὅμοιον [illegible]· [illegible] γὰρ τοῦ αὐτο-
[illegible]
[illegible] ἀποβολὴν γὰρ τοῦ [illegible] τὸ αὐτὸ [illegible]· τὸ
δὲ μεῖζον καὶ μᾶλλον, ἐπὶ [illegible] τινὸς [illegible] ἐξ [illegible]
ἀποβολὴν, ἢ [illegible] ὡς πρὸς ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ· [illegible] ἔχει τὶς [illegible]· [illegible]
τὸ [illegible] μᾶλλον:

[illegible] ἔχων [illegible] τοῦ λέγει
μάλιστα τοῦ πυρὸς [illegible] φέρει [illegible]
ἐπεὶ δὲ οὐ [illegible]:

Τὸ μᾶλλον [illegible] πάντως [illegible]
[illegible] καὶ ἐπὶ μᾶλλον· [illegible] ἔχοντες τοῦ
[illegible] φέρε [illegible]
καὶ [illegible] πρὸς καὶ [illegible] λόγον· [illegible]
λέγεται μᾶλλον ὁ πῦρ· [illegible] φέρει [illegible] πάντως τὸ ὡς

διαχέουσι τὴν πρὸς αὐτοὺς τῶν νοῦ συμπάθειαν φημί· καθότι τὸ ἕτερον τοῦ νοῦ τοῦ ἐπέκεινα μετέχει. Συμπλακέντες οὖν ἀμφοτέρως αὐτῷ πατρὶ τῷ νῷ φέρε διακρίνωμεν· πῶς ἐστὶ τὸ μετέχον ὁ πατήρ· ἐγὼ γὰρ φημὶ θεὸν ὅλως καὶ πατέρα καὶ ὁ πατὴρ καὶ φύσει ἀγαθόν· φύσει δημιουργὸς· φύσει βασιλεύς· ποῖον εἶναι τὸ μετέχον δι' ὅπερ ἔχοντες αὐτὸ ὅλως καὶ τὸν νοῦν. ἐκεῖνο μὴ ἔχοντες ὅλως. πῶς δὲ ἐστι, ὃ τὴν τῶν ἀγαθῶν δίδωσι ἀρχὴν εἶπεν τῆς ὀφειλομένης προσθήκης τοῦ τελειότητος ἐπιτελεσμένη ἐκεῖνον φησὶ δὲ ἄριστος τέλειος, ἀλλὰ καὶ πατὴρ καὶ ὁ πατήρ· εἶπεν δὲ ὁ τέλειος. ἐκ πάντων δηλονότι οἰκονομικὴ διαφορὰ ἐκείνου μετὰ τὸν πατέρα· εἰ καθὸ γέγονεν αἴτιος περιέχειν αὐτὴν τελεσιουρ-γίας φησί· τὸ ὑπερέχειν τὴν γεννητὴν καὶ τοῦ νοῦ φύσιν κυρίως. τὸ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δίδοται τῆς τοῦ δύναμις μορφῆς· ὃ καὶ ἐστὶ μετά-δοσις καὶ αὐτὸς νοῦ φύσιν. εἰ τὸ μετέχον περιέχων αἰτίου. ἐκεῖ μὲν ἔτι τὸν ἔχων αὐτὸν νοῦ τοῦ τῆς οὐσίας λόγου. ἐν τούτοις δὲ ἔτι καὶ γνήσιον γέννημα καὶ ὅλως, αὐτὸς τὸ γέννημα τοῦ· ἐκεῖ-νο δὲ τὸ πρῶτον χαρακτηρίζων. διὸ ὅλον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν σύμφωνα τῶν διαφέρων. διὰ δὲ μόνον τὸ πρότερον ὡς ὅλον τὸν πατρὶ τὸν νοῦν ἀπονέμων τῶν μετέχοντας·

περὶ τοῦ λέγειν τὸν ὅλον μετέχοντα πατέρα τοῦ νοῦ·
πρότερος ὅλον αὐτὸ δοτέος, ὡς αὐτὸν αἴτιον·

Ὁ πατήρ φησι τοῦ αὐτοῦ, ὁ καὶ δι' ὅλως, πῶς οὖν συνάπτει μετέχων ὅσα ὑπάρχει τὸ μετέχοντος αὐτοῖς. ἀλλὰ δὲ συνάπτουσι τὸν αὐτοῖς ὑπάρχοντες, ὅμως ἀεὶ δι' αὐτοῦ· ἐκεῖ μετέχων ὁ πατὴρ τοῦ νοῦ καὶ ἐπεκείνασε ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ... περὶ τοῦ λόγου·

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] δὲ [illegible] πρός
[illegible]· [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] [illegible] πρό-
βλημα· [illegible] γὰρ [illegible] [illegible] πρὸς καὶ [illegible] [illegible]-
σιον· [illegible] τοῦ [illegible] καὶ τοῦ ἡμίσεος [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· ὡς [illegible] συνημμένως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα
[illegible] [illegible] [illegible] τούτων [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] πρὸς ἕτερον· καὶ [illegible] πρὸς [illegible]
καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτό· τῆς μὲν οὖν [illegible] [illegible] [illegible]· πρόσεστι
[illegible] καὶ τὸ [illegible] καὶ τὸ ἥμισυ· ἕτερον γὰρ ἑτέρου [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] [illegible] ἥμισυ φαίνεται συμβαίνον [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ τοῦ ἡμίσεος.
[illegible] [illegible] [illegible] πρὸς καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible]· καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible]· [illegible] γὰρ [illegible] [illegible] [illegible]. τὸ ἥμισυ
[illegible] [illegible] οἰκονομικῶς [illegible]· [illegible] [illegible]·
Τὰ δὲ τῆς πρὸς αὐτὰ [illegible] φυσικῆς [illegible] [illegible] καὶ κατὰ τοῦ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἐπιστητὰ [illegible]
καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ
τὸ ἥμισυ· [illegible] [illegible] [illegible] ὡς πρὸς τὸ [illegible] [illegible]
τῆς φύσεως [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible] καὶ τὸ ἥμισυ.
[illegible] ταύτῃ ἐπιστημονικῶς καὶ [illegible] [illegible] τῆς τοῦ πρός τι
[illegible] [illegible] [illegible] τῆς φύσεως [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] σημεῖον [illegible] ἔξω [illegible] μηδὲν [illegible] σημείων· καὶ ἡλίου [illegible] καὶ [illegible] πρὸς [illegible] σημεῖον [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ πρὸς [illegible] ἀπόδειξιν [illegible] ὑπερβολὴ [illegible] καὶ [illegible] ἄλλο:

Μετὰ ταῦτα φησὶν [illegible] καὶ [illegible] χρόνου [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]

ὑμῖν λόγους καὶ διαιρετόν· καὶ διαιρεῖσθαι λέγει τοῦ πατρὸς ἔστω ὑπὲρ
τὸ πρόσωπον· τὸ γὰρ μεῖζον τινὸς λεγόμενον ἢ καὶ ἐλάττον,
καὶ ἐλάττονος πάντως πέφυκε μείζονος καὶ ἐλάττονος· πρὸς τὸ
δὲ καὶ ὑπολογιζόμενον μεῖζον ὡς πρὸς αὐτὸ φαίνεται· διὸ καὶ
οὐ μείζων τοῦ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· καὶ γὰρ πάντα τοῦ υἱοῦ ἀσύγκρι-
φέρεσθαι τῷ πατρί· παρ' οὗ ὡς κατὰ τὸ ἀναίτιον συγκρι-
νόμενος, μείζων ἐφαίνετο· διό φησι καὶ τὴν οἰκονομίαν προ-
σώπου δὲ τοῦτο μείζων ἐστὶν ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· ἐπειδὴ ἀπεστάλη
μὴ ἀγαθὸς ὡς αὐτοῦ· ὁ δὲ υἱὸς οὐχ οὕτως· ἐπειδὴ δὲ ἀεὶ ἦν
συνὼν αὐτῷ καὶ συνυπάρχων τῷ πατρί· ἐκεῖσε καλεῖ τὴν γνῶσιν
τῶν τε ἐπερχομένων αὐτῷ· οὐ γὰρ λόγῳ καὶ σώματι ἀπῆλθε
πάλιν εἰς τὸ ὕψος· τὸ αὐτὸ πάλιν καὶ ἐξ οὐρανοῦ λέγω·
ἐπειδὴ συνυπάρχει καὶ οὐδὲ μία ὥρα ἀποχωρισθῆναι· διὸ
δὲ τὸν ἄγγελον καὶ πάντες προσκυνοῦσιν φωνῇ
καὶ μεγαλοφώνως κελευόμενοι· τὸ χωρισθῆναι μείζω καὶ ἀ-
γαπᾶται·

ἄλλο·

Ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ καὶ τὴν οἰκονομίαν πρόσωπον
οὐ χωρισθείς· ὅπως αὐτῷ τὴν γέννησιν ἀδιαιρέτως ὑπὸ
δύο λέγων· εἰς τὴν μορφὴν τοῦ ὑπάρχων· οὐ χωρὶς πατρὸς
τὸ γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐν τῇ μορφῇ
δούλου· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐν ταπεινώ-
σει· διὸ καὶ ὁ υἱὸς ὑπὲρ πάντας τὴν τα-
πείνωσιν ἔχει· καὶ τὴν χάριν τὴν ἐκ τοῦ πνεύματος
καὶ προσκυνεῖσθαι τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέλων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ

ἐ πρᾶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως· τὸ τελευτῆσαι γὰρ τὸ κοιμ. φαίνεται καὶ
τὸ ταπείνωσις· ἔχει γὰρ τοῦ θανάτου ἐξ αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς ταπει-
νώσεως. ποιεῖ δὲ αὐτὰ καταβεβηκὼς ὀφθήσεται· καὶ τῆς τε
κοιμ. ὁ τῆς ταπεινώσεως ἔσται τόπος:: ἄλλο:

Εἰ διὰ τὸ παράδειγμα τοῦ θανάτου βλέπομεν τὸ χαρίσματος κλαῖον
τὸν γοῦν καὶ τὴν παιδο[illegible]φωνίαν· πρὸ τοῦ παθεῖν αὐτὰ τὸ ἔ-
χοντα οὐκ [illegible] τοῦ ἀπόντος δὲ τοῦ τοῦ, τὸ εἶναι τῆς δόξ-
αυτὸν διαβαίνειν ἀνάγκη· τῆς δὲ ὡς υἱὸς, καὶ τὸ τοῦ πρὸς τε-
λευτὴν τὸ πρὸς τὸ σώματος· οὐκ ἀπολέξεται δηλονότι τοῦ ναο-
μένων τὸ θάνατον:: σημειωτέον ὅτι τὸ αὐτὸ μοι λέγει οἱ τῶν αἱρετικῶν::
Τὴν ἰδίαν τε ὦ γὰρ προσκυνοῦμεν ὁ παῦλος, τὸ ἔχει πρὸς
τὸν πρᾶ φησὶν πρὸς σαρκός· εἰ τὸ μορφὴ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρ-
παγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· λέγει δὲ αὐτὸν καὶ τὸ χαριτω-
θῆναι διὰ τὸ παράδειγμα τοῦ θανάτου· οὐκ ἐκ δεχομένου λογισμοῦ
ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σημαίνεσθαι τὸ κατὰ τὸν καὶ τὸ θάνα-
τον φυσικῶς. ζητητέον ὅπως ἐπὶ τοῦ θεοῦ λόγου διαστο-
λὴν ἀμφότερα· καὶ περὶ τὸν θεὸν καὶ μόνον τὸ δύο καλεῖσθαι δό-
ξαν· οὐκ οἶδεν κατὰ φύσιν θεὸς, υἱὸς ἔσται ὦ γέννημα τοῦ θεοῦ
καθὸ δὲ γέγονεν διὰ τὸ χαριτωθῆναι λέγεται· ἀπὸ τῆς ἀφί-
ξεως τῆς φυσικῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ τὴν ἰδίαν· καὶ κατὰ τὸ ἐν
τῷ [illegible] λέγει περὶ δὲ [illegible] κάθεται τὸ [illegible]
τὸν τόπον τοῦ υἱοῦ τὸ ἐξαίρετον· μόνης τῆς θανάτου φαινο-
μένης περὶ τὸ τῆς ἀναστάσεως τρόπον::

Ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ ὁ υἱὸς ἅγιος καὶ [illegible] καὶ

ἄλλο:

περὶ προσκαλέσεως καὶ ἐξετάσεως [illegible] ἀλλὰ [illegible] αὐτοῦ
χρώμενος· οὐκ ἀπήγγελται τὸ γένει τοῖς γυναικῶν
μάλιστα [illegible] τοῦ βαπτιστοῦ· μετὰ τὴν ἑρμηνείαν
ὡς ἐν τῶν [illegible]:

καὶ πῶς αὐτὸς φησὶν ἴσος τῷ ὅμοιος ὁ Χριστός· [illegible] ὁ υἱὸς τῶν ἀποστό-
λων περὶ [illegible] φησίν· ὡς ἐγήγερται [illegible] γυναι-
κῶν [illegible] οὐδείς· [illegible] βαπτι-
στοῦ [illegible] μείζων αὐτοῦ ἐστιν· αὐτὸς γὰρ [illegible]
καὶ [illegible] γεγεννῆσθαι χρόνον διὰ τῆς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] βαπτιστοῦ
[illegible] ὡς [illegible]
[illegible] ὅλως [illegible]
πῶς αὐτὸς [illegible] καὶ [illegible] φησι [illegible] τοῦ θεοῦ καὶ περὶ
πρὸς [illegible] ἑρμηνείας:

[illegible] σφόδρα καὶ [illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]
οὐ γὰρ ἵνα [illegible]
φησὶν οὐδὲ ὡς μεγάλη καὶ ἀξιο[illegible] χρεία περι-
[illegible] τῶν μειζόνων [illegible] ἔχειν· [illegible]
τοῦ θεοῦ καὶ περὶ [illegible] ἀξιώμασι· καὶ [illegible] ἔχ-
[illegible] τοῦ βαπτιστοῦ· [illegible]
[illegible] ἔχει ὁ πατὴρ [illegible] ἔχει δὲ ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] γεγεννημένος [illegible]

ὁ δὲ οὕτως ἔχων φθάσας καὶ τοῦ περὶ ἐκείνου λόγου· πῶς οὐκ ἂν
ἤδη λοιπὸν ὁμολογοίη καὶ ἴδοι καὶ πάντας διαφεύγοντα·:

ἄλλο διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς ζητοῦν ἐξ ὧν
λογίζεται ὅτι οὐκ ἐβασίλευσε τῶν αἰώνων τὸ
θεώρημα· καὶ ὅτι οὕτω νοεῖν ἀληθές·:

φησὶ περὶ Χριστοῦ· οὐκ ἀπήγγελται ἡ ἔλευσις τοῖς γυναιξὶ μέλλον ἔτι τὸ βα-
σιλεύσειν· οὐδὲ κατηγόρημα ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν αἰώνων μέλλον αὐτοῦ
εἶναι· ἀλλ᾿ ὅπερ ἐκεῖ ἐπὶ Χριστοῦ τὸ κατηγόρημα τὸ ἐν τῷ χρόνῳ πο-
σότητος σημαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ κράτους τοῦ αὐτοῦ βασιλεύσει τὸ ἴσον
ἀναλόγως τοῖς θεωρήμασι· σημαίνει δὲ ὁμοίως τοῦ χρόνου τὸ
συναγαγεῖν μέλλον· ἄλλου καθόλου τὸ νῦν ὁ ἐπὶ τούτῳ δεῖ
χρήσασθαι λόγος· ἀντὶ τῆς γραφῆς τρόπον τινὰ τοῦ θείου γράφει
καὶ βιβλίοις λέγονται τοῦ μὲν τοῦ γένους τὸ νῦν ἀρχιερατεύειν οἱ
δὲ καὶ ἐφόδοις εἶπον δυνατὸς τοῦ ἀεὶ θεοῦ καὶ πολιτικοῦ.
εἰ γὰρ δὲ πάλιν εἰκόνων τῆς θέσεως εἰς πάντας τοῦ ἐν χρόνῳ
γίνονται γέννησις οὕτω γυναικῶν καὶ τὴν πρὸς φωνήν· καὶ τοῦ
τοῦ προσημαίνοντος βασιλεύσει κοινὴν νέαν τὴν καθ᾿ ἡμᾶς
διαγωγήν τοῦ βίου· ἐκεῖνοι οὖν τὸν χρόνον ἐπιτελεῖ τοῦ μέλλον-
τος· καὶ δὲ τὸ δυνατὸν κατηγορεῖται τὸ ἐν τούτῳ καὶ ἐπαύ-
σαντο ἀναβλέψαι λοιπὸν τῆς ἐπιούσης αὐτοῖς δικαιοσύνης τοῦ
θεοῦ· τοὺς τοὺς ἀκολούθως καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸ νῦν Χριστοῦ· τὸ
κατηγόρημα τοῦ μέλλον αὐτοῦ περὶ ἐκεῖνον· οὐ χρόνου δεῖξαι
τὸ ὅτι κατὰ τὸ νῦν· ὥσπερ οὕτως καὶ ἄλλως ἄξιον τὸ ἐν χρόνῳ
τοῦ τῶν καθ᾿ ἡμᾶς εὐαγγελίων εἰσαχθῆναι μέλλον δυνατόν.

τοίνυν γὰρ ὅλως τὰς τούτου τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ ἀληθείας ἐπιδεί-
ξεται· δηλοῦσι δὲ μάλιστα ὡς ἐξ ἀνάγκης τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν
μετὰ ἐπίπληξιν ἵνα λοιπὸν καὶ τοῦ ἐγὼ παιδίων φαίνεται [illegible]
[illegible] ὅρος· ἔχοντος δὲ οὕτω τὴν τῆς δυσφημίας τοῦ [illegible]
τὸ οὐ τῶν νῦν [illegible] τὸ μετὰ ::

ὡς αἰτῶν δῆθεν τιμὴν ::

Τὴν ἀπαλὴν φησὶ καὶ ἀπέλεγχον [illegible] τοῦ [illegible] ἐρημίας
θυρίων ἐπαγγέλλεις· χαριέντως ἐπὶ τοῦ ἐρημίαν [illegible]
ὅτι [illegible] ὡς ἐν [illegible] χρόνου [illegible] καὶ [illegible]
σου καὶ [illegible] εἶναι [illegible] τοῦ βασιλέως [illegible] καὶ
τὸ [illegible] πρὸς τὴν [illegible] ἀρετήν· [illegible]
[illegible] πρόσωπον· [illegible]
[illegible] τοῦ ἁγίου βασιλέως
[illegible]
[illegible] χρ· [illegible]
χρόνον· [illegible]

πρὸς τὸν αὐτόν ::

Εἰ καὶ τὴν [illegible] αἰχμαλώτους [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἵνα γὰρ καὶ [illegible] ὡς ὑ-
[illegible] χαριέντως [illegible]
[illegible]

τοῦ ἁγίου βαπτιστοῦ [illegible] ἑαυτῶν· [illegible] εἶναι μέλλων
αὐτοῦ· καὶ [illegible] τοῦ [illegible] γεννηθῆναι χρόνου
[illegible] · πῶς γὰρ αὐτὸς καὶ φθά-
σαι [illegible] αὐτοῦ· καὶ [illegible] τοῦ χρόνου περιόδοις αὐ-
[illegible] · οὕτω γὰρ τρόπον [illegible] τῶν
κύκλων περιστροφαῖς ἀεὶ πρὸς τὸ πρόσω χωροῦν [illegible]
[illegible] · οὕτως [illegible]
[illegible]
[illegible] χ(ριστὸ)ς τοῦ ἁγίου
βαπτιστοῦ· [illegible] ὅτι καὶ τὸν
[illegible] · πῶς γὰρ αὐτὸς [illegible]
[illegible] · ἀλλὰ [illegible] καὶ τοῦ τῆς βασιλείας [illegible]
[illegible]
χ(ριστό)ς· ἐπειδὴ δὲ [illegible] Ἰω(άννου) [illegible] χ(ριστὸ)ν
[illegible] · ἀπο[illegible] ἄρα τὸ ἴσον· [illegible]
[illegible] καὶ τούτων αὐτοῖς [illegible] τοῦ λογισμοῦ· ποία
γὰρ [illegible] · πῶς δὲ [illegible]
χ(ριστὸ)ς [illegible] γὰρ ὁ Ἰωάννης τὸν μακάριον [illegible]
[illegible] πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι·
[illegible] τὸ βάπτισμα ὑπὸ τοῦ κρείττονος
[illegible] καὶ [illegible] ::   ἄλλο:

προσφωνεῖ τοῖς Ἰουδαίοις ὁ μακάριος Ἰω(άννης)· ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἐβάπτι-
σα ἐν ὕδατι· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
ἵνα [illegible] τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος [illegible]

ὑμνοῦ βασιλέως τὴν πυθέσθαι καὶ πυρί· ἐφ' ᾧ τὸ πλέον τὴν χαριέσ-
τατον· καὶ διακόψασα τὴν ἀγῶνα αὐτοῦ καὶ συνάψει τὸν αὐτὸν
τῆς τῶν ἀποθανόντων· τὸ δὲ ἀρχιερεὺς καθ' ἑκάστου πυρὶ καὶ βέσω·
τοιοῦτος οὖν ἀλλὰ πρὸς τοῦτο γενέσθαι λόγος τὸν τῆς ἐπὶ τῆς
γῆς μέλλων καθαροῦ τοῦ νοῦ· οὔπω γὰρ μέλλων, ὑπερέσχε πολὺ
τῶν ἄλλων διαφορᾷ λαμπρῶν· ὅτε χάριν εἶναι τοῦ κόσμου
τοῦ βασιλέως· τὸ δὲ τοῦ πῦρ ἔσεσθαι χορηγοῦ διηγεῖσθαι-
ται· καὶ αὐτὸς μὲν ὡς ἔοικε τοιοῦτον ἀποθνήσκει τελευτή-
σας ἀποθανὼν· τὸ δὲ τῆς ἀγῶνος διαπράττει συγγραφικοῦ τοῦ-
το γὰρ σημαίνει τὸ αὐτὸ διακελεύεσθαι καὶ οἰονεὶ σημαίνει τὸ φῶς τῆς
εὐχαριστίας περιπατῶν ἀφαιρεῖσθαι λέγειν· ὡς τοῦ θεοῦ διαγνοῦναι
καὶ ἀγαθοῦ· ὅτι τὸ θνητὸν τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν αἰῶνα· τὸ
δὲ πυρὸς παύσασθαι ἔσχατον ἀρχιερέως ἔφη ἀπὸ τῶν ἀναχθεὶς τοῦ
ἄδηλον· ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἐκεῖνον μέλλω τὸν μακρὸν ὕδωρ εἶσω μέλλων
μέλλοντι· τότε καὶ αὐτὸς βασιλεὺς τὸ ἅγιον πνεῦμα· διακελεύσασθαι
ὁ τὴν ἀγωνίαν αὐτοῦ· καὶ τὸ δὲ σῶμα ἤνεγκεν ἀξίωμα πλεονέκτημα
κρινεῖ τὴν ἐλεημοσύνην δικαιοσύνην· ἐπειδὴ δὲ τοῦτον αὐτὸς
ὁ μακάριος βασιλεὺς ἐπιτήδευσιν ἀξιώματι· πρὸ τοῦ δὲ ὁ
χριστὸς ἐξουσία θεοπρεπεῖ· οὐκ ἔτι ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ τέλος
εἰς αἰώνιον καὶ ἀναβαίνουσιν· ἄλλο·

Τὴν διὰ πίστεως ἄφεσιν εἰπὼν τὴν χρονικὴν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος
διὰ τοῦ προφήτου φησὶν τοῦτο· ἐγὼ εἰμί ὁ ἐξαλείφων τὰς
ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι· ἐπειδὴ δὲ ἤδη πίστει καὶ
διὰ τῆς ἀρχῆς ἐλεύθεροι· εἰ τοίνυν τὸ σῶμα

γέγραπται ἐν τοῖς αὐτοῖς [illegible] τοῖς ὁρῶσιν
αὐτὸν ὁ κῆρυξ καὶ πρόδρομος· καὶ ἔτι καί φησιν [illegible] βαπτι-
στής· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὁ-
[illegible] ἐστὶ κατὰ [illegible] μείζων [illegible] χριστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
καὶ τοῦτο ἐν ἐλπίσιν ἔχει τὸ [illegible]· [illegible] πάντως· οὐ μὴν ἐ-
λάττωσιν [illegible], ἐν [illegible] δὲ [illegible] ὁ ἅγιος· [illegible] τὰ ἐν ἴσῳ με-
[illegible] ἀπολιμπάνεται· ὡς [illegible] δύνασθαι
[illegible] ἀφαιρεῖν καὶ τοῦτο [illegible] ἐξαί-
ρετος· [illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible]· χρείαν γὰρ ἔχω φησὶν ἐγὼ ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι.
ἐπειδὴ δὲ οὐ μὴν [illegible] τινὸς [illegible], ἀλλ' [illegible] χορηγοῦ-
[illegible]· καὶ [illegible] ὡς θεὸς ἀφίησιν ἁμαρτίαν· ὁ δὲ δύ-
νασθαι τοῦτο πολλοῦ [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἐξαιρε-
[illegible]· [illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible]
Εἰ μείζων ἐστὶ τοῦ ἁγίου βαπτιστοῦ κατὰ [illegible] ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν [illegible] ἐν [illegible] ἐστὶ κατὰ [illegible]
τῆς [illegible] χρόνου· [illegible] οὐδαμοῦ. [illegible]
[illegible] δὲ τοῦτο γὰρ [illegible] τὸ [illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible] ὁ τῆς [illegible] λόγος· [illegible] καὶ
[illegible] σοφίᾳ καὶ δυνάμει τοῦ πατρὸς [illegible] καὶ χα-
ρακτὴρ καὶ ἀπαύγασμα τῆς [illegible] αὐτοῦ· φέρων καὶ
αὐτὸς τὰ πάντα [illegible] τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· [illegible]
καὶ αὐτὸς [illegible] τοῦ πατρός· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] χριστοῦ [illegible]

τῶν ποδῶν τὸν πόδα του· ἀρχέσθω καὶ αὐτὸς ὡς πρῶτος τέκνοις
εἰς τὴν οἰκουμένην· προκινδυνευέτω ὑπὲρ τῶν ἁγίων ἀγγέλων· λε-
γέτω δὲ αὐτοκελεύστως περὶ ἑαυτοῦ· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ὁ ἑ-
ωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ἡ ζωὴ
καὶ ἡ ἀνάστασις· καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.
καὶ ζωὴν δίδωμι ἀνθρώποις· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶν πάντα χριστοῦ· οὐ καί-
τοι δὲ καὶ ὁ πρὸς ζῶντας τὴν πρὸς αὐτοὺς κατάλληλος ἀποδώσει·
πῶς οὐχ ἵνα ἀπαγγέλλωμεν πάντα τὰ φανέντα ... τὰ ἀνάλογα
ποτὲ γεγενῆσθαι νομίζειν αὐτὸν τὸν αὐτὸν τοῦτο ὑπάρχοντα φύ-
σιν καὶ θεόν :: ἄλλο:
Εἰ δὲ τὸ ποτὲ τὴν ζωὴν πλεονεκτοῦσαν ἀρετὴν· ἀξιάγαστος ὀ-
φθήσεται χριστός· οὐδὲν δὲ αὐτὸν τὸ μέγα· εἰπὲ καὶ ἄγγελοι κρεί-
ττους αὐτοῦ· κατά γε τὸν λόγον τῆς οἰκείας φύσεως καὶ τῆς
διὰ θεοῦ λαβόντα τὴν ὑπεροχήν· εἶτα ποιητικὸς βαδίζεται.
παῖδας ... φαυλοτέρους τούτων ἀγγέλων ὑπάρχει θεοῦ
τὸν χριστὸν ὁ ... φύσις τὴν γεννητὴν ὑπεροχήν· τίνι γὰρ
εἶπε ποτὲ τῶν ἀγγέλων φησὶ κάθου ἐκ δεξιῶν μου· οὐχὶ
πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα.
τοσοῦτον ὁ τούτων τοὺς ζῶντας μάλιστα διαφέρων υἱός· ὡς
καὶ τοῦ πατρὸς κεκληρονόμηκε ... ὡς μέγα τι καὶ ἀξιό-
πιστον ἐφιστάντα φησί· ὡς ἔστι κρείττων αὐτοῦ καὶ τὸ τῆς
βασιλείας κτῆμα· καὶ τὸ κρεῖττον ἔχων αὐτοῦ· πῶς γὰρ οὐχ οὕ-
τως ὁ διὰ ... τοῦ θεοῦ καὶ πατρός :: ἄλλο:
Εἰ ἄρχων τῶν ... βαπτιστὴς φησὶ δὲ ὁ χριστὸς πῶς ...

κέκτηται ὁ ἐπέχων τὸ φῶς καὶ ὁ φωτιζόμενος προφητικῶς τὸ φῶς τοῖς σκο-
τεινοῖς· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀεὶ πλεονεκτοῦν, πῶς ὡς ἐν ἡμῖν τὸ φῶς
οὐ ἐπὶ τὸ μεῖζον αὐξάνεσθαι: ἄλλο:

Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· τουτέστιν ὁ Χριστός. ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ τουτέστιν ὁ μακάριος
βαπτιστής· ἔλεγεν γὰρ παρ' αὐτὸν ἐστὶν οὐ μόνον δηλονότι διὰ-
κρίνων ἀληθινῶς· ἀλλὰ τὸ ἴσον οὐ κέκτηται τῆς ἀξίας καὶ τιμῆς.
ὑπερβολὴν ἐστὶ πάντη γὰρ ἀρχῆς ἀληθῶς· ὁ δὲ τῆς ἐκκλησίας πάν-
τελείως μέτοχος· καὶ διὰ τοῦτο λαμπρός: ἄλλο:

αὐτὸς ἐστὶ φησὶν ὁ μακάριος βαπτιστὴς περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ἐπειδὴ τὸ ὑψηλὸν ἐν
κεκρυμμένον μετ' ἐμοῦ, ἐγὼ ἐκ τῆς γῆς φησίν· ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
ὑπερουράνιον τὸ ἀξίωμα ἐκείνου τῆς πρὸς αὐτὸν ὁ σωτὴρ ὡς οὔπω τὸ
μέτρον ἀπολαβών· οὐδὲν ὡς ἴσος διαλαλοῦσι· καὶ τὸ ἐκ-
λεγομένως πρὸς οὐ μεταβαίνειν ἐπὶ τὸν ἔλεγεν· ὡς νοεῖ-
σθαι καὶ ἄνωθεν καὶ ἐπάνω πάντων τὸν ἅγιον βαπτιστήν· ἀ-
πὸ δὲ τῆς γῆς τὸν υἱόν· ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· ὁ μὲν γὰρ ὡς καθά-
φασιν ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ δὲ τῆς κάτω
ἐπιδημίας ἐκ γυναικὸς ἐμφανῶς ἐκ τῆς γῆς ἐστιν.
οὐ Χριστὸς ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἀσυγκρίτως ὑπερέχοντος παραχωρή-
σει ὁ νικῶν τοῦ Χριστοῦ· πῶς οὖν ἐσκάφη πολὺ προσδοκηθῆ-
ναι μέλλων ὅταν τοῦτο ὑπερέχοντος: ἄλλο:

μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἀναμιμνήσκων ἐν ἡμῖν ὅπερ
τὴν ἀρχὴν τοῦ τῆς χάριτος ἐμφανίσας τοῖς μαθηταῖς

λέγων· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· καὶ πάλιν αὐτὸς περὶ φησὶ περὶ τοῦ πνεύματος·
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει· ἀλλὰ καὶ πνεῦμα χριστοῦ τὸ ἅγιον πνεῦμα καλεῖ-
ται παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς καὶ τὸ μὴ παράξενον τὴν αὐτοσοφί-
αν καὶ μόνον· δηλοῦντες ὃ τὴν ἀσώματον καὶ τὴν γεγενημένην χάριν
ἐπείραζον δὲ τὴν βιθυνίαν ἀπελθεῖν· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς
τὸ πνεῦμα ἰησοῦ· ἀπορουμένων ὡς ἔοικε πολλὰ μᾶλλον μετὰ χριστοῦ· κι-
νούμενοι δὲ ὡς τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐξεπέμφθη· διὰ τοῦτο τῷ κα-
λοῦντος τὴν τιμὴν τὴν τοῦ πνεύματος χάριν καὶ χορηγίαν καὶ αὐτὸς ὡς
προσὸν ἐκείνῳ χριστοῦ· λέγει δὲ καὶ αὐτοῦ πνεῦμα τὸ μὴ θεῶ καὶ περι-
βούλεται καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει· ἀλλ' ὡς
τοῦτο καὶ μόνον λέγουσιν εὐσεβεῖς· οὐ γὰρ ἴσασιν εἶναι θεοῦ χριστοῦ· ὅτι
ὅτι παραχωρεῖ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἔχων· καὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ φύσιν ὅτι αὐτὸς θεοῦ :· ἄλλο:
Θεοῦ οὔτε καλῶς φησι ἑαυτὸν ἐπιδημοῦντων ἐγὼ· αὐτὸ δὲ ἀσκε-
λὲς τὴν υἱὸν καὶ φησιν· ἀλλ' αὐτοῦ αὐτῷ ἐμοῦ· ὑμεῖς αὐτοῦ κατὰ
ἐστὶ· οὐ γὰρ ... τοῦτο καὶ ὁ μακάριος βαπτιστὴς ὡς
οὔπω τὸ μὴ μέλλοντι εἶναι παραχωρεῖν τοῦ χριστοῦ· ἀπὸ εἶναι τοῦ-
το πολὺ τὴν ... ἀπόνοιαν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῆς γνώ-
σεως φησιν ἑαυτοῦ· καὶ τὸ οἰκεῖον οὐ κατεγνώκει μέλλον· κατὰ
ἄρα χριστοῦ· οὐ κατασκευάσας τοῦτο πολὺ· αὐτὸ ἔχων αὐτὸ τὸ πνεῦμα
ὡς θεὸς ἐν θεοῦ· τοῦ ... σημαίνει τὸ αὐτὸ αὐτῷ ἐμοῦ:·
ἄλλο: Ὁ μακάριος εὐαγγελιστὴς μετὰ τὸ φωνεῖ πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἰδίου
διερμηνευτῶν ἀκριβῶς καὶ τὸ μετὰ μέλλον ὡς οἰκεῖον γνω-
σθῆ παρὰ ... φησίν· ἐπεὶ ὁ αὐτὸς ἀπεστάλη ...

παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· πάντα τὰ ἐκείνου ἀρχὴ προκοπῆς τῷ χριστῷ. τοῦ
ἰωάννου σημαινόμενος μέτεστι· τὸ πῶς οὐ μάτην αὐτὸ ἐφωτίζετο ὑπὸ
καὶ δεικνυμένου τοῦ δεομένου φωτίζεσθαι· καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ λαμπρύ-
νοντος χρῄζοντος χορηγίαν· πᾶς δὲ χριστὸς πάντως ὁ πρὸς μόνην
μαρτυρίαν παραγεγονώς· καὶ τοῦτο ἀξίωμα ἔχων· παραχωρεῖ
τὸ μᾶλλον αὐτῷ. τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν ἐξαιρέτου:: ἄλλο::

Ἀλλ' ἐγχρώμενος πολὺ τοῖς αὐτοῖς ἰουδαίοις ἔφησεν ὁ χριστός· ὑμεῖς ἀπε-
στάλκατε πρὸς ἰωάννην καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ
ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλ' ὅμως εἶπεν καὶ τοῖς ἰωάννου μαρτυ-
ρίαν κρείττων ὅσπερ· οὐ χρῄζει τῆς ἀνθρώπων αὐτὸ καὶ ἀξιοπιστό-
τερος· ὁ δὲ οὕτως ἔχων ποιεῖ πολὺ ἄλλο προσθήσεται· τῷ προσποιοῦ-
οὗτος ἐστὶ μᾶλλον αὐξήσεται:: ἄλλο:

Ὁ μακάριος ζαχαρίας ὁ τοῦ ἁγίου βαπτιστοῦ καὶ μάρτυρος πατήρ, ὁ δὲ τῆς
παρ' αὐτοῦ προσηγορίας ἐγχαρισθείς· τοῖς ἐν προφήταις ἀναμε-
μιγμένοις φωναῖς ἀνεφθέγξατο· καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑ-
ψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑτοιμά-
σαι αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμένον· καὶ αὐτὸς δὲ παρὰ τῶν
ἰουδαίων τίς εἶ σὺ ἐρωτώμενος ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ φησίν· εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου· λέγων τοίνυν
τί μή, ποιεῖ προβήσεσθαι πολὺ τὸν χριστὸν εἰς τὸ μᾶλλον ἀναφθεὶς
τὸ πιστεύοντες· καὶ τὸ ἰωάννου μόλις παρασκευάσθαι μέχρι τοῦ

βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· [illegible] τοῦ μέσου προφητῶν, [illegible]
[illegible] διηνεκῶς· [illegible] ὁ κῆρυξ καὶ πρόδρομος καὶ [illegible]
[illegible] ἀποπληρῶν· [illegible] ἀναβαί-
νει μᾶλλον [illegible] ὁ λόγος [illegible]
[illegible] ὁ μείζων αὐτοῦ, [illegible] ἔσται καὶ [illegible]
[illegible] μείζων [illegible] Χριστοῦ· ὁ μικρότερος φησὶν [illegible]
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν:

Ἐξήγησις [illegible]

Θεσσαλονίκης ἀρχιεπισκόπου [illegible]

Ἐξαίρουσι [illegible] προ-
[illegible] λόγον· καὶ τῶν Θεσσαλονικέων [illegible]
[illegible] ἀκρίβειαν [illegible]
[illegible] σκοπόν· [illegible]
[illegible] ἐξαίρετον
Θεσσαλονίκῃ· καὶ [illegible]
[illegible] μόνον [illegible]
ὁ μείζων ἔσται [illegible] Χριστοῦ [illegible] χρόνου [illegible]· [illegible]
[illegible] ἀπο[illegible]-
[illegible] οὐδὲ [illegible] αὐτοῖς· [illegible]
[illegible] ἀνάγνωσμα· καὶ τῶν [illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible]· [illegible] ὁ [illegible] ἀρχιεπισκοπῆς.
[illegible] ἀρχὴν [illegible]· [illegible]
[illegible] τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ· [illegible]

μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος. ἢ ἕτερον προσδο-
κῶμεν· πρὸς ταῦτα Χριστὸς ἀπεκρίνατο· πορευθέντες ἀπαγγείλατε
Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· καὶ τὴν τῶν σημείων καταλέγει μεγα-
λουργίαν· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸν μακάριον βαπτιστὴν ἀνεχώ-
ρουν πάλιν οἱ μαθηταί, λέγει πρὸς τὴν περιεστῶσαν τῶν Ἰουδαίων
πληθὺν ὅτι· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι. κάλα-
μον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον· ἀλλ᾽ οὐ μαλακοῖς ἱματίοις ἠμ-
φιεσμένον ἄνθρωπον· ἀλλὰ προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσό-
τερον προφήτου. οὗτος γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· εἶτα πρὸς τούτοις φησὶ καὶ τὰ ἑπόμε-
να· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐ μέχρι τούτου
ὁ λόγος· ἐπιφέρει γὰρ εὐθύς· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ ἕως ἄρτι· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται· καὶ βιασταὶ
ἁρπάζουσιν αὐτήν· ὅλον ἐν τούτοις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ κεφά-
λαιον τὴν συμπλήρωσιν ἔχει· χρείαν δὲ εἶναι τῶν νοημάτων
ἑκάστου, εἶτα διερμηνεύειν δεξιὸν τὸν εἰπεῖν· τίς μὲν αἰτία τὸν
δεσμωτήριον ἐποίει τὸν ἅγιον βαπτιστήν· ὅτου δὲ χάριν διε-
πυνθάνετο τοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν οἰκείων μαθητῶν, εἴπερ ἐστὶν
αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος· καὶ τίς ἡ ποιότης τῆς πρὸς τὸν ὄχλον ἀπο-
κρίσεως γέγονε τοῦ Χριστοῦ. καὶ τί τὸ παράδοξον· ὡς ἐγήγερται
μὲν οὐδεὶς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου μείζων· ἀναγκαῖον

τοῦτο [illegible] τῆς βασιλείας [illegible]

οὐ κοινῇ [illegible] τῶν προστεθέντων ἐξ ἀρχῆς πα-

ραδόξου τινὸς καὶ ξένου [illegible] πολιτῶν· ὁ μακεδών-

ος βασιλεὺς καὶ τὴν βίβλον [illegible] καὶ οὐ τοῖς

[illegible] καὶ λίαν [illegible] τῶν ἰου-

δαίων· [illegible]

[illegible] μονονουχὶ καὶ χερσὶ [illegible]

[illegible] ἐπ-

ειδὴ [illegible]

[illegible]

πολιτῶν [illegible]

[illegible] ὁ μακεδόνιος [illegible]

βασιλεὺς [illegible]

[illegible]

λόγον· εἰ γὰρ [illegible]

[illegible] πρὸς [illegible]

τῶν ἰουδαίων [illegible]

[illegible] προσποιεῖ τε [illegible] καὶ

[illegible] πραγμάτων· [illegible]

[illegible] πρό-

σθεν μόνον [illegible]

τῆς [illegible] οὐδὲ γὰρ

ὅλως [illegible]

[illegible] πράγματα· [illegible]

τοίνυν ὁ [illegible] ἐν [illegible] καινοῦ ἐγένετο προστάγματος· καὶ τὸ πά-
θος [illegible] τὸν τοῦ [illegible] τῶν ἰουδαίων [illegible]· ὥσπερ γὰρ
[illegible] νόσον παρέχοντα [illegible]· [illegible]
διὰ [illegible] πρὸς τὸ πάθος [illegible]· ἐ-
[illegible] τοῖς τῶν ἰουδαίων [illegible] καὶ τὴν [illegible]
ἀσφαλῶν· ὥσπερ ὁ βαπτιστὴς διὰ τὸ [illegible] ἐπῆγε· ἐπειδὴ δὲ
[illegible] μέτοχος [illegible]· καὶ προφήτης διὰ [illegible] χαρι-
[illegible]· τὸ τυραννικὸν ἐπῆρε ξίφος αὐτοῦ
γυμνούμενον [illegible] καὶ τοὺς [illegible] θάνατον.
ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ [illegible] μαθηταὶ [illegible] πρὸς τὴν [illegible] ἐπὶ
[illegible]· [illegible] σαφῶς [illegible] δι-
δάσκαλον· ὥσπερ αὐτὸς εἶπεν [illegible] πάντων [illegible] πρὸς
[illegible]· προσ[illegible] τοίνυν οἰκονομικῶς [illegible]· ἵνα τοῖς
[illegible] πάλιν οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸ πάθος [illegible]-
[illegible]· τοῦ γὰρ ἤδη καὶ φρονήματος [illegible] ἑαυτοῦ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]· διὰ
[illegible] οἰκονομικῶς· καὶ
[illegible] ὥσπερ [illegible] τὰ [illegible] προσω-
πον ἑαυτοῦ [illegible]· πέμπει τῶν οἰκείων μαθητῶν· οὕτω
[illegible]· καὶ [illegible] καὶ
διὰ [illegible] φωνῆς [illegible]· [illegible] ὁ πρὸς
[illegible]· ἐπειδὴ δὲ [illegible] ἤδη πρὸς τὸν [illegible] οἱ ἀπεσταλμένοι
[illegible]
[illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible]· καὶ [illegible]

ἡ γυρίσματο ποιητής· τό τε μετὰ τοῦ πρόλεγει· εἶναι δὲ
οἰκονομικῶς ἐργάζεται καλεῖν δυνατὸν καὶ γενόμενον ἀπ' αὐτοῦ
ἐπιλησμόνων ὅπως ἤδη πρὸς ἡμᾶς οἱ προφῆται διήγησαν·
ἐξωλέστατος τίνων οὐκ ὄντος ὑπὸ τοῖς· καὶ φησὶ τὸ ἑξῆς·
ἀλλὰ τοῖς προφητικοῖς κηρύγμασι τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιλησμο-
σύνης πλὴν αὐτὸς μηχανουργίαν· πορεύεσθε φησὶν ἀπ' ἐμοῦ κατηρα-
μένοι, εἴ ἴδετε καὶ εἰκὸς ἔτι· ἐποιεῖτε μὲν τὸ δὲ ἀλλὰ τὸν προ-
φήτην· ἰδέτε γὰρ πληρωθῆναι τὰ διὰ τῶν· ἀλλὰ τούτων προφη-
τικῶν ὡς αὐτὸς φησὶν ὁ διάγγελος· ἦρχετο ὁ Χριστὸς λέγειν τοῖς ὄ-
χλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον ἰδεῖν· καὶ τὰ
τούτοις ἐφεξῆς κείμενα· ἀναγκαῖον δὲ πάλιν καὶ τὴν περὶ τού-
του λόγου ἐποιήσατο Χριστός· ἐπειδὴ γὰρ ἱκανῶς ἔπαυε τὴν περι-
εστῶσαν τῶν ἀκουομένων πληθύν, ὡς ἤδη μὲν τῶν Ἰωάννου μα-
θητῶν οἱ τὴν πεῖραν προσάγοντες· τίνος δὲ οὐκ εἰδότων ὡς περὶ
ἀγνοίας ζητοῦντες ἀπαγγεῖλαι· ἀλλὰ τὸ τῆς τούτου πεπονθό-
τος καὶ διερωτῶν ἀναπείθοντες κατανόησιν· ἄλλοι δὲ καὶ ὑπο-
λίαν ἰδεῖν· καὶ τὸ τοῦ βαπτιστοῦ γινόμενον τῇ πόλει τῆς εἰσό-
δου τινὲς καὶ λογισάμενοι κατὰ τὸ διακρίνειν ἠμφιγνόου·
τοῦ Ἰησοῦ ὁ μακάριος Ἰωάννης· πῶς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐδίδαξε λέγων·
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ τοῦ
οὐρανίου καὶ τὴν ἰσότητα ἀποκαλύψαντι ἐν ἑαυτοῖς τοῖς ὄχλοις τὸ
βάθος· ἔγνωσε τὸ συμβεβηκὸς αὐτοῖς θεραπεύων πάθος·
καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σκανδάλου ζημίαν ἀποκρύπτων λέγει πρὸς
αὐτούς· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον ἰδεῖν κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου

σαλευόμενον· ἐθαυμάσατε φησὶ τὸν μακάριον βαπτιστήν· καὶ
δὴ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀποδημίαν ἐποιήσασθε τοσαύτης τῆς
οὔσης μακρᾶς τῆς ἐρήμου καταλείβον ὁδοῦ· καὶ ἱδρῶτι πολλῷ
τὴν διὰ ταύτης ὀφθῆναι συνδραμόντες· ἀξιῶ δὴ καὶ προχείρως φησὶ
ἐθαυμάζετε· ἀπρεπῶς αὐτὸν ἐλαφρὸν ἐχρῆν οἴεσθε τὸν νοσοῦντα
προσεοικότα καλάμῳ ὃν πλεῖστον εἴτινος ἐφόπερ αὐτὸν [illegible]
[illegible] σαλεύοντι· πῶς γὰρ οὐχὶ τοιοῦτος ὢν ἐξεθαύμαζεν; ἅπερ
οἴκοι οὐ [illegible] ὅμοιον. ἐν πολλαῖς γοῦν τὸ παθεῖν ἡμᾶ-
φέρειν· ἀλλ' οὐ καλάμου [illegible]. τί δὲ ὅμως ἰδεῖν ἐξήλθατε; ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φο-
ροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν· οὐ δὴ καὶ μάλιστ'
αὐτόν φησιν ἁρμόζοντα τὸ [illegible] ὑπῆρχεν ἐλεεινῶς·
πόθεν γὰρ ὁ τοιοῦτος οὕτω περὶ τὴν ἄσκησιν· διάβορος τε
καὶ πολὺς εἰς τὸ καὶ αὐτὸν τὸν τῆς ἀρχῆς κατακωνίζεσθαι πόθον·
εἰς τοσαύτην ἀκρίβειαν ἐμβαίνειν· τὸ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καθ[illegible]
[illegible] κουφάλην· ψυχῆς αὐτόν φησιν οὐ σκληραγωγίας
μόνον· ἀλλὰ ταῖς ἐν κόσμῳ τρυφαῖς ἐκδεδωκώς· ἐκεῖνος δὲ
ὡς οὐκ οὔτε ἐν μαλακοῖς θαυμάζετε [illegible] ἄσκησιν τὴν
αὐτὴν περὶ [illegible] ἀσφάλειαν· ἀλλὰ τὴν τοῦ βίου αὐστηρότητα πλε-
[illegible]· [illegible] τὴν ἴσον [illegible]. τοῦ πονοῦντος τοῦ [illegible]
[illegible]· [illegible] ἀφεῖλες τοὺς [illegible] ἐν μαλακοῖς
ἀμφιεῖς καὶ [illegible] βασιλέων τοὺς ἐν ἐρήμῳ [illegible]
καὶ περιβόητον [illegible]· [illegible] ἐν [illegible]
θαυμάζετε· [illegible] ὑμᾶς τὸ ἐν [illegible],

ἀξιοζηλώτου δὲ οὕτως ὄντος τοῦ ἁγίου βαπτιστοῦ, ἀξιούσθω οἰκ-
ειότητι προφήτην ὑπὲρ χρόνον αὐτὸν, καὶ προφήτην, μᾶλλον δὲ καὶ
προφήτου πλεονεκτοῦντα τὸ κάλλος, ὁ τιμιώτατος ὡς λέξ[illegible]
προεκήρυξεν οὕτω πάντα θαυμαστά. οὐδὲ τὸ συνδραμό-
ντα ἐν [illegible] τοῖς γονεῦσιν ὅσα περὶ αὐτοῦ γονεῦσιν [illegible] ἐπι-
δημοῦντα τὴν ἐπὶ τοῦ προδρόμου [illegible]. [illegible] φαίνεται
μηρύξαι ἀληθῶς, καὶ [illegible] αὐτοῦ εἰς ὑψηλὸν ἀναφέ-
ρων αξίωμα, καὶ προφητικοῦ ἐξαλλάξαι τόπον τοῦ αὐ-
τοῦ διὰ βεβαιώματος [illegible] αὐτῆς καὶ τοῖς ἑαυτοῦ
λόγοις ἐποίησε γὰρ τοῦ τῆς [illegible], ἵνα τὸ [illegible]
καὶ αἰνουμένου δυνάμεως, [illegible] ἐπαύξεσθαι [illegible]
[illegible] οὐ τοσαῦτα [illegible] περὶ οὗ γέγραπται [illegible]
ἀποστόλων τὸ [illegible] πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευά-
σει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. [illegible] ἐπὶ τοῖς
περὶ αὐτοῦ. [illegible] ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότερος
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστι. [illegible]
[illegible] τοῖς ὅσοι ἐπαινέσαι τὴν οἰκονομίαν [illegible]
[illegible] περὶ τοῦ ἁγίου βαπτιστοῦ κεκίνηται λόγος. τὴν
[illegible] ὅτι τοῦ υἱοῦ εἰς τὸν [illegible] πως αὐ-
τοῦ ἀπεκρύβη δόξαν. προφήτου δὲ τὸ πλέον ἐχρῆν
ἀξιοθαύμαστον [illegible] καὶ ἀξιεραστότατον τοῖς ἀκροωμένοις
ἐπιδείκνυσιν. [illegible] πρὸς τοῦ τοῖς οὐ [illegible] φησὶ [illegible]
τοῖς γυναιξὶ μείζονα. [illegible] τοῖς γονεῦσιν ὡς περὶ αὐτοῦ

διὰ ταῦτα τῆς λυούσης ἀρετῆς τοῖς γεννητοῖς γυναικῶν· τοῦ μείζο-
να ἔχουσαν τὸ ἀκρότατον· διὸ ἐπιτέτακται τὸ μέτρον ὡς ἀ-
γαθοῦ· τουτέστι τοῦ ἀρετῆς τῆς βασιλείας ἀπολαύουσι καὶ δεῖ γὰρ
διάφορα φέρειν τά· διὰ τοῦ πνς· ζῶα ἐξ οὗ εἴδους τὸ ἄλλο
ἔχουσα μάλιστα· ἀξιολογώτατα φαίνονται τῆς βασιλείας
οἱ μέτοχοι· βαδίζοντες δὲ καὶ προθύμως τινὲς ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν
αὐτῶν αὐτῆς γὰρ τιμῆς τὸ ὑπερφέρον αὐτῆς διαπρεπῶς
κάλλος· οὐ γὰρ τὸ μέτρον τινὶ φιλοτιμίας δεῖ προσθεῖναι.
τὴν τοῦ μεγάλου πλέον μέτρου νικᾷ καὶ ὑπερτίθεται· βασιλεί-
αν οὐρανῶν τὴν τοῦ πνς δόσιν φαμὲν κατὰ τὸ εἰρημένον· παρὰ
τοῦ χυ· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐντὸς ὑμῶν ἐστι· μείζων οὖν
ἄρα πάντως γεννητοῦ γυναικὸς· ὁ ἐκ τοῦ πνς ἀναγεννήσει
τετιμημένος· οὐδὲ γὰρ ἐκ [illegible] καταβολῆς [illegible]· οἱ δὲ
πρὸ τοῦ τῶν ὅλων ἐπιγραφόμενοι θυ ὡς υἱοὶ προσεύχον-
ται λέγοντες· αββα ὁ πηρ· [illegible] φησὶ
γεννητοὺς γυναικὸς τὸ μείζονας ἐξαίρετον· ἀλλ' ἔστι τὸ μεῖζον
ὁ πρὸς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κεκλημένος διὰ τὸ κεκλη-
σθαι χρηματίζειν υἱοὺς γυναικὸς· ἀλλὰ θεοῦ καὶ φύσεως θείας
κοινωνοί· τοιούτου δὲ ἤδη κατασταθέντος· καὶ [illegible]
[illegible] ἐν ἔργοις [illegible]· βρέφος τε ἔτι νεογνὸν βραχὺ καὶ
[illegible]· [illegible] μείζων [illegible] γεννητοῦ
γυναικὸς· διὰ τοῦ πνς ἀναγεννήσεως [illegible].
[illegible] λέγων περὶ
τοῦ υἱοῦ· [illegible] βασιλεία· ἰδοὺ γὰρ

ἰδοὺ καὶ τὸ πλοῖον ἔχον [illegible]· [illegible] διὰ τοῦ πυρὸς [illegible]
τὴν χαρμονὴν [illegible]· ὡς δὲ τὸ [illegible] διὰ [illegible] ἀνα-
βιβασμός· καὶ τὸ [illegible] γνωρισμὸς [illegible]
πρὸς δὲ τὴν [illegible] αὐτοῦ [illegible]· βλέπε δὲ
[illegible] τὴν ἐπὶ τούτῳ [illegible]· ἔχεις [illegible] τὸ πλοῖον
[illegible] καὶ [illegible] διὰ βαπτίσματος [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]· [illegible]-
[illegible]· [illegible] τὴν χαρὰν [illegible]
[illegible]· [illegible] τὰ ἄφες [illegible]· ὁ-
[illegible] βασιλέων [illegible] τὴν [illegible] πυρὸς
[illegible]· καὶ τὴν [illegible]
[illegible] ἀπό-
[illegible]· [illegible]· ἀπὸ
[illegible] φησί· [illegible] βασιλ[illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] αὐτήν· [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] τὴν ὁδὸν [illegible]· [illegible]
αὐτοῦ· [illegible] καὶ
[illegible] βίου, [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] βίας καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] διὰ πυρὸς [illegible]· [illegible]
[illegible] διὰ τοῦ [illegible] βαπτίσματος· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τὴν [illegible]· [illegible]
[illegible] φησὶ [illegible] τὴν [illegible] βασιλ[illegible]

ἁρπάζεσθαι· ὡς εὐθέως ἄρα πρὸ αὐτοῦ τὴν τῶν οὐρανῶν βασι-
λείαν ἁρπάζοντες· ποῖ ποτε οὖν ἄρα τῶν προφητῶν κατὰ τοὺς
κηρύξαντας· τὸ δὲ ὁ τούτοις τῶν ἁγίων προάγει χρόνος· ὅπερ ἔξω
τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας κεῖσθαι· τότε δὴ πρῶτον τοῦ ἁρπά-
ζεσθαι [illegible] καὶ χθὲς ὅτε χρόνοις ὑστέροις μακαρίοις
διεδέχθη μόλις ὁ βαπτιστὴς μετανοεῖν παρέχων· ἤγγικε γὰρ
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ἔτι τοῦτο πάντων· ὡς [illegible]
[illegible] τοῖς ἁγίοις τὸ τὴν βασιλείαν γνῶσθαι καὶ [illegible]· ἀλλὰ δὴ καὶ
συμμόρφους [illegible] τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦ-
το προεγνωσμένους [illegible] καὶ πρὶν· καὶ διὰ τοῦ [illegible] καιροῦ·
καὶ λοιπὸν ἐφεξῆς [illegible] τοῦ [illegible]· καὶ διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσ-
ματος [illegible]· διὰ πίστεως ἁρπάζεται· [illegible]
[illegible] ἀποδέδεκται [illegible] τοῦ [illegible] πλε-
[illegible] φαίνεται τὸ μέτρον ἀπό τε τοῦ [illegible] τοῦ
[illegible] λαμβάνοντα· ὅθεν τοῦτο [illegible]
[illegible] τὸ πρόβλημα :·

·κεφ. ιβ :· — liber. 3.

Εἰς τὸ ἦλθον βαλεῖν τὸ πῦρ· καὶ ὅπερ [illegible]· καὶ θέλω ὃ πῦρ [illegible]
[illegible] :· δι' ἑτέρας ὡς [illegible] ἀπορία :·

ιβ

Οὐδὲν φησὶ θαυμαστὸν τὸ πῦρ ἐστὶν ἐπὶ γῆς· καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ πῦρ·
ὅπερ καὶ [illegible] περὶ [illegible] αἰσθάνεται [illegible] γέγραφε· ὅτι [illegible]
αὐτὸ [illegible] καὶ [illegible] καὶ ἐστιν· ὥσπερ οὖν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ ἐστιν [illegible]·
οὕτω καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ πῦρ· [illegible] οὔτε [illegible] οὔτε τοῦ υἱοῦ

χωρεῖν τὸ αὐτὸ τὸν πρᾶ· καὶ πῶς καὶ τὸ πολὺ τοῦ πρὸς ἠαυ-
τούμενος ὁ υἱός· τὸ αὐτὸ τὸ χωρεῖν διανοήσεται καὶ πεπεράσθαι
τὸ μέσον :: πρὸς τοῦτο λύ(σις) ::

Εἰ καὶ διὰ τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ χωρεῖν οἴεσθαι τὸν θεὸν υἱὸν
τὸ περὶ καὶ αὐτὸ τὸ κοινὸν ἀδύνατον αὐτοῖς εἶναι καὶ ζητεῖν τί ἐστιν
τοῦ δὲ ἀμήχανον αὐτὸ ἐμβιβασμοῦ· ἐπειδὴ μὴ γὰρ σπουδαῖον
ὁρᾶ κοινὴ τυχοῦν τι ἐξ ἑτέρου τινὸς ὕλης καταστάσει
συνεχόμενον ἴσως τὸ λέγειν μὴ δύνασθαι τὸ μέσον τὸ δὲ
χωρεῖν γίνεσθαι χωρητόν· μηδὲ πάλιν τὸ ἠαυτὸν ἀνα-
πληρωθῆναι τὸ μέσον· ἐπειδὴ τῶν ἀσωμάτων καὶ ἀπαθῶς
τὸ αὐτὸ τινος ὕλης εἶναι διὰ πάντως· καὶ τοῦ τὰ φαῦλα διαπε-
φεύγειν· ποῖον αὐτὸ ἔχει λόγον ἡ πρόθεσις ὡς πρὸς τὸ πρῶτον
τὸ πρῶτον καὶ ἀκαθάρτως [illegible] συγχωρηθέντες· καὶ
καθάπερ αὐτὸ τὸ πλανώμενος [illegible] μέσον τὸ
πρᾶγμα εἶναι λέγειν τοῦ υἱοῦ· ὁ δὲ τῆς ἀληθείας λόγος· οὐχ οὕ-
τως ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ ἴδιος ἐστὶ περὶ κατὰ πάντα· οἶμαι δεῖν συνο-
νικῶς ὅλως τοῦ τοῖς χρήσασθαι τοῖς λόγοις· ἐπεὶ ἰδικὰ τί
ἐστιν ἀληθοῦς ὁ πῦρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ ἥλιος· καὶ τὸ φῶς ἀέρα-
τον καὶ ἀγαθοῦ· καὶ τὸ ἀπαύγασμα αὐτοῦ· καὶ πάλιν τί ἐστιν
ἀσωμάτως ὑπόστασις· καὶ χαρακτὴρ ἀσωμάτως· εἰ γὰρ περὶ
περὶ τῶν τοιούτων κινήσεων καὶ τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν
δὲ νοοῦν ἐφορᾶται, πάντως αὐτὸ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ φύσιν κινούμενοι
οὐ καινὸν ὡς περὶ σωμάτων εἰσαῦ τὸ ζητεῖν· ἀναγκαῖον
τοῖς θεωρητικοῖς ἀκριβῶς ἐξετάζειν· πῶς μὲν ὁ υἱὸς ἐν τῷ πρί.

τοῖς δὲ ἐστὶν ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. ὡς γὰρ χαρακτὴρ καὶ εἰκὼν καὶ ἀπαύ-
γασμα καὶ ὁμοιότης οὕτως τῷ ἐκείνῳ. κἀκεῖνος τῷ τούτῳ φαίνεται
ἐπειδὴ δὲ φατὲ μηδὲν εἶναι φατὲ θαυμαστοῦ εἰ καὶ υἱὸς τῷ πατρί.
διὰ τὸ καὶ εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ κἀνταῦθα καὶ τὴν διαφορὰν εἰκόνος κατὰ
τούτῳ πολυπραγμονοῦντες εἰς δόξαν. καὶ τῆς ἀληθείας ἐκβεβη-
κότων τοῦ ὅρου. οὐ γὰρ καθάπερ τῷ ἑκάστῳ τῶν ἁγίων γενομένης
ὁ θεὸς ἀπαλλάττων [illegible]. οὕτως ἐστὶ καὶ τῷ [illegible]. αὐτὸς ὁ υἱὸς
δύναμις ἐστὶ καὶ σοφία τοῦ πατρός. ἀπαλλάξων [illegible] πάντα τὰ μετέχον-
τα αὐτοῦ τῷ πνι. αὐτὸς δὲ πάλιν οὐ κατά τινα μετουσίαν υἱός
ἐστιν ὥσπερ ἐκεῖνος. οὐδὲ κατὰ χάριν υἱὸς καλεῖται. ἀλλὰ γέννημα
τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ὑπάρχων ἀληθινόν. οὐκ ἔστι δὲ πάλιν οὕτως
ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ καθάπερ ἐκεῖνος. ἐκεῖνος μὲν γὰρ τῷ ἐν θεῷ ζῶμεν
καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν. ὁ δὲ κατὰ φύσιν υἱός. ὥσπερ ἀπό τι-
νος πηγῆς ἀναβλύζων τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας προελθών. ζωὴ κατὰ
φύσιν ἐστὶ τὰ πάντα ζωογονῶν. οὐ κατὰ μετοχὴν ζωῆς ζωο-
γονούμενος ὥσπερ ἐκεῖνος. τί γὰρ αὐ[illegible] οὐκ ἂν εἴη κατὰ φύσιν ζωή.
ὃ γὰρ ἐπίθετον καὶ ἔξωθέν ποθεν προσπορισθέν. οὐκ ἂν τοι-
οῦτο κατὰ φύσιν προσεῖναι [illegible]. λέγει δὲ ὁ υἱός· ἐγώ εἰμι ἡ
ζωή. οὐ καθάπερ ἐκεῖνος τῷ θεῷ ζωογονούμενα. τοῦτο
δὴ καὶ αὐτὸς τοῦ [illegible] ἐστί. ἀλλ' οὕτως τοῦτο κατὰ φύ-
σιν ὑπάρχων ὅπερ εἶναι φησὶν ἑαυτόν. τουτέστι ζωήν. καὶ τῷ πατρὶ
φησὶ τῷ [illegible] ὑπάρχων ὡς πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ταυτότητα
τῆς οὐσίας. τί τῆς ἐστὶ [illegible]:

ἄλλο ὡς ἐξ ἀντιθέσεως τῶν αἱρετικῶν :

Ἑαυτοῦ εἶναί φησι τὴν περὶ καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ πνς· διὰ τὸ μὴ τὸν τοῦ λόγου, οὐ ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, μετὰ τὰ ἔργα ἰδία αὐτοῦ εἶναι· ἀλλὰ τοῦ τε ἑαυτοῦ τὰ λόγου τὴν ἐπαγγελίαν τε καὶ τοῦ δεικνύντος τὴν δύναμιν διὰ τῶν ἔργων συμπληρώσαντος ::

πρὸ τούτου λοῦ ::

Οὐκοῦν ἔξεστιν καθοσιοῦσθαι ἀπαγγελτικοί· καὶ ἐκτὸς τῶν ἀξίων τὴν ἑαυτῶν ἀποφθέγξασθαι φωνήν· ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θείων γεγόνασι ῥημάτων διάκονοι· καὶ τὸ δύνασθαι λαβόντες διὰ θεοῦ ἔργων παραδόξων γεγόνασι ποιηταί· ὅτι γὰρ ὁ μακάριος Δαβίδ. ἀκούσομαι φησὶ τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός· ὁ σοφώτατος Σολομῶν· οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ θεοῦ· καὶ μωϋσῆς ὁ μακάριος τῶν τοῦ θεοῦ ῥημάτων πιστὸς γέγονε διάκονος καὶ ἀπαξαπλῶς ἕκαστος τῶν προφητῶν, οὐ τοῖς ἰδίοις ἐκέχρητο λόγοις. ἀλλὰ τὸ τάδε λέγει κύριος ἔχων ἐπὶ γλώττης ἦν· ἐπειδὴ οὖν καὶ τούτων ἰδεῖν· ὅτι καὶ πολλοί τινες ἐπεφυ τοῖς παρὰ θεοῦ διακονικοῖς φαίνονται λόγοις· ἐργάζονται δὲ παράδοξα καὶ αὐτοὶ παρὰ θεοῦ καθάπερ ἔργα· λαβόντες τὸ δύνασθαι· καὶ γὰρ οἱ τοῦ σωτῆρος μαθηταὶ πρὸς τοὺς ἀποθαυμάζοντας τὰ παρ' αὐτῶν γενόμενα λέγουσιν· ἄνδρες ἀδελφοί· τί ἡμῖν προσέχετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τὸν περιπατεῖν χωλόν· ἔξω τοίνυν γὰρ καὶ ἀνώτερον τούτων ἦν τοῦ κυ κεχρῆσθαι φωνῇ καὶ λέγειν· ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸν καθάπερ ἤδη προείρηται ἕκαστος καὶ λόγοις ἐχρῆτο θεοῦ· καὶ δυνάμεις πεποίηκεν

πατρὸς αἰτίου τὸ ἀναίτιον λαβών· καὶ οὕτως οὐδὲν ἐξαίρετον τῷ υἱῷ
ἀπολείπεται καὶ αὐτὸς τῶν πάντων ἐστὶ, μᾶλλον χρηματίζων υἱός· εἰς
τὸ πατρὶ τὸν οὐδὲν τῷ αἰτίῳ· ἀλλ' ἢ τοῦτο ἄτοπον κρατηθήσεται πάντως
τὸ εἰρημένον:: ἄλλο:

Εἰ πάντα ἔχει τοῦ πατρὸς ἀξίως ὁ υἱὸς καὶ ὅλως ἐλέγχω τινὶ ἀπὸ τῶν ἔχοντα
τὴν φύσιν ἀπαθῆ· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· ὅπως οὖν ὁ ἐπι-
στάμενος τοῦ τὸ σπέρμα· ὅπερ τοῦ ἀγαθοῦ καλῶς ἐν πατρί· καὶ ὁ πατὴρ δὲ
ἐν ἐμοί ἐστιν· συναφαίνεται δεδειγμένον, ὅτι καθάπερ ἐν ἑτέροις
ἐστὶν, οὕτω καὶ ἐν ἐμοί· καὶ ὥσπερ ἐκεῖ ἐν αὐτῷ ἐστιν, οὕτω καὶ
νῦν δὲ προσλαβὼν οὐδὲν διὰ τῶν αὐτῶν ἐν αὐτῷ δὲ μόνῳ τοῦ προ-
σὸν ἐπιστάμενος· διὰ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἶναι τοῦ πατρὸς μετὰ παν-
τὸς τῆς ἐπιτηδειότητος· ἐγὼ φησὶν ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί·
οὐ παρὰ κοινοῦ ἔχει μετὰ πάντων τὸ ἀξίωμα· ἀλλ' ἰδιαίτερον καὶ ἐξαί-
ρετον, ὡς υἱὸς καὶ λόγος καὶ θεὸς::

ἄλλο δεδειγμένον, ὅπερ χρὴ νοεῖν τὸ προειρημένον ῥητόν::

Ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ νοεῖσθαι ἔοικε· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας προελθὼν ὁ υἱός· οὐ καθάπερ τὰ κτίσ-
ματα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρελθὼν ἢ ἔξωθεν ποθὲν τὴν
τοῦ εἶναι σύστασιν ἔχων· ἀλλ' ἔστι τῆς τοῦ γεννήσαντος οὐσίας τὸ ἴδιον
ὥσπερ οὖν ἐκ φωτὸς ἀπαύγασμα ἢ καὶ ἀπό τινος πηγῆς ἐκβαί-
νων ποταμός· ὥσπερ οὖν ὁ ὁρῶν τὸν υἱόν, τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν
ὁρᾷ· καὶ τὸ τοῦ γεννήσαντος ἴδιον· ἀπ' αὐτοῦ νοεῖν, ὅτι ὥσπερ
ἐπεὶ ἐσοπτρικῶς τὸ εἶναι τοῦ υἱοῦ ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας πρόεισιν·
οὕτως ἐστὶν ἐν πατρὶ· καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ· ὅπερ ἐστὶν ἐν υἱῷ.

ἐπεὶ δὴ ὁ πατὴρ ὁ πατήρ ἐστιν αὐτὸς τῇ φύσει· τοῦτο καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ προβλη-
θεὶς λόγος· φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ὡς πατρὸς καὶ τοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ
προβληθέντος ἅπαν γὰρ ἀκτὶς ὁ ἥλιος· καὶ τοῦ λόγου νοῦς· καὶ
τοῦ ποταμοῦ ἡ τοῦτον ἀναβλύζουσα πηγή· τὸ γὰρ ἴδιον
τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας τὸ χαρακτηριστικὸν καὶ τῆς θεότητος γνωστῶς ἐπὶ
τὸ εἶδος ἀπαράλλακτον πάλιν αὐτὸν τὸ αὐτό· ἐπεὶ μέντοι δὲ χρὴ καὶ
ἀναγκαῖον ἀλλοίαν ὅ τε πατὴρ αὐτῆς λαχοῦσαν οἰκονομίας ἕνεκα τῶν
τοιούτων ὅσον ἑρμηνεύειν· ἐπειδὴ γὰρ τῶν τοιούτων τῆς
φύσεως τὸ ἔχει πρὸς τὸ γνωστὸν δόξαν ἀληθὲς ἐστίν· ἐπεὶ
καὶ ὁ πατὴρ τὸ εἶναι· ἵνα μή τις τὸν αὐτὸν ἀναστρέψας καὶ υἱὸν ὑπο-
λάβοι μόνοις ὀνόμασι διαλλαγμένον τῆς ἀλλήλων· οὕτως δὲ οὐ
χρώτως τὸ ὑποστατὸν ἀναγκαίως ἐπιδείξῃ γεννήτως ὁ πατὴρ ἐργάζεται·
καὶ ὑφαίνεσθαι αὐτὸ τὸ συγκρατούμενον καθ' ἑαυτὸν ἐπιφύσει· τὸ μὲν
τὸ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ τὸ εἶναι· ἵνα δείκνυμι τὸ αὐτὸ τὸ εἶναι·
καὶ κοινοῦ τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι τὴν ταυτότητα τῆς θεότητος καὶ τῆς
οὐσίας τῶν ἀμφότερα δόξῃ· διὰ δὲ τὸ ἐκ τούτων τοῦ
μὴ τὸ τοῦ αἰσθητικοῦ νοηθῇ, ὁ πάλιν μὲν πατὴρ· πολλὰ δὲ υἱὸς
λέγεται· ἀλλ' οὕτως ὑφεστὼς πατὴρ καὶ ὑφεστὼς υἱὸν τὸ ἀσχέ-
τως ἀποδείξῃ: ἄλλο:

Ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός, τὸ μὲν ἓν κατὰ φύσιν· δύο δὲ τῇ αἰσθητικῇ· οὐ χω-
ριστός τινος εἰς δύο κατὰ διαίρεσιν τοῖς μέρη· ὡς ἕν καὶ τὸ
τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τε καὶ σχέσεως αἰτία ἔχει· οὐ τε μὴν
ὡς τὸ αὐτὸ καὶ τοῖς δυσὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀποκαλούμενον· ἵνα
τῇ μόνῃ προσηγορίᾳ φαίνοιτο τῆς δυάδος ἡ διάκρισις· οὐδ' ὡς

τὸν αὐτὸν ποτὲ μὲν πατέρα ποτὲ δὲ υἱὸν λεγόμενον· τοῦτο γὰρ Σαβελ-
λίου τὸ δόγμα· ἀλλ᾽ οὐ τοὺς μὲν ἀριθμῷ δύο· εἰ γὰρ ὁ πατὴρ αὖ πατήρ·
οὐδέποτε δὲ υἱοῦ μεταπεσούμενος· καὶ πάλιν ὁ υἱὸς αὖ υἱός· οὐ
δέποτε δὲ πατρὸς μεταβαλλόμενος· οὕτω δὲ οὗτος τοῦ πράγματος
καὶ τὴν διαδιδομένην τῶν αἰσθητῶν· μεταφέροις ἀμφοτέροις καὶ
τὴν αὐτὴν θεότητα· ἐοικότως αὐτοῦ τὸ γνώρισμα τῶν ἀδιαιρέτων
καί· ἐπεὶ λέγεται καὶ ἀπαύγασμα καὶ χαρακτὴρ τῆς τοῦ πατρὸς
οὐσίας ὁ υἱός· οὕτω γὰρ ὑπάρχει εἶναι διὰ τὴν ταυτότη-
τα τῆς φύσεως πατρὸς πρὸς υἱόν· καὶ υἱοῦ πρὸς πατέρα:: ἄλλο:

Ὥσπερ τὸ αὐτὸ τοῦ ἡλίου συνυπάρχον ἀπαύγασμα· οὐκ αὐτὸ ἕτερον
τὸ φῶς ἕτερον εἶναι φῶς παρ᾽ ἐκεῖνον· οὐ καὶ μεταξὺ τόπον εἶναι
καὶ χρόνον τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦτο γενέσθαι· ἀλλ᾽ οὕτως φωτὸς πρό-
εισιν ἐξ αὐτοῦ καὶ δύο μὲν ταῦτα φῶτα κατὰ τὸ ὄνομα ὁρᾶται·
ἓν δὲ ὅμως καὶ φῶς· οὕτως οὐ καινὸν τῆς θεότητος εἶναι ἀδιαίρετον τεί-
μηται ὁ πατὴρ καὶ υἱὸς ὁ αἰσθητός· ἕτερον τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐ-
στὶ τοῦ υἱοῦ· ὅθεν δὲ τὴν θεότητα καὶ τὴν ταυτότητα τῆς οὐσίας·
ἀλλ᾽ ὥσπερ ὁ ἥλιος διὰ τὸ ἀπαύγασμα αὐτοῦ ἐστιν ἐξ αὐτοῦ προελθόν·
καὶ τὸ ἀπαύγασμα τῷ ἡλίῳ ἀχώριστον καὶ ἐξ ἡλίου· οὕτως ὁ
πατὴρ τοῦ υἱοῦ καὶ υἱὸς τοῦ πατρός· ἀχώριστοι ἀλλήλων τυγχάνουσι·
καὶ οὕτως ἀλλήλοις ὑπάρχουσι· τὴν δὲ ταυτότητα τῆς φύσεως εἰς
μίαν συγκρινομένην θεότητα:: ἄλλο:

Εἴ τις ἀναβὰς ἐξελάσαι τὴν στοὰν γράφειν τὰ τρία
ὀνόματα ἀποκαλούμενος τὸν υἱόν· ὅτε πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὸν
πατέρα· διδάσκοντος λέγεσθαι τὸν πατέρα· καὶ πάλιν ἐκ τοῦ πατρός

τὴν ἴσην διὰ τῆς στροφῆς. ταὐτὸ τοῖς ὀνόμασιν αὐτοῦ ἀποπληρούμενον ὅτι καὶ ὁ υἱός. διὰ χαρακτῆρος τοῦ λέγεσθαι υἱοῦ. τὸ ἐξ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ καὶ δημιουργὸν ἀποδείξειν ὁ λόγος. θεὸς ὁ πατήρ. θεὸς καὶ ὁ λόγος. παντοκράτωρ ὁ πατήρ. φέρεται καὶ ἐφ' υἱοῦ. τάδε λέγει ὁ ὢν ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ. κύριος ὁ πατήρ. καὶ υἱὸς κύριος ἰησοῦς χριστός. φῶς ὁ πατὴρ λέγεται καὶ ὁ υἱός. ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ὁ πατὴρ ἀφίησιν ἁμαρτίας. ποιεῖ τοῦτο καὶ ὁ υἱός. ἵνα γὰρ εἰδῆτε φησὶν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. ἐπειδὴ τοίνυν πάντα πρόσεστι τῷ ἀγεννήτῳ ὅσα καὶ ὁ πατὴρ ἀληθινὸν λέγει. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν. καὶ πάλιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τοὺς λόγους ποιούμενος φησί. τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι. καὶ τὰ σὰ ἐμά. εἰ τοίνυν ὅσα πρόσεστι τῷ πατρί, ταῦτα καὶ τῷ υἱῷ. καὶ πάλιν ὅσα πρόσεστι τῷ υἱῷ. ταῦτα καὶ τῷ πατρί. οὐ δυνατὸν ἔτι λέγειν. ἀλλ' ἢ τῷ πατρί. καὶ ὁ πατὴρ ἐν τίσι. τῆς τῶν προσώπων ταυτότητος ἐν τῇ διαφορᾷ φαινομένης ἀπαραλλάκτως. ἐπειδὴ δέ τοι τὸ ἀγέννητος. ἴδιον αὐτοῦ ἐστι γέννημα τοῦ πατρὸς ὁ υἱός. οὐ γὰρ αὐτὸ ἰσόρροπον τῷ φύσει τοῖς τοῦ γεννήσαντος. ἐκεῖνο ἐξαίρετον. οὐδὲν προσὸν τῷ πατρὶ τοῖς τοῦ γεννήσαντος μάλιστα. διὰ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἴδιον ὑπάρχει τὸ γεννηθῆναι.

ἄλλο ὡς ἐξ ὑποδείγματος.

Ὥσπερ αὐτοῖς εἰς εἰκόνα διαγεγραμμένην οἷς τὸ βλέπος καὶ ἀποθαυμάζοντες τὸ τοῦ βασιλέως χαρακτῆρα. καὶ ὅσα περ ἐκεῖνο φαίνεται. ταῦτα καὶ ἐν τῇ γραφῇ διαστάσιμος καὶ ἔχ

ὁρῶν δὲ ἐπιθυμίαν ἔχοι τοῦ καὶ αὐτὸν ἰδεῖν τὸν βασιλέα· καὶ πάλιν
ἀποκρίνοιτ' ἂν ἀναλόγως πρὸς αὐτὸν ἡ γραφή· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε
τὸν βασιλέα· καὶ πάλιν ἐγὼ καὶ ὁ βασιλεὺς ἕν ἐσμεν· ὅτι δὲ ὁ-
μοιότητα καὶ [illegible] διαφέρουσι· καὶ πάλιν ἐγὼ ἐν τῷ βα-
σιλεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν ἐμοὶ κατὰ τὸ τῆς μορφῆς σχῆμα· ὅτι γὰρ τὸ ὅ-
λον τὸ εἶδος πάντως φορεῖ ἡ γραφή· καὶ τὸ τῆς γραφῆς ὅλον
ἐν ἐκείνῳ σώζεται· οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ υἱὸς ὁ λέγων· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν πατέρα· κἀγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· τὸ γὰρ εἶδος τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἀπαραλλάκτως
ἔχων ὁ υἱός· εἰκὼν ἐστὶν ἀκριβής· καὶ μορφὴ τοῦ γεννήτορος
ὅλον ἐν ἑαυτῷ δεικνύουσα τὸν γεννήτορα· οὕτω γὰρ νοεῖσθαι
καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν [illegible] ἴσον· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων
οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἴσος γὰρ ὢν τῷ θεῷ
ὅλος ὢν θεός· ὡς πατὴρ καὶ ὁ πατὴρ οὕτως καὶ ὁ Χριστός (?)· πῶς μὴ ἐναν-
τίως [illegible] θεός· οὕτως ἀπὸ [illegible] ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς ἐστὶν
ἔργα· οὐδεμιᾶς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὔσης διαφορᾶς ὅτι δὲ
θεότητα καὶ φύσιν τὸ [illegible]· ἔργα τοῦ πατρὸς λέγεσθαι
τοῦ υἱοῦ· καὶ τὰ αὐτὰ [illegible] :: ἄλλο:

Εἰ [illegible] ὅσα πρόσεισιν [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible]
καὶ [illegible] φαίνεται· [illegible] ἐπιγράφονται· οὐδὲ κα-
[illegible] μετέχειν [illegible] ὡς πατὴρ καὶ τῷ γεννήτορι·
καὶ [illegible] οὐδὲ [illegible] μείζον δὲ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· ὅτι πατὴρ αὐτὸ τῆς πατρικῆς [illegible]
τὸ εἶδος [illegible] ὑπάρχων ὁ υἱός· ὅλον ἐν ἑαυτῷ φέρει τὸν πατέρα· καὶ

ὅλος ἐστὶν ἐν τῷ πατρὶ κατὰ τὴν ταυτότητα τῆς οὐσίας· καὶ διὰ τοῦ-
το καλῶς καὶ ἀκριβῶς εἴρηται ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν
ἐμοί· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· διὰ γὰρ τὸ κατανοεῖσθαι τὸν
περιλαμβάνεσθαι τὸν υἱὸν ὅσα πρόσεστι τῷ πατρί, τοιοῦτος εἶναι
ἀπαραλλάκτως ὁ ποιῶν ἐστι καὶ ὁ ποιητὴς αὐτοῦ: ἄλλο:

Πατὴρ καλεῖται διὰ τὸ συνεκφέρεσθαι αὐτῷ ἀπαραλλάκτως τῆς ὑπάρξεως τὸν
υἱόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη πατὴρ ὑπάρχων τοῦ ἐξ αὐτοῦ προελθόντος
χωρίς· καὶ πάλιν ἡ τοῦ υἱοῦ προσηγορία συνεισάγει ἀπαραλλάκτως
τὴν τοῦ πατρὸς ὕπαρξιν· τοῦτο γὰρ ὡς πρὸς ἕτερον σημαίνεται·
ἀπὸ τοίνυν ἀναγκαίως δεύτερον ἐστὶν ἐν θατέρῳ· καὶ πατὴρ μὲν
σημαίνεται κατὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννήματος· υἱὸς δὲ ἀπαραλλάκτως κατὰ
τὸ γεννήσαντος αὐτὸν πατρός. ἀλλ' ἐπειδὴ λέγει· ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί: ἄλλο:

Εἰ πάντως ὅ ἐστι λόγος εἰς τὸν υἱόν, εἰς τὸν πατέρα ἐστί· καὶ ἀνάπαλιν
τοῦ υἱοῦ ὅσα τοῦ πατρός· καὶ πάλιν ὅπερ σημαίνει τῷ πατρί, προσ-
σημαίνει τῷ υἱῷ· πῶς οὐ χωρίζεται ἐν ἐκείνῳ, καθ' ὅσον αὐτῷ ἐν τούτῳ
δείκνυται κατὰ τὰ τῆς οὐσίας ἀπαραλλάκτου· διὰ γὰρ τοῦ-
το καὶ κατὰ προσκύνησις ἡ ἐν υἱῷ τῷ πατρὶ γινομένη συναγεῖ ω
... καὶ εἰς τῶν πατέρων ἀπολλύει ὁμολογεῖται καὶ ἔστιν· ὡς ὅτι
μόνον τῷ κατὰ τὸ ... διαφορᾶς πατρός τε καὶ υἱοῦ· διὰ ταυ-
τότητα τῆς οὐσίας οὔσης· καὶ ὅτι ἐν ἀρχῇ τὸν ὄντα φωνῆς
ὁμολογεῖται ἀπολείπων τοῦ ἑτέρου:

Ἀπόδειξις ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς τῶν χριστιανῶν:

Ὁ πατὴρ φησὶν ἐν τῷ υἱῷ· καὶ ὁ υἱὸς ἐστὶν ἐν τῷ πατρί· καθότι δὲ τὸ

τὸ θέλημα· εἰ τοῦτο γὰρ τὸ κατὰ τοῦ θελήματος τρόπον διαφωνοῦσαν τὰς τρεῖς
κρίνεσθαι τὰς τρεῖς νοουμένας· ἀλλ' ὅπερ αὐτὸς ὁ πατὴρ βούλεται· τοῦ-
το καὶ ὁ υἱός· καὶ πάλιν ὅπερ αὐτὸς ὁ υἱὸς θέλει, τοῦτο καὶ ὁ πατήρ· καὶ
συμφωνία τις καὶ ταυτότης θελημάτων καὶ γνώμης ἐπ' αὐτοῖς
φαίνεται· καὶ τοῦτο πατὴρ ἐπὶ υἱοῦ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρός:

πρὸς τοὺς λατ:

ὁ θεῖος [illegible] καὶ ἄλλοτε ἐν [illegible] λογικῆς δυνάμεως πρόσωπον
[illegible] ὁρᾶται· [illegible] πολλὰ [illegible] αὐτοῦ·
[illegible] αὐτοῦ [illegible] τὰ θελήματα αὐτοῦ· [illegible]
κεχρῆσθαι φωναῖς ὡς ἕκαστον ἔπου· [illegible] καὶ ὁ πατὴρ
[illegible]· καὶ [illegible] εἶναι [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] ὅσα βούλεται [illegible]· [illegible]
καὶ ἄλλοι βούλονται καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible]· καὶ τούτων οὐδὲν διαφωνοῦσι [illegible] πρὸς
[illegible] βούλησιν· οὐ γὰρ αὐτὰ [illegible] τὰ αὐτὰ [illegible]
[illegible] ἔχοντες τὸν σκοπόν· ὁ γὰρ [illegible] τὸ
θέλημα [illegible]· [illegible] εἰς ἄλλην [illegible]
[illegible] τῆς γῆς· [illegible] ἕκαστον [illegible]
[illegible] ὅσα βούλεται· [illegible] διὰ τοῦτο καὶ οὐ [illegible]
[illegible] ἀρχήν· καὶ οὐδαμοῦ φαίνεται [illegible] κε-
[illegible] φωναῖς οὐ [illegible] συμφωνία τῆς γνώμης· οὐδὲ τὸ βού-
λεσθαι· [illegible] τὸν υἱὸν ἐπὶ πατρί· καὶ πατρὸς πάλιν
ἐπὶ υἱοῦ· ἀλλ' ἡ τῆς οὐσίας [illegible] ὁμοιότης καὶ ἡ ταυτότης
τῆς [illegible] ἄλλο:

79

Ἐπειδὴ μὲν οὖν ἁπλούστερον ἔχουσι τὴν σύνεσιν· καὶ φυλάττοντες τὴν
εἰκόνα ἀρχήν· ἀφορμήν τε καὶ ἀρχέτυπον καὶ αὐτῶν διαλέγω
λογικῶς καὶ δυναμικῶς· προσθήσω δ' ἐπὶ τούτων ὡς οὐσιώδεις τοῦ
καὶ τὴν ὑπὸ τῶν [illegible] ἐπινοίᾳ καὶ [illegible]
τοῖς τοῦ πατρὸς [illegible] νόμοις· καὶ σύμφωνον ἔχει πρὸς τὴν
τὴν γνώμην· ὡς θέλοντος βούλεσθαί τε καὶ ποιεῖν· ὅθεν πρεσβεύ-
ται δεινά· οὕτω τοίνυν ἔχοντος τοῦδε· καὶ ζωοποιοῦ [illegible]
παρὰ πᾶσιν ὁ τοῦ δημιουργεῖν μόνος ὁ υἱὸς μονογενὴς καὶ λόγος
καὶ σοφία ἐστίν· εἰ δὲ γὰρ ὅπερ οὕτως τὸ [illegible] ὅτι καὶ ὁ πατὴρ βού-
λεται μονογενῆ καλεῖσθαι τὸν καὶ σοφίαν καὶ λόγον καὶ τοῖς
ἄλλοις λογικοῖς [illegible] ταῦτα ὑπάρχειν· καὶ τοῖς ὀνόμα-
σι ἀποκαλεῖσθαι καὶ αὐτός· ὅτι ὁ πατὴρ αὐτὸς καὶ υἱός· ἀλλὰ τούτων
οὐδέν· οὔτε μονογενής ἐστιν υἱός· οὔτε λόγος· οὔτε σοφία· οὔτε
φῶς· οὔτε ἀπαύγασμα· οὔτε μορφή· οὔτε εἰκὼν τοῦ πατρός·
διὰ [illegible] ὅτι πατὴρ οὐ τὸ βούλεσθαι τὸν αὐτὸς
ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸ κινεῖν ἔχει πρὸς αὐτὸν τὴν γνώμην παρα-
σκευάζει λέγων τὸν υἱόν· ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί·
καὶ πάλιν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἀλλ' ὁ [illegible] τοῦ πατρὸς οὐσί-
αν [illegible] ὑπάρχων γέννημα φέρεται ἐν ἑαυτῷ τὸν πατέρα· φαί-
νεται δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πατρί· κατὰ [illegible] ὁ αὐτὸς οὗτος
λόγος καὶ [illegible] οἷς [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ οὐκ ἔξεστιν εἰπεῖν· ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοί: ἄλλο ὡς ἐξαίρετον:
Εἰ τὸ κεκλῆσθαι φησὶ υἱὸν καὶ εἰκόνα τοῦ πατρός· ἴδιον αὐτῷ κατὰ

φύσιν ἐξ[illegible]

φύσει ἐρμηνεύεται τοῦ τόπου τοῖς ὀνόμασιν ἀποσημαινομένων·
τὴν κατὰ λόγον καὶ ἡμᾶς αὐτοῦ οὕτω· ἐπειδὴ περὶ καὶ υἱοὶ κεχρή-
μεθα· καὶ κατ' εἰκόνα γινόμεθα θεοῦ· ὅμοιον εἶναι κατ' οὐ-
σίαν αὐτοῦ·: περὶ ταύτα λύσις·:
ἀλλ' εἰ μὲν τῶν ὦ βέλτιστοι κατὰ χάριν· ὅτι δὲ θεὸν λόγῳ κατὰ φύσιν
τοῦτο ὑπάρχει· καὶ περὶ μὲν εἰκόνος λέγεται τὸ ὁμοιότατον
θεοῖς κατά· ὡς οὐ κατὰ τὸ σῶμα ἔχοντες ἀλλὰ φυσικὴν τὴν
ζῶα· περὶ δὲ υἱῶν· ἀλλ' εἶπε θεοὶ ἐστέ· καὶ υἱοὶ ὑψί-
στου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε· καὶ ὡς εἷς τῶν
ἀρχόντων πίπτετε· ὡς ὅμοια πάθη [illegible] μεθα
[illegible] τὸ [illegible] τὸ φύσει· ῥᾳδίως ἐξ οὗ ἀπή-
φανεν ἀπὸ [illegible] ἀπόφασιν ὃ κατὰ χάριν τὸ
[illegible] καὶ υἱοὶ καὶ θεοί· ἀλλ' ἡ φυσικὴ πρόσεστι τὰ ἡμᾶς· ἀ-
[illegible] χρηματίζομεν θεοῦ· ἐπειδὴ περὶ τὸν ἀγαθὸν
εἰκόνα· τουτέστι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐδεξάμεθα καὶ ὡς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] θεοῦ [illegible]
[illegible] πολλὴ τίς οὖν καὶ ἄμετρος ἡ διαφορὰ
[illegible] τῶν κατὰ χάριν κεκλημένων υἱῶν· καὶ τοῦ
κατὰ φύσιν οὕτως καὶ ἀληθινῶς· καὶ φανερὰ [illegible] ὑμεῖς [illegible]
[illegible] χρῶνται [illegible] ἄλλο:
Εἰ τοῦ [illegible] καὶ μόνης [illegible] αὐτίας· ὅμοιον εἶναι τῷ πατρὶ φα-
[illegible] ἔχει [illegible] ἐπειδὴ [illegible] βούλεται ὁ πατὴρ
ταῦτα καὶ αὐτός· οὐ [illegible] τῷ πατρὶ κατὰ τοῦ προαιρετικοῦ· ἀλλὰ
[illegible] [illegible] ὁ μὲν πατὴρ [illegible] ὀνόματι

μόνου τοῦτο ἐστίν· ὁ δὲ υἱὸς, οὔτε υἱός. οὔτε ἀπεξενωμένως τοῦ
γεννήσαντος εἶναι· διὰ μόνων τῶν θελημάτων αὐτοῦ μετοχῇ.
ἐπεὶ καὶ ὁ παῦλος μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ χριστοῦ· καὶ προσοικειῶν
αὐτῷ, κατὰ τὸ βούλεσθαι πάντως ἃ καὶ αὐτὸς ἐβούλετο.
καὶ κατὰ τὸν τῆς ἀγάπης κανόνα λόγον εἶχε μὴ δίχα τῶν θε-
λημάτων αὐτοῦ· οὐ μέντοι δὲ καὶ φύσιν ἔσχε τὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον ὁμοῦ καὶ ἀσεβές· ἀνάγκη φέρειν τὸν υἱὸν
μετόχως αὐτῆς μόνης τῆς οὐσίας· καὶ τῆς φύσεως χαρακτῆ-
ρας· οὕτω γὰρ οὕτως ἀληθέστερον ἓν μετὰ τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ἀπα-
ραλλάκτως ὡς καὶ δύνασθαι λέγειν· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ· καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί· καὶ πάλιν ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα:

ἄλλο. τοῦ αὐτοῦ ἐπιχείρημα:

Οὕτως ἕν ἐστιν ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός· καὶ κατὰ τοῦτο δὲ τοῦ τρόπου δια-
φέρειν ἐστὶν αὐτοῖς· ἐν τῷ ἐφικτὸν νοηθῆναι υἱὸς πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ πατέρα κατά γε τὸν τῆς οὐσίας λόγον· καὶ ὡς αὐγὴ
τις πρὸς τὸν ἥλιον τὸ ἐξ αὐτοῦ προϊὸν ἀπαύγασμα· διὰ γὰρ
τοῦτο καὶ διὰ τὸ οὕτως ἔχειν τὸν υἱὸν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα·
ἐργαζομένου τοῦ υἱοῦ ὁ πατὴρ ἐργάζεται· καὶ πρὸς ἡμᾶς
ἐρχομένου πάλιν αὐτοῦ· ὁ πατήρ ἐστιν ὁ ἐρχόμενος ὡς αὐτὸς
ἔφησεν· ἐλευσόμεθα ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ· καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ
ποιήσομεν· πάντα γὰρ καθάπερ ἤδη προείρηται· παρὰ
πατρὸς δι' υἱοῦ γίνεται· καὶ γοῦν ὅταν τις τύχοι θεόθεν δεδο-
μένης χάριτος· ταύτην ὁ πατὴρ δι' υἱοῦ χορηγῶν φαίνεται· καὶ
μαρτυρεῖ ὁ παῦλος γράφων πρός τινας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη

ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν ἑτέροις ἐπιστολ-
φησίν· αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν· καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύ-
ναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ᾽ εἰ μὲν τῆς τῶν δύο ἑτερότητος πατρὸς
πρὸς υἱὸν εἶπεν ἂν κατευθύνοιεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν· ἵνα τοῦτο
σημαίνῃ· νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε· τὴν δὲ ταυτότητα τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ ἐμφανίζων σαφῶς τὸ κατευθύναι τέθεικεν ἑνικῶς· οὐχ ὡς
ἰδίᾳ μὲν τοῦ πατρὸς ἰδίᾳ δὲ χορηγοῦντος τοῦ υἱοῦ· ἀλλ᾽ ὡς πατρὸς
πατρὸς δι᾽ υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἐκ τῆς μιᾶς θεότητος διαπεμπομέ-
νων χαρισμάτων εἰς τοὺς ἁγίους :· ἄλλο:

Εἰ καὶ χωρεῖ τὸ κατὰ φύσιν τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ὁ υἱός· καὶ ἔστι τῆς θεό-
τητος ἀδιάστατος τῷ γεννήτορι· ὁποίαν ἔχει τὸ ἀπαύγασμα πρὸς
τὸν ἥλιον· ἐξήρτηται καὶ μόνου τοῦ πατρὸς τοῖς ἁγίοις ἐπιδιδόναι τὰ
χαρίσματα· ὡς μὴ συνεπιδηλουμένου δηλονότι πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ
υἱοῦ· ἄγραφος μέντοι ἐστὶ λόγιον· καὶ ἐνεργεῖ ἡ πίστις τοῦ θεοῦ· ποῖον
ἔχει λόγον· οὐδ᾽ ὡς τῶν ἁγίων πνευμάτων ἐπικοινωνοῦντος
θεοῦ πρὸς τὴν δόσιν τῶν θείων χαρισμάτων· μόνον αὐτὸν πα-
ραλαμβάνεσθαι· οὐ γὰρ ἀνέξεται τῆς λεγόντων τινὸς δύνασθαι
αὐτὸν ἐκπέμπειν· θεὸς λέγων ὁ πατὴρ καὶ ὁ ἄγγελος· ἀλλ᾽ οὐδὲ ἔδει αὐτὸν
ὀνομάζεσθαι ἄγγελον· μόνῳ γὰρ τὸ διδόναι πρέπει θεῷ· ὁ δὲ
δίδωσιν οὐ μετά τινος ἑτέρου τῶν πνευμάτων· ἀλλὰ μόνῳ τῷ
υἱῷ καὶ δι᾽ υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι δίδωσιν αὐτὸ καὶ πάλιν τὸ
γνώρισμα· ὅτι πατὴρ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς ἴδιον ἐστὶ γέννημα· καὶ
τὸν πατέρα ἔχων ἐν ἑαυτῷ· αὐτὸς τελείως ὑπάρχων ἐν πατρὶ
πάντα ἐνεργεῖ καὶ ἐργάζεται· καὶ χορηγεῖ τοῖς ἁγίοις τὰς δωρεάς·

ἐπειδὴ τοῖς πᾶσι λαοῖς· σημεῖον τῆς θείας πόλεως περὶ ὑμῶν
ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ· τὴν δὲ θείαν ἐκείνην τοῦ χριστοῦ [illegible]·
ἄλλο ὡς ἐξ αὐτῆς θεοῦ τὴν ἀφορμήν·

Εἰρηναῖος φησίν· ἐπειδὴ τῶν πνευμάτων συμβαίνει διαλαμβάνεσθαι
διὰ τοῦ δωρεαῖς τῶν χαρισμάτων ἐπιδόσεσι· τοιοῦτον ἄρα ποιη-
σάμενος, τὸν πατριάρχην ἰακὼβ· ἀξιοῦντος δωρεαῖς θείαις χάρισι·
τοὺς ἀξιωτικοὺς [illegible] τὸν ἰωσήφ· διηγούμενος καὶ τὸν [illegible]
λέγοντα· ὅθεν ὁ ἐκφωνῶν [illegible] ἕως τῆς [illegible]
[illegible]· καὶ ὁ ἄλλος [illegible] τῶν [illegible]·
[illegible] ταῦτα· [illegible] φησὶν ὀνομάζων θεοῦ προσκ-
[illegible] καὶ τὸν ἄλλον· ὡς [illegible]·
[illegible] ταῦτα [illegible]·

Εἰ προφητικοὶ [illegible]· [illegible] λέγοντι συμπαρα-
λογίζονται οἱ χειρόγραφοι καὶ [illegible], οὕτως ἄξιον [illegible]
[illegible] τὸν ἰακὼβ· [illegible]
[illegible]· ὡς ἄλλον [illegible]
καὶ δύνασθαι [illegible]
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]·
ἄξιον οὕτως [illegible] τὸν ἰακὼβ· [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
[illegible]· ἄξιος πρὸς [illegible]
καὶ τοῦ [illegible]· [illegible] ὡς [illegible] τῶν
[illegible] καὶ [illegible] δογμάτων [illegible]
[illegible]· [illegible]·

νοήσωμεν καὶ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ πατριάρχου τὸν λόγον· ὡς γὰρ
ἀληθῶς ἄγγελος· καὶ ἐπὶ ἄλλω πράγματι τῶν τῆς [illegible] [illegible]
παραδίδωσι γέγραπται· πρῶτον μὲν ἔφησεν· ὁ θεὸς ὁ ἐκτρέφων με ἐκ
νεότητος μέχρι [illegible] τὰ παιδία ταῦτα· εἶτα φησὶν· ὁ θεὸς καὶ ὁ
ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν· ἵνα δὲ καὶ μάθῃς
λέγων ὁ θεὸς· σημαίνει τὸν πατέρα· διὰ δὲ τοῦ λέγειν ὁ ἄγγελος τὸν ἐ-
ξ αὐτοῦ λόγον· ὅτι δὲ γὰρ ὁ υἱὸς καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης
βουλῆς ἄγγελος· ὅτι δὲ τὸν υἱὸν λέγει φησὶν καὶ οὐ τοῦ [illegible] τὸν ἄγ-
γελον ὁποῖον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible].
[illegible] γὰρ ὁ ἄγγελος· οὐ κτίσμα [illegible] μετέχει τοῦ τὸν λόγον· ἀλλὰ
πρὸς [illegible] ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν· ἰδοὺ
τοίνυν ἐκ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων· ὅτι δὲ καὶ ὁ ῥυόμενος αὐτὸν
ἀλλὰ τῆς τῶν [illegible] τῶν ἀγγέλων:·

ἀπόδειξις ἐφεξῆς ὅτι ὁ θεὸς καὶ ῥυόμενος ἐκ πάντων
τῶν κακῶν τὸν πατριάρχην Ἰακώβ:·

Χεῖρα [illegible] πρὸς τὸν πατριάρχην Ἰακὼβ ἄγγελος· καὶ τοῦτο κα-
τὰ [illegible] γραφή· ἀλλὰ συνέχων αὐτὸν ὁ ἅγιος ἔφασκεν·
οὐ μή σε ἀπολύσω ἐὰν μή με εὐλογήσῃς· καὶ διὰ τοῦτο ὁ θεὸς· αὐτοῦ
[illegible] τοῦ πατριάρχου φαίνεται φωνή· εἶδον θεὸν πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον· τοῦτον τὸν ὡς ἄγγελον αὐτῷ ὀφθέντα [illegible]
τοῖς [illegible] [illegible] τὴν εὐλογίαν:·

ἄλλο ἐκ τῶν αὐτῶν:·

Ὤφθη δὲ τῷ πατριάρχῃ καὶ ὁ θεὸς ὡς [illegible] καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ
ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευθῇς.

ἤκουσε δὲ τῶν ὀργιζομένων καὶ ἀπειλῆς· καὶ πάλιν ὅτε Λάβαν
κατεδίωξε τὸν Ἰακὼβ καὶ κατέλαβεν· τότε πάλιν ὁ θεὸς ἐκώλυ-
σεν τὴν ἐπιφορὰν· οὐ συγχωρήσω λαλῆσαι ῥῆμα πρὸς τὸν
Ἰακώβ· ὅτι δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ ὁ θεὸς ἐξεῖπε· αὐτὸς εἰσαγαγε-
της λέγων πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συγγενεῖς· ἐκώλυσεν ὁ θεὸς Λά-
βαν κακοποιῆσαί με· καὶ πάλιν ἐν Βεθλεέμ ἐλθόντος παρὰ τοῦ
αὐτοῦ ... ἐσώζετο· διὰ δὲ τοῦ θεοῦ ...
βαλεν· ἐξῆλθε ὅτι ἐκ χειρὸς τοῦ ... τοῦ φο-
βουμένου αὐτοῦ θεοῦ.

ἄλλο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐστιν.

Λέγει πρὸς Ἰουδαίους ... ἀποδεικνύων ὁ σωτήρ· ὁ πέμψας με
πατὴρ ἐκεῖνος μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώ-
ποτε ἀκηκόατε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἐδίδαξεν ὅτι μὴ πιστεύσαντες τῷ
υἱῷ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ λόγου, οὔτε τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκηκό-
ασι λέγοντος τοῦ θεοῦ· οὔτε μὴν τὸ εἶδος αὐτοῦ τεθεάκασι
πώποτε· διὸ οὔτε ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς μένοντα τὸν λόγον.
ἐπειδὴ λοιπὸν ἀποστραφέντες καὶ ἠθέτησαν· ὅτι εἰ ἐδέξαν-
το τὸν ἀπεσταλμένον, ἤκουσαν ἂν καὶ τῆς φωνῆς τοῦ θεοῦ καὶ τὸ εἶ-
δος ἐθεάσαντο αὐτοῦ· καὶ εἶχον μένοντα τὸν λόγον· ταῦτα
πάντα τὸν υἱόν ἐστιν ὁ υἱός· φωνὴ καὶ εἶδος καὶ λόγος τοῦ πατρός· ὅτι
δὲ εἶδός ἐστι, δηλοῖ τὸ καὶ εἰκὼν καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως

τοῦ γεγεννηκότος· ἔχων οὖν ὡς χαρακτὴρ τὴν φύσιν ἐν ἑαυτῷ τὸ πρωτότυπον. οὗ καὶ εἰς χαρακτῆρα ὑπάρχων ἔλεγεν· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν::

ἄλλο σημαῖνον, ὅτι ἓν εἶδος θεοῦ καὶ

πατρὸς ὁ λόγος::

Ὁ περιάρχων γὰρ καὶ μείζων ἐν ἑαυτῷ τὸν θεὸν καὶ πατέρα ... ἐπὶ τῇ φύσει ἐστίν. ὅτι καθά φησιν ἡ θεία γραφή αὐτὸ ... ὤν ... τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ. εἶδος δὲ θεοῦ ... ... ὅμοιον τῷ πατρὶ ... ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν::

ἄλλο τοῦ θεοῦ ... χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου::

Συνείσονται φησὶν αὐτοὶ ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου ... τῶν ἐμῶν μαθητῶν καὶ περὶ πάντων τῶν δι' αὐτῶν πιστευόντων, καὶ ... λέγων· πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς καὶ ἡμεῖς· καὶ μετ' ὀλίγα· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσι καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς καὶ ἡμεῖς ἕν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ... ὡς προείπομεν τὴν φανοῦντες ἕνωσιν ἐν τῷ πατρὶ γενόμενοι.

οὕτω καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς τῷ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα· καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν ὁ πατὴρ
οὕτως τῷ εἶναι πρὸς τὸν υἱὸν καθὰ καὶ πρὸς ἐκεῖνον· καὶ ὡς πατὴρ οὐδεὶς
ἀναγκαῖος λόγος· ὁμοίως τὸ ἐκεῖνον εἶναι κατὰ φύσιν πατέρα· ὅτε δὴ
καὶ πρὸς αὐτὸν τῷ γεννᾶσθαι λεγόμεθα· οὕτως οὖν κἀκεῖνον πάλιν
λέγειν ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ πατρὸς εἶναι τὸν υἱόν· ἐπειδὴ φησὶν
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· ὡς γὰρ προλαβόντες εἰρήκαμεν·
οὕτως ἐστὶν ἐν πατρὶ καθὰ καὶ υἱός· ἐπείπερ καὶ ἡμᾶς ἀνάγκη
[illegible] ὁμολογεῖν ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι τοῦ πατρὸς διὰ τὸ ἐν γεννᾶσθαι
πρὸς αὐτόν· τί εἰπεῖν αὐτοῖς καὶ ἐν γινόμεθα πρὸς τὸν πατέρα ἀ-
[illegible] καὶ ἐφ' ὃ τὸν [illegible]· μηδὲ γὰρ ἐπὶ τῆς [illegible]
ἀναβαίνων εἰς τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν· καὶ ὡς ἐν ὑπάρχειν
λέγεσθαι πρὸς αὐτόν :· λόγος ἐφεξῆς :·

Ταῦτα καὶ ὁ τῶν χριστομάχων πατήρ· καὶ τῆς φλυαρίας αὐτῶν
χορηγὸς διάβολος εἰρηκὼς ἠνίξατο· καὶ δὴ εἰς ἄδην κατα-
βιβασθεὶς καὶ εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς· ὡς γὰρ τότε [illegible] ἐκεῖνος
εἶπεν· ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν· ἔσομαι ὅμοιος τῷ
ὑψίστῳ· τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ οὗτοι πολὺ τῆς αὐτῶν φύσεως
τὸν ὅρον ὑπερβαινόμενοι· καὶ τῆς θείας τῆς οὐσίας ἀναβαίνειν
τὸ μεῖζον οὐ φοβοῦνται λέγοντες· ἐσόμεθα ὅμοιοι τῷ ὑψί-
στῳ· ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπειθοῦντες ὁ τοῦ θεοῦ λόγος βοᾷ· ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ
πατὴρ ἕν ἐσμεν διὰ τὸ τῆς οὐσίας ἀπαράλλακτον· οὕτω καὶ
οἱ χριστομάχοι ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιῶντες· ἡμεῖς καὶ ὁ διάβολος ὁ πατὴρ
ἡμῶν ἕν ἐσμεν διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀπαράλλακτον· εἰς τοῦ-
το δὲ ἤδη μωρίας ἥκουσιν· ὡς οἴεσθαι καὶ χαίρειν

ἔχοντας αὐτὴν τὸ καλεῖσθαι διὰ τὸ ὁμοίως εἶναι δύνασθαι καὶ
τὴν φιλίαν τοῦ τὴν χάριν ἀποδιδόναι [illegible]. καὶ γὰρ κεκτημένος
καὶ τὸ μεταβάλλοντας τὸ τὴν φιλίαν οὕτως γὰρ. ἴσως ἑαυτὸν εἶναι πο-
[illegible] τὸ πρὸς [illegible] διαφοράς. καὶ τὸ [illegible] αὐτὸ τὴν
φιλίαν ἀξίωμα καὶ χάριν αὐτοῖς ἀποδιδόντας διὰ πολλὴν φι-
λίαν :: [illegible] ὡς [illegible] ::

Κἂν λέγῃ φησὶν ὁ υἱὸς ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. ἐπειδὴ ὁμοίως ἐστὶ τῆς
αὐτῆς οὐσίας [illegible] πατρί. [illegible] καὶ φύσιν οὕτως ἓν ὡς
πρὸς τὸ γενόμενα. καὶ ἁπλῶς αὐτὸς λέγων ὁ υἱὸς. [illegible] πατὴρ γνώσ-
[illegible] ἐγὼ καὶ [illegible] ἐσμεν. οὕτω καὶ αὐτὸ [illegible] ::

περὶ τούτου [illegible] ::

Εἰ οὕτως ἐστὶν ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς ἕν. ὡς καὶ [illegible] πρὸς τὸν πατέρα καὶ ὁ πατὴρ
πρὸς [illegible]. οὐδὲν [illegible] τὸ μεταξὺ τοῦ [illegible] καὶ [illegible]. [illegible]-
[illegible] καὶ φύσιν [illegible] ὁ αὐτός. [illegible] μόνον [illegible] χρόνῳ. ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων. ἀλλὰ καὶ ἔχει τὸ προτερεῖν καὶ τὸ
χρόνον. ἔσται πάλιν [illegible] ὁ αὐτός. [illegible]
τὸ [illegible] τὸ εἶναι καὶ φύσιν ὅμοιον [illegible] τυχεῖν [illegible]
[illegible] μεταξὺ χρόνων τὸ πρὸ πάντων αὐτοῦ [illegible]
[illegible]. [illegible] ὁ χρόνος [illegible]. [illegible]-
[illegible] καὶ τὸ γὰρ πρὸ [illegible] χρόνοις [illegible] οὐσίας ὑ-
πάρχειν. [illegible] ἐστὶν [illegible] τὸ μεταξὺ [illegible] καὶ αὐτοῦ.
καὶ [illegible] ἐστὶν [illegible]. [illegible] χάριν αὐτοῖς
μόνος [illegible]. [illegible] τοῦτο. καὶ [illegible]
[illegible] γενόμενοι. αὐτὸς δὲ τὴν [illegible] δόξαν

φέρει· τῶν δὲ οὕτως ἀκολουθούντων· ὁ τοῦτο εἶναι τῇ φύσει αὐτοῦ.
τὴν αὐτὴν εἶναι [illegible] χώραν ὑπάρχειν ἐπ' αὐτὸ τὸ πῦρ· καὶ τὸ κινοῦν καὶ
ἑκάστου τὸ καλὸν λέγεσθαι καὶ μονογενῆ καὶ λόγον καὶ σοφίαν τοῦ
πρός· ὥσπερ ἡ φύσις μία· τούτοις ἔσται καὶ τὸ ὄνομα κοινόν.
καὶ ὁ πρῶτον τῇ φύσει [illegible]· τοῦτο [illegible] ἀνάλογον καὶ
τοῖς τῆς αὐτῆς μετέχουσιν οὐσίας· ὅθεν τοῦτο ἄλλο· καὶ ὅτι
δημιουργοί εἰσιν τῆς [illegible]· τὸ μὲν σοφία τὸ λόγος
ἀπεικάσματα· μόνος δὲ ταῦτα ἐστὶν ὁ θεός· [illegible] τῇ φύσει
ἔσται πρὸς τὸ κινοῦν αὐτός· [illegible] ἐστὶ [illegible]-
νήσου· καὶ οὕτως ἐστὶν τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ πρῶτον· [illegible]
τιμὰς τὴν πρὸς αὐτὸν σχέσιν τὴν [illegible] μεταλαμβάνοντες μετὰ
χάριτος [illegible] πλείονας [illegible] ὁ [illegible]
πυρὰ [illegible] τὸ πρῶτον·

ἄλλο κατὰ ἁρμονίαν [illegible]· δείκνυσιν ὅτι τὰ
ἐξομοιούμενα [illegible] καὶ τῇ φύσει τῶν
ἰδεῶν οὐκ ἐξομοιοῦνται· ἀλλ' ὡς [illegible] ἐκεῖνο
τῆς φύσεως [illegible] γίνονται [illegible] πρόσ-
εσιν τὸ καλὸν [illegible]·

λ λέγει πρὸς τίνας [illegible]· καὶ γίνεσθαι [illegible] καὶ τὸ-
χρόνους· [illegible] καὶ πάλιν [illegible]· [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· καὶ πάλιν [illegible]
[illegible]· [illegible] πρὸς τὸ [illegible]
[illegible] λέγει· γίνεσθαι [illegible]· καὶ [illegible]

προσφέρει· καὶ πάλιν γίνεται ~~[illegible]~~ καὶ οἰκτίρμων [εὐ]
ὡς ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτίρμων ἐστί· ἀναλόγως τοῖς ἀγα-
θοῖς ἔργοις ἐξομοιοῦσθαι θεῷ· ὅτι [illegible] ἐνδέχεται [illegible]-
σιν [illegible] ἀβουλίαν· καὶ κατὰ φύσιν εἶναι τοῦ πατρὸς· ὥσπερ ἐστὶν εἰκών.
καὶ πάλιν· ὅτι μιμεῖσθαι τοὺς μαθητὰς τὸ τοῦ ὄφεως φρόνι-
μον· καὶ τὸ τῆς περιστερᾶς ἀκέραιον· καὶ τὸ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν τοῦ
οἰκείου προσέχειν τοῦ πάντων λόγου· καὶ ὄφεις αὐτοὺς καὶ περιστε-
ρὰς κατὰ φύσιν ἀκεραίως γίνεσθαι [illegible] θεοῦ· ὅταν χε-
ιραγωγηθῇ γίνεσθαι πρὸς θεὸν [illegible]· οὐδὲ [illegible]· ὅτι δὴ
[illegible] οὐσίας λόγον [illegible] πρὸς θεόν· ὥσπερ ἐστὶ καὶ ὅλος
πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· ἀλλὰ μέχρι μόνης ἐννοίας τῆς πράξεως
[illegible] πρὸς τὰ αὐτῆς [illegible] βουλόμενα [illegible] γί-
νεσθαι· οὐκ ἔστι μὲν ἀλλὰ [illegible] φίλοι πρὸς θεόν· ὅταν
[illegible] πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι λεγόμενα· ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς [illegible] ἐστὶ
φύσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ λόγον· [illegible] ὡς πρὸς ἀλλήλους
γινόμενα· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς ἀλλήλους· [illegible]
ὥσπερ [illegible] περιστερὰ γίνεσθαι ∴ ἄλλο:

Ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ· τὰ κατὰ φύσιν αὐτῷ προσόντα ἀγαθὰ προσφέ-
ρειν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐξομοιοῦσθαι θέλουσι· ὡς πρὸς τὴν ἀγη-
θῆ [illegible] ἐκεῖνα· καθὼς καὶ [illegible]
ὁ κύριος [illegible] βούλεται λέγει· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
ἑαυτοῦ [illegible] πάντως ἐξομοιοῦσθαι

καὶ φύσει αὐτῶν· ἀλλὰ μόνον καὶ τὸ τῆς προτάσεως σχῆμα· οὐχ ὡς
ὅταν λέγῃ πεφυκέναι· ἵνα εἴπῃ τὸ καθόλου καὶ κυρίως τὸ ἐπιστητὸν
ἐξ ἑαυτοῦ λαβὼν τὸ παράδειγμα· ὑποθέσεως ἵνα καὶ φύσει
τῶ, ὡς πρὸς [illegible] τοῦτό φησιν· ἀλλ' ἵνα ὥσπερ φυ-
σικῶς τὸ εἶναι αὐτοῖς πρός τι, οὕτω καὶ κυρίως [illegible]
χὰ καὶ [illegible] αὐτὰ [illegible] εἰς ἀλλήλων τὸ [illegible]
κὴν [illegible] πρὸς [illegible] ἤδη λαμβάνουσι [illegible]
τῆς [illegible] γνώσεως· ὥσπερ τὸ κινοῦν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀπόληξιν· οὕτω γὰρ περὶ [illegible] ποσοῦ
γέγραπται· ὅτι τὸ πλῆθος [illegible] ποσὸν [illegible] καὶ
[illegible] ἄλλο:

Τὰ φύσει πρός τι ἅμα ὥσπερ [illegible] ἀντιστρέφει γίνονται-
τοῖς πρὸς αὐτὰ [illegible] προσήκουσι [illegible]
[illegible] ὁ ποιῶν [illegible] ὅρος καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] προαιρετικῶς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς τὸ πρᾶγμα [illegible] ὅταν οὖν λέγῃ πε-
φυκέναι· ἵνα καὶ αὐτοὶ τὸ [illegible] καθόλου καὶ κυρίως τὸ [illegible]
[illegible] φύσει [illegible] εἰς [illegible]
[illegible] τοῦτό φησιν· [illegible] ἀλλ' ἵνα [illegible]
[illegible] προσέρχεται· τοῦτο καὶ [illegible] ὡς πρὸς ἀλλήλους [illegible]
ὥσπερ ἐστὶ καὶ φύσει αὐτοῖς πρὸς τὸ πρᾶγμα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] λεγόμενον· ἀλλὰ [illegible]
φυσικῶς [illegible] [illegible]

ἐξ ἀπάντων τὸ ἀληθὲς οὐ χεῖρον· εἰ γὰρ ἐβούλετο γενέσθαι καὶ φύσει
τὸ καλεῖν ὁ υἱός, ὅπερ ἐστὶν αὐτὸς πρὸς τὸν πατέρα, ἐχρῆν εἰπεῖν· γύναι ὥσ-
περ ἐγὼ πρὸς σὲ πατὴρ τὸ εἶναι, οὕτω καὶ αὐτοί. νῦν δὲ τοῦτο μὴ
οὐκ εἶπεν. διὸ δὲ πληθυντικῶς χρησάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ λέγει
γύναι ὥσπερ ἐγὼ καὶ σὺ τὸ εἶναι, οὕτω καὶ αὐτοὶ τὸ εἶναι τὸ ὥσπερ
διδασκαλικῶς σαφῶς ὅτι ὥσπερ οὐκ ἔστι τὴν τῆς σχέσεως φύσιν μετα-
ποιῆσαι βούλεται, ἀλλὰ ταύτῃ πρὸς αὐτὸν προσλαμβάνειν· ἀπὸ τούτου
γάρ· ἀλλὰ μόνα τῆς καὶ προσάγεται κατὰ τὸ προσλαμβάνουσα τὸ
φύσει πρὸς αὐτὸν τοῦτο εἶναι καὶ γνώμην ἐπάγων τῇ· ὅπερ ἐ-
στὶν αὐτὸς φυσικῶς πρὸς τὸ γεννήσαντα:·

ἀποδεδωκὼς ὅτι τὸ κατὰ τὸ γίνεσθαι· οὐ φύσεως
σημαντικὴ μεταβολή· ἀλλ' ὅτι τὸ αὐτὸ ἢ ταὐτόν:·

Εὐφυέστατα τοίνυν ὁ Σωκράτης· ὅτι τὸ ἐχθροὺς ποιεῖν κατα-
σκευήν· καὶ πάλιν τὸ ταύτης ὑπερβαίνειν δ' ἔχθος· ἀλλ' εἰ δεῖ τ' ἄλλ'
ὅτι ὥσπερ οὐκ ἔστι τὸ φύσεως φυσικῶς· καὶ ἔχθος ὑπερβαίνεται· καὶ
τοὺς ἐχθροὺς ἐφασκε δύνασθαι κρατεῖν· ἀλλ' ὅτι τὸ ταὐτό-
ματον τὸ καὶ τὸ δυνατὸν αὐτοῦ τοῦτο πάθος· οὐ γὰρ ὥσπερ
ὁ υἱὸς λέγει· γύναι καὶ αὐτοὶ τὸ εἶναι τὸ ὥσπερ· οὐ χεῖρον κατὰ φύ-
σιν γίνονται πρὸς τὸν οἰκεῖον τοὺς φύσει· ἀλλ' ἵνα τὸ
ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ μόνον ἔχοντα δι' ἀλλήλους τὴν γνώμην·
καὶ διὰ φιλίαν κατὰ τὸ περισφίγγονται· ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς τὸ
ἄρα. τὸ καλῶς εἶναι τὸ εἶναι. ὥστε ἐστὶν οὐ φυσικὴν τὴν
προσλαμβάνειν χαρακτῆρος μεταβολήν. ἀλλ' ὡς δυνάμει καὶ ὑπόδειγ-
μα τὸ φύσει πρὸς τὸν αὐτὸν τοῦτο· τῆς περιουσίας τῆς καλῆς

κινούμενος· τὸ γὰρ κινοῦν ἢ πάντως ἀνάγκη θέλειν, ἀλλ' ὅ κινοῦν τινὰς πρόσθεν ἔχει·

ἄλλο δ' οὐ κινῶν ἑαυτὸ ὅπως πρὸς τι καὶ τὸ
ἐκτὸς τούτου· ἵνα ὡς περὶ ἄλλο καὶ οὐ τὸ ἐστι τὸ
τῷ καὶ αὐτὸ τὸ κινοῦν τὸ ὄν· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ
οὐ κινεῖ· ἵνα ὅταν τελειῶται καὶ ὡς ἔχει·

μεγάλην τινὰ καὶ ὑπερφυῆ ἀπορίαν τὴν αὐτοῦ καταστήσαι χαίρειν βουλόμενος ὁ τῶν λόγων· ἐπιτιθεὶς ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ὅλον τὴν πρὸς ἑαυτό· φορὰ γὰρ μέν γε τὸ σῶμα τὸ αὐτοῦ κινοῦν κινεῖ· ἔχει δὲ τὸ ἑαυτοῦ τὸ πρῶτον· ὡς λόγος αὐτὸς καὶ ἀπαγγελεῖ. ὡς πρῶτον φησὶν ἀλλήλοις κινεῖται· διὰ τὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν φορᾶς ἀεί· καὶ οὐ περὶ κινεῖ, διὰ τὸ εἶναι μὲν τὴν σῆς οὐσίας τὸ ἴδιον· οὕτω βούλεται· ἵνα καὶ αὐτοὶ δὲ κινοῦντες τινὰς συναφθέντες ἀλλήλοις ἀναπαύσωνται· καὶ ὥσπερ τὸ σῶμα γίνεται κινούμενον πάντες ὥσπερ ὡς πάντως φορᾶ, διὰ τὸ κινεῖ ἀναφθέντες ναοῦ· οὕτω λέγει καὶ φαίνεται τὸ τελειούμενον. καὶ γὰρ ἐν ἡμῖν ἑνὸς καὶ αὐτοῦ γνωσθῶσι·

ἄλλο δ' ἥκιστον ἀλλοιοῦν ὅτι περὶ οὐ τῶν ἑαυτοῦ
φάντες φασὶ πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ σώματος, ὅταν
κινεῖσθαι πρὸς τὸ χρῶμα· ἀλλ' ὅτι καὶ ἔχει
γεγονότες αὐτοῦ. τοῦτο καὶ γὰρ μετὰ τά·

Ὁ Παρμενίδης γὰρ φησι· κινεῖ τὸ τέλειον γίνεσθαι· ὅτι καθ' αὑτὸ κινούμενον, καὶ αὐτὸς κινεῖ· ὅτι αὐτὸ πῶς αὐτὸ διδόμενον κινεῖ. ἐτοίμως διὰ τὸ μετέχειν τοῦ πῶς τὴν γνώμην πρὸς τοῦ.

ἐκ τῆς ὑπάρξεως τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ · αὐτὸς δὲ ὁ υἱὸς ἐκείνου εἶναι λέγεται · ὅ δὴ τοῦ
θεοῦ λόγος · οὐκ ἔστι τῶν μετεχόντων τὸ πνεῦμα · ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ πνεύματος
χορηγὸς πρόδηλον αὐτόθεν · ὅτι πατὴρ οὐχ ὡς αὐτὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς θεοῦ καὶ
πατρὸς · οὕτω καὶ ἡμεῖς · ἀλλ᾽ αὐτὸς μὲν ὁ υἱὸς τῇ φύσει τοῦ γεννήσαν-
τος ἐστὶν ὁ λόγος αὐτοῦ καὶ ἀπαύγασμα · ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦ τῆς
τοῦ πνεύματος μετοχῆς ἀξιούμενοι υἱοὶ πρὸς θεὸν γίνεσθαι λέγομεν ::

ἄλλο τὴν αὐτὴν ἔχον διάνοιαν ::

Λέγοντος πάλιν ὁ μακάριος ἰω(άννης) · εἰ δ᾽ αὖ ὁμολογήσομεν ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ · ὅθεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μένει, καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ · οἱ τοίνυν ὁμολο-
γοῦντες ὅτι πατὴρ υἱὸς ἐστὶν ἰς τοῦ θεοῦ, ὁ ἐκ θεοῦ γεννώμενος · καὶ αὐτὸς
ὁμοίως ὁ υἱὸς · ὅδε υἱὸς οὐ χρόνως ἐστὶν ὁ πατρὸς · οὐ γὰρ δύναται
ὁμολογίαν ἔχει τὸ εἶναι ἐκ ταύτης · ἀλλὰ ὡς ἐστὶ καὶ πάλιν διώρισται ·
ὅτι πατὴρ αὐτοῦ μὲν καλοῦνται χάριτι πρὸς αὐτὸν τὴν δὲ ἐκ θεοῦ καὶ
γεννᾶν ὁμολογίαν καὶ πίστεως ἔχοντα τοῦ θεοῦ · ὅ δὴ τοῦ θεοῦ λόγος · δι-
χαλκὸς τοσοῦτον φυσικῶς ἐστὶν ὁ πατρὸς καὶ ἐκ ταύτης τοῦ πατρὸς φέρει ·
καὶ ἄλλως ὁ υἱὸς ἐστὶ πρὸς αὐτὸν ::   ἄλλο ::

κατὰ τὴν ἰω(άννου) φωνὴν · ὁ ὁμολογῶν ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἔχει
τὸν θεὸν ἐν ἑαυτῷ μένοντα · καὶ αὐτὸς δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ γίνεται · εἰ μὲν ὁμο-
λογοῦντες ὑποκάτω τοῦ τοῦ θεοῦ λόγου · καὶ λαβὼν τὸ πνεῦμα τῆς
ὁμολογίας ἀλλὰ ἐξεδέξατο μὴ τὸ ἐν ἑαυτῷ · γέγονε δὲ αὐ-
τὸς ἐκ θεοῦ · ἀλλὰ τοῦτο διαλαθὸν συμβέβηκεν ἐκ τίνος
διαβολικῆς ... ὑπεραπ... τὰ ... τοῦ ὀρθοῦ βεβαι-
ούμενον ... ἀπὸ τῆς ὁμολογίας · καὶ διὰ τοῦτο τὴν χάριν
ἀποβέβληκε · καὶ τοῦ θεοῦ πνεύματος ἔρημος γέγονεν · ὥσπερ καὶ τοῖς

δεῖ φημὶ ὁμοούσιον τὸν υἱὸν καλοῦντα· ἀπόχρη καὶ τὸ εἶναι τὸν θεόν· καὶ τὸ
ἔχειν αὐτὸν τὸ ἑαυτοῦ· ὁμοίως δὲ τὸν υἱὸν καὶ ὁμολογητέον· καὶ ὅτι τῆς
ὁμολογίας ἀπιστεῖ· εἰ γὰρ φησὶ πρὸς τὴν θείαν ὕλην μεταποι-
ούμεθα τὴν πρὸς ὥσπερ τὸν θεὸν γίνεσθαι λεγόμενον· διὰ χάριν
τιμαῖς καὶ ἀρετὴν ζωὰς πολλὰς καὶ καινὰ πάλιν ἀφίστησιν καὶ οἱ ὁμολο-
γοῦντες ὅτι υἱός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ γινόμενα τὴν αὐτήν· ἀγνοοῦμεν
δὲ πάντως ἀγνοοῦμεν τὰ φαίνεται εἰ δεῖ τὸ ἄρ' ἀρετῆς τοῦτο
ἔχων ὁ υἱός· εἰ γὰρ οὕτως εἶπεν τὴν πατρὶ ὡς πατὴρ τιμῆς· διὰ τοῦτο
μὴν φησὶ καὶ τὸ μετὰ πάντως ὡς ἐξ αὐτοῦ γεννηθείς· τιμᾶς
δὲ χάριτι καὶ μετοχῇ· ὡς πατὴρ οὖν αὐτοῦ καλεῖσθαι οὗτος υἱοῦ
καὶ θεοῦ· καὶ τιμὰς καταδεχόμενος αὐτοῦ καὶ υἱοὶ καὶ θεοὶ χρημα-
τίζομεν ·

· κεφαλαίου · ιε΄ ·

ιε΄ Περὶ ὁμοιότητος τῆς υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ὅτι οὐκ ἐκ βουλήσεως
φύσεως ὁ υἱὸς τὸ ἔχειν τὴν ὑπόστασιν· ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ προελ-
θὼν ὡς υἱὸς καὶ γέννημα· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ὡς αὐτὸν θεομάχοι·

Εἰ καὶ πατὴρ ἀγένητος φησὶν, ἐκεῖνο ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ πατρός· καὶ ὅμοιος ἐστὶν
κατὰ πάντα τῷ γεννήσαντι· γεννᾶται καὶ αὐτὸς καὶ υἱὸς γεννᾶσθαι πατρί·
οὕτω γὰρ αὐτὸν εἰκότως καὶ ἐπινοεῖται· εἰ δὲ οὐ γεννᾷ· πῶς τὸν
τελείαν τιμὴν τοῦ τὸ τέλειον φαίνεται· διὸ ὅμοιος γάρ ἐστι κατὰ
τοῦτο τῷ πατρί· πρὸς τοὺς λόγους·

Εἰ τὸ ἀπ' ἀγενήτου γεννηθὲν ... ἐστὶ τὸ θεοῦ καὶ αἰτίοις· ἀπαιτεῖσθω τὸ γε-
νικὸν καὶ ὁ υἱὸς ὡς αὐτός· εἰ δὲ ἐξαίρετος ὁ θεοῦ φύσις· ἔσται πάντως
καὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαίρεσις ἰδιότης· οὐ γὰρ ὡς αὐτὸς ἐγέννα

θς· γεν

θεός· ἵνα καὶ ὁ λεχθεὶς ταῖς φυσικαῖς τιμαῖς ἀνέχου, ταῖς ἐπομένοις·
τιμὴ· ἀλλὰ δόξαν τινὰ καὶ ἀρχὴν τοῦ αἰτίου ἔχει τὴν γέννησιν.
ὅθεν ἀναφέρεται τὸ γεννηθῆναι γνωστῶς· διὰ τὴν τοῦ αἰτίου φιλίαν
ζητεῖσθαι· καὶ τοῖς τῆς αἰτίας τοῖς νόμοις [illegible] τὰ τῆς
δύναμεως γὰρ τὸ τοιοῦτον· πρὸς δύναται τὸ πατρί· οὕτω γὰρ
οἱ πατέρες εἶναι· ὅθεν οὐκ αὐτὸς ἀρχῆς ὅπερ· καὶ τὴν καθ-
ολικὴν ἀναβαίνει συνήθειαν ὡς δεῖ· οὐδὲ [illegible] λόγος τοῦ
υἱοῦ τοῦ υἱοῦ· [illegible] καὶ τὸ τῶν [illegible] ὁ πατὴρ [illegible].
[illegible] ὥσπερ [illegible] ἔχων ὡς δεῖ. ἄλλο:

Οὐ καθ' ὃ τοίνυν [illegible] ἔχων [illegible] φαίνεσθαι ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ.
ἐπεὶ καὶ αὐτὸς γέννησιν, καθὸ υἱὸς [illegible] πατήρ· ἀλλὰ καθ-
όλου καὶ διὰ τοῦτο [illegible] καὶ αἰτίας [illegible] ὅτι
τὸ πατὴρ τὸν υἱὸν τὴν [illegible]. ὥσπερ γὰρ ὅπερ [illegible] καὶ
[illegible] αὐτοῦ· [illegible] πατήρ· καὶ δὲ υἱὸν [illegible].
οὕτως ὁ [illegible] λόγος υἱὸς [illegible] τοῦ πατρὸς εἶναι
τὸ πατρὸς τὸ [illegible]· καὶ διὰ τὸ [illegible].
[illegible] καὶ [illegible] ὁ πατήρ :·

ἐπειδὴ τοίνυν αἰτιατὸς [illegible] ὡς οἷόν τε δείκνυσι
ὅσον δυνατὸν τὸ πατρὶ τοῦ υἱοῦ :·

αὐτεξούσιος ἐστί φησιν ὁ υἱός. [illegible] αὐτεξούσιος
ἐστὶ προαιρετὸν φαίνεται [illegible]. τὸ δὲ προαιρετὸν
καὶ φύσει [illegible]. δύναται [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς προαιρέσεως [illegible]
[illegible] ἔσται καὶ προαιρετὸν [illegible]

καὶ παιδὸς· ὁ δὲ [illegible] καὶ παιδὸς· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ ὁμοιότητος· [illegible]
[illegible] πάθος [illegible] ὅπερ ἐστὶ [illegible]
[illegible] ὡς λίθος [illegible] ἐφ' ἑαυτὸν [illegible] καὶ
[illegible] ἐστὶ [illegible] καὶ [illegible]
σουσι μάχων·· περὶ τοῦ λόγου

Ἐθελοντὶ· τοῖς οὕτως ἀπαιδεύτως πρὸς φθεγγομένους ἐρωτήσεσι
[illegible] ἀποκρίνεσθαι· [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] ἔχει [illegible] τὸ σιωπῆν· αὐτὸς γὰρ [illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] ἐπιδέχεσθαι [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible] ἐπιθυμεῖ [illegible]
[illegible] δὲ τοῦτο λέγειν [illegible] ὅπως [illegible]
ὁ λόγος ἐστὶ [illegible] προσθεῖναι [illegible]
[illegible] λέγειν· [illegible] καὶ μόνον [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] οἱ πάντες [illegible]
[illegible] τοῖς ἄλλοις [illegible] πρὸς [illegible]
ἄρα [illegible] φθόνον· καὶ [illegible]
ἐπαγγέλλεσθαι [illegible] ἄρα πρὸς [illegible]
[illegible] λέγει· [illegible] καὶ [illegible]
ὅρα [illegible] ὁ λόγος· ὥσπερ [illegible]
[illegible] ὅμοιος ἐστὶ [illegible] πάντα [illegible]
[illegible] ἐστὶ [illegible] καὶ [illegible] λέγων·
[illegible] καὶ [illegible] καὶ ὁ [illegible]

ἔσται πάντως ἀτρεπτότερος καὶ ἀναλλοιωτότερος ὡς ὁ πατήρ· εἰ δὲ πῶς διὸ φύσει τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως ἔχουσι, τὸ τρεπτὸν εἶναι [illegible] χώραν οὐ τίς πῶς οὐ ποιήσει τὴν εἰκόνα τὸ τοιοῦτον ἀμήχανον διεστηκότος· καὶ μὴν οὐδὲ συμφέροντα τὴν ἀνομοιότητα· εἰ δὲ [illegible] ἀμήχανον λέγεσθαι τὴν ἀγαθὴν τοῦτ' ἔστι τοῦ υἱοῦ· ὁμολογοῦντα τὸν εἶναι ἀτρεπτον τὸν πατέρα· ἀνάγκη πάντα τοῦ θεοῦ πατρὸς εἶναι ὁ πατὴρ εἶναι [illegible] τῇ φύσει καὶ τὸν υἱόν· ἄτρεπτος οὖν ὡς ἐκεῖνος, καὶ κατὰ πάντα αὐτὸν τῷ πατρὶ ὅμοιον· ἄλλο τοιοῦτο·

Εἰ τρεπτὸς ὢν φύσει ὁ υἱὸς αὐτὸ προσαγορεύεται καὶ αὐτεξούσιος, καθ' ἣν [illegible] ὑπάρχων ἐφ' ὅσον τῇ πρὸς τὸ ἀγαθὸν δὲ τοῦτο [illegible] κατασταθείς, ὡς μὴ δύνασθαι ἔχειν πρὸς τὸν πατέρα διαφοράν· ἀλλὰ χεῖρον δύνασθαι λέγειν· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· εἰ δὲ [illegible] καὶ τῆς τρεπτῆς ἔχειν τὴν φύσιν [illegible] εἶναι τοῦτο τῇ φύσει ὁ πρὸ ἐκεῖνος ἐστίν· ἀλλ' ἄτρεπτος [illegible] ἐστὶν ἡ [illegible] φύσει τῆς [illegible] [illegible] δὲ [illegible] φαίνεται· ὅμοιος ἄρα ἐστὶ κατὰ πάντα τῷ πατρί· οὐκ ἄρα [illegible] προκοπῆς· ἡ [illegible] τῆς δὲ τὸ ἀγαθὸν [illegible] τοῦ θεοῦ πατρὸς εἶναι ὑπάρχων· ἀλλὰ [illegible] καὶ ἄτρεπτος [illegible] πρὸς προκοπήν· πῶς γὰρ [illegible] ὁ [illegible] πῶς δὲ οὐκ ἄτρεπτος ὁ καὶ τοῦ πατρὸς [illegible] ὁμοούσιος·

Εἰ αὐτὸν [illegible] τὸ [illegible] γινώσκεται· καὶ πῶς δὲ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας [illegible] προκοπὴν λόγος· [illegible] ὅμοιος· ἡ [illegible] καὶ [illegible] πρὸ· [illegible] αὐτὸ φύσει εἶναι λέγοι· οὕτω γὰρ [illegible] τοῦ [illegible]· [illegible] τὸ [illegible] ἄλλο·

τοσοῦτον εἶναι πεπλανημένον· καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προελθόντος καὶ ποῦ
οὐ τῆς [illegible], ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς αὐτοῦ φύσεως [illegible];
καθὰ καὶ τὸ δεύτερον [illegible] ἄλλο:

Ἐρωτηθεὶς τῷ Φιλίππῳ λέγοντι· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· Χριστὸς ἀπο-
κρίνεται· τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ καὶ οὐκ ἔγνωκάς με
Φίλιππε· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· ὁ τοίνυν τὸ περὶ
τοῦ υἱοῦ γνῶσις γνῶσις ἐστὶ τοῦ πατρός· ἀνάγκη πάντως τοιοῦτον
εἶναι τὸν υἱὸν ὁποῖος ἐστὶν ὁ πατήρ· εἰ δὲ τοῦτο· ἀΐδιος
δὲ ὁ πατὴρ ἐστί· τοιγαροῦν πάντως καὶ ὁ υἱός· οὐ τοίνυν μετὰ ταῦτα
γνωσθῇ καὶ φανεῖται:

καὶ τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῆς γραφῆς ὅτι ἀΐδιος ὁ υἱός·
καὶ ἐξ αὐτῆς συλλογισμὸς διὰ τούτου πλέκεται:

Ὅπου λέγει· Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·
ὁ [illegible] οὐ [illegible] χρόνου [illegible]· καὶ ἐρ-
[illegible] Χριστὸς [illegible]· αὐτοὶ ἀπολοῦνται· σὺ δὲ δια-
μένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περι-
βόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ· καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· ὁ σὸς [illegible]· [illegible]
ὅτι [illegible] καὶ οὐκ [illegible]· ὁ [illegible] ὁ υἱὸς [illegible]
τὸν αἰῶνα· [illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible] ἔχων τῆς θείας φύσεως ὁ προφήτης [illegible]
φησί· [illegible] τοὺς αἰῶνας· [illegible] χρόνου
[illegible] ἐξ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τοὺς αἰῶνας· ὁ τοίνυν [illegible]

ἐξαλλοιώσεων καὶ ἀποπτώσεων καὶ ἐξ ἀγαθῶν εἰς τὸ ἐναλλάττουσα καὶ ἀφὴ τῆς
πρὸς ταῦτα κοινωνίας ὑφεξάγει τὸν υἱόν. οὐδὲ ὁ αὐτὸς ἔσται φύσει.
οὐκ ἄρα τρεπτῆς φύσεώς ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς εἴη, ἐφ' ἑτέρῳ
τὸ τῷ ὄντι εἶναι κατὰ τὰς τῆς θείας δυνάμεως :· ἄλλο :·
Εἰ κατὰ φύσιν οὐκ ἔστιν ἄτρεπτος ὁ υἱός· συμβέβηκε δὲ αὐτῷ τὸ εἶναι τοῦ-
το ὅπερ ἐστί· καὶ ἐπίκτητον ἔχει τὴν πρὸς τὸν πατέρα ὁμοιότητα· τοῦ
δ' ἄρα χρόνος ὅτε τοῦ μὴ ὅμοιος ἦν· ἀνόμοιος δὲ τῷ πατρί· καὶ πῶς υἱὸς ἀ-
ποκληθήσεται· ὅτι μὴ κατὰ φύσιν ὁμοιότητος τετυχηκώς.
τὸ πῶς δὲ βεβαίως ἂν ὁμοιότητα σχοίη ὃ ἂν τὸ συμβεβηκέναι
τοῦτο ἔχων· ἐπεὶ γὰρ συνέβη, καὶ ἀποσυμβῆναι δυνήσεται· ἰδὲ
δὲ τὸν τρόπον τοῦτον μέλλοντα τὸν υἱὸν τὸ ἐναλλὰξ γράφειν παύεται καὶ τοῦ
κατὰ φύσιν εἶναι τὸ τῆς θεότητος ἀξίωμα· ἀλλ' ἔχων δὲ τὸ τῆς ἀτροπίας
ἄτρεπτος ἄρα ἐστὶ καὶ ἀναλλοίωτος :· ἄλλο :
Ὁ πατὴρ τέλειον καὶ ἀγαθὸν δεδογματισμένον· ὁ υἱὸς λέγει περὶ ἑ-
αυτοῦ· ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια· εἰ γὰρ τελεία μὲν ἡ ἀλήθεια· τέλειον δὲ
οὐκ ἔστι· φαίνεται πρὸς ἑαυτό· ὁ δὲ υἱὸς τέλειον ἑαυτὸν λέγει· ἐγὼ
εἰμὶ ἡ ἀλήθεια· ἀκραιφνῆ τῶν ἀλλοιουμένων ἢ τρεπομένων ἐστίν.
ἀλλ' ὅμοιος τῷ πατρί· ἄτρεπτός τε καὶ ἀναλλοίωτος ὤν :·
ἄλλο δι' ἐπιχειρήματος :·
Ἐν τῷ ἀλλοιοῦσθαι σπουδάζοντες δεῖξαι τὸν υἱόν· ἵνα καὶ τοῦτο
νομίζηται εἶναι καὶ γενητός· καὶ λοιπὸν ἀνόμοιος τῷ πατρί· εἰς ἀ-
πόδειξιν τῆς ἑαυτῶν κακονοίας προφέρουσι τινὰς τῶν ἐν ταῖς θείαις
γραφαῖς· φασὶ τὸν ἀπόστολον εἰπεῖν· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερυ-
ψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα

τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τοῦ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ· ἐπειδὴ δὲ τῷ [illegible]
γεγράφθαι πάλιν· διὰ τοῦτο ἐχαρίσατο ὅτι [illegible] λόγον ἀξι-
ώματος [illegible] καὶ [illegible] · [illegible] λέγουσι τὰ ῥητὰ [illegible]-
[illegible] ὅτι τὸ [illegible] καὶ [illegible] τοῦτο, αἰτίαν τινὰ σημαίνει [illegible]
ὑψώθη καὶ ἐχαρίσθη αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· καὶ
ἐχαρίσθη τῷ λόγῳ τῆς ἀξιώματος· [illegible] τῆς [illegible]
αὐτῷ γέγονεν πρόσωπος [illegible] καὶ [illegible]-
ται τοῦτο γράφων· [illegible] πρὸ τούτου· καὶ [illegible]
τὸ ἀξίωμα· εἶναι καὶ ἀφαιρεῖ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible]· [illegible] φύσιν [illegible] ὅμοιον· καὶ τὸ ἀεὶ
αὐτοῦ ἔχοντος [illegible] τοῦτο [illegible]·
Εἰ καθ' ὑμᾶς γέγονε τῆς ἀξίας· [illegible] ὑψώθη καὶ τοῦ ὀνόμα-
τος ἔτυχε· ἐχαρίσθη δὲ τῷ λόγῳ τῆς ἀξιώματος· [illegible]
τοῦτο [illegible] εἰσὶ καὶ τῆς αἰτίας συγγενείας· [illegible] φύσει
θεὸς ὁ υἱός· [illegible] ἐξ αἰτίας [illegible] χάριν θεοῦ· οὐδὲ φύσει υἱός· [illegible]-
αἰτίας [illegible] χάριν υἱός· καὶ [illegible] τῆς [illegible]
αὐτῷ, καὶ τὸ τῆς θεότητος ὄνομα· [illegible] καὶ ἐφύλαξε· [illegible]
[illegible] εἶναι [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]· [illegible] καὶ [illegible] καὶ
θεοί· καὶ χειροτονεῖται τῷ λόγῳ τῆς ἀξιώματος· [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible] καὶ νοεῖν καὶ λέγειν.
[illegible] εἶναι καὶ [illegible] ὁ υἱός· [illegible]
κατὰ φύσιν [illegible]· υἱός ἐστιν ἀληθινὸς ὡς αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ,
καὶ θεός ἐστιν [illegible] γεννηθείς· [illegible] κατὰ φύσιν

οὐ προσῆν· τὴν ἀπὸ τοῦ λαβεῖν χάριν αὐτῷ τοῦ καὶ ἀξιωθῆναι
ἐσχηκέναι φησὶ καὶ θεοῦ· διὰ τὴν τοῦ δεδωκότος φιλανθρωπίαν χρη-
ματίζοντες· μὴ ἔχει γὰρ μόνον τοῦ ὀνόματος ἐφιέμενοι τιμῆς
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν· ἐπεὶ δὲ τοῦ υἱοῦ φυσικῶς καὶ ἀληθῶς·

Ὁ θεῖος ἀπόστολος πολλάκις φησὶ περὶ τοῦ υἱοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων· ἄλλο:
οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένω-
σε μορφὴν δούλου λαβών· καὶ τὰ καθεξῆς· καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα.
ὅτε τοίνυν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἀνείληφε·
ἐχαρίσθη αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· καὶ ὑπερυψώθη·
οὐ γὰρ πρὸ τῆς κενώσεως ὑπερυψώθη καὶ τῆς τοῦ δούλου μορφῆς·
οὔτε εἶχε τὸ ὄνομα· οὔτε τοῖς ἐπουρανίοις καὶ τοῖς τῶν ἀέρων
λόγοις· ὁ γὰρ ταῦτα καὶ πρὸ τῆς ἐπιδημίας· περιττὸς ὑπ-
άρχων ἐστὶν ὁ τοῦ ἀληθῶς ἀλήθειαν λόγος· ὅτε οὐκ εἶχεν· ὅπερ οὐκ εἶ-
χε τε· τί οὖν τὸ πρὶν τοῦτο δέξασθαι ἠδύνατο· καὶ
πάλιν ὅτε ἐκεκένωσεν ἑαυτόν· ἀληθῶς ταῦτα φαίνεται.
ἡμῖν νῦν ἔστι· ἔστι δὲ λόγος σοφία δύναμις ἀλήθεια· φῶς· ζωή·
ἀνάστασις· ἐν αὐτῷ τῷ πατρί· ταῦτα τοίνυν οὐ δὴ πρὸ τῆς κενώσεως.

Εἰ καὶ πάντως τοίνυν δι᾽ ὅσα αὐτοῖς διηγησάμην ἀναγκασθεὶς
ὁ λόγος χρεών· ὁ γὰρ ἄλλον οὐχ ὑπὲρ καὶ μετὰ τῆς κενώσεως
ταῦτα ἔχει παρὰ τοῦ πατρός· φαίνεται δὲ οὐ τῷ αὐτῷ χρόνῳ κε-
κένωσθαι ἑαυτόν· διότι γέγονεν δόξης αἰνιγματώδη τὴν ὁρα-
τὴν τῶν πραγμάτων τὴν τάξιν· αἱ μὲν γὰρ αἱ θεῖαι γραφαὶ
τὴν ἐπιδημίαν τοῦ θεοῦ λόγου γεγενῆσθαι λέγουσιν ἐπὶ βη-

τέλειον τῆς ἀληθείας· καὶ ὅλης τῆς αὐτοῦ φύσεως· ὅτι δὲ καὶ υἱὸς
καὶ ἄγγελος γέγονεν διὰ τὴν μεγάλην τῆς ἀληθείας βουλὴν ἐν τῷ τῆς μεγά-
λου ἀρχιερέως εἰς βουλὴν σωτηρίας· ἀφ' ἧς ἐνδείκνυται πάντα· τοῖς ἀφε-
λέσι τε· οὐ κενοῦ οὐδὲ τοῦ ἑαυτοῦ ἐπιδημήματος· τὸν δὲ τοῦ χριστοῦ
ἀγαθὸν ἑαυτόν· οὐδὲ τῆς τελειότητος λείψανον τὴν ἀξίαν
ὑπερβάλλετο· ἀλλ' ἵνα βουληθῇ· διὸ οὐ τὸ προφητικὸν
καὶ ἀποστολικὸν σώζει αὐτὸν καὶ λέγει· ὅτι γὰρ πάντως βουλήσει τὸ
ἑαυτὸν ὀνομάζει οὕτως· πῶς δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιδημῶν·
ὅτι τοῦ μικροῦ τὸ εἶναι θεὸς καὶ υἱὸς ἀληθείᾳ λεγόμενος·
ὅτε τοῦτο ἑαυτὸν εἶναι βούλεται· οὐδὲν ἐξαλλοιώσας καὶ το-
σοῦτον πρὸς γέγονεν ἀξίαν καὶ ἀλλ' εἰ τοῦτο φρονοῦμεν ὥστε
ὁ πατὴρ ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ· διὸ δὴ καὶ ὅμοιος· ἐκκλησίαν οὖν αὐτὸν
ὁ υἱὸς· ὃ δὴ καὶ τὸ μέλος ἐβουλήθη δὲ ὕστερον τοῦτο πλὴν τὸ κό-
νου τὴν δὲ τὸ αἰτοῦν· ὅτι καὶ μορφὴν δούλου λαβὼν ἑαυτὸν
ἐκένωσεν· διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς ὑπερύψωσεν· καὶ ἐχα-
ρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· γέγονεν δὲ τοῦτο
ἐν ὕστερον τῷ ἀνθρώπῳ καιροῦ ὅτε καὶ ἀληθῶς πάσχει· πῶς
δὲ αὐτὸ γέγονεν τοῖς πᾶσι· πῶς δὲ ὁ πατὴρ ἐχαρίσατο ἑαυ-
τῷ· οὕτω τὸ πλῆθος ἔχουσι· τὸ γὰρ πρὸς θεὸν ἐπιδεόμενον
ἀληθές· πῶς δὲ πάλιν ἐν ὕστερον καιροῦ ἠξίωσε τὸ προσ-
κυνεῖσθαι· καὶ ἐξ ἀρχῆς τοῦτο ἔχων ἐφαίνετο· προσκυνεῖ-
ται γὰρ αὐτὸν Ἀβραὰμ ἐπὶ τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ· προσκυνεῖ-
ται καὶ Μωσῆς ἐν τῇ βάτῳ λέγοντος ἐγώ εἰμι ὁ ὤν· πῶς δὲ καθὰ
φησὶν ὁ Δανιήλ· μύριαι μυριάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ.

πῶς δὲ πάλιν ὁ ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καθήμενος
φαίνεται καὶ ὑπὸ τῶν σεραφὶμ δορυφορούμενος καὶ δοξολογού-
μενος· πῶς δὲ πάλιν αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δυνάμεις διὰ τοῦ προφήτου ἀ-
κούουσιν ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ λέγουσι· τίς
ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεύς; κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν· οὗτος
οὐ χρόνῳ γέγονε κύριος τῶν δυνάμεων· ἀλλ' οὗτός ἐστιν ὁ καὶ πά-
λαι κύριος τῶν δυνάμεων· εἰ δὲ τοῦτο οὐ φαίνεται, ὁ δὴ καὶ νῦν ἐστὶ καὶ
πρὸ τοῦ τῆς ἐπιδημίας καιροῦ προσετέθη αὐτῷ λέγειν· μᾶλ-
λον δὲ κινδυνεύει μᾶλλον τὸ πνεῦμα δοκιμάζειν ὑπάρχειν τοῦ υἱοῦ· ἐκ προ-
αιρέσεως φάσκοντες ἐσχηκέναι καὶ αὐτὸν τὴν κλῆσιν· καὶ τὸ ἄναυγ-
φέρειν καὶ λόγον καὶ θεοῦ· ἄλλως τε γὰρ καὶ ἀνομοίως ἀνόμοι-
ος ἐστὶ κατὰ πάντα τῷ γεννήσαντι :·

ἄλλο ὅτι οὐκ ἐξ αἱρέσεως τῆς ἀπὸ τοῦ χείρονος
ἐπὶ τὸ ἄμεινον ὅμοιός ἐστιν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ διαφέρων :·

Εἰ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών·
τοῦτον οὐ δόξαν τῆς οἰκείας φύσεως ἀξίαν προσλαβὼν ὑψώθη· ὅ-
περ αὐτὸς ὀφθῆναι ἠθέλησε μεταξὺ θεοῦ καὶ αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἦν μὴ πρό-
τερον αὐτός· γέγονε δὲ ὕστερον θεός· ἀλλὰ θεὸς ὢν γέγονεν αὐτός·
ἐχώρησεν οὐδὲν ἐκ βελτιώσεως αὐτὸν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ὃ
ὑπονοεῖται λέγεται· καὶ γὰρ τὸ χαρισάμενος τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνο-
μα δείκνυσθαι δι' εἰκότως διανοεῖσθαι μετὰ τὴν ἀρχὴν ἐπαναγαγεῖ
εἰς ὅπερ ἦν καὶ ἀρχῆς· καὶ αὐτός φησι· πάτερ δόξα-
σόν με τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί·
ποία δὲ ἦν ἡ πρὸ τοῦ κόσμου δόξα τοῦ υἱοῦ· ἡ ἐν μορφῇ

προϋπάρχειν· οὐδὲ γὰρ τὸ ἐξαιρουμένως ἐκ [illegible] τῆς ἐπὶ τὰ

μόνον πρὸς τὸ θεῖον [illegible]· ἀλλὰ τὴν [illegible] αἰ-

τίαν [illegible] δόξαν καὶ ὕψωσιν· ἐπὶ τῆς [illegible] αἰτίας, τὴν αἰτίαν

τῆς τοῦ δούλου μορφῆς [illegible]· λέγεται δι-

δόασθαι ταῦτα [illegible]· [illegible] γὰρ πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτὸν [illegible]

οἰκεῖον [illegible]· οὐ [illegible] τῆς τούτων οἰκονομίας ὑπάρχοι-

τος τοῦ [illegible] τὴν τῆς θεότητος [illegible]· [illegible]

[illegible] εἰπὼν ὡς πρὸς [illegible]· [illegible]

Εἰ καὶ θαυμαστὸν [illegible] ἐπ' αὐτὸ ὑπερυψώθη καὶ [illegible] τοῦτο

ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] τοῦτο ἐχαρίσατο καὶ [illegible] πρὸ τῆς

[illegible] λέγειν· οὐκ [illegible] ταῦτα [illegible]

οὐδὲ γὰρ δόξαν [illegible] καὶ [illegible] λαβών· καὶ [illegible] τῆς

[illegible] λέγων πρὸς [illegible]· [illegible]

εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· [illegible] φαί-

νονται [illegible] υἱοὶ καὶ θεοί· [illegible] πάντα δι'

αὐτοῦ· [illegible] πρὸ πάντων· [illegible] ἔχων πρὸ

ἑαυτοῦ· ~~[illegible]~~ καὶ [illegible]

καὶ [illegible] φύσιν [illegible] χάριν·

[illegible] πρὸ [illegible] φύσιν· καὶ [illegible] μετέχοντες [illegible]

[illegible] πρὸ [illegible] μετέχει [illegible]

καὶ [illegible] γίνεται· [illegible]

τοῦ [illegible]· [illegible] ἔχει ταῦτα [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

χωρεῖν· οὐδὲ γὰρ προσθήκης ἔχων τι ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα ὁμοιότητος
[illegible] τοῦ τε καὶ φυσικοῦ· ἄλλο τῆς αὐτῆς·

Εἰ καθὸ πατὴρ τινὸς ἐστὶν αἴτιος ἢ κατὰ τὸ ἐκπορεύεσθαι ἢ [illegible] ὑπάρχοντος ἔχει τὸ εἶναι, υἱὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος καθ' ὃ [illegible] πρὸ τῶν τῆς [illegible] χρόνων· ἐπιγινώσκουσι τινὲς τοῦ πατρὸς λέγοντος τὸν υἱόν· οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ υἱὸς· καὶ ᾧ ἂν ὁ υἱὸς ἀποκαλύψῃ· [illegible] ἀποκαλύπτων [illegible]· πῶς ἂν ἐπιγνωσθείη πάλιν τινὸς ὁ πατήρ· ὅτι ἂν πατὴρ γνωσθείη [illegible] ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκαλύπτων υἱός· [illegible] κοινοῦ [illegible] προβολεὺς τινός· οὐδὲ τὴν προσθήκης [illegible] φαίνεται λαβὼν τὸν [illegible] δηλοῦν αὐτοῦ τοῦτο φυσικῶς· ὅμοιος ἂν καὶ [illegible] προσθεὶς [illegible] καὶ ἔπειτα τοῦ πατρός·

ἄλλο σημαῖνον ὅτι ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς ἐστίν·
ὁ υἱός· καὶ οὐ [illegible] ὡς οἱ χειροτονητοὶ
φασίν· ἐπειδὴ δὲ οὐ [illegible] ὅμοιος ἄρα·
πρόλογος εἰς αὐτὸν αἴτιον·

Καὶ [illegible] φασὶν [illegible] θεοῦ· πῶς δὲ οὐκ ἔστιν [illegible] καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς οὐσίας τῆς [illegible] τοῦ υἱοῦ [illegible]· ἐπειδὴ δὲ [illegible] τῆς αὐτῆς φύσεως, [illegible] χειροτονητοὶ [illegible]· [illegible] ἐκ τῆς οὐσίας τῆς [illegible] προβολεὺς τοῦ υἱοῦ, [illegible] ὑπόστασιν· [illegible] καὶ τοῦτο καὶ [illegible] αἴτιος·

πρὸς τοῦτο λύσις·

Ἐρωτῶμεν αὐτοὺς [illegible] τοὺς χειροτονητοὺς [illegible] πάλιν [illegible]·

πρὸς τὸ καὶ ὁ ὁμοίωσιν [illegible]
[illegible] προσεῖναι [illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ δὲ ἐπιτιμώμενον [illegible] προστάττων [illegible] λέ-
γεσθαι [illegible] ὁ αὐτὸς [illegible] ὁμοίως δὲ οὐ φασὶ
[illegible] ὁ αὐτὸς [illegible]
[illegible] ὁ αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

οὔσων· ἀλλ' ἔξωθεν τὰ ποιήματα πρὸς τὸ εἶναι παρὰ θεοῦ ἤχθη· εἰ
δὲ τοῦτο καὶ ἀνόμοια ἄρα· πρὸς τοῦ λόγου·

καὶ πῶς ὁ υἱὸς ἐν γενέσει μονογενὴς ὁ υἱὸς ἔξωθεν ἐστί· εἰ καὶ αὐ-
τὸς ἔξωθεν ὥσπερ τὰ ποιήματα ἐστίν· πῶς δὲ ὅλως υἱὸς ὁ μὴ ἐκ
τῆς οὐσίας ὑπάρχων τοῦ γεγεννηκότος·

ἐκ τῶν αἱρετικῶν·

Εἰ τῷ ὅμοιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ, οὐ χρὴ τι πάντως τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
καὶ φύσιν ἔχειν πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα· ἀλλ' ὅτι διὰ τὸ ἐ-
θελῆσαι μόνον τὸν πατέρα τοιοῦτον ὑποστῆσαι τὸν υἱὸν, ὁποῖος
ἐστιν αὐτὸς, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμοίωσιν ἔχει· ὥσπερ οὖν ἀνδριὰς
καὶ οἶμαι εἰς ἔθος τι καὶ χρηστὰ μεταπεποιημένος ἕως πρὸς ἐν
ἐστὶ τῆς τοῦ δημιουργήσαντος ἐννοίας· διὰ μὲν τὴν ὕλην ἕ-
τερος ὢν ὡς πρὸς αὐτόν· διὰ δὲ τὸ εἶδος τυπωθῆναι ὡς ἐ-
πλάσατο προαιρεῖσθαι αὐτοῦ τῇ διανοίᾳ· πρὸς τοῦ λόγου·

Γελῶ τοὺς ἄξια μᾶλλον δὲ ὀδυρμοῦ τι τολμῶντας κατασκευάζειν· τοὺς
γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον οὐκ εἰδότας, ἐπισυνάπτειν τοῖς τῶν
τεχνιτῶν ἐν τῷ πλάσσειν ἀπαιτεῖσθαι· πῶς δὲ οὐ φρονήσει
τοὺς τῶν τεχνιτῶν ἐλέγχων τὴν ἀβουλίαν· εἰ γὰρ ἀνόμοιος
ἐστὶ κατ' οὐσίαν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ, ὅμοιος δὲ κατὰ τὸ εἶδος, πρὸς τὸν
μὲν ἀνάγκη λέγειν ἐκ διαφόρων συγκεῖσθαι τὸν υἱόν· καὶ τοῦ-
το ἀγάλματι πολυμερεῖ καὶ λίαν τέως ἐχόντων τὸ ὅμοιον
φησὶ καὶ ἀνόμοιον· ὥσπερ ἀγάλματος καθ' ὅτι τὸ ὑποκείμενον.
ἀνόμοιόν τε ἐστὶ καὶ σύμβολα· καὶ ὁ κατὰ τὸ προαιρεῖσθαι
κατὰ τὸ εἶδος τι πλάσσειν προαιρεῖσθαι· οὐ χρὴ πῶς ἐστὶ φύσει

ἀλλ᾽ οὐδὲ ὅλος [illegible] οὐδὲ [illegible] εἶναι πρὸς τοῦτο καὶ τὸ
αὐτοῦ [illegible] τοῦ γεννήσαντος τῆς θεότητος φησὶ καὶ τὸ βάθος.
ἔστι γὰρ κοινὸν [illegible] ὁ πατὴρ [illegible] καὶ [illegible]
τος· ὁ πατὴρ καὶ κατὰ τοῦ τῆς θεότητος λόγου· διὸ καὶ ὅσος ἐστὶ [illegible]
ὅμοιος ὢν καὶ τὴν δύναμιν· πῶς οὖν ὁ πατὴρ [illegible] τῶν
ἄλλων ἀρχή· [illegible] καὶ οὐχ ἁπλοῦς καὶ τὸ
τῆς ἀρχῆς οὐδὲν προσεπινοῆσαι δύναται [illegible] δὲ
προσεπινοοῦ [illegible] τῆς ἀρχῆς [illegible] αὐτῷ τὸ σύν-
θετον προσφωνεῖσθαι· [illegible] τῆς τῶν
ἁπλῶν ἐργάζεσθαι· [illegible] τῆς
[illegible] ἐστὶ τοῖς χειροποι-
ητοῖς [illegible] δὲ τῆς [illegible] ἀγεν-
νήτου ὅμοιος ἐστὶ καὶ τὸ [illegible] ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ [illegible]
τῆς πρὸς αὐτὸν [illegible] ἄλλο:

Εἰ καὶ κατὰ τὸ θεῖον ὅμοιός ἐστιν ὁ υἱὸς τῷ πατρί· μόνης δὲ τῆς κοινωνίας
αὐτοῦ χαρακτῆρος [illegible] ἔχει πρὸς αὐτὸν
ὁμοιότητος οὐ δύναται· [illegible] γεγονό-
τος τοῦ δημιουργοῦ· ἀλλὰ μάλιστα τοῦτο φαίνεται [illegible]
[illegible] ὅτι τῆς θεότητος αὐτοῦ μετέχει [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν [illegible]
[illegible] καὶ γὰρ [illegible] μετέχοντες αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τῷ πατρὶ [illegible] μόνον δὲ
τῆς κοινωνίας [illegible]

ὁμοίως, ὅπερ εἰσὶ καὶ μόνον λέγομεν, ἀπὸ τῶν κατόπτρων· πολλαχῶς
γίνεσθαι· διὰ τοῦτο αὐτὸ τοῦτο· καὶ τί ποτ' ἄρα τὸ ἐκεῖ ὅπερ ἐ-
στὶ καὶ γὰρ καταλέγομεν ὅτι τῆς τοῦ περὶ οὐρανοῦ αὐτὸ τὸ ἴδιον
ἔχων ὁ ἥλιος ὅμοιος εἶναι καθ' ἑαυτὸν αὐτόν.

ἀπόδειξις ἀπὸ τῆς ὀπτικῆς γραφῆς ὅτι ὑπὲρ εἰκὼν
τὸ χρῶμα τῆς περὶ τὸ ἄνθος κατὰ τὴν κόλασιν ὑπὲρ αὐτὸ
μορφοῦται· οὐ γὰρ ἐξήγησιν αὐτοῦ τοῦ κατόπτρου καθ-
όλου ὑπὲρ τὸ φαίνεσθαι καὶ εἶναι εἰκόνα τοῦ
παθήματος τῷ λεγομένης ὁμοίας τῷ ὑπε-
ραυτὸ ὑποκεῖσθαι ἑαυτοῦ τούτῳ:

Liber. 4.

ἔτι ὑπὲρ ~~παντελῶς~~· διὰ τῆς πυρᾶς χρώματος οὐκ ἔχει, οὔτε τὸ γνώριμον αὐτοῦ
δι' ὅπερ ἐξήγησιν καὶ δεῖξαι τῆς τοῦ πυρὸς κατόχου· καὶ τὸ εἰκόνα φαί-
νεσθαι, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ · πάντες αὐτῇ ἐπὶ χρώματος καὶ πυρὸς οὕτως ἀντί-
τυχοι· φησὶ ὑπὲρ ~~παντελῶς~~ παθήν ὁ καθόλου γοῦν ὁ ἰσημερινὸν
τὰς διὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ λόγου τοῦ κύκλου καὶ αὐτὸ λόγου αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦ-
το γενικῶς ἐκ τοῦ κύκλου διὰ κινεῖν ἐν τῷ πυρὸς αὐτοῦ, οὐ ἐξαιρ-
ετικοῦ· οὐ καὶ αὐτὸ τὸ φωτίζεσθαι τὴν ὁδὸν τὸν διὰ τὸ ἄλλο πρό-
ξενον κινεῖ τῆς τοῦ πυρὸς κατὰ τὸ σχῆμα ἐξ ὅσων· καὶ τὸ χρῶμα γε-
γονότος τῆς τοῦ πυρὸς περὶ τὴν τοῦ [illegible] ὡς εἰκόνα μορ-
φοῦσθαι· πρόδηλον δήπου δι' ὅτι τὴν περὶ τὸν ὁμοίωσιν
ἔχειν αἰσθητικόν· τὸ μὴ ἔχειν τύπως τῆς αὐτοῦ φύσεως καὶ
παθεῖν ἀνάγκην διὰ τὸ κατὰ τὴν εἰκόνα τὸν αὐτοῦ ὅσπερ διαφέρονται
τοῖς καθ' αὐτὰς ἐκλαμβάνων· λαβεῖν τι πυρὸς ἄλλου, ὅπερ οὐ τὸ ἀ-
νακάμπτει ὡς ἔχει τοῦ τοιούτου [illegible] κινεῖσθαι παντελῶς· καὶ τὴν ἀρχαι-

ὅλη τῆς προσηκούσης νοεῖν· ἢ καὶ τῇ ἀρετῇ ἐξηγητικοῦ πρὸς τὴν
φύσιν οὐσίαν τὸ μὲν πρὸς μετοχὴν τοῦ ἀγαθοῦ χαρίζεται ἢ χαίρει
τῷ λαμβάνειν ταῖς ἐννοίαις τοῦ διαπλασθῆναι τούτου· ὁ τοιοῦτος ἐστὶ
συνετός· ὁ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νοῦ λαμβάνοντες πρὸς τὸ μορ-
φοῦσθαι, πῶς αὐτοὶ ἔσονται τοῦ περὶ ὅλως· ὁ τὸ μορφοῦσθαι
πρὸς ἕτερον, καὶ κοινῇ διὰ τοῦ ἐμφύτου ...

πρὸ τοῦ εἶναι διὰ ...

Αἱ κοινωνήσεις φησὶ καὶ συμμαθηταὶ κινοῦσι τὸ διὰ τοῦ διὰ τῆς
ἀρετῆς βελτίω καὶ τὴν ἀγαθὴν ὥσπερ καὶ αἰσχύνεται τὴν ἀπαρχήν
τοῖς δεόντως μεταλήψεων· χαριστικοὶ καὶ κοινῇ γίνονται διὰ
ὡς δὴ ἡ αὐτὴ μοιραδικῶς· πῶς οὖν ὁμοιοῦσθαι τὸ περὶ χα-
ρακτῆρος ἐν κοινῷ τοῖς ἑτέροις συνδυαστικοῖς χαίρειν·

περὶ τοῦ αἰδοῦς προφορᾶς ... χ...

Μεθ' ἡδονῆς πάλιν ταῖς εὐβουλίαις οἱ ... καὶ ... σοφοὶ
φαίνονται· κατὰ τὸ ἀλλήλων, κατὰ πλείονων διαβεβαιοῦν-
ται· ἀγαθοὶ νοοῦντες ... πάντες μετὰ καὶ ὑπερ-
φυῶς τοῦ περὶ· διαγινώσκειν τὴν ταύτην καὶ τὴν ὑπερέχ-
ουσαν ἀγαθότητα αὐτοῦ· πῶς οὖν ὁ τοῖς αἰνεῖν ἀγαθοὺς χαί-
ρειν τοῖς ἀγαθότητος ... πῶς δὲ ὅλως ἀγα-
θοὺς ... τῆς τὴν κλίσιν τῆς βουλῆς ἀπὸ πλειόνων ἀπο-
... τὸ μεταλαβεῖν αὐτοῦ· χρὴ γὰρ δὴ ... ὁ δὴ καὶ ἀγαθοῖς
οὐ φαίνεται τὸ αἰνεῖν ἀγαθοὺς ... αὐτοῦ προσθεῖ-
ναι ... τὴν ἀγαθότητα· καὶ τὸ ... τοῖς αὐτοῖς
... ἐκ τούτων ... καὶ τοῦτο ...

φαίνεται

φαίνεται· διόπερ καὶ λύσις κινοῦσα τὴν ψυχὴν ἀπαγγέλλεται καὶ τὴν
περιπαθῆ ὅτε καὶ νοῦς αὐτὸ δηλοῦται· οὐ κοινῶς ἔστι τοῖς ἐν
θέσει τὸ πρόσωπον· φαίνεται γὰρ οὐδ᾽ ὑπερβολὴν καὶ μεγαλοφυ-
ΐαν ὡς ἀγαλόλητα θεὸς ἀποκλίνων· ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο τὸ ὑπερέχ-
ον τῷ ἐκβόλῳ τὸ ὅσον μάλιστα τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀληθῶς μέγιστον
εἰς τὸ ἀγαθότης φαίνονται ἀλλ᾽ ἦθος· καθὰ φησὶν αὐτὸς ἐπὶ
πονηρεύεται καὶ ἀγαθοὺς· καὶ κινδυνεύει τὸ πρᾶγμα ἀποκλίνου-
σα τοῦ μεταφέρειν αὐτούς· μετοχὴ δὲ πρὸς ἀλλ᾽ ἦθος ἐν πυρὶ κει-
μένως τε καὶ παρεισάγων αὐτοῖς· ὥσπερ οὖν καὶ ἥλιος μετέ-
χειν ἀπ᾽ ἀκτῖνος ἐξ αὐτοῦ τῆς τελευτῆς αὐγῆς· οὐδ᾽ ἄρα θερμό-
τητος· τὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἐνεργείας ἐκεῖνο φορεῖ· ὥσπερ οὖν οὐκ αὐ-
τὸς τοῦ ἡλίου ἀνόμοιον εἶναι λέγω τὸ ἐξ αὐτοῦ πεμπόμενον
φῶς ἢ τοῦ πυρὸς θερμότητα· διὰ τὸ διὰ τούτων εἶναι μεθεκτόν·
οὕτως οὐδὲ αὐγὰς τοῦ νοῦ ἀνόμοιον εἶναι τῷ πυρὶ τὸ διὰ τοῦ
μετέχεσθαι τοῦ πυρός· μᾶλλον δὲ ὅμοιον οὔτε καὶ ἐπιστάτης δι-
κνοῦσι· ὅπου γὰρ ἦθος μετέχοντες τῆς τοῦ πυρὸς μεθέξεως οἰκει-
ούμενα πῶς ἀνάγεσθαι ταυτότης ὑδάτων πρὸς καὶ ἦθος· ὅπου
δὲ οὐσίας ταυτότης, πόθεν ἔχει τόπον ἡ ἀνομοιότης· χαιρέ-
τωσαν οἱ χριστομάχοι:

ἀντίθεσις τῶν αἱρετικῶν:

καὶ πῶς αὐτὸς φησὶ καὶ τὸν τῆς οὐσίας χαρακτῆρα ὅμοιος ὢν τῷ πατρὶ ὁ υἱός.
ὅς γε τοῦτο λέγων φαίνεται ὡς μηδ᾽ ὁρᾶν αὐτόν· καὶ
τοῦτο γὰρ αὐτὸς πρὸς διακρίνεται λέγων· διὸ οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε. ὁ μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος

ἐξηγήσατο. εἰ τοίνυν ἀδιαφόρως τοῖς μαθηταῖς τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι εἴρηκεν

ὅτι δὲ τοῖς πᾶσιν καὶ αὐτοῖς παρ' αὐτὸν τὴν οὐσίαν ὁ λόγος ἐπι-

στεῦσεν ἢ τῆς μῆς ... ἐκ τοῦ πατρὸς ...

καὶ πῶς οὐ καὶ τοὺς αὐτῷ μαχομένους τὴν ἀλήθειαν φυλάττει. καὶ

παιδευσόμενοι ταῖς θείαις γραφαῖς αὐτῇ πιστεύοντες. ἀλλὰ

αὐτῷ λέγοντες ὁρμᾶσθαι ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα. καὶ παραφθέγγεσθε

τὴν τοῦ μονογενοῦς αὐτοπρόσωπον φωνήν. καὶ τί δὴ αὐτὸν διαρ-

ρήδην βοῶντος. ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται. ἀλλ' ὅτι αὐ-

τῷ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ, οὕτως ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα. πῶς δὲ ἐκεῖνο κατα-

ληπτόν ἐστιν ὅπερ τῷ υἱῷ. καὶ τί καὶ αὐτὸν ἐπεὶ ... λέγει.

ὁ ἀκριβῶς ἐκεῖ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα. πῶς δὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ

παῦλος ἐπίσταται καὶ λαμβάνει τοῦ υἱοῦ. καὶ πατρὸς καὶ τὸ πνεῦμα

τοῦ υἱοῦ λέγει αὐτόν. πῶς δὲ πάλιν οἱ κατὰ τοῦτο ἄφρονες ὡς τὸ

τοῦ πατρὸς πρόσωπον ... ἀναγράφουσιν. ἀλλ' ὅτι δὲ τῷ

υἱῷ τοῦτο ... καθάπερ ... συναιρεῖσθαι λέγων. καὶ

... γινώσκει ὁ πατήρ. καὶ γινώσκω τὸν πατέρα. καὶ πάλιν.

οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ. οὐδὲ τὸν πατέρα τις

ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός. καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύ-

ψαι. ὁ τοίνυν μὴ μόνον ὁρῶν. ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύπτειν ἔχει

τὸν πατέρα δυνάμενος. πῶς αὐτὸν οὐ χωρεῖ. πῶς ...

οὐκ οἶδεν ὃ ἐξ αὐτοῦ ἐστιν. αὐτὸς ἰδοὺ τὸν πατέρα καὶ λέγων πρὸς

αὐτόν. τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν. καὶ τὰ σὰ ἐμά. ὡς πρὸ τοῦ

πατρὸς τῷ ἀδιαφόρως αὐτῷ καθὼς ἐμοῦ ὁ πατήρ. καὶ καθὼς αὐ-

τῷ καθ' οὐσίαν ὁ λόγος. ὅπως ... ὁρᾷ καὶ γινώσκει

τοῦ πρᾶγμα εἶναι πάντως αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προσωπικὰ· καὶ δι' αὐ-
τὸ ἀποδείκνυται πάλιν τῆς τῆς ὑμῶν συνουσίας ὁ λόγος·

ἀπὸ τῆς ὑποφορᾶς ὡς αἰτίων ἀρετικῶν·

κατὰ τοῦτο φησὶ μόνον ἔμελλον εἶναι τοῦ νέου τῷ ἐραστῇ· καὶ διὰ τὸ πάν-
τως αὐτοῦ μετέχειν ἔστι ποιῆσαι τόν τινα καὶ μεμορφω-
σαι πρὸς αὐτόν· ὥσπερ οὖν καὶ ὑμεῖς καὶ τὸ ἐφικτὸν αὐτοῖς κοι-
νωνοὶ τῆς θέας γενόμενοι φιλίας· καθὼς γέγραπται τὴν
κατὰ τὸν πρὸς ἐρώμενον ἀναλαμβανομένην· καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς-
περ χαρακτῆρας μορφούμενα·

περὶ τοῦ καλοῦ·

καὶ τίς αὐτὸ ποιεῖ τὴν τῶν θείων ἀναγνωσθέντων γραφῶν· τῆς το-
σαύτης ὑμῶν φιλοσοφίας ἀπάρχεται· οἱ μὲν γὰρ θεῖοι καὶ ἱε-
ροὶ λόγοι προσφέρουσιν ἡμῖν δὲ τὸ κάλλος· ὑμεῖς δὲ
τοῖς ἀπὸ τῶν ἀγομένοις ἐμφανῶς δυνάμεως ἀπὸ τούτων ἐρωτ(ικῶν),
προσφέρετε κάλλος καὶ ἐνούσης ἐπιμελῶς καὶ τιμῶν θεὸν εἰσφε-
ρωτ... τοῦ νέου ὁ κατηχούμενος· τὸ γὰρ ἐν μετοχῇ καὶ κατα-
λήψεως τῆς περὶ τὸ θεῖον ὡς πρὸς αὐτὸ ... μένον
καὶ μεμορφωμένον ἐπὶ τούτου ... καὶ προσγενομένως τοῦ ὥσπερ
αὐτοῦ διὰ τῆς μετοχῆς ... ὑπάρξαι· τὸ δὲ ... προσαλαμφθὲν
διὰ ... συνοικολογεῖν· ... τοὺς ἔχοντας ἐξαρχῆς ...
ἐν ... μεταχωρεῖν· τοῦτο δὲ εἰς συμβεβηκὸς· καὶ ...
οὐ ... ἀποβαλεῖν· ὥσπερ αὐτοῖς προσχεῖται· τὸ γὰρ ὅλως
... καὶ ἀφαιρετὸν· καὶ ... εἶναι ... καὶ ἀπο-
βάλλου· ... δυνάσθαι μετ... τοῦ νέου

ἐν τῷ δεῖν αὐτὸ καὶ ταύτης γένος ἐκ τοῦ ἀπορίας καὶ θεότητος.
συγχωρήσεως δὲ μᾶλλον τὴν αἰτίαν παρέχειν μετὰ ἀνακεφαλαιώσεως τὸ
τὴν οὐσίαν εἶναι· πέρα τοίνυν τὸ ἐκ μετοχῆς τῆς πρὸ
τοῦ πρώτου μεμορφῶσθαι νομίζειν αὐτό· φαίνεται δὲ μᾶλλον
καὶ οὐσιωδῶς τὴν ὁμοίωσιν ἀποτελεῖν· τὸ ἐκ τῆς οὐσί-
ας πρὸς πρώτης αὐτῆς λόγον· ἄλλο·
Τὸ ἐκ μετοχῆς τοῦ ἁγιάζειν πεφυκότος τὸν πρὸς ἁγιασμὸν μεταλαμ-
βάνον, ἀλλότριον καθ' ὑπόστασιν τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας· εἰ τοίνυν
δι' ὃ μεταδίδωσι τῆς κατὰ φύσιν αὐτοῦ ἁγιότητος οὐ μεταλαμβάνει,
οὐδεὶς γὰρ αὐτοῦ ἐκ μετοχῆς τὸ πνεῦμα λαβὼν εἰ τέλειον τοῦτο χα-
ρισμάτων ... ἢ τὸ καὶ αὐτὸς μεμέρισται παρὰ θεοῦ· γέ-
νηται ἁγιότητος ἁγιότητος πηγὴ χορηγὸν ἐξ αὐτῆς· οὐ
μεταλαμβάνει τοῦ ἁγιασμοῦ· καὶ γὰρ οἱ καθ' ἑαυτοὺς οὐ τὰ ἅγια
ἄγγελοι, ἅγιοι καὶ οὗτοι ἐκ μετοχῆς καὶ μεταδόσεως τῆς θεί-
ας δοθείσης ἁγιασμοῦ δεδώκασι· διότι οὐ φαίνονται πεπο-
ιημένοι καὶ ὁ καθ' ἕκαστος ... προβληθέντων ἑβδομή-
κοντα πρεσβυτέρων διὰ τὸ ἀπεσταλκέναι χάριν τῆς
συναγωγῆς ... εἴδους τὸ πνεῦμα· ἀλλὰ ... ἀφῄρει καθ-
ηγητὰς ... οὐκ αὐτό· καὶ ... προ-
σχ... ἐκ μετοχῆς ἁγίους φορεῖν ἑξε-
ων τὴν ... παρὰ θεοῦ χάριν· δίδοναι δὲ ἑτέροις οὐ
δυνατός· ὁ δὲ υἱὸς οὐχ οὕτως· ὡς γὰρ ἅγιος ὑπάρχων πη-
γή· τοῖς μαθηταῖς ἁγιάζει λέγων· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· τοῦτο
δὲ ποιῶν καὶ ὁ πατὴρ φαίνεται· τὸ δὲ τὴν ἰσότητα ἔχον ... περὶ

καὶ τὸ ἀγαθὸν, ἐξ οὐσίας τε καὶ δυνάμεως· πῶς οὐκ ἄτοπον ἐκεῖνο ἐ-
χειν μὴ πρὸς αὐτὸν ὁμολογεῖν:

κεφάλαιον ιδ'

Ἐπεὶ περὶ ὁ μονογενὴς προκαλεῖται ὅτι· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει
ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτως καὶ τῷ υἱῷ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν ἑ-
αυτῷ. τὸ δὲ συναγόμενον αὐτῶν συλλογισμῷ, ὅτι ζωὴ καὶ ἀφθαρ-
σία ἐστὶν ἅγιος ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ· καὶ διὰ τοῦτο ὁμοούσιος:

πρὸς τοὺς αὐτοὺς αἱρετικούς:

Καὶ πῶς αὐτοῖς δοκεῖ τὸ φθαρτὸν καὶ κατ' οὐσίαν ὅμοιος εἶναι τῷ πατρὶ ὁ υἱός.
τὸ πῶς οὐ καὶ ἵσταται μετ' αὐτῶν· ἐξ αὐτοῦ τοῦ δεχομένου τί καταφ-
ρονοῦν αὐτούς· ὡς γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως
τῷ υἱῷ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ:

περὶ τοῦ πνεύματος:

Ὁ ὅτι ἀποκλήρωσε τοῦ λόγου τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καινότητι· τὸ δὲ ἐχε-
σθαι τῇ πηγῇ τοῦ πατρός· οὐ γὰρ τὸ ἀπὸ δέχεσθαι τὸ εἶναι ἔχει
δηλοῦν καὶ ὑπάρχων πρὸ τοῦ δέχεσθαι κατὰ τὸν πατέρα· καὶ γὰρ
φυσικῶς γεννητικῶς ἐπαγγέλλεται τὰ ἴδια τοῦ πατρός·
ὥσπερ δὲ ἡ καὶ τὸ φῶς ἐξ ἡλίου προελθὸν δέχεται τὸ λάμπον
τὸ περὶ αὐτοῦ. ἐπειδήπερ παρ' ὅπερ ἐστὶν ἐν αὐτῷ τοῦτο φαί-
νεται τοῦ λαμπομένου ἡλίου. καὶ γὰρ δήπου τὸν ἥλιον πρὸ τοῦ αὐ-
γάζεσθαι εἶναι καταλαμβάνομεν. τὸ φῶς ἐξ αὐτοῦ προϊὸν
αὐγάζεται ἀληθῶς ὥσπερ παρ' αὐτοῦ λαμβάνοντα φορὰν
τὸ ἴδιον αὐτοῦ. δηλοῦν αὐτὸ ἐν αὐτῷ καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ προελθόν
ὡς τοῖς αὐτοῦ πρὸς τὸ φορὰν φυσικῶς· ὅμοιον δὲ τὸ λαβεῖν

τοῦ ιδ':

[illegible] τοῦ πρώτου [illegible] [illegible] χρεῖον [illegible] [illegible] [illegible]

Εἰ μὲν τὸ [illegible] [illegible] τὸ εἶναι [illegible] καὶ [illegible] τοῦτο πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ εἶναι [illegible] [illegible] [illegible] πρῶτον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ εἶναι ὅ πέρ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] τὸ εἶναι [illegible] τοῦ πρώτου [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ὥσπερ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ τὸ εἶναι ἔχειν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Διάλυσις ὡς ἐν τῷ [illegible] χερσονήσῳ [illegible]

Ὁ μὲν φησὶ τὸ ἐξ οὐδενὸς [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὅ πέρ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὡς [illegible] [illegible].

πῶς οὖν ἔσται καλοῦ ὅταν ὅμοιος αὐτῷ πατὴρ αὐτοῦ διὰ χρόνου στ-
ἔστι φυτὸς οὐ κατέχει :: πρὸς τοῦ Χριστοῦ ::

Ἐξετάσεον ἀκριβῶς ὦ βέλτιστε τοῦ προλεχθέντος ῥητοῦ τὴν διάνοιαν· καὶ τότε τὴν δύναμιν τοῦ λόγου ὄψει [illegible]· [illegible]-σθε γὰρ πατὴρ ἡμῶν· οὕτως ἔχει τὴν ζωὴν ὁ υἱός· ὡς πατὴρ ἔχει καὶ ὁ πατήρ· τοῦ τέως λοιπὸν τὸ ἴσον τὸ οὐσιωδῶς σημαίνεται· τὸ κατὰ τὰ ὁμοίως ἔχοντα τοῖς αὐτοῖς εἶναι καὶ ὅσα· εἰ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει τὴν ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· ἔχει δὲ πάλιν αὐτὴν ὁ υἱὸς ἐν ἑαυτῷ οὐ κατὰ προσθήκας [illegible] οὐσίας φασὶν εἶναι καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ [illegible] ὁ [illegible] ἔχων τὴν ζωὴν ἐν αὐτῷ καὶ οὐ χείρων ::

ἄλλο :

Εἰ καὶ ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ υἱός, πῶς ἐπαγγέλλεται λέγων· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ πάλιν· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς ἐμῆς ἀκούει φωνῆς· κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ πάλιν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· ἔτι δὲ λέγει· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται [illegible] ζωὴν [illegible] ὁ πατήρ· καὶ πάλιν· τὸν εἰς ἐμὲ πιστεύοντα οὐ συγχωρεῖ ὁ πατὴρ γεύσασθαι θανάτου· εἰ δὲ τοῦτο [illegible] φαίνεται· ὡς δὲ φύσει προσδίδωσιν αὐτῷ τὴν ζωὴν καὶ ὡς οὐσιωδῶς ὑπάρχου-σαν ἐν αὐτῷ δίδωσι τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπαγγέλλεται· πῶς δὲ δέχεται νοεῖν οὐκ ἔχοντα τὸν υἱὸν ἀληθείᾳ ταύτην παρὰ τοῦ πατρός· καὶ γὰρ αὐτὸ [illegible] λέγει [illegible] ὡς πατὴρ [illegible] προσκεῖσθαι [illegible] ἐν πατρί· [illegible] κατὰ φύσιν [illegible] καὶ ὡς ἀληθῶς καὶ τοῦ [illegible] καὶ

ἀπαύγασμα γὰρ καὶ χαρακτὴρ ὑπάρχει αὐτοῦ· καὶ οὐ τὴν προσθήκην τῆς ζωῆς

καὶ τὴν ζωήν: ἄλλο:

Εἰ κατὰ ζωὴν καὶ φύσιν ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἀλλ' οὐ ζωῆς μέτοχος καθά-
περ οἱ χριστομάχοι φασίν· ἐλέγχει τοῦτο ἐστὶ καὶ τούτων αὐτός,
πλὴν τὸ μετέχειν παρ' αὐτοῦ. πῶς οὖν τιμῶν αὐτὸς δεῖ με-
τὰ ὑπάρχειν λέγων· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ
δὲ γὰρ οὗτος ὄντως ὑπὲρ ἡμῶν καὶ φύσει αὐτὸς ἡ ζωή, ἦν
ζωὴ ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. καὶ ἐάν τις φάγῃ ἐκ
τοῦ ἄρτου τοῦ ζωτικοῦ, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. πῶς δὲ ἀλλ'
τὸ ζῶν καὶ ἐκ τοῦ ὄντος; καὶ οὐχ ὅτι τῶν προσγενομένων
ἐκ τοῦ προσθέτων αὐτῷ. εἰ τοίνυν αὐτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ τοῖς με-
τέχουσιν ἀθανασίαν διδοὺς δυνάμενος, οὐκ ἔξωθεν οὐδὲ
ἐπίκτητον ἔχει τὸ ζωοποιεῖν· ἀλλὰ καὶ φύσει ζωή, τοῖς μετέ-
χουσιν αὐτοῦ ζωοποιήσειν ἀληθῶς ἐπαγγέλεται. ἄλλο:

Εἰ μὴ καὶ φύσει ἔχει τὸ εἶναι ζωὴ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἐπιστάμεθα δὲ
ὡς εἰκὸς φασί, καὶ μετέχων αὐτὸς ἀλλὰ ζωοποιεῖν δύναται. πῶς
οὐκ ἔδει λέγειν καὶ ἀγγέλους· τοὺς ἀληθῶς μετόχους γενομένους
ζωῆς δύνασθαι ζωοποιεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μὴ οὐκ ἐνδέχεται.
μόνος γὰρ ὁ υἱὸς ζωοποιεῖν δύναται καθὰ καὶ ὁ πατήρ. οὐκοῦν
οὐ μετέχων ἐστὶν ἡ ζωοποιὸς δύναμις· ἀλλὰ καὶ φύσιν
αὐτῷ προσοῦσαν ἔχει ὥσπερ καὶ τῷ πατρί: ἄλλο:

Λέγων ὁ υἱὸς ὅτι ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ
υἱῷ δέδωκεν ἔχειν ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, τὴν ἀπαράλλακτον ὁμοιότητα

δημιουργὸς διαφορᾶς τὴν ἔχει πρὸς τὸν ἥλιον ἀκτῖνα· ἔχει γὰρ αὐτὴν
ζωὴν ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ φωτεινὴν δηλονότι καὶ οὐσιώδη. τὸ δὲ
δύναμιν προστιθεὶς τὴν ἐξ αὐτοῦ φωτεινήν τε καὶ οὐσιώδη σημαίνει
πρόοδον· οὐ γὰρ δύναται δὲ δύναμιν ὁ πατήρ· ὥσπερ τι τῶν προ-
βάτων καὶ τῶν αἰσθανομένων· καὶ οὐκ ἔχοντι πρὸς τὸ θεῖον αὐτοῦ
ἀλλὰ καὶ σωματικὴν ἀποτομήν· ἢ διάστασιν τὴν ἐκ τίνος εἰς
ἕτερον πρὸς ἄλλο ἢ τοπικὰς ἢ διαιρετικὰς νοουμένην· δη-
λῶν ὥσπερ δύναμιν τὸ φῶς τὸ ἐξ αὐτοῦ προελθοῦσι αὐτῶν τὴν
αὐτοῦ κατὰ φύσιν προβολὴν παρέχοντος φορείᾳ· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς
ἀληθείας πέφυκε πρὸς τὴν αὐτοῦ προβολὴν νοῆσαι ἐκείνου· ὧν
ὅσα καὶ ὁ πατὴρ δίχα μόνου τοῦ εἶναι πατήρ:

ἀντίθεσις ὡς ἐν τάξει χειρονομίας:

Εἰ γὰρ ἡ φησὶ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ υἱός· ὡς ὑμεῖς φιλονεικεῖτε ἐρεῖν τοι-
οῦτον ἀγγέλλετε· πῶς ἀγεννήτου λέγων ὁ πατὴρ ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ πατρός·
ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· εἰ γὰρ ἔχει καὶ ὁ υἱός· οὐ μόνος ἔχει
καὶ ὁ πατήρ· εἰ δὲ μόνος οὐκ ἔχει δηλονότι ὁ υἱός· περὶ τοῦ Χριστοῦ:
πολλαχῶς πρόσεστιν λέγεσθαι μόνῳ τῷ πατρί· καὶ ἐκ τούτων εἶναι ἀθάνατος
ἔρημος ὁ υἱός· ἐπειδὴ γέγραπται μόνος ἀληθινὸς ὁ πατὴρ ἔσω.
καὶ ἀληθινὸς ὁ υἱός· νόθος δὲ ὥσπερ τις καὶ ψευδώνυμος· ἐ-
πειδὴ τὸν ἔχων τὸ εἶναι θεοῦ· καὶ πῶς ὡς τοῦτο κατὰ φύσιν αὐτὸ πρὸς
κεκοινωνηκότα τῆς ἀθανασίας καὶ ἀληθείας· τοῦ θεοῦ νόμου διαχωρίζει
λέγοντες· καὶ τὸν θεὸν πρὸς κοινωνίας καὶ αὐτῷ μόνῳ λαμβάνεις:
τοῖς δὲ φυλαττομένοις τὸ οὐκ εἶναι λέγει θεοῦ πρὸς φωτός· ἐγὼ
μόνος κατὰ φύσιν θεὸς ὁ πατὴρ· καὶ διὰ τοῦτο οὐ τῷ λέγεσθαι τὸν θεὸν

φύσεως ἐν βάθει τοῦ κόσμου πρόσφατος ἀεὶ καὶ νέος τῆς ὡς πυρὸς
ἐπιδείκνυσθαι παρὰ τὸ οὕτω ἐξαρχῆς κατὰ φύσιν· ἀλλὰ
τοῦτο αἴτιον· ἢ κοινοῦ οὐσίαν τὸ λέγεσθαι μόνον ἐκ [illegible]
[illegible] τοῦ πυρὸς τῶν [illegible] ἔστι δὲ [illegible] ὁ καὶ· ἀλλ' ὡς
[illegible] δὲ τὸ γνώρισμα φυσικῶς [illegible] [illegible]· τοῦ
καὶ [illegible] ὑπάρχων [illegible] [illegible]· ὅπερ αὖ ἐν καὶ ὁ γι-
νώσκων αὐτόν·· ἄλλο·

Πολλὰ προσεῖναι λέγεται τῷ πυρὶ πλεονεκτήματα· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο
εἶναι γνώριμος ὁ καὶ λέγει διὰ τὸ [illegible]· ἀφθάρτῳ [illegible]
μόνῳ σώματι· οὔτε ἄφθαρτος· οὔτε [illegible]· ἀλλὰ σῶμα ἐστὶ
[illegible]· ἀλλ' ἔχει [illegible] [illegible] τινὰ τὸ [illegible]·
[illegible] γὰρ ἔστιν ἄφθαρτος ὁ [illegible] ἀφθάρτων χορηγός· [illegible]
[illegible] διὰ φύσεως· [illegible] ἄσαρκον εἶναι [illegible] τοῦ καὶ [illegible]
[illegible] γίνεσθαι· ὁ [illegible] διὰ δυνάμεως καὶ διὰ σοφίας ἐστίν· ὅ-
περ γάρ· λέγει ἄσαρκον εἶναι [illegible] σοφίαν [illegible]· ἢ κοινοῦ οὐκ
[illegible] τοῦ καὶ αὐτὸ εἶναι [illegible] φυσικῶς· ὅπερ αὖ λέγοιτο
καὶ ὁ πῦρ· [illegible] μόνου [illegible]· φύσει γὰρ [illegible]
ἐπὶ τοῦ [illegible] πρὸς [illegible] λόγου· [illegible]
[illegible] φυσικῶς [illegible] καὶ ἀναγκαίως· ἄλλο·

Εἰ ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πῦρ· ὥσπερ οὖν καὶ ἔστιν· ἔχει πάντως τοῦ
τοῦ καὶ ὁ νοῦς· ἀλλ' [illegible] λέγων· πάντως ὅτι ἔχει ὁ πῦρ ζωὴν
ἐστίν· ἄλλο τοῦ αὐτοῦ [illegible]·

Εἰ ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πῦρ, οὐδὲ νοῦς οὐχ οὕτως· [illegible]
πάντως ὅτι ἔχει ὁ πῦρ ζωὴν ἐστίν· ἀλλ' οὐ [illegible]

ἔσται ἀμέτοχον τὸ ζωῆς καὶ φωτός, ὁ υἱὸς ὡς πατὴρ καὶ ὁ πατὴρ ...

ἄλλως τὸ αὐτό.

Εἰ ζωὴ καὶ φῶς ἐστιν ὁ πατήρ, ὁ δὲ υἱὸς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐκ τοῦ πατρὸς
ἔχει τὸ εἶναι τοῦτο· τοῖς ἀποστόλοις λέγων πρὸς τὸν πατέρα· τὸ
θέλημά σου ... ἐστί, καὶ ταῦτα δύο. ἄρα ἐστὶ καὶ φῶς
τὸ εἶναι ζωὴ καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ ἐστι τοῦ πατρός. εἰ οὖν τοῦτο, τοῦτο
πατρός ἐστι τὰ αὐτοῦ. ἐπεὶ καὶ φῶς ζωὴ ὁ υἱός· ἔσται τοῦτο
καὶ ὁ πατήρ· ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον. φησὶ γὰρ ὁ πατὴρ ζωὴ εἶναι
τοῦτο καὶ ὁ υἱός· ἵνα μὴ φαίνηται ψευδὴς ὁ τοῦ ἀποστόλου
ῥήματος. ἄλλο.

Φησὶν ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑ-
ώρακε τὸν πατέρα. εἰ τοίνυν ὁ πατὴρ διὰ υἱοῦ φαίνεται ζωὴ καὶ
φῶς ... ἔχων, ἔσται τοῦτο καὶ ὁ υἱός, ἵνα μὴ ψεύδηται
τὴν ὁμοίωσιν. ἄλλο.

Εἰ χαρακτὴρ ἀπαράλλακτος τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός ἐστιν ὁ υἱός,
φορεῖ φυσικῶς καὶ τὸ εἶναι ζωή, ἵνα μὴ παραχαράττη-
ται τοῦ πατρὸς ὁ χαρακτήρ.

ἄλλο ἐκ τῆς αὐτῆς διὰ ... εἰς τὸ ἄτοπον ἀπαγωγῆς.

Φησὶν ὁ Χριστός· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα. εἰ τοίνυν
ἐπιστεύετε τοῖς ... καὶ ... καὶ οὐ ... ἔχει τὸ
εἶναι ζωήν, ἔσται τοῦτο καὶ ὁ πατήρ. φησὶ δὲ τὸ λόγιον τὴν
ἀλήθειαν, ἐξ ἀνάγκης ὁμολογήσεις τὸ ἕτερον· ζωὴ γὰρ καὶ
φῶς ὁ υἱός. ἄλλο.

Εἰ τοῦ πατρὸς τὴν οὐσίαν ὁ υἱὸς ἀπαραλλάκτως χαρακτηρίζει λέγεται.

ἔστι δὲ οὐκ ἐξ φωτιζόμενον· ἀλλ' ἐξ ὧν προφῆται τοῦτο λαμ-
βάνει· τοῦτο καὶ ὁ πατὴρ κατηγορεῖται· τὸ δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ἁγιότης
πληρουμένη τῷ λόγῳ τούτῳ ὁ πατὴρ ἐστὶ καὶ ἀγαθός· ἄλλο:
Τὰς ἑτερογενεῖς καὶ ἑτεροφυεῖς τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχειν οὐ κοι-
νῆς ἐννοίας συμφωνεῖ· οὐ γὰρ ἂν ὕδατι τὸ πῦρ, ψυχρῷ καὶ θερμῷ τὴν
ἐνέργειαν· ἀλλ' ὥσπερ διαφοροῦσι κατὰ φύσιν, οὕτως ἔχουσι τὰς ἐν-
εργείας τῆς ποιότητος τὸν λόγον· οὕτω καὶ ἐκ διαφόρου διαφό-
ρους τὴν ἐνέργειαν· ἐὰν οὖν ζωῆς αὐτὸς καὶ φύσει ζωὴ
πατὴρ· οὐκ ἔστι τοῦτο κατὰ τοῦ υἱοῦ ὁ υἱός· ὡς πατρὸς χορηγοῦ-
χοῦντος· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν φορεῖν τὸ πνεῦμα φη-
σὶ γὰρ ὁ Χριστός· ὥσπερ ὁ πατὴρ οὓς θέλει ζωοποιεῖ, οὕτω
καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ· αὐτὸς δὲ τὸ ζωοποιεῖσθαι τῶν
ἑτέρως ἐστὶν τοῖς ὅτι πνεῦμα τοῦ πατρὸς τοῦτο λαμβάνον·
ζωοποιεῖσθαι ὁ πατὴρ καὶ πάλιν ἐνεργεῖ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῷ
υἱῷ· τοῦτο δὲ χαρακτηριστικόν· οὐ λέγω ἀφορμὴν ζωοποιήσεως τῶν
πατρὸς· ὡς αὐτὸ ζωοποιεῖ καὶ ὁ υἱός· τὰ δὲ τὴν αὐτὴν
ἐνέργειαν ἔχοντα τῷ πατρὶ ἐν ταυτῷ ὅτι ἐκ φύσεως· ὁ κοινὸς
ὁ κοινότατος ἐστὶ πρὸς τὸν γεννήσαντα· ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνος
φύσει ζωὴ λέγεται καὶ ἔστιν· οὕτω καὶ ὁ υἱός· ἄλλο:
Εἰ τὴν ἁγιότητα ταῖς τρισὶ φωναῖς ἐπιφημιζόμεθα· πάντως
δεσπότην ἐργάζεσθαι δι' υἱοῦ τὸν πατέρα· ἀλλὰ τοῦτο ἓν δὲ
διὰ ἔργων τὸν πατέρα καὶ τὸ ζωοποιοῦν πνεῦμα σὰρξ ζωὴ καὶ φυσικῶς
ὁ υἱός· διὰ τοῦτο τὰ πάντα ζωοποιεῖ· γινώσκοντος μετὰ τῆς πα-
ρθενικῆς· ἀπὸ τοῦ χοῦ δεῖξαι τὸ πνεῦμα προσιὸν τοῦ Χριστοῦ ζωο-

προηγουμένου :: ἄλλο :

Εἰ μετάληψις ζωῆς καὶ αὐτῷ εἰσὶν ἐκεῖ, ὥσπερ τὰ σώματα φασὶ
ζῳοποιοῦν τὰ ἄψυχα, ἀναγκαῖον ἐστὶν ὅλον ὥσπερ αὐτοῖς ζωὴν
φέρει φασὶ καὶ αὐτὸς γίνεσθαι τοῦτο καὶ τῆς ζωῆς ἀθάνατον
φύσεως ἐστὶ καὶ φύσει ὑπάρχων· εἰ δὲ τοῦτο, εἰ ἄρα καὶ τοιοῦτος 61
καὶ οὐκ ἔξωθεν ἔχει τὸ εἶναι ζωή, ὥσπερ εἶναι τοιοῦτος, καὶ
ἀπροσδεῆ αὐτὴν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσει :: ἄλλο :

Ἀδιάδοχος τοῦ τὸ μὴ αὐτὸ γράφειν κατ᾽ αὐτὴν ἀλήθειαν· καὶ αὐτὸς
ὥσπερ ἑαυτόν φησιν· ἐγὼ ἐν οἷς λέγων ἀλήθειαν, ὅ λέγω
τὸ ἐπιτελευτῶν τὴν αὐτὴν τὸ τῆς ζωῆς πρᾶγμα καὶ ἀκριβῶς
δὲς ὅδε ἀληθινοῦ· πῶς οὖν οἷόν τε λέγειν ἑαυτὸν εἶναι
τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ μὴν οὐ δύναται· τοῦτο γὰρ αἰσθανόμενος
καὶ μόνον κινεῖσθαι· ἀλήθεια δὲ ἐστὶ· ὁ νοῦς δὲ ἐπιτελευτῶν
ἔχει τὸ εἶναι ζωή :: ἄλλο :

Εἰ ζωοποιοῦν τὰ πρὸς τὸ γένεσις τοῖς ἔχουσιν αὐτήν· ζωοποιεῖ
δὲ ὁμοίως καὶ τὸ τὸ σῶμα· τοῖς γὰρ εἶναι καθ᾽ ἑαυτὴν ἀεί τε
ὅτου τὸ πρὸς ζωὴν ὅλου διαπρέπων· ἀθάνατος καὶ αὐ-
τὸς ὁ ... ::

ἄλλο διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς ::

Ὥσπερ ὁ ... φησὶν ἔχει ζωὴν καθ᾽ αὐτήν, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν δεῖ
μὴ ἔχειν ζωὴν καθ᾽ αὐτήν· καὶ ... τοὺς ὅρους συνε-
σθαι ... τὸ πολλὴν ὁ λόγος ...
... ἔχειν καθ᾽ ἑαυτὴν λέγεται ζωὴν ὁ ...
αὐτὸς ... τὴν καθ᾽ ἑαυτὴν ζωήν· εἰ δὲ τοῦτο, διὰ ποίαν τὴν

ὡς πατὴρ καὶ σύνθεσις περὶ αὐτὸν νοηθήσεται· πῶς οὖν ἁπλῶς καὶ ἀσυνθέτως τὰ τοιαῦτα ὁ θεὸς ἀπαιτεῖ τοῦτο ἀληθῆ· σημείωμα τοῦτο τὸ ὁ πατὴρ εἶχε μὲν αὐτὸν οὐ χρόνῳ πρότερος εἶναι πατὴρ τοῦ υἱοῦ· καὶ πάλιν τὸ μὲν υἱὸν εἶναι οὐ χρόνῳ ὕστερον εἶναι πατρὸς· καὶ ἄλλα λέγειν· ἀλλὰ μετὰ πατρὸς καὶ ὁ πατὴρ μένει·

ἄλλο: Τὰ προσόντα τῷ θεῷ καὶ περὶ φυσικὰ ταῦτα καὶ ἰδιότητα λέγων ἰδιώματα φησὶ πατρὸς τὸ ... ὁ μόνος ἔχων ἀϊδίως. ἀλλ' εἰ μὲν οὐδὲν ἀπ' ἀρχῆς ὁ υἱὸς μέν, ἀϊδίως πατρὸς τοῦ ... αὐτὸ δὲ εἶναι ὁ υἱὸς ὁ λέγων· ἀλλὰ μὴν τὸ ... ὁ πατὴρ εἶχε ... ἀντὶ τοῦ ... καὶ χρόνος πατρὸς αὐτοῦ· αὐτός τε ὁμοίως ... ἔχειν ... ἀλλὰ τοῦ ἑαυτοῦ ... οὐ χωρὶς ... χωρίζεται ... οὐδὲ ... πατρὸς χωρίζεται ... ... καὶ ... τὸ εἶναι ἔχων· ... ἔχων ... τοῦ ... πατὴρ ... καὶ θεός· ... τῆς οὐσίας ... καὶ τῆς ... φύσεως ... πρὸς τὸν ... προσηθεὶς λόγον ἀπορρήτως συνδυασθεὶς· ἄλλο:

ιε Ὅσα προσόντα λέγεται τῷ πατρὶ φυσικά τε καὶ ... ταῦτα πάντα ἐστὶν ὁ υἱός· μόνος ἀγέννητος λέγεται θεὸς ὁ πατὴρ ἐπειδὴ μόνον εἶχε τὸν υἱὸν· λέγονται ... ἀγέννητος μόνος ... καὶ ... ὁμοίως ἐπειδὴ ... τοῦ ... καὶ τοῦ σοφοῦ· μόνος λέγεται φῶς ... εἶχε γὰρ ... τοῦ λέγον τὸν υἱόν ... ἀλλ' ... ... τὸ τοῦ πατρὸς ἰδίου· τοῦτο εἶναι ὁ υἱός· ὅταν λέγει

ζωὴν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, ὅπερ ἐστὶ μόνου θεοῦ σημαντικόν· καὶ οὐχὶ τὸ μετέχειν
περὶ αὐτοῦ· μετέχων δὲ καὶ αὐτὸς ζωῆς, ἐξ ἑτέρου τῆς οὐσίας ἂν ἀπο-
στερεῖται· καὶ ζωὴ καὶ φύσει οὐ δίδωσιν ἑαυτὸν αὐτῷ. ἄλλο:
Ζωὴ κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὁ υἱός, δέχεσθαι παρὰ τοῦ πατρὸς ταύ-
την φησίν, οὐχ ὡς λόγος ἐστὶν ἢ ἀπαύγασμα καὶ φῶς, ἀλλ' ἔχου-
σα τοῦ πατρὸς ἰδίᾳ, ἀλλὰ καθὸ γέγονεν ἄνθρωπος, ὡς πάντα δε-
όμενα· καθάπερ δὲ τοῦτο σαφῶς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δεδή-
λωται, τὴν ἐξουσίαν ἔχει γὰρ αὐτοῦ, ἐξουσίαν γάρ φησι δίδω-
μι αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν· ἄρα ἐπειδὴ υἱὸς
ἀνθρώπου ἐστί, τὴν ἐπὶ τὸ κρίνειν ἐξουσίαν λαμβάνειν λέγεται.
τὸ αὐτὸ δὲ καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν σάρκα λόγου ἑνότητα· ἐπειδὴ υἱὸς
ἀνθρώπου γέγονε, τὴν ὁμοίαν τοῖς φορέσαι τοῦ παρὰ θεοῦ δέ-
χεσθαι πάντα πεφυκότων· καὶ ζωὴν λαμβάνειν λέγεται
μόνη καὶ γυμνὴ τῇ θεότητι φύσει ... καὶ μάλιστα χωρὶς τῆς σαρ-
κὸς ἐπιδεικνύμενον· καὶ τὸ δύνασθαι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χορηγεῖν.

· λόγος ιε' ·

Ὅτι τὸν υἱὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας καὶ ἐπιστάμενος ἀρχὴν ὁ θεὸς αὐτοῦ : Liber. 5.
δι' ἔργα αὐτοῦ· ὅτι τὸ ἐπίσταμαι οὐ καὶ τῆς οὐσίας τὸ λέγε- λόγος ιε':
σθαι· οὐδὲ κτίσμα ἢ ποίημα ὁ υἱός.

Ὁ τῆς αἱρέσεως μανίας προστάτης, τὴν ἑαυτοῦ αἴσθησιν πε-
ποιθὼς ὡς οἴονται κατασπεύδοντες ῥήμασι λέγουσι· κτίσμα
ἐστὶν ὁ υἱός· ἀλλ' οὐχ ὡς ἓν τῶν κτισμάτων· ποίημά ἐστιν, ἀλ-
λ' οὐχ ὡς ἓν τῶν ποιημάτων· γέννημά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ὡς ἓν
τῶν γεννημάτων.

Πρὸς τοὺς λέγοντας ἐφεξῆς διαφοράς:

Εἰ ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, πῶς οὐχ ἓν τῶν ποιημάτων; καὶ ὅλως κτίσμα, πῶς οὐχ ἓν τῶν κτισμάτων; εἰ γὰρ τοῦτο ἐροῦσιν, γνωσθήτωσαν· ὁ γὰρ ὅλως κτίσματι ἢ ποιήματι συναριθμούμενος ὁ υἱός, οὔτε κτίσμα αὐτὸ ἦν, οὔτε ποίημα· ὁ δὲ ἐκτίσθη καθ᾽ ὁμοιότητα καὶ πεποίηται, πῶς οὐ κοινωνήσει ὡς ἓν εἶναι τῶν γενομένων: ἄλλο:

Φασὶν ὅτι ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἓν τῶν ποιημάτων· καὶ νομίζουσι μὲν ἐξαίρετόν τινα διὰ τούτου προστιθέναι αὐτῷ τιμήν, εἰ ποιηθῆναι ἢ ποίημα μὲν εἶναι, οὐ μὴν ὡς ἕν τι τῶν ποιημάτων ὁμολογοῦσιν αὐτόν· ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν τούτῳ ἐξαίρετον· ἀλλ᾽ οὖν τι καὶ αὐτὸς τῶν ἄλλων φαίνεται. ἐ-ὡς γὰρ ἂν ἐπείπερ τὸ πεποιῆσθαι κοινὸν καὶ εἶναι κτίσμα ποιητόν· οὐδ᾽ αὐτός τι τῶν ἄλλων κατὰ τοῦτο διοίσει· καὶ διαφορὰ τῇ κατὰ τὴν φύσιν· εἰ κατά τινα τὸ ἔγγιον ἔλεγον· οὕτω γὰρ αὐτοὺς ἔχοντας βλέπομεν τὰ πεποιημένα πρὸς αὐτοῦ σημειουμένων πρὸς ἄλληλα· διαφέρει γὰρ αἰτίας καὶ ταῖς ὑπεροχαῖς νικῶντα πολλάκις τὰ ἕτερα· καὶ ταῖς φύσεσιν ἐξηλλαγμένα· ὡς δύνασθαι τινὰς λέγειν ἐφεξῆς ὅτι τοιοῦτον ποίημά ἐστιν, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἓν τῶν ποιημάτων· ὁ ἥλιος τυχὸν ποίημά ἐστιν· οὐχ ὡς ἓν δὲ τῶν ποιημάτων· οὐ γάρ ἐστιν ἕτερος ἥλιος ἢ σελήνη· ὁμοίως δὲ ὅμως οἱ ἀστέρες· καὶ γῆ· τοῦτο γὰρ πάντα τὰ ποιήματα· καὶ ἕκαστον αὐτῶν οὐχ ὡς ἓν τῶν ποιημάτων· μόνον γὰρ τὸ γενέσθαι κοινὸν ἔχει τὰ κτίσματα· τὸ

χρῆμα καὶ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν φύσιν ἑκάστου ἰδίᾳ βούλεται· ἀλλ᾽
δεῖν δεῖ τὸ πλέον διεξιέναι τῇ ποιήσει λεγομένῃ· κἂν ἕτερον-
τι μέγα καὶ ἐξαίρετον ὑπάρχει παρὰ τὰ ἄλλα ποιήματα· τοιγάρ
ὠφελήσει τοῦ ἥλιου δὲ τὸ μὴ εἶναι ποίημα τὸ πολὺ τῶν ἐπῶν
ὑπερέχειν· ὥσπερ αὐτοῖς οὗτος μάλιστα λόγος· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν-
φανερῶς λογικῶν δηλαδὴ· ἀλλ᾽ ὅμως τὰ μὲν τῇ ποιήσει καὶ
νοεῖν· οὐδὲ τοῦ τέλους ὁ λόγος ἐξηγητικός: ἄλλο:
Εἰ ποίημα εἶναι καθόλου ὅμως· καὶ τοῦτο αὐτὸ ἔχει τὸ δύνασθαι
τί ἐστιν διὰ τὸ μὴ ὡς τὸ ὑπερέχειν τῶν ἄλλων ποιημάτων· ἐξω-
θεν τὴν καὶ τὰ ἄλλα ποιήματα· διὰ τὸ ποιεῖν αὐτὸν τοῖς
εἶναι τὴν φύσιν· καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶναι ποίημα μὲν, οὐχ ὡς
τὸ δὲ τῶν ἄλλων· εἰ γὰρ ὅμως λέγεται· καὶ ἀληθὴς φύσις
διαφέρων μέρος· καὶ τὸ τελευταῖον ὅτι εἶναι δεῖ ποιεῖν· καὶ τούτων
οὐδὲν ἀληθῶς ἐπιγινώσκει τοῦ ποιητοῦ φύσει λέγων· ἀλλὰ
πάντα τὸ τῇ ποιήσει κοινά· ἀλλ᾽ οὐδὲν τι ποιήματα φαί-
νεται δημιουργοῦ· διὰ μᾶλλον πραγματικῶς δημιουργοῦ
τοῦ ποιητοῦ· καὶ τὸ ποιεῖν τὴν δόξαν διὰ τοῦ εἰκότος
δημιουργεῖται δόξαν τοῦ ποιητοῦ χρῆται αὐτὸ διηγήσει
τὸ σχῆμα· καὶ καθάπερ ὁ ἐκεῖνος φησί· πάντως τὴν
ἀλήθειαν μάλιστα· καὶ ὁ αὐτὸς αὐτὴν πραγματικῶς· καὶ πάντα τὰ
ἔργα αὐτὴν ἐστὶ καὶ κίνδυνον ἔχει πρὸς ἀπειρίαν τοῦ φύσει·
ἀλλ᾽ ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν· οὐ καθόλου ποίημα εἶναι οὐδὲ κτίσμα· διὰ
τοῦτο τί ἐστιν δηλαδὴ ὡς τὸ μὴ ὡς τὸ ἐπὶ τῶν ποιημάτων·
ἀλλὰ τὸ ἀεὶ τοῦ πρὸς οὐσίαν, ἰδίαν ὑπάρχειν δημιουργοῦντι

τὸ κατὰ τὸ [illegible] αὐτὸ ἔχει· [illegible] ὡς ὁ πηλὸς [illegible]

ἄλλο: Εἰ ποιότης ἐστὶν ὁ λόγος, πρὸς κατάστασιν δὲ [illegible]
διὰ τὸ ἐναργὲς [illegible] εἶναι καὶ [illegible] ποιο-
τήτων· ἔστι δὲ καὶ πρὸς κατάστασιν [illegible] διὰ τὸ
[illegible] ἔχειν τὴν φύσιν πρὸς ἀλλήλας· πολλῆς γὰρ τῆς
τοῖς ποιήμασιν ἡ διαφορά· καὶ ἔστιν ἑκάστου [illegible]
σημεῖον [illegible] οὐ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] πρὸς κατάστασιν· [illegible]
[illegible] πρὸς κατ[illegible] ἐξ [illegible] ὁ λόγος.
οὐδὲ ποιότης [illegible] ἐστὶ γὰρ [illegible]
πρὸς κατάστ[illegible] ὁ πρὸς κατάστασιν [illegible] διαφοραί εἰσιν
[illegible] πολὺ γὰρ [illegible] ἡ διαφορά·
καὶ τὸ [illegible] πρότερον [illegible] σοφῶς: ἄλλο.

Εἰ ποιότης ἐστὶν ὁ λόγος, [illegible] τὸ πῦρ [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἔστι τοῦ τὸ [illegible]
[illegible] πῶς γὰρ [illegible] οὐ [illegible]
οὐκ ἄρα οὐδὲ ποιότης ἐστίν, οὐδὲ ποίημα· ἀλλὰ μᾶλλον τῆς
[illegible] ἔχων ὡς [illegible] τὸ δύνασθαι ποιεῖν
καὶ πάσχειν: ἄλλο.

Εἰ ποιότης ἐστὶν ὁ λόγος, πῶς [illegible] τὸ δύνασθαι ποιεῖν.
καὶ δὲ τὸ εἶναι [illegible] ποιήματα· [illegible] ἔχει
[illegible] φύσιν [illegible] τὸ εἶναι [illegible]
[illegible] ἔστι [illegible]
καὶ [illegible] τοῦτο [illegible] ὡς [illegible]

ὁ ὅπως ἐβραχύνθη ἄγων ἐπὶ τὰ τῆς κακίας· δυνάμενος [illegible]-
τῆς ζωῆς. καὶ τοῦτο καὶ αὐτός ἐστι· οὔπω δὲ τὴν ἐνέργειαν· τὸ δὲ ἔ-
χειν τὴν πεφυκὸς. οὐ καὶ λέγεται μὴ ἔχειν· ἤγουν μήπω τοῦτο
φαίνεσθαι· κρυπτομένης ἔτι τῆς φυσικῆς ἐνεργείας διὰ τὴν τι-
νὰ πρόφασιν ἢ διὰ τὸν χρόνον· οὐ μὴν ἔσται δημιουργὸς
καὶ τὰ αὐτὰ ποιήματα· καὶ τὸ πρὸ τούτου οὐδὲ τί εἶπεν· δη-
λαδὴ τοῦτο ἄτοπον· οὐδὲν τῶν ποιημάτων δημιουργεῖ. εἰ καὶ
ἐπιτίμιά ἐστιν ὁ υἱός. δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· ἵνα μὴ τὸ αὐ-
τὸ φαίνηται ποιοῦν καὶ ποιούμενον· κτίζον καὶ κτιζόμενον. δεῖ
δὲ καθάπερ ὡς ἂν τοῦ καὶ πρὸς ::

ἄλλος μετὰ συντομίας ἔλεγχος συλλογισμοῦ ::

Εἰ τίμιος ἐστὶν ὁ υἱός· πῶς αὐτὸς μόνος ἀπεκυήθη τοῦ
πατρὸς τῶν ἄλλων κτισμάτων οὐκ ἐχόντων τὸ δύνασθαι τοῦ
τοιοῦτον· πῶς δὲ μόνος ὁ υἱὸς γεννητὸς τοῦ πατρὸς· τῶν ἄλλων
ποιημάτων οὐκ ὄντων ὥσπερ εἰσίν· οὐδὲ γὰρ φασὶν γε-
νητὸν ~~τὸν πατρὸς~~ τίς ἐστιν ὅπερ ἐστὶν ὁ υἱός· καὶ πῶς αὖ ὁ υἱὸς ἀ-
πογεννηθῆ· πῶς δὲ τοῦ μηδαμῶς ἐξαιρέτως ποιοῦνται κα-
τά φησιν ὁ ... μόνος ὁ υἱός· ...
οὐ χρόνῳ τοῦ πατρὸς ... ὁ ἐκ τοῦ πατρός· ...
ὁ μόνος ὁ υἱὸς ὁρᾶται καὶ γεννᾶται καὶ ἀπογεννᾶται τοῦ πατρός· ...
... ἐστίν· ... ὁ λόγος ὁ πρὸ ... αὐτὸς
... φύσει τοῦτο ... καὶ τὸν ... πατρὸς
καὶ ... αὐτόν· καὶ τῶν ἄλλων κτισμάτων
οὐδὲ ... τοῦτο ... οὐ γὰρ ... ποιήμασιν ...

ποιοῦντες ἀκολούθως οὐδέ ἐστιν· οὐδὲ τοῖς γινώσκουσιν ὁμοίως·
οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς ἐκ τοῦ τοιούτου διὰ τὸ εἶναι τῆς γνώσεως αὐτῆς
τελείως ἔχων ἀφορμὴν ποιεῖται· φαίνεται δὲ τὸ κατ' ἐκεῖνο
ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως αὐτοῦ· ὅμοιος οὖν καθίσταται ἐπὶ τὸ περὶ
κτίσματα καὶ ποιήματα· ἐπειδὴ τούτων οὐδέ ἐστιν τὸ περὶ τῆς
οὐσίας μεμορφῶσθαι·

ἀπόθεσις ἐξ ἐπιτηδευμάτων γραφικῶν ὅλως
ὡς οὐδὲν προσκεῖσθαι τῶν αἰσχρῶν [illegible]
μὴ προσκειμένων [illegible] ἀντέχεται πρὸς [illegible]
[illegible]

Ὁ μακάριος παῦλος πρὸς κορινθίους [illegible]
[illegible]· [illegible] αὐτὸς [illegible]· [illegible] ἄλλος πρὸς
[illegible]· ὁ [illegible]·
[illegible] προφητῶν [illegible]
[illegible] βιβλίου [illegible]· [illegible]
[illegible]
ὁ ἄλλος [illegible]· καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] γέγραπται· πρὸς [illegible] αὐτὸ [illegible]
[illegible] γέγραπται [illegible]· καὶ [illegible] πρὸς-
[illegible]· καὶ [illegible]· οὐ γὰρ [illegible] καὶ [illegible]-
[illegible]· ὅτι [illegible] [illegible]-
[illegible] φωνή· [illegible]
[illegible] καὶ ὡς [illegible] προσ[illegible]-
[illegible] ἐστιν· [illegible] κτίσματα [illegible]

περὶ ἐκείνη πηγὰ τοῦ κλ... ἄλλο ::

Λέγει πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ὁ Χριστός· ὑμεῖς καλεῖτέ με ὁ κύριος καὶ ὁ
διδάσκαλος καὶ καλῶς λέγετε· ὁ μὲν οὖν Θωμᾶς λέγει πρὸς αὐτόν·
ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου· καὶ οὐκ ἀπεκώλυσε ταῦτα
λέγοντα τὸν μαθητὴν ὡς οἰκεῖα ... · καὶ ὁ ψαλμῳδός·
ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀλλ᾽ ὅτε ... κτίσμα
καὶ αὐτοῖς ὁ καὶ προσκυνεῖσθαι· ὁ καὶ ἐκκλησίᾳ· ὁ καὶ ἀρ-
χάγγελοι ἀκούων τινὰς λέγοντας· οὐκ ὁ θεός μου· ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς
τῷ πατρὶ ἔχοντα τὸ πρὸς αὐτόν· καὶ γνώσεσθε ... κατὰ
... ἔχεται τοῖς ... λέγουσιν· ὡς ὁμολογουμένως ... ::

ἄλλο αὐθέντησις ὡς ... τῶν ... δογμάτων
αἱ ... ἔχουσαι τὴν ... τὸν ... ὡς
αὐτοὶ ... ἀληθῆ· καὶ λύσις ...
μὴ ... συλλογισμῶν ::

Βουλόμενός φησιν ὁ τῶν ὅλων θεὸς τὴν τῶν γενητῶν ὑποστῆσαι
φύσιν· ἐπειδὴ μὴ ἐδύνατο χωρεῖν αὐτὴν τὴν ἀκραιφνῆ αὐτοῦ
δύναμιν· ... τὸν υἱὸν καὶ λόγον ...
διὰ τούτου ... μέσου γενομένου χωρεῖν ἴσχυσε τὴν
αὐτοῦ ... δύναμιν· ἀλλ᾽ ... τὴν ἄφατον
τοῦ θεοῦ δύναμιν· ... τῶν ὅλων ... φύσιν καὶ
... καὶ ... ::

πρὸς τοὺς ... ::

Εἰ ἀφόρητος ἦν ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις τῇ τῶν γενητῶν φύσει· πῶς
αὐτὴν ... ὁ ... γενητὸς ὢν καὶ αὐτὸς ...

κινδύνους· ἐπειδὴ δὲ [illegible] ταύτην [illegible] τοῦ [illegible]
τοῦ πατρὸς [illegible] ὑπάρχων [illegible] ἀνάγκη γὰρ [illegible]
[illegible] ἄλλως [illegible] αἴτιον [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] φύσεως [illegible]
ἔχει [illegible] ὁ υἱός [illegible] ὑπάρχων [illegible] πατρὸς
[illegible] χωρὶς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] -
[illegible] καὶ [illegible] -
[illegible] καὶ [illegible] -
[illegible] -
[illegible] φύσεως [illegible] ὑπεροχῆς
[illegible] -
[illegible]
[illegible] χ(ριστο)ῦ [illegible] οὐχὶ [illegible] -
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πατρὸς [illegible] καὶ πάλιν [illegible] -
[illegible] -
[illegible] καὶ [illegible] καὶ πάλιν [illegible]
[illegible] χάριν [illegible] καὶ [illegible]
βλασφημίαν [illegible] ὅτι [illegible] πῶς [illegible]
[illegible] χάριν καὶ [illegible] -
[illegible] πρόνοιαν [illegible] πῶς [illegible]
[illegible] πρόνοιαν [illegible]
[illegible]

[illegible] τὴν [illegible] [illegible] καὶ φαίνεται καὶ [illegible] διὰ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] πρόφασις [illegible] διὰ τὰ [illegible] πρὸ [illegible] τοῦ [illegible] :·

Εἰς τὸ [illegible] ἐπιστολὴ [illegible] :·

Εἰ καὶ δύναμαι [illegible] διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν [illegible] τῶν φίλων [illegible] τὴν [illegible] καὶ πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] ὑπάρχει [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible] :·

[illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] :·

[illegible] [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] [illegible]

ἄλλο:

[illegible] ἐφεξῆς [illegible]

Εἰ πολὺ ὁ περὶ αὐτὴν φαῦλος τὸ συμβεβηκός· καὶ [illegible] μένων· [illegible] καὶ αὐτὸ συμβαίνειν δύναται πολύ· οὕτω φαῦλος ἔχουσι τὸ αὐτὸ συμβεβηκότος [illegible] συμβαίνειν πολὺ τοῦ [illegible] δημιουργοῦ καὶ [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] δέχεται πολὺ καὶ [illegible]:

ἄλλο: Ἡ [illegible] οὕτως [illegible] τέχνης [illegible] δημιουργ[illegible] [illegible] δημιουργὸς [illegible] καὶ περὶ [illegible] φύσει [illegible] καὶ [illegible] φύσιν [illegible] καὶ [illegible] φύσει αὐτὸς [illegible] φύσει [illegible] πρὸς αὐτὸν οὐδ' [illegible] [illegible] δημιουργὸς [illegible]

ἄλλο:

Ἕτερον δὲ εἰ σοφὸς καὶ ἕτερον ὁ σοφός [illegible] γὰρ σοφία αὐτὸ
τὸ πρᾶγμα τὸ σοφόν ἐστιν· ὁ δὲ σοφὸς ὁ τοῦ σοφίσματος δεκ-
τικός· εἰ τοίνυν σοφία [illegible] φησὶν ὁ υἱός, πῶς ἐκ
σοφοῦ τε· εἰ γὰρ ἄλλως [illegible] σοφία ὁ καὶ
[illegible] αὐτῷ τὸ σοφὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] σοφία γὰρ [illegible].
ἀλλ' οὐκ αὐτοσοφία [illegible] τοῦτο γὰρ [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] γεγονέναι [illegible] ἄλλο
Εἰ δὲ [illegible] τὸ [illegible] δημιουργόν· καὶ [illegible]
δημιουργὸς ὁ υἱός· [illegible] γεγονέναι περὶ
τοῦ πατρὸς· [illegible]
[illegible] ἄλλον δημι-
ουργοῦ· [illegible] καὶ [illegible].
νῦν δὲ μόνος ὁ υἱὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἐργάζεται [illegible]
ἀλλὰ καὶ [illegible] δημιουργεῖν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] δημιουργοῦ [illegible] ἐργάζεται.

ἄλλο [illegible] ἔχον τὸ σχῆμα:

Εἰ δὲ τοῦτο [illegible] ὁ πατὴρ, ἵνα [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] πῶς [illegible] ἐργάζεται καὶ [illegible].
αὐτὸς γὰρ τοῦτο φησὶν ὁ υἱὸς· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζε-

ἄλλο

ζεῖται [illegible] ἐργάζεται [illegible] ἐργάζεται καὶ [illegible]
υἱοῦ [illegible] αὐτὴ [illegible] ὅπως [illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] καὶ λέγων [illegible] πρὸς τὸ [illegible]-
τος ὁ πατὴρ [illegible] αὐτοῦ [illegible]-
τοῦ πατρὸς αὐτῶν [illegible] υἱοῦ [illegible]
πρὸς ἐργάζεται [illegible]
[illegible] δημιουργός [illegible].

Εἰ [illegible] καὶ [illegible] τὸν [illegible]
[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] πρὸς [illegible]-
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] λέγων [illegible] ὅπως [illegible]
[illegible] τοῦτο λέγων [illegible] αὐτὸς [illegible]-
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς τὸ [illegible] αὐτὸ [illegible]
[illegible] ἔχεις [illegible]

ἄλλο καὶ ἄλλο.

Εἰ δὲ ἀεὶ τοῦτο φαμὲν [illegible] υἱὸν [illegible] δημιουρ-
γός [illegible] αὐτὸν [illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] φαίνεται γὰρ αὐτοῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐ-
τὸς δὲ [illegible]
αὐτὸς καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] αὐτὸ [illegible]

φησὶ γοῦν [illegible] αὐτὸς εἶναι· καὶ γέγονε [illegible] τὴν αἰτίαν
λέγει· οὐ γὰρ ἐντεῦθεν αὐτὸς [illegible] γεννητός· ἀλλὰ γοῦν
διὰ τὸν [illegible] δύναται γεγονέναι ὁ υἱός, καὶ οὐχ
[illegible] δι' αὐτόν· εἰ δὲ [illegible] πάντως αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τῆς γεννήσεως [illegible] γνωσθήσεται
ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· οὐκ ἄρα [illegible] ἐστὶν ὁ υἱός· οὐδὲ γέ-
γονε δύναται· ἀλλὰ φύσει [illegible] ὑπάρχων ὡς ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] καὶ δύναται [illegible] εἶναι [illegible]·

ἄλλο καὶ [illegible]

Εἰ γέγονε δύναται ὁ υἱὸς [illegible] ἐνεργεῖν· [illegible] οὐδὲ
πρῶτον [illegible] οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἔχειν δύναμιν [illegible]
[illegible] ἐργάζεσθαι αὐτόν· ἀλλὰ [illegible] ἐ-
νεργεῖν ἐργάζεσθαι δύναται· ἄλλο·

Εἰ δύναται ἐνεργεῖν τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· οὐ [illegible]
τοῦτο ποιεῖ· [illegible] δύναται· [illegible] ὅλως
ὁ υἱὸς [illegible] τῆς [illegible] δύναται [illegible] αἰτίαν· καὶ τάχα
οὐδὲ [illegible] τοῦ υἱοῦ ὁ πατήρ· ἀλλὰ [illegible] αὐτοῦ δὲ
τὸ [illegible] χεῖρα· καὶ γέγονε [illegible] καὶ
τὸ [illegible] φησὶ τοῦ λόγου τὴν αἰτίαν·

Εἰ δύναται ἐνεργεῖν τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· γέγονε δὲ καὶ πεπλήρωται ἄλλο·
τὸ ἔργον δι' οὗ καὶ ἐνεργεῖ· περὶ τοῦ λοιποῦ ὁ υἱός· ὡς ὄρ-
γανον [illegible] χεῖρα [illegible]·
ἀλλὰ [illegible]·

Εἰ δύναται ἐνεργεῖν τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· περὶ [illegible]

λόγια · ἀλλ' ὅτι περὶ πρώτου [illegible] ἀσωμάτων [illegible] γέγονεν [illegible] ·
διὰ τὸ πρὸ [illegible] [illegible] · ὅτι [illegible]
διὰ τὸ δὲ πρῶτον [illegible] · ἐπεὶ πρῶτον [illegible]
[illegible] · διὰ τὸ δὲ [illegible] πρῶτος [illegible] ἔχων [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible]
καὶ [illegible] τοῦ ἡμᾶς [illegible] · ἐστὶ γὰρ [illegible]
ἡμᾶς [illegible] καὶ [illegible] · [illegible] τῆς πολι-
τείας [illegible] ὄργανον · ὃ καὶ γέγονε δι' ἡμᾶς [illegible] εἶναι
καὶ [illegible] · [illegible] τοῦ λόγου ·

ἐξήγησις λοιπὸν τῆς ὀρθῆς [illegible] ::

Οὐδ' ἡ ἡμᾶς γέγονεν ἡ ὀργὴ · διττοῦ δὲ γεγονότος ὅλως · καὶ γὰρ
καὶ [illegible] δόξα [illegible] περὶ [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · διὰ [illegible] καὶ
[illegible] καὶ [illegible] [illegible]
ἀλλα: [illegible] ::

[illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] καὶ ἐπιφορῆς ::

Εἰ τῷ φησιν ὁ θεὸς · [illegible] · [illegible] ·
[illegible] φωσφόρον · καὶ [illegible] · [illegible]
[illegible] · καὶ [illegible] · [illegible] ἀπὸ [illegible]

· οὐδὲ κακὸν φέρεται λέγοντες ὡς ἐξ αὐτοῦ πρὸς τοῦ πατρὸς κατὰ φύσιν ἐκ
[illegible]· ὁ ποιῶν δύναται χωρὶς [illegible] τὰ κτίσματα· ἀλλ᾽ ὅ φησι
τὸ ἔργον γίνεται, ὁ δὲ λόγος τὰ ἔργα γίνεται κατὰ τὴν βούλησιν
τοῦ πατρὸς, ὁ λόγος ἄρα ἐστὶν ἡ βουλὴ τοῦ πατρὸς ἡ [illegible] καὶ [illegible]
αὐτὸ [illegible] καὶ ἔχουσα αὐτὸν [illegible]·

Ἐπεὶ [illegible] ὁμοίως ἐξ [illegible] κατὰ φύσιν· ὅτι καὶ
ἀγγέλοις καὶ ἁγίοις προσφύεται, ἴσος ἐστὶν ἐπὶ ταυτότητι
πατρὸς· καὶ ἐρωτῶντος προ[illegible] ἀκολουθ[illegible]
τὸ ἐπὶ ταυτότητι [illegible]· ὁ δὲ τοῦ θεοῦ λόγος· [illegible]
ἐλέγχθη [illegible]·

Τῷ Ἀβραὰμ ἐπηγγείλατο ὁ θεὸς καὶ αὐτοῖς ἐφάνη· [illegible] τὸ ἐπάγγελ-
μα τοῦτο· ἀπεκάλυψε τῷ Μωϋσῇ καὶ φησίν· ἐὰν ἐρωτήσωσί με
τί ὄνομα αὐτοῦ, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς· [illegible] ἄγγελος [illegible]
[illegible] τῶν λέγων· [illegible] ἕως τίνος
[illegible] τὴν [illegible]· καὶ [illegible] ἀρχ[illegible]
[illegible] λόγους [illegible] καὶ [illegible]· καὶ ὁ Ἀβραὰμ δὲ
φησίν· ἐπὶ τῆς φυλακῆς [illegible] καὶ ἐπὶ [illegible] ἐπὶ
τὴν [illegible]· καὶ [illegible] τὸν [illegible]
θεοῦ· [illegible] καὶ [illegible]· καὶ τῆς τοῦ λόγου με-
[illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] τὴν βουλὴν
τοῦ πατρὸς· ὁ δὲ υἱὸς κατὰ φύσιν [illegible] λόγος αὐτοῦ τοῦ πατρὸς·
καὶ [illegible] βούλησις· [illegible] ἔχει [illegible]
[illegible] καὶ φησί [illegible]·

Ἐπεὶ δὲ τὸ [illegible] ἔχει ὁ [illegible] αὐτοῦ

ὅτι οὐ μετρίως καὶ ὁ ἦθος· ἀλλὰ δὴ περὶ σημαίνεται ὅπως χρὴ νοεῖν

ὅτι τὸ ἐπιεικὲς [illegible] ἀρχαῖον [illegible]

αὐτὸ ἐφεξῆς [illegible]

πρῶτον [illegible] χρὴ [illegible] ὅτι [illegible] λεγόμενα·

[illegible] πρὸς [illegible] νοεῖν· [illegible] οὐ χροὺς

ὡς λέγεται· ἀλλὰ [illegible] διάνοιαν· καὶ γὰρ [illegible]

ὅσπερ πρὸς [illegible]· [illegible] λε-

[illegible]· [illegible] λέγε-

σθαι [illegible]· [illegible] ὡς [illegible]

[illegible]· [illegible] λε-

γουσα [illegible] φωνὴν· [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible] λόγος [illegible]· [illegible]

[illegible]

ὡς [illegible] αὐτὸς· [illegible]

[illegible] αὐτὸς [illegible] οὕτως

[illegible] τὸ [illegible]·

[illegible]

[illegible] τὸ πλήρωμα [illegible]

[illegible] ὁ λόγος [illegible]·

[illegible] γραφή· [illegible]·

[illegible] λεγόμενον·

ἄλλο ὅτι [illegible] μόνον [illegible]

[illegible]· ἀλλὰ [illegible]

κατασκευῆς [illegible] ἔσωθεν τὸ βούλεσθαι

τὸ ἐκτίσθαι ἀδιαφόρως ἐπὶ χ(ριστο)ῦ.

κ(ύριο)ς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· ὅτι τοῖς ἀκριβῶς [illegible] τὸ γεγραμμένον [illegible] τὸ ἐκτίσθαι [illegible] οὐ τοῦ λόγου τὴν οὐσίαν σημαίνοντος [illegible] ἀλλ' ἑτέραν τινὰ διάνοιαν [illegible]· λέγεται γὰρ κτίζεσθαι· καὶ τὰ οὐκ ὄντα [illegible] καὶ τὰ [illegible]. τὸ δὲ [illegible] αὐτὰ λέγει τὸ κτίζεσθαι καὶ ἀρχὴν ἑτέραν λαμβάνειν [illegible] τὸ ἐκτίσθαι [illegible] δὲ τὸ εἶναι σημαίνει [illegible] κτίζεσθαι καὶ τὸ εἶναι [illegible] σημαίνει· ἀλλὰ τὴν [illegible] πρὸς [illegible] ὡς [illegible] λέγει [illegible] κτίζομεν [illegible] πνεῦμα χ(ριστο)ῦ [illegible] ἵνα [illegible] αὐτοῦ· καὶ πάλιν· [illegible] κτίζεσθαι τὸν νέον αὐτοῦ [illegible] κτίσμα [illegible] λέγει [illegible] κτίζεσθαι [illegible] χ(ριστ)ὸν [illegible] κτίζεσθαι λέγει διὰ χ(ριστο)ῦ ὡς ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαμβάνοντα.

ἀλλὰ τούς τε ἐξ Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν εἰς κοινότητα γνώμης κα-
ταρτισθῆναι δύνασθαι λέγει· τοὺς μὲν τῆς τοῦ νόμου παλαιότητος· τοὺς
δὲ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν· καὶ πάλιν ἀνακαινί-
ζεσθαι πάντων ἡμῶν εἰς τὸ βέλτιον καινοῦ αὐτοῦ γενομένου ἀνθρώπου
ἀληθῶς· καὶ διὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀνθρώπον τινὰ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ
σημαινόμενα οὐκ ἂν διανοεῖσθαι χρή· ἀλλὰ τὸν καινὸν βίον
καὶ τὴν τῆς προαιρέσεως ἀνακαινισμόν· εἴρηται τοίνυν ἔκτισται
οὐ πάντως τὴν οὐσίαν δηλοῦν, τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἔχει λόγον, ἀλλὰ τὸ εἰς ἡμᾶς
νυν ἴσως· ἐπειδὴ μὲν τῶν οὕτως λεγομένων ὀρθῶς τὸ γεγενῆσθαι ση-
μαίνον ἐκδέχεσθαι· ἐπειδὴ δὲ τοῦ θεοῦ λόγου ἐφ' ὅ διὰ μάλιστα
τοῦτο φυλάττεσθαι χρὴ τὴν περὶ τοὺς τοιούτους ἀξίωσιν· ὡς
γέγραπται ἐν ταῖς παροιμίαις· κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ
τῶν δυνάμεων ἴσως· ἀλλὰ πρὸς τὸ εἰπεῖν ὅτι ἀρχὴν ὁδῶν
αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ ἔκτισε με· οὐκ εἰς τὸ εἶναι παράγων κατὰ ταῦ-
τα ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· ὅπερ οὖν ὡς νοητὸς
ἐν τῷ κατὰ νόμον τοῦ πάθους τὰς πράξεις μὲν παρὰ τοῖς ἰουδαίοις,
παρὰ δὲ τοῖς ἔθνεσιν ὁ δόλος ὅτι δικαιοσύνην βίος ἐπέγνω-
σαν· καὶ γέγονε τοίνυν ἐκ τοῦ ἐκτίσθη ἀρχὴ ὁ θεὸς λόγος
τοῦ εἶναι αὐτὸς· ἵνα καὶ ἀρχὴ τῶν ὁδῶν τῶν καὶ τῶν ἔργων
αὐτοῦ πάντων γένηται· λέγω περὶ τῶν χριστιανισμὸν αὐτῶν
φανερῶς βίος· ὁδοὺς δὲ καὶ ἔργα καὶ τὰ χρηστὰ ἐκείνων
τοῖς πάντως τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸν ὡς προστησομένους καὶ ἐργα-
ζομένους ὡς παρ' αὐτὰ πολλοὺς καὶ ποιητὰς ὁδοὺς βαδίζοντας
πρὸς αὐτόν· ὅτι δὲ τὰ ἔργα τὸ ἐξαίρετον σημαίνει θεοῦ.

ἐν ἀρχῇ

καὶ τὰ προστάγματα τοῦ θ(εο)ῦ· ἄκουε τί φησιν ὁ τὰ θεῖα γράφων· δύο
οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τῆς ἀληθείας· ὁ δὲ μακάριος Δαβὶδ ὁ δὴ
ἄναξ λέγων τὰς ἐντολὰς ἀναφθέγγεται· τὰς ὁδούς σου κ(ύρι)ε
γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με·:

ἄλλως τὸ αὐτό·:

κ(ύριο)ς ἐκτίσατό με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· τὸ ἐκτίσατο·
οὐ κατὰ τῆς οὐσίας τοῦ θ(εο)ῦ λόγου θετέον· ἀΐδιος γὰρ οὗτος
καὶ ἀσεβὲς τοῦτο· καὶ ὁ σύμπας οὕτω μὴ περὶ νοῦν ἐκτίσατο λέ-
γειν· νοητέον δὲ οὕτω τὸ ἐναθρώπησιν· ἐκτίσατό με φησὶν ἀρχὴν
ὁδῶν αὐτοῦ· ὁδοὺς ἐνταῦθά φησι τοὺς τὸν νόμον θέντας μωσῆν
καὶ τοὺς προφήτας· ἐφ' οὓς ἀρχὴ ὥσπερ καὶ ἐξουσία τέ τε-
λειωτὴς χ(ριστὸ)ς μετασκευάζων εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων
κατάστασιν τὰ τῆς ἐκείνων διδασκαλίας· καὶ τοῦτο ἐξουσιαστικῶς·
ὁ μὲν γὰρ νόμος φησὶν οὐ φονεύσεις· ὁ δὲ κ(ύριο)ς· ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν οὐκ ἐπιθυμήσεις· ὁδοὺς δὲ τοὺς ἁγίους ἐκάλεσεν ὡς
δυναμένους ἀναφέρειν διὰ νοῦ θεωρίας πρὸς θ(εό)ν· ὁ γοῦν νοή-
σεις ὦ πόθῳ διὰ τοῦ ἱερεμίου κέκληκεν· στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς
καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κ(υρίο)υ αἰωνίους· καὶ μάθετε ποία ἐστὶν
ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή· καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ· καὶ εὑρήσετε ἁγνισμὸν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ ἐπιδείξω ὡς οὐ περὶ τὴν τῶν φαινο-
μένων ὁδῶν καὶ σωματικῶν νοουμένων· ταύτας γὰρ αὐτοῖς ἐρω-
τᾶς ἐρωτήσαντας πῶς δὲ τῆς ἐκείνων μαθητευθῆναι· ἀλ-
λὰ ἐπὶ τοὺς ἁγίους φέρει τὸν λόγον· σημείωσαι τὸ ἀπὸ τοῦ νοήμα-
τος χρήσιμον· ἐπειδὴ ὥσπερ τοῖς ὁδοῖς τοῖς ἁγίοις προφήταις

νου/
16

ἐπιστήσῃ τὸν νοῦν καὶ περιβαλόντος αὐτοῦ ὁ μοχλόν· ἀλλ' ἐξε-
τάζων ἀκριβῶς τῶν γεγραμμένων λέξεις τὴν διάνοιαν
καταστήσεται τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν· τοῦτ' ἔστι τὸν λέγοντα χριστόν·
ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός· καὶ διὰ τῆς ἀγιαστικῆς τῆς ἀναιρέσεως τῶν
τὴν ἄφεσιν κομίζεται· ἐντολάς σου μαθητοῦ· τοῦτ' ἔστι τὰ-
ποίημα εἰ τὸ νόμου καὶ προφητῶν ἀρχὴν ὑπερβῆναι τοὺς
ἐκείνων φθόνους ζῶν τὰ ῥήματα νόμου· ἀλλὰ τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ
νομοθεσίας παραβηλοῦνα· ὅτι δὲ τὸ ἐντολὰς καὶ φθόνους τὴν
οὐσίαν δηλοῖ· ἀρκοῦντως ἤδη προείρηται·

ἄλλως τὸ αὐτό·

κε΄ ἐνετείλω· ὅμοιον ὡς περὶ αὐτῆς καὶ λέγει· ὁ πατὴρ εἰς σωματικὰ καθη-
γητὴν καὶ αἰῶνα αὐτοῦ καὶ ἐντολὰς περὶ τῆς τῶν αὐτοῦ σεβασμίως
περιγραφῆς μὴ λέγοντες· ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· παρατοῦς
γράφοντες περὶ τοῦ χριστοῦ· ὅτι γέγονεν ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα
καὶ πάλιν τοῦ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ἐποίησεν· οὕτω τὸ λόγον
διὰ τὸ καταποιῆσαι ἐπιστήμην· τὸ κατ' αὐτὸν κα-
τὰ ἀναστάσεως οὕτως φαίνει γενέσθαι χριστοῦ· διχοῦ τὸ λε-
γόμενον τῆς θείας γραφῆς νοοῦμεν ἕκαστος· τὸ αὐτὸ ἐκλέ-
γοντος ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ τὰ ἐντολὰς καὶ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ὅτι
τοῦ αὐτοῦ ἐποίησεν νοητόν· καὶ διὰ τῆς οὐσίας αὐτοῦ τὸ
ἀπαθὲς ἐφύλαξε·

ἄλλο ὅτι ἐνετείλω ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·

Εἰ γένημα ἐστὶ τοῦ πατρὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· καθότι καλεῖται παρὰ
τῇ θείᾳ γραφῇ· πῶς αὐτὸς καὶ ἔκτισμα· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ὁ ἴδιος

εἶναι πάλιν· εἰ γὰρ γέννημα ὑπάρχων τοῦ εἶναι κτίσμα διαφεύξεται· εἰ ποίημα καὶ κτίσμα καὶ δημιούργημα, οὐκ ἂν εἴη γέννημα· οὐδεὶς γὰρ πώποτε τὸ ἑαυτοῦ ποίημα γέννημα καὶ υἱὸν ἀπεκάλεσεν. ἐπειδὴ δὲ γέννημά ἐστιν, υἱὸς ἄρα καὶ οὐ ποίημα νοηθήσεται:

ἄλλο:

μονογενῆ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον αἱ θεῖαι καλοῦσι γραφαί· ὁ τοίνυν τοιοῦτος ἐστιν· πῶς δ᾽ ἂν νοοῖτο κτίζεσθαι καθ᾽ ὁμοίωσιν τῶν ἐκτισμένων ἀρχὴν αὐτὸς ὅλων εἰληφὼς ὑπερκειμένως. ὁ γὰρ ὅλως εἰς ἑτέρους συντέτακται· καὶ τινῶν ἐστιν ἀρχὴ μέρος ὢν εἴη τοῦ παντὸς τῶν σωμάτων. πῶς οὖν ἔσται μονογενὴς ὁ πολλοὺς ἔχων τοὺς ἐφεξῆς ὧν ἑαυτοῦ καὶ ἀρχὴν ἐκτίσθαι φησίν· ὁ γὰρ καὶ πρῶτος ἐκτίσθη τῶν ἄλλων· ἀλλ᾽ οὐκ ἔσται διὰ τοῦτο μόνος· ὁ γὰρ τινὸς ἀρχὴ εἶναι καὶ πρωτεύειν τῶν μετ᾽ αὐτὸν διὰ τὸν χρόνον εἴσαι πάντως αὐτοῦ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς· γέγονε γὰρ ὁ Ῥουβὴμ ἀρχὴ τέκνων Ἰακώβ· ἀλλ᾽ οὐ διὰ τοῦτο μονογενής· οὐδὲ τῆς τῶν μετ᾽ αὐτὸν οὐσίας ἀλλότριος· εἰ τοίνυν ἀρχὴ τινῶν ὁ λόγος ἐκτίσθη, οὐ τοῦτ᾽ ἂν εἴη μονογενής· ἔσται μὲν καὶ τῆς φύσεως λόγον ἐκείνων ἀπεξενωμένος, ὧν ἐστιν ἀρχή. ἄλλα τις τοῖς κτίσμασιν συγκαταλεχθήσεται· καὶ ψεύσεται μὲν ὁ πατὴρ υἱὸν αὐτὸν ἀποκαλῶν· ψεύσεται δὲ καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης λέγων· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· πῶς γὰρ ἦν ὁ γεγονώς; πῶς δ᾽ ὁ θεὸς ἦν ὁ λόγος ἐκτίζετο· πῶς δ᾽ ἂν εἴη καὶ ὁμοούσιος τῶν ἄλλων ὡς ἀδελφὸς συντεταγμένος· καὶ μέρος ὢν τῆς πάσης κτίσεως· ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον· ἐκτίσθαι ἄρα κατὰ τῆς οὐσίας

οὐ κινεῖσθαι: [illegible] ἄλλο. [illegible]

Εἰ καλοῦσιν ἐκλείπειν [illegible] ὅμως· ἀρχὴ τῶν [illegible] ἔχων ὡς γέγραπται· πῶς [illegible] δύναται δημιουργεῖν. πῶς δὲ τῶν ἄλλων [illegible] ποιητής· [illegible] τὰς [illegible] ἔχουσιν ἀρχὴν [illegible] αὐτῆς [illegible] εἶναι [illegible] οὐ γὰρ ἐστὶν ἀρχή· [illegible] ὅμως [illegible] καὶ δύναται δημιουργικῶς [illegible] καὶ [illegible] ἔχων ὅμως· καὶ [illegible] φησὶν ἔχοντα δημιουργικὴν [illegible] τοῦ [illegible] ἀρχὴ τῶν ἄλλων [illegible] καὶ αὐτὸς ὅμως ἀεὶ καὶ [illegible] ἐστίν:: [illegible] ἀπαγωγῆς::

καὶ ἐπιστήμην ἀρχὴν [illegible] αὐτοῦ [illegible] ἔργα αὐτοῦ. [illegible] καὶ [illegible] πρῶτος ἐκλείπει καὶ ἀρχὴ γέγονε [illegible] πῶς [illegible] ἔργα [illegible]· οὐ γὰρ [illegible] ἔργα αὐτοῦ. [illegible] ἔργα αὐτοῦ ὡς γὰρ [illegible] τῶν ἔργων ἐκλείπει φησὶν αὐτόν· [illegible] πρῶτος ἐστὶν [illegible]· πῶς [illegible] ἄλλων ἀρχὴ [illegible] αὐτῆς [illegible]· πῶς [illegible] αὐτοῦ [illegible]· [illegible] ἐστίν· [illegible] τῆς οὐσίας [illegible]· [illegible] τῆς [illegible]

ἄλλως εἰ ἐξ αὐτῆς [illegible] τῶν αἰτιῶν::

Κἂν φησὶ τὸν πατέρα καλεῖ οὕτως· οὐδὲν ἑαυτοῦ κτίσματος [illegible] λαμβάνων.
πάντα γὰρ τὰ γεννητὰ δοῦλα τοῦ πεποιηκότος θεοῦ::

πρὸς τοῦτο λύσις::

ἀλλ' ὥσπερ υἱὸς ὢν καὶ πατέρα καλεῖ· καὶ ὅτε δὲ ἐκεῖνο δοῦλον οὐδὲν ἑαυτόν.
οὐδὲν ἄρα καὶ δεῖ τοῦτο υἱόν· ὅτε υἱὸς οὐ κτίσμα τοῦ γεννῶν-
τος [illegible] διαλέγεται· ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ προελθὼν
ὁμολογεῖται· ὅθεν ἐστὶν υἱὸς κατὰ φύσιν· ὅτε δὲ [illegible]
τὴν τοῦ δούλου μορφὴν [illegible] γέγονεν ἄνθρωπος· τότε καὶ
καλεῖ τὸν πατέρα· ὥσπερ γὰρ υἱὸς ὢν κατὰ φύσιν [illegible] πατέρα κα-
λεῖ τὸν θεόν· οὕτως ὅτε τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἀνέλαβεν
[illegible]· πρὸς τούτοις καὶ καλεῖ [illegible] τὸν πατέρα.
καὶ ταύτην οὐδὲν αὐτὸς τὴν διαφορὰν λέγων· ἐξομολογοῦ-
μαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· [illegible] πατέρα μὲν ἑαυτοῦ
φησὶν εἶναι τὸν θεόν· κύριον δὲ τῶν [illegible] οὐρανοῖς· καὶ τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· ἀλλ' ὥσπερ [illegible] καὶ αὐτὸς ὥσπερ [illegible] γεννητὸς [illegible]
ἑαυτὸν [illegible] ὥσπερ ἐξ [illegible] τὴν [illegible] εἰλήφει.
πάντα τὰ [illegible] τὰ [illegible] τῆς δουλείας [illegible]· διὰ γὰρ
τὸ λέγειν κύριον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· [illegible]
[illegible] ἑαυτὸν ὡς υἱὸς πατέρα καλεῖ τὸν θεόν::

ἄλλο ὡς ἐξ ἐνστάσεως τῆς αὐτῆς::

Κἂν φησὶν ἑαυτοῦ τὸν πατέρα καλεῖ· ἀλλ' ὥσπερ καὶ υἱὸς κατὰ φύσιν.
[illegible]:: πρὸς τοῦτο λύσις::

[illegible] δοῦλοι κατὰ φύσιν ὄντες· διότι γὰρ πατέρα καλεῖ
τὸν θεόν· [illegible] καὶ [illegible]

ὁ υἱός· οὐδὲ τιμῆς ἐστέρηται καὶ φύσιν τὴν πατρικὴν κεκληρω-
[illegible] τοῦ πατρός· ἀλλὰ τίμιος οὐ χείρων τοῦ [illegible] ἀπο-
δήποτε τιμώμενος ἐστὶ [illegible] τὸν πατρικὸν τοῦ [illegible]· οὐδὲ
ὁ υἱὸς ἀπὸ [illegible] τὸ εἶναι καὶ φύσιν υἱὸς διὰ τὴν χάριν.
καὶ τὸ πρόσωπον [illegible] οἰκονομία [illegible] τοῦ
γεννήσαντα· ἐπεδήμησε γὰρ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος [illegible] εἰς ἑαυτ-
ὸν ἀναλαβὼν τὰ αὐτὰ τὰ ἑαυτοῦ [illegible] φύσει χαρίζεται· καὶ τοῦ-
το δηλῶν λέγων· πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν·
καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· [illegible] τὴν αὐτοῦ φύσιν τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα [illegible] θεὸν [illegible]· ἀναλαμβάνει δὲ αὐ-
τὸς τὰ τῆς [illegible] τὸν θεὸν ἑαυτοῦ τὸν πατέρα καλεῖν.
ἀλλ' οὐ τιμῆς [illegible] τὸν καὶ φύσιν [illegible] πατέρα
καλοῦντες τὸν θεὸν [illegible] ὁ υἱὸς [illegible] φύ-
σιν [illegible] ἑαυτοῦ διὰ τὸ χρήσιμον [illegible] ἄλλο·
κε' ἐπεὶ [illegible] ἀρχὴν [illegible] αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· οὐ διὰ τοῦτο
[illegible] εἶναι φύσει ὁ υἱός· οὐδὲ [illegible]
[illegible]· οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐκτίσθαι φησίν· ἀλλ' εἰς ἔργα καὶ [illegible]
χὴν ὁδῶν· [illegible] ἐκτίσθαι φησί.
πρὸ [illegible] αὐτὸν [illegible] εἰς τὸ εἶναι [illegible]
νηκεν ἑαυτοῦ σημαίνει· ἀλλὰ τὴν [illegible] εἰς [illegible]
[illegible]· τοῦτο μὲν γὰρ ὁ λόγος [illegible] ἀρχή· [illegible]
τὴν [illegible] φωνήν· ἀρχὴ [illegible] ὅτε δὲ γέγονε [illegible]
[illegible] ὁ λόγος [illegible] γέγονε [illegible] ἐκτίσθαι φησὶν
ἑαυτὸν εἰς τὰ ἔργα τοῦ πατρός.

ἐπεὶ τοίνυν ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς· ὅτι ὁ κατὰ τὴν
ἐν ἰησοῦ γέννησιν· ἐὰν τοῦτο σημαίνῃ ὅμοιος, τί ἐστι
λοιπὸν τῆς τῶν ἀντιπερὶ αὐτοῦ· ὁ τρόπος τῆς θεότητος
αἰτίαν· οὐ γὰρ διὰ τὸ θεὸς ὑπάρχειν τὸ ἐν τοῦ πρὸς
γέννησιν· ὅτε ὁ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν αὐτοῦ
σημαίνουσιν αἱ γραφαί· καὶ τὴν διὰ τῆς σαρκὸς θεότητος
γέννησιν διὰ καὶ τὴν αἰτίαν συνάπτουσιν· ἵνα
μάθωμεν ὅτι περὶ αὐτοῦ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος διὰ τὸ ἵνα
χρείαν γέγονεν αὐτός· οὐκ ἀρχὴν τοῦ εἶναι τότε
λαβών· ἀλλ' ἐστὶ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ὅτε εἰς τὸ ἀρχὴν
μεταποιουμένης· καὶ αὐτοῦ τοῦτο πεποιῆσθαι λέ-
γειν καὶ ἐκτίσθαι νοούμενος:

Εἰ δ' ἀρχὴ τίς ἐστιν ὁ λόγος· οὐκ ἔχει τὴν αἰτίαν· καὶ ὁ λόγος ἐστὶ πρὸς
τὸν θεόν· οὐκ ἔχει τὴν αἰτίαν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· οὐκ ἔχει τὴν
αἰτίαν· ὥσπερ τὸ ἐκ πατρός· καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ·
ὁ ἀπαράλλακτος εἰκὼν, εἰκὼν ἀπαράλλακτος τοῦ πατρός· ὥσπερ καὶ τὸ φῶς· ὥσπερ καὶ δόξα·
ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ· ταῦτα πάντα τὰ ἀΐδιον τὴν οὐσίαν σημαίνοντα. τὴν
αἰτίαν οὐκ ἔχει διὰ ταῦτα εἶναι· ἐπειδὴ τῆς ἀϊδίου συγγε-
νείας ὡς συμπεπληρωμένα ἡ γραφὴ ταῖς αἰτίαις ἐκφέρει.
λέγει γοῦν αὐτός ὁ σωτήρ· καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. οὐχ ἵνα
ποιήσω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος
με· ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μένῃ· καὶ πάλιν· ἐγὼ εἰς τοῦτο γε-

γένηται· καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· ὁ δέ γε μακάριος παῦλος τὴν αἰτίαν τῆς εἰς τὸν ἀφίξεως αὐτοῦ σαφέστατα λέγει ἐν τοῖς λόγοις· ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· καὶ πάλιν· ἐπειδὴ γὰρ διʼ αὐτοῦ θάνατος· καὶ διʼ αὐτοῦ ἀνάστασις νεκρῶν· καὶ πάλιν· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας· καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· καὶ πάλιν· οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον· ἀλλʼ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος διʼ αὐτοῦ· καὶ πάλιν ὁ σωτὴρ περὶ ἑαυτοῦ· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι· καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα· καὶ ἀρχὴ γίνεται τῶν τοιούτων ὁδῶν· ὁμοίως οὖν λέγει περὶ ἑαυτοῦ· [illegible] ἐλέγχει ὁ δὲ αὐτοῦ τὰ ἔργα αὐτοῦ· οὐκ ἐπιστεύθη γὰρ εἰς τὸ εἶναι [illegible] ἀλλʼ οὖν καὶ ὑπάρχων ἐπιστεύθη σὰρξ διʼ ἃς προειρήκαμεν αἰτίας·· ἄλλο· εἰ ἦν εἰς τὸ [illegible] ἐπιτελεῖν·

ὅτι ἦν ἀληθινὸν σῶμα ὁρατόν·

Φησὶ ὁ παῦλος περὶ τοῦ [illegible] χριστοῦ· αὐτοῖς γὰρ εἶπεν [illegible] [illegible] ὅτι [illegible] τοῦ φανερωθέντος· [illegible]

ἔχειν τὸ [illegible] αὐτοῦ τοῦ κόσμου [illegible] τὸ [illegible]
κατ' ἀρχὰς [illegible]· γίνεται τοὺς δύο [illegible] τὰ δὲ [illegible] κοινοῦ αὐτοῦ·
[illegible] τοὺς δύο [illegible] χρόνου τὸ αὐτό· καὶ δὲ [illegible] κοινοῦ αὐτοῦ δια-
μορφοῖ· τοῦτ' ἔστιν δὲ τοῦ κατ' ἀρχὰς τὸν βίον· κινεῖ γὰρ [illegible]
αὐτὰ κινούμενα· καὶ διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὁμοιότητος· ἐπιβά-
λλει καὶ τὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τῆς ἀρχῆς [illegible] ἐσχη-
ματισμένας ἀρχὰς δὲ [illegible] βίον [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible] δὲ [illegible] κινούμενος αὐτοῦ [illegible]-
[illegible]:: ἄλλο:
γ' [illegible] περὶ τοῦ [illegible] κινεῖν [illegible]· ὁ [illegible] αὐτὸς τοὺς αἰσθητὰς
κινεῖν ἀέρι· καὶ πάλιν [illegible] ὑπὲρ [illegible]· καὶ πάλιν
τὸ κινούμενον [illegible] ὑπὲρ [illegible] [illegible]· ὡς
πρῶτον [illegible] λέγεται· [illegible] αἰσθητὰ [illegible]
δυνάμεις γὰρ [illegible] τὰς κινεῖν αἰσθητὰς [illegible].
[illegible] τὸ αὐτοῦ [illegible] φησιν [illegible]· [illegible]
τοῦτο δὲ [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible]
[illegible] [illegible]· καὶ πάλιν [illegible]
λέγεται [illegible] φύσεως [illegible]· οὐδὲ δὲ [illegible]-
[illegible]· [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ τὰς [illegible] κινεῖν [illegible]· [illegible] γὰρ [illegible].
[illegible] αὐτὸ [illegible]· οὕτως [illegible] κινεῖ [illegible]-
[illegible] δὲ [illegible] κοινοῦ αὐτοῦ· ὡς αὐτὸς [illegible] λέγει
καὶ διὰ τοῦτο φησί· [illegible]· [illegible] αὐτὸς [illegible]
αὐτῆς δὲ τὸ περὶ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

ἄλλο:

Εἰ καὶ [illegible] αὐτὸς [illegible] ὁ τοῦ θεοῦ λόγος [illegible]

καὶ περὶ ἑαυτοῦ φησιν [illegible] οὐ γὰρ [illegible]

αὐτὸς ὁ πολὺ προείρηκεν [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οὐ κατὰ [illegible] ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος [illegible]

αὐτὸς [illegible]

ὁ λέγων [illegible] οὐ γὰρ [illegible] λόγος ἐστιν [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αὐτοῦ καὶ [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible]

[illegible] ὡς αὐτὸς λέγει [illegible] ἄλλο:

Εἰ αὐτὸς οὕτως [illegible]

[illegible]

αὐτὸς ὁ μόνος [illegible]

[illegible] ὁ αὐτὸς [illegible]

[illegible]

[illegible] ἄλλο:

κἂν ἐπιταθῇ μὲν ἀρχὴν ὅλην αὐτοῦ· ἀλλὰ τοῦτο οἷς ἐστι τὴν-
φωνὴν πιστὴν ἔχει πάντως τοῦ χρόνου τῶν οὐσιῶν· ὅτι καὶ ἐφεξῆς
φαίνεται λέγειν· πρὸ δὲ πάντων τῶν βοωπῶν γυναικῶν· διὰ-
φορά τε ἐκτείνεσθαι τὸ σχῆμα γίνεσθαι φαίνεται
αὐτοῦ· ἕτερον γάρ ἐστι παρὰ τὸ πλῆθος τὸ σχῆμα· τοῦτο
γὰρ αὐτῆς οὐσίας τοῦ σχήματος πρὸ τῆς φωνῆς· τὸ δὲ ἔ-
ξωθεν εἰσὶν ὡς ἀπολύτου· ἡ τοίνυν θέσις αὐτὸ λόγος γίνεται αὐτὸς
λεγόμενον ὡς αὐτὸς, ὡς ἐπιτείνεται· τὴν δὲ προσηγορίαν ὑ-
πάρχειν ἐπιτεθειμένην τῶν βοῶν· πρὸ δὲ πάντων τῶν βοῶν
γυναῖκες:

ἀντίθεσις ὡς αὐτῶν δι᾽ ἐναντίων:

Οὐ πάντως φησὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς οὐσίας τοῦ περὶ ὀνομάτων
κειμένου γίνεται· αἱ διαφοραὶ γὰρ περὶ τὰς λέξεις καὶ διαγραφαί·
καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν οὕτως πεπισμένων καὶ αὐτολογίαν οὐ μετὰ χρόνου
διὰ τοῦτο, τίθησι τὸ σχῆμα, ὡς ὅταν λέγῃ· χρὴ σχῆμα
καὶ ὕφεσιν· καὶ πάλιν· διὰ τοῦ γενναίου πάντα πάσχει τι πας.
καὶ τίθεσιν ὅτι τοῦτο βάλλει λέγει· οὐ γὰρ δεῖ πάντα καὶ δὲ γὰρ
γίνεσθαι περὶ φωνῆς ἐσθῆτι τοιούτων· διὰ τοῦτο καὶ τὸ
γραφικὸν ἐστι καὶ τὸ αὐτό· τὸ ἐπίτασιν καὶ τὸ σχῆμα καὶ ἐφ-
ησυχάζον τὸ ἐπιλόγιον: λῦ ἐφεξῆς:

Τὴν δὲ ποιεῖσθαι γραφὴν αἱ διαφοραὶ γίνονται περὶ τὰς λέξεις πολ-
λάκις σημαίνουσι· ὅτε μὲν ἀφροσύνην τὴν ἑκάστης δυνάμεως.
κατακρατικῶς διὰ τὸ τὰ ἐπαγόμενα αὐτοῖς· ἐπεὶ μὲν
γὰρ τῶν σχηματικῶν ὁ λεπτὸς τῆς οὐσίας αὐτοῖς ἀντιθέτων βλάβη

λέγει· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ ἐποί-
ησεν ὁ θεὸς τὸν αἰῶνα· οὐ [illegible] ἀλλ' ἐποίησεν τὴν [illegible]
οἷον [illegible] γίνονται λέγει [illegible] [illegible] φησὶ
[illegible] λέγει [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ὁ [illegible]
τοῦ εἶναι τὴν ἀρχήν· λέγει πάλιν [illegible]· ἐν ἀρχῇ
ἐποίησεν· ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ λόγου· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τοῖς
[illegible] ὁ χρόνος ἐστὶν ἡ ἀρχή· ὁ δὲ πρὸ τῶν
αἰώνων ὑπάρχων τοῦ θεοῦ λόγος ἀρχὴν ἔχει [illegible] τὸν ἄναρ-
χον πρὸ [illegible] ὡς [illegible] ἐστι [illegible]
[illegible] ἀρχῆς [illegible]
[illegible] οὕτως [illegible] οὕτως [illegible]
[illegible] καὶ ἐποίησεν [illegible] ἀρχῆς [illegible]
[illegible] φωνῆς [illegible]
[illegible] ἀρχὰς [illegible]
[illegible] λόγος [illegible] τὸ λέγειν [illegible]
[illegible] χρόνῳ καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] ἐγὼ γάρ φησιν [illegible]
[illegible] φησὶν [illegible] ὁ δὲ [illegible]
[illegible] γίνεσθαι [illegible]
[illegible] ἐγὼ ἐν τῷ πατρί [illegible] καὶ πάλιν ἕτερον
[illegible] φησίν·
[illegible] ἐγὼ ἐν τῷ [illegible] οὐ γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ λόγου [illegible]

τῆς κινήσεως οὐρανοῦ ἀλλὰ τοῦ [illegible] σημαίνεται. τὸ δὲ [illegible] τῆς [illegible]
καὶ πάντα ὑπάρχει [illegible] τῆς φύσεως ἀλλὰ τὸ [illegible] γίνεται. [illegible]
[illegible] μεταξὺ κινήσεως διαφορᾶς [illegible] καὶ [illegible]-
ματος. εἰ δὲ διαφορὰ [illegible] ἀλλὰ [illegible] οὐδὲν καὶ τὸ
[illegible] γίνεται.

ἄλλο δὲ [illegible] ἀρ-
χὴ ὅθεν αὐτὸ καὶ ἀρχῆς· πρὸ δὲ
πάντων [illegible] γεννᾶσθαι.

Εἰ πρὸ πάντων ἐστὶ τὸ γεννηθῆναι φησὶν [illegible] πάντων
δεῖ ἀπείρους [illegible] αὐτά. ταῦτα γὰρ πάντα [illegible] ἀρχὴ
καὶ τὴν [illegible] ἀρχήν. οὐ καὶ γὰρ τὸ πάντα. [illegible]-
τοῦ ἔχομεν οὐ [illegible]. [illegible] πρὸ πάντων [illegible] γεννηθῆ-
ναι [illegible] ἀριθμοῦ τὰ πάντα [illegible]. ἔξω δὲ αὐτῶν καὶ
τοῦ [illegible] γένεσις. ὁ δὲ [illegible] αἰώνιος.
[illegible] φύσεως [illegible]. γεννηθῆναι [illegible]
λόγος [illegible]. [illegible] καὶ [illegible] ἀρχὴ
ὅθεν. [illegible] λόγου [illegible] δε-
χόμενα. [illegible] φύσιν [illegible] ποι-
ημάτων. [illegible] λαμβάνει [illegible]-
[illegible] καὶ ποίημα. [illegible] φύσιν [illegible] καὶ πάλιν
ὡς [illegible] γίνεται καὶ [illegible]
[illegible] φύσιν [illegible] γίνεται καὶ κινήσεις. [illegible]
[illegible] κινήσεως [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible] φύσιν [illegible] καὶ ποίημα. [illegible]

θεοῦ καὶ χαίρει τῷ πρὸς γένος τὰ ἀκόλουθα τῇ ἐπιστήμῃ· καὶ αὐτὸς θεὸν κτίσεως
διὰ τὴν καθ᾽ ἡμᾶς οἰκονομίαν· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πάντων
αἰώνια· ἄλλο δὲ δείκνυσι τὸ ὅπως χρὴ
νοεῖν τοῦ λόγου· τὸ ἐν ἐπιταγῇ
ἀρχὴν ὁ θεὸν αὐτόν·

Ἐγνώρισεν ὁ πρῶτος αὐτοῖς αἰτίας, ὅθεν αὐτὸν σεσιγηκέναι πρὸ τοῦ
πάθους τὴν ἀπόκρισιν τὴν περὶ τῆς τελευτῆς παραβολικῶς τὸν
πλοῦτον εἰς φθοράν· καὶ ἔχει πρὸς αὐτὴν τὸν παραβολικὸν
εἰς θάνατον· ἔτι πάλιν ἐκείνου τοῦ ὅλου δικαίου χρόνου
διὰ τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνδύσεως ὑπὲρ πάντων διαβλέψας ἀνα-
στάντα· ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἱκανὸς οὐδὲ εἰς τοῦτο καταφαί-
νεται ἐπαγγελίας αὐτοῖς ὀφειλομένης τοῦ λόγου αἴτιος εἰς τὴν
φύσιν αὐτοῦ τελείαν δύναμιν· βουλόμενος τὸν πατέρα τὴν ἑαυτοῦ
ἀξίαν περὶ βασιλείας· ἵνα καὶ αὐτὸς ἐπαινῇ φησὶν ὅτι
καὶ ἀπ᾽ ἀρχῆς πρὸς φῶς καὶ κόσμον καὶ πατέρων τὰ ἔρ-
γα τοῦ πρὸς ἀνακαίνισιν εἰς ἀφθαρσίαν τὸ σῶμα· τὸ δὲ ἐξ-
αίτησιν καθ᾽ ὃν τὸ θάνατον ἀναιρεῖν· καὶ αὐτὴν κατα-
κρίνων τὴν αἴτησιν· καὶ ταῦτα πάντα ποιῶν ὅτι τὴν φύσιν
γέγονεν ἀγαθὰ δι᾽ αὐτοῦ· γίνεται γέγονεν αὐτοῖς· ἵνα καὶ οὐδεὶς
ἐκεῖνον φαίνεται τῶν ἀγαθῶν· καὶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ἃ
δὴ παρὰ πρὸς αὐτὸν γένηται· ἵνα τοῖς οὐ χεῖρον· καὶ ἐκ-
μαρτυρεῖν ὅτι αὐτὸν εἰς ἔργα αὐτοῦ· εἶπε δὲ πάλιν τὸ προ-
αιώνιον ὑπάρξιν ἑαυτοῦ σημαίνων φησί· πρὸ τοῦ αἰῶνος
τετελειωμένον· καὶ πάλιν· πρὸ δὲ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντα.

ἀλλ' ἐπεὶ καὶ γεννᾶται καὶ κτίζεται ἀμφοτέροις ἀπαρτίζοντες τὸ περὶ τῆς
γεννᾶσθαι μὲν γὰρ ὡς λόγος πρὸ(?) πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων καθὰ γέγρα-
φηται· κτίζεται δὲ ὡς ἄνθρωπος, ὅτε δὴ σὰρξ γέγονεν αὐτός· οὕτως
ὥς φησιν ὁ μακάριος [illegible]::

ἄλλο τοῦ αὐτοῦ::

Φησὶν πρὸ περὶ τοῦ θεοῦ λόγου αὐτοῦ· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· τοῦ-
τον ἔκτισε καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχει· κτίζεσθαι δέ φησιν ἑαυτὸν
εἰς ἔργα τοῦ πατρός· [illegible] τῶν ἔργων
κτίζεσθαι [illegible]· [illegible] τῶν [illegible] εἰς τὸ [illegible]
[illegible] τοῖς αἰῶσι καιροῖς γέγονεν αὐτός· ὅτι δὴ
[illegible] δυνάμεις τὸ [illegible] φησίν· πῶς
οὖν αὐτὸς ὢν ὑπάρχει τούτων ὁ ποιητὴς [illegible] κτίζεται.
ἀλλὰ πρὸ τῶν ἔργων ἐστὶν ὁ τούτων ποιητὴς θεὸς λόγος· κτίζε-
ται δὲ εἰς αὐτά· οὐ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ [illegible] αὐτὴν τὸ [illegible]-
[illegible]· [illegible] τὴν [illegible] ὅτι πρὸς ἐ-
[illegible] τῶν ἔργων αὐτοῦ πατρὸς γέγονεν σάρξ· καὶ διὰ τοῦτο
φησίν· κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό::

Ἐκτίσθαι φησὶν ἑαυτὸν εἰς ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ· καὶ [illegible] ἀρχὴ [illegible]-
[illegible] τῆς [illegible]· [illegible] ἐξ [illegible]-
[illegible]· ὡς [illegible] ἐδίδαξε καὶ [illegible]· γίνεται γὰρ-
[illegible]· καὶ [illegible] ἐκ τῶν δεξιῶν
[illegible] αὐτῶν καὶ τὴν [illegible]· [illegible]
[illegible]· ὁ [illegible] φησὶν [illegible]· ἄλλο δὲ λέγω [illegible]

συνεκτικώτατος· ἤδη δὲ πρὸς τούτοις τοῖς τοῦ εὐαγγελίου κεῖται
κηρύγματος· ταῦτα γὰρ ἔργα τὰ πρὸ τοῦ πάθους χ(ριστο)ῦ. [illegible]
ἐφεξῆς δὲ εἰπών· διὰ τοῦτο φησίν· ἐγώ σε ἐδόξασα· ἐγὼ δὲ -
μηνύσας· ἀρχὴ [illegible] τῶν [illegible] ἔργων γενόμενος.
ὅτε διὰ τοῦτο τὴν ἡμῶν ἀξίαν περιεβάλετο καὶ γέγονεν αἴτιος.
[illegible] λέγει· [illegible] ἀρχὴν [illegible] αὐτοῦ εἰς ἔργα
αὐτοῦ. τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον ἐφαρμόζεις λόγον καὶ τὴν συνεχ-
[illegible]· καὶ τὴν [illegible] τῆς [illegible] μεταβολήν· καὶ τὴν
ἄνοδον [illegible]· καὶ τούτων γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ καὶ
διὰ τοῦτο τετέλεσται:: ἄλλο:
Ἀπέδωκεν δὲ [illegible] καὶ [illegible]· ὡς προσῆκε [illegible]-
τος [illegible]· αὐτὸς τοῦτο λέγεται [illegible]· καὶ τὴν φύ-
σιν [illegible]· οὕτω [illegible] [illegible]· αὐτὸς
[illegible] λέγων· καὶ τὴν οὐσίαν [illegible].
αὐτοῦ γὰρ οὔσης καὶ οὐχ [illegible] τῆς ἀρχῆς [illegible] ποιεῖ-
ται εἰς αὐτὴν συμβαίνοντος: ἄλλο:
Ἔργον δὲ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ κάλλιστον αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] διὰ τὴν [illegible]· [illegible] ἐξα-
[illegible] εἰς [illegible]· [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]-
[illegible]· [illegible] τὸ ἔργον [illegible]· [illegible] ὅ-
[illegible] γέγονεν [illegible]· καὶ
διὰ τοῦτο φησὶν εἰς τὰ ἔργα [illegible] ἵνα [illegible]
[illegible] ἵνα [illegible] τὴν [illegible]· τὸ-

λθ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀπεστάλθαι [illegible]· καὶ γοῦν ἐν τοῖς εὐαγγελί-
οις φησὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς
τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ πάλιν· τὰ
ἔργα ἃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα μαρ-
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἃ τοίνυν ὁ λέγων νῦν αὐτὸς τότε τὰ ἔργα τελειοῦ
καὶ εἰς αὐτὰ ἐκτίσθαι πρόδηλον δήπουθεν· ὅτι ὁ πατὴρ οὐ τῆς [illegible]
τοῦ λόγου σημαίνουσιν αὐτὴν τὸ ἐκτίσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν
τῆς ἐπιδημίας καιρὸν καὶ τοῦ [illegible] [illegible]
[illegible]· τότε γὰρ καὶ [illegible] ποιήσει τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς [illegible]
ὁ ἀπο[illegible] εἰς τὸ ἀρχαῖον τὴν αὐτοῦ φύσιν· [illegible] ἐν
αὐτῷ τὴν [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ ἁγίαν καὶ ἄμωμον· καὶ γενόμενος [illegible]
[illegible]· οὐκέτι φέρουσα τὸ [illegible] διὰ τὴν παρα-
βασιν· καὶ τὴν [illegible] νέκρωσιν· ἀλλὰ [illegible]
ἀπολαβοῦσα τὸ τέλειον διὰ τὴν [illegible] καὶ τὴν [illegible]
[illegible] ἀνάστασιν· [illegible] αὐτὸς διὰ ταῦτα γενόμενος· ὁ
[illegible] αὐτὸς λέγει· [illegible] ἀρχὴν ὁδῶν [illegible] εἰς ἔργα αὐτοῦ·

Εἰ δὲ τὸ υἱὸς [illegible]· ὅτι οὐ κτίσμα
οὐδὲ ποίημα ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ δὲ τὸ πρὸ τοῦ
αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με·

Εἰ κτίσμα εἶναι καθ' ὑμᾶς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ὦ πάντες ἀσεβεῖς
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]
αὐτὸν· [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] αὐτῆς· [illegible] κτίσμα [illegible]

θεοῦ· ποῖος οὖν τὸν ἐκείνου συναΐδιον [illegible] λέγει πῶς [illegible] καὶ
τὴν οὐσίαν τοῦ υἱοῦ [illegible] (ζητῶμεν δὴ τοῦτο· εἰ τὸ
δὲ κτίσμα ἐστίν· διὰ τὸ [illegible] με [illegible] τῆς [illegible]
γραφῆς· οὐ πρέσβεις, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς [illegible] ἔσωσεν αὐτούς.
πῶς δὲ δι' αὐτοῦ τὰ σύμπαντα δημιουργήσας αὐτὸς κτίσμα ἐστί.
πῶς δὲ ὁ λόγος [illegible] καὶ [illegible] αὐτὸς [illegible] λέγεται δι' αὐτοῦ· οὐ γὰρ
τὸ ἔργον κτίσματι πρέπον διὰ τὸ [illegible] περὶ τοῦ [illegible]
ἀπόφασιν· πῶς δὲ πάλιν ὁ κτίσμα ἐστὶν [illegible] τὴν αὐτοῦ [illegible]
λέγοντος τοῦ προφήτου περὶ αὐτοῦ· [illegible] πρὸ [illegible]
[illegible]· καὶ πρὸ βουνῶν αἰωνίων· πῶς δὲ ὁ κτίσμα ἐ-
στιν [illegible] λέγει· [illegible] καὶ
[illegible] ἐπὶ τοῦ πατρὸς κληρονόμος· καὶ [illegible] ποίημα
αὐτοῦ [illegible] :· ἄλλο:

Εἰ καὶ κτίσμα [illegible] υἱόν· καὶ οὐχὶ [illegible],
ἀνάγκη πάντως τὸν [illegible] ἑτέραν [illegible] αὐτοῦ καὶ
τὴν οὐσίαν ἐξηλλαγμένην· [illegible] κτίσματα.
ὁ κτίσας οὐ [illegible] κτίσμα ἢ ποίημα· ἵνα μὴ ὁ αὐτὸς ὑ-
πάρχῃ καὶ [illegible] :· ἄλλο:

Εἰ [illegible]· κτίσμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· [illegible]
γέγονεν [illegible] σοφία πῶς λέγει· [illegible] αὐτὸν [illegible]
δημιουργήσασα· γέγραπται γὰρ ὅτι τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας· καὶ αὐτὸς δὲ περὶ [illegible] ὅτι [illegible] χωρὶς αὐτοῦ ἐποίησε
[illegible] τὰ πάντα· καὶ [illegible] σοφία καὶ [illegible] γέγονεν [illegible].
[illegible] γραφαὶ περὶ τοῦ [illegible] λόγου βοῶσιν· ὅτι τὰ πάντα δι' αὐτοῦ

ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· οὐκ ἂν δὲ ἦν τοῦτο τοῦ
σοφίας ἔργον ὁ υἱός· ἀλλὰ μᾶλλον αὐτός ἐστιν ἡ σοφία καὶ ἡ χεὶρ
δι' ἧς τὰ πάντα θεὸς ἐργάζεται· οὐκ ἄρα οὐδὲ κτίσμα οὐδὲ
ποίημά ἐστιν::

Ἐπίλυσις ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, ὅτι οὐχ ὡς
τῶν κτισμάτων ὁ υἱός· ἀλλὰ μᾶλλον πατρὸς αὐ-
τὸν λέγεσθαι καὶ εἶναι::

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι νεανίαι πάντα, ὡς εἰπεῖν, ἀπὸ τῶν κτισμάτων ἐξαριθ-
μούμενοι, ταῦτα λέγουσιν ὁμοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἄλλα γενητὰ τοῦ θεοῦ
ἐπὶ πᾶσι πάντων ὑμνεῖσθαι τὸν φαίνοντα τὸν θεόν· οὐδαμοῦ τὸν
υἱὸν τοῖς λογικοῖς ὁρατοῖς μετὰ τῶν κτισμάτων· οὐδὲ ἐπήνεσαν
αὐτὸν ὁ λόγος ἡ σοφία τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὁ υἱὸς
τοῦ πατρὸς τὴν προσκύνησιν ἔχει πάντων ὑπὸ τῶν κτισμάτων
ὀφειλομένην, ἀνυμνεῖν αὐτὸν ὡς δημιουργὸν καὶ ὑμνού-
μενον· οὐδ' ὅτι δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας πάντας
ὑμνεῖσθαι κελεύων τὸν θεόν, καὶ πάντα ὀνομάζων τὰ κτίσματα
τὰ οὐράνια καὶ ἀγγέλους καὶ δυνάμεις καὶ οὐρανούς· ὁμοῦ καὶ
ἀγγέλους καὶ ἥλιον ὡς δοῦλα τῇ ἰδιότητι τοῦ θεοῦ προσκυνεῖν χρῆναι
τὸν πατέρα λέγων· οὐδαμοῦ μὲν τὸν υἱὸν κατα-
τάττει τοῖς γενητοῖς· ἀλλ' αὐτὸν τὸν υἱὸν προσκυνεῖσθαι κελεύει
βοῶν· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· εἰ δὲ
πάντα τὰ κτίσματα προσκυνεῖ· προσκυνεῖται δὲ ὁ υἱός, οὐχὶ
κτίσμα ἐστίν· ἀλλὰ υἱὸς ἀληθινὸς καὶ πατρὸς προσκυνούμενος::

Ἄλλο, ὅτι ὁ υἱὸς ἕτερός ἐστι παρὰ τὰ κτίσματα

ὁ υἱός· καὶ οὐ χρὴ τὸν πάλιν [illegible]:

πάντα διὰ τοῦ [illegible] τῇ ποιήσει [illegible] καὶ τὸ [illegible]

φησὶ [illegible] πάντα διὰ τοῦ [illegible]· καὶ [illegible] δὲ καὶ [illegible]

χ̄ διὰ τοῦ τὸ πάντα· ὁ δὲ [illegible] τὸν πάντ[α]

αὐτὸν διὰ [illegible] λέγει· [illegible] γὰρ ὁ λόγος [illegible] καὶ [illegible]

καὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible] [illegible] καὶ οὐ καὶ [illegible]-

[illegible] ἀφανὴς [illegible] αὐτοῦ· πάντα δὲ [illegible] καὶ [illegible]-

[illegible] αὐτοῦ· [illegible] πάντων εἰσὶ-

[illegible]· καὶ πάντα [illegible] αὐτοῦ [illegible]· [illegible]

τῶν πάντων [illegible] ὁ [illegible]· καὶ ὡς πάντα [illegible] καὶ [illegible]-

[illegible] εἰσίν· οὐ καὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible]

[illegible]· [illegible] γὰρ [illegible] λέγει τὰ πάντα [illegible]·

[illegible] αὐτός· καὶ [illegible] τοῖς [illegible] πάντ[α]

[illegible] αὐτῇ [illegible] [illegible] τοῖς [illegible]

καὶ [illegible]· τὸ πάντα [illegible]· [illegible]-

[illegible] γὰρ [illegible] πάντα [illegible] αὐτοῦ

[illegible]· [illegible] λέγει τὰ πάντα· [illegible]

αὐτὸ [illegible]· [illegible] τὰ πάντα [illegible] ἐστὶ [illegible]-

[illegible]· πάντα δὲ ὁ υἱὸς [illegible]· καὶ τὰ πάντα αὐτοῦ [illegible]-

[illegible]· [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible] δὲ [illegible]:

ἄλλο: γέγραπται ὅτι [illegible] ὀνόματι [illegible] πᾶν γόνυ κάμψει [illegible]

καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· [illegible] πᾶν γόνυ,

[illegible] τῶν [illegible] δὲ [illegible]· καὶ πάλιν

γέγραπται· ὅτι πάντες [illegible] καὶ [illegible]

τοῦ νῦν ἀπεκδεχομένη τὴν ἀποχετευομένην δι' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· ὅσα
στάματα μὲν ἐπίλοιπος· καὶ ἀπεκδέχεται τὴν ἀποστελλομένην καὶ τὴν
βοήθειαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ οὐ τὸ ἀεὶ σώζοντα ὅπως φαίνεται· ὅτι
τὴν γὰρ ποιότητα καὶ τὴν βοήθειαν ἐνδέχεται· ἀλλ' αὐτός ἐστιν
ὅτι ἢ παρὰ τοῦ κτίσαντος ἀποπληροῦν καὶ δὲ γὰρ θεὸν τοῖς ἐ-
ναντίοις καλοῦ· καὶ ὅτι τῆς βοηθείας δεῖται, οὐ κατὰ τὸ τῆς
παθόντος ἐστί· οὐδὲ μὴν τῆς κτίσεως καθαρὶ θυμητέον· ἀλλ' εὐ-
λογος εἰς περὶ αὐτήν· καὶ ταῦτα, ὡς τὰς κατὰ σάρκα τοῦ βο-
ηθοῦντος δεόμενα· ὅσα ὡς γὰρ βοηθεῖ τὰ τῆς δουλείας
δεῖσθαι συμβέβηκε.

Εἰς τὸ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με.

Γέγραπται ὅτι τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν· εἰ τοίνυν θεμελι-
οῖ μὲν ἡ σοφία τὴν γῆν, αὐτὴ δέ ἐστι τὸ πάντων ἀσφάλεια
καὶ ἡ ἑδραιότης αὐτῶν, κατὰ τίνα τρόπον ἡ θεμελιοῦσα
θεμελιοῦται παρὰ θεοῦ, ζητητέον· ἐροῦμεν τοίνυν καὶ τοῦτο κατὰ
ταὐτὰ τοῖς περὶ ἐκείνης προειρημένοις περὶ τοῦ ἔκτισέ με· εἰρήκαμεν
καὶ καινὴν μὲν οὐκ ἔχων τὴν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ὑπάρξεως διάνοιαν·
τὸ δὲ οὗτος γὰρ ἀπὸ τῆς περὶ σάρκα λεγόμενα· θεμελιοῦται τοίνυν
ἡ σοφία, τουτέστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· οὐ καθὸ λόγος ἐστὶν, ἀρχὴν
τοῦ εἶναι δεχόμενος· ἀλλὰ καθὸ γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ τὴν πρὸς
ἡμᾶς φορέσας ὁμοίωσιν· ἀρχὴ καὶ θεμέλιος ἡμῖν γίνεται,
οἰκοδομουμένοις εἰς αὐτὸν διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως·
καὶ διὰ τὴν καινὴν κτίσιν ἀνακαινιζομένοις καθὼς γέγρα-
πται· λέγει γοῦν ὁ Χριστὸς ὅτι λόγου μὴ γοῦν μεταποιεῖν

γίνεται τῆς τοῖς ἐκ προσδοκίας ἡ ἀπαρχὴ παρὰ δὲ ὅλης τοῦ καὶ τὸ ἀπο-
δεῖσθαι τῆς οὐσίας αὐτοῦ ὡς τοῦ πεπληρωμένης· ἀλλ' ἀποχρῶσιν
ἐπιτελήσεως ἕνεκα· ὁ γὰρ ἔφεσιν τὴν τῶν ἄνω λέξεων. καὶ
ἐντιθέμενος ἀρχὴν ὅλου αὐτοῦ δὲ ἔργα αὐτοῦ· τοῦτο καὶ
διὰ τούτου σημαίνεται· ἐπειδὴ γὰρ ἀρχὴν ὅλου εἶναι τὸ
προτεθεῖσθαι φησί· τὴν ταύτῃ δὲ καὶ θεμέλιον τῶν ἐποικο-
δομουμένων ἐπ' αὐτὸν καταβεβλῆσθαι διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τῆς πο-
λιτείας τοὺς αὐτοὺς λέγων· καὶ διὰ τὴν συνοχὴν αὐτοῦ τῶν
τοῦ αὐτοῦ αἰδήμονι χρὴ ἐστι λόγον καὶ ἔσω γὰρ ἐστὶν ὅπου ἡ ἀρχὴ
καὶ θεμέλιον· ὡς γὰρ τὴν ἐπίδοσιν ἀρχή· τὸ ἴσον καὶ τὴν τοῦ θεμε-
λίου τῶν ἐποικοδομουμένων ἐπ' αὐτοῦ διὰ τῆς πίστεως
γίνεται: ἄλλο:
λέγει πάλιν ὁ ἀπόστολος ὁ θεσπέσιος· θεμέλιον γὰρ ἄλλον
οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον· ὅς ἐστιν ἰς χς· ἐπεὶ τοί-
νυν καὶ θεμέλιος χς· διὰ τὸ ἐποικοδομήμα-
τα πάντως εἶναι τοὺς αὐτούς· ὁποῖον πρὸς αὐτὸν ὑπάρχει τὸ ὑποκείμενον.
οὕτω γὰρ καὶ τὸ οἶκος δοκεῖ συναρμολογηθεὶς καθὼς γέγραπται·
αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον· διό μοι δοκεῖ ὁ ἀπό
οἰκοδόμος ἐστὶ, εἰ αὐτοῦ τὸ θεμελιωθῆναι φησί· οὐδὲ γὰρ
ἐστὶ τῇ φύσει τῷ λόγῳ προσοικεῖ· οὐ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα τῆς
ὅλων πρὸς ἐκεῖνον φυσικῶς· ὁ μὲν γὰρ πάντως. τὰ δὲ κτίσμα-
τα· ἀλλ' ἡ καθὸ γέγονεν αὐτός· καὶ ὅμοιος τὴν τῶν κτισμά-
των ἀνθρώπων· θεμέλιον εἶναι τὸ καταβεβλῆσθαι φη-
σὶν ἐποικοδομουμένων ἐπ' αὐτὸν συναρμολογεῖσθαι· καθὸ

ἐν αὐτοῖς ἀνοῦ χρόνοις· πολλὴν ἔχει πρὸς τὸ καινὸν τὴν συγγένειαν διὰ τὴν τῆς ἀθανασίας φύσιν· ἔχομεν ἐπὶ τὴν τελετὴν τὴν αἰώνιον καὶ τοῦτο περιεκτικόν· ἵνα τὸ ἄφθαρτον, διαφυλάττωμεν γίνεσθαι φαίνοντες· καὶ ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαμβάνει τὴν σωτηρίαν τοῦ θεοῦ· οὐ περὶ γὰρ τόπον τὴν ἐπίδειξιν ἀνάγκη μὴ ἔσω τὸ ἀναφορικόν· τὸν δὲ δὲ τὰ κινήματα, οὐχὶ τὰ δίκαια οὐδὲ ἐπαγγελίαν τῆς ἀντιπα- ρουλα κινήματα· ἀλλ' ἐκείνης οὕτω τὴν φύσιν· οὕτως τὸ τοῦ- το θεμέλιον τίθεμεν ἔσω τὸν ἀναφορικόν· ἵνα τὸν ἐπαινεσάμε- νων ἐπ' αὐτῷ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιδείξῃ συγγένειαν φανερῶς ὅτι γεγονὼς αὐτός· τὸ λεγόμενον καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ συναπτόμεθα. καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν οἰκειότητος ἐξηρτημένοι, ὡς περὶ τῆς ἀνα- πλήσει τὰ κινήματα καὶ παραφέροντες τὴν ἐκ θεοῦ δύναμιν. κεῖται τοιγαροῦν θεμέλιος μὲν ἡμῖν τοῦτο ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· τιμῆς δὲ ἐπ' αὐτῷ κατὰ περὶ τινὸς ἄξιοι λίθοι ἐποικοδο- μούμεθα· ἵνα καὶ ναὸς τοῦ θεοῦ νοοῦντες ἡμεῖς ἀξίως πνς χρηματίσωμεν·: ἄλλο·

πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἀόρατον οὖσαν καὶ ἀναμφίβολον αὐτὴν φαινομένων περιαιτουμένων τοῖς αὐτοὺς τὴν σαφη- νειαν διὰ τῶν κινημάτων δεξιῶν· τοίχει καὶ αὐτὸ διατυ- πωθῆναι τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς δι' αὐτοῦ φωτισθέντας ἐπαγγε- λομένων· τὸ θεμελιούμενον τίθεται καὶ δι' αὐτοῦ τινα λαμβανόμενον χρῆσιν· ἐπαινοῦν τό τε τοῦ εἶναι τὴν ἀρχὴν ἔχειν φαίνεται· ὅτι καὶ ὁ θεμέλιος τίθεται· φέρει γὰρ ἐπὶ ἑαυτὸν λίθος τὸ κατὰ περιεκτικόν καὶ δεξιὸν κεκοσμημένον.

δὲ προῶντων αὐτοῦ ἀπό τινος [illegible] ἐξ ὄρους ἀποτμηθέντα

πρὸς τὴν [illegible] λαμβάνεσθαι χειρῶν· καὶ [illegible]

ἐστιν ὁ θεός· [illegible] θεολόγος [illegible] λίθος [illegible]

ἀλλ' [illegible] ἀποτμηθεὶς [illegible] λίθου [illegible] καὶ τὸν [illegible]

[illegible] χειρῶν [illegible] τὸ [illegible]·

ὁ λίθος μὲν [illegible] ἐκ [illegible]· [illegible]

[illegible] θεολόγος τὴν [illegible] [illegible]

οὗτος [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible]

τοῦ [illegible] ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς [illegible]

[illegible]· ὁ [illegible] λίθος [illegible] χειρῶν [illegible]

ἀποτμηθεὶς [illegible] τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς [illegible]

[illegible]·

καὶ θεολογεῖσθαι φησὶν [illegible] λέγων· [illegible]

οὕτως καὶ υἱὸν ἀληθινὸν ὁ πατὴρ γινώσκει [illegible]·

ἵνα θεολόγος [illegible] καὶ ἀρχὴν τῶν [illegible]

[illegible] διὰ τῆς πίστεως· καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] πρὸς

[illegible] τὴν [illegible]·

[illegible] τῶν [illegible]·

καὶ πῶς [illegible] φησὶν ὁ θεολόγος [illegible]

λαμβάνεσθαι [illegible]· [illegible] φησὶν [illegible] πρὸ τοῦ

αἰῶνος [illegible]· πρὸ τοῦ [illegible] καὶ πρὸ [illegible]

[illegible]· [illegible] χρόνοις [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

νοῦ θνητοῦ [illegible] πρὸ τοῦ χρόνου· [illegible]

πρὸς δὴ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀρχαίων προβλήματα δεῖ χρῆσθαι
οὐδὲν αὐτὸ λέγειν· χρὴ δὲ ὅμως τοῖς τῶν ἀκροωμένων ἀπα-
ντᾶν· ὅτι κινηθεὶς γὰρ ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς τοῦ αἰῶνος. κινηθεὶς
γέγονεν τοῦ λόγου προνοίᾳ· ἐκεῖνο οὖν εἴη τὸ τῶν ὑφεστώτων
ἀγένητον· φανερὰ γὰρ τὰ ἐν τοῖς θεοῖς βουλήματα γράφουσι· ἀλ-
λὰ γενομένων τὰ κατὰ τὸ μὴ ὂν καὶ οὐχ ὅτε γέγονε τὰ πράγμα-
τα τότε καὶ ἐνθάδε αὐτά· καὶ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς
ᾔδει τὰ ἐν τῷ χρόνῳ συμβησόμενα πάντα θεός· διὸ δὴ τὰ ἑαυτοῦ
πρὶν ἢ τὰ πράττειν οὐχ ὅτε γεγόνασι· τότε πρῶτον περὶ
τινῶν βουλεύεται· ἀλλὰ καὶ πρὶν φανῆναι τὴν γῆν καὶ τοὺς αἰ-
ῶνας· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τῶν καθέκαστον τὴν γνῶσιν· καὶ προσθε-
μελιώσαντα τοῦ ἑαυτοῦ νοῦ· ὅθεν δὲ τὴν εἰκόνα πρόγνωσιν· γὰρ
τινὸς εἰπεῖν [illegible] αὐτά. πλὴν ἀνάγκην διαφθαρ-
σίαν· τοῖς δὲ τοὺς διαφθορεῖς διὰ τὴν πρόθεσιν. καὶ γὰρ
ὁ τῆς νεκρώσεως [illegible] διὰ τὴν αἴσθησιν. [illegible] δὲ
[illegible] γέγραπται, διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀπάθειαν
ἀκούοντες [illegible] ἀπηλλάγη· ἐπειδὴ δὲ χρὴ περὶ
τινῶν καὶ πάλαι προβουλεύεται ὅπου τῶν τινῶν ποιητὴς
τε καὶ δημιουργός. προνοεῖ καὶ προορᾷ τοῦ διοικεῖν
καὶ ὑπὲρ τινῶν ἐστὶ μόνον αὐτοῦ. [illegible] τοῦ ἑαυτοῦ λόγου
ἵνα καὶ ἀρχὴ [illegible] καὶ [illegible] ἀνάγκη [illegible]
διαφθορὰν τῆς αὐτοῦ [illegible] αὐτὰ καὶ χρηματίσαι
πρὸ τοῦ [illegible] πολλοῖς ἐνθυμεῖς καὶ αἰτίας τῶν [illegible]

ἐν τῷ χῷ· ὁ πρὸ γὰρ ὁ θεὸς φθάσας προλαβὼν τὴν τῆς ἀθανασίας φησὶ
πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με καὶ τὰ τοῦ τέλους ἐφεξῆς· τοῦτο
καὶ ὁ παῦλος ἐμφανίζει πρὸς τιμόθεον τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν
ἐπιστέλλων ὧδε· συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν
θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔρ-
γα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡ-
μῖν ἐν χῷ ἰῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων· φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ· καταργήσαντος
μὲν τὸν θάνατον· φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· εἰ τοί-
νυν καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος οὔπω γεγονότες δι' ἐχρεώστει κλήσει ἁγίᾳ -
κεκλήμεθα καὶ χάριν καὶ πρόθεσιν τοῦ σώζεσθαι προειδότος
θεοῦ· κεκλήμεθα δὲ ἐν χῷ ἰῦ· δῆλον ὅτι ἢ καὶ πάλιν τὴν
σοφίαν· ὅτι τὸν πρὸ οὐχ ὅτε τεθεμελίωται· τότε καὶ εἰς χεῖρα λαμ-
βάνει τὸ δῶρον ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ἀλλὰ τὴν ὑπόστασιν εἰς τὸ
ἐξ ἀρχῆς ἐρρίζωται διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος τεθεμελιῶσθαι
φησὶ καὶ πρὸ πάντων τῶν κτισμάτων ὅτι τὸ δὲ τὴν πρόγνωσιν
τοῦ πρς ·· ἔτι δὲ τὸ ἐκ τεθεμελίωκε· καὶ ἔστι
πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με :: ἄλλο:
Χ γράφει παῦλος ἐφεσίοις ἐπιστέλλων· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματι-
κῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χῷ· καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ
πρὸ καταβολῆς κόσμου· εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κα-
τενώπιον αὐτοῦ· ἐν ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθε-
σίαν διὰ ἰῦ χῦ εἰς αὐτόν· πῶς τοίνυν οὔπω γεγονότες εἰ μὴ θεοῦ

προορισθέντες διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν· ὁ καὶ θεολόγος [illegible] ἰσο-
δύναμα διὰ τοῦ ἐπουρανίοις. πῶς δ' ὑπὸ [illegible] λέγοντες
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ὅθεν εἰς τὴν
πρόγνωσιν τοῦ πατρὸς τὰ ἐσόμενα λέγει αὐτὸν ὑπολαμβάνειν.
καὶ θεοῦ προγνωσθέντες [illegible] καὶ ὑπάρχουσι
[illegible] ἀποκαλύψει ὅπου πρὸς ὕπαρξιν [illegible] ὅλως.
ἀλλὰ πολλοῖς ὕστερον γεγονότες καιροῖς· αὐτὸ δὴ τοῦτο σαφέστα-
τα διδάσκων ἡμᾶς αὐτὸς ὁ θεῖος [illegible]
πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἰδοὺ [illegible] καὶ βασιλεία πρὸ τοῦ
[illegible] καὶ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς.
[illegible] αὐτὸς [illegible]
πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι.
πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· ταῦτα [illegible]
[illegible] εἰς τὸ εἶναι πρόοδον:

ἄλλο [illegible]
ὡς πρὶν [illegible] τοῦ προσελθεῖν
[illegible]
[illegible] ἀγάπης σου καὶ πρεσβείας:

τὰ ἐπιφερόμενα τῇ αὐτοῦ φύσει προσόντα ὅθεν καὶ πατὴρ καὶ γεννήτωρ.
[illegible] πάντως εἰς [illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] καὶ τοῦ εἰς [illegible] εἶναι ὡς πρὸ
[illegible]

[illegible] προσεύχεται δι' αὐτοῦ· καὶ [illegible]

[illegible] ἀξίου· καὶ [illegible]

[illegible] διὰ τὴν [illegible] ὡς [illegible]

[illegible] καὶ ὡς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] πρὸς [illegible]

ἄλλο ὡς ἐξ [illegible]

πῶς [illegible] σοφία πρὸ τοῦ αἰῶνος [illegible]

[illegible] ὡς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ὡς [illegible]

καὶ [illegible]

διασώσαι δυνατοῦ· τοῦ καὶ τὸν δὴ τρόπον ὁ πάντων δημιουργὸς
τῆς τελευταίας σαρκὸς προσανεπλήρωσε τοῦ χριστοῦ καὶ πρὸ τῆς τοῦ-
κόσμου καταβολῆς· [illegible] τῆς [illegible] πρὸ-
βάλλον αὐτοῖς [illegible]· [illegible] οὖν [illegible]-
[illegible] καὶ πρὸ [illegible] τοῦ πατρὸς καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος [illegible] χριστοῦ.
τὸ δὲ γὰρ ἔργον οἰκονομίας γέγονε καιρῷ· οὕτως ἀπαγγέλλοντες τῆς
[illegible] τοῦ πατρὸς [illegible]· [illegible] χριστῷ [illegible] τὸν τῆς ἐ-
[illegible]· [illegible] τῆς σαρκὸς [illegible] ἔχει·

· κεφ. ιζ' ·

Περὶ τῆς ἀϊδιότητος υἱοῦ· καὶ ὅτι ἀναμφιβόλως προϋπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ
τοῦ πατρός· ἀλλ' ὅπως [illegible]· πρὸς τοὺς ἀρειανοὺς ἐρωτήσεις·

Καὶ πῶς οὐ δύναται φησὶν ἀΐδιος εἶναι ὁ υἱός· πῶς δὲ προϋπάρχειν
ἐν τῷ πατρί· ὁ πάντως ἐν αὐτῷ καὶ μεμένηκεν· [illegible] προϋπ-
άρχει [illegible] τῆς οὐσίας· [illegible] καὶ προϋπάρχειν· τὸ δὲ [illegible]
[illegible]· [illegible] εἶναι [illegible]·

ἐξ ὑποδείγματος ἡλιακοῦ·

Πόσου ἄρα φύσεως συμβαίνοντα περὶ τὸν ἥλιον, ἅπερ ἐν τῷ
τὸ [illegible] ἀπαύγασμα· τὸ δὲ περὶ τὸ πῦρ νομίζομεν γίνεσθαι.
ὅπερ ἐξετασθὲν τῆς [illegible] ἐν [illegible]· [illegible] ἄρα
καὶ ἀπο[illegible] τοῖς [illegible] αὐτῆς [illegible]
γίνεσθαι· καὶ [illegible] ὁ [illegible]
[illegible]· [illegible] οὐδὲ τὸ [illegible] τὸ ἀ-
παύγασμα αὐτοῦ· [illegible] τοῦ πυρὸς οὐ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] ἐν [illegible]· ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς

Liber. 6
κεφ. ιζ'

οὐσίαν ἐκ τοῦ πῶς ἀϊδίως ἐξ αὐτῆς προϊὸν ὥσπερ καὶ τὸ ἀπαύγασ-
μα τοῦ φωτός· καὶ γὰρ οὐκ ἦν τὸ φῶς πολὺ χωρὶς τοῦ ἀ-
παυγάσματος· οὐδὲ τὸ πῦρ χωρὶς τοῦ θερμαίνειν· αὐτὰ γὰρ
πέφυκεν ταῖς ἑαυτῶν οὐσίαις τὰ ἐξ αὐτῶν γεννήματα·
οὕτω νοεῖν δεῖ τὸν υἱὸν αὐτῆς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας προερχόμενον ἀϊ-
δίως τῇ κοινῇ τῇ· καὶ τὴν μίαν φύσιν ... καὶ κατὰ τοῦ-
... ἔχει τὸν τρόπον ... τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν· εἰς αὐτὸν τοιοῦτος
ἀπομερισθέντος· ἀλλ᾽ ὅπερ ἐστὶν αὐτὸς ὁ πατήρ· καὶ ἔχει πάντα
αὐτὰ τοῦ πατρὸς ὡς καὶ ἀγέννητον λέγεται· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί· καὶ διὰ τὸ τῆς οὐσίας ἀπαράλλακτον αὐτὸν εἶναι τῷ
πατρί· καὶ ἐν αὐτῷ φαίνεσθαι τὸν πατέρα· ὅθεν καὶ δίκαιος λέγει·
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα:

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό :

Οἱ λέγοντες ἀπομεμερίσθαι τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν διὰ τὸ
ἐξ αὐτῆς προελθεῖν καὶ εἶναι μέρος λοιπὸν οὐ καλῶς λέγουσι·
λεγέτωσαν ἀπομεμερίσθαι καὶ τοῦ φωτὸς τὸ ἀπαύγασμα· καὶ
τοῦ πυρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ προϊοῦσαν θερμασίαν· καὶ τοῦ νοῦ τὸν
λόγον· καὶ δεικνύτωσαν ὅτι ποτὲ ... ταῦτα ... ἐστὶ τῇ
οὐσίᾳ ἐξ αὐτῶν καὶ προέρχονται· ἢ ὅτε χωρὶς ἦν ἀπαυγάσ-
ματος τὸ ποτὲ τὸ φῶς· χωρὶς δὲ θερμασίας τὸ πῦρ· ἄλογος
δὲ ὁ νοῦς· καὶ ταῦτα φαμὲν ... ταῦτα ... καὶ περὶ τοῦ
τοῦ λόγου· εἰ δὲ ταῦτα συνυπάρχει αὐτῶν ταῖς οὐσίαις ἀφ᾽ ὧν
καὶ προέρχονται· ἀϊδίως ... τὸ ... καὶ ἀνεχώρισαν
οὐ γὰρ πάντη καὶ ἀπομεμερισμένα ... αὐταῖς ... πῶς οὖν ὁ

πάντας τοὺς αἰσθητοὺς [illegible] [illegible] τὰ ἀφανῆ προβάλλον-
τες· ἀλλὰ μηδὲ περὶ [illegible] φύσιν γένεσθαι [illegible]
ἐγγενομένου [illegible] καὶ [illegible] [illegible]·

ἄλλο [illegible] [illegible]·

Καὶ πῶς φασὶ δύναται ὁ υἱὸς ἀληθῶς εἶναι μετὰ πατρός· καὶ γὰρ οἱ τῶν
ἀνθρώπων υἱοί, τίκτονται μετὰ τοὺς πατέρας καὶ χρόνοις ὕστερον γίνονται
πολλοῖς, ἔχοντες πρὶν γεννηθῆναι· τοῦτο δὲ πάθοι ὁ υἱὸς λόγος
εἶναι δύναται τὸ εἶναι [illegible]· καὶ γὰρ ὁ τῶν ἀνθρώπων λόγος· ὅτε [illegible]
[illegible] ἐστιν· ὅτε μὴ [illegible] [illegible]· ἀλλ' εἴτε δεῖ [illegible] καὶ οὐ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ τὰ
[illegible] [illegible] [illegible] φωνὰς [illegible] [illegible]·

περὶ τοῦ χριστοῦ·

Εἰ μὲν ὡς ἄνθρωπος οὕτως ἐστὶ καὶ θεός· καὶ πλέον τῶν [illegible] οὐδὲν
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] τῷ αἰῶνι· καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· ὥσπερ καὶ [illegible]· [illegible] [illegible] ἔστω τὸ ἐξ
[illegible] [illegible]· ἀλλὰ πολὺ τῶν [illegible] τὸ [illegible] [illegible]-
σαι· καὶ [illegible] [illegible] πρὸς [illegible]· [illegible] τοῦ Ἰησοῦ
λόγον· [illegible] τοῖς [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ τοῖς
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· ὅσοι
[illegible] αὐτοῦ [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] καὶ τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]· [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] εἶναι
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]· ὁ ποῖος [illegible] [illegible]
[illegible]· [illegible] εἶναι [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible].

ἀΐδιος δὲ ὁ θεὸς καὶ πατήρ· ἀΐδιον ἄρα τὸ ἐξ αὐτοῦ φῶς [illegible] ἐστι-
ζων [illegible] ἄρα τὸ φῶς τὸ ἀπαύγασμα. καὶ ὁ μὲν ἐξ αὐτοῦ προερ-
χόμενος λόγος, εἰ τὸ μὴ ὂν διαγράφεται· καὶ [illegible] ἐστιν [illegible]
[illegible]· καὶ γὰρ ὁ τοῦτον γεννήσας αὐτὸς [illegible]
ἐστι καὶ τέλειον φύσει· ὅτι τοῦ θεοῦ λόγος ζῶν ἐστι· καὶ
ἐν ζῶντι προῆλθεν [illegible] καὶ ἐστι. [illegible] οὐδὲ ἔσται πο-
τὲ χωρὶς λόγου θεός· καὶ γοῦν ὁ ἀπόστολος φησὶ περὶ αὐτοῦ· ὅτι
ζῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργής· δημιουργὸς γοῦν ἐστι· καὶ πάν-
τα γέγονε δι' αὐτοῦ· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν.

ἄλλο ἐξαίρετον τῶν αἱρετικῶν.

Οὐκοῦν φησὶν ὁ Χριστὸς [illegible] καὶ [illegible] Χριστὸν θεοῦ δύνα-
μιν καὶ σοφίαν. [illegible] περὶ [illegible] καὶ ὁ ἀπόστολος
φησί· [illegible] ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· ἔλεγε δὲ
περὶ [illegible] ὁ Χριστός· καὶ ἔλεγε πολλὰ [illegible]
καὶ σοφίαν [illegible] καὶ [illegible] Παῦλος καὶ ἀληθ-
[illegible] τοῦ θεοῦ δυνάμεις [illegible] ἐστι· [illegible]
περὶ αὐτῆς [illegible] τοῦ θεοῦ δυνάμεις περὶ [illegible]
περὶ Χριστοῦ [illegible] τοῦτο [illegible] ἵνα δυνάμεσιν [illegible]
[illegible] ἵνα σοφίαν [illegible] σοφιστῶν· ἵνα δυνα-
[illegible] ἐστὶ οὖν φησὶ [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ δυνάμεις [illegible] ἀΐδιος [illegible]
πατρί· γέγονε ὁ Χριστὸς ἐπὶ [illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible] τοῦ θεοῦ
δυνάμεις [illegible] περὶ [illegible] Χριστὸς θεοῦ δύναμις

ὁ θεοῦ σοφία. καὶ ἄρα ἐροῦσιν ἀκολούθως τοῦ θεοῦ λέγοντες περὶ τῆς
κάμψεως· ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη· καὶ δὲ πολλάκις τῆς
δυνάμεως σημαίνοντος τοῦ ψαλμῳδοῦ δαυῒδ φησίν· αἰνεῖτε
κατὰ πολλὰς αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ::

περὶ τοῦ λόγου ::

Εἰ διὰ τοῦτο γέγονεν ὁ Χ(ριστό)ς, ἵνα δικαιώσῃ τὰ δικαιοσύνης δεόμενα.
ἵνα σοφίσῃ τὰ σοφισμοῦ δεόμενα· ἵνα δυναμώσῃ τὰ δυνά-
μεως χρῄζοντα· πῶς ἄρα αὐτὸν τὸν θεὸν γεγονέναι αἴτιον
καὶ οὐ διὰ ἠλπίζετο καθ' ὑμᾶς· ὅτι ἐβουλεύετο δημιουρ-
γῆσαι τὰ γινόμενα· καὶ τῆς τοιαύτης χρείαν τοῦ τοιού-
του ὀργάνου ἄρα τῆς τοιαύτης ἐστὶ δημιουργίας· οὐ χρεία τοῦ
τοιούτου ἐστὶν ὑπάρχων ἀλλ' οὔτε γενητὸς καθ' ὑμᾶς· ἀλλ' οὖν ἐστι
κατὰ τὰς δυνάμεις διὰ τὰ δυναμούμενα· καὶ σοφία διὰ τὰ σο-
φούμενα· οὕτω καὶ ὁ λόγος διὰ τὰ ποιούμενα· καὶ οὐδὲν ἐστὶ κα-
θ' ἑαυτὸν· τὸ δὲ κατὰ καθ' ὑμᾶς· ... σω-
ζεται τὰ τοῖς ψαλμοῖς εἰδότων· αὐτὸς ἐποίησε τὰ πάντα
οὐχ ἵνα ... ὑπὲρ ... αὐτὸν τὸν θεὸν τοῖς αἰτίοις.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φαίνεται τῆς ποιήσεως ... αἰτίας ...
... αὐτὸν γεγονέναι τὸν θεὸν τὰ ποιήματα· καὶ διὰ τὴν
... χρείαν ... καθ' ὑμᾶς ...
αὐτὸς· ἵνα ... καὶ ... ἵνα φωτίσῃ
τοὺς φωτὸς δεομένους· καὶ ... ἵνα ... τὰ
... δεόμενα· καὶ τὸ πλεῖστον οὐδὲν ... καὶ ...
ου· ... αὐτὸς ... τὸν ... ἐχ(ρῆν) ... δημιουργίαν ...

[illegible] ἄλλο ἐκ τῶν αὐτῶν [illegible]

ὁμολογεῖ καὶ ἄλλων [illegible] τῆς σοφίας καὶ δυνά-

μεως [illegible] ὑπάρχειν αὐτὸν [illegible]

τοῦ νοῦ [illegible] πάλιν λέγει [illegible]

[illegible] σοφίας καὶ δυνάμεως [illegible] ὑπάρχουσαν [illegible]

[illegible] εἶναι τοῦ νοῦ [illegible] δημιουργ[illegible]

[illegible] φανερῶν :

ἄλλο [illegible]

[illegible] ἔχει δύναμιν :

[illegible] ὁ πατὴρ [illegible]

[illegible] ὁ πατὴρ [illegible]

[illegible] ὑπάρχει [illegible]

[illegible] χεῖρα [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ὁ νοῦς [illegible] ὑπάρχει [illegible] ὁ πατήρ [illegible]

[illegible] ὑπάρχει [illegible]

[illegible] δημιουργὸς ὀνομάζεται [illegible]

[illegible] ὁ πατὴρ [illegible] ὁ πατήρ [illegible] ὁ νοῦς

πάντα [illegible] ὁ πατὴρ [illegible] δύναται [illegible] δη-

μιουργεῖν [illegible]

[illegible] πάντα [illegible]

[illegible]

φαινόμενος, καὶ διὰ τοῦτο εἰ καὶ ... γεγόνασι λέγουσι. ἀλλ' ἐπεὶ-
δὴ τοῦ πρὸς οὐσίαν προελθὼν γένεσιν ... ·

κζ^ον · ιζ^ον ·

Τῶν τῶν προβλημάτων τὸ μέν· οὐδὲν τῶν ... πρόσεστι φθαρτικοῦ πάν-
τα δὲ ... χρόνου καὶ ... ὅμοια πρὸς τὸν ... φθορᾶς. ὁ
δὲ ἥλιος οὐ χρόνος. ... ὁ ... ἥλιος. ... τοῦτο. ἡ
ἄρα ... ἐστίν· ...

Εἰ πᾶσα ... ὁμοία ... τὸν ... πρὸ ...
γὰρ οὐδὲν ... ἐστὶν ὁ ... οὐδὲν δὲ μόνος ὁ ἥλιος. ἡμέρα ...
... τυγχάνει. ἄλλο:

Εἰ καθόλου τῶν χρόνων ἐστὶ φῶς ... φῶς δὲ ... ὁ ἥλιος. ἡμέρα ...
χρόνων ἐστίν. ... μὴ ἐστὶ φῶς ... ὁ ἥλιος. ... τῶν χρόνων
ἐστί. καὶ ... ὁ πρότερος βίος· ...
... ἐστὶ ... ἀ-
... φῶς ... πρόσφατον ... φθορᾶς ...

Εἰ πᾶν τὸ γινόμενον ἐκ φθορᾶς ἐστι ... καὶ τὴν φθορὰν
οὐ δύναται ... δόξης ... κοινωνεῖ. ...
... φησὶν ... οὐδέπω. ... ὁ ἥλιος ἐξ-
... δόξη ... ἡμέρα ... ἐστὶν ...
... δόξαν ... ἄλλο:

... ἀπὸ ... αἰσθήσεσι ...
... τὸ γινόμενον πρόσφατόν ἐστι ...
τὸ ... ἡμέρα δὲ ... πρόσφατον ...
ἄρα ... πρόσφατος ὁ ἥλιος, ... ἐστὶ τὸ γινόμενον. ἄλλο:

κζ^ον ·

ἄλλο:

ἄλλο

Εἰ τὸ γεννητὸν καὶ [illegible] ἐκπορευτοῦ(?) ἐστι [illegible] ἀλλήλων(?) [illegible] [illegible] καὶ πρὸ [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] δὲ καὶ ἐκ [illegible] [illegible] ὁ υἱός. ἄλλο.

Εἰ πᾶν τὸ γεννώμενον [illegible] ἐστι [illegible] ἄρα ἔχει ἐκ [illegible] ὁ υἱὸς [illegible] φύσιν καὶ θεοῦ(?). ἄλλο.

Εἰ [illegible] φύσιν [illegible] [illegible] φυσικῆς [illegible] ὁ υἱὸς [illegible] ἄρα [illegible] φύσιν [illegible] πρὸς [illegible] φυσικ[illegible] φύσει [illegible]. ἄλλο.

Εἰ [illegible] φυσικῶς ἀποπέμπεται(?) [illegible] τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς [illegible] ὁ μόνος δὲ ὁ υἱὸς [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] οὐ καὶ [illegible] φύσει [illegible]. ἄλλο.

Εἰ πάντα τὰ [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] οὐκ [illegible] δὲ καὶ ὁ υἱός [illegible]. ἄλλο.

Εἰ [illegible] καὶ [illegible] οὐκ [illegible] τὸν [illegible] οὐ [illegible] ἐστι θεοῦ [illegible] οὐ καὶ [illegible] ὁ υἱός.

ἀλλ᾽ ἀκολουθοῦντος τοῦ γεννητοῦ :: ἄλλο:

Εἰ τινὸς μᾶλλον ἴδιον τὸ δύνασθαι ἀποτελεῖν, οὕτω δὲ καὶ τὸ θεοῦ. οὐ παρά τινος καὶ τυγχάνει :: ἄλλο:

Εἰ μηδὲν τῶν γενομένων ἀνέχεται τὸ αἴτιον αὐτῶν ποιοῦν οὐσίαν· ποιητὴς δὲ ὁ υἱός, ~~πάντων~~ πάντων τῶν γενομένων ἐστίν :: ἄλλο:

Εἰ πᾶν τὸ γεννητὸν ὅμοιον ὡς πρὸς ἑαυτὸ κατὰ τὸν τοῦ ποιήσαντος λόγον· καὶ οὐδὲν οὐδενὸς διαφέρει, καθὸ γέγονεν ἕκαστον. ἔστι δὲ γεννητὸς καὶ ὁ υἱός· οὐδενὸς ἄρα ἴσαι διαφέρειν· ἐπεὶ αὐτὸς γέγονεν· ἀλλὰ πάντων τῶν γεννητῶν κατὰ πάντα διαφέρει. δῆλον ὅτι καὶ κατὰ τὸν τῆς γενέσεως τρόπον· ὅπερ ἐστὶ τὸ μὴ γενέσθαι οὕτως διὰ τῶν γενομένων· ἀλλὰ τοῦτο ἐπ᾽ αὐτοῦ :: ἄλλο:

Εἰ πᾶσα κτίσις διαστήματι ἐν τῷ χρόνῳ γέγονεν· οὐδὲν δὲ τῶν προλαμβανόντων τὸν υἱὸν γεννήσεσθαι· οὐ κατὰ γέγονεν αὐτός· ἀλλὰ προλαμβάνονται διαστήματι χρονικῷ τε καὶ γεννητῷ. πάντων ἐστὶ δημιουργός· διαστήματι προλαμβανόμενος γεννητός. ἀλλ᾽ ἀγέννητον ἐνταῦθα τὸ διάστημα. Συναμιχθεὶς ὅτι τῆς ἑαυτοῦ ἀγεννησίας τὸ διάστημα· ἀλλὰ μὴ τὸ ἔργον τὸ διάστημα· μήτε αὐτῷ τί ἐστι πρὸ τοῦ υἱοῦ· πάθη προϋπάρχειν λέγοντος τοῦ πατρός· τὸ προϋπάρχειν σημαίνοντες ἀγνοίας κακίᾳ :: ἄλλο:

Εἰ μηδὲν τῶν γενομένων ἀπαλλάττεται καὶ ἐστὶν ἐκ τοῦ ποιοῦντος θεοῦ. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ πατρὸς ὁ υἱός· οὐ κατὰ τῶν γενομένων ἐστίν. ἀλλ᾽ ὁ θεὸς ἐκ τῶν πάντων ὑπάρχων, ὁ υἱὸς καὶ γεννητὸς εἶναι. εἰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πατρός ἐστι, καὶ ὁ πατὴρ γεννητὸς εἴη κατὰ τοῦτο.

ὅπερ ἀσύμβατον ἐστίν :· ἄλλο:

Εἰ μηδεὶς τῶν γνωμόνων τετράγωνός ἐστι, δυνατὸν τὸ [illegible] τετράγωνα διὰ ποιοῦ ὅπερ, ὁμοίως καὶ ὅλος. ἀνάγκη τὸν γνώμονα εἶναι : ἄλλο:

Εἰ πάντα τὰ γνώμονα ἐξ ἑτέρου τὸ δύναμιν ἔχει [illegible] τετράγωνον γίνεσθαι αὐτοῖς δεῖξαι · ὅτι μετὰ τοῦ ἔχειν τὸ δύνασθαι δύο. ἡ φύσις δηλονότι δύο τὰ γνώμονα · εἰς δὲ ἡ φύσις δύο προσηκόντων [illegible] : ὅτι τὸ [illegible] τετράγωνον. ἡ [illegible] καὶ τὸ [illegible]. ἔχουσι μὲν φύσιν [illegible] δύο, ὅπερ ἐστὶ τὰ γνώμονα :· ἄλλο:

Εἰ τοῦ ἀριθμοῦ ὅλου ὑφεστῶτος οὐσίας [illegible] ὑφίστασθαι μὴ γίνεσθαι · [illegible] ἀριθμοῦ ὅλου ὅπερ. [illegible] αὐτοῦ [illegible] ἀριθμοῦ ὅλου γίνεσθαι · ὅτι αἱ [illegible] καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ [illegible] φύσεων δημιουργοῦ [illegible] ὑφίστασθαι φύσεως · [illegible] φύσεως ὅλου γὰρ ὑφεστάναι δημιουργεῖσθαι φύσεως [illegible]. καὶ [illegible] γνώμονας ἐποίει · ὅπερ ἔχει γνώμονας ἐποίει [illegible] ὅπερ ἐστὶ [illegible]. [illegible] προσήκει [illegible] φύσει [illegible] ἐξαί-[illegible] · [illegible] ἀριθμοῦ ὅλου δύνασθαι δημιουργεῖν :· ἄλλο:

τοῦ [illegible] · τοῦ [illegible] :·

Ὁ [illegible] καὶ γνώμονα · [illegible] τὸ γνώμονα ἐστὶ δύο :· ἄλλο [illegible] ἀπαγωγῆς [illegible] [illegible] :·

Ε[illegible] τὸ γνώμονα [illegible] ἐστι :·

τοῦ [illegible] : ἄλλο

τοῦ μονογενοῦς ἐκφέρεται φωνή· οὔτε τοίνυν ὁ υἱὸς [illegible]· αὐτὸς καὶ
[illegible] ἄρα τὸ κτίσμα τοῦ τε
τοῦ γεννήματος διαφέρει :: ἄλλο ::

Εἰ ὡς κτίσμα κυρίως λέγεται [illegible]· οὕτω καὶ τὸ γέννημα· εἰ
τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ· οὐδεὶς [illegible]· ἄρα οὐχ ὁ υἱὸς
κτίσμα καὶ γέννημα κυρίως ἐστίν ::

Εἰ τὸ γέννημα καὶ τὸ κτίσμα ταὐτὸν σημαίνει· ἐπεὶ κτίσμα καὶ τὸ
[illegible] καὶ γέννημα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ γέννημα καὶ τὰ ἄλλα γεννήματα· πῶς μονογενὴς ὁ υἱός;
ἀλλ' ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς πρωτότοκος :: ἄλλο ::

Εἰ ὁ υἱὸς κτίσμα θεοῦ ἐστι καὶ γέννημα· οὐδὲν τῶν [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλον [illegible]
[illegible] καὶ τῶν [illegible] φύσιν·
ἄρα τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ γέννημα [illegible] :: ἄλλο ::

Εἰ τὸ γέννημα καὶ τὸ κτίσμα ταὐτόν ἐστιν· [illegible] τὸ γεννῆσαι θεοῦ
κτίσμα φύσει· κτίσμα θεοῦ [illegible] καὶ φύσει γέννημα θεοῦ
[illegible]· ἀλλὰ τὸ φύσει [illegible]
[illegible]· πῶς τὸ γεννῆσαι [illegible] φύσει καὶ γέννημα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] :: ἄλλο ::

Εἰ τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ γέννημα τοῦ κυρίου· [illegible]
[illegible] οἱ ἄγγελοι κυρίου [illegible]· ἀλλὰ [illegible]
[illegible] κυρίου [illegible]· οὐδὲ [illegible] ἀγγέλων [illegible]
[illegible]· οὐ ταὐτὸν ἄρα τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ γέννημα κυρίου. ἄλλο:

Εἰ κτίσμα καὶ γέννημα ταὐτόν ἐστιν· [illegible]

Εἰ δὲ κτίζει ὁ υἱός, εἴσαγε ὅτι καὶ τοῖς καὶ ὁ πατήρ· ἀλλὰ τοῦτο, εἴσαγε πρὸς
πατὴρ ὁ ἀγέννητος, οὐδὲν πλέον ἔχων τῆς κατὰ τῶν ποιημάτων πραγμά-
των δι' αὐτοῦ [illegible] δημιουργίαν· ἆρα τὸ γέννημα τοῦτο καὶ κτίσ-
μα τυγχάνει· ἄλλο·

Εἰ τὸ κτίσμα ἐστὶν ἀληθῶς καὶ γέννημα, καθάπερ ὁ υἱὸς ἐστὶ τῶν
ἄλλων ἀδελφὸς ὁ υἱὸς [illegible] τῶν κτισμάτων· ἀλλ' ἐστὶ [illegible]
ἄρα ἀδελφός· γίνονται γὰρ οὐ τῷ μονογενεῖ, ὅσον τοῦ ἀδελφοῦ
εἰσὶν ἀδελφοί· οὐδὲ γεννήματα [illegible] τὰ κτίσματα· εἰ δὲ τὰ
κτίσματα [illegible]· πῶς τοίνυν κτίσμα καὶ γέννημα· ἄλλο·

Εἰ τὸ ποίημα ἐστὶ καὶ γέννημα, ὁ ποιῶν ἐστὶ καὶ γεννήτωρ· καὶ
προσαγορευθήσεται ὁ πατὴρ ἑαυτοῦ ὡς γεννήτωρ· ἐξ ὧν δηλοῖ τὸ
αὐτὸ ποιεῖν ὡς δημιουργεῖν· ἀλλ' ἐξ ὧν τοῦτο [illegible] ὁ καὶ
[illegible] ἐξ ἑαυτοῦ δύναται [illegible] οὗτος [illegible]
[illegible]· πῶς τὸ [illegible] πραγμάτων συναχθῇ· τῶν πραγμά-
των οὐκ ἔχει προσηγορίαν· [illegible]
[illegible] ἄλλο·

Εἰ τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ γέννημα· κτίσμα δὲ [illegible] τὸ πᾶν [illegible]
[illegible] καὶ γέννημα· [illegible] πρὸς [illegible] μονογενὴς ὁ υἱός·
ἀλλὰ [illegible] υἱός, [illegible] υἱοῦ· ἆρα τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ γέννημα
τυγχάνει·

ὅτι [illegible] τὸ γεννᾶν ταὐτὸν ἐστὶν [illegible]·

Εἰ τὸ γεννᾶν καὶ ποιεῖν ταὐτόν ἐστι παρὰ θεῷ· γεννᾷ δὲ τὸν υἱὸν
[illegible] διηνεκῶς καὶ πάντα γεννᾷ [illegible] ἀεί·
[illegible] γεννᾷ μὲν οὐδένα [illegible] καὶ τὰ πάντα [illegible]

ἀλλ' ὅτι τοιούτως· πῶς τὸ γεννᾶν τὸ ποιεῖν, ταυτὸν εἶναι πρὸς αὐτῷ.
ὅτε τὸ γεννᾶν τὸ παιδίον ταυτὸν πρὸς αὐτῷ. ποιεῖ δὲ [illegible]
καὶ κατὰ [illegible]· ταῦτα εἶναι γεννᾶν ἃ ποιεῖ· ὥστε τὸ
παιδίον τὸ γεννᾶν ταυτὸν ἐστι πρὸς αὐτό :· ἄλλο:
Εἰ ὅπερ γυνὴ ὁ θεὸς ἐν ἀρχῇ καὶ κτίσει· οὐδὲν ἄρα αὐτοῦ [illegible]
καὶ αὐτὸς τὸ κτίζειν πρὸς τὸ γεννᾶν· [illegible] ἔχοντες.
ἀλλ' αὐτὸς μὲν νόμου φύσεως ἄρρενος· ὅπερ γυνὴ ἐν ἀρχῇ
καὶ κτίσει. θεὸς δὲ οὐ κατὰ φύσιν, ὡς ἀνάγκη φύσεως
[illegible] πρὸς αὐτὸν αἰτιατέον :· ἄλλο:
Εἰ ἐπὶ αἰσθητῶν τὸ ζῷον ὡσαύτως ἔχει τὸ γεννᾶν τὸ παιδίον
ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ προγινώσκειν τὸ παιδίον, ἵνα καὶ ταῦτα τῶν
αἰσθητῶν· ὅτι τοῦτο εἶναι παιδίου· [illegible] ὥσ-
περ ταυτὸν ταῦτα πρὸς αὐτό· ὅτι δεῖ καὶ αἰσθητῶν :· ἄλλο:
Εἰ τὸ γεννᾶν καὶ τὸ κτίζειν ὡσαύτως ἔχουσιν· ἐπειδὴ αἰσθητὸς
καὶ τὸ ὁρᾶν τὸ γεννᾶν ταυτὸν αὐτῷ πρὸς αὐτό· ἵνα πάλιν αὐ-
τὸ τὸ αἰσθητὸν εἴη [illegible] πρὸς αὐτὸ ταῦτα διάφο-
ρα· οὐ γὰρ ὅπερ ἐστὶ τοῦτο πάντως καὶ [illegible]
αὐτοῦ οὐκ [illegible]· οὐδὲ τὸ γεννᾶν [illegible]
ἐλέους καὶ κτίσιν· ἀγαθοῦ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
ἐργάζεται :· ἄλλο:
Εἰ πρὸς τὸ γεννᾶν τὸ κτίζειν εἶναι πρὸς ταῦτα τὸ ἐξ [illegible]
γεννᾶν [illegible] κτίζειν· πρὸ δὲ τὸ γεννᾶν τὸ κτίζειν
[illegible]· οὐδὲ τὸ [illegible] κτίζειν [illegible]· εἰ [illegible] τὸ [illegible]
γεννᾶν· ὅτε τὸ [illegible] μόνον αὐτὸ συγχωρήσομεν· ὅτι

μὴ ποιῶν· γεννᾷ δὲ οὐ θέλων· διὸ ἴσος πατήρ· οὐκ ἄρα φύσει
δημιουργός :: ἄλλο:

Εἰ τὸ γεννᾶν καὶ τὸ κτίζειν ἐπὶ θεοῦ, ἐπειδὴ ἀσώματός ἐστι, ταὐτὸν
ἐστιν· οὐκ ἐπειδὴ καὶ πατὴρ υἱοῦ· ἐστὶ καὶ τῶν κτισμάτων.
ταὐτὸν πατὴρ αὐτῷ τὸ [illegible] τὸ γεννᾶν· οὐχ ὡς ταὐτὸν τοῦτο
πατὴρ υἱοῦ, [illegible]· εἰ δὲ τὸ ἀπαθῶς αὐτὸ καὶ ἀσω-
μάτως [illegible] πατὴρ υἱοῦ διαφορὰν οὐκ [illegible] ἔσται πατὴρ αὐτὸ
ἐξ [illegible]· οὐδὲ τὸ γεννᾶν αὐτὸ ἄλλως· καὶ τὸ κτίζειν ἑτέρως
[illegible] αὐτὸ τὸ [illegible] ἐργαζόμενον [illegible] ἄλλο:

Εἰ τὸ γεννᾶν ταὐτόν ἐστι τῷ ποιεῖν, ὁ γεννηθεὶς ἔσται ποίημα τὸ γε-
γεννημένον· καὶ γεννητὸς τὸ ποιούμενον· ἀλλὰ τὸ μὲν ποίη-
μα ἔργον ἐστὶ [illegible] δὲ τὸ γεννᾶν· φύσεως δὲ καὶ ἔργον
οὐ ταὐτόν· οὐκ ἄρα τὸ γεννᾶν τῷ ποιεῖν ταὐτόν ἐστιν ἄλλο:

Εἰ τὸ ποιεῖν δημιουργός τίς ἐστι· τὸ δὲ γεννᾶν πατὴρ· εἰ οὐ ταὐτὸν
ταὐτὸν τὸ ποιεῖν τῷ γεννᾶν· ὅπερ ἔλεγον μὴ εἶναι πατὴρ δη-
μιουργὸς δὲ ὁμοίως ἔλεγον· εἰ δὲ τὸ ποιεῖν ταὐτόν ἐστι
τῷ γεννᾶν· ὁ ποιῶν ἔσται καὶ πατήρ· εἰ δέ ἐστι [illegible] ὁ υἱὸς
δηλαδὴ τοῦ πατρὸς· ὁ δὲ ποιητὴς ἐστι καὶ πατήρ· ἔσται καὶ τοῖς ποιή-
μασιν ὅπερ ἄτοπον :: ἄλλο:

Εἰ ταὐτόν ἐστι πατὴρ καὶ δημιουργός, ἐπεὶ καὶ τὸ γεννᾶν τὸ ποιεῖν· ἐστὶν ὁ
δημιουργὸς ὄνομα τὸ δημιουργὸς καὶ τὸ πατὴρ ἐνὸς δημιουργοῦ· ἀλλ' ἑτέ-
ρως αὐτὸν [illegible] ἰδὲ καὶ τοῦτο [illegible] δημιουργὸς ἐστιν
καὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἔστιν γεννᾶν καὶ τοῦ [illegible] δημιουργοῦ.
καὶ [illegible] γεννᾶν καὶ [illegible] κτίζειν οὐ [illegible] ἐχόντων·

[illegible] φυλακτικοὺς [illegible] τοῦ τούτου [illegible]

Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ ὅρος οὐ κεῖται ἀληθινὸς λόγος τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἕτερός ἐστι παρ' αὐτὸν τῇ φύσει καὶ ἐξηλλαγμένος. τὸ δὲ ταὐτὸν συναγόμενον, ὅτι καὶ ὁ ὁρισμὸς τοῦ πράγματος καὶ οὐκ ἔξωθεν, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας ἐστὶν αὐτοῦ.

ἀληθὴς εἰς αὐτὸ [illegible]

Εἰ λόγος φησὶν ἐστὶν ὁ ὅρος, ὁ ὁρισμὸς δὲ αὐτὸν εἶναι φαίνεται πράγματος, καὶ διὰ [illegible] τὸν λόγον ὡς πρὸς αὐτόν. οὕτω γὰρ αὐτὴ καὶ ὁ ὁρισμός. οὐδὲ τοῦτο [illegible] καὶ ἔσω λόγος καὶ ὁ πρῶτος. ἀλλ' οὐ παρὰ δέξασθαι τοῦτο [illegible] γράφεις ὁ σκοπὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀποστόλων τὸ κήρυγμα. [illegible] καὶ οὐδὲ τοῦ πρώτου καὶ οὐ χωρὶς καὶ πάλιν τοῦ νοῦ [illegible] μόνη [illegible] [illegible] συγκείμενα καταλείπει οὐδὲ εἶναι [illegible] ἕτερος λόγος παρ' αὐτὸν ἐστὶ καὶ διεστηκὼς [illegible] οὐσίαν. [illegible] ὁ λόγος ἀληθινὸς οὐδὲ ἐξ αὐτοῦ προελθὼν ὁ φυσικὸς [illegible].

περὶ τοῦ λόγου

Καὶ [illegible] τοῦ [illegible] θεὸς λόγον ἀπεκάλυψε τοῦ νοῦ, καὶ τοῦτον αὐτὸν [illegible] τοῦτον διὰ [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] φαί[illegible] [illegible] ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος [illegible] πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς [illegible] ὁ λόγος [illegible] οὐσίαν τοῦ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] λόγον [illegible] φύσει [illegible] ὁ λόγος φησίν [illegible] φύσεως [illegible] καὶ [illegible] ὁ λόγος [illegible]

Liber. 7.

σημαίνει τὸ ἁπλῶς ἕτερον καὶ ταῦτα διάφορον· τὸ δὲ ζῷον

οὐχ ὁ αὐτὸς εἰσήχθη λόγος· ἐπεὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ σημαίνει

τοὔνομα· οὐ γὰρ τοιαῦτα τῆς ἁπλῶν· ἀλλὰ θεωροῦντες τὸ ταχὺ γραφὲν

οὐκ ἔστι τὸ ζῷον· τὸ σημαινόμενον ὑπάρξεται· ἀλλ' οὐκ ἔχει

τὸ ἐπιτήδευμα μόνον· ἐπείπερ τὴν οὐσίαν τὸ σημαί-

νει τοὔνομα· καὶ τὸ μὲν ἕτερον λόγον· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ζῷον

περὶ ἕτερον αὐτοῦ· ἀλλὰ φύσει ἁπλῶς· οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἐπιτήδευμα.

τὸ μᾶλλον τὸ διαλλαγῆς τὸ ὑπάρχει μεταβολή· ποιεῖ δὲ πρὸς εἰσα-

γωγὴν ... ὡς μέγα τὸ λευκὸν καὶ ὑπάρχον· καὶ τὸ ἐπι-

λογισθεὶς ... ὀνόματι ἀπολογουμένου τοῦ πρὸ τῆς διαφο-

ρᾶς· ἀλλὰ λόγον ... καὶ ὑπάρχουσι ἐ-

φ' ἑκάστου· καὶ οὐδὲν ἕτερον ... πρὸς τὴν ...

οὐ γὰρ τὸ μὲν πάντως φαίνεται τὸ πάντως ...

... τὸ ἁπλῶς λόγον ... τὴν ...

οὐσίαν· αὐτὸς ... ὁ ... λόγος ... · καὶ

οὐχ ἕτερος ... : ἄλλο.

Εἰ δὲ ταῦτα ὑπολήψεται τὴν αὐτὴν οὐ χεῖρον ... καὶ

... τοῦ πρὸ ... · ἐπεὶ μᾶλλον ὁ ... λόγος

ἐστί· μᾶλλον ὁ λόγος ... καὶ τὴν ... τῆς φύσεως

... τῶν ὀνομάτων ... εἶναι ...

... · ... ὅπερ ... αὐτῶν

... πρὸς τὸν ... αὐτοῦ ... · οὔτε αὐτὸς

... · οὔτε μὴν τὸ ... ἐ-

... · ... τὴν οὐσίαν τὴν ...

Συνωνύμων τὴν διαφοράν· [illegible] ἐπὶ [illegible] καὶ [illegible]
οὐσιῶν· πῶς οὖν καὶ ἄπειρος καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας φύσεως συνωνύ-
μως ἄλλο· πάντα ὑπὸ [illegible] τὰ [illegible]· πῶς οὖν [illegible] τῶν
ἑτεροούσιος· οὐ καὶ τοῦ λόγος ἀληθινὸς οὕτως ἐπὶ [illegible] ὁ-
μοούσιος· ἀληθινὸς δὲ [illegible] λόγος :: ἄλλο:
σημαντικὰ μὲν τὰ ὀνόματα τῶν οὐσιῶν εἰσὶ τὰ πρῶτα [illegible]-
[illegible] καὶ τὰ [illegible]· ἀλλὰ [illegible] αὐτοῖς [illegible]
διαφοράν· [illegible] τὰ [illegible] σημαίνει καὶ
[illegible] τῶν [illegible]· [illegible]
[illegible] πολλὰ τὰ [illegible]
[illegible] ἔφερε [illegible] τὸ αὐτὸ ὄνομα· [illegible]
[illegible]· [illegible] σημαίνει [illegible] τῶν
οὐσιῶν αὐτῶν. τὸ δὲ [illegible]· ἢ [illegible]· ἢ [illegible],
ἢ [illegible]· [illegible] τῶν [illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible] συνωνύμων διαφορὰς λαμ-
βάνεται μὲν ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων· [illegible]
ἀλήθεια φύσεως [illegible]· [illegible] ἄλλου [illegible]-
[illegible]· [illegible]· οὐδὲ [illegible] λόγος· [illegible]-
[illegible] τὴν φύσιν ἢ οὗτος πρὸς ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνος πρὸς τοῦτον
[illegible]· [illegible] ὀνόματι [illegible] τὴν διαφορὰν· [illegible]-
[illegible] ὡς [illegible] τῶν [illegible] τῶν πρὸς ἀλλήλους
φύσιν [illegible] τῶν ὀνομάτων τὴν διαφοράν· [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] ὁμοουσίου [illegible]· καὶ [illegible],
καὶ [illegible]· [illegible] ὁ ἀληθινὸς [illegible] λόγος· [illegible]

γνοῦσα τοῦ πατρὸς τὴν [illegible], ἤδει ἕτερον ἐπιδέξεσθαι μετὰ [illegible]
τὴν γέννησιν τὸ δέξασθαι τὸ φωνὰς προλαβόντος λόγου· καὶ ὡς
τὸν υἱὸν πρὸς αὐτὸν [illegible] καὶ αὐτὸς θεός· καὶ τὸν ἐκ
τοῦ [illegible] πατρὸς

[illegible] αὐτὸς θεὸς [illegible] ἀγέννητος:

Ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φησὶν [illegible] λέγοντα τὸν υἱὸν ὡς πρὸς τὸν
πατέρα· πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν· [illegible] αὐτοῦ καὶ
ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· [illegible] ὁ λόγος τοῦ
πατρὸς [illegible] ὅμοιος [illegible] φαίνεται πρὸς αὐτὸν [illegible]
ὁ πατήρ· [illegible] διάλεξις [illegible] λόγου χωρὶς [illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible] ὅμοιος [illegible]
λέγει [illegible] αὐτὸν ὁ πατήρ [illegible]
καὶ τὸν [illegible] ἔχοντα θεοῦ [illegible] φωνὴν λέγων· [illegible] πρὸς τὸν
[illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] τοῦ χριστοῦ:

Ὁ [illegible] λόγον ἐξ αὐτῆς
[illegible] ὁ [illegible] αὐτὴ [illegible]
[illegible]
πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] λόγον [illegible]
[illegible] τοῦ πατρὸς [illegible]
[illegible] οὐ γὰρ μόνος [illegible] τοῦ πατρὸς
λέγοντος· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]

οἰκείως· οὐ κέχρηται τοῦ πατρὸς τῇ φωνῇ· ἀλλ᾽ ἄλλως πως φωνὴν
προσοικειοῖ· ἐξαγγέλλει τοῦ πατρὸς τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν· καὶ τὸ
παρ᾽ αὐτῷ κύριος πατρὸς αὐτοῦ· λέγει πρὸς τοὺς ἀκροωμένους· οὐδὲ γὰρ
μὴν ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν· ἀλλὰ δι᾽ ὑμᾶς· πρόδηλος γὰρ ἀκριβῶς
ὡς οὐ κέκραγεν· οὐδὲ γὰρ καὶ λελάληκεν ὁ πατὴρ τὸ ἐβόησεν· τὸ
ἑτεροῦντι τοιοῦτον· ἀλλ᾽ ὅτι οὐδὲ γὰρ καὶ γέγονεν ἡ φωνή· οὐδὲ γὰρ
χριστοῦ ὡς αὐτός φησιν· ἀλλὰ διὰ τοὺς σωζομένους αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἠχρεί-
ωνου δὲ τῆς αὐτοῦ ὄψεως· εἰ μέλλοι δύνασθαι νοῆσαι τοῦ πατρὸς
τὴν βούλησιν· ἐπεὶ ~~αὐτὸς πρὸς αὐτὸν~~ αἰσθέσθαι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἐξέπεμπε φωνήν· κατὰ τὴν τῆς οἰκονομίας χρείαν καὶ αὐτὸς
διοικεῖται δι᾽ ὑμᾶς πάλιν ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν αἰσθη-
τὴν ὄψιν εἰ φαίνοιντο δυνάμεως ταῖς τῆς φωνῆς πρέπουσαι μία
καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου διατρίβει:

ἄλλο αὐτὸ τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ θείου...:

Φανερὸν πάλιν λέγων φησὶν ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱόν· δοξάσω
αὐτόν· καὶ αὖθις δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων· τῶν ἰουδαίων διαλεγόμενος
λέγει· ἀφῆκα τοὺς οὐρανούς· ἀλλ᾽ ὅτε τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς
ἤκουσαν ἀπήγγελλον ὑμῖν· ἀλλ᾽ οὐ δι᾽ ἐμὲ ὑμῶν ἐστίν· τοῖς
ἐπὶ τὸ γεγονὸς παρὰ τοῦ θεοῦ μεγάλου χαρίσματος ἀπέλεγον
πάλιν ὡς πρὸς ἑαυτὸν τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ ἀπεφθέγξατο ἐκεῖνο
διαλέγεται· τὸ ὡς ἐκ προσώπου ἰδίου τὸ πᾶν αἰτιολογεῖσθαι· ἡ
μὲν αὐτοῦ οὐκ ἤκουσαν διὰ τὸ τοῦτο· ὅτι ὁ πατὴρ λόγος
πρὸς αὐτὸν γέγονεν πατέρα τινός· καὶ ὑπῆρχε παρὰ τὸν οὐρανόν
φωνή· ἀλλ᾽ οὐδὲ πῶς συνιέναι καὶ αὐτόν τε τοῦ πατρὸς ἀλλ᾽ ἄλλα,

λέγειν ὥσπερ οὐ καθόλου· καὶ ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔξω φησὶ τὸ τοιοῦ-
τον κεῖσθαι· ἀλλ' ἀλλαχοῦ τοῦτο [illegible] φανερὸν τοῦ
θεοῦ δηλονότι ὡς πρὸς τὸ καθόλου λέγει· οὕτως οὖν αὐτὸς εἰσὶ
[illegible] τοὺς λόγους· οὐ μὴν οἶδεν, ἀλλ' ὥσπερ βούλεται θεὸς καὶ
πατήρ· [illegible] πρὸς αὐτὸν ὅπερ αὐτὸν λόγος::

πρὸ τοῦ λόγου::

Οὐδεὶς οὖν δύναται προφητεύειν, ὅτι οἱ προφῆται ἀλλὰ τοῦ θεοῦ.
καὶ τὰ ἑτοιμαζόμενα προσμένων αὐτοῖς· οὐ γὰρ εἶχον ἐξ ἑαυτῶν τὸ
ἀληθεύειν ταῦτα· μόνον δ' ἀρξάμενοι τῶν τοῦ ἑτοιμασθέντων τὴν πρόγνω-
σις· καὶ τὸ [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] πρὸς ἐκεῖ-
νο [illegible] ἀπεδέξαντο [illegible] φησίν· [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] λέγετε ὅτι [illegible] φησὶν ὅτι [illegible] υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ
[illegible] πρὸς τοὺς προφήτας ἔχων [illegible] φωνήν· [illegible]
ὡς [illegible] τὴν [illegible]·
τὰ ἐκείνων λαμβάνων [illegible] δύναμιν· λέγων γὰρ
[illegible] ἐκείνῳ [illegible] πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ [illegible]
ἀποδέδωκεν· οὐ λόγον [illegible] τοῦ πρὸς αὐτόν ὥσπερ
καὶ πρὸς ἐκείνους, [illegible] αὐτὸς [illegible] ὁ λόγος ὥσπερ
τοὺς προφήτας [illegible]· [illegible] προφητ-
[illegible]· καὶ [illegible] πλέον
αὐτῶν [illegible]::

Εἰ οὐκ οἴδατε ὁ υἱὸς τὴν [illegible] [illegible] δὲ

καὶ τὸ περὶ ἀρχέσθαι μακροχρονιοῦσθαι τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου· ἵνα δὴ
τότε καὶ μάθοι καὶ ὡς πρός τινα τῶν προφητῶν ὑπὲρ διαλέγεται
πρὸς αὐτόν· ἴσως ἄρα προφήτης ἐστί· ἐπειδὴ οὖν ἄρα χωρή-
σειν πάλιν τινὰ ὅμως φαρμακοὺς μὲν περὶ λέγων· ὅτι μὲν ὁ
νεφέλαις ἰσοθεῖσθαι τούτῳ· τὸ δὲ ὁμοιωθῆναι τούτῳ
μὲν γὰρ θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ μετὰ τῶν νεφελῶν οὐ διαφανοῦς· οὔτε
μὴ προφήτης· οὐ καὶ νεφελῶν τὸ σταθερὸν λέγει· οὔτε μὴν
μὲν τοῖς δὲ ὅλως θεοῦ κατανοητέον διὰ τῆς χάριτος· γε-
γενῆσθαι τὸ καλὸν φύσει ἐκ τοῦ πρὸς οὖν ἀληθινὸν δεῖ· ὁ
μὲν περὶ ἄλλων τὰ λοιπὰ λέγων ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ περὶ προσ-
αὐτὸν γίνεται καὶ τὰ περὶ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ οὐ καὶ δὴ τοῦ
περὶ βασιλέων καὶ τὰ περὶ ἐκείνου· ἄλλα δὲ χωρεῖ τινὰ ἀπολεί-
πεσθαι αὐτῆς διὰ τῆς ἀνεφάλαιος· ἀλλὰ διὸ φησι τὸ περι-
λαμβάνεσθαι τὸ περὶ λέγει· διὰ φησὶ δὲ πάλιν καὶ ὑψηλότερον
λόγον· ὑπὲρ τὸν προφήτην εἶναι· ἀσυγκρίτως ὑπερέχοντος αὐ-
τοῦ ὡς ἀληθινοῦ λόγου καὶ τοῦ περὶ βασιλέως καὶ σοφίας:: ἄλλο:

Εἰ τέλειος ἐστὶν ὁ μὲν ὑπερέχων τὸ περὶ τὴν φύσιν θεοῦ λόγος παρὰ τοῦ
μὲν τοῖς θεοῖς γεγραμμένοις σημαινόμενον· καὶ ἔστι μετὰ τῆς μὲν περὶ
κεχρονισμένος καὶ μὲν διὰ θεοῦ· τέλειος δὲ τοῖς ἐστὶν ἐξαγγελτι-
κὸς τῶν περὶ αὐτὸν λεγομένων οὐ καὶ γὰρ θεοῦ εἶναι λόγον φύ-
σει ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ περὶ τὰ ἀπλοῦ καὶ ἀκριβοῦς θεοῦ σὺν θεῷ
τὸ ξυναγωγὰς ἀνακεφαλαιοῦντι καὶ μὴ διαφανεῖς ἔχοντα·
ἀπλοῦς οὐ κατὰ τὸ· σὺν θεοῖς δὲ μόνον καὶ ἐπὶ τὸ συγκρίσεως·
εἰς δὲ τὰ ἁπλοῦς τὴν φύσιν θεοῦ· καὶ ὅτι μὲν αὐτὰ σὺν θεῷ.

τουτ
ιη

Εἰ δ' ἄρα λόγος ἦν αὐτῇ φανερὸς ἦν καὶ λόγῳ αὐτῆς θεῖος ὁ νοῦς· ἄλλο:

Εἰ καθαρτὴς οἰχέσομαι χρὴ τὸ καθαρὸν λέγειν· ἔστι γὰρ σοὶ περὶ αὐτοῦ ἀρχόμενα φησὶ τοῦ λόγου· οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τὴν τοῦ καθαροῦ τέλειον συνεῖδον τὰ κεκρυμμένα τὰ περὶ αὐτοῦ πάντα ὅτι πρὸς αὐτὸν διηγεῖται· ἐξαγνισμὸν ἀπὸ τῶν γνώσεων ἀρχῇ καὶ ἐξαιρέσεως τῆς νόσου· καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀχλὺν· ἀπὸ καὶ ὅπερ μὴ εἶναι· τοῖς δὲ ἀπηλλαγμένοις ἤδη εἶναι τοὺς γνωριστὰς ἤ καθαρτὴς αὐτὸς ἀγνοίᾳ κρατεῖται· χρὴ γὰρ πάντως εἰπεῖν τὸ περὶ λέγειν ἀγνοοῦντα τὴν ἐπιστήμην· καὶ ἤ που τὸ γινώσκειν καὶ ἐκεῖνα τῆς γνώσεως ἀρχόμενος ἐστι τοῦ νοῦ· ἀδύνατον μὴ τὸ ἄλλο ἔχοντα τὸν νοῦν γνῶναι ὁποῖον καὶ ὅπερ· οὔτε καὶ εἰ χαρακτῆρες καὶ ἤδη ἀπηλλαγμένος·:

ἄλλο αὐτῆς θέσις εἰς αὐτὸ ὀνομαστί·:

Καὶ τοῦτό φησιν ὁ καθαρὸς εἰ τὸ ἐκείνου λέγειν τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων ἐκείνων· καὶ ἔστι γὰρ εἶναι περὶ αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὅτι αὐτὸς ἐγγὺς οὗτος μέγα καὶ ἐξαιρέτου θεοῦ· τὸ ὄνομα δ' οὐ σημαίνεται· ἔστι γὰρ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ· καὶ γνωσθήσεται τοῦ τὸ πάντα· ὅτι γὰρ αὐτὸς πρᾶγμά ἐστι ἀρρητόν· τὸ δὲ εἰπεῖν τὸ κάλλιον ὄνομα σου τοῖς ὀφθεῖσι ἀπὸ παντὸς· ἀλλὰ μόνον ἀκουσόν· ἤ νοοῦ οὐ τὸ λέγεσθαι λόγος ὁ νοῦς· πάντως εἰ τὸ ὄνομα τοῦτο πάντες ἀλλὰ περὶ κεῖται ὁ λόγος· ἐπειδὴ ἔστι περὶ τῆς φύσεως·:

περὶ τοῦ χρόνου·:

Ἰωάννου ἐστὶ καὶ μὴ ἐν τῷ περιέχεσθαι περὶ τὴν ὅλως αὐτὸν

τοῦ λόγου κατασκευήν· ὅμως δὲ ὧν ἐρωτήσεων τοῖς ὅλοις ταύ-
τα αὐτὰ φασί· ἐπεὶ τὰ ὀνόματα κυρίως οὐ τὰ τῶν πραγμάτων
νοήματα τοῖς ἔχουσιν αὐτῶν σημαίνει· καὶ ἕτερα παρ' αὐτὰ τυγ-
χάνει· καὶ γοῦν τὸ τινὸς ὄνομα σημαίνει μὲν τὸ αὐτοῦ [illegible]·
ἕτερον δ' ἐστὶν παρ' αὐτόν· ὅτι μὴ γὰρ αὐτὸς πρᾶγμα ὁρᾶται·
τὸ δὲ ἐπ' αὐτῷ ὄνομα μόνον ἀκούομεν· γνωσθῆ δ' ἐκ τῆς αἰτίου ὀνο-
μάζεται· ἐπειδὴ μὲν τοῦτο ἐστὶ πάντως ὃ σημαίνει τοὔνομα
καὶ τοῦ ἐνθυμηματικοῦ συλλογισμοῦ· ἕτερον δὲ τὸ νόημα· καὶ ὅμως πάν-
τοῦτο σημαίνει τοὔνομα· οὐδὲ [illegible] διαφέρει τοῦτο γε
οὐκ ἐπιβλητέον τοῖς τῶν ὀνομάτων κυριολογίαις· οὐδὲ ἕ-
τερόν τι παρ' αὐτὸ σημαῖνον δι' αὐτῶν νοητόν· ἀλλὰ γὰρ
οὕτω τῶν ἀφαιρετικῶν τεχνικῶς· [illegible] ὁ θεῖος
διαλογισμός· ὅτι μὲν κύριον ὄνομα τῷ θεῷ τὸ λόγος·
καὶ αὐτὸ κατασκευάζει ταῖς θείαις γραφαῖς· καὶ τῷ [illegible]
[illegible] πρεσβύτατον καὶ [illegible] ἀλλὰ τὴν
[illegible] προσηγορίαν διὰ τῶν [illegible] λόγον· [illegible]
φησὶν ὁ λόγος [illegible]

[illegible] ὡς αἰτίου. Διονυσίου

καὶ πῶς αὖ δύναται φησὶν ὁ λόγος εἶναι τὸ περὶ ἡ σοφία ὁμοῦ.
[illegible] σοφία ἐπιστήμη ἐστίν· ὁ δὲ λόγος [illegible]
[illegible] προσφορά· ἐπιστήμη δὲ [illegible] ὑπόστασιν [illegible] ἐστίν· δη-
λοῦν δὲ τῶν καὶ λόγος [illegible]· ὅδε [illegible] ἐστὶ [illegible] ἐπι-
στήμη οὐδὲ σοφία· οὐδὲ λόγος· [illegible] πρὸς τοῦτο πῶς αὐ-
τοῦ [illegible] λόγος [illegible] λόγῳ· [illegible]

τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ γίνεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἂν χρῶμα τὸ χρῶμα τὸ-

χρώματι ἐπιφέροιτο· ὁ λόγος οὕτως ἀφανίζει τὰ πρὸς ἡμᾶς·

τοῦτο οὐ πρὸς ἄλλον ἀξιοῦται λόγος· φέρει ἀπὸ τῶν [illegible]-

σωμάτων αὐτοῦ: περὶ τοῦ χοῦ:

Καὶ [illegible] πάλιν οὐ καταλαμβάνων τὰ αὐτά· ἀλλ' ὅτι περὶ ἐπι-

λελησμένος, [illegible] περὶ τῆς [illegible] οὐσίας ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ

[illegible] ἡμᾶς [illegible] τὰ ἐκείνη προβάλλει· [illegible] ὅτι τὰς

[illegible] ἡμᾶς ὀνόματι τὸ [illegible] τυγχάνει· [illegible] εἰκὸς

ἐστὶ [illegible] ἡμῖν· οὐ γὰρ [illegible] αὐτὸς λόγος [illegible]-

[illegible] καὶ [illegible] πρὸς ἀέρα [illegible]·

[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] ὁ λόγος· [illegible]

καὶ [illegible] ἐστί· καὶ πάλιν [illegible]

[illegible] σοφίας καὶ [illegible] τῆς ἑαυτῆς·

[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] τῆς σοφίας· [illegible]

[illegible]· ἀλλ' ὅτι [illegible] ὁμολογῆς [illegible]-

[illegible]· καὶ πάντα τὰ αὐτὰ μὴ [illegible] ἡμᾶς·

[illegible] ἡμᾶς τὸ [illegible] καὶ τοῦ [illegible] λόγου [illegible]-

[illegible]: ἄλλο περὶ αἰθέρος:

[illegible] ὁ [illegible] ὡς [illegible] ἤδη εἰς τὸν νοῦν· [illegible] περι-

[illegible]· [illegible] ὀνομάζει [illegible] ὅτι

τὸ [illegible] περὶ τὴν [illegible]· ὡς [illegible] περὶ

[illegible]· [illegible] λέγει [illegible] τὸ

πρᾶγμα [illegible] καὶ [illegible]

λέγων τὸ [illegible] φησί· [illegible]

ἐστιν ὅ τις ὀνομάτων φαίνεται· τοῦτο δὲ [illegible] ἀποδείξει·
[illegible] ὑπάρχων καὶ [illegible] εἶναι κατὰ τὴν [illegible] τοῦ βιβλίου·
[illegible] καὶ ὅπη [illegible]· ἐπειδὴ [illegible] φαίνεται [illegible]· [illegible]
λέγοντος· ἀλλὰ [illegible] ἀφελείας ἑρμηνεία [illegible]·
καὶ τὸ ἀπὸ [illegible] πρὸς [illegible]· [illegible]
[illegible]· ἐπὶ [illegible] [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]· ἀλλὰ [illegible]
[illegible]· [illegible]
καὶ [illegible] φανερῶς:: ἄλλο:
λόγου [illegible] σαφῆ [illegible] ὀνομάτων· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] φαίνεται [illegible] ὁ λόγος [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· οὐ [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] γράφει· [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] ἔχοντες [illegible]
[illegible]· οἱ λόγοι [illegible]
[illegible]· ἐπεὶ [illegible] ὁ λό-
γος· [illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]· καὶ ἐπὶ τὴν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]:: [illegible]::
[illegible] φησὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] προσ[illegible]·
[illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ [illegible] ῥημάτων [illegible] καὶ

ἀλλ' ὑποστάντι:· πρὸ τοῦ χοῦ:·

Ὁ συνωνύμως ἀλλ' ὁμωνύμως πρὸς τὸ πρᾶγμα ἔχει τὸ δὲ ἐν τῷ [illegible] τὸ θεῖον ὄνομα. φέρεται γὰρ καὶ κατὰ τῶν κακῶν φύσει δὲ οὐ· καὶ τὸ [illegible] ἴσα [illegible] ἐστί· τὸ δὲ καλὸς κἀγαθὸς λέγω· ὡς ἐπὶ πᾶς τὸ δίκαιος ὄνομα καὶ τὸ ἀγαθὸς καὶ τὸ ἄριος· καὶ ἐπὶ πάντων τάττεται· πολλοὶ γὰρ τοιοῦτοι καὶ καλοῦσι τοὺς [illegible] καὶ ἀγαθοὺς καὶ οὕτως ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι τυγχάνοντες, οὐ μέντοι ἐπὶ τῶν [illegible] τεταγμένων ἕκαστον· ἐπεὶ δὲ κοινὰ μὲν εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα· αὐτοὶ δὲ μόνον καὶ φύσει τὸ πρᾶγμα ὑπάρχει δηλοῖ. ἤδη καὶ καλοὶ καὶ λόγοι κυρίως κεκλῆσθαι τοιοῦτοι· παραστατικοί τε καὶ τῆς οὐσίας αὐτοὺς τοῦτον ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν. ἄλλοι δὲ ἕτεροι λόγοι πολλοὶ τινὲς τὴν καταχρηστικῶς· καὶ πρὸς κόσμον τοῦ καὶ ἀγαθὰ κεκλημένοι· διὰ γὰρ τοῦτο τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτοὺς φησὶν [illegible] ἀληθῶς ἀγαθά· ὥστε ὁ πρῶτος [illegible] περὶ ἑαυτοὺς δύο [illegible] καὶ ἄξιον δύο γενναίως· ἐκεῖνο μὲν ἐπὶ τούτους κυρίως ἐπὶ δὲ τῶν ἑτέρων οὐκ ἔτι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ [illegible]:·

ἀλλ' ὅτι [illegible] ὡς [illegible]:·

Λόγος ἔρρωται φησὶ παρὰ ταῖς [illegible] γραφαῖς, οὐχ ὡς ἐπὶ τῆς καὶ φύσει ὑπάρχων, [illegible] αὐτὸς [illegible] λόγος· [illegible] πρὸς λόγον [illegible] καὶ [illegible] ἐξαρχῆς· ὥσπερ [illegible] καὶ [illegible] ἔρρωται, [illegible] καὶ δικαιοσύνη ὅτι δίκαιον:·

πρὸ τοῦ χοῦ:·

Εἰ λόγοι ἐκλήθησαν καὶ [illegible] φησὶν· οὐχ ὅτι

καὶ φύσιν τοῦτό ἐστιν ἐν τοῖς προειρημένοις· καὶ τῆς τοῦ λεγομένου τούτου ἀλλ'
ἐν φαντασίᾳ· ἀλλ' ὅτι οὐ παρὰ τὸ ἀληθῶς λόγου ἐξαγ-
γέλλει· τοῦτον δὲ εἰκὰς [illegible] καὶ διότι ἄλλοις τὴν ἴσην ἀκο-
λουθίαν· ἵνα καὶ μετ' ὀνόματος σημαίνηται· μετ' ὀνόματος αἰσχη-
μονῆς· ὁ γὰρ λόγος ἐστὶν ὅτι λόγον ἀπαιτεῖ· διὰ [illegible] ἐ-
πεὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀρετὴ [illegible] ἐστιν· ὡς δικαιοσύνης καὶ
ἀρετῆς μέτοχος· καὶ [illegible] φύσιν ταῦτα ὑπάρχων· τὸ δὲ
μὴ φύσει προστίθεται· ἀλλ' ἔξωθεν ἐπιγινόμενα φησὶν
ἀποσυμβαίνει· καὶ [illegible] δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς ἐρη-
μος [illegible] ὁ τοῦ [illegible] λόγος φαίνεται ὀλίγων· οἷον [illegible]
[illegible] τὸν παρά· φθάνοντος τοῖς λεγομένοις καὶ διὰ [illegible]
τὸ παρὰ τῆς [illegible] παρὰ τῶν χρησαμένων
τῶν κακούργων :: ἄλλο:

Ὁ μὲν ἐπιστήμων [illegible] ὧν χρησάμενος [illegible] ἀφανής·
οὐδαμοῦ [illegible] ἐκφέρων [illegible] ὡς [illegible] λέγοντος τοῦ
[illegible] περὶ τοῦ [illegible] σοφισμάτων
μαθητῶν καὶ μὴ [illegible] προστυχεῖν· λόγον [illegible] ὀνομά-
ζει [illegible] τοῦ λόγου διαφέρει·
ἀλλὰ λόγου μέτοχον· ὁ γὰρ διὰ τοῦτο [illegible] φησὶν αὐτοῦ
λόγου· ἐπειδὴ [illegible] λόγον ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν [illegible] τοῦτο
δὲ εἰκὰς ἐξήγγειλε· [illegible] λέγων· ὁ γὰρ
τοιοῦτος οὐκ ἔστι λόγος ἐστίν· ἀλλὰ λόγου μέτοχος· τὸ γὰρ
[illegible] τοῦτο ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέτοχόν τινος καὶ τὸ μετ-
εχόμενον· οὐ φέρει [illegible] πρὸς τὸν σοφὸν [illegible]

μετέχοντα αὐτῆς· οὐδὲ ἡ γραμματικὴ [illegible]· πρὸς τὸ γραμματι-
κὸν τοῦ μετέχοντος αὐτῆς· ἕτερον γὰρ τὸ πρᾶγμα καὶ ἕτερον
ἐστίν· [illegible] τὸν λόγον ὁμολογεῖν· καὶ [illegible] μετέχον
λόγου· τὸ δὲ μετέχει λόγου· [illegible] λόγον ὀνομάζειν· διά-
φορον τὸ τοιοῦτον· [illegible] τὸ μετέχειν· καὶ δὴ πάντως
[illegible] τῶν [illegible] τοῦ [illegible]· ἀμφότερα δὲ οὐ
δυνατόν· λόγον δὲ αὐτὸν ὀνομάζουσι τῆς [illegible] γραφῆς.
ἐρρωμένῃ [illegible] [illegible] δὲ φέρουσιν αὐτὸν οὐ λό-
γου· ἀλλὰ λόγου μετέχοντα :

· κζ · κη :

Εἰ τὸ ὑπέμεινεν σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας· διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ
πᾶν ὄνομα : [illegible] ὡς αὐτοῦ [illegible] :

Εἶπε φησὶ· ἕκαστος τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν· ὃ καὶ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων· οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἕως τοῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε.
καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] καὶ ὡς [illegible] χαρισάμενος
[illegible] τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ὅτι ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν μέχρι θανάτου· κἀκεῖθεν ἔχει τῆς ταπεινώσεως τὴν
[illegible] καὶ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· οὐ φύσει [illegible]
τὸ υἱός· ἀλλ' [illegible] προσθήκης [illegible] γενόμενος· τὸ δὲ ἐκ
προσθήκης γενόμενον [illegible] αὐτῷ καὶ [illegible]
τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ τὸ [illegible] ἀνάγκη

πρὸς τοῦτο ἐπαγγέλλεσθαι καὶ τὸ ἀρχαῖον [illegible] ἀρχόμενον δεῖσθαι χρὴ πρῶτον
οὐ δέχεται· καὶ τὸ [illegible] συνίσταται τούτου διάγειν
λέγω· ὁ παρ' ἐμοὶ καὶ γέγονεν [illegible] βούλεται· [illegible] ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· [illegible] τοῦτο [illegible].
γέγονε δὲ ὕστερον καὶ χάριν· τὸ δὲ οὕτως ἔχον [illegible],
πρόσφατον ::

περὶ ταῦτα πῶς ἐφεξῆς [illegible] ::

καὶ ποῖα γίνεται πρὸς [illegible] μορφὴν ὑπάρχοντι
[illegible] μορφήν· τοὺς δὲ [illegible]
ἀλόγως [illegible]· [illegible] καὶ τὸ ἔ-
λαττον διαλαβεῖν· [illegible] ὑπάρχων γίγνεται αὐτὸς, ἵνα ποιῇ [illegible]
[illegible]· [illegible] εἰς [illegible] κατα-
βιβασμοῖς· [illegible] γέγονεν ὕψωμα [illegible]
[illegible] καὶ εἰς αὐτὸ [illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible] ἔχει [illegible] ταπείνωσις· [illegible]
[illegible] χρόνοις [illegible]· [illegible]
ὕψος καὶ τὸ ὕψωμα [illegible] ὑψοῦσθαι λέγεται· [illegible]
[illegible] τὸ ὑψούμενον· [illegible]
τὸ ταπεινὸς [illegible] ὑψωμάτων [illegible]
[illegible]
[illegible] ὑψοῦσθαι· [illegible] χώρα [illegible]
[illegible] ταπείνωμα [illegible] χώρα
[illegible] ταπεινώσεως· [illegible]
[illegible] ἔχει [illegible]· [illegible] τὸ ὄνομα τὸ-

-τος τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ὅ δὴ πάντες [illegible] προσκυνοῦσι καὶ [illegible]

[illegible] ὅτι θεοῦ υἱός ::

Ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ σωτῆρος· καὶ προσκυνητὸν τοῖς [illegible] τοῦ ὀνό-
ματος [illegible] μέγα· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
δότε δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· οὗτος [illegible] καὶ οὗτος [illegible] προσ-
κυνεῖσθαι [illegible] τὸ ὄνομα [illegible] θεοῦ [illegible] μέγα [illegible]
[illegible] ἀπρεπὲς [illegible] φαίνεται :· [illegible] εἰρ[illegible] ::

Εἰ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· καὶ ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν θεόν· ὕστερον δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας
[illegible]· διὰ δὲ τοῦτο ὑψοῦσθαι λέγεται· [illegible] πάν-
[illegible]· ὅτι [illegible] ὑπὲρ τὴν τοῦ λόγου φύσιν τὸ λεγόμενον
συμβαίνει· ἀλλ' [illegible] αὐτὸς [illegible] κύριος· [illegible]
[illegible] ὑψοῦσθαι πρέπει [illegible] θεόν· [illegible]
δὲ [illegible]· περὶ αὐτὴν [illegible] καὶ τὸ ὑψοῦσθαι [illegible]
[illegible]· [illegible] περὶ τὸν θεοῦ λόγου [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]· [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]· [illegible] περὶ τὴν πρόσληψιν [illegible]
[illegible] ὑψοῦσθαι λέγεται· [illegible] καὶ
περὶ αὐτὴν τὸ ὕψωμα :: ἄλλο δὲ τὸ αὐτό ::

Ὁ Παῦλος ἐπιστέλλων φησὶν ὅτι πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν
εἰσῆλθεν Ἰησοῦς· οὐ γὰρ εἰς τὰ κατὰ τὸν [illegible]· ἀλλ' εἰς αὐ-
τὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡ-
μῶν· ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς [illegible] καὶ ἐν προσώπῳ τοῦ πατρὸς
[illegible] ὑπὲρ ἡμῶν [illegible] τὸν οὐρανόν·

λευφαίνεται δὲ τὸ θεῖον· οὕτω πάλιν καὶ νῦν [illegible] κιννάβαρι-
ζοῦται καὶ δοξάζεται· καὶ λαμβάνει τὸ ὄνομα τὸ [illegible]
ὄνομα· γίνεται ὥσπερ λευκὸν καὶ [illegible] ὁμοίου [illegible]
καὶ λευφαίνεται [illegible] τὸ θεῖον· οὕτω πάλιν λευκαίνεται δοξαζόμενον
καὶ ὑποδεχόμενον καὶ [illegible] ἄλλο:
Τὸ θεῖον [illegible] ὁμοίως [illegible] ὁ [illegible]
διὰ τοῦ πυρὸς λέγει· [illegible] οἱ ἀρχαῖοι [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς δόξης [illegible]
[illegible] ὁμοίως [illegible]
[illegible] χρυσοῦ· [illegible] καὶ πρὸ
τῆς [illegible] καὶ [illegible] ὁμοίως ὡς [illegible]
[illegible] προσχημάτων [illegible]
[illegible] ὥσπερ [illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible] καὶ ὑπὲρ [illegible] οὐ-
[illegible]
καὶ [illegible] οὕτω καὶ [illegible]
[illegible] ὡς αὐτὸς· [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] ὥσπερ [illegible] χρυσοῦ:
[illegible] χρυσοῦ:
[illegible] ὡς αὐτός·

ἀΐδιος δὲ καὶ ὁ υἱὸς ὡς θεός· λαμβάνων ὡς ἄνθρωπος λέγεται· προσκυνού-

μενος παρὰ πάντων ὡς θεός· καταδέχεται καὶ τὴν προσκύνησιν

ὡς ἄνθρωπος· ἐν ᾧ ὡς ἄνθρωπος δὲ ἐπείνασεν καὶ ἔφαγεν οὐ διὰ τὰ τοῦ

λόγω τοῦτο προσεγένετο· οὐ γὰρ ἀδύνατον καὶ τὸ λέγεσθαι

λαβεῖν· ὡς πρὶν ἐκεῖνο περὶ τὴν ἀνθρωπότητα γέγονεν· οὕτω

καὶ τὸν [illegible]· ἀθάνατος ὁ υἱὸς ὡς θεός· λέγεται τεθνάναι

ὡς ἄνθρωπος· ὁ ὕψιστος ὁ υἱὸς ὡς θεός· ὑψοῦται λέγεται ὡς ἄνθρωπος· πᾶσα

γλῶσσα [illegible] εἰς δόξαν θεοῦ πατρός· ὅτι διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸ ἀνθρώ-

πινος [illegible]· [illegible] καθ᾽ ἡμᾶς [illegible]· τὸ προσ-

[illegible] [illegible]· [illegible] δὲ [illegible] εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ

καὶ πατρός :·

ἄλλο :·

Εἰ θεὸς ὢν ἐγένετο καὶ ἔργον τοῦτο [illegible] [illegible]· [illegible]-

[illegible] [illegible]· [illegible] τὴν ἀνθρωπότητα [illegible] καὶ τὸ [illegible]-

[illegible] [illegible] φέρεται καὶ [illegible] ὡς γὰρ ἄνθρωπος καὶ λαμ-

βάνων καὶ ὑψοῦσθαι λέγεται· ὁ δὲ τὴν ἀνθρωπότητα [illegible] ὑ-

[illegible] [illegible] [illegible] καὶ τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴ-

δια φορεῖται [illegible]· [illegible] δὲ αὐτοῦ φύσεως [illegible]-

βάνων παρὰ τοῦ [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] ὁ [illegible]-

[illegible]· [illegible] ὡς ἄνθρωπος [illegible] χάριν [illegible] ὡς θεὸς φύσει :·

ἄλλο : Εἰ [illegible] ὁ πατὴρ ἐργάζεται· χαρίζεται [illegible] γέγονεν [illegible]-

[illegible]· [illegible]· ὅτι πατὴρ [illegible] [illegible] καὶ τὸ ὑ-

ψοῦσθαι [illegible] καὶ τὴν παρὰ τοῦ πατρὸς χάριν [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

καὶ [illegible] φύσει [illegible] λόγος [illegible] πατρός· ὑψοῦται [illegible]-

καθὸ αὐτὸς γνησίως καὶ ἰδίως τοῦ δούλου μορφῇ φαινόμενος
προσκυνεῖται· καὶ πάλιν τοῦτο ἔχων μετὰ πατρός· ἔστι τοίνυν
περὶ τὴν αὐτοῦ [illegible] χάρις καὶ ἡ ὕψωσις· διὰ τοῦ [illegible] οἰκει-
μένου τοῦ θεοῦ λόγου τὰ περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ναοῦ συμβαίνοντα.
οὐ γὰρ ἐλέγετο τινὸς ἁγιάζειν τὸ σῶμα· διὸ καὶ αὐτοὺς [illegible].
δι' [illegible] οὐχ αὐτὸν αὐτὸ ταῦτα καὶ θεοῦ λόγου οἰονεὶ [illegible].
οὐ καὶ τοῦ [illegible] πρὸς ὃ πάρεστιν· ἀλλ' αὐτοῦ προσλαβ-
τοῦ [illegible] ναοῦ :· ἄλλο:

γέγραπται δαυίδ· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ τὰ ἑξῆς.
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ
τοὺς μετόχους σου· ἐνταῦθα ὁ λόγος καὶ πρὸ τῆς χρίσεως βασι-
λεύων μετὰ πατρός· [illegible] δὲ βασιλέα χρίεσθαι καὶ ἁγιάζεσθαι·
ὁ αὐτὸς βασιλεύων καὶ ἅγιος ὤν· ὥσπερ τοίνυν αὐτὸς τοῦτο [illegible] ὑ-
ψοῦσθαι λέγεται διὰ τὴν [illegible] ὁμολογουμένην· ὑψοῦται
δὲ καὶ χρίεται καὶ ἁγιάζεται δι' ἡμᾶς· ἵνα διὰ τοῦτο τρέχῃ
λοιπὸν ἡ χάρις εἰς πάντας [illegible] τὴν φύσιν· καὶ
λοιπὸν [illegible] οὕτω καὶ ὥσπερ [illegible]
[illegible] ἁγιάζεται· γνωστ-
ον καὶ αὐτοὶ [illegible] καὶ δικαίως [illegible]
[illegible] ἁγιασμοῦ [illegible] ἁγιάζων·
[illegible] ὥσπερ
καὶ ἀρχὴ [illegible] γινόμενος· διὸ καὶ φησὶν ἐγὼ
ἁγιάζω ἐμαυτόν· [illegible] ὥσπερ [illegible]
χρίεται ὑψοῦται καὶ ἁγιάζεται καὶ δοξάζεται καὶ [illegible]

[illegible] βασιλεύων [illegible] ἅγιος ὤν

τὴν ἄφθονον τὴν παρὰ τοῦ χριστοῦ· ἄλλο:

Εἰ θεὸς εἶ, αὐτὸς γενόμενος καὶ οὐρανίως εἶ γενόμενος θεός· χαίρεις
ὡς αὐτὸς ἵνα δοξασθῇ διηκονοῦ περὶ τὴν αὐτοῦ τῆς χάριν:

ἄλλο:
Εἰ αὐτὸς εἶ τοῦ παντὸς χορηγός, καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ λαμβάνουσιν χά-
ρις δὲ πᾶσι ἀγαθοῦ· τὸ δὲ πᾶσι λαμβάνοντι λέγεται περὶ τὴν ἀν-
θρωπότητα καὶ νικᾶ καὶ τὸ λαμβάνοντι ὁμοῦ: ἄλλο:

Φαίνεται χάρις ὡς πρὸς τὸν πατέρα διαγγέλλων· παρ' αὐτὴν ἦν
ἀγαθὸν λέγεται· ὁ δὲ αὐτοῦ ἀγαθὴν δυνάμεως καὶ παρ-
έχει ἑκάστῳ τοῦτο ζητεῖν· ὡς τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο· ὃ τοίνυν αὐτὸς
ὁ υἱὸς ἀγαθὸν πᾶσι τὴν χάριν τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἐστι· ὅτι ἐκεῖνο
τὴν χάριν περὶ τὸ χρῆσθαι ὁ ἀγαθὸς ἀπολαύσεται· ἀγαθὸν
δὲ τὸ αὐτοῦ φύσις· καὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν δίδωμι τὴν χάριν πνευματικήν
ἵνα τινὸς ἀξιωθῶμεν τοιαύτης:

[illegible]

ἄλλο εἰς ἑαυτὸν θεὸν τὴν δικαιοσύνην:

Ἐράσθαι φησὶ τὴν χάριν τὴν δικαιοσύνην· καὶ εὐσέβειαν
δίκαιον διὰ τοῦτο ἐχαρίσατο ὅτι ὅτε· ὃ καὶ αὐτὸς
κεχάρισται τὸ μὴ δυνάμενον· ἀλλὰ δικαιοσύνην τὴν χάριν
αὐτῶν καὶ εὐσέβειαν δίκαιον· ὁ γὰρ σπουδαῖος ἐστὶ τὸ χαρι-
τος· τοῦτό ἐστιν διὰ τοῦτο μετὰ τὴν αὐτὴν μαθοῦσι πρὸς
αὐτὴν τὸ χαρίσματα δεῖ καὶ· ὁ δὲ διὰ τοῦτο χαίρει ὅτι δικαι-
οσύνην ἀγαπᾷ καὶ δίκαιον ποιεῖ· δι' ἐγὼ ἔχω τὸ ἀγαθὸν·
ὅδε πρὸς θεὸν τινὸς ἕνεκα αἰτήσεως αὐτὴ καὶ ἡ χάρις
ὁ τοιοῦτος:

πρὸς τοῦτο λύσις:

Ἔτι ὁ κατὰ [illegible] καὶ διάστασιν [illegible] · ἀπόδειξις [illegible]
[illegible] · ἐπειδὴ [illegible] εἰδῶν [illegible] καὶ [illegible] δυνάμ-
[illegible] · διὰ τοῦτο ἐχωρίζοντο · οὐχ ἵνα [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · καὶ [illegible] πολλὰ [illegible] δύναμιν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] εἰδῶν · [illegible]
[illegible] μετὰ [illegible] καὶ [illegible] τῶν εἰδῶν · [illegible]
δύναμιν · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible]
[illegible] · [illegible] διὰ [illegible]
[illegible] · διὰ τοῦτο χωρίζει [illegible] καὶ [illegible]
δύναμιν [illegible] καὶ [illegible] εἰδῶν · καὶ [illegible]
[illegible] · [illegible] δύναμιν [illegible]
[illegible] εἰδῶν · διὰ τοῦτο ἐχωρίσθησαν [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] ·
[illegible] · δύναμ-
[illegible] · [illegible] εἰδῶν [illegible] · ἐχωρίσθησαν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ·:
[illegible]
Ἐ[illegible] καὶ [illegible]

τοιαῦτα πολλά· ὅτι δίκαιος εἶ καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησας·
καὶ πάλιν· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
καὶ πάλιν· [illegible] ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἅρπαγ-
μα ἐξ ἀδικίας· ἀλλ' ὅτι [illegible] τὸ λέγειν μέγα, ὅτι
[illegible]· ὅτι τὴν μὲν δικαιοσύνην ἀγαπᾷ· μισεῖ δὲ τὴν ἀ-
δικίαν· μισθὸς ἐστι [illegible] καὶ περὶ τὸ μέγα· καὶ ἀρετῆς ἀν-
ταπόδοσις· ὅτι [illegible] μὲν ἀγαπᾷ· μισεῖ δὲ κακίαν· δικαιοῦ-
ται [illegible] πολύ· ὡς [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] λεγόμενα· οὕτως ἂν ἀλόγως [illegible]
καὶ [illegible]· πρὸς [illegible] ἀρχέτυπον [illegible] καὶ πρὸς τὴν [illegible]-
ναι τὸ ἀρχέτυπον∴ Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον·
ἐν [illegible] ταῖς [illegible]-
λοῦντες [illegible]· [illegible]
[illegible] τῶν ἀγγέλων∴

Οἱ τῆς οὐσίας [illegible] λόγου [illegible]· καὶ τὸν [illegible]
τοῖς γλώσσαις [illegible] φασὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] ἀγγέλων ὅμοιος [illegible]-
[illegible]· ὁ γὰρ [illegible]
γλῶσσα· [illegible]· καὶ [illegible]-
νος [illegible]· [illegible].
[illegible]∴

[illegible]

πρῶτον μὲν οὖν προσήκει τὸ [illegible] δὲ [illegible]
γραφῶν· [illegible]

ἐκ προσώπου τίνος [illegible] ἢ περὶ οὗ λέγεται· καὶ πρᾶγμα
διὸ τὸ περὶ οὗ λέγεται· οὕτω γὰρ αὐτὸ ἁπλῶς [illegible] διάνοια
φυλαχθῇ τοῦ ὀρθῶς [illegible] νοεῖν· γνωσόμεθα [illegible]
ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ χρήσιμον τῶν ἄλλων ἀποστόλων ἀκουόντων
λεγόντων Χριστοῦ· πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας·
ἐπειδὴ τοῦ μὴ [illegible] μακρὸν εἶναι [illegible] οἱ περὶ [illegible] καὶ
Ἀλέξανδρον· νομίζοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ
τοῦτο λέγοντες· ὅτι δὲ τῶν προσώπων [illegible] ἀναγκαία
καὶ [illegible] μάθωμεν πάλιν· ὅταν ὁ εὐνοῦχος λέγει πρὸς
Φίλιππον· δέομαί σου περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει· περὶ ἑ-
αυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός· καὶ ὡς ὅταν ὁ μακάριος Παῦ-
λος [illegible] τὸ πρόσωπον φέρεσθαι βουλόμενος λέγει· ἐφ᾽ οὗ
γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκε· πρόδηλον
γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν· ὅτι δὲ καὶ τὸ πρᾶγ-
μα μὴ ἀγνοεῖν ἀναγκαῖον, [illegible] ἔσται καταφανές· ὅταν
γὰρ οἱ προφῆται τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ προαναφωνῶσι· καὶ ὁ μὲν
λέγει· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει· ἕτερος δὲ πάλιν·
ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ μὴ κυρίως τὰ τοιαῦ-
τα νοεῖται περὶ Χριστοῦ· ἀλλ᾽ ὡς ἑτέρου τινὸς τῶν ἄλλων διαφέ-
ρονται· [illegible] τῆς ἀληθείας ὁ νοῦς [illegible] καὶ τῶν
[illegible] νοημάτων· ἀναγκαῖα τοίνυν
τῶν [illegible] ἐπιτηρήσεις· [illegible] τοίνυν
ἀκριβῶς καιροῦ καὶ προσώπου καὶ πραγμάτων· [illegible]
ταῦτα λέγει ὁ Παῦλος· [illegible]

λόγος· ὅτι τῶν αἰώνων καθαρισμὸν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων· οὐ τῇ φύσει δὲ ἐκ τοῦ κρείττονος καταβαλών· τί ὅπερ οὖν καὶ φαίνεται πρότερον, ὕστερον γέγονως· οὐ γὰρ περὶ τῆς φύσεως τοῦ θεοῦ λόγου νῦν ὁ λόγος ἐστὶ τῷ παύλῳ· ἀλλὰ περὶ πράγματος γινομένου ἐν καιρῷ τῆς ἐνανθρωπήσεως. οὐ καὶ οὐ τῇ φύσει τῶν ἀγγέλων τὴν τοῦ θεοῦ φύσιν συγκρίνεσθαι ἀγγέλων· κρείττονα τῶν ἀγγέλων αὐτὸν γενέσθαι φησίν· ἀλλὰ πραγμάτων ποιεῖται σύγκρισιν· καὶ διὰ τοῦτο κρείττονα τὸν υἱὸν γενέσθαι φησίν· ἐπειδὴ τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι. παῦλος ἐβεβαίωσε διὰ γράμματος· καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἀποδεῖξαι βουληθεὶς ὅτι κρείττων ἐστὶν ἡ χριστοῦ διακονία· καὶ τῆς τῶν προφητῶν ἀποστολῆς· καὶ τοῦ διακονηθέντος ἀγγέλων νόμου ἀπὸ τῆς τῶν προσώπων ἀξίας ποιεῖται τὴν σύγκρισιν καί φησιν· πολυμερῶς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ὁ θεὸς ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων· δι' οὗ καὶ ἐποίησε τοὺς αἰῶνας· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος· ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων· καὶ τὰ τῆς φύσεως αὐτοῦ πρὸς ὅλα προσέθετο αὐτὸ τοῦτο φησὶ κρείττονα γενέσθαι τῶν ἀγγέλ.

ὅσῳ καὶ διαφορώτερον παρ᾽ ἐκείνους τὸ ὄνομα ὡς υἱὸς καὶ κληρο-
νόμος καὶ ἀπαύγασμα καὶ χαρακτὴρ καὶ εἰκὼν καὶ ὁμόθρονος
καὶ ποιητής· ἔστι δὲ τὸ μὲν κρεῖττον καὶ διαφορώτερον τῶν ἀγ-
γέλων διὰ τοῦτο νοεῖται κρείττων ἄρα καὶ κοινὸν τῆς ἐ-
κείνων διαφωνίας σημαίνεται δι᾽ αὐτοῦ ἀνόμως μεταβολὴν τὸ γὰρ
οὕτω ἐν τούτοις οὕτως εἰς τὸ εἶναι παραγωγήν· τὸ γὰρ ὅλως
μεταξὺ· οὐδὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς φύσεως· εἰ δὲ τὴν μετὰ μεταβολὴν
πλῆθος γὰρ ἐν τούτῳ περὶ ὑπεροχῆς ὁ λόγος· ἀλλ᾽ ὡς περὶ μετριότητα
δόξης καὶ ἀξιώματος τὸ ἑαυτὸν καὶ κρεῖττον φησίν· ὡς περὶ
τῆς αὐτῆς ὑποσημαίνοντα καὶ λέγοντα κρεῖττον αὐτὸν γενέσ-
θαι περὶ τῆς ἀποστάσεως διὰ τὸ εἶναι χρόνον· ὅτι γὰρ
τὸ γενέσθαι οὐ πάντως φύσεως σημαίνει μεταβολὴν προ-
σημαίνεται διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς θεόν· γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπε-
ρασπιστήν· καὶ πάλιν· καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· διαφω-
νίας ἄρα καὶ δόξης καὶ οὐ φύσεως τὴν πρὸς ἀγγέλους εἰσηγήσεις.

περὶ θέσεως ἐν τούτῳ σημαινόμενον· ὅτι τὸ κρεῖττον
ἡ θεία γραφή· καὶ ἐπὶ τῶν πολὺ διεστηκότων
ἢ κατὰ τὸν τῆς φύσεως λόγον· ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν
ἢ θέσιν· ἢ κατὰ τὸ μέτρον τῆς χάριτος.

Ὅταν δὲ τὴν χρῆσιν κρείττων τὸ μέγα· λέγεις αὐτὰ ἴσον
τῆς χάριτος δηλοῖ· τί γὰρ ἔδει εἶναι τῶν ἀγγέλων τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ ὅσον εἰ καὶ τῇ φύσει· χωρὶς τῶν ἀγγέλων κρείττων
ἐστὶν· κρείττων γὰρ τὸ φῶς λίθων σκοτεινῶν· ὅτι κρεῖττον
περὶ τῶν ἀρχόντων· εἰς φέρει λέγοντα θεοῦ· κρείττων καὶ οὐ καὶ

θηλείας ὄνομα αἰώνιον δηλοῖ αὐτοῖς· ὥσπερ τὸ κρεάτων οὐκ ἐκ τῆς τυχούσης διαφορᾶς· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγάλης καὶ ἀσημεί-του παχυτῆτος πλέον χρῆ τοῖς τέλεσι:

ἄλλο δὲ τὸ αὐτό:

Ἐπεξηγούμενος τὴν οἰκείαν φωνὴν ὁ μὲν κάτεχος [illegible] καὶ διαφέροντος ἀλλήλων· ὥστε τὸ πρότερον λεγόμενος τοῦ ἀλλήλων· ἐπιφέρει τοῖς ἑξῆς [illegible]· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ [illegible] ἀλλήλων καθ-όσον ἐνδέχεται· καὶ ὅτι περὶ τοῦ καθ' [illegible]· καὶ πρὸς [illegible] αὐτὸ [illegible] ἀλλήλοις [illegible]· ἐστὶ ὁ τῆς σημεί[illegible] λόγος· τοῦτο ὡς σημαινόμενον τὸ περὶ καὶ πρὸς [illegible] καὶ διαφέρει· [illegible] ὡς [illegible] τὸ καὶ πρὸς [illegible] ἐπι-τελοῦντα· οὐκ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ πάντως τὸ πρότερον· ἀλ-λὰ τοῖς περὶ τὴν οὐσίαν ἀξιώματα· καὶ τοῖς ἔξωθεν τῆς φύ-σεως· ὥσπερ· [illegible] ὁ [illegible]· ἀλλ' [illegible] πάντως· τοῦτ' ἐστὶ λόγος [illegible] τὸ περὶ:

ἄλλο δὲ τὸ αὐτό:

Ἐζήτουν [illegible] ὃ λέγομεν [illegible] πολλὰς καὶ αὐτοτελῶς [illegible] ἐπὶ [illegible]· ἀλλ' [illegible] αὐτὸ τὸ [illegible]· [illegible] γεωργὸν [illegible] ναυπηγόν [illegible] διαφέρει [illegible]· [illegible] τέκτων [illegible] ὅς [illegible] πάντως αὐτὸς [illegible] καὶ τέκτων· ἀλλ' [illegible] αὐτὸς γέ-γονε τέκτων· τῆς τέχνης [illegible]· καὶ [illegible] τῆς [illegible] πάντως καὶ τῆς [illegible]· [illegible]

χρὴ κρεῖττον γνωρίζεσθαι τῶν ἄλλων· ὥσπερ τοῦ τῆς φύσ λόγου
ἔχει τὴν σύγκρισιν· ἀλλὰ περὶ ταύτην καὶ ἀξίωμα. ἄλλο:
δ τοῦτο κρεῖττον γνώριμος τῶν ἄλλων, τὸ πρῶτον· ἐν καὶ αὐτῆς
οὐσίαν τοῦ τόδε τι τοῦ τί ἦν· οὐδὲ αὐτὴν ἀδιάφορον τῆς λέξεως
τὸ δυνάμει ἀδιαφόρως κειμένης πολλαχοῦ καὶ ἐπὶ τῶν γνωστῶν·
ἐπὶ μὲν οὖν τῶν οὕτως γινομένων καὶ ποιουμένων, ὥσπερ τῆς
ἐπιστήμης τὸ γνωρίζεσθαι· κείμενον κυρίως καὶ τὸ φάναι ὅτι
καὶ γνωριμώτερον φαίνεται ἔχει πρὸς ἑαυτὸ τὸ πεπεῖσθαι
ἄλλα τὸ τῷ τέλει τοῦ ἀληθοῦς γίνεσθαι καὶ πεποίηται, δι' ἣν καὶ
αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον ἢ τὸ δεύτερον. ὅθεν καὶ λέγομεν τὸ τίνων
γνωρίζεσθαι διὰ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖ πρὸς κείμενον τοῦ ἀ-
ληθοῦς γνωσθέντες αὐτῆς τοῦ λόγου καὶ ὥσπερ τὸ πεπεῖ-
σθαι τυγχάνουσιν· ὡς τὸ τῆς γνώσεως ἱκανὰ καταχρη-
στικῶς αὐτὴν μᾶλλον ἀφορμὰς εἶναι τοῖς γνωστοῖς· τὸ δὲ γνω-
στὸν καὶ γνώσεσθαι λέγεται ὅτι ἐπὶ πολὺ τὸ βάθος.
ἀδιαφορούσης περὶ τοῦτο τῆς θείας γραφῆς· λέγεται
ὅτι ἔγνω τὸ τῶν ζῴων καὶ εἶπε καὶ ἐγκατέλειπε· καὶ πα-
τὴρ ἀβραάμ, εἰ καὶ τὸ εἶναι ὅτι ἔγνω αὐτὸν γενεὰ
ὁ θεὸς αὐτοῦ. ὅθεν τὸ γνωριμώτερον γνώσεσθαι λέγεται· καὶ
ἐπειδὴ ἀδιάφορον τὸ τῆς αἰτίας τούτου καὶ περὶ τοῦ ἐ
ἀλλὰ τῶν γνωστῶν οὐ καὶ διαφορεῖται διὰ τὸν προαποδε-
δειγμένον λόγον.

ἄλλο δὲ τὸ αὐτὸ ὡς ἐν τῷ διανοίᾳ.
γ γράφεται φησὶ περὶ τοῦ· ὅτι τοῦτο κρεῖττον γνώριμος

τῶν ἀλλήλων· ἐπειδὴ δὲ φιλοσοφοῦσιν ἀλλ' ἀσημάντους αὐ γίνεσθαι
περὶ τὰ ὁμώνυμα· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ [illegible] ἢ πῶς συμβαίνει
τοῦ αὐτοῦ· ὥσπερ τὸ πρόβατον· ἀλλ' αὐτὸ μὲν αὐτοῦ· τὸ δὲ πρό-
βατον προβάτου· ἀνάγκη [illegible] γίνεται τὸ [illegible] συνωνυμο-
[illegible] τοῦ [illegible] ἀλλήλοις σημαίνονται τοῖς [illegible] ἔχουσι
τὴν φύσιν· [illegible] περὶ τοῦ [illegible]:
φασὶ μὲν οὖν [illegible] περὶ τῶν ὁμωνύμων [illegible]
γίνεσθαι· ἀλλ' [illegible] τὰ [illegible] πρὸς ἄλληλα [illegible]
[illegible] λέγεσθαι [illegible] ἁπλῶς [illegible]
τὴν φωνήν· [illegible] τὸ [illegible] καὶ
τὸ διαφορὰ [illegible] λέγεσθαι· [illegible]
[illegible] τῶν σημαινομένων· [illegible]
[illegible] ἀλλήλων· [illegible]
[illegible] διαφορὰ [illegible] οὕτως [illegible] τοῖς
αὐτοῖς [illegible] σημαίνονται· [illegible] λέγεται· ἀλλ' ἀ-
[illegible] τῶν αὐτῶν· [illegible] ὁμωνυμία πρὸς
ἀλλήλας τῶν σημαινομένων ἔχει [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] λέγονται· [illegible]
[illegible] φύσεως [illegible] λέγεται·
[illegible] ἔχει τοῦ [illegible] τῶν ὁμωνύμων [illegible]
[illegible] ὁμωνύμων [illegible] φύσει τὸ [illegible]
[illegible] ἀλλήλοις ὅμοιος [illegible] οὐδὲ γίνονται [illegible]
[illegible] ἔχει τὴν σημασίαν· [illegible]
λέγεσθαι [illegible] ὁμωνυμίας:

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό:

Εἰδέναι τὸ λέγειν τὴν γραφὴν τοῦτο κρείττων γινώσκοντος τῶν
ἀλλήλων· ὁμοίως δὲ καὶ ἴσα τοῖς ἀλλήλοις· ὁ γὰρ ὢν πρὸς αὐτοῖς ἔχ
τὴν σημασίαν· ὅπερ τούτου τοῦ πολλοῦ ὁ λόγος αὐτοῖς κινδυ-
νεύει· ἅμα γὰρ ὁμολογεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι δύνασθαι
δεῖ τὸ τῶν ἀλλήλων καὶ συμβαίνειν αὐτό· καὶ τὸ περὶ τὸ
αὐτὸ δὲ γὰρ περιέχοντα· τὰ γὰρ ἀλλήλοις ὁμοίως· καὶ ἔ-
χει τινὰ πρὸς ἄλληλα τὴν διαφοράν· ἀμφότερα αὐτοῖς ἔχει
φύσεως· οὕτω γὰρ αὐτὴν καὶ ὁμοίως· γνῶναι ἐπὶ τῆς τῶν
μὲν ἀλλήλων λέγεται· ὅπερ τοῖς ἀλλήλων αὐτὸ ποιεῖ τε.
περὶ δὲ τὸ ἕν· ὁ θεὸς καὶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸν αἰώνιος.
ὁμοίως δὲ ἄλλοι καὶ γὰρ περιέχουσι διὰ τὸ πρὸς αὐτήν.
διὰ τὸ λέγεσθαι κρείττων ἔχει τὴν σημασίαν· οὐδὲν ἅμα
καὶ τὸ καὶ ἀλλήλων δύνασθαι συγκατατίθεσθαι δεῖ· ἡ καὶ
μήπω τοῖς αὐτοῖς ἀξιοῦσθαι τοῖς πράγμασι· καὶ κατὰ τοὺς
ἐκείνους ὁ παῦλος λέγει· λέγω δὲ τὸ περὶ τῶν ἀλλήλων κατ-
θου ἐνδείξασθαι· ἐπεὶ τοῦτο δ' ἄλλου ὡς ἐξαίρετον-
γενέσθαι· ἀγνοοῦντες αὐτὸ πρὸς ἑαυτὴν καὶ τῆς τῶν ἀλλήλων φύσεως.
ἀπέχειν ὁμοίως πρὸς αὐτόν· κοινὰ γὰρ ἅπαντα τοῖς ὁμοίοις-
οις τὰ διὰ τὴν αὐτὴν φιλοσοφίαν. τὰ δὲ ἐν πρὸς θεῖον
ἐπισυμβαίνοντα τὰ περὶ συνεκτικὰ τὰ μέρη· τῆς οὐσίας χα-
ρίζεται· οἷον μάλιστα αὐτῶν ἔφοδος· περὶ τοῦτο δὲ ἐπαίνου.
οὕτω μὲν βασιλέως· δεύτερον δὲ ὁμοίως καὶ τούτων ἑαυτόν.
διὸ οὐδεὶς ἐπειδὴ ἐκ τοῦ λόγος τοῖς ἀλλήλοις· τὴν γὰρ δόξαν

φορεῖν· ὅ καὶ τὸ δέον ἐστὶ τῆς· διὰ δὲ τὸ λέγεσθαι ἀγγελικὴ· οὐ χρεια-
ζομένη ἄρα τοῖς ἀγγέλοις ἐστὶν ὁ λόγος περὶ συμβάσεως τῶν ψυχῶν καὶ συγ-
κατάβασιν·

ἀλλ' ὅτι οὐ χρεία φωνῆς τοῖς
ἀγγέλοις ὀργάνων·

ἐπίσημα καὶ σημαντικὰ γὰρ καὶ τοῦτο διὰ τῆς αὐτῆς φύσεως· ἕτερον
γάρ τι τὸ ποιοῦν· καὶ ἕτερον τὸ σημαινόμενον ἐστί· ὅθεν καὶ
λόγος ἔχει· τὸ δὲ διαιρεῖν καὶ φωνὴν τὴν γλῶτταν τοῦ ἀέρος·
ὅτι τὸ γίνεσθαι πάθος διὰ τὸ σῶμα καὶ πῦρ ἐργάζεται· τὸ δὲ τὸ
τὴν παθητὴν ἐστὶ καὶ τὴν τῶν ἀγγέλων φύσιν· γέγονε ἄρα διὰ τὸ
καὶ ποιεῖν· οὐ χρείας γὰρ αὐτοῖς τοῖς δαίμοσι γλωττῶν
καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται· ἀλλ' ὅμως φησὶ τὸν δημιουργὸν
τὸν ἀγγέλων· τοῦ δὲ τῶν καὶ τὸ συστήσασθαι διὰ χειρῶν· τὰ
γὰρ συμπάθειαν δι' ἀρχὰς βαφὴ καὶ τὴν διὰ γραφῆς·

ἀλλ' ὅτι οὐ χρεία φωνῆς τοῖς ἀγγέλοις
ὀργάνων· διὰ τὸ λέγεσθαι κατ' ἐπίνοιαν
καὶ τὴν γλῶτταν·

ἐπεὶ ὅπερ καὶ φαίνεται γὰρ ὄργανος καθ' ὅσον καὶ διὰ τὸ εἶναι καθ-
άπερ τοῦτο δηλοῦσι τοῦ δημιουργοῦ· καὶ ὅπερ καὶ ἐκφορ-
ᾷ τῇ ... ποιοῦσι· καὶ ... τοῦ
... γὰρ καὶ τὸ παθητικὸν καὶ ἕτερον
... καὶ τὸ αὐτὸ ... οὐ· ... τὸ εἶναι ...
οὕτε καὶ ... δεόμενον· ὥσπερ ... τοῦ
ἀγγελικὰ ... ἔχουσι ... τῶν ἐ-
χόντων πρὸς ... καὶ ... κατὰ φύσιν

διεστηκότα, ὁμοφυῆ τε εἶναι καὶ τῆς αὐτῆς ὑπάρχειν οὐσίας.
ἐκεῖνα ἐπειδὴ τῶν ποιημάτων ὡς [illegible] καὶ
φθορᾶς λέγεται αὐτὸ [illegible]· ἐπειδὴ τοῦ υἱοῦ οὐδὲ
διαιρετός· κἂν γὰρ μὴ [illegible], ὡς γεννητὸν ἐξ
[illegible] φύσιν. τοῦ δὲ υἱοῦ [illegible] φασιν· τῆς ὁμο-
φυΐας εἶναι τοῖς ἀγγέλοις ὁ υἱός. τοῖς γεννητοῖς ὁ ἀθάνατος. τῷ
ποιήματι ὁ ποιητής. τοῖς [illegible] δημιουργὸς ὁ αἰώ-
νιος. ἐγὼ καὶ ἀθανατότης [illegible] ὁ ἄγγελος ἐστὶ διὰ τὴν
[illegible] ἐποίησε τοῦ ποιήσαντος βουλήσει καὶ χάριτι.
διὰ τοῦτο μετ' ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἔχει. δύναται τοίνυν καὶ ὁ ἄγγελος [illegible].
φύσεως δὲ πλεονεκτήματα τοῖς ἔχουσιν ἐστὶν ἰσχυρά· καὶ ὑ-
πὸ τοῦ ποιήσαντος θεοῦ. ὡς [illegible] καὶ τὸ πῦρ καυστικόν
ἐστι, διὰ τοῦ θεοῦ. οὕτω καὶ ἄγγελος ἀθάνατος μὲν, διὰ τὸ
θεοῦ· μόνος γὰρ αὐτὸς κυρίως ἀθάνατος φύσει ἔχων
οὐ κατὰ [illegible] τὴν ἀφθαρσίαν, ὡς [illegible]:

ἄλλο κατὰ [illegible] λέξεως ὁ τῶν ἀγγέλων μὲν
[illegible] · [illegible] ὁ υἱός ::

Εἰ οὐδεὶς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ θεὸς, ἀφίησι δὲ
ὁ υἱός· θεὸς ἄρα καὶ [illegible] ποιήμασι [illegible]. ἄλλοι
μὲν γὰρ προσεύχονται λέγοντες. [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· ὁ δὲ
υἱὸς ἐξουσιαστικῶς· αὐτὸς [illegible] σου αἱ ἁμαρτίαι· οὐ χρό-
νους [illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] ::

ἐπὶ οἱ ἄγγελοι · ἄλλο τὸ λειτουργόν · ὅτι οὐ κατὰ τοῦτο · ...

... ὅσθ' ἡ χεὶρ ἁγιοῖ ...

Αἱ ἐπιστολαὶ τοῖς προφήταις ὅτι αἱ πάντα λειτουργικὰ πνεύματα τοῦ

ἀνθρώποις · οἱ πρὸς τὸ καὶ διακονῆσαι λαβόντες καὶ ἀποσταλέντων ·

ὥσπερ οἱ ἀπόστολοι · καὶ τοὺς ἀρχαγγέλους ἀγγέλλων · καὶ διὰ τὸ ἐρῶ

γεγραμμένα μετατιθέναι τοὺς ἀποστόλους ὡς ἀπόστολοι καὶ ὑπ-

φαίνονται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου διακονίας ἀπεσταλμένοι τὸ ἐπὶ

ἄγγελοι · καὶ ἀποστέλλεται ὅταν ἐπιθυμῶν οὐ ἐστί · ἐκεῖνοι

οὐχ ὑποτεταγμένοι ἄγγελοί εἰσιν · ἀλλὰ ἀπόστολοι καὶ ὑπ ·

ἄλλο δὲ ... ὅτι τὸ πρῶτον γνώριμον

τῶν ἀγγέλων · ... διαφέρον ... ἀλλὰ

καὶ διακονεῖν ... καὶ αὐτοί ·

Τὸ δὲ πρῶτον γνώριμον τῶν ἀγγέλων · ἐπὶ τὸ λειτουργικὸν φησὶν

ὁ παῦλος · οὐ τὴν φύσιν τῶν ἀγγέλων τὴν τοῦ θεοῦ ... συγκρί-

νεσθαι θέλων · οὐδὲ τῶν διακόνων ὁ Χριστὸν ἐξ ἴσου παρα-

κελεύσας τὴν ἀρετήν · αὐτουργοὶ γὰρ τὰ πράγματα ...

καὶ ἀποστελλόμενοι · ἀλλὰ τὴν ἐπὶ ταῖς διακονίαις διαφορὰν

διαφοράν · γνωρίζων ὅπερ ἐπιστολῇ καὶ ὀνομάζων ·

ἐν τῷ ὅλῳ ... ἀπογινώσκεται · ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ὡς

πρὸς τὴν τῶν ἀγγέλων διακονίαν ἔχει τὴν δημιουργίαν · γνώρι-

μον ... καταφανές · ὥσπερ τῶν ... πρῶ-

τον ... ἐπιδεῖξαι τὸ διὰ χριστοῦ

... · ... ἀποστέλλεσθαι ...

ἐπὶ τοῖς διακονοῦσι τοῖς χριστοῦ · καὶ τοῖς ... διαφορ...

διὰ λόγων· ὅρα δὲ τὰ [illegible] τῶν διακονουμένων. ἄγγελοι μὲν
οὖν διακονοῦσι τοῦ νόμου καὶ λέγεται δι' αὐτῶν. ὁ δὲ υἱὸς
τὴν διὰ τῶν ἀγγέλων [illegible] [illegible]· ἀλλὰ κρείττων ἐστὶν
ὁ υἱὸς τῶν ἀγγέλων· κατὰ τὴν [illegible] [illegible] [illegible].
καὶ τοῦ υἱοῦ κρείττων· διακονεῖται δὲ τὰ μεγάλα διὰ μεγάλων.
καὶ τὰ μικρὰ διὰ τῶν μικρῶν· μέγας δὲ ὁ υἱός· κατὰ δὲ
παιδαγωγικὰ καὶ χαρακτῆρα κατὰ [illegible]· [illegible] ἐκλέ-
[illegible]· κατὰ τὸ [illegible] καὶ [illegible] τῶν ἀγγέλων προσ-
κυνούμενος· οἱ δὲ ἄγγελοι [illegible] [illegible] ὡς λει-
τουργοὶ παριστάμενοι· ὡς δὲ [illegible] προσκυνοῦσι· ὡς ὑπηρέ-
ται ἔρχονται διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν· κρεί-
ττων οὖν [illegible] τῶν ἀγγέλων. ὅσῳ περ ὁ μὲν
[illegible] οἱ δὲ [illegible]· [illegible] ἄγ-
γέλων ὁ [illegible] σημαίνει [illegible] λέγει·
κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων· ὅτε δὲ [illegible] τὴν [illegible]
ἔρχεται [illegible] λέγει· ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα· οὐ κρείττων· ἀλλὰ δια-
φορώτερον· ὅτι πολλῷ διαφέρει τοῦ ἐξ ἀγγέλων::

[illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible]·
[illegible] [illegible] κρείττων
γενόμενος τῶν ἀγγέλων:

Ὅτι ὁ κρείττων [illegible] τῶν διακονικῶν διαφέρει
[illegible]· γινώσκομεν πάντες λέγοντες· [illegible] ὁ δὲ ἄγγελος
[illegible] λόγος [illegible] βέβαιος· καὶ [illegible] καὶ

πλέονα τε βλάβην εἰ δύναιντο ποιεῖν [illegible]· πῶς τε καὶ
ἀμφότεροι καθὰ [illegible] ἀλλήλων τὰς χρείας· τὰς
ἀρχὴν λαβοῦσα λέγεσθαι διὰ τὸ [illegible] ἐναντίον
δὲ [illegible] ἐκβαλεῖσθαι· καὶ πᾶν· αἱ θελήσεις τῆς νόμου
[illegible]· χωρὶς οἱ [illegible] ἐπὶ δὲ [illegible]
[illegible]· τοιοῦτον δὲ [illegible] χρέος ἀξιωθῆναι τιμωρίας
ὅταν καὶ τὸ [illegible] καὶ [illegible]
λέγεσθαι τῶν ἀλλήλων αὐτοῦ· [illegible] αὐτοῖς καὶ [illegible]-
φυλῆς· [illegible] προσποιοῦνται φιλο-
[illegible]· [illegible] ἐστὶ χρέος ἀξιοῦσθαι τιμωρίας
[illegible] τοῦ γοῦν· [illegible] μετέχοντες [illegible]-
[illegible] τοῖς ἀλλήλων διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ λέγε-
σθαι [illegible]· ἐγὼ δὲ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] μετέχει τιμωρίας· καὶ ὅπου
[illegible] καὶ τῶν [illegible]
[illegible] αὐτῷ [illegible] γοῦν [illegible]
[illegible] χρέος ἀξιωθῆναι τιμωρίας· ὁ δὲ δὲ
[illegible] ἀλλήλων [illegible] νόμου [illegible]· [illegible]
τοῖς ἀλλήλοις [illegible]· [illegible] δὲ οὐ καὶ [illegible]
καὶ τὸ τῆς τιμωρίας μέτρον [illegible] τοῦ πα-
[illegible] ::

ἄλλο δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐξηγητοῦ ::

χρέος φησὶν ἀξιοῦνται τιμωρίας οἱ ἐξαιτοῦντες δὲ
γοῦν ὡς δῆλον τῶν ἀλλήλων· [illegible] αὐτοὶ [illegible]

ἔχω τῆς πρὸς ἄλληλα κοινωνίας λεγέσθω τοσαῦτα· διαφορὰ γὰρ
[illegible] χωρὶς [illegible] · καὶ δὲ αὐτοῦ ὕβρεις [illegible]-
ται· [illegible] πρὸς ἄλλων [illegible] τῶν ἄλλων ὁ μὲν · ἔχει
βαρυτέραν τὴν [illegible] ὁ δὲ αὐτὸ ἐξ αὐτῆς [illegible] ::

περὶ τοῦ [illegible] ἐν τῷ αὐτῷ ::

Εἰρημένων οὖν ἐπὶ τῇ [illegible] τῶν κοινῶν [illegible] καὶ ἀναλόγ-
ως [illegible] τῆς [illegible] ὁρίζεσθαι · μὴ δὲ πολὺ
[illegible] τῆς αὐτῆς [illegible] συμβαίνεσθαι τὴν [illegible] · ἀλλὰ
[illegible] ὁρίζεσθαι πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ [illegible] τὸ αὐτὸ
ἄλλο · οὐδὲ τοῦτο μὴ οὐ χωρεῖν [illegible] · ὁ δὲ ὄνο-
μος [illegible] ἄλλων ἄλλων καὶ διὰ τῶν αὐτῶν [illegible]
[illegible] τὰ αὐτῆς [illegible] · [illegible] ἀληθεῖς τὸ [illegible]
χρόνος [illegible] [illegible] ὁ δὲ τοῦ [illegible] ἐξ αὐτῆς [illegible]
οἱ δὲ [illegible] τῶν ἄλλων · [illegible] δὲ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] · [illegible] γὰρ [illegible] · [illegible] ἀληθινὸς · [illegible]
[illegible] δὲ · οὐδὲ πρὸς αὐτὰς τὴν [illegible] ἔχων · [illegible]
περὶ αὐτῶν ἀξιολογώτερος φαίνεται · [illegible] καὶ
[illegible] [illegible] [illegible] οὔτε [illegible] τοῦ
τὰ αὐτοῦ [illegible] ::

ἄλλο ἐν τῷ αὐτῷ · ὅτι [illegible] καὶ χρονολογ-
[illegible] τῶν [illegible] · [illegible]
ἄλλων καὶ τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] · [illegible] ἄλλων [illegible] · καὶ
[illegible] ἐξ αὐτῶν [illegible] ::

ἄγγελοι τοῦ νόμου ἐλάλησαν· ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ ἐπλήρωσαν ὁ νόμος· ὁ δὲ
υἱὸς ἐπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦ πατρός· λύτρον γὰρ ἀπελύτρωσεν ὅτι
αὐτοῦ νόμοις παρηγγελμένος· ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος· καὶ
μετὰ τοῦ τὸν νόμον κεῖσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀδάμ, φησὶ, καὶ μέχρι
Μωϋσέως κατέλυσε θάνατον διὰ Χριστοῦ· οὐκ ἔτι γὰρ τὴν ἁμαρτίαν
αἰτοῦντες συγγνώμην· ἀλλ' ἐν Χριστῷ δικαιούμεθα· αἰτίαν καὶ ἕως
Ἀβραὰμ τὰ νομικὰ προστάγματα διεφυλάχθη· καὶ τῶν λοιπῶν
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ γνωστὸς ὁ Θεός· νυνὶ δὲ εἰς πάντας τὴν γῆν ἐξῆλ-
θεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ· καὶ γέγονεν πάντες διὰ [illegible] τῶν
ἀγγέλων κρείττων· τὸν μὲν γὰρ καὶ ὁ νόμος διὰ ἀγγέλων·
ὁ δὲ υἱὸς φησὶν αὐτοῖς ὁ λαλῶν ἐστίν· γένοιτο τῶν τοῦ παν-
τοκράτορος· ὅσῳ διαφορώτερον τὸ κεχρηματικὸς ὄνομα·
καὶ ὅσον κρείττων διαθήκης γέγονεν ἄγγελος· τοσοῦτον ὑπερέ-
χει τοὺς ἀγγέλους· οὐχ ὡς πρὸς αὐτοὺς συγκρινόμενος κατὰ
φύσιν· ἀλλὰ τοσοῦτον ὑπερέχων ὅσον διαφέρουσι τῶν γεν-
νητῶν ὁ Θεὸς καὶ τῶν τῆς οὐσίας λόγων· τὸ γὰρ κρείττων ἐπὶ
τῆς διακονίας φθέγμα οὐ· ὅσον αὐτοὶ τῆς ἐκείνων δυναστεί-
ας ὄντων καὶ ὑψηλοτέρων· τοσοῦτον ἐξαίρει τῆς τῶν γεννητῶν
φύσεως τὸν υἱόν· καὶ τοὺς μὲν ἀγγέλους ὡς δούλους ἀποφαίνει
διακονίαν τινὰ ἀναλαμβάνοντας· τὸν δὲ υἱὸν τὸν τοῦ πατρὸς πάντων κατ-
ὁδηγόν· ἐπεὶ γὰρ καὶ ἔτι φησὶν ἐπαγγελίας γενομένης·

ἄλλο ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ διὰ τοῦ Θεοῦ λόγου διακονία τῆς
τῶν ἀγγέλων καὶ κατὰ τὸ λέγειν τρόπους ὁ σωτὴρ
αὐτοῖς τοσοῦτον καὶ ὅσον ἀνέστη αὐτοῦ·

ὁ παῦλος φησίν· ὅτι τὸ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός· ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς
ἁμαρτίας. καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ
σαρκί· ὃ δὲ οὐκ ἠδύνατο ὁ νόμος κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν
ἐν τῇ σαρκί· κατέκρινε δὲ αὐτὴν ὁ χριστός· ἀπέκτεινεν αὐτὴν ἐν
[illegible] ἀγαθοποιΐᾳ· ὡς ἠδυνάσθη λέγειν τινὰς ἐν κακοῖς ἐν
σαρκί. ἀλλ' ὅπου· γέγονεν ἄρα καὶ κατὰ τοῦτο κρείττων ἀρχῆς.
διὰ τοῦ ὁ νόμος λελάληται· καὶ πάλιν ὁ κόσμος ὑπὸ τὴν τοῦ κοσ-
μου κατεκρίνετο διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἐπεδήμησε δὲ ὁ υἱός.
οὐχ ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος· οὐδὲ
ἀπαιτήσων τὰ ὀφειλήματα, ἀλλ' ἵνα πᾶσιν χαρίσηται· κρεί-
ττων οὖν ὁ δικαιῶν τοῦ κατακρίνοντος· κρείττων τοῦ ἀπαι-
τοῦντος ὁ χαριζόμενος· κρείττων τοῦ μὴ ἰσχύοντος κατα-
κρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ὁ καὶ τοῦτο πεποιηκὼς υἱός.
κρείττων ἄρα καὶ τοῦτο τῶν ἀγγέλων τῶν τοῦ [illegible] κα-
τακρίνοντα λέγειν [illegible] νόμον :-

ἄλλο ὅτι τοῖς [illegible] ἀγγέλοις

ἡ [illegible] φωνὴ ὁ υἱός :

Εἰ [illegible] εἰσιν ὁ υἱὸς καὶ ὁ [illegible] τοῖς ἀγγέλοις. [illegible]
καὶ αὐτοῦ [illegible] ὥσπερ [illegible] τὰ αὐτὰ ὥσπερ
[illegible] ἄγγελος· ἀλλ' οὐ [illegible] τῶν ἀγγέλων [illegible]
εἰ οὖν καὶ τὴν [illegible] οὐ [illegible] ἄγγελος
[illegible] φαίνεται [illegible]
[illegible] ὥσπερ ὁ υἱός· ἀλλ' [illegible] τῶν ἀγγέλων

συγκαθῆσθαι τῷ πατρί· ἀλλὰ μᾶλλον παρεστήκασι λειτουργοῦντες
αὐτῷ· λειτουργοῦσιν ἄγγελοι διὰ τὸ τοιοῦτοι ὡς πατὴρ ὁ υἱός· ἀλλ' οὐ
λέγω ὑμῖν· ἀλλ' οὐ τοῦτο φασίν· ἀλλὰ μᾶλλον ἀποστέλλον-
ται ἐξ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· καὶ οἱ μὲν διακονοῦσιν· ὁ δὲ διακονεῖται.
ἰδοὺ γάρ φησιν ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ὁ μὲν
ἐστὶ δημιουργός· οἱ δὲ γεγόνασι δι' αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν προσκυ-
νοῦσιν· ὁ δὲ προσκυνεῖται· καὶ οἱ μὲν ἄγγελοι τοῖς τῶν σωζομένων
τυχοῦσι πρὸς τὴν τούτων αἴτησιν· ὁ δὲ ἀπέσταλται ὡς τῆς τῶν
δικαίων· ὡς βασιλεὺς τῆς δόξης· καὶ οἱ μὲν ζωῆς μετέ-
χουσι τῆς παρὰ θεοῦ· ὁ δὲ τῆς ζωῆς ἐστὶ χορηγός· αὐτὸς ζωὴ
τοῖς πᾶσιν ὑπάρχων· καὶ ὁ μὲν φησὶν ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν·
καὶ ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ τὸ ὅτι ἐγὼ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· καὶ ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· καὶ ἐγώ
εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ἄγγελοι δὲ τοὺς τοιούτους οὐ τολ-
μῶσι φθέγγεσθαι φωνάς· καὶ τὸ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ προ-
στάξωμεν θεῷ· ὅτι ὅπερ ἂν αἰτήσωμεν λη[ψ]όμεθα· τῷ ὀνό-
ματι δὲ ἀγγέλων οὐκ αὐτοῖς προστάξαντο· καὶ τοῖς μὲν ἐν-
τι τῷ πατρὶ καὶ μετὰ πατρὸς τὴν δόξαν· ἀγγέλους δὲ οὐ δοξάζονται.
ἀλλὰ μᾶλλον δοξάζουσιν μετὰ τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν· πόσῳ οὖν το-
σαύτης καὶ τελείας διαφορᾶς· μεταξὺ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ
υἱοῦ τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι νομισθήσεται· οὐδ' ὅλως συγ-
χωρεῖ τοῖς λόγοις· ἀνάλογος δὲ τῷ τῶν προσώπων
ἀξία τὸ τῆς φύσεως διάφορον ὁρᾶται·
ἄλλο ὃ καὶ ἐστὶ τοῦ πατρὸς ἀξίωμα τὸ ἔργον·

ὁ μέγας

ὁ φαλακρὸς λέγει· γινόμενος δὲ ἐξ ὑπερασπιστῶν· καὶ πάλιν·
καὶ ἀξιώματος κατὰ φαρμακείαν τὰ πλεῖστα· καὶ πάλιν· καὶ ἀξιώματος
δεισιδαιμόνων· ὁ δὲ εἰπὼν τὸ γινόμενον καὶ ταῦτα φύσεως ἐργάσθαι· καὶ
ἀκούοντες αὐτῶν μεταμορφώσεων· ὅτι τοῖς κινούμενον οὐκ ἐστὶν
ὁμοφυὴς ὁ τῶν ἀρχῶν διακόσμων· καταφυγή τε αὐτοῖς
καὶ σκότει φαινόμενος· καὶ τοῦτο γὰρ εἶναι μόνῳ πρέπει θεῷ:

ἄλλο τὸ αὐτὸ κρείττων γινόμενος τῶν
ἀγγέλων· ὅτι τὸ γινόμενος οὐ κατὰ τῆς
οὐσίας νοητέον :

Εἰ τὸ γινόμενος πάντως σημαίνει τινὸς τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι πρόοδον· καὶ οὐ κατὰ τῆς οὐσίας ἡ λέξις τέτακται· πῶς δὲ λέγω ἐστί· γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτίρμων ἐστίν· ἐπεὶ οὖν ἀπόρρητον ἤδη πρὸς γὰρ τοῦ ὁ λόγος· πῶς οὐ σημαίνει πάντως τὸ γίνεσθαι τὴν εἰς τὸ εἶναι πρόοδον. οὐ γὰρ οὐ δήπου τὸ εἶναι οὐδὲ τὸ εἶναι φέρει τό· ἀλλὰ τὸ μὴ οὐ. ὁ δὲ κατὰ τῶν οὕτων τὸ γίνεσθαι κείμενον· οὐ καθ᾽ ὕπαρξιν τινὰ σημαίνει τῆς τούτων ὑπάρξεως· ἀλλὰ τὴν ἀπό τινος εἰς τι μεταβολήν. οὐδὲ ἐν
διαφόρῳ λόγος ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
τὸ γινόμενος τῆς ὑπάρξεως ἐστι
σημαντικόν :

Τέλος τοῦ α' βιβλίου :

[illegible]

Βιβλίον β΄ ·· liber 2.

Εἰς τὸ ῥητὸν τὸ ἀποστολικόν· κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν· τὸ δὲ συναγόμενον, ὅτι οὐ ποίημα οὐδὲ κτίσμα ὁ υἱός·

·κε(φαλαίου)· α΄ ·

Εἰ ποίημα ἐστὶν ὁ υἱός, ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ αὐτὸν ἔχειν πάντως ἀναγκαῖον προσομολογεῖν· οὐκ ἔχοντα γὰρ τῆς ὑποστάσεως τὸ ἐξαίρετον, τὸ ἀεὶ εἶναι φημί· εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, πάντα δὲ γέγονε δι' αὐτοῦ, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἑαυτὸν ὁ λόγος δημιουργεῖ· καὶ πῶς ἂν ἐνδέχοιτο τὸ μήπω ὂν ἑαυτὸ παράγειν εἰς τὸ εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, οὐκ ἄρα ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐστὶν ὁ υἱός· ἵνα μὴ τοῖς πᾶσι συνδεδημιουργημένος ἑαυτοῦ φαίνηται ποιητής·

ἄλλο·

Εἰ ποίημα ἐστὶν ὁ υἱός, καλεῖται δὲ καὶ ἔστι σοφία τοῦ πατρός, ὃς πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν, ἑαυτὴν ἡ σοφία ποιεῖ· εἰ δὲ τοῦτο ἄτοπον, οὐκ ἔστι τὸ ποίημα ὁ υἱός, τοῦτ' ἔστιν ἡ σοφία τοῦ πατρός· ἵνα μὴ ἑαυτὸν ἐργάζηται·

ἄλλο·

Εἰ γέγονεν ὁ υἱός, καλεῖται δὲ καὶ ἔστι Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία, ἦν ἄρα χρόνος ὅτε ἦν ἄσοφός τε καὶ ἀδύνατος ὁ πατήρ, οὐκ ὄντος τοῦ υἱοῦ· τὸ γὰρ ποίημα πάντως ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεται. σοφὸς δὲ ἦν ἀεὶ καὶ δυνατὸς ὁ πατήρ· ἦν ἄρα καὶ ὁ υἱός, ὃς ταῦτα ἐστὶν αὐτῷ·

ἄλλο·

Εἰ ποίημα ἐστὶν ὁ υἱός, λέγει δὲ ἀληθεύων· ὅτι ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· ἐν τῷ κτιστῷ φαίνεται ὁ πατὴρ ἤδη.

Liber 3.

ἔχουσα τὴν ὁμοίωσιν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· ἀλλὰ τοῦτο, οὐδὲ ἐπὶ
ἀπαράλλακτος ἐστὶ καὶ θεοῦ τὸ διαφέρον· εἶναι δὲ ποίημα καὶ αὐτός.
ἀλλ' οὐκ ἔστι ποίημα· φαίνεται δι' ὅλως τὸν υἱόν· οὐκ ἄρα ποί-
ημά ἐστιν ὁ υἱὸς τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς :: ἄλλο:

Εἰ ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, τὸν πατέρα οὐ ποιητὴν θεὸν λέγει δὲ περὶ
ἑαυτοῦ· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· πῶς τὸν τοῦ
ποιήματος τὸ μὴ ποιητὸν ἀπαράλλακτος φαίνεται·
καὶ τὸ ποίημα οὐ λέγει· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα.
[illegible] καὶ ἡμῶν τὴν αὐτὴν κεχρῆσθαι φωνῇ· ἐπειδὴ
ἕτερον πρὸς ἡμᾶς ὁ υἱὸς κατὰ τὸ ποίημα αὐτὸς ὥσπερ ἡμεῖς·
ἀλλὰ τοῦτο ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἦν ποίημα τι τὸν μὴ ποιητὸν
[illegible]· οὐκ ἄρα ποίημα ὁ υἱός, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ἀπα-
ράλλακτος εἰκών :: ἄλλο:

Εἰ ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, λέγει δὲ ἀψευδῶς· ὁ [illegible]
ὁ πατήρ μου ἐστὶν οὐδεὶς [illegible] τοῦ θεῶν καὶ κτίσμα-
-των [illegible] πρόσεστιν αὐτοῖς [illegible]· ἀλλὰ τοῦτο
ἄτοπον· [illegible] τῶν ποιημάτων τὸ θεὸν ἀποκαλέσαι· οὐκ
ἄρα ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, ᾧ πάντως πρόσεστιν φυσικῶς τὰ
τοῦ πατρὸς ἰδιώματα καὶ ἐξαίρετα :: ἄλλο:

Εἰ ποίημά ἐστιν ὁ υἱός, μὴ καλείσθω πατὴρ αὐτοῦ ὁ θεός, ἀλλὰ
μᾶλλον ποιητὴς ἢ δημιουργός· υἱὸς γὰρ δηλοῖ πατέρα,
καὶ ποίημα τὸν δημιουργόν· ἀλλὰ πατὴρ καλεῖται καὶ ἔστι θεός.
οὐκ ἄρα ποίημα ὁ υἱός, ἀλλὰ γέννημα· οὐ χωρὶς ποιητοῦ
τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς πατὴρ δείκνυται :: ἄλλο:

Εἰ ποίημά ἐστιν ὁ υἱὸς, πῶς καλεῖται λόγος καὶ σοφία καὶ δύνα-
μις καὶ ἀπαύγασμα; ταῦτα γὰρ κοινὰ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ ποι-
ήμασιν. ὑπὲρ ὅλως κεχώρηκεν αὐτὰ φορεῖν. ποίημα δὲ ὢν
καὶ αὐτὸς ὁ υἱός, οὐκ ἂν τὸ πλέον τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἔχειν
λέγεται ποιημάτων· ἀλλ' ἔσται πάλιν ἓν καὶ αὐτὸς ποίημα.
ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ταῦτα λέγεται, μόνῳ
δὲ πρέπει τῷ υἱῷ καὶ ἐπαληθεύεται· οὐκ ἄρα τῶν ποιη(μάτων)
ἐστίν· ἀλλὰ γνήσιος τῆς οὐσίας τοῦ πατρός :: ἄλλο:

Εἰ πάντα διὰ τοῦ υἱοῦ γεγένηται, φησὶν ἡ θεία γραφή, ποίημα δὲ
λέγεις καὶ οὐχ υἱὸν ὁμολογεῖς τὸν λόγον· υἱὸν οὐκ ἔχει θεός· ἀλλὰ τοῦ
τὸ ἀληθές· πῶς ἔσται ποιητὴς οὐκ ἔχων δι' οὗ τὰ πάντα
ἐργάζεται· ἀλλ' ἐργάζεται καὶ δημιουργεῖ τὰ πάντα θεός·
ἔστιν ἄρα καὶ υἱός· δι' οὗ τὰ πάντα τὸ εἶναι ποίημα δια-
φέρων ὡς θεός :: ἄλλο

ὡς ἐξ αὐτῆς θεοῦ τὴν ~~[illegible]~~ δύναμιν ::

Βουλητόν φησι τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ [illegible] ἔστω οὕτως αὐτὸν ἐποί-
ησε καὶ δημιουργοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ φά-
σκει [illegible] ἔχειν αὐτόν· γέννημα τὸ μὴ ἴσως καὶ ἀπορροια-
νεται περὶ τὴν ἄφθαρτον ἐκείνην οὐσίαν ::

περὶ τοῦ αὐτοῦ ::

ἀλλ' ἔστι ταῦτα λῆρος καὶ φλυαρία πολύ· ἀπορροὴ μὲν γὰρ
καὶ τομή· καὶ ὅλως ταῦτα παθητικὰ [illegible] περὶ τὰ σώματα.
οἷς καὶ τὸ πάσχειν οἰκεῖον· ὁ δὲ τὸ εἶναι σῶμα διαφυγὼν
καὶ τὰ σωμάτων διαφεύξεται πάθη· λίαν τοιγαροῦν

ἀμερίστως καὶ ἀπαθῶς ὁ αὐτὸς μένων· ὥσπερ γὰρ πάντως πρὸ τοῦ
ἡλίου ὁρᾶσθαι γινομένου, ἐπεκτείνει τὸ φῶς· ὥσπερ συμ-
βαίνει περὶ τὸ πῦρ μερικῶς ὅλον ἀπολείπει τοῦ ἐξαυ-
τοῦ φωτισμοῦ· οὐδὲ ταῦτα γίνεσθαι· ἀμερίστως δὲ ἀπο-
μένει τὰ ἐξ ἑαυτοῦ ἀπαθῶς· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὁ τῶν ὅλων
ποιητὴς τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἀπολείπεται τὸ ἀπαύγασμα·
τόν τε χαρακτῆρα ὃ μόνος χαρίζεται. αὐτὸ γὰρ αὐτῷ συμπε-
φυκότα καὶ συνυπάρχει· οὐδὲ ἐπιλείποντος ἡμέρας καὶ αἰθέ-
ρος ἐστὶ τὸ τοῦ φῶς· τῆς δὲ ἐξ ἑαυτοῦ προελθού-
σα βουλήσεως τὸ ἐπ᾽ ἐσχάτης καὶ τὸν υἱὸν ἐπιλείπειν υἱὰ τῷ,
δημιουργήματος οὐσία· καὶ τῶν ἑκάστων ποιημάτων· φρο-
νοῦντες γὰρ τὸ αὐτῆς οὐσίαν τοῦ πατρὸς γεννᾶσθαι λέγειν τὸν
δημιουργὸν αὐτοῦ λόγον· ἀπὸ τῆς ἀληθείας διὰ τοῦτο ἀπο-
χάνονται· ἐστὶ γὰρ ὁ υἱὸς ἡ ζωὴ καὶ δύναμις τοῦ πατρὸς
βουλήσεως· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐργάζεται:

ἐπιλήψεως ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς· ὅτι

καὶ ἐπὶ τοῦ φωτὸς ἡμῶν τὸ ἀγαθόν. ἔστιν

ἐπεὶ ἀληθινὸν μέλλει αἰθέριος:

Οὐδεὶς ἀρχιερεὺς αὐτοῦ καὶ ὅλων ἐλέους ἔχει τὰ πράγματα.
ἐπεὶ γὰρ τῶν φωτὸς καὶ γνώσεων ἡμῶν· καὶ τὸ τῆς δουλείας ὄ-
νομα ἐπετέθη· ἐξ ὑπάρχειν τῆς φύσεως ἀξίωσιν τὸ ἀ-
ξίωμα· καὶ ὅσον ὑπεισέρχεσθαι λέγεται· ἕως αὐ-
τοῦ περιστῆναι τὸ ἀληθινόν· ἀπὸ τῆς λέξεως
ἀπολείπει τὸ αἴτημα· ὁ γὰρ φῶς οὐ πάντως ἡ λέξις

ἐξετάζεται ὅταν λέγωμεν εἰ ποιητὰς γνωσθῶσι τοῦ ἀλλοφρό-
νησαι τὸ ποσὸν αὐτοῦ πλήθους αὐτοῦ. μὴ οὖν φροντίσω
δὲ γνώσου τῆς λέξεως αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ νοῶν περὶ τοῦ τῆς
διανοίας καιροῦ. ἢ μηδὲν αἰτιῶν τὴν ἀλήθειαν. τὸ
τῆς λέξεως ἀδιάφορον. βιβλίον τοῦ στομάτων
εἶναι. διὰ λέγουσα τοῦ διδάσκοντος στόματος. καὶ πρὸ
τῶν παλαιῶν ἐπιδείξεων τῶν γνωσθέντων διδαχῆς ἀποκαλοῦ-
σιν. καὶ τοὺς οἰκείους νοῦς. ἀλλ' οὐ κατὰ λέξιν τὴν φράσιν
ἀλλάττουσιν. καθάπερ δὲ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἄλλου ἀκριβῶς
ἀπολαύειν ἐποιήσαμεν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ποιημάτων
ἀξιοῦμεν τὸ ἐποίησαν. ἀλλ' οὐ τοῦ μύθου. ὅπως γὰρ ὁ
ξένιος φησί. ἀπὸ γὰρ τῆς ὁμοίας παρὰ ποιητοῦ π[…]
δὲ τοῦ ζῷου γέγραπται. ὅτι ἄλλο ἐστὶ ποιεῖν καὶ
ἀναλέγεσθαι. τοῦτον ἐπὶ τοῦ οὐδεὶς ἀγνοεῖ τῆς
λέξεως ἀμέλειαν τῶν πραγμάτων. διὸ ἐκεῖνος ἐκδεχό-
μεθα τὸ ἀληθινόν. πῶς γὰρ κατὰ μέρος τὸ αἴτιον διὰ-
κρίνομεν τὸ ἔπος εἰς τὸ διδασκάλιον. ἄλλο.
ὁ μῦθος ὄνομα. τὴν δὲ περὶ σημασίαν γνώμην. τὸ δὲ ποίημα
τὸ ἔργον ἐπισημαίνει. τὸ ποιεῖν μῦθος ἐστί. καὶ καλεῖσθαι
ποίημα. τὸ δὲ ποίημά ἐστι. καὶ καλεῖσθαι ψευδόμενο-
μος. ἀλλὰ μῦθος καλεῖται καὶ ἔστιν ὁ ποιητοῦ ποίημα.

ἄλλο λογισμὸς περὶ ποιήσεως ἀληθινῶν

ὅτι δὲ ποίημα ἐστὶν ὁ μῦθος.

Εἰ ῥηθείη περὶ τοῦ στόματος ὁ Σωφρόνιος. ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ ποίημα

ἐξ ὅθεν τῆς ἱερατείας· ἐπειδὴ καὶ τὸν τῆς ... μέλλων εἶναι ἀπὸ ... ἀρχ-
θύεσθαι καὶ αὐτὸς ἱερεῖον· καὶ πῶς ἀληθὲς ὃ λέγω περὶ αὐτοῦ.
ὅτι ὁ πατὴρ κρείττων οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ πάντων τὴν κρίσιν δέδωκε
τῷ υἱῷ· εἰ πῶς ὁ ... οὐ ... λέγων· ὅτι αὐτὸς
... ἀληθὲς δέ· αὐτὸς γὰρ εἶπεν ὁ ἐρχόμενος
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· ... οὐ ... οὐδὲ τῶν
... γίνεται ἀρχιερεὺς καὶ αὐτὸς ἱερεῖον:

ἄρχεται δὴ ... κατανοήσατε τὸν ἀ-
πόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν
ἰν̄ χν̄ πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ
ἑξῆς ... τοῦ ῥητοῦ:

Οὐ τὴν τοῦ λόγου φύσιν ἐξηγούμενος ὁ ἀπόστολος ταῦτα
φησίν· ἀλλὰ τὴν μετ' ἀνθρώπων οἰκονομίαν· ποῖον γὰρ ὄνομα
ἀρχιερεὺς τῆς ὁμολογίας ἡμῶν εἶναι· ποῖον δὲ ἀπόστολος· πό-
τε δὲ πιστὸς τῷ ποιήσαντι αὐτόν· ... καὶ ὑπὲρ ἡ-
μῶν γέγονεν αὐτός· καὶ ... φωνὴν ὁ λόγος ...
... τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ πιστὸς ... αὐτοῦ
... τὸ ἔργον ... πρὸς αὐτὸν ... τότε γέγονεν
ἀπόστολος ... καὶ ... ἀποστείλας· τότε γέγονεν
τῆς ὁμολογίας ἡμῶν ... ἀρχιερεὺς προσφέρων τῆς πίστεως
ἡμῶν τὴν ὁμολογίαν τῷ πατρὶ καὶ τὸ ἴδιον σῶμα· ...
... προσάγων ... πάντων ἡμῶν
... οὐ ... λέγεται περὶ ... ὅτι
γέγονε πιστὸς· γέγονεν ἀπόστολος· γέγονεν ἀρχιερεύς·

καὶ κατὰ τῆς οὐσίας αὐτοῦ φθεγγέσθω τὸ ῥῆμα· ἀλλὰ καὶ τῆς
τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας· ἐπειδὴ καὶ παῦλος αὐτὸς ὢν καὶ ὑπερέ-
χων τὴν ἀγάπην ἀπόστολος· οὕτω τε [illegible] ἀρξάμενος ὅτε
κέκληται πρὸς τὴν ἀποστολήν· ὢν γὰρ τὴν ἀγάπην ἀπόστο(λος)
[illegible] ὥσπερ τῆς ἀγάπης πιστὸς [illegible] οἰκονόμου· καὶ ἀ-
δελφὸν ὥσπερ τῆς ἀγάπης ἀρχιερεύς· [illegible] καὶ πάσης τοῦ [illegible]
μορφήν· ὃν γὰρ τρόπον [illegible] καὶ ἀρχιερεύς.
πολλοῖς δὲ ὕστερον χρόνοις τοῦτο ἀγάπην· τὸν ποδήρη περι-
βαλλόμενος καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὰ λόγια τῆς [illegible] ἐ-
πιθεὶς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἔργων γνωρισθείς· τοῦ αὐτοῦ δὲ [illegible]
ἐπὶ Χριστοῦ· [illegible] ἀρχή· πολλῷ δὲ ὕστερον χρόνῳ
ἀγάπην τῶν ἡμῶν ἀρχιερεύς· ὥσπερ [illegible] ποδήρη τὴν
σάρκα [illegible] διαλλάξας· [illegible]
[illegible] προσαγαγών [illegible]
[illegible] οὐδὲ [illegible]
[illegible] αὐτόν· ὁ υἱὸς [illegible]

[illegible] τὸ πιστός, ὁ ἀληθινὸς καὶ [illegible]
[illegible] δικαίως· [illegible] προ-
σφερομένου τὴν αὐτὴν [illegible]· ἅπαξ γὰρ
[illegible]
καὶ [illegible] ὁ ἀπόστολος [illegible]
[illegible] κοινωνίαν [illegible] ὁμοίως
[illegible] καὶ οἱ [illegible] τῶν
[illegible]· ὁ ἀπόστολος [illegible]

ὁ κάλλων τιμαῖς· οἷς καὶ ποιητοῦ καὶ ὁμοῦ πρὸς ἐπαίνους τοῦ ἀπο-
στίλβειν ἐκεῖνος τοιοῦτος μέν· ἀγωνίζεται γὰρ ἑαυτοῦ ὑπὲρ δύναμιν.
τοιοῦτος οὖν ὁ χρυσὸς ὅτι καὶ αὐτὸς γέγονως ἐκεῖνο ὅ αὐτὸς χρυσοῦν
καὶ σήμερον καὶ δὲ τοὺς αἰῶνας· καὶ τοιοῦτος οὕτως ὡς καὶ ὁ πυρ
εἶναι λέγεται τοιοῦτος ταῖς παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς·

ἀσφαλῶς οὖν γενναιοτάτω τοιοῦτος
ἐπεί· ὅτι καὶ νῦν αὐτοῦ καὶ χρυσοῦ ἐθέλει ἐποί
ησεν· τοῦτο τοῦ γὰρ οὐ νικᾶς ἐρωτᾶτε·

χρ[ήσις] τὸ πρῶτον λίθον ἐκ τὸ ἐποίησεν· καὶ δὲ τὴν οὐσίαν διαφέρεται
τοῦ λόγου· καὶ διὰ τῆς πράξεως τοῦ γὰρ διὰ τὴν λέξιν καλλω-
πίζεσθαι· ἀλλὰ τὸ ἐποίησεν· ἀλλὰ φυσικῶς εὐθέως
σκληρὰ κακῶς ἐπὶ τοῦ [illegible] ποιητικῶς τοῦ ναοῦ· εἰ
δὲ πραγματικῶς τάξιν· οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον· οἷ γὰρ φησὶ
ἀπὸ πλήνης τῆς πάλαι τυγχάνων· χρυσῇ καλλωπίζων τὸ ἀληθές
ἀπὸ φύλλης ὑπὸ ἐξ ἀρχῆς· ἀπὸ φύλλων προσέχεσθαι
διὰ θεοῦ· ἀλλ' οὐ τοῖς τοιούτοις τὸ ἀληθές. ὑπὲρ τὴν ἀρχὴν τοῦ
[illegible] μετὰ· ἀλλὰ δὲ ποιοῦν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τινος ἐλέγετο
καὶ τὸ σημειούμενον· τοῖς οὖν νῦν τὸν γὰρ ἐποίησεν
ὅτι· τοῖς δὲ χριστοῦ διάφορον [illegible]· ἐπεὶ δὴ καὶ θεοῦ
λόγος ὢν καὶ πάντων προσέχων ὅτι ἐποίησεν [illegible]
[illegible] τὸ τοῦ δούλου μορφήν· χεῖρας μὲν καὶ χεῖ-
ρας λέγεται διὰ τὸ ἀνθρώπου· διαβαίνει δὲ δὲ τὴν [illegible]
[illegible] ἐξ ὕδατος ποιητικὸς αὐτός· καὶ τὸ καὶ ὡς θεός· ἐ-
πειδὴ ἔκρυψεν γὰρ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· οὐχ ἵνα τὴν [illegible]

τὸν θεοῦ φύσει υἱὸν τὴν τοῦ δούλου καταχεῖσθαι μορφῇ· ὁ δὲ ἵνα τὸ οἰ-
κεῖον ἀφῇ· τοῖς ταῖς αὐτοῦ τοῖς ἰδιώμασι κεκλῆσθαι θεόν· ἀλλ' ἵ-
να τὸ δοῦλον εἰς τὴν τῆς κυριότητος ἀναρπάσῃ τιμήν· καὶ
εἰς τὴν οἰκείαν ἀξίαν μετασκευάσῃ τὸ τιμώμενον· ἐ-
πεὶ πῶς ἀδελφοὶ καλούμεθα Χριστοῦ· πῶς δὲ υἱοὶ θεοῦ χρηματί-
ζομεν· ἐπειδὴ ἡμῖν ὡμοιώθη αὐτὸς γνησίως ὁ τοῦ θεοῦ λόγος·
ἐὰν δὲ λαλούσης ἀκούσῃς τῆς θείας γραφῆς· ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν
καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός· καὶ τὴν τοῦ θεοῦ προσηγορίαν εἰς τὸ τοῦ
πατρὸς πρόσωπον ἀναφέρῃς· συνεισάγεται γὰρ καὶ υἱός· ὁ
τοῖς [illegible] τοῦ υἱοῦ συνάπτων καὶ πατρὶ καὶ κύριον εἶδεν αὐτὸν
καὶ ὅτε γέγονεν ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ· οὐ γὰρ [illegible] ὅμως
οὐδὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν ὁ υἱὸς ἀφίσταται· ἃ γὰρ ἂν ἐργά-
ζεται ὁ πατήρ· ταῦτα πάντως ἐστὶν ἔργα τοῦ υἱοῦ· καὶ ἅπερ ἂν
ὁ υἱὸς ἐπιτελεῖ· ταῦτα πάντως ὁ πατὴρ ἐργάζεται· διὰ τοῦτο
φησὶν ὁ σωτήρ· ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτός· γίνεται τοίνυν κύριος καὶ Χριστός· ὅτε
καὶ αὐτὸς γέγονεν· καὶ διὰ τοῦτο χρηματίζει δοῦλος· εἰ καὶ ἦν θεός
καὶ ἐστί· οὐ γὰρ ἀπλῶς ἀληθῶς ὁ ἅγιος ἔφη μαθητής· κύριον αὐτὸν
καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός· ἀλλὰ προσέθηκεν· ὅτι τοῦτον τὸν Ἰησοῦν
ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· χρὴ δὲ πάλιν εἰς τὴν τῶν γεγραμμένων
ἀκρίβειαν ἀφορᾶν· οὐ γὰρ εἴρηκεν ὅτι ἐποίησεν ἑαυτῷ
λόγον τὸν υἱόν· ἀλλὰ καὶ κύριον καὶ Χριστόν· ὅπερ οὐ καὶ χρῆσιν σημαίνει
τοῦ εἶναι· ἀλλὰ τὴν ἀπόδειξιν εἰς [illegible]· ὅτι
δὲ γέγονε κύριος καὶ Χριστὸς ἐπὶ τοῖς αἰωνίοις προσθεῖται.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Κ(ύριο)ν αὐτὸν καὶ Χ(ριστὸ)ν ἐποίησεν ὁ θ(εό)ς· οὐκ ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγών· ἦν γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἀξιώσεως ταύτης ὁ τοῦ θ(εο)ῦ λόγος· καὶ [illegible] ἐποίησεν κατὰ τὴν [illegible] ἐπ[illegible] γὰρ μὴ [illegible] ἀναγκάζονται. τότε πρῶτον δὲ δεῖξαι τὸ τοῦ θ(εο)ῦ λόγου· ὅτε καὶ γέγονεν αὐτὸς δι᾽ ἃ ἐποίησεν, διὰ τὸ ἀποδεῖξαι νεκρῶν(?)· οὕτε γὰρ αὐτοῖς ὁ Πέτρος τοῖς Ἰουδαίοις πρὸς διαλεγόμενος ἔφασκεν· Ἰ(ησο)ῦν τὸν Ναζωραῖον ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θ(εο)ῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις καθὼς αὐτοὶ οἴδατε· γνωστὸν διὰ τῶν ἔργων δείκνυσιν [illegible] χάριν ἑαυτοῦ π(ατ)ρὸς τὸ ἀξίωμα· καὶ γίνεται τῶν πιστευόντων εἰς αὐτὸν ἀναδείκνυται· ὅτι καὶ αὐτός ἐστιν ὁ Χ(ριστό)ς· δι᾽ ὃ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπεφθέγξατο(?)· εἰ μὴ πιστεύετε [illegible] τοῖς ἔργοις μου πιστεύετε· ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ π(ατ)ρὶ καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί· καὶ πάλιν· εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ π(ατ)ρός μου μὴ πιστεύετέ μοι· ἀλλὰ διὰ τὸ δύνασθαι τὰ ἔργα ποιεῖν τοῦ π(ατ)ρὸς καὶ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὸν π(ατέ)ρα· εἶναι τε ὁμοίως ἐν π(ατ)ρὶ θ(εο)ῦ [illegible] ἀναδείκνυται· καὶ [illegible] τὸ γέγονεν τῶν ἐπ᾽ αὐτὸν πιστευόντων κ(ύριο)ς· ἐφάνη δὲ καὶ αὐτὸς ὢν Χ(ριστό)ς· [illegible] θ(εο)ῦ [illegible] ποιήσασθαι λέγεται κ(ύριο)ς· καὶ τοῦτο ἔχει καλῶς· [illegible] διὰ τῶν ἔργων γνῶναι οὗτος καὶ [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] κατὰ τὴν [illegible] [illegible] ἀξιώματος καὶ [illegible] π(ατ)ρὸς δεδωκέναι

μεταμορφούμενος ὡς θεός· ἐπειδὴ ὅλως ἠθελήθη τοῦ ὑπερέχων υἱός, γέγονεν ἄνθρωπος· οὐ τότε πρῶτον τὸ εἶναι κύριος ἀρξάμενος. τοῦ γὰρ θεὸς καὶ κύριος· ἀλλ' ὅτε παρὰ τοῖς [illegible] ἐγένετο, τότε γνωστὸς καὶ ἐπὶ τοῖς πᾶσι κύριος::

ἀπόδειξις ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς

ὅτι καὶ ὁ λόγος κύριος καὶ θεὸς καὶ βασιλεύς::

Ὁ Ἀβραὰμ αὐτὸν προσκυνεῖ ὡς κύριον· ὁ Μωυσῆς ὁ μέγας φησί· καὶ κύριος ἔβρεξε παρὰ κυρίου πῦρ καὶ θεῖον ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα. ὁ ψαλμῳδὸς πάλιν εἶπεν ὅτι [illegible]· καὶ πάλιν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· καὶ πάλιν· ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· ἐδείχθη καὶ πρὸ τῆς ἐπιδημίας βασιλεύων καὶ κύριος ὢν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· πῶς οὖν ὁ λόγος ἦν τοῖς τῆς [illegible] τῆς οὐσίας αὐτοῦ φησὶν ὁ [illegible]· γέγονε γὰρ [illegible] κύριος τῶν [illegible] εἰς τὸν ἑαυτοῦ [illegible]· ὅτε [illegible] πάντων [illegible] ἐπεδήμησε Χριστὸς καὶ κύριος::

ἀλλὰ τοῦτο ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἔχουσι τὸ ὑπόδειγμα::

Εἰ ὁ ἀπόστολος λέγει τὸ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν· ὁ δὲ τοῦτο [illegible] καὶ τῆς [illegible]· οὕτως [illegible] αὐτοῦ [illegible] νομίζειν ὅτε καὶ κύριος ἐπεδήμησε [illegible]· [illegible] αὐτὸς [illegible] τὸ εἶναι τότε προσλαβών· ἀλλ' [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible] καὶ ἐπὶ Χριστοῦ· [illegible] πάσης τῆς [illegible] ἀπὸ [illegible] φθορᾶς::

γέγονεν αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος [illegible] τῷ πατρὶ· γέγονε τῆς
ταπεινῆς ἡμῶν ἀπαλλάξαι φύσεως πεπληρωμένης· καὶ ἐχρί-
σθη δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ· ἵνα δι' αὐτοῦ φθάσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ
τοῦ χρίσματος δύναμις· γέγονε γὰρ πρωτότοκος τῆς
φύσεως ἡμῶν ἀληθῶς καὶ αὐτὸς χριστὸς [illegible] χαρισμάτων
ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ ὡς ἐν ἀπαρχῇ καὶ πρὸ θεοῦ· θεὸς γὰρ ἦν ὁ
λόγος·· ἄλλως τοῦτο:
Γέγραπται καὶ φησὶν ὁ μακάριος δαβίδ· [illegible] εἰς θεὸν ὑπερουρανι-
ον· καὶ [illegible] καὶ [illegible]· ἀλλ' ἐν-
τολῆς οὐκ [illegible] πρὸς οὐσίαν [illegible]·
ὅτι [illegible] γέγονεν [illegible]· αὐτὸς γὰρ [illegible] καὶ αὐ-
τῶν [illegible]· γέγονε [illegible] δι' αὐτοῦ εἰς
θεὸν ὑπερουράνιον· [illegible]· ὡς πρὸ οὐ-
σίας [illegible] αὐτοῦ τὸ γένεσθαι· πλὴν [illegible] καὶ προσ-
[illegible]· οὕτω καὶ ὁ χριστὸς· [illegible] καὶ βασιλεὺς ὡς θεὸς γέ-
γονε καὶ [illegible]· ὅτι τοῦ [illegible] ἡμῶν [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν πατέρα
[illegible] τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· [illegible]
[illegible]· πάντα γὰρ ὅσα περὶ τὴν αὐτοῦ
φύσιν [illegible] ἔργα [illegible]·
[illegible] β
Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδεὶς
οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν· οὐδὲ ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ πατὴρ
μόνος: ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν [illegible] χ·

Καὶ πῶς φησὶν εἶναι καθ' οὐσίαν ὅμοιος ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ ὁ λέγων, μὴ εἰδέναι τὴν ἡμέραν τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ τοῦ τοῦ πατρὸς εἰδότος ὡς φησὶν αὐτός· πολὺ γὰρ δὴ τοῦτο τὸ ἀνόμοιον φαίνεται.

Ἑρμηνεία τῆς [illegible] :: παρὰ τοῦ Χριστοῦ ::

Εἰ αὐτός ἐστιν ὁ ποιητὴς αἰώνων καὶ χρόνων καὶ καιρῶν· ἐπειδὴ [illegible]. πῶς μόνην τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἀγνοεῖν [illegible] κεῖνται· πῶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτὸς ἐποίησε μὴ εἰδέναι δύναται· ἰστέον ἐξετάσαι τὰ ἑρμηνεία παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ [illegible] [illegible]· ὁ δὲ πατὴρ οἶδεν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν εἰ θεός· [illegible] ἑαυτὸν [illegible] μὴ εἰδέναι λέγει. ἐγὼ [illegible] πάντα πρὸ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας [illegible] σαφῶς καὶ φησίν· ἔσται καὶ τότε· συμβήσεται δὲ ἐκεῖνο· εἶτα τὸ τέλος· [illegible] πρὸ αὐτῆς ὅλως, καὶ αὐτὴν ἐπίσταται. μετὰ γὰρ τὰ ἑρμηνεία παρ' αὐτοῦ [illegible]. ἀλλὰ τὸ τέλος ἐστί· τέλος δὲ τοῦ αἰῶνος [illegible] [illegible] ἡμέρα. τὸ ἀγνοεῖν ἔφησεν οἰκονομικῶς· ἀποσοβῶν [illegible] τὴν αἰσθητικὴν τὴν [illegible] λέξιν· διὰ τοῦτο γὰρ εἶπον τὸ μὴ εἰδέναι τὸ [illegible] ::

ἄλλο διήγημα [illegible] ::

Εἰ ταῖς τοῦ πατρὸς φωναῖς· ἀνάγκη τὸν χρόνον ἐξετάζεσθαι καθ' οὓς ἑρμηνεία παρ' αὐτοῦ· οὕτω γὰρ [illegible] διαφορὰν [illegible]· [illegible] πρὸ τῆς [illegible] ὁ τοῦ θεοῦ λόγος [illegible] [illegible] πατρὸς [illegible] περὶ [illegible] [illegible]· [illegible] τῆς [illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible] [illegible] [illegible]

ὁ λεγόμενος ἀλέξ(ανδρος)· δύναμις [illegible] φωνῆς· γνοὺς τοίνυν καὶ αὐτὸς
ἑαυτοῦ [illegible]· πῶς οὐ καὶ ὁ πλοῦτος δὲ τὴν αὐτοῦ [illegible] φέρειν
τὰ αὐτοῦ ἀπεμπολᾷ· τοῦτο γάρ ἐστι τὰ αὐτοῦ ἀποδέχεσθαι
τῆς οἰκονομίας τοῦ λόγου· ἀμέλει γὰρ οὐ γέγονεν αὐτὸς ἀλλά-
ττεται πάντως ὥσπερ· ἀλλὰ γέγονεν αὐτὸς συγχωρεῖται [illegible] καὶ
ὡς αὐτός· οὐδὲ γὰρ αὐτὸν αἰδούμενος δὲ τὸν τῆς [illegible] λό-
γον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκονομίας· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ
[illegible] ἀπεμπολεῖν· καὶ χρυσὸν ἐβούλετο πολὺ [illegible] δὲ
τὴν [illegible] τοῦ χριστοῦ· ἔδοξεν μὲν οὖν τοῦ λόγου [illegible]
γος εἶναι τὸ ἀπαλλάξαι τῶν ἐξ αὐτοῦ [illegible] καὶ τὴν ἀρ-
χὴν καὶ τὰ [illegible]· [illegible] ὁ χρόνος· καὶ ὁ ποιῶν
αὐτοῦ οἶδεν πάντως καὶ μέχρι τίνος αὐτῷ τὸ [illegible]
[illegible]:: ἄλλο:

[illegible] πρὸς τὸν ἑαυτοῦ [illegible] διαγγέλλων· [illegible]
τὴν ὥραν· δέξαι [illegible] τὸν υἱόν· [illegible] οἶδεν [illegible]
ὥραν [illegible]· [illegible] ἀπαλλάξαι καὶ [illegible]
νειν· τὸν ὡς αὐτὸς [illegible] μὲν φησὶ διὰ τὸ τῆς [illegible]
πρέπον· οἶδεν δὲ πάντως ὥσπερ· χρὴ δὲ οὐ διὰ τὴν [illegible]
αὐτὴν φωνὴν κατηγορεῖν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ εἰ [illegible]
ἄγνοιαν αὐτῷ προσάπτειν τινάς· [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τὴν φιλανθρωπίαν· οὐ [illegible] διὰ τὴν [illegible]
ἀγάπην· δι' ἣν τὴν ἑαυτοῦ [illegible]· ὥσπερ πάν-
τα φορέσαι τὰ [illegible]· οὕτω καὶ ὑπέσχετο καὶ τὴν ἄγνοιαν::

ἄλλο διηγηματικόν:

Ἐρωτητέον τοὺς χριστομάχους· ὅτου δὴ χάριν ὅσπερ ἀγγέλων
καὶ υἱοῦ ὀνομάζων οὐδαμοῦ τοῦ πνεύματος ἐποιήσατο μνήμην.
οὐ γὰρ εἴρηκεν οὐκ οἶδεν τὸ πνεῦμα· ἀλλʼ οὐκ οἴδασιν ἄγγελοι· οὐκοῦν
δῆλον ὅτι υἱὸς ἀποκεκαλυμμένως· οὐ γὰρ προστέθεικεν τὸν θεόν· δῆ-
λον οὖν ὅτι τὸ ἀγγέλων μὴ εἴρηκεν μόνον ὡς κτίσματα. τὸ πνεῦ-
μα δὲ τοῖς μαθηταῖς οὐ θηλύζων· ἀλλʼ ἵνα λόγον οἰκονομίας ἀπό-
ρρητον. τίς γὰρ ἐγνώρισεν νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο.
ἵνα μὴ φαίνηται κρύπτων αὐτοὺς καὶ διὰ τοῦτο λυπήσῃ· καὶ τὸ
υἱὸν εἴρηκεν μὴ εἰδέναι οὕτω σωματικῶς λέγων μὴ περὶ ἑαυτοῦ
λέγων ὡς περὶ αὐτοῦ· φυλάττων δὲ πάντως ἑαυτῷ τὸ εἰδέναι
πάντα ὡς θεός· διὰ γὰρ τοῦτο οὐδὲ τὸ πνεῦμα εἴρηκεν μόνον.
ἐπεὶ γὰρ τὸ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καθὼς γέγραπται καὶ τὰ βάθη
τοῦ θεοῦ. οἶδεν δηλονότι πάντα τὰ τοῦ αὐτοῦ· καὶ εἰ τὸ πνεῦμα
τὸ πάντα εἰδὼς, καὶ πάντα περιεργάζεσθαι δυνάμενον
παρὰ τοῦ υἱοῦ λαμβάνει· ἐκεῖνος γάρ φησιν ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται.
πῶς ὁ λόγος ἀγνοεῖ ὁ τοῦ πάντα εἰδότος πνεύματος χορηγός:: ἄλλο:
Εἰ πάντα διʼ υἱοῦ πατὴρ ἐργάζεται καθὰ φησὶν ἡ γραφή· χωρὶς
γὰρ αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἓν δὲ τῶν πάντων ἐστὶ καὶ τὸ ὁ-
ρισθῆναι τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν· καθʼ ἣν ὁ κόσμος ἐξ
τὸ τέλος· ὥρισται δηλονότι καὶ τέτακται καὶ τοῦτο διʼ υἱοῦ.
τὸ δὲ ὁρισθὲν διʼ αὐτοῦ πῶς ἀγνοεῖν δύναται· γινώσκει ἄρα
ὡς θεός· καὶ μὴ ἀγνοεῖν λέγει καθὸ γέγονε σάρξ· καὶ τὰ ἀνθρώπῳ πρέ-
ποντα ἐφθέγξατο:: ἄλλο:
Εἰ πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ καθὰ φησὶν αὐτός· ἔχει

τοῦ

διὸ ὁ πατὴρ τὴν γνῶσιν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας ἐκείνης· ἀλλὰ
δηλονότι ταύτην καὶ ὁ υἱός· ὅλως γὰρ [illegible] ἔχει· πάντα
ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν·: ἄλλο·

Εἰ ἀληθεύει λέγων, ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· οἶδεν ὁ
τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν ὁ πατήρ· οἶδεν δηλονότι
καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ ὤν (?)· καὶ οὕτω γινώσκει τὰ ἐν αὐτῷ καὶ
ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν ἴδιον πατέρα·: ἄλλο·

Εἰ καὶ ἀπαύγασμα (?) τοῦ πατρὸς εἶναι λέγεται ὁ υἱὸς καὶ ἐστιν· τὸ δὲ οἶ-
δεν ὁ πατὴρ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἀγνοεῖ δὲ ὁ υἱός, πῶς
τὸ ἀγνοοῦν τοῦ εἰδότος φορεῖ τὸν χαρακτῆρα· ἀλλ' ἐστὶν
εἰκὼν τοῦ πατρός· καὶ οἱ χαρακτῆρες (?) [illegible] ἔοικεν
ἄρα καὶ κατὰ τοῦτο τῷ πατρί· καὶ ὥσπερ οἱ [illegible] ὅλως αὐτός·:

ἄλλο· Ὁ μὴ εἰδέναι λέγων τὸν υἱὸν καθ' ὃ λόγος ἐστὶ τὴν ἡμέραν καὶ
τὴν ὥραν ἐκείνην, ὑπέχει (?) τῶν αἰσχίστων (?) τῆς βλασφημίας ἐγκλη-
μάτων τὰς δίκας (?)· εἰ γὰρ οἶδε τὸν πατέρα, καθά φησιν αὐτός,
τὴν ἀρχὴν (?) καὶ τὸ τέλος εἰδέναι τῆς κτίσεως· μεῖζον (?) οὖν κτίσεως
ἔργον τὸ γινώσκειν τὸν πατέρα, ἢ τὸ εἰδέναι τὸ τῆς κτίσεως τέλος
ἀποδοῦναι (?) τῆς βλασφημίας τὴν κόλασιν· εἰ δὲ πάσης
κτίσεως ὑπεραναβέβηκε τὸ γινώσκειν τὸν πατέρα, πῶς ὁ τὸ
μεῖζον εἰδὼς ἀγνοοῖ τὸ ἧττον·:

ἄλλο διηγηματικόν (?)·:

Οὐ καὶ γινώσκει ὁ λόγος; ὁ δὲ λόγος ἐστὶ καὶ σοφία τοῦ πατρός· τὸ γὰρ οἶδα
φησίν· ἀλλὰ δηλοῦν (?) τῷ ἑαυτοῦ τὸ αἴτιον· ὦ μέγιστα πρέ-
πει τὸ ἀγνοεῖν (?)· γέγονε γὰρ αὐτὸς τοῦ λόγου· ἐπεὶ δὴ γὰρ [illegible]

τιμῇ περιβάλλετο τὸ πρᾶγμα· διὰ τοῦτο καὶ τὴν κρίσιν [illegible]
ἔχειν ἐσχηματίζετο. ὅτι γὰρ [illegible] καὶ [illegible]
τὸ ἀγνοεῖν περιτίθησι· [illegible] ἐξετασθῆναι· [illegible]
καὶ [illegible] τὴν [illegible] καὶ τοὺς χρόνους [illegible]
αὐτοῦ. καὶ [illegible] ἔφασκεν· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]. ἐπειδὴ [illegible] γρη-
γορεῖτε οὖν καὶ ὑμεῖς ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν
ἔρχεται. καὶ πάλιν· ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
[illegible] δὲ [illegible] κατὰ λόγον εἰσίν. [illegible]
[illegible] οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ἔρχομαι. καὶ ᾗ οὐ δοκεῖτε
ὥρᾳ [illegible] παραγίνομαι. ἐπειδὴ δὲ [illegible] τὸ
μὴ εἰδέναι τὸν καιρὸν ἢ τὴν ἡμέραν [illegible] τοῦ-
το [illegible] εἰσὶ [illegible] ἄλλως [illegible] λόγος· ἀγνοεῖν
δὲ λέγων κατὰ τὸ ἀγνοεῖν [illegible] αὐτῷ [illegible] τὴν ὁμοί-
ωσιν [illegible]: ἄλλο:

Εἰ καὶ τῆς [illegible] τῆς [illegible] τὸ καλὸν [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible] τὴν ἡμέραν [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] τὴν [illegible] καὶ τῆς [illegible] τὴν ἡμέραν
καὶ τὴν ὥραν· [illegible]. καὶ
[illegible] σημαίνει:

Ὅτι εἰς τὸ περὶ δὲ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας

ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν·

οὐδὲ ὁ υἱός· εἰ μὴ μόνος ὁ πατήρ:·

Ὅταν ἐνθάδε γραφὴ λέγῃ περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν χριστοῦ· ὅτι καὶ ἐπεί-
νασεν καὶ ἐδίψησεν καὶ ἐκοπίασεν ἀπὸ τῆς ὁδοιπορίας·
καὶ ἐκάθευδεν ἀληθῶς ἐν τῷ σκάφει· καὶ τὰ τοιαῦτα
οἱ χριστομάχοι· σκανδαλίζονται ἄρα λέγειν καὶ ταῦτα ὑπομεῖ-
ναι τοῦ θεοῦ λόγον· ἀλλ᾽ οὖν ταῦτα μὲν ὡς τῆς αὐτοῦ σαρκὸς ἴδια
προσάπτεσθαι τὰ πάθη· ἔξω δὲ αὐτῶν ὁμολογοῦσιν εἶναι
τὸν τοῦ θεοῦ λόγον· ὁ λόγος ἐστὶν· ὡς πρέπον συγχωρεῖ ἐν τῇ
ἑαυτοῦ ὡς αὐτοῦ γενομένῃ μετ᾽ αὐτῶν· καὶ πεινῆν καὶ διψῆν καὶ
τὰ ἄλλα πάσχειν ἀπὸ [illegible] περὶ αὐτοῦ· τὸ αὐτὸν δὲ [illegible]
ἀνθρώπου [illegible] ὅπως δοξάζεσθαι [illegible] ὡς αὐτὸς λέγει μετ᾽ αὐτῶν
ἐγένετο· ὅτι ταῦτα αὐτοῦ [illegible] ἐφόρεσε σάρκα· οὐδὲ [illegible]
[illegible] ὡς σοφία καὶ λόγος ὢν τοῦ πατρός· [illegible] φησὶ
[illegible] καὶ [illegible] ὡς αὐτός:·

ἀλλὰ διὰ τοῦ [illegible] ὁ σωτὴρ [illegible]
[illegible] ἐνταῦθα [illegible]
[illegible]:·

Λέγει πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ὁ σωτήρ· Λάζαρος ὁ φίλος
ἡμῶν κεκοίμηται· καὶ τοῖς μαθηταῖς [illegible] αὐτοῦ
περὶ τούτου· [illegible] τὸν [illegible] · [illegible]
[illegible] οὐδὲν ἀλλὰ [illegible] μαθηταῖς ἔρχεται πρὸς τὸ
[illegible] αὐτὸν καὶ [illegible]
αὐτὸν· ὅτι [illegible] κεκοίμηται· [illegible]

τὴν δὲ ἐκείνην τὸ ῥῆμα· ἐγὼ οὐκ οἶδα· ἀποθανοῦμαι γὰρ τὸ εἰπεῖν οὐκ εἰδέναι. τοῦτο δὲ φησίν· ὥσπερ οὖν οἰκονομῶν τινὸς τὸ εἰπεῖν καὶ τὸ μὴ εἰδέναι προσποιεῖται Λαζάρου ἔθαψαν· οὕτω καὶ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας· καί φησι μὴ εἰδέναι· χρησιμεύει καὶ φησὶν· οἰκονομικῶς τοῦτο οὐκ οἶδεν ἢ ὡς θ(εό)ς·

ἄλλο τὴν αὐτὴν ἔχον διάνοιαν·

Περὶ ταύτης μάλιστα κατασκευάζων τῆς φιλοσοφίας γνώσεως ὁ σωτὴρ ἐκέλευσε τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· ἵνα μὴ λέγωσιν οἱ ἄλλοι εἶναι τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ· ἀποκεκαλυμμένου δὲ πατρὸς καὶ ἐρωτῶντος σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος· ἐπήγαγεν αὐτῷ· ὅτι μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ· ὅτι ὁ πατήρ μου ἀπεκάλυψέ σοι· [illegible] τοῖς ἐκείνοις· οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ φωνήν· ἐπεὶ δὲ υἱοῦ πάντα πατὴρ ἐργάζεται. τὸ δὲ τῶν ἔργων καὶ τὸ ἀποκαλύψαι· αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποκαλύψαι τὰ τέλη φαίνεται τὰ παρὰ τοῦ πατρός· πῶς οὖν ἐὰν ἀποκαλύψαι ὡς φησιν ἔσωθεν ἵνα μὴ λέγωσιν· οὐκοῦν οἰκονομικῶς τὸ προσποιεῖν τῆς ἀγνοίας τὸ σχῆμα· ἰδὼν γὰρ ὁ πατὴρ εἰς μεγάλου ἔργου οἰκοδομὴν προστεθειμένην τὴν πόλιν· ἵνα ἀποδέξωμεν αὐτὸν τὴν αἰτούμενον· [illegible] τὴν πόλιν·

ἄλλο δὲ [illegible]·

Ὁ συνεργὸς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας ὁ υἱὸς ἐπὶ χρόνος ἐστὶ καὶ θεῖα· ἀλλ᾿ ἵνα μὴ λύπῃ τοῖς τὸν μαθητὰς ὡς ἐθελήσας ἀποκρύψασθαι τὴν παρουσίαν προσποιεῖται ποιεῖν τὸ οὐκ εἰδέναι φησὶν ὡς αὐτὸς ἐγνωκὼς ἔχων

ἐ τοῦτο [illegible] διὰ τὸ [illegible] καὶ τοὺς γέγραπται

καὶ τὰς [illegible] [illegible] ὅτι γὰρ [illegible]

[illegible] τὸ καὶ [illegible] τοῦτο [illegible]·

καὶ τὸ συνεχὲς [illegible]· [illegible] ἀναβαίνειν

[illegible]· [illegible] αὐτὸν [illegible] τὸ [illegible]

ἔσται· καὶ [illegible]· [illegible]

[illegible] λέγων· [illegible] χρόνος [illegible]

ὅπερ [illegible]· [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible]· καὶ [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible] διὰ τὸ [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible]: ἄλλο:

Ὅτι [illegible] λέγων πρὸς τὸν αἰθέρα

[illegible]· πρὸς [illegible]· [illegible]·

καὶ [illegible]· [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible] οἰκονομίας [illegible] διὰ [illegible]·

[illegible] λόγος [illegible]

πρὸς [illegible] οἰκονομ[illegible]

[illegible] λέγει [illegible] ὡς αὐτὸς [illegible]

[illegible]:

ἄλλο διὰ [illegible] οἰκονομι[illegible]

ἐπὶ τὴν τοῦ ἀγνοεῖν σχηματιζόμενος ὁ σωτήρ.

Ὅτε καὶ τὴν εἰρήνην ὁ σωτὴρ ἀπολείψειν ἐβούλετο τοῖς ἀκολου-
θοῦσιν αὐτῷ λέγει πρὸς Φίλιππον· πόθεν αὐτὸν ἐζήτει.
καὶ ἔτι μὴν ὡς ἀγνοοῦντος τί εἴποι δι' αὐτῆς τὸν πατέρα τὸν δὲ πα-
ραχρῆμα λέγων ὁ διαγινώσκων· τοῦτο δὲ ἤδη παρὰ τῶν
τοῦ Φιλίππου. αὐτὸς γὰρ ἤδη ἐπυνθάνετο τοῦτο ἐπιστάμενος ὡς
ἀγνοῶν ἠρώτα. ἠρώτα καὶ νῦν χρησιμεύων τοῖς μαθηταῖς συγ-
χωρεῖν αὐτοῖς μὴ ἀγνοεῖν λέγων τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν.
καὶ οὐ ψευδόμενος τοῦτό φησιν· ἀλλὰ γὰρ ὡς ἄνθρωπος λόγος δυνατὸς
καὶ ὡς αὐτὸς ἀγνοεῖν. ἵνα καὶ πάντα τῆς ἀνθρωπότητος ὁμοιωθῇ.
καὶ τὴν τοῦ πατρὸς φωνήν:

Ἐπεὶ δὲ τὸ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας
ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν
ὁμοίως· οὔτε ὁ υἱός. εἰ μὴ μόνος ὁ πατήρ: ἀλλο
πρὸ τούτοις ὡς αὐτὸν ἀγνοεῖν λέγουσι:

πάντως φησὶν οἶδεν ὁ πατήρ οὐ πάντως δὲ ὁ υἱὸς καὶ τὴν αὐτοῦ φωνήν.
ταύτῃ γὰρ μάλιστα πρὸς ἀπόδειξιν χρήσασθαι νομίζουσιν· εἰ μόνον
οἶδεν μὲν ὁ πατὴρ τὴν ὥραν ἐκείνην· ἀγνοεῖ δὲ ὁ υἱός, πῶς τῆς
αὐτῆς ἔσται φύσεως τῷ πατρὶ ὁ μὴ πάντα ἴσα εἰδὼς τούτῳ:

πρὸς ταῦτα λύσις:

Εἰ μὴ πάντα οἶδεν ὁ υἱός καθ' ὃ ἐστὶ ἀρχόμενος λόγος καὶ πάντα
δύναται λέγειν· ἀνάγκη τοῦ ἀγνοεῖν γραφὰς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐρευνᾶσθαι λέγοντος περὶ αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ τὰ πάντα
περιγινώσκων αὐτόν. καὶ γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἐστὶ

συλλογίζεσθαι ἡμᾶς· οὐδὲ γὰρ ἔχω ὑπάρχει τὸ πάντα συγχωρεῖ.
ὁ δὲ ἀγένητον τοῦτο λόγος, πῶς οὐ δὲ τὰ πάντα· ἀλλὰ δεῖ
πάντως τοῖς τὸ ἀγένητον ἀγένητον εἶναι φασί· καὶ οὐδὲ τὰ
πάντα ὁ λόγος· τὸ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνάγκη καὶ τὸ πλῆθος κινεῖσθαι.
μεταβολὴν οὐκ ἔστιν ἀναστρέφειν τὸ ὄντα φύσει· οἰκο-
νομεῖ γὰρ ὅτι μὴ ἀδύνατον λέγων τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν
ἐκείνην· καὶ οὐ κατ' ἀγένητον αὐτοῦ·· ἄλλο··

Εἰ ἀγένητος λέγων ὁ πατὴρ· ὅτι πάντα γινώσκει καὶ τὰ ἐσχά-
τα ἐκείνου αὐτοῦ· ἐπειδὴ περὶ τοῦ υἱοῦ λέγουσι
φησιν· τὸ δὲ τῶν πάντων καὶ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῖς υἱοῦ τοῦ-
του ὅτι ὁ φθέγγεται ἔχων τὰ πάντα τὰ ἐσχατώτατα··

ἄλλο: Εἰ μὴ δὲ ἔφημεν εἶναι καὶ ποσότητα τὸ λέγειν ἐγνωκέναι τὰ
πάντα οὕτω τοῦ υἱοῦ ἐχόντων καθ' ἡμᾶς καὶ οὕτως· ἀλλὰ δεῖ
ἀσφαλέστατα τοὺς ἐρωτῶντας περὶ αὐτοῦ· ἐξ αὐτοῦ
θεωρήσωμεν τοῦ πράγματος ἀπαντᾶν τοῖς κινοῦσι
ἐπιδείξασθαι καταδηλοῦν ὡς περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τῆς
βασιλείας· ποίαν ἔφη τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀγνοεῖν
ὁ υἱός· ἐκείνου ἐκείνην ἐκείνην ἀγνοεῖ· οἶδεν τοὺς αἰῶνας τὰ
δεύτερα καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς καιροῦ· καὶ πῶς ὁ εἰδὼς τὴν πρὸ
αὐτῆς οὐκ οἶδεν ὅτι μετὰ οἶδεν εἴπερ ἀγνοοῦμεν κα-
ταβαίνει· ὅμοιον γὰρ ὡς περὶ ἄλλης λέγει καὶ ἀδύνατον
ἀλλὰ αἰσθητικοῦ ποιεῖ ἔχει τῶν ζώων τοῖς ἄλλοις τοιοῦτ.
πρόδηλον γὰρ ὅτι εἰ τοῦτο πάντως ὁ δεῖνα καιροῦ.
ἐκεῖνον οἶδεν τὴν πρὸ αὐτῆς πῶς οὐ καιροῦ καὶ αὐτήν.

πῶς ὁ τὰ σημεῖα πρὸ τοῦ τέλους ἔσεσθαι λέγων οὐκ οἶδεν
ὅτι μετὰ τὰ σημεῖα τὸ τέλος· πάντα γὰρ χάριν τῶν γραφομένων αὐτὸν τοι-
δε χρήζοντα οἱ τῆς ἀληθείας τολμῶντες καταψεύδεσθαι· οἱ
δὲ ἐν γὰρ τῷ τὰ πάντα ὁ υἱός· καὶ οἰκονομικῶς ἀγνοεῖν λέγει·

• κ(αὶ) τοῦ : τοῦ :•

Ἔστι τὸ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν· καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τὸ πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ δὲ τὸ οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁμοίως εἰσὶ ῥητά· — liber .10 — τοῦ :

• ἀντίθεσις αὐτῶν ἀρειανῶν :•

Καὶ πῶς οὖν δύναται φησὶ κατ' οὐσίαν ὅμοιος εἶναι τῷ πατρὶ ὁ υἱὸς ὁ λέγων· εἴληφα πάντα παρὰ τοῦ πατρός· ἔχων γὰρ οὐκ ἂν ἐδέξατο· ἐλάττων γὰρ φαίνεται λαβεῖν ὡς αὐτός φησιν· ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲν ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ: — ἄλλο

πρὸς τοῦτο λύσις :

Ὅταν οὖν ἀκούσῃς λέγοντος τοῦ υἱοῦ· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα τοῦ πατρός ἐστι· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀκούεις· ἐγὼ οὐδὲν ἔχω καθὸ ἔχει ὁ υἱὸς ἐξ ἑαυτοῦ· ἔχει καὶ ὁ πατὴρ τοῦτο· καὶ πάντα ἔχει φυσικῶς ὁ πατήρ· ἔχει τοῦτο καὶ ὁ υἱός· διὰ γὰρ τοῦτο τὸν ... ἔχειν δύνασθαι λέγοντος τὸν υἱὸν πεπλάσθαι τοῦτο καὶ τοῦ πατρός· ἵνα ἔχων φαίνηται τὰ τοῦ υἱοῦ· εἰ δὲ τοῦτο φανερόν, διὰ τὴν ζωοποιὸν ... καὶ ἐνδεῖσθαι τὸν υἱὸν ὅσα καὶ ὁ πατήρ· τοῦ πατρὸς γὰρ εἴρηκεν εἶναι πάντα τὰ ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸς ἔχειν πάντα τὰ τοῦ πατρός :

ἄλλο δὲ ἦν ἡ γνῶσις τί ἐστιν [illegible]

Οὐδὲ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν ἀληθεύειν λέγεται παρὰ τοῦ πρός τι·
ἔχειν γὰρ φωνὰς ἰδίως οὐ αὐτοῦ λόγος καὶ αἰσθήσεις καὶ πάν-
τα τὰ αὐτοῦ δῆλα μόνον τοῦ εἶναι καὶ λέγεσθαι πρός τι· λέγω ὅ
ἀληθεύειν παρὰ πρός τι· πρὸς ἀναφορὰν ὡς ὅτι ταῖς τῶν αἰσθητῶν
ἐννοίαις· ἵνα δὲ μᾶλλον τὸν νοῦν θεωρῶν πάντα τὰ τοῦ πρός τι
ἔχοντα αὐτῆς τῆς αἰτίας [illegible] ἀντιστρέφοντος καὶ [illegible]
τὸ ἀντίθετον· νομίσαι τοῦ αὐτοῦ εἶναι πρός τι καὶ νοῦν· καὶ δὲ τὸ
[illegible] πάντων αἰτίοις· διόπερ ὡς ἀληθεύειν φησί·
παρὰ τοῦ πρός τι φωνὰς τοῦτο ἔχων· ἵνα ὁ λόγος ἐστὶ φύσεων
[illegible] ἀντιστρέφων δὲ τὸ δεχόμενον [illegible]
[illegible] ἀντίδοσιν· ἐκ τούτου ἀντίθεσιν
διαστημάτων· ἰδίως δὲ οὐ τοῦ πρός τι ὁ λόγος καὶ αὐτῆς ἰδέ-
ας αὐτοῦ προσηκόντων· πάντα μὲν τὰ τοῦ πρός τι αὐτὰ ὡς ἔχει
πρὸς αὐτὸ τὸ ἔχειν φησὶν ἀληθεύειν διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ προσῆκον·
φωνὰς ἔχων πάντα τὰ προσόντα αὐτῷ· ἄλλο·

Οὐδὲ δὲ τοῦ τῆς στερήσεως λόγου τὸν νοῦν [illegible]
πάντα [illegible] πρός τι ἐστὶ τοῦ πρός τι· διὰ [illegible]
[illegible] φύσιν οὔτε νοῦν αὐτοῦ· διὸ πάντα
αὐτὰ πρός τι εἰσί· διὸ τὰ πάντα ἐστὶν οὐδὲν [illegible]
αὐτοῖς· οὐ μὴν δὲ ἐστὶ τῶν πάντων· [illegible]
[illegible] φησί· [illegible] αὐτοῦ πρὸς τὴν γνῶσιν ἔχει·
γὰρ δὲ αὐτοῦ φύσιν ἔχει πάντως τὰ τοῦ γένους ἴδια·
ἰδίως δὲ τοῦ γένους τὸ πάντα ἔχειν [illegible]

τινὸς ὁ υἱός ::

Ἄλλο:

Εἰ πάντα αὐτῷ παρέδωκεν ὁ πατήρ, καθά φησιν αὐτός· καὶ δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· οὔτε τῶν πάντων τι ἔξω εἴη· ἀλλὰ καὶ μόνος φαίνεται
κληρονόμος ὡς υἱός· ἐγὼ δὲ οὐ καὶ αὐτὸς τῶν πάντων ἐτύγ-
χανεν· καθὼς εἴρηται τὸ αὐτὸ τοῖς πᾶσιν· καὶ οὐ καὶ τῶν κληρονό-
μος ὡς υἱός· ἐπειδὴ δὲ φαίνεται πάντα λαβών, φυσικῶς
τε καὶ οὐσιωδῶς δηλονότι διὰ τὸ κεχωρίσθαι δὲ αὐτὸν τῆς γεγε-
νηκυίας αὐτὸν ἀρχῆς τε καὶ κεκτῆσθαι· ἄλλως ἐστὶ τῶν πάντων
ἐξ ἀνάγκης καὶ μόνος ἴδιος τοῦ πατρὸς ὁ υἱός ::

Ἄλλο δογματικῶς ::

Εὑρίσκεται πολλάκις λέγων ὁ πατήρ· ὥσπερ ὁ πατὴρ ζωὴν ἔχει ἐν ἑαυτῷ, οὕτω
καὶ τῷ υἱῷ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· ὁ πατὴρ αἰώνιος ἐστι,
οὕτως ὁ υἱός· διὰ μὲν τοῦ λέγειν δέδωκε τὸ ἐκ πατρὸς ἔχειν φυ-
σικῶς σημαίνει καὶ καθ' ὑπόστασιν ἕτερον εἶναι αὐτὸν πρὸς τὸν
δεδωκότα δηλοῖ· ἕτερον δὲ λέγω μόνον τῇ ὑποστάσει· διὰ
δὲ τοῦ λέγειν ὥσπερ ἔχει ὁ πατήρ, οὕτως ἔχει ὁ υἱός· δηλοῖ ἐστιν
εἰκόνα δείκνυσι· ὅτι ὥσπερ ἀϊδίως ἔχει ὁ πατὴρ ἐν ἑαυτῷ τὴν
ζωήν, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς ἔχει ἀϊδίως ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· ἐρωτῶμεν
τοίνυν τοὺς λέγοντας ἦν ποτε χρόνον ὅτε ζωὴν οὐκ εἶχεν ὁ πατὴρ ἐν
ἑαυτῷ; κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦτο καὶ ἐφ' υἱοῦ· εἰ δὲ τοῦτο ἀσε-
βές, ἔχειν δὲ δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· ἔσται τοῦτο
καὶ ἐφ' υἱοῦ· τὸ λογιζέσθω τὸ ὅλως ἔχειν αὐτόν· ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ·
εἰ δὲ ἔχων ἀπαράλλακτα λέγει· ὁμοούσιον τὸ σημεῖον τὸ φανερόν·
καὶ ὅσα δὲ τὸν τῆς φύσεως λόγον αἰδὼς πρὸς τὸν υἱόν ::

ἄλλο:

Εἴ τις τῷ ὄντι τὸ σοφὸν ἀπαιτεῖ [illegible] [illegible] τοῦ
λόγου. [illegible] τὸ σοφὸν [illegible] σοφὸν [illegible]
ὥσπερ εἰπεῖν· [illegible] ἔχειν [illegible] τὸ
ἀπαιτούμενα τὸ σοφὸν [illegible] καὶ τοὺς ἀπαιτου-
μένους [illegible] διὰ τὸ [illegible] τὸ
σοφὸν ἔχειν καὶ [illegible] [illegible] ἀλήθειαν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τοῦ λόγου. [illegible] γὰρ ἔχων [illegible]
[illegible] ἀλήθειαν [illegible] διὰ τὸ [illegible]
[illegible] οὐκ ἔχει::

ἄλλο δὲ τὸ εἰδέναι καὶ [illegible] [illegible]
χαίρειν τὸν νοῦν. [illegible]
περὶ τὸ δόξαι [illegible] ἔχει [illegible] τὸν νοῦν::

Οὐ [illegible] ἀπόδειξις [illegible] [illegible] ὁ [illegible].
[illegible] [illegible] λέγεται. [illegible]
[illegible] διὰ τοῦτο [illegible] αὐτὸς διὰ τὸ
[illegible] πρὸς [illegible] ἐπεὶ [illegible]
ἐπειδὴ γὰρ [illegible] ὁ αὐτὸς. [illegible]
[illegible] εὐθέως [illegible] ὁ δὲ καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] τοῦ λόγου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible]

ἄλλο:

ἐδιδάσκοιτο τοῦ τυγχάνοντος· αἱ χεῖρες χεῖρες τῆς διαβολῆς· καὶ
καὶ ἀσφαλῶς τὴν ψυχὴν περιποιεῖται αὐτοῖς· καὶ τῆς τιμαῖς
τὴν ὁμοίωσιν· ὁ τὰ πάντα εἰδὼς τὸ αὐτό· καὶ ὁ αὐτὸς γέ-
γονεν· καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐφόρεσεν ἀξίαν· οὕτω καὶ αἱ
δῆμοι· καὶ τὰ πρὸς τὸν θεὸν γενήσεσθαι λεγόμενα· αὐτό-
θι νῦν καὶ δέχεται παρὰ πατρὸς δύναμιν· ἀπὸ τῆς καὶ φωνῆς
αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀξία τοῦ δεξαμένου χειροτονίαν δώματα
βλέπει καὶ δέχεται τὸ νόος· ἀξίωμα γέγονεν αὐτῷ· ὥστε προσ-
ποιεῖται τὰ δὲ αὐτὴν τὴν τελείαν γενόμενα· καὶ ὡς αὐτὸς
μὴ ἔχων δέχεται παρὰ πατρὸς· ἀπὸ τῆς ἐκ φωνῆς ὡς υἱὸς καὶ θεὸς:·

Εἰ γέγονεν αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· γέγονε δὲ καὶ αὐτὸ διὰ σαρκὸς ἐν-
δύνας· τὸ τὸ αὐτὸ πλῆθος τινὰς μὴ ἐπιτελεῖσθαι αὐτὸ τοιαῦτα
μεταχειρίσασθαι φωναῖς· ὁ γὰρ αὐτὸς τὰ πράγματα ἐν φωνῇ· ἀλ-
λὰ τὸ αὐτὴν ἐκείνου ταπείνωσιν καθὰ γέγονεν ἀνθρωπείως ἐφαγεν
τὸν λόγον ἑαυτοῦ φαίνεσθαι μετὰ τῆς σαρκὸς· ἀλλὰ καὶ οὐ-
γέγονεν αὐτός· παραπλησίως τινὸς τῷ λόγῳ τὰ ταπεινὰ
ἐδίδασκε καὶ ἀξιοῦται αὐτοῦ καὶ φησι καὶ δόξης χειροτονία·
καὶ δέχεσθαι τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς· ὅτι γέγονεν αὐτὸς ἐξ ὧν τῆς
αὐτῆς αὐτοῦ φωναῖς· καὶ ἐπειδὴ συμφωνοῦντα τῷ τοῦ θεοῦ
λόγου· ὡς ἐκ χειρὸς τοῦ θεοῦ ὡς πρὸ πατρὸς· καθὰ εἰ θέλε-
τε τοῦ θεοῦ τὸ γνώσεως γενόμενα:· ἄλλο:

Οὐ χεῖρ τοῦ θεοῦ λέγεις τὸν λόγον· ἐπεὶ διὰ ταύτης καὶ διὰ ταύτης τὰ πά-
ντα τοῦ πατρὸς· ὃ καὶ ποιεῖται· ἀλλ' ἐπειδὴ τῷ αὐτῷ· καὶ διὰ τοῦ
αὐτοῦ τὰ ταῖς τοιαύταις χρῆται φωναῖς· καὶ ἔνθα γράφει

τὸ ἐναντίον τινὰ χαίρειν περὶ αὐτό· ὁ γὰρ κακῶς οἴονταί τινες δὲ
τοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ λόγου διαφέρειν χαίρειν τὸ ἐναντίον· ἔστω [illegible]
μὴ καὶ τὸν τῆς ἐπιθυμίας [illegible] ἀγαθόν· καὶ τῆς
[illegible] τὸ τοῦ χαίρειν ἔρημον [illegible] ἀπὸ [illegible]·
ὁ γὰρ λόγος εἰπὼν ὅτι δοξαστὸς καὶ ἀγαθὸς κατὰ τὴν [illegible]
[illegible]· [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἐν τῷ [illegible]
αὐτὸ αὐτοῦ· φαίνεται γὰρ αὐτὸς δοξαζόμενος οὐ χαίρων·
καὶ αὐτὸς ἀγαθὸς καὶ οὐ χαίρων· καὶ αὐτὸς [illegible]
καὶ ὁ χαίρων· [illegible] γενέσθαι καὶ ἄξιον· [illegible]
[illegible] ἀγαθὸν [illegible]
[illegible]· οὐδὲν γὰρ [illegible] φαίνεται· διὰ [illegible]
αὐτός· καὶ [illegible] αὐτὸς [illegible] φαίνεται καὶ δόξαν [illegible]
καὶ ἀγαθὸν καὶ [illegible] φέρεται [illegible]·
πρότερον [illegible] πρὸ τῆς ἐπιθυμίας [illegible]
[illegible] λαμβάνει [illegible] τῆς ἐπιθυμίας
[illegible]· χαίρειν [illegible]
[illegible] φέρεσθαι [illegible].
[illegible] καὶ λέγειν [illegible]·
[illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible]· οὐ γὰρ
[illegible] χαίρων [illegible].
[illegible] λαμβανόμενον [illegible]
[illegible]· ὡς γὰρ [illegible].
καὶ [illegible]
[illegible]· οὕτω καὶ δοξάζεσθαι καὶ [illegible]

[illegible] · [illegible] αἱ τούτων [illegible] ::

ἄλλο δ' οὐ δύναται σαφῶς αὐτῆς

ἔχειν ὡς θεὸς δύναται αὐτὴν ὡς αὐτός ::

Λέγει πρὸς χ(ριστὸ)ν · πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν · καὶ πάλιν πάντα μοι παρε-
δόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου · καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν · ἐδόθη μοι φησὶ
πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς · ἀλλὰ δύναται καὶ πρὶν αὐ-
τὸ παρὰ θεοῦ λαμβάνειν τὰ πάντα · πάντων γὰρ · γέγονεν [illegible]
[illegible] · καὶ ὁ [illegible] δὲ [illegible] τοῦ [illegible]
αὐτὸς λέγει · ὅτι τὸ [illegible] · αὐτὸν δὲ δόξαν
φαίνεται · καὶ τὸ τῆς δόξης [illegible] · οὕτω γὰρ [illegible] ἔχειν [illegible]
[illegible] · ὅτι παρὰ [illegible] · [illegible] τὸ [illegible] τῆς δόξης [illegible] ·
ὅτι δὲ καὶ πρὶν αἰτῆσαι παρὰ πατρὸς τὴν δόξαν εἶχεν ὡς υἱός ·
αὐτὸς διδάσκει σαφῶς λέγων · πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱὸν τῇ
δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί · [illegible]
[illegible] εἶχεν καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τὴν δόξαν · αἰτεῖ δὲ νῦν αὐτὴν · ὡς
οὐκ ἔχων · δηλονότι ἄρα τοῦ [illegible] · καὶ [illegible] τὴν αὐτῶν γέ-
γονεν [illegible] · [illegible] τὴν δόξαν δὲ τὴν [illegible] φύσιν ·
λέγων δὲ μετὰ τὴν ἀνάστασιν · ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία · καὶ πρὸ
τῆς ἀναστάσεως ταύτην ἔχων φαίνεται · [illegible] ἔχει ·
[illegible] λέγων · [illegible] ·
[illegible] ἐξουσίαν
ἔχειν · [illegible] δὲ τὴν [illegible] γέγραπται
[illegible] ὡς ἐξουσίαν ἔχων [illegible]
αὐτοῖς · [illegible] τὴν [illegible] ἐχαρίσατο · [illegible]

τῇ ζωογονικῇ τῇ ἁγιαστικῇ τοῦ λόγου καὶ αὐτὴ [illegible] ὠφελεῖ· νεκρὰ γὰρ δὲ
πῶς ἦν [illegible]· ζωοποιὸν δὲ [illegible] ὡς θεὸς ἀληθῶς· ἀλλὰ
σοῦ τὸ πάθος εἰπόν· ὅτι τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν λέγω φωνάς·
οὐχὶ τὰ λόγια τῶν πρὸ τῆς ἐπιδημίας [illegible]· ἀλλ' ὅτι
γέγονεν ὡς αὐτὸς [illegible] καινὸν τὰ πάντα τὰ περὶ δωρεᾶς τοῦ
τῷ γὰρ λεγόμενα καὶ διὰ [illegible] γνῶσθαι κοινωνοὶ τοῦ λόγου
φορέσαντες τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου· ἵνα [illegible] ἀγαθὴν τοῦ
τὸ ὕψος τὸ ἐκεῖνο· οὐχ ἵνα [illegible] τὴν [illegible] τῆς ἡμῖν·
διὰ γὰρ τοῦτο καὶ αὐτὸς τὴν φύσιν οὕτως [illegible]
ὥστε [illegible] καὶ τοῦτο [illegible] Χριστῷ· εἷς γὰρ ὁ Χριστός· ἄλλο:
Εἰ δὲ τῆς σαρκὸς τὰ [illegible] ῥήματα· τὴν θεότητα τοῦ λόγου προσ-
[illegible] ἐπιχειροῦσιν· ὅταν γὰρ [illegible] θαυματουργοῦντα
Χριστὸν διὰ τῆς σαρκὸς [illegible] ἄρα· [illegible] καὶ ποιη-
[illegible] ἐξεπλήττοντο [illegible]· ἐκτείνας δὲ τὴν χεῖρα
καὶ ἁψάμενος τῆς σοροῦ τὸν μονογενῆ τῆς χήρας ἀνέστη-
[illegible]· φωνὴν δὲ ἀφεὶς διὰ τοῦ στόματος· ἔξω τοῦ μνημεί-
ου ἐκάλεσε τὸν λάζαρον· τοῦτο μὲν γὰρ ἐπλήρου διὰ
τῆς σαρκός· ἀλλ' οὖν [illegible] θεοῦ· ὥσπερ οὖν οἱ τὴν
φύσιν τοῦ πράγματος βλέποντες τὴν δύναμιν τῆς θεό-
τητος· [illegible]
[illegible] διὰ τῆς σαρκὸς ἐγένετο· οὕτως [illegible] διὰ τὴν σάρκα
λέγηται καὶ [illegible] προσ[illegible]·
διὰ τῆς θεότητος [illegible]
ἐπὶ τὴν σάρκα· [illegible]

περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ τινὸς ἰδίου τὸ θέλεις ὁρῶ. ἀπειραι [illegible] περὶ τοῦ σώματος γνῶσιν ἔχοντες [illegible]::

ἄλλο διηγηματικῶς ::

Ἵνα σοι χριστὲ κηρύττωσιν αἱ θεῖαι γραφαί· τῆς γὰρ θεὸς ὁ πατὴρ, καὶ τῆς υἱὸς ἰησοῦ χριστοῦ ἀπὸ γὰρ τῶν ἔργων τῶν ὅσα πρέπει μόνω θεῷ, θεὸς γνωρίζεται θεοῦ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀξίων [illegible] τοῦ λόγου καθὼς γέγραπται, ἔδει καὶ αὐτοῦ φαίνεσθαι· [illegible] ὁρᾶσθαι τοιοῦτον, ἐπειδὴ [illegible] ἀποδείκνυται [illegible] καὶ λόγου· [illegible] καὶ τὰ αὐτοῖς πρέποντα [illegible] καὶ λέγει. [illegible] καὶ αὐτὸς [illegible] ἐστιν οὖν [illegible] ἀμφότερα [illegible] ἀπεδείκνυτο [illegible] διὰ τὸ πρέπον· [illegible] δὲ ἐν αὐτῷ ὡς θεοῦ. καὶ [illegible] περὶ [illegible] οἶνον οὖν καὶ [illegible] ὡς αὐτὸς. τὸ δὲ ὕδωρ [illegible] τὸ οἶνον [illegible] θεοῦ [illegible] ἀνθρώπου [illegible] καὶ [illegible] θεοῦ. [illegible] οὖν ἔστι γνωρίζεσθαι θεοῦ ταῦτα, [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ οὕτως ὁρᾶσθαι. ταῦτα [illegible] καὶ λέγει. οἰκονομῶν [illegible] ἀληθῶς. [illegible] θεοῦ [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] πρέποντα καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ πλάνης [illegible] γένηται ::

ἄλλο εἰς ἐξαίρετον [illegible] ::

Πάλαι [illegible] φησὶ περὶ [illegible] τὸ [illegible] πρέπει· ὁ δὲ πάντα περὶ [illegible] λαβών, [illegible] ἐστιν οὐδὲν ἔχων ἐξαίρετον· ὁ δὲ [illegible]

τοῦ
κβ.

πατρὸς εἶναι καλοῦσιν ὁ μόνος δὲ πάντα ἔχοντι τῷ υἱῷ πατρί:

πρὸς τοῦτο λύσις ὡς διὰ τῆς διὰ

ἤτοι ἀπαγωγῆς:

Εἰ πάντα λαβὼν ὁ υἱὸς οὐδὲν ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ φαίνεται πάντα δοὺς ὁ πατήρ· οὐδὲν ἔχει καὶ οὐ τὸ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ τοῦτο ἄτοπον. πατὴρ γὰρ ἔρημος εἶναι τῶν προσόντων αὐτῷ φυσικῶς ὁ πατήρ. ἔχει δὲ πάντα καὶ δοὺς αὐτὰ τῷ υἱῷ. ἄτοπον οὖν ὅτι. καὶ ὁ υἱὸς ἀληθεύων λέγει· χρόνος ὅτε οὐδεὶς ἐγένετο τούτων ἔρημος ἦν· λαμβάνειν γὰρ καὶ τὸ ἄχρονον τὸ ἀΐδιον· ἔχει αὐτὰ φυσικῶς ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ:

ἄλλο:

Λέγει ὁ Χριστός, ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίνειν πάντας. εἰ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· διὰ τοῦτο ἐξουσίαν τοῦ κρίνειν λαμβάνει· οὐδὲ διά τινος πρόφασιν εἴληφεν· ἀλλ᾽ ὅτι μόνον υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· οὐ χάριτι λόγος ἐστὶ καὶ διὸ ὁ υἱὸς λαμβάνει· ἀλλὰ κατὰ τὸ γέγονεν αὐτός· λοιπὸν οὖν τί μὴ μόνον αὐτὸ τὸ λαβεῖν· τί δὲ διότι τὸ υἱὸς τὰ πάντα κεκτῆσθαι φυσικῶς τὰ τοῦ γεννήσαντος αὐτόν· ὥσπερ οὖν ἔτι καὶ διὰ ἀπαράλλακτος τοῦ πατρός.

[illegible]

Εἰς τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ σωτῆρος ἀνθρωπίνως δόξα τῆς δόξης. εἰς τὸ ἐκχωρῆσαι καὶ εἰς τὸ νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ εἰς τὸ εἰ δυνατὸν παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· καὶ εἰς τὸ περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου· καὶ ὅτε τοῦ τοὺς ὀνομαστούς· προσελθόντας ἀπὸ δυνάμεως ἀπὸ τῆς θεότητος.

ὧν χειρομάχων διαλεκτικὴ ποιοῦσα τὴν κακόνοιαν:

Ἐπιζητοῦντός τινος τὸν τοιοῦτον ἐπ' αὐτοῦ ψυχαὶ ταῖς τοιαύταις ἐρωτήσεσι τοῦ δ:
τοῖς στωικοῖς φωναῖς. καίτοι μὴν ὡς αὐτὸς καὶ φοβεῖσθαι παρ' ἐμὲ
καὶ διαπαντὸς τὸν θάνατον. καὶ γινώσκω πλείονος καὶ ταρα-
ττέσθω· καὶ ὅτι τὸ φύσει ἐπ' αὐτοῦ φύσις τοσαύτη τοιαύτη
αὐτούς· ἀλλὰ διὰ τὴν διαφοράν· τοῦ δὲ τούτου καὶ οὐχ ἁπλῶς· τίνα
φοβεῖται δέ· ἀληθὲς τῷ λέγειν· ἀλλ' ἐπὶ τέλει· καλὰ τινὰ
λέγουσι τέλος φοβεῖται τὸν θάνατον· ἐάν γὰρ ἐπιθυμητικὸν
ἐστιν· πῶς αὐτὸς φοβεῖται τὸν θάνατον· ὁ τοῖς μαθηταῖς
ἐπιφέρων τὸ σύνθημα κοινωνικὸν καὶ λέγων· μὴ φοβεῖσθαι ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα· τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι· πῶς οὖν αὐτὸς ἐφοβήθη τοῦτο πάθος. ἀλλὰ
αἰσθανόμενος περὶ αὐτοῦ λέγων· μὴ φοβοῦ ὃ τὸ σῶμα τοῖς [illegible]
[illegible] φαρμακῶ· καὶ προσευ-
χόμενος τοῦ [illegible] λέγει· [illegible] καὶ [illegible]· πῶς αὐτὸς [illegible]
ἐστιν [illegible]· πῶς αὐτὸς ἐφοβήθη ὁ [illegible]
[illegible] μὴ φοβεῖσθαι καὶ [illegible] βοᾷ· [illegible] βοηθοῖς [illegible] φο-
βηθῆναι [illegible]· πῶς δὲ [illegible]
[illegible] τὸν θάνατον ἀποκτείνει αὐτὸς ἐφοβεῖτο [illegible]
[illegible]· πῶς [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible]
φοβεῖσθαι τὸν αὐτὸν· [illegible] καὶ μόνον [illegible]
[illegible]· καὶ τὰς [illegible] ψυχάς.
ἀφιέναι [illegible] πάντας εἰς ἀναστασίαν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] εἰς τὴν [illegible] πάλιν [illegible] γέγραπται

ἐξοφθῆναι ποιῶν· πῶς ἐφοβεῖτο τὸν θάνατον. ὁ [illegible] ζη-
τεῖσθαι καὶ λέγων πρὸς τὸν πλησίον αὐτὸν συλλαβέσθαι.
[illegible]· πῶς ἐφοβεῖτο τὸν θάνατον, ὁ [illegible] ἔξω ἐλθεῖν ἰέξελθ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐπελάβετο αὐτοῦ· καὶ ἔλεγε
αἴρεσθαι τὴν [illegible]· ἀλλὰ [illegible] αὐτὴν ἀφιέναι αὐτόν.
οὐκ οὖν σοι ἄρα καταλιπεῖν ὅτε ὁ λόγος. ὁ τὸν θάνατον
ἐκπλήξας· ἀλλὰ [illegible] τὸν αὐτὸν [illegible] τὸν πα-
λαιόν ::

ἄλλο διηγηματικόν ::

διὰ γραφῆς [illegible] ὀρθῶς ἐδήλου τὸν νοῦν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς
[illegible] γραφῆς περὶ τὸν [illegible] τοῦ κατε[illegible]-
[illegible] καὶ τοὺς χρόνους, [illegible] ὁ αὐτὸς [illegible] τὴν πε-
[illegible] φαίνεται, [illegible] γραφὴ περὶ αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ὅτε ὁ λόγος [illegible] ὁρᾶται [illegible]-
[illegible] θάνατον φοβηθεὶς, [illegible] τῶν αὐτῶν [illegible]-
νων· [illegible] καὶ νῦν [illegible] περὶ αὐτοῦ· [illegible]
[illegible], [illegible] καὶ τοὺς [illegible] περὶ αὐτοῦ φωνὰς [illegible]-
[illegible] γραφή· [illegible] αὐτὸς [illegible]
[illegible] φωνὴν φύσεως· [illegible] αὐτῆς [illegible] δ-
[illegible] ::

ἄλλο εἰς [illegible] χειρομάχ ::

ὁ [illegible] φησὶ καὶ φοβηθεὶς καὶ [illegible], πῶς
[illegible] φύσει [illegible] αὐτοῦ γὰρ [illegible] ::

πρὸς τοῦ [illegible] ::

ὁ [illegible] ἀνάστητε [illegible] · καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον

μάλα ποιήσας· καὶ τὸ βλέπειν [illegible] τῶν αἰσθητῶν τῆς
ψυχῆς· θέμενος τε ὅτι [illegible] καὶ ὁ περὶ τὸ εἶναι· τοῖς δὲ καὶ ἐξ
φύσεως· πολλοὶ τῶν ἔργα φαίνεται ταῖς γνώμαις. ἀλλ' ἐν
τοῖς αὐτοῖς κειμένων τε καὶ γινομένων σπουδάζεσθαι διὰ
ποίαν αἰτίαν οὐ καταφρονεῖσθαι δέον, τῶν [illegible] καὶ πολλὰ
καὶ [illegible] ἀξιοῦμεν· καὶ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκείνων
δὲ τὸν νοῦν τῆς λαμπροῦ περὶ τοῦ καὶ τοῦ [illegible] μεταβαίνετε· ἐκεῖ
καὶ διὰ τούτων εἰς τὸ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ νοεῖν διαβαίνετε. ὁ
γὰρ εἶναι λαμπρὸς θέμενος τε καὶ πλατύν· καὶ τοῦτο ὑψηλοῖς
[illegible] καὶ πέπραχεν· οὐ κατὰ τὸ τῆς [illegible] αἰτίας
καὶ ἡ τῆς [illegible] προνοίας οἰκονομία. πρόφασις τοῦ [illegible]
[illegible] καὶ αὐτίκα: ἄλλο:

Ἐξεταζέσθω τῆς [illegible] προνοίας ἡ οἰκονομία· καὶ τῆς [illegible]-
[illegible] ὁ λόγος καὶ πόρρω [illegible] σπουδάζει
[illegible] περὶ τοῦ [illegible]
[illegible] γράφει· [illegible]
λόγῳ [illegible] οὕτως [illegible] καὶ
γίγνεται αὐτοῖς· [illegible] τὸ εἶναι [illegible] λόγος· [illegible]
[illegible] τὸ αὐτὸ [illegible] αὐτοῦ
[illegible] μετὰ [illegible] τοῦ
λόγου [illegible] καὶ [illegible] τοῦ ἐξαί-
χνῆς· [illegible] τοῖς [illegible]
φωνάς· [illegible] χρω-
[illegible] ἵνα [illegible] ὁ [illegible]

φαίνεσθαι σαφῶς ὅτι ὥσπερ οὕτως αὐτοῖς ἦν· καὶ οὐρανὸν τοῖς κάτω
καθεῖναι αὐτὸ δημιουργὸν ἐποίησεν· ἀναζητοῦσι μὲν γὰρ ὡς ἀ-
ναπτύσσοντες καὶ γινώσκουσι τοῦτο τὸ πάθος παραγγέλλεται δίκαιον.
ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ σωματικὸν καὶ τὸ αὐτὸ τούτου τὸ αὐτὸ φύσει
προστίθεται παθῶν ἀεὶ ἀπόδειξιν τοῦ οὕτως καὶ καλῶς ἀνῆθεν
φορεῖται ἀξίως καὶ αὐτοῦ γινώσκεται κατὰ τὰς γραφάς· ἐπειδὴ
δὲ καθάπερ εἴδη προδεικνύμενον χρόνον αὐτὸν καὶ τὸ ἔξω καὶ
χρόνῳ τῷ φαίνεσθαι θεοῦ· ἐργάζεται μὲν ἑαυτὸν τὸ πρέ-
πον τῷ θεῷ· λέγει δὲ πρὸς τὸν ὀρθὸν τὸν αἴτιον· ὁ μὲν γὰρ τοι-
οῦτόν τι διὰ τὸ αὐτοῦ ἀξίωμα δεικνύναι· ἀλλὰ τοῖς ἔργοις καὶ
ποιοῦντες· γίνονται ὅτι ἐγὼ μὲν ... καὶ ὥσπερ μὲν μέλλει.
γινώσκουσι τὰ θεῖα πρὸς ἀσθένειαν καὶ τὰ πράγματα· διὸ καὶ
ὁ τὸν ὁρῶν χριστόν· καὶ πάλιν τὰ αὐτοῦ ὡς ἀσθενέστερα καὶ χρόνο-
τα δημιουργοῦντος ἀξίωσιν αὐτοῦ· αὐτὴ γὰρ ἐστιν ἡ τοῦ
μυστηρίου δύναμις· ἄλλο:
τὸν τυχόντα αἰσχύνονται οἱ χριστιανοὶ φαίνονται καὶ
... ἔχοντες· ἵνα τὸ μᾶλλον διαχωρίζεσθαι τοῦ γὰρ
τοῦ θεοῦ· ἀκούοντες μὲν γὰρ λέγοντες αὐτόν· ἀλλὰ καὶ ὥσπερ μὲν
εἰπεῖν· ἀπὸ θεοῦ ἀβούλως καὶ ποιοῦνται τὸ ἀσθενὲς
δι' ἑτέρων περὶ ἡμῶν μόνον· οὐ καὶ ... διδόντες τῶν
γάρ· τὸ μὴ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα· ἀλλὰ τὸ καθόλου καὶ ὀρθῶς
ἀσθενῶν ἐπιχειροῦντες παράγειν· διὸ γινώσκοντες δὲ πάντα
μὴ τοῖς διαφόροις τὰ σωματικὰ ὡς αὐτὸς ὁ πατὴρ εἶναι
τὰς καὶ ἀσθενεῖς φαίνονται· ὅτι τὸ ἐκείνου καὶ τὸ ἐπιπλεῖον

ἐπὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐ φαίνεται ἐπὶ τὴν αὐτὴν [illegible] · ἀλλ' [illegible]
[illegible] ταῦτα προβαλλόμενος · ἀλλ' [illegible]
[illegible] θεοῦ τοῦ [illegible] · ὥστε καὶ αὐτὸν [illegible]
[illegible] τὴν αὐτὴν οὐσίαν [illegible] · [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν πατέρα · καὶ οὐχ [illegible]
τοῦ πατρὸς οὐ ταπεινὸν [illegible] · ἢ λόγος εἶναι [illegible]
[illegible], ἢ φόβῳ βιαζόμενον · ἢ [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα · μηδὲ ὅτι [illegible]
[illegible] · καὶ ὅλως ἐστὶ μετὰ τῶν [illegible].
οὐδὲν ὅλως τὴν [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] δεχόμενος : ἄλλο :
λέγει ὁ παῦλος περὶ χριστοῦ τοῦ θεοῦ · ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων ·
οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ · ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε
μορφὴν δούλου λαβών · καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος [illegible]
[illegible] αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος · [illegible] ὥσπερ τῶν
[illegible] προφήτης · [illegible]
[illegible] · [illegible] θεοῦ [illegible] τοῦ πατρὸς,
καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ [illegible] · [illegible]
[illegible] καὶ τὴν [illegible] · [illegible]
ἐχούσης [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] χριστοῦ [illegible]
[illegible] λόγου τοῦ πατρὸς [illegible].
[illegible] · [illegible] καὶ [illegible] · [illegible] θεότη-
τα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς · καὶ θεοῦ [illegible] τῆς οὐσίας
[illegible] τοῦ πατρὸς · [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible].

λοιπὸν πάλιν αὐτοῦ οὔτε μετὰ τὸ ἐνεχθῆναι· καὶ ἀνακτῆσαι τὴν αὐτοῦ
τε αὐτῆς χειροποίητα· ἐπειδὴ γὰρ [illegible] καὶ φῶς τὸν
ἀλλάξαντα σῶμα καὶ τῆς [illegible] [illegible] τῶν [illegible]
ἀφαιρεθῆναι [illegible] καὶ αὐτὴν [illegible] πάθη· καὶ αὐτὸ
[illegible] αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς [illegible] λέγεται· οὕτως γὰρ
φασὶν ὅτι καὶ ἐσφάγη καὶ ἀπέθανεν· τοῦτο [illegible]
τῆς ἀθανασίας οὐκ [illegible] [illegible] τοῦ λόγου· ἀπέθανε γὰρ
εἶναι καὶ ἀθάνατος· οὐ [illegible] ὀρθοδόξως [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀ-
[illegible] τῆς ἀθανασίας [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] ἔχων τὴν ἀ-
θανασίαν [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] τὸν ἀ-
φανῶς ἀφώνως [illegible] ::

ἄλλο διήγημα [illegible] ::

Ἤκουσα τινὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· [illegible] πρόφασιν [illegible]·
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀθλητὰς [illegible]-
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] τὴν αὐτοῦ φύσιν·
καὶ πρὸς τὴν [illegible] [illegible] [illegible] · ὅτι [illegible]-
[illegible] [illegible] τὸν θάνατον καὶ λέγων· [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] · λοιπὸν [illegible] · ὅτι [illegible]
τὸν θάνατον · [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] πρὸς τὸν [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] λόγος εἶναι
καὶ [illegible] τὸν θάνατον αὐτοῦ· [illegible] [illegible] [illegible] 61

τὸ πυρῶσαι· τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ πυρός· ἔχει δὲ καὶ τὸ ἑκὼν
σχῆμα ἀποθανεῖν· διὰ τὸ πεπλάσθαι τὴν ἀξίαν τοῦ θανά-
του· φοινικοῦς ἐνδεδυμένον τὸν ἐν μέσῳ αὐτοῦ· καὶ τὸ τὰ
αὐτοῦ προσβάλλειν ὄψιν· διὰ τὸ τοῦ σχῆμα ζητεῖν· ὡς
αὐτὸς λέγει· οὐχ ὡς ἤδη ἔλαβον· ἀλλ' ἐξ οὗ· διὰ τοῦτο γὰρ φαί-
νεται καὶ προσθείς· τὸ μὴ ποτὲ πρόσωπον· ὑπὲρ ἀξίας αὐτοῦ:
Εἰ θάνατον καταφρονοῦντες· ὅλως οὐ δεῖ σοι τοῦ ἀξιοῦν ὡς ἄλλο:
οἴεσθαι μᾶλλον δὲ ζωὴν μεταβαίνειν· ἢ τῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν
τοῦ πόθου ἐκείνου κατεχόμενος· ἀνδράσι τοῖς οὕτως ἔχουσι διὰ τὸ ἔχειν
ζωὴν αὐτοῖς δὲ τοῦ ἔσω αὐτοῦ καθὼς γέγραπται καταφρονοῦ-
ντα τοῦ χριστοῦ· τοῖς δικαίοις τὸν θάνατον· ὁ γὰρ αὐτὸν ἐνδεδυ-
μένον θάνατον καταφρονεῖν· τοῖς δὲ ὅλως τοῦ θανάτου
μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐχόντων ζωὴν αὐτοῖς τοῦ λόγου· αὐτοὶ
δὲ οἴεσθαι τοῦ λόγου ἀθανάτου καὶ ἀνανδρίαν ἔχειν· ὅλως
ὡς καὶ φόβῳ κρατεῖσθαι· καὶ τοῦτο δικαίως νοοῦμεν: ἄλλο:
Ἀποθανεῖν θάνατον τὸν θάνατον καταργηθέντος ὑπὲρ σοῦ
οὐκοῦν ὁ θάνατος καταργηθεὶς μὴ εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ· ὅ-
λως ἐφάνη καὶ τὴν ἀθανασίαν· ἀλλὰ καὶ ἐνδεδυμένον
οὐκοῦν ἐξ ὅλου φέρειν ἡμᾶς τοῦ δικαίου ἔλεγε· ἀλλὰ καὶ
οὐκ ἀποθανεῖν τοῦ λυπεῖσθαι ποτέ· ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελθεὶς
καὶ ἐπιθυμῆσαι· ὅτι ἐγὼ ποτὲ τοῦτον ἔλεγε· καὶ ἐφάνη-
σαν τῶν ἀπίστων γενομένων τοῦ αὐτοῦ ἐφαρμόζων λόγου θεῖ-
ον τοῦ χριστοῦ τὰ τῆς ἀξίας ποθεῖν καινὴν κτίσιν· οὐχ ἵνα κρα-
τήσῃ ὑπὲρ καὶ λοιπόν· ἀλλ' ἵνα καταργηθῇ κοινὴ θάνατος

δυνάμενα τοῦ λίθου καὶ ταῦτα [illegible] καὶ λόγῳ πρὸς τὸ ἀκριβὲς
καὶ τελουμένης τῆς φύσεως·

ἄλλο δὲ τὸ θεῖον. θεῖον·

Ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ σωτῆρος τίμιον χριστοῦ κατεχρήσατο· καὶ [illegible] διὰ
τὸ [illegible]· ὅτι ἐπεὶ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος διὰ [illegible] χρόνους [illegible]
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐσταυρώθη· ἵνα τὸν [illegible] ἡμῶν κατάρας [illegible] ἀποθανά-
τον. καὶ πάλιν ἡμᾶς ἑαυτῷ συναναστήσῃ ἀπὸ τῆς φθορᾶς
δὲ εἰς ἀφθαρσίαν μεταβαλὼν· [illegible]. καὶ πρὸ αὐτοῦ τοῦ
τοῦ πάθους καιροῦ, ἀπὸ οὕτως χρόνου φαίνεσθαι· καὶ δ
κατά τινα φαντασίαν [illegible] ὡς αὐτοῦ· διὰ τὸ τοῦτο
αἴτιον [illegible] αὐτῷ πρέπουσα· θεῖον θεῖον ἵνα
τίμια [illegible]· καὶ [illegible] τὸ σωτήριον
τοῦτο· [illegible] διὰ τῶν ἔργων, ὅτι θεός ἐστιν ὁ διὰ-
μας ~~[illegible]~~ [illegible]· καὶ τοῦτο [illegible]
ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τῶν [illegible] τιμίου σταυροῦ· σημεῖα [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] ἐβόησεν τὸ [illegible].
[illegible] δὲ [illegible] καὶ [illegible]· καὶ τὸ κατὰ [illegible]
τοῦ ναοῦ· [illegible] πρὸς [illegible]· ἵνα
θεὸς [illegible] φαίνηται· καὶ γοῦν οἱ σταυρώσαντες [illegible] πάλιν
[illegible]. τὰ γινόμενα θεοῦ [illegible] ἔλεγον· ἀ-
ληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος·· ἄλλο·

διὸς [illegible] ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· οὐχ ἵνα πάλιν ὡς θεὸς πρὸ τῆς [illegible]
ἀνθρωπήσεως [illegible] καὶ [illegible]· ἀλλ᾽ ἵνα [illegible]
καὶ διὰ τὴν χάριν τῆς [illegible] καὶ ὡς αὐτὸς λέγει·

τινὰ ταύτην ἔχοντος τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· πολλοῦ δεῖ

ἀλλ' ὅπου σπουδάζεσθαι τοῖς ἀμφοτέροις αὐτὸ τὸ ἕτερον ἑαυτοῦ

τε πληροῦντος αὐτοῦ· πλὴν ἐγὼ ὡς αὐτός· πλὴν δὲ καὶ ὡς ἐστὶ τὸ

ἀμφοτέρας τὴν ἐξουσίαν ἔχων· οὕτως μὲν γὰρ ἔπαθον· νῦν

τὴν ψυχὴν τελευτῆσαι· θείως δὲ πάλιν ἐξουσίαν ἔχω θεῖ-

ναι αὐτήν· καὶ πάλιν ἐξουσίαν ἔχω λαβεῖν αὐτήν· τὸ μὲν οὖν

τεθεῖσθαι τῆς ἀθανασίας ἰδίου θελήματος· τὸ δὲ ἐξουσίαν ἔχειν

θεῖναι καὶ πάλιν ἀναλαβεῖν τὴν ψυχὴν, τῆς τοῦ λόγου δυνα-

μέως ἐργασίαν· ὥσπερ οὖν ὅλον τὸ πάθος θείως καὶ ὑπερφυ-

νόμενος αὐτός· ὅπου σπουδάζεται θέλημα· ἀλλ' εἴπερ νοούμενον τὸ ἡμέτε-

ρον τῆς ἀθανασίας λόγου· οὕτως ὅλον τὸ πάθος καὶ ὡς αὐτὸς μὲν

σπουδάζεται θέλημα θεοῦ νοούμενον τὸ [illegible] γέγονεν αὐτός.

καὶ τὸ [illegible] πρέπον [illegible]: ἄλλο:

Διὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ φιλανθρωπίαν· ἑαυτὸν τιμῆς ἐκένωσεν

ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· οὐχ ἵνα μεταβληθῇ πρὸς τὸ ἡμέτερον ἀφανῶς·

ἄτρεπτος γὰρ ἐστὶ καὶ ἀναλλοίωτος· ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς ὅλους ἀνα-

μίξας ἑαυτῷ μεταβάλῃ πρὸς τὸ ὅμοιον· ὥσπερ γὰρ ἡμεῖς αὐτοῦ

δεξάμενοι διὰ τὸ [illegible] τῆς ἀθανασίας· [illegible] ἔχο-

μεν [illegible] αὐτοῦ· καὶ γὰρ καὶ υἱοὶ κεκλήμεθα καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴ

φύσει ὥσπερ αὐτός· ἀλλὰ κατὰ χάριν· οὕτω καὶ αὐτὸς ὅλος

πρὸς ἡμᾶς [illegible] γενόμενος αὐτός· ἐφόρεσε τὴν ἡμῶν

ἀσθένειαν· καὶ ὡς αὐτὸς [illegible] νενόμισται [illegible] καὶ

μὴ τοῦ [illegible] τοὺς ναοὺς καὶ τὴν αὐτὴν [illegible]

ἀσθένειαν [illegible] κέκληται· [illegible] μόνος [illegible]

ἀπέθανεν ὑπὲρ αὐτῶν· ἵνα καὶ ὑπὲρ τοῦ νεκρωθῆναι τὰ τῆς ἁμαρτίας
πάθη μελλόντων δὲ ὁμοιότητα τοῦ θανάτου αὐτοῦ δυνάμει δὲ ἑαυτοῦ
ἀναλαβόντος χριστοῦ· ἄλλο·

καὶ πάντα τὰ τῶν ἁγίων προφητῶν εἰρηκότων ἀναζητήσαις· τῆς
ἐξ ἰουδαίων καταγγελλομένοις· ὅτι τὰ τέκνα αὐτῶν ἄξιον διὰ τοῦ
ἐρεῖ· ὁ θεὸς ἐπετέλεσεν αὐτοῖς· καὶ οὐδένα οὕτω ἐπὶ τὴν αὐτῆς δια-
κτῆ· καὶ πάλιν εἰς φυλακὰς κανονῆς· καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ὀργισθή-
σομαι χριστοῦ· ἐπὶ τὴν χαρὰν τῶν τοιούτων οὐκ ἐκδύνασθαι ψυχῶν·
ἄλλου τῆς γραφῆς ὑπάρχοντος ἀπόδειν· εἰ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος τῶν
ὅλων τοῖς προφήταις τοῖς τοιούτοις λέγων· τὸ ποίημα τῶν ποιη-
μάτων χριστοῦ· ψυχὴν ἄρα καὶ ὑπάρχει ποιεῖ σώσαντος αὐτὸν ἐ-
ξουσίᾳ τῶν τῆς χάριτος καθιστάναι πάθη καὶ τὰς τῆς ὀργῆς·
ἵνα μὴ τὶ σχεδὸν ἔχων διὰ τοῦ φαίνεσθαι· ὁ ὑπὲρ πάντων φωνῇ
φύσιν ὑπάρχων τοῦ θεοῦ λόγος· καὶ τοῦτο ὅσοις καὶ ὅπως διηγεῖ-
σθαι τοῦτο καὶ ἐπαγγέλλεται· ἐξουσίᾳ δὲ ἐποίησε τοῖς τοιού-
τοις πάντα τὰ τῆς χάριτος ἐπιτελεῖν καὶ συγκαταβαίνειν· ἀλλ'
οὖν πρὸ τῆς ἐπιδημίας τοῖς τοιούτοις λέγοντι τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ· τὸ αὐτὸ πρότερον ἀξίωμα σώζειν διὰ τῆς χάριτος καὶ ὀρ-
γῆς καὶ πάντας πάθη ὑπάρχειν αὐτοῦ διαβεβαιούμενος·
καὶ διὰ τὸ χαρίσασθαι τοῦτο αὐτοῖς πρὸς πάθη παρ'
ὑμῶν τοῦ ἐλεγχόμενου αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸ τοιοῦτο παραδοῦναι τῆ-
ς καταβεβηκὼς καὶ συγχωρεῖν αὐτὸν τοῖς τοιούτοις λέγοντι·
μᾶλλον ἐπὶ τὰ πάθη ἐρχόμενος αὐτοῖς φανερῶς τῆς ἁμαρτίας· τὴν
δύναμιν ἀναλαβὼν καὶ πάντων τῶν αὐτοῦ προσώπων

φυσικῶν· ἀπόλλυται δὲ ... τὸ σχῆμα καὶ περιάπτεσθαι καὶ αἰχμ-
μονον· καὶ πρὸς τὰ διατάξαι τὸν θάνατον· καὶ τὸ τὸν τελευτήσαντα πολ-
λάκις· κεφ(άλαιον) θ·

Εἰς τὸ πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι οὐ κτίσμα ὁ υἱός·
ἀντιρρητικὸς ὡς αὐτὸν χειροτονούντων·

Εἰ μὲν κτίσμα φασὶν ὑπάρχειν ὁ υἱός, πῶς καὶ ἐκλήθη πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὡς γὰρ πολλὴν ἔχων πρὸς τὰ γενόμενα τὴν συγγένειαν, διὰ τοῦτο πρῶτος αὐτῶν ἐστι· καὶ πρὸ πάντων πρωτότοκος αὐτῶν ἐστι· καὶ ταύτην ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν·

περὶ τοῦ αὐτοῦ·

πρὸς μὲν τὰ λοιπὰ τῶν αἱρετικῶν προβλήματα οὐχ ἁπλῶς δεῖ ἀντιλέγειν· εἰ γὰρ ... πρῶτον ἐστίν· ὁ δὲ πρωτότοκος ὄνομα σημαίνει τι κοινόν· ὁ γὰρ υἱὸς ὑφεστηκὼς πρὸ πάντων αὐτῶν· ἡ δὲ μονογενοῦς προσηγορία· εἰ περὶ γὰρ ... κοινότης καλεῖται πρωτότοκος· οὕτως γὰρ καὶ ἡ μονογενὴς ... μόνος ὑπάρχει ... οὐ συναριθμούμενος· τοιοῦτος ἐστὶ καὶ πρωτότοκος καὶ μονογενής· διὰ γὰρ ... ἐπειδὴ ... γραφὴ ... αὐτὸν ... ὀνόμασι· ... συγγενεῖς ... γραφαῖς προσβαλλομένη ... πρεσβεῖ· ... πρωτότοκος ... καὶ μονογενής· μονογενὴς μὲν οὖν, καθὸ μόνος ἐστὶν ... ἀδελφὸν ... φύσιν οὐκ ἔχων, οὐδὲ ... γὰρ καὶ μόνος ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· πρωτότοκος δὲ οὐχ ἁπλῶς ... διὰ τὸ ... ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς κατὰ τὴν γε-

γέγραπται· τὸ τέκνον ἀλλὰ γέγονεν τὸ καλὸν ἀδελφοῖς· ἐπειδὴ δὲ
τὴν κατὰ περιβαλεῖν σάρκα· ἕνωσιν· τότε πρωτότοκος.
ὅτε πολλοὺς καὶ χάριν ἦλθεν ἀπεδείξεν διά:· ἄλλο·
πρωτότοκος πάλαι καλεῖται κτίσεως, οὐχ ὡς πρωτότοκος αὐτῆς
καὶ χρόνον ὑπάρχων· οὐδὲ τῆς αὐτῆς τοῖς κτίσμασιν ὑπάρχων
οὐσίας· ἀλλὰ καθὰ προείρηται προτέταχθαι· διὰ τὴν πρὸς τὰ
κτίσματα συγκατάβασιν· καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν
ἐπιδημήσας ἀνθρώπους κατὰ τὸν καιρόν· μονογενὴς καλεῖται
καὶ πρωτότοκος· ὅτι μὲν οὖν μονογενὴς ὀνομάζεται, ἰδί-
αν αὐτοῦ συμπεπληρωμένην αἰτίαν· καθὸ μὲν ἐστι μονογενὴς
τοῦ θεοῦ καλεῖται· ἀλλ' ἀπολελυμένως· μονογενὴς γὰρ οὐ τινός ἐστι
κατὰ τὸν λόγον· ὅτε δὲ πρωτότοκον αὐτὸν εἴωθε καλεῖν
ἡ γραφή, εὐθὺς ἐπιφέρεται καὶ οὗ ἐστι πρωτότοκος· καὶ τὴν
αἰτίαν δηλοῖ καὶ ταύτην ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν· φησὶ γάρ·
πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· καὶ πρωτότοκος ἐκ τῶν
νεκρῶν· ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ φύσιν ἔχοντα
τὸ πρωτεῖον· καὶ ὅτε γέγονεν αὐτός· τοῦτο καὶ ἀπολαύει τῆς
δόξης καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὁμοιότητος ἐπεκτεινάμενος· πρω-
τοτόκεια καλεῖται· οὐ γὰρ καθὸ γέγονεν αὐτοῖς ἀδελφὸς
εἰσάγεται· ὅτε δὲ τὸ πρέπον ἀξίωμα τῇ θείᾳ φύσει ἔ-
χει καὶ τὸ πρωτότοκον καὶ καταγίνεται πάσης κτίσεως·
ἀλλ' ἐπὶ πάσης ὑπάρχων αὐτῆς καὶ ὡς εὐαγγελιστής
φησιν· ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονο-
γενοῦς παρὰ πατρός·: ἄλλο·

Εἰ καὶ τὴν τοῦ παντὸς κόσμου φανεράν. διὰ τὸ αὐτὸ εἰλίσσεσθαι τὰ πόλω. ἀλ-
λος εἶναι τῶν πόλων. διὰ τὸ τὸ ἀπὸ τοῦ πόλου τοῦ ... οὐδενὶ ἀφανῆ
αὐτοῖς ὁ μὴ γέγονεν ἀδύνατον. ἡ γοῦν κλίσις καὶ ὁ ἥλιος. ἀνατεί-
ναι κλίσιν διὰ μέσου τῶν πόλων καθὼς γέγραπται. ἡ γὰρ
ἔρημον ἔνθα γραφὴ ὅτι τῆς σφαίρας πρωτότερος τῶν ἄλλων κλισμῶν.
ἵνα μὴ οὕτως ὡς δὴ ἐξαυτῶν εἶναι νοεῖτο. διὰ τὸ πάσης κλίσεως
πρωτότερον αὐτὸν εἶναι φησί. ἵνα διὰ τὸ πάσης ἀπὸ νότου
ὅπου τῆς κλίσεως διαμέσου κυκλώσης. ἐκτὸς εἶναι περὶ τοῦ τῶν
... ὁ δὲ ἔξω πάσης ὑπάρχον κλίσεως. ἡ γοῦν ἐν τῇ κλίσει
αὐτῶν. ἀλλ' ἐκτὸς περὶ τοῦτον. καὶ γοῦν ἔνθα γραφεῖ.
τὴν τετράπλευρον ἐπιπέδων ἀδιάφορος. ἡ μὲν κατὰ τοῦ
ἐσωτέρου πρωτότερον πόλου τῶν λοιπῶν τοῦ ζωδιακοῦ. ἵνα
μὴ ἐκτὸς περὶ τοῦ τοῖς εἶναι νομίζηται. διὰ καὶ τῆς
ἀπολύσεως πρωτότερον αὐτὸν εἶναι φησὶ τοῦ ζωδιακοῦ κατὰ τὴν
αἴσθησιν αὐτοῦ.

ἄλλο:

Εἰ διὰ τὸ κυκλοῦσθαι πρωτότερον πάσης κλίσεως τὸν κόσμον κλίσει
συμβαίνει ... αὐτὸν ἐπιχειρούντες εἶναι καὶ αὐτὸς
διὰ τοῖς πάσαι. ἀλλὰ τῆς τούτου διακινήσεως ἑαυτοῦ πρωτότε-
ρος εἶναι. κατὰ τὸ πάσης κλίσεως πρωτότερος ὢν καὶ αὐτὸς
διὰ τοῖς πᾶσιν ἐστί. εἶναι οὖν ἑαυτοῦ καὶ πρωτότερος καὶ
δεύτερος. ἐπειδὴ διὰ τὸ πάσης κλίσεως εἶναι πρωτότε-
ρον ἔξω τῶν πόλων αὐτὸν κεῖσθαι νομίζει μὴ πρῶτος
εἶναι τῶν πόλων. ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν καὶ αὐτὸς συμβαίνει
ἑαυτοῦ καὶ χρόνου εἶναι δεύτερος. πρῶτος καὶ κατὰ τὴν τοῦ προ.

δεύτερος δὲ καὶ τούτων [illegible] ἄλλο:

Εἰ δὲ [illegible] προτεθέντος [illegible] ἴσαι καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

ἄλλο διήγημα [illegible] καὶ τὴν [illegible]

[illegible] προτεθέντος:

Προτεθέντος [illegible]
καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] προτεθέντος δὲ καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

ἄλλο [illegible] νοηθῇ.

προτεθέντος [illegible]:

Δεῖ [illegible]
προτεθέντος [illegible] καὶ [illegible]
πρὸς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

πρωτότοκος διὰ τὸ σωθῆναι τὰ κτίσματα· ὁ λόγος δὲ πάντως
αὐτὸ τὸ εἶναι πρωτοτόκου μάλιστα πάντως καὶ αὐτὸ ἔστιν πρωτότοκος.
ἐστὶ τοίνυν μονογενὴς τῆς φύσεως· ἀλλὰ δὴ καὶ μόνος ἐκ τοῦ πατρὸς θεὸς
ἐν δὲ καὶ φῶς ἐκ φωτὸς διαγέγονε· πρωτότοκος δὲ δι᾿ ἡμᾶς
τοῦ· ὥσπερ ἀδελφὸν ἑαυτὸν τῆς κτίσεως γεγενημένον.
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς διασαφήσας· γέγονεν γὰρ τὰ πάντα δι᾿
αὐτοῦ· καὶ συνέστηκεν ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς διασώζεται· ἄλλο:

Εἰ τὸ κεκλῆσθαι πρωτότοκον πάσης κτίσεως· κτίσμα τῇ φύσει οὐ
τὸν κτίσαντα τὸ λέγειν τὸν υἱόν· ἔστιν πρωτότοκος μετὰ ταῦτα τῇ
χάριτι· συγγενὴς δὲ ὅμως τῇ φύσει· καὶ διὰ τὸ εἶναι κτίσμα
τοῖς ἀγγέλοις ἀπαθὴς προσεχῶς· συγγενὴς οὐκ ἔστιν καὶ ἀλόγοις ζώοις
ὀρνέοις τε καὶ κτηνεσι· καὶ τοῦτο γὰρ ἐν καὶ διὰ χρόνου μὴ ἐγένετο πά-
σης κτίσεως ἐστίν· ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ· ὁ κοινὸν ἐστὶν ἄτοπον·
πρωτότοκος μὲν ὡς ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς διὰ τὴν τῆς σαρκὸς
ὁμοίωσιν καταλειπομένων ἀνθρώπων· πάσης δὲ κτίσεως ἀ-
νωτέρω γέγονεν ὡς πρὸ πάντων ὢν καὶ διὰ τὸ εἶναι πάντων πα-
ραγωγόν· ἵνα νοηθῇ ὁ πρωτότοκος αὐτὸς ὁ πρωτοτοκίας
κτίσεως· αὐτὸς οὐχ ὑπάρχων οὐσίας: ἄλλο:

Ὥσπερ πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς εἶναι λέγεται διὰ τὸ κεκλῆ-
σθαι πρὸς ὁμοίωσιν τῆς σαρκὸς τοῖς δι᾿ αὐτοῦ σωζομένοις.
καὶ πάλιν πρωτότοκος καὶ ἀπαρχὴ τῶν νεκρῶν διὰ τὸ αὐτοῦ δὲ
ἀφθαρσίαν ἐγηγέρθαι πρὸ πάντων· ἕως ἀπαρχὴ ἀναστάσεως
λέγεται· διὰ τὸ πάντων δι᾿ αὐτοῦ δύνασθαι χάριτι ἐγείρεσθαι·

τον
κε:

ὅτι οὐ μὴ διὰ τὸ ἀπαθῶς γεννηθῆναι μονογενὴς κέ-
κληται ὁ υἱός· ἀλλ᾽ ὅτι ὡς μόνος ὑπὸ μόνου κεκ-
λῆσθαι γεννηθείς ::

ἐπιχειρήματα αὐτὸ λεχθέν ::

Εἰ διὰ τὸ μόνον ἀπαραλλάκτως αὐτὸν γεννῆσαι· διὰ τοῦτο μονογενής, ἀβουλήτως γέγονεν· ἐπὶ δὲ τῶν γεννωμένων οὐδείς ἐστιν ὁ βουληθεὶς οὐ κατεσκεύασεν· οὐκ ἄρα διὰ τὸ ἀπαραλλάκτως γεννῆσαι διὰ τοῦτο μονογενής· ἀλλὰ διὰ τὸ μόνον τοῦτον εἶναι κατὰ τοῦ πρώτου ποιητοῦ :: ἄλλο ::

Εἰ διὰ τοῦτο μονογενής, ὅτι ὑπὸ μόνου τοῦ θεοῦ γέγονεν καθ᾽ αὑτόν· οὐκοῦν ἤδη τῶν καθόλου δημιουργός, ὁ τοῦτον μόνον· ἀλλ᾽ οὐ πάντα πεποίηκεν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν καθόλου δημιουργὸς ὁ πατήρ, τὰ πάντα γὰρ ἐξ αὐτοῦ· οὐχ ὡς μόνος ἄρα ὑπάρχων μονογενής· ἀλλ᾽ ὡς μόνος φυσικῶς γεννηθείς :: ἄλλο:

Εἰ μονογενὴς ὅτι ὑπὸ μόνου τοῦ μόνου γέγονεν· μόνος δὲ ἥλιος ἐστὶ μέσον ποιεῖ· μονογενὴς ἐκεῖνος καὶ ἡ σελήνη κληθήσεται· ἐπεὶ δὲ καὶ μόνος τίς καὶ μόνη ἐπιστήμης γέγονεν ἀρχιτέκτονος· ἐκεῖνος ὁ μόνος μόνος αὐτουργὸς μονογενὴς ἂν αὐτοῦ γεννήματα τὰ μόνα τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ πεποιημένα· ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε μονογενὲς τὸ μόνον ἔργον κέκληκεν· ὁ δὲ υἱὸς ὡς γνήσιος· ἀλλ᾽ οὐχ ὡς γεννητὸς μονογενὴς νομισθήσεται :: ἄλλο:

Εἰ καὶ ὡς γεννηθεὶς μόνος, ἔτι μὴν καὶ γνήσιος μονογενὴς κέκληται· κέκληται δὲ ~~ταῦτα~~ καὶ τὸ τοῦ ἰεφθάε θυγατρί

μονογενὲς ἐπεὶ αὐτὸ μόνον ἔργον αὐτοῦ· ἀλλ' οὐ γέννημα· εἰ δὲ ὁ υἱὸς ὁ-
μολογεῖται μονογενὴς αὐτὸ εἶναι διὰ τὸ μόνον ἐκ τοῦ θεοῦ γεγε-
νῆσθαι πατρός· καὶ ὁ υἱὸς δηλονότι μονογενής· μόνος γὰρ ἐκ τοῦ πατρὸς
οὐσίας γεννητῶς πληρούμενος:: ἄλλο:

Εἰ ἐπεὶ μόνος τοιοῦτος γέγονε διὰ τοῦτο μονογενής· μόνου δὲ ἔργου
τοιούτου ὁ υἱὸς γέγονεν ὁποῖον ἐστί· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μονογενὴς·
ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ καὶ μόνα κτίσματα γινόμενα οὐ κέκληται μο-
νογενῆ· ὁ υἱὸς ἄρα μονογενής, οὐχ ὡς μόνος τοιοῦτος γινόμενος·
ἀλλ' ὡς μόνος γεννητός:: ἄλλο:

Εἰ διὰ τοῦτο μονογενὴς ὅτι μόνος τῶν ἄλλων ὑπερέχει· ὑπερέχει
δὲ τῶν ἄλλων καὶ ὁ πατήρ· μονογενὴς ἄρα λεχθείη ἂν καὶ αὐτός.
ἀλλὰ μὴν ἐστὶ μονογενὴς κατὰ τὸ τῶν ἄλλων ὑπερέχειν· οὐδὲ υἱὸς
ἄρα μονογενὴς διὰ τὴν ὑπεροχὴν τὴν πρὸς τὰ ποιήματα·
ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκ πατρὸς γέννησιν:: ἄλλο:

Εἰ διὰ τοῦτο μονογενὴς ὅτι μόνος τῶν προαιωνίων [illegible] ἐστὶ
ἄγγελος· μόνος δὲ μόνος ὁ κατ' εἰκόνα [illegible]
λόγος τοῦ θεοῦ βουληθέντος ἐστὶ ἀγγελικῶς μονογενὴς ἂν τοῦ
υἱοῦ ὁ υἱὸς κληθείη καὶ αὐτός· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν αἰωνίων τοῦ τῶν
ἀπορρήτων [illegible] λόγου μονογενῆ κέκληκε· ὥστε
ὁ υἱὸς ὡς ἐξαγγελτής· ἀλλ' οὐχ ὡς γεννητὸς μόνος μονογενής:: ἄλλο:

Εἰ διὰ τοῦτο μονογενὴς ὅτι μόνος τῶν μετὰ τοῦ θεοῦ ἐστὶ δημιουρ-
γός· οὐδὲ [illegible] συνδημιουργὸν ἔσχεν· οὐδὲ [illegible] αὐτὸς
πεποίηκε [illegible] πατρί· ἀλλὰ [illegible] αὐτοῦ
ὡς [illegible] σοφία [illegible]· καὶ [illegible] οἱ αὐτοὶ [illegible].

καὶ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ κατηγορεῖ αὐτόν · τὸ γὰρ [illegible]

αὐτὸν μονογενῆ ὡς τοῦ πατρὸς μόνου αὐτὸν δημιουργοῦ

ἄλλου χωρὶς μόνον δημιουργηθέντα ἐκ τοῦ γεννηθέντος φωτός:

ἄλλο: Εἰ δὲ ὁ μονογενὴς [illegible] · δηλοῖ ὅτι ὁ μόνος γεννηθεὶς καλεῖ-

σθαι [illegible] μονογενής · εἰ γὰρ μονογενὴς ὁ ἄλλως [illegible]

οὐ γὰρ γέγονε [illegible] · ἀλλὰ γεγέννηται: ἄλλο:

Εἰ δὲ ὁ μονογενὴς ὁ ἐκ μόνου αὐτοῦ ὑπὲρ [illegible] ·

καὶ τῶν ἡ πρωτότοκος · ὁ πρῶτος γεννηθεὶς καὶ τῶν ἄλλων

ἀδελφῶν [illegible] · [illegible] πρωτότοκος ·

[illegible] πρωτοτόκων · οὐ χωρὶς μόνος ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι μονογενὴς

μόνος δὲ ὡς ἐκ πατρὸς ἀγαθοῦ [illegible] ἀγαθός:

ἄλλο: Εἰ πρωτότοκος ἐκ τοῦ [illegible] πρῶτος γεννηθεὶς · [illegible]

[illegible] πρωτότοκος · [illegible] πρῶτος

ἑτέρων · ὁ δὲ μόνος · δηλοῖ πρὸ πάντων γεννηθείς · [illegible]

πρωτότοκος αὐτὸς κέκληται · καὶ ἐκ τοῦ [illegible] πρωτότοκος

οὐ χωρὶς πολλῶν πρῶτος · δηλοῖ ὡς πρῶτος γεννηθείς: ἄλλο:

Εἰ δὲ τοῦτο πρωτότοκος · ὅτι τῶν ἄλλων πρῶτος γέγονεν ·

τὸ δὲ πρῶτον [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] δια-

φέρει · [illegible] · διαφέρει τῶν [illegible] · καὶ [illegible]

[illegible] δημιουργημάτων · ὁ πρωτότοκος ὡς πρῶτος

[illegible] γεννηθεὶς [illegible]: ἄλλο:

Εἰ δὲ τοῦτο πρωτότοκος · ὅτι πρῶτος γέγονε · τὸ δὲ πρῶτον

ἀλλ' οὐ μόνον δὲ τὸ πεποιηκέναι καὶ τὸ πρῶτον εἶναι τὸ πεποιηκέ-
ναι καὶ ταῦτα ἀγαθός· ἀλλὰ τὸ πεποιηκὼς οὐδέν· ἐπεὶ δὴ δὲ τὸ πε-
ποιηκὼς οὐχ ὡς ὕλη πρὸς τὸ πρωτότυπος· ἀλλ' ὡς τῶν πάντων τῇ
αὐτοῦ ὕλῃ τῶν ἄλλων· τῶν τε λοιπῶν καὶ τῶν ἐπέκεινα :: ἄλλο:
Εἰ δὲ καὶ τῶν πάντων πρόοδον ὑπέστη· χωρίς αὐτοῦ ἐξ-
ο τῆς γνώσεως αὐτοῦ γέγονασιν αἰτίας :: ἄλλο:
Εἰ τὸ πρῶτος τῶν δευτέρων αἰτία ὁμολογεῖται· πρὸ τοῦ δεῖν
θεὸς καὶ νοῦς· τῶν ἀεὶ γινομένων καὶ τὰ αἴτια· νοῦς ὡς ἐξ
ἐκείνου ἄρα· αἴτιος τῶν δευτέρων ἤδη ὑπάρχει τὸ πρωτότυ-
πος· οὐχ ὡς πρῶτος ἐκείνων ὑπάρχων· ἀλλ' ὡς πρῶτος τῆς αὐτοῦ
προσηγορίας γνώμενος αὐτοῖς αἴτιος :: ἄλλο:
Εἰ ἐπεὶ καὶ ἔρξεν κινήσεως αὐτουργοῦντος τοῦ ἀγαθοῦ δημι-
ουργοῦ νοῦ ὁ νοῦς· μόνη τῆς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ δυνάμεως· ἀλλὰ γὰρ
αὐτὸς αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι· ἀλλ' [illegible] ἔρξεν αὐτοῦ κινήσεως· ἀλλὰ
διὰ τῶν γινομένων· οὐ γὰρ ἔρξεν αὐτὸς τὸ ἀγαθόν· τοῦ
δὲ ὁ πατὴρ ἐστὶν ὁ ποιητὴς αὐτοῦ· ἀλλὰ ποιεῖ γέννημα αὐτοῦ
ὁμολογεῖ τῆς ἀγαθότητος φύσεως ::
ἄλλο ὡς ἐξ αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ::
Εἰ δὲ ἀληθινός φησιν εἶναι ὁ νοῦς· περὶ αὐτοῦ τοῖς γνωστοῖς συναρι-
θμεῖ καὶ ἡ θεία γραφὴ λέγουσα· ὁ πρωτότυπος πάσης κτίσεως
διὰ γὰρ πάντα τοῦτον εἶναι καὶ φύσει καὶ αὐτοῦ ὅπερ
πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ τὸ αὐτὸ εἰς πρῶτος ::
πρὸς ταῦτα λύσις ::
Ἀσεβεῖ ὁ λόγος· καὶ πολλὴν ἀδικίαν τὴν αἰτίαν διὰ τοῦτο·

Εἰ δὲ ἴσα τοῖς μετ' αὐτὸν γενομένοις περὶ παντός ἐστι διαγενητὸν

ὁ υἱός· ἐπεὶ καὶ πρωτότοκος αὐτῶν κέκληται· γέγονε δὲ

οὐ κτίσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ διάφορα· ἐροῦσι

δυνατὸν βούλεσθαι ὑμᾶς αὐτοὺς, ὦ χριστομάχοι, λέγειν ὅτι

καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὁ αὐτός ἐστι κατὰ φύσιν ὁ υἱός· οὕτω

οὖν πάντως ἔσται συγγενὴς ὧν καὶ πρωτότοκος εἶναι λέγεται.

κέκληται δὲ τοῦτο [illegible] τῆς θείας γραφῆς·

ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ καὶ [illegible] πρὸς τὸν αὐτὸν χρηματί-

ζουσι [illegible] καὶ αὐτὸς

ἐστὶν ἀρχὴ τῆς [illegible] τοῦ χαρακτῆρος. ἐξ οἰκείου εἶναι

διαφορὰν [illegible] αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ-

το εἶναι πρωτότοκος. ἵνα [illegible] αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ἀληθοῦς.

ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ, πρῶτος ἐστὶν εἶναι φησὶ. οὕτω καὶ ὁ υἱὸς ἐ-

κείνου εἰκὼν ὢν καὶ ὁμοούσιος τοῦ πατρὸς πρὸ πάντων χρόνων· πρῶ-

τος καὶ ἐστὶ καὶ λέγεται· [illegible] ἐστὶν ὁ πρῶτος πατήρ· καὶ

αὐτὸς ὁμοίως ἐστὶν [illegible] πρῶτος· καὶ διὰ τοῦτο [illegible]

[illegible] καὶ πρὸς [illegible] κέκληται [illegible]· ἄλλο:

Εἰ πάντως [illegible] πρωτότοκος [illegible] εἶναι τὸν υἱόν· ἀνάγ-

κη [illegible] συγγενὴ τοῖς μετ' αὐτὸν [illegible] ὑπάρχειν αὐτόν.

καὶ τοιοῦτον εἶναι κατὰ φύσιν. ὁ [illegible] αὐτὸς [illegible]

[illegible]· [illegible] καὶ ὁ πατὴρ λέγει περὶ ἑαυτοῦ

[illegible] πρωτότοκος καὶ [illegible] ἄρα καὶ αὐτὸς [illegible]

[illegible] μόνον [illegible] χρηματίζει

[illegible] καὶ τοῖς [illegible]

αὐτὸ τὸ [illegible] [illegible] ἁπλοῦ καὶ οὔσης τῆς δὲ τοι-
αύτης [illegible] ὡς τὸ [illegible] τοῦτο καὶ δέχεσθαι [illegible]
νοῦ· ὥσπερ οὖν τὸ δέχεσθαι πρῶτον τὸ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πάντως αὐτὸ [illegible] τοῦ τὸ νοεῖσθαι· [illegible] καὶ
πρῶτος λέγεται [illegible] ὁ νοῦς· [illegible] πάντως εἶναι τῶν ποι-
ημάτων δέ· ἁπλῶς [illegible] ὁ περὶ ἀρχὴν [illegible] τῶν πάντων
[illegible] πρῶτος· [illegible] ὁ νοῦς πρῶ-
τος [illegible] λέγεται· [illegible] πάντα [illegible] καὶ
αὐτός ἐστιν ἡ πάντων τῶν [illegible] ἀρχή· ὡς [illegible] καὶ
δημιουργός·

· περὶ νοῦ · ψυχῆς ·

Ἔτι τὸ ἑρμηνεῦον ἐστὶ τοῖς [illegible] · τὸ καθ' ἑαυτὸ [illegible]
[illegible] ἐξ [illegible] · [illegible] δύναμιν·

· πρόβλησις ὡς αὐτοῦ δ' ἕνα [illegible] :

Καὶ τί ἔτι [illegible] ὁ νοῦς · [illegible]
τοῖς [illegible] · [illegible] δύναμιν · [illegible]
[illegible] ἐστὶν [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐξουσίαν :

περὶ τοῦ ὅλου :

Πολλοὶ [illegible] καὶ [illegible] ἔχοντες
[illegible] πάντως [illegible]
[illegible] φωνάς · [illegible]
[illegible] προφάσεις.

προσῆλθον οἱ ζεβεδαίου παῖδες, τοῖς δὲ ἀγανακτοῦσι κεί-
μενοι ἴσως ἡμᾶς· ἀλλ' οὖν ἀποδεικνὺς καὶ τὴν τῶν χαρισμάτων
τελειοτέραν φιλοτιμίαν· ἀναπαύει δὲ ὥσπερ τὴν ἔλλειψιν
ἑαυτοῦ τῆς χειροτονηθείσης δωρεᾶς· πρὸς οὖν τὴν ὅλως ἄλο-
γον αἴτησιν ἀπολύτως ἔφησεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
οὐχ' ὅτι μὴ ἐδύνατο παρασχεῖν· ἀλλ' ὅτι τῶν τοιούτων
εἰπὼν ἀναγόρευσιν· οὐ καλυπτόμενος κοινωνεῖσθαι τοῦ μισθοῦ· ὥσ-
περ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι μεγαλοψύχως τὰ ἆθλα προτίθησι
λέγων πρὸς αὐτούς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε· καὶ
ὃ βούλομαι παρασχεῖν· οὐ γὰρ ἐπὶ τούτοις τέθειται τὰ στα-
δίου τοῦ ἔργου· ἀλλ' ἐν ᾧ [illegible] τοῦτο· ὃ [illegible]
νικοῦντος [illegible] καθόλου· οὐ τὴν ἀγαθότητα.
[illegible] φησὶ [illegible] τὸ μὲν [illegible] προ-
χείρως τοῦ ἀφθόνου [illegible] παρασχεῖν· ἀλλ' ἐπι-
μένει [illegible] προγνώσει·
διὰ τὴν τῶν [illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] ἀπόδειξις· ἀλλ' οἱ-
κονομικῶς [illegible]· ἄλλο·

Εἰ μὴ δύναται καθὼς [illegible] τοῖς ζεβεδαίου παισὶ
ἀποπληρῶσαι τὴν αἴτησιν· καὶ διὰ τοῦτο φησὶν οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι· πῶς δὲ ἐν [illegible] τοῖς
[illegible] χαρισάμενος· διὰ τοῦτο φησί· [illegible]
[illegible] ὅλου [illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible] θρόνων·

Τούτῳ τῷ αὐτῷ ἰδίῳ καὶ προσφθεγγόμενοι εἰσὶν, ἀλλ᾽ ὅσ᾽ ἔχοντες ὡς σημει-
ωμένοι τὴν χάριν· ἐπειδὴ οὖν ἀληθῶς τοὺς τοιούτους λέγων.
πλὴν ὁ παλαιὸς διδάσκαλος Διονυσίου αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὸ χρῆμα τε
λέγει καὶ εἶναι τὴν ὑπάρχουσαν ἀλήθειαν ἀμέσως τοῦτο πρὸς τὸ ποι-
εῖν καὶ τοῦ μέλλειν [illegible] φαίνεται τὴν
ἀλήθειαν· ὡς πρῶτον εἶναι τὸ βεβαιότερον [illegible] παρα-
σχεῖν· οὐκ ἂν τὴν ἴσως τὸ περὶ οὕτως [illegible] φαίνεται.
διὸ καὶ ἴσως εἶναι [illegible]: ἄλλο:

Εἰ ἀληθῶς λέγων ὁ σοφὸς, [illegible] πρὸς ἐμοῦ.
[illegible] ἐστὶ καὶ τὸ δύνασθαι χάριν τὴν αὐτοῦ βουλήσεως.
οὐκ [illegible] δύναται· ἀλλ᾽ ἔχει λόγον
[illegible] τὸ ῥῆμα: ἄλλο:

Ὁ προφήτης [illegible] λόγους· φη-
σὶ [illegible] διὰ τοῦτο αὐτοὺς [illegible] πολλῶν· καὶ τὴν ἰσχυ-
ρὰν [illegible] ψυχικὰ [illegible].
ἐπείνων αὐτοὺς [illegible] τοὺς ἁγίους [illegible] αὐτοὺς
[illegible] ὅπερ αὐτοῦ βουλήσεως· καὶ
ἐπειδὴ [illegible] εἰσὶ.
καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι τοὺς ἁγίους [illegible] εἶναι [illegible]
ὁ δεῖνα [illegible]:

Λόγος τοῦ ῥητοῦ, καὶ ὅπως αὐτὸ χρὴ
[illegible] διδάσκαλον [illegible]:

Τὸ σοφὸν [illegible]
[illegible]

ποδῆ(του) καὶ ἀπελευθ[illegible] προσεδόκων [illegible] ὅλως τῶν ἐξ ὄχλων [illegible]
κέλευσαι τὸν δὲ αὐτὸν λαλοῦντα· καὶ παρεκάλει ἐπὶ τοῖς ἀπο-
δοῦσιν ἐπαγγελ[illegible] τῇ φυλακῇ τῶν μαθητῶν
προσῆλθον λέγοντες· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· πρὸς ταῦτα αὐτὸς
τῶν πολλῶν ἀποκρίνεται χ(ριστό)ς· ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρό-
νου δόξης αὐτοῦ· καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· ταῦτα οἱ [illegible]-
[illegible] τῶν ἐπαγγελιῶν ἀκούσαντες [illegible] δὲ ἐπὶ [illegible]
οὐ περὶ [illegible] αὐτοῖς· τὸ γὰρ [illegible] τοῖς μαθηταῖς [illegible]
[illegible] τῆς δὲ χ(ριστο)ῦ [illegible]
[illegible] ἐπὶ θρόνου δόξης [illegible]
αὐτοὶ μὲν [illegible] φαίνονται [illegible]-
[illegible] αὐτοῖς τῶν [illegible] πρὸς τοῦτο [illegible] καὶ
[illegible] φησὶ [illegible] ἵνα οἱ δύο [illegible]-
[illegible] φαίνεται [illegible]
[illegible] μόνους [illegible]
[illegible] τοῦτο ἐστὶν [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible] καὶ αὐτοὶ γὰρ [illegible]-
[illegible] ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι· καθί-
σεσθε ἐπὶ δώδεκα θρόνους· [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] παιδείαν [illegible]
[illegible] γυναικὶ [illegible]

βελτίονα πρὸς ἀθυμίαν· πιθανῶς δέ φησιν· οὐκ ἔστιν λίαν
δύναμαι· καὶ οὐδέποτε κατηγορῶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως [illegible]
τὸ δύνασθαι παρασχεῖν· [illegible] οὕτως καὶ λίαν [illegible]
[illegible]· ἐπεὶ ἤδη φαίνεται τοῦτο παρεχομένους καὶ ἐπαγγελ-
λομένους· ἀλλ' ἐπειδή φησιν αἰδοῦμαι [illegible] καὶ χαίρειν [illegible]
[illegible] παρασχεῖν [illegible]· οὐκ ἔστιν λίαν δύ-
ναμαι [illegible] δίκαιος [illegible]· καὶ περὶ ἀξίαν τοῦ εἰκότος [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] ὀφθαλμοῦ [illegible]· [illegible] δόξαν
[illegible]· τὸ [illegible] καὶ ἐξ [illegible]·
ἀλλ' οὐκ ἔστιν λίαν τοῦτο παρασχεῖν· [illegible] μηνυτήν· [illegible]
[illegible]· ὥσπερ [illegible]
βουλομένω καὶ τοῦτο [illegible] παρ' αὐτοῦ λέγει· οὐκ ἔστιν λίαν
[illegible]· φανερῶς [illegible] δίκαιος αὐ-
τοῦ [illegible]· οὐ [illegible] ἁπλῶς ὀφείλω παρα-
σχεῖν· οὐ δὲ [illegible] αἰδοῦμαι τοὺς ἀγωνιζομένους [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ τοῦ εἰκότος [illegible]
[illegible] ἀναλόγως ἀποδοῦναι τοῦ αὐτοῦ χρεωστουμένου· εἰκότως
[illegible] λαβεῖν διὰ τοῦτο δίκαιος [illegible] παρὰ τοῦ προσ-
[illegible] καὶ δίκαιον [illegible] ἐργαζομένου· [illegible]
[illegible] διὰ τὸ αἰτεῖν μὴ δύνασθαι παρασχεῖν [illegible]
[illegible] ἀναφέρεσθαι· καὶ παρ' αὐτοῦ [illegible]
[illegible] λέγειν [illegible]· ἀλλ' οἰκονομικῶς καὶ τοῦτό φησιν·
[illegible] δυναμένων
[illegible]· τοῦτο [illegible]

ἐπὶ τὸ κάτω φέρον· καὶ τὴν αὐτὴν τοῦ πρώτου· ἤγουν [illegible]
[illegible] διαφέρον· ἀλλ' οὖν τοῖς εἶναι παρ' ἄλλων
ἐργάζεται· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] · καὶ [illegible]
μὴν καὶ ἐξ ἴσου [illegible] μάλιστα [illegible]
[illegible] · καὶ τοῦ [illegible] · [illegible]
μὴν γὰρ οἱ ἄλλοι [illegible] καὶ ὁ φιλόσοφος
ἀπὸ τοῦ μόνου ἀξιουμένου· βλέπουσι [illegible] αἰτί-
αν καὶ τὴν [illegible] τὴν πρόοδον· πρὸς [illegible] ὡς
γέγραπται [illegible]
καὶ [illegible] · ἵνα μὴ [illegible] πρὸς μόνην αὐτ
[illegible] · οἱ βασιλεῖς τῶν [illegible]
αὐτῶν· καὶ οἱ ἄρχοντες [illegible] αὐτῶν· οὐ χρὴ
δὲ εἶναι [illegible] · [illegible]
εἶναι [illegible] · [illegible] πα-
[illegible] καὶ ὁ υἱὸς τοῦ [illegible]
[illegible] · [illegible] ὡς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]

πέπαυται περὶ τοῦ ὑστέρου ἐπεὶ γὰρ πρῶτος· ὧν καὶ τὸ ἡ περὶ τοῦ
αὐτοῦ περὶ τοῦ πολυμερῶς ἀρχῆς χρησάμενον φαίνεται· δι-
δάσκει τὸν μονογενῆ τὸ μὴ φθαρῆναι καθὼς περὶ ἣν πονα
ἔσχηκε τὸ βάθος· ἀλλὰ καὶ ἄλλων περὶ τὸ δύναται ἀληθῶς
ὅπερ· ἀλλὰ τῆς προσδοκωμένης οἰκονομίας διακρίσει
τὸ ἀλλ᾽ ἐκεῖνο εἰπεῖν δύναται· καὶ προσετέθη καὶ οἱ τοῦ φρονεῖν
σεμνότερον μόνοι·

κυ(ρίλλ)ου, ζ(ωσίμ)ου :·

Εἰ δὲ ἡ γυναικωνῖτις τοῦ κόσμου ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ οἱ αἰσθη-
τοὶ τῶν χριστιανῶν :·

διὰ τὸ θεοῦ ὡς αὐτὸν ἀπεστάλη :·

Ἀφ᾽ οὗ φησὶν αὐτὸς ὁ ἅγιος, μόνον εἶναι θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογοῦ-
μεν περὶ· καὶ αὐτὸς δὲ ὅπερ ἀξιοῦται λέγειν· ἀλλὰ θεὸς πρῶ-
τος· καὶ ἀλλὰ μετὰ ταῦτα· καὶ ἐκεῖ θεὸν πάλιν λέγει· τοσοῦ-
τον δὲ τὸ γὰρ περὶ τῶν πρώτων καὶ μόνων καὶ ἀληθινῶν αὐτὸ
θεὸν καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ· ὡς αὐτὸς καὶ αὐτὸν καὶ φῶς θεοῦ :·

πρὸς τὸν αὐτόν :·

Εἰ δὲ λέγει χριστὸς πρὸ τοῦ· ὁ δὲ πατὴρ οὐκ ἔσται αὐτὸς ἐκεῖνον τὸ υἱὸν τὸν αὐ-
τὸν φησὶν ὁ πατήρ· τὸ γὰρ τοῦ τὸ δὲ τοῦ πατρὸς ἀληθῶς πέπομφε
ναι αὐτόν· ἀλλὰ γὰρ ὡς αὐτὸς τὸ ἐξαιρέτως γεννηθέντι φανε-
ρῶς πρὸ αὐτοῦ πολεμούμενος ἔστι τὸ ἐναντίον παιδὸς
ἔχει λόγον ἴσως ὁ τοιοῦτος μῦθος· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τοῦτο
σημαίνει τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο· φαίνεται δὲ μάλιστα ἅγιος
αὐτοῦ περὶ τῆς δόξης ἀποδείξει· πολλὰ ἔχει λόγου τὸ δὲ

ζ(ωσίμ)ου :·

ἀνάμερσιν αὐτοῦ τοῦ τὸ ἐκφάναι τὸν πατέρα· ἐν κόσμῳ πρὸς αὐτὰ-
τὸ ἔτι μάλιστα τῶν φιλοσοφουμένων θεῶν ἀθετῆσαι τὰ τοιαῦτα
δόγματα· ἵνα πρὸς τὸν τῆς ἀληθείας [illegible]· ἵνα γινώσκου-
σι τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν· ἑαυτὸν ἐν σώματι [illegible]· καὶ ὃν
ἀπέστειλας ἰησοῦν χριστόν· ὡς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἀπαύγασμα ὄντα
ὅτι ἦν δὲ ὁ θεὸς λόγος· καὶ [illegible] καὶ πατὴρ νοούμενος::

ἄλλο: Εἰ λόγος ἐστὶ τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ὡς πρωτότοκος ἐστί· καὶ τοῦτο αὐτὸ ὁ-
μολογεῖται· τίς [illegible] ὡς νομίζει πρὸς
ἀνάμερσιν τοῦ [illegible] ἐργάζεται· μό-
νον ἑαυτὸν ἀληθινὸν θεὸν ἔπειτα τὸν πατέρα· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο [illegible]
[illegible] μᾶλλον [illegible] δυνάμει καὶ τῶν φιλο-
σοφουμένων θεῶν· καὶ [illegible] βουλεύονται::

ἄλλο ἐξ ὑποθέσεως [illegible] ::

[illegible] ἀθετοῦσι τὴν [illegible]
θεὸν αἰ [illegible]· καὶ [illegible]
φὼς αὐτοῦ [illegible]
[illegible] φῶς· ἐπειδὴ οὕτως [illegible] τοῦτο
αὐτοῦ· φωτὸς δὲ [illegible] πρὸ
αὐτοῦ [illegible] φῶς· [illegible]
[illegible] φῶς [illegible]
[illegible] πρὸς ἀνάμερσιν τοῦ [illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
[illegible] μόνος· καὶ [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] τῆς [illegible]

τὸν ἐξαίφνης προσβάντα τῷ λόγῳ· ἀλλ' οὖν τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς θεότητος
ἀκαταληψίας ἐνδεικτικόν· καὶ ἡ πρώτη καὶ θεότης ζωοποιὸς
γενομένου τε καὶ ζωοδοξολογίας :: ἄλλο:

Εἰ πάντα διὰ τοῦ ἰδίου λόγου πεποίηκεν ὁ πατήρ· καὶ ἀληθεύει κατὰ
ὁ μακάριος εὐαγγελιστής· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· καὶ πάλιν· ἐποίησε τὰ διὰ τῶν προφητῶν
ἐνεργῶν· ἐποίησε διὰ τοῦ λόγου καὶ οὐδεὶς τέλειος· πῶς
οὖν [illegible] αὐτὸν καθαιρῶν τοῦ τοῦ θεοῦ λόγου [illegible]
ἀφθάρτου φύσεως· [illegible] πρὸς ἀναίρεσιν τῶν [illegible] θεοῦ
τὰ τοιαῦτα φησὶν ὁ θεὸς καὶ πῦρ λέγει ::

ἄλλο δὲ ἀναιρέσαι τοὺς τῶν αἰτιῶν
δόγματος [illegible]
τῆς τῶν [illegible] ::

λέγεται τοῦ ὁ πατήρ· ἵνα καὶ μόνου ἀληθινοῦ εἶναι θεοῦ· [illegible]
[illegible] ἐξαίφνης [illegible] τοῦ υἱοῦ· καὶ εἶναι θεοῦ ἀληθινοῦ ὥσπερ
καὶ αὐτός· ἀλλὰ μᾶλλον εἰκόνος τῆς θεότητος [illegible] οὐ
[illegible] ἔξωθεν τῆς οὐσίας αὐτοῦ· θεὸς ὁ υἱὸς [illegible]
[illegible]· οὗτος γὰρ οὕτως [illegible] ἀληθινός· ἀλλὰ τῆς προσθήκης
[illegible] σχῆμα :: ἄλλο:

Καὶ ἀληθινὸς καὶ μόνος λέγεται θεὸς ὁ πατήρ· [illegible] ὁ υἱὸς τῆς
πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητος ἐξαιρεῖσθαι· [illegible] τὸ εἶναι θεὸς
ἀληθινὸς [illegible]· [illegible] λέγει· [illegible]
ἀληθῆ· καὶ εἰσὶν οὕτως τοῦτο ὁ πατὴρ [illegible] εἶναι φησί· θεὸς
οὐ [illegible] ἀληθινὸν [illegible] καὶ αὐτός

ὡς ἀληθῶς. ἢ κοινῇ [illegible] τὴν καὶ τὸ φθαρτὸν μηδὲ κατὰ τὰ
ἀληθινῶν οὕτω τῶν καλουμένων θεῶν εἴρηται. τὸ ἵνα γινώσκω-
σί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν. ἄλλο:

Εἰ μόνος ἐστὶν ἀληθινὸς θεὸς ὁ πατήρ· ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ λόγος, ἢ τὸ [illegible]
[illegible] ὅπερ ἂν ὁ γεννήτωρ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐστὶ γεννητὸς ἐκ τοῦ
κατὰ τὸ [illegible] τοῖς αὐτοῦ [illegible] τὰ ποιήματα δείκνυται [illegible]
ματι. πῶς εἰ κεχωρισμένος αὐτοῦ καὶ [illegible] ἀληθινὸς ὡς υἱὸς φαίνε-
ται τὸ [illegible] τῶν [illegible] ἀληθινῶν οὐσιῶν. καὶ [illegible]
γνωρίζεσθαι δὲ λέγομεν. ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθι-
νὸν θεόν. καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰησοῦν χριστόν. ποῖον γὰρ ἔχει λόγον τὸ [illegible]
[illegible] ζωὴν τὴν αἰώνιον γνωρίζεσθαι. καὶ τὸ [illegible]
μένου [illegible] χρόνου [illegible]
ὁ γὰρ [illegible] ἔχειν δύνασθαι. [illegible]
σι καὶ [illegible] τῶν [illegible]
σθαι φωνῇ. [illegible] φαίνεται [illegible]
μόνου [illegible] ἐστὶν [illegible] ἀλλ' [illegible] ἐστὶν ὁ [illegible] χριστοῦ
[illegible] ἀλλ' [illegible] οὕτως [illegible]
καὶ [illegible] νοούμενος.
καὶ [illegible] ὁ πατὴρ [illegible] ἀληθινοῦ γεννή-
ματος ἀληθινοῦ. ὁ υἱὸς γὰρ ἀληθινὸς ἐστὶν υἱός. [illegible]
γονος [illegible]. καὶ εἰ [illegible] ἀληθινὸν [illegible] αὐτὸν ἰησοῦν χριστόν.

ἄλλο [illegible] ὅτι καὶ μόνος θεὸς λέγεται
ὁ πατὴρ συναριθμεῖται τούτῳ ὡς ὁ υἱός.

λέγει πρὸς θεόν. [illegible]

μόνος· φέρεται δὲ καὶ τοῦ θεοῦ φωνή· ἀλλὰ μόνος ἐξέπεμψε τὸν ὅμοιον. καὶ πάλιν εἰπέσθαι σαφῶς περὶ τοῦ υἱοῦ· ὅτι τὸ λέγω μοι οἱ οὐρανοὶ εἰσελεύσονται· ἐλθόντων τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς λέγοντος τὸ ὁμοιοῦν ἐργάζεσθαι μόνον. ὅμοιος δηλονότι τοῦ υἱοῦ πεποιημένως· παρὰ τὸ πατρὶ διδάσκαλον ὅτι πατὴρ καὶ ὡς μόνος ὀνομάζεται ὁ πατὴρ θεὸς αὐτοῦ ἀληθινός. τί οὖν κατὰ ἀναβαίνεται παντελῶς καὶ ὅμοιος δι' οὗ τὰ πάντα ἐργάζεται καὶ ζωή. καὶ εἰσὶν οὕτως τῷ τέλει καὶ μόνῳ καὶ πρώτῳ καὶ ἀληθινῷ φωτὶ ὡς περὶ τῷ φωτὶ τὸ ἀπαύγασμα αὐτοῦ·

· Κυρίλλου. Τοῦ αὐτοῦ ·:·

Εἰς τὸ περὶ τὰ τέλη τῶν αἰώνων · ὅτι δὲ προαιώνιος σοφία καὶ τὸ λιμὴν καὶ χάρις περὶ θεοῦ καὶ αἰῶνος ·:·

· ἀντὶ τοῦ ὡς εἶπεν αἱρετικῶν ·:·

Καὶ πῶς δύναται φησὶ γέγονεν εἶναι καθ' ὑπόστασιν ὁ πατὴρ ὁ μονογενὴς αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ φαίνεται προυπάρχων ἡ σοφία· ὁ δέ γε πατὴρ δίχα δὲ καὶ αὐτοῦ προυπάρχειν οὐκ ἐπιδέχεται·:·

πρὸς τοῦτο λύσις ·:·

Ἐρωτᾶται προσηκόντως τοὺς χριστομάχους περί τινος ἀναμφισβητουμένου τὸ προαιώνιον τὴν σοφίαν καὶ χάριτι· ἀλλ' ἐρωτῶσιν δηλονότι περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα οὐ πάντων αἰώνων τέλους τίνα οἴεσθε τὸν τοιοῦτον εἶναι τὸν Χριστόν· περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος ἐστὶ τῷ χρονικῷ· ἀλλὰ μὴν οὐ μόνον αὐτοῦ εἶναι ποσότητα προυπάρχειν καὶ οὕτως ὡς αὐτός· ἀλλὰ δηλονότι εἶπεν φιλανθρωπίᾳ καὶ ὁ λόγος καθὼς γέγραπται γενόμενος σάρξ· ποίαν εἰσ-

Τοῦ

του

δέδεικται προκείμενον· εἰ γὰρ ὅλως ἀληθές ἐστιν ὃ ὑπάρχει ἴδιον αὐτοῦ·
ἀναγκαῖον γὰρ ἀληθὲς καὶ μᾶλλον ὑπάρχειν ᾧ ἐστιν ἴδιον· ἐπεὶ δ' ὅλως
ἔχει καθόλου μᾶλλον· ὅθεν τοῦτο φανερὸν καὶ λέγειν δυνατὸν
καὶ περὶ ἑκάστου αὐτῶν ἤδη φαίνεται· λέγονται γὰρ εἶναι δεδειγμέ-
να τὰ περὶ· ἀναγκαῖα λέγονται εἶναι ποσάκις καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ
ἤδη· ὁ κοινῶς καθόλου λόγος ἐστὶ προκείμενον λέγεται· διὰ
καθὸ γεγονὼς αὐτοῖς· καὶ φησὶν περιφέρειν τὴν τούτου δεῖ-
ξιν· ἄλλο:

λέγει περὶ τοῦ παντὸς περὶ τοῦ ἰδίου λόγου· ὅτι καὶ τὴν μορφὴν αὐτοῦ ὑ-
πάρχει· καὶ ἐστὶν ἴδιον αὐτοῦ· ἴδιον ὅτι ἴδιον τῆς τοῦ περὶ ὑπάρχει·
προκείμενον ἐπιδέχεται καὶ προσλαβὼν τὴν ἐπισυλλογιστικήν· ἐστὶ τὸ
μᾶλλον τοῦ περὶ· καὶ παρέχει τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὁ προσλα-
βὼν λόγος· ἐπεὶ δ' ὅλως ἔχει καθόλου μᾶλλον, διὰ τοῦτο τὴν
αἰτίαν τούτων ἐπεὶ ἄρα προσλαβὼν ὁ λόγος ἐστίν· ἐστὶ γὰρ
πλῆθος ὡς ὁ περὶ· δείκνυται καὶ τοῦτο διὰ τῆς ἰδίας [illegible]- ἄλλω
πείας ὁμονοητικῶν:: ἄλλο:

Εἰ προσλαβὼν ὁ λόγος ὅτε γένηται αὐτός· καὶ τὴν κίνησιν ἐπι- Ε
φέρεσθαι [illegible]· ὠφελεῖ [illegible] ἑαυτῷ·
διὰ [illegible] μᾶλλον [illegible] πρότερον.
ἐγγὺς ὅλως προσλαβὼν ὁ [illegible] ἀληθὴς [illegible]
πρὸς τῆς ἐπιστήμης· καὶ κοινῶς τελειοῦται καθόλου· τὸ
οὖν [illegible] ἑαυτοῦ [illegible]·
καὶ χωρὶς ὁμολογεῖ [illegible] πρᾶγμα· διὰ τοῦτο [illegible]·
ἐπεὶ ἄρα προσλαβὼν ὁ λόγος ἐστί· δείκνυται τοῦτο διὰ τῆς

καὶ ἀρχαῖς ἀρχονομικῶν :: ἄλλο·

πολλοῖς ὀνόμασιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ κέκληται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ·
ἐπειδὴ ἀρχὴ καὶ ἔστιν υἱός· ἐκλήθη δὲ σοφία· ὠνόμασται καὶ θεός·
καὶ δύναμις καὶ μορφὴ καὶ εἰκὼν τοῦ πατρός· ἀλλὰ τοῦτο συνεπι-
σημαίνεται προνοητικά· τὰ γὰρ [illegible] ἀπ' αὐτοῦ καὶ σοφίας
καὶ δυνάμεως καὶ θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπολαύουσι· ἵνα μή τις τὸ
καθ' ἕκαστον λέγῃ· ἀλλ' ἔστι τοῦτο [illegible]· θεοῦ γὰρ μετ-
έχουσιν· ὑπάρχει ὁ λόγος ἐστὶ προνοητικὸν λέγεται :: ἄλλο·
ἀρχαὶ καὶ θρόνοι καὶ κυριότητες· ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι καὶ πᾶ-
σαι δυνάμεις λογικαί· ἔτι τε πρὸς τούτοις αὐτοὶ [illegible] τοῦ λόγου μετο-
χῇ [illegible] πρὸς [illegible] ὄντες καὶ γίνονται· [illegible]
[illegible] ὁ τοῖς ἀγγέλοις [illegible] δίδωσι [illegible] δύναται
[illegible] καὶ προνοεῖται [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
δὲ ἀπὸ οὕτως σοφία ἐστὶ προνοητικὴ ἡ σοφία δύναται· [illegible]
[illegible] ὁ ἀγγέλοις τὴν χάριν δίδωσι, αὐτὸς ἡ χάρις προνοεῖται,
ὡς οὐ μετέχων αὐτῆς· [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ παντὸς ἐ-
[illegible] καὶ σοφίαν [illegible] τοῖς [illegible] καὶ χάριτας χορηγεῖ·
αὐτοῦ [illegible]· ὑπάρχει προε-
[illegible] ὁ λόγος ἐστὶ· ἀλλ' ὡς [illegible] αὐτοῦ λέγεται· [illegible]
[illegible] :: ἄλλο·
ὁ αὐτὸς [illegible] πρὸς τὸ τέλειον ἐπάγεται· [illegible] πρῶτον [illegible]
[illegible] ἐστιν [illegible]· [illegible] ὡς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· [illegible] ἀπ' αὐτοῦ προνοεῖται [illegible] ἡ σο-
φία· [illegible] βραχὺ [illegible]

ὁ πρὸς μείζονα καὶ αἰσχρολογοῦντα ἔχειν μεῖζον ἐλαττουμένοις·
οὕτως ἐστὶ πρὸς τὴν δύναμιν βίᾳ φερόμενα· ὁ δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγος
ὅλος μείζων ἐστὶ περὶ τοῦ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον· τοιοῦτο δὲ
αὔξησιν ἐπιδέξασθαι, ὅ οὕτω πλῆθος ὤν, ὡς ὅλον ἔχειν
ἐν ἑαυτῷ τὸ περατοῦν· καὶ ὅλον εἶναι πάλιν ἐστὶ περί· ἄπειρον τὸ
πέρας τοῦ πλήθους· ἀπείρων καὶ συμπληρούμενον ἐστὶν ὑποδέ-
γματι προσόντων τῷ καὶ αὔξησιν ἐπιδέξασθαι μὴ ἔχω
γίγνεται τὸ περατοῦν· μεῖζον τὸ ἐν ὅπερ ἐστὶ χρόνος· ἀλλ' οὐ
συμβέβηκε τὸ πέρας· ἐπειδὴ αὐτὸ ἐν αὐτῷ πλῆθος ἐστὶ τελει-
ωμένον· καὶ τὸ πλῆθος ἔχον ἐν ἑαυτῷ· ἢ καὶ ἄλλα πρὸς ἕν ἐστι
ὁ λόγος ἐστὶν· ἀλλ' ἐπεὶ πλῆθος μείζων ὁ αἴτιος καὶ ἐπιχειρήματος:

ἄλλο ἐπιχειρηματικῶς:

λ ἔτι εἰ παντός ἐστι πέρας τὸ εἶδος· ὁ δὲ ἄπειρος ἐστὶν ἀποφατικῶς ἐστὶν αὐτὸ
μορφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος λαβών· ἄπειρον οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ὅλου σχημα-
τίζεσθαι· ὅτι δὲ αἰσθητὸν ἀποφατικῶς ἐστὶν μὴ ἔχον ἐστὶ περὶ
τὸ ἀπόλλυσθαι· μᾶλλον αὐτοῦ τὸ θαυμαστὸν τὸ φιλοσοφεῖν.
πᾶσι δὲ περὶ τοῦ αἰσθανομένου ὅ ἐστιν προσεῖναι ἀσχημάτι-
στον εἶναι· ἐπεὶ οὐδὲν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ζητεῖν τοιοῦτον δεῖ
τὸ ἀπόλλυσθαι· ὅτι δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις· καὶ ὡς περὶ διανοίας
ἐστὶν ἀποφατικῶς· ὅτι καὶ δυνάμει ἐπιδέχεται τὸ
πρότερον· ἵνα πάλιν εἴπῃς πρόσωπον ἐν ἀρχῇ· οἱ
πολλοὶ διαλλάττουσιν ἐπιστήμων θέλεις· πρόσωπον
δὲ καὶ ἐν χρόνῳ οἱ πολλοὶ μεταπτωμάτων· δι' αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς
ἐκβαλοῦσι· πάλιν γὰρ τὸ ἄπειρον δυνάμει ἐστὶν

ἀλλ' ἐξ ἄλλου χρόνου γίνεται πάντων καὶ τὰ προλεγόμενα περὶ τὰ αὐτὰ νοσήματα·

ἐξήγησις τοῦ ῥητοῦ πληθωρικοῦ. ἐπεὶ δὲ πρό-
νοιαν σοφοῦ καὶ ἠπίου καὶ χρηστοῦ·

Φυσικῶς τῆς νόσου συνισταμένης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς τοῦ σώματος ἐκλι-
νούσης ὡς περὶ μᾶλλον ἀπολλυμένην δύναμιν ἔχειν· ἀλλ' ἀεὶ ζητεῖ ἔχειν
τοὺς καὶ δύναμιν σύνεσις καὶ συμβαδίζει τῇ ἐπιτροπῇ τῆς τοῦ
σώματος προνοίας· τὸν οὖν ὅλον γὰρ διὰ τὴν ἰατρικὴν γνώμην
αὐτοῦ καθαρῶς γέγραπται· καὶ τὸν ἰατρὸς σοφία τοῦ πρὸς κατά-
νόησιν· ἐπειδὴ δὲ τῆς τῆς φύσεως ἐνέργειαν ἐπὶ παραχωρεῖ
τοὺς ἔχειν γὰρ καὶ τῆς φύσεως περὶ τοὺς ἑαυτοῦ νομίζεται·
ὡς αὐτοῖς καὶ τὰ βοηθήματα πρὸς αὔξησιν γίνεται τοῦ σώματος·
ἀποκαλύπτειν ἑαυτόν· καὶ αἰτιώμενοι σοφώτερος περὶ τοῦ
ἑαυτοῦ ἐστι καὶ ἀνθρώπων ἡ σοφία ἐμφαίνεται· ἰατρὸς μὲν
οἱ διὰ πάσης καθαρῶς προσέρχεται· ἀνακαλυπτομένης δὲ τῆς ἐνεργείας
τῆς φύσεως ἐστί· ὅλον οὖν ἀνθρώπους προνοεῖται σοφοῦ
καὶ χρηστοῦ· καὶ αὐτὸ τοῦτο προστίθησι σοφίαν ἐπιμελείας
νομίζεις· αἰτιώδης γὰρ ὁ τοῦ πρὸς λόγος· διὰ τὸ περὶ τὴν
ἰατρικὴν σοφώτερος ἂν καὶ χρηστότερος εἶναι, προνοεῖται ἐκεῖ-
νος τὸ τέλειον ὅσον νοεῖ διὰ τῶν θεραπευόντων προνοεῖται
ἔχειν τὸ ὅλον αὐτοῦ· ἄλλο·

Ἐπειδὴ προνοεῖται ὁ θεὸς ἐπὶ περὶ ψυχῆς διὸ προνοεῖται
λέγεται· ὁ θεῖος διὸ σοφία προνοεῖται ἔοικεν· ὁ χρηστὸς
προνοεῖται· διὰ τὸ αὐτὸ τὸ αἴτιον· ἀποκαλυπτομένης
γὰρ καὶ φανερουμένης γίνεται τῆς ἐπιστήμης αὐτά·

θαυμαστότερος παρὰ τοῖς ὁρῶσιν ἐγένετο· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ προ-
κόπτειν τῇ σοφίᾳ:: ἄλλο:

Προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ τουτέστιν κατὰ τὸ ὅσον τὸ ἔργον. ἡ δὲ
τῶν αὐτοῦ φύσιν τὴν ἐνυπάρχουσαν σοφίαν. τοῦτό ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος
κατὰ βραχὺ διὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν παραδόξων ἀποτελεσμάτων
θεοποιοῦντα παρὰ τοῖς ὁρῶσιν τὸ ἀνθρώπινον φανεροῦντα καινά.
προκόπτειν οὖν τὸ εἶπεν κατὰ τοῦτο οὕτως τῇ σοφίᾳ προ-
κόπτειν τὴν αὐτῆς θεοποιουμένην διὰ ταύτης· διὸ καὶ τιμᾶσθαι
καθότι ἐποίησε τὸ σῶμα ἡ ἐνωθεῖσα τῷ θεῷ λόγῳ. καὶ
γὰρ θεοῦ κεχρημάτισε καὶ θεός. προέκοπτεν οὖν τὸ ἔφυσε
τιμῶν τὴν τῇ σοφίᾳ. ἐπιχορηγούμενος αὐτῷ φανερῶς διὰ τῆς
σαρκός. αὐτὸ δὲ αὐτὸ τούτοις εἰς τὸ τῆς θεότητος ἀξίωμα τοῦ χριστοῦ::

ἄλλο ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν χειρονομιῶν::

Τὴν κυρίαν φησὶ τῆς θείας γραφῆς ὁ τῆς ἀρχῆς θεοῦ λόγος
γινόμενος αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς. οὐ τὸ ὅσον ἐστὶν ὁ προκόπτει
μεγαλοπρεπῶς. τὴν χριστοῦ τοῦ πολλοῦ κηρύττοντος. καὶ
ὁ προκόπτων εἶπε δεχόμενος φαίνεται ἀληθῶς αὔξη. καὶ περὶ
ὁ τοιοῦτος ἴσος ἐστὶ τελειότητα πατρί::

περὶ τοῦ χριστοῦ::

Οὐδὲ αὐτῷ ἐπέθετο εἰς θεότητα τὸ υἱοῦ. ὅτι τεχνολογοῦσιν ἀδύ-
νατον τῷ φυσικῷ ἀξιώματι τοῦ λόγου. κατὰ τοῦτο λέγων
ἐκείνοις καὶ τότε δεικνύουσιν ἐξ ὧν οἶδε νικᾶν. ἀλλ' ὡς ἐξ
οἰκονομίας αὔξησιν γνῶναι τὸν λόγον. καὶ αὐτοῦ γενομένου
κατὰ φησὶ ἡ θεία γραφή. τίνι μαθητὰς αὐτοῦ καὶ

τὰ δύο περὶ τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ χωρὶς ἀποδείξεως· ἐπειδὴ γὰρ τὸ
ἀξιοῦν τὸ προκείμενον ἐφέλκεται. λαμβάνεται προκείμενον ὡς δεικνύ-
μενον ζητούμενος καὶ τὰ αὐτῆς ἰδιοποιούμενος· ἀνακατηγόρηται
πολλάκις. οὐ γὰρ ἐλέγχου τινὸς τοῦ ἀξιοῦν, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ λόγου.
καὶ ὥσπερ λεγομένου ἀπὸ τοῦ πρότερον δεῖξαι ἀξιοῦν· καὶ τοι μόνης
προδούσης τῆς ἀξιώσεως· ἐπειδήπερ καὶ ἔμμενε πρότερον δεῖν ὡς ἀεί.
ἀπαιτεῖσθαι τῶν αὐτοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ σημαίνει· οὕτω καὶ προκείμενον
λέγεται προκατάληψιν οὐδεμίαν ἐπιδεχόμενος ὡς δεῖ διὰ
τὸ προκείμενον διὰ αὐτὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα τοῦτο λέγεται:: ἄλλο:
καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ὡς χειρομαχεῖ τὸ τοῦ δεῖ λόγου γνωστὸς
ἀξίωμα. ὁ περὶ οὗ δὴ ἔλεγεν εἰσὶν λέγων. τὸ δὲ τὸ ἀξίωμα περι-
βάλλεται. καὶ οὕτως γνώριμος. ὥσπερ οὖν ὅταν ἀπούσης
μεγάλης περὶ τοῦ λόγου. καὶ ὥσπερ αὐτὸ περὶ τὸ γνωμικοῦ καὶ
ἄτοπον τὸ ἀξίωμα περιβεβλημένον. ὡς ὅταν λέγηται φησὶ
καὶ ἀπαιτήσασα τὴν σοφίαν τοῦ πρὸς ὅτι τὸ ἀξίωμα νοῦς ἀλλὰ
τοῦ διὰ τῆς ἀξιώσεως κατηγόρου τὸν λόγον· οὕτως ὅταν λέγηται
τὸ περὶ τοῖς ἄλλοις γραφαῖς ὁ μόνη περὶ τὸ τῆς ἀξιώσεως. τὸ
καὶ τοῦ αἰτεῖν σημαίνει καὶ χρῆσθαι μὴ ἐπὶ τοῦ λόγου φάσκεις,
ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς φύσεως τῆς ἀξιώσεως τὰ αὐτῆς χρώμενα. οὐ γὰρ
ὅταν προκείμενον λέγηται οὐχὶ σοφία καὶ τοῦ τὸ προκεί-
μενον. ἡ σοφία ἐστίν· ἀλλ' ἡ σοφία προσέβαλεν τὸ αἴτιον.
καὶ βραχὺ διαφέρουσαν καὶ φαινόμενον διὰ τῆς· ὁ τὸ περὶ
ὀργάνου ἐπὶ τῆς δυνάμεως πρότερος καὶ βραχύ. πρὸς τὴν
εὐφροσύνην αὐτῆς δὲ τῶν ἔργων πάντων ἐπιτελέσει

δὲ, ὅτι εἰ καὶ πολὺ ὁ λόγος ἐν προσώπῳ [illegible]. [illegible] γεγενη-

μένου νοήσεις τοῦ λόγου. διὸ τοῦτο γέγονε [illegible] καὶ ἐν προσώπῳ

λέγεται, ὅτι τὸ πρόσωπον [illegible] αὐτὸ δέξασθαι. τοῦ [illegible]

τὸ αὐτοῦ τῆς αὐτότητος. ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν τῆς [illegible] λόγος αὐτὸ φέ-

ρει τὸ ἐν προσώπῳ. οὕτως [illegible] τῶν λεγομένων [illegible]

[illegible] τῶν [illegible] γυμνῷ τῷ λόγῳ

καὶ [illegible] δὲ τὸ αὐτοῦ. οὕτε μὴν τῶν αὐτῶν [illegible]-

[illegible] δὲ τοῦ τῆς [illegible] λόγου ::

[illegible], θεοῦ ::

εἰς τὸ, ὅταν δὲ [illegible] τὸν [illegible]. τότε καὶ αὐτὸς

ὁ υἱὸς [illegible] τῷ [illegible] τὰ πάντα ::

[illegible] ὡς [illegible] χερσομάχ ::

[illegible] ἴσως ἔσται [illegible] τῷ πρὶν ὁ υἱὸς. [illegible]-

[illegible] λέγων ὁ παῦλος. ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς [illegible]

[illegible]. [illegible] γὰρ [illegible] σώματος [illegible] ὅτι τὸ [illegible]-

[illegible] τοῦ [illegible] ὡς [illegible].

καὶ [illegible] ::

πρὸς τὸν [illegible] ::

Οὐ νοοῦσιν οἱ χερσομάχοι καὶ [illegible] διὰ τοῦ

[illegible]. [illegible] τοῦ υἱοῦ [illegible] τοῦ πρὸς

καὶ [illegible] διὰ [illegible] τὰ [illegible].

λέγων γὰρ ὁ παῦλος. ὅτι [illegible] καὶ [illegible]-

[illegible] ὡς [illegible] οὕτω [illegible]-

[illegible] αὐτοῦ. [illegible]

θεοῦ :

ἐπὶ τὸ λέγειν· ἐχρῆν τετάχθαι καὶ τὸν πατέρα τὸν υἱόν· καὶ χρὴ
δὲ ὡς πατρὶ καὶ ὑπακούειν πρὸς τὸν γεννήσαντα· τὸ γὰρ ὑπο-
τάττεσθαι ὡς τῷ λόγῳ καὶ τοῖς ἔργοις ἐπὶ θελήματος. τὸ οὖν ἑρ-
μηνεύεται λέγειν χριστὸν [illegible] ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν·
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· λέγοντα τὸν υἱὸν οἱ [illegible]
περὶ τὸ ἀδύνατον [illegible] ταῖς θείαις γραφαῖς· [illegible]
ἐξ ἀδυνάμου [illegible] τὸ θέλημα τοῦ πατρός· [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] λέγεται· [illegible]
[illegible] σαφῶς· [illegible] ταῖς γραφαῖς:: ἄλλο:
Εἰ ποίημα καὶ κτίσμα [illegible] εἶναι τὸν υἱόν· καὶ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ
[illegible]· [illegible] οὐδεὶς [illegible]
[illegible] οὐσίαν· ἐχρῆν τετάχθαι καὶ τὸν [illegible]
πατρί· [illegible] λέγοντες· ὁ
[illegible]· καὶ [illegible] ἀδύνατον λέγειν
τὸν πατέρα· καὶ [illegible] τὸν υἱὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐστὶν [illegible]
οὐ χρῆν τετάχθαι [illegible] υἱός· ὡς γὰρ [illegible]
[illegible] λέγεται· [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] λεγόμενον· [illegible]:
[illegible] τοῦ λόγου::

διὰ τὸ πατρὸς ὡς αἰτίου [illegible]::

Καὶ πῶς οὐ πάλιν [illegible] εἶναι φασίν· ὅτι τοῦ πατρὸς [illegible]
ἐστὶν ὁ υἱὸς [illegible] αὐτοῦ:: πρὸς τὸν λόγον:
Καὶ πῶς ἔτι πάλιν [illegible] τοῖς [illegible]-

λουθοῦν ἤδη φωνῆς· ὅτι τὸ εἶδος γὰρ πολλάκις ὁμωνύμως τῷ
ὑπόκειται· ἐγὼ οὐχ εὗρον καὶ τὸ αὐτὸ συνώνυμον τοῖς τῆς προφο-
ρᾶς εἶναι τὸ πτῶς· καὶ πῶς ὁ Πορφύριος φησιν· ὅτι πτῶσις ἐστι
προφορὰ τῶν προφορουμένων ὑποκειμένων· πῶς δὲ τὸ τῆς ὑποκει-
μένης ὄνομα τῆς πρὸς τὸ πρᾶγμα γενέσθαι εὑρίσκει τὸ γνῶναι· ἐγὼ
οὐχ ὡς καὶ τὸ εἶναι σημεῖον μὴν πρᾶξιν γνῶναι καὶ ὑποκειμένων
μόνον ἔχοντες ὡς πρὸς ἑαυτοὺς τὴν οὐσίαν καὶ τῆς αὐτῆς ὄντος
φύσεως μέτοχοι· ἔλεγε γὰρ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις διὰ τὸ
ὅτι τῆς φύσεως λόγος· ἔτι ἐν τοῖς ὑποκειμένοις μέτοχοι· τὸ
πρὸς Βασιλείους ἀξιοῦνται· καὶ γὰρ οὗτος καὶ τὸ αὐτὸ τὸ
πάντων αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς οὐσίας μετέχει διὰ τῆς πίνακος
ὑπάρχεις οἰκονομεῖται χρήσιμα· ἀλλὰ καὶ τὸ παράδειγμα
καὶ εἰρημένον· καὶ καθ᾽ ὅσον τὸ ἑκάστου τῆς φύσεως
ἐξίσταται ὅλον· ἐπεὶ τὸ εἶδος φυλάττοντες ἐπὶ τὸ λόγου
τὴν αὐτὸν τὸν λόγον πράττεσθαι διὸ φησιν:· ἄλλο:
ὅθεν εἰκὼν ὥσπερ τὸ πρὸς τὸν λόγον διαιρεῖται τὸ πρὸς εἶναι
τοῦ γένους· διὰ τὴν παράδειγμα ὑποκειμένων· οὐ γὰρ ἐν τῷ ὑ-
ποκεῖσθαι τῆς οὐσίας αὐτὸς τὸν λόγον ἀπέδωκε διὰ τοῦ-
το μὴ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ εἶναι τὸ εἶναι τοῦ γένους· ἀλλ᾽ οὖν καὶ
ἀρχῶν γενικωτάτων ὑποκεῖσθαι λέγεται· ἐκεῖνο τὸ
τῆς οὐσίας αὐτὸς τὸν ὅρον οὐκ ἔχει τὸ τῆς ὑποκειμένης ὀνό-
ματος· διὰ τοῦτο διαιρεῖσθαι εἶναι τὸ πρὸς· ἀλλ᾽ ὅμως
τῶν ὑποκειμένων ὅρον εἶναι τῆς οὐσίας τὸ εἶδος· ὅπου παρα-
ποιεῖ δὲ ὅτι αἰσθητῶν καταφέρεσθαι φησὶ θεόν· διότι

γὰρ ἐπεὶ τὰ εἰς ὕπαρξιν κεκλῆσθαι τὸν υἱόν. ὅθεν καὶ ὁ τῆς ἀπο-
λογίας βούλεται καιρός· ὡς γὰρ ἀπολαμβάνεσθαι μέλλοντα καὶ ἤδη ἀπ-
ολελαμμένον ὁ παῦλος εἰσφέρει::

ἐξήγησις τοῦ δευτέρου ῥητοῦ:·

ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐργάζεται δι' υἱοῦ· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τῆς ἀπολογίας σχῆ-
μα. τὸ δοκεῖν ὡς πατρὸς λαβεῖν τὸν πατέρα ὑποκεῖσθαι [illegible]. ὡς
πατρὸς αἰτήσαντος καὶ τὸν πατέρα λέγοντος· [illegible] αὐτοῦ· χρεὼ δὲ τοῦ
τῆς γῆς ὁ λόγος λαμβάνει διὰ τοῦ πατρὸς· καὶ τὸ δόξαν ἐργάζεται.
πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο. δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν ὁ παῦλος.
ὅτι καὶ τοὺς αἰῶνας τοὺς μέλλοντας. τὰ πάντα [illegible] ὁ πατὴρ ἐνερ-
γεῖ [illegible] δι' υἱοῦ. [illegible] φησίν· ὅτι δὲ ἀπολογ-
αὐτὸν τὰ πάντα. [illegible] ὁ υἱὸς ἀπολογεῖται [illegible] ἀπο-
[illegible] αὐτὸν τὰ πάντα. [illegible] τὰ πάντα [illegible]. ὅμως
οὐ γὰρ [illegible]. [illegible] εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς μέλλοντας.
[illegible] ἔσεσθαι τὸν πατρὸς [illegible] δι' υἱοῦ.
τὸ δὲ δι' υἱοῦ [illegible] ἀπολογίαν σημαίνει οὐδὲν [illegible] εἰς τὸ τῆς [illegible]
λόγον [illegible] τὸν υἱόν. [illegible] τῆς [illegible] τελείως [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἀπαλλάττεσθαι εἰς φέρουσαν. οὐ γὰρ
[illegible] πάλιν πρὸς ἑαυτὸν οὐδὲ [illegible] μεταβολ-
[illegible]. τὸ αὐτὸ ὡσαύτως ἔχειν. [illegible]
[illegible] πατὴρ δι' υἱοῦ τὰ πάντα [illegible]· καὶ [illegible]
καὶ [illegible] καὶ χαρὰ καὶ [illegible] καὶ δύναμις· καὶ [illegible]
[illegible] ἀπολογεῖ χάριν [illegible]· [illegible]
[illegible] ὁ λόγος φησί· [illegible] ἀπολο-

γενήσεσθαι δὲ καὶ διὰ τοῦ πατρὸς τὰ πάντα, ἵνα μὴ τῆς ἀπο-
λων κρείττονος ἔχω γένους [illegible] ὡς καταλύσαντος
αὐτὸν τὸν υἱόν· δείκνυσι τὸ πάντων κρατοῦντα [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν πατέρα· ἵνα τῆς πάντων κρείττο-
νος τὸ πᾶν ἔχῃ κρατοῦντος ὁ πατήρ· συγκατάγουσι τοὺς αὐτοὺς [illegible]
[illegible] τὸν υἱόν· [illegible] [illegible] πατὴρ δὲ υἱοῦ
[illegible]:

ἄλλο:

Εἰ τὸ τῆς [illegible] ὄνομα τῆς πρὸς τὸν πατέρα σχέσεως [illegible]
τὸν υἱόν· [illegible] οὐδὲν [illegible]· ὅτι
[illegible] μείζων ἐστὶ καὶ τὸν [illegible] ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· [illegible]
τῆς [illegible] [illegible] καὶ λέγων πρὸς αὐτὸν·
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] τῆς πρὸς τὸν υἱὸν [illegible]
[illegible] ὁ πατήρ· οὐ διὰ τοῦτο μείζων ἐστὶν [illegible]
[illegible] μείζων εἶναι τὸν πατέρα [illegible]· ὁ πατὴρ [illegible]
[illegible] ὁ πατήρ· τοῦτο [illegible] τὸν υἱόν· [illegible]
[illegible] καὶ αὐτὸς [illegible]:

ἄλλο ἐξήγησιν ἔχον πιθανωτέραν τοῦ ῥητοῦ:

Ὁ γεννῶν [illegible] τοῦ πατρός· [illegible]·
[illegible] τὸν υἱὸν [illegible] λέγει
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] καὶ
[illegible]· [illegible]·
καὶ [illegible]· ἵνα [illegible] τὸ ἔργον αὐτοῦ· [illegible]
φησὶν αὐτός· [illegible] τοῦ [illegible].

ἀληθεύεται δὲ διὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἐκβάσεως δείκνυται.
πῶς οὖν τοῦ υἱοῦ ὑποτεταγμένου ἤδη ὡς ὕστερον ὑποταγη-
σομένου· ὃ δὴ ὁ θεσπέσιος [illegible] διαφέρει παῦλος. ἐπειδὴ οὖν ἐξετά-
ζοντες τὸ ῥητὸν [illegible] ὅτε φησὶν ὑποταγήσεται αὐτῷ
τὰ πάντα. δηλονότι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ
πάντα· [illegible] ὅτι πάντα ὑποτέτακται.
τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ
πάντα· ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. τοῦτο οὖν ἐστιν ὃ βούλεται
λέγειν· ὑποτέτακται καὶ νῦν ὁ χριστὸς τῷ πατρί· οὐχ ὑπὲρ πάντων,
ἀλλ' ὑπὲρ μόνων τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὡς
[illegible] ἑαυτὸν προσάγει τῷ πατρί· [illegible] καὶ ἀρχι-
[illegible] ἵνα πάντας [illegible] καθα-
[illegible] καὶ [illegible] προσάγει [illegible] ὅταν οὖν πάντα
[illegible]
[illegible] καὶ βασιλέα καὶ [illegible] ὁμολογήσουσι τὸν
χριστόν· τοῖς ποσὶν αὐτοῦ [illegible] ὑπὸ [illegible] τό-
τε δὴ τότε ὡς πάντων ὑποτεταγμένων ὑπὲρ πάντων ὑπο-
ταγήσεται θεῷ καὶ πατρί· καὶ [illegible] πάντων [illegible] καὶ
διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσιν [illegible] τὸ μετέχειν δύναται τῆς [illegible] τῷ πα-
τρί· οὕτω γὰρ [illegible] ἔσται τὰ πάντα θεός· ἀλλ' [illegible]
[illegible] καὶ χωρεῖν εἰς [illegible]
[illegible] εἰσφέρειν:: ἄλλο:
[illegible]
[illegible]

τοῦτο γὰρ τὸ ἔσχατον τὸ ἐξαίρετον [illegible] διαβήσεται [illegible].
φησὶ τὸ [illegible] ὁ παῦλος· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ
πάντα. τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι
αὐτῷ τὰ πάντα· ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. πῶς τὸ καὶ
ἄξιον ἐπιτηρεῖν εἰς ποίαν κατήγαγε διάνοιαν ἡ τοῦ παύλου φω-
νή. οὐ γὰρ εἶπεν ὑποταγήσεται τῷ πατρὶ τὸν υἱόν· ἵνα δηλώσῃ τὴν
αὐτοῦ [illegible] γνῶναι· ἀλλ' ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
ὁρᾷς ὅτι τὴν [illegible] [illegible] τὴν πρὸς ἡμᾶς
ὡς πρὸς τὸν πατέρα· συνέστησε γὰρ πάλιν τοὺς [illegible]· ἀλλ' ἐγὼ
τὴν [illegible] χάριν τὴν χορηγεῖν ἑαυτόν· ἵνα δι' αὐτοῦ [illegible]
γνῶσιν τὸ τοῦ πατρός· καὶ οὕτως εἶναι τῆς [illegible] ὁ λόγος· διά-
κονος γὰρ ὡς [illegible] τὴν [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] φωνῆς διὰ τούτου [illegible]
τα δίδους τοῖς εἰς αἰῶνας [illegible] ζωήν· οὐ [illegible]
τοῦτο τῆς φύσεως ἀξίαν ἐξομοιώσαι τὸν υἱόν· ἀλλ' οὐ καὶ
[illegible] ὅπερ ἐστὶν τῆς πρὸς ἡμᾶς οἰκονομίας [illegible] διακονίας
καὶ [illegible] τῷ πατρὶ χορηγοῦν ἡμῖν τὴν [illegible] γνῶσιν
ὡς [illegible]. ἐπεὶ [illegible] πρὸς τοὺς [illegible]-
[illegible] ὡς πρὸς ἡμᾶς [illegible] τῷ πατρὶ τὸν υἱόν. οὐ [illegible]-
[illegible] τὴν [illegible] ἐργάζεται· οὐδὲ [illegible] καὶ φύσιν
διὰ τὴν [illegible] [illegible]· [illegible] ἐξαι-
χῆς· γνώμης δὲ [illegible] βουλῇ· καὶ [illegible] καὶ [illegible] τὴν ὑπο-
ταγὴν ἐργάζεται. οὕτω καὶ ὁ υἱός· οὐ τῆς [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible]· οὐ γὰρ [illegible] [illegible]· [illegible]-
[illegible] τῷ πατρί. ἀλλὰ [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ [illegible]

μένον καιροῦ τὸ τοῦ [illegible] αὐτοῦ [illegible]· καὶ τὸ θαυμα-
[illegible] τοῦ [illegible] μεταβολὴ τῆς [illegible]
[illegible] πραγμα :: ἄλλο ::

Εἰ κατὰ τὴν ἔσω τοῦ πατρὸς καὶ τὴν φύσιν ἔλεγεν ὁ υἱὸς τὸ [illegible]
αὐτῷ καὶ τοῦ [illegible] καιροῦ· διὰ τῆς τοῦ [illegible] φω-
νῆς· οὕτω δὲ τὸ [illegible]· εἴχομεν ἄρα πρὸς αὐτὸν τὴν
ζήτησιν· καὶ πῶς τὸν νοῦν καὶ φύσιν ζητοῦσι γεννηθέντι [illegible]-
[illegible] καιροῦ· [illegible] φθορὰ [illegible] πατρὸς αὐτοῦ
καὶ [illegible]· καὶ [illegible] τοῦ [illegible]· [illegible]
[illegible] αὐτοῦ τῆς [illegible],
[illegible]· οὐδὲ [illegible] οὐσίαν [illegible] τοῦ
[illegible]· οὐδὲ [illegible] τῆς [illegible] ὁ [illegible] ::

κε(φάλαιον) του, του ::

Τὸ πάτερ· δόξασόν με τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοί :: ἀντὶ τοῦ ὡς αὐτὸν χειρισμοῦ ::

ὡς φησὶν ὁ [illegible] ὅμοιον εἶναι λέγειν· καὶ [illegible]
[illegible] πατρί· [illegible] δόξαν αὐτὴν [illegible] παρ' αὐτοῦ· λέγοντα·
πάτερ δόξασόν με τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι-
παρὰ σοί· [illegible] ἔχων αὐτό· [illegible] τοῦτο φαίνεται [illegible]-
[illegible] ἔχων· [illegible] τοῦτο [illegible]-
[illegible] ::

πρὸς τοῦτο λύσις ::

Καὶ πῶς οὐκ [illegible] δόξης ὁ τῆς δόξης κύριος· [illegible]
[illegible] γραφῆναι· ὁ γὰρ [illegible] τῆς ἀγγέλων ὕμνων αἰ-

τὴν ἡμῶν τὴν αὐτοῦ γονὴν ὑπερέχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ἄλλως τε καὶ ἐ-
κκλησίαν αἰτοῦντα τὸν ἑαυτοῦ κύριον· ὅτι καθάπερ τῆς αὐ-
θεντίας ἐπὶ δόξαις τοῦ δόγματος· καὶ αὐτὸ παρὰ τοῦ πατρός.
οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς δόξαν αὐτὴν παρὰ τοῦ πατρός· διὰ τοῦτο
τῆς τοῦ τοῦ βάθους οἰκονομίας λογισμοὺς καὶ τρόπους:

ἄλλο:

Συνθαπτόμεθα καὶ αὐτοὶ τῷ [illegible] ῥηθὲν παρὰ [illegible] ὡς χει-
ρωνάκτης· ἐφ' ἅπαν [illegible] ὁμολογούμενον· περὶ δοξάζοντος
τὸν υἱόν· ἀλλὰ πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὴν φωνὴν ἀποτείνοντα
ὁ πατὴρ λέγων· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· τούτῳ δὲ
οἶσθα τῷ [illegible] ὡς δόξης [illegible] τὸ [illegible] ὁ υἱός· [illegible]-
[illegible] δεδοξασμένον αὐτὸν ὁ πατήρ· ὅτι ὑπερέχει ὑβρεις [illegible]-
[illegible] τὴν [illegible] καὶ τὰ παρὰ τῶν ἰουδαίων [illegible]·
καὶ σταυρὸς ἐξαίρων [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
οὐ δοξάζων αὐτὸν ὁ πατὴρ φαίνεται· ἀλλὰ [illegible]
[illegible]· οὐ [illegible] καὶ [illegible] κατὰ τὸν [illegible]-
[illegible] λόγον· [illegible] οὐχ [illegible] δόξαν [illegible] παρὰ πατρὸς ὁ υἱός.
[illegible] γὰρ δόξης [illegible]· ἀλλ' [illegible]
παρὰ τοῦ πατρὸς δόξαν εἰς [illegible] τὸ αὐτὸν· [illegible] γὰρ [illegible]
αὐτὸν καὶ [illegible] [illegible] [illegible]:

ἄλλο [illegible]:

Ὁ [illegible] αἰνεῖται [illegible] καὶ τὸ [illegible]-
[illegible] δοξάζοντες τὸ τῆς δόξης ὄνομα τοῦ
[illegible]· [illegible] αὐτὸ [illegible]
[illegible]· [illegible] πάλιν ἐπὶ τῆς [illegible] τοῦ [illegible]-

συνεὼς πῶς αὐτὸ τοῦτο λέγει· τί οὖν τοῖς δοξάζεται παρ' ἐκείνου λέγων
τὸ παρ' ἐκείνου εἴρηται σοὶ χάριν πότερον γινώσκεις ταῦτα ἢ ἀγνοεῖ-
ται· εἰ δὲ γὰρ παντελῶς ὁ δοξάζων ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς ἤδη γινώσκεις· οὐ
κοινοῦ καὶ τὸ περὶ τῶν οὕτων γνῶσις δόξα καλεῖται παρὰ τοῖς τοιού-
τοις σοφοῖς· οὕτω σοῦ δεῖ ἐστι νῦν λέγων ὁ υἱός· πάτερ δόξασόν με
τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· τουτέστιν ἀνάλαβε
θου τοίνυν δὲ τὸ λεγόμενον· ἐπειδήπερ φαίνωσι περ αὐτὸς διὰ τοῦ οἰ-
κονομίαν χρονικῶς· αὐτὸ δὴ τοῦτο νομίζομεν μόνον ὅπερ ἐφαί-
ναι καὶ ὁ πολλοῖς προαιώνιος ὢν υἱὸς γνωσκόμενος· δόξασόν με
διὰ τοῦ φανερῶσαί με. τούτου τὴν γνῶσιν περὶ ἑαυτοῦ τὴν γνῶσιν
τοῖς ἀνθρώποις· ὁποίαν ἀεὶ εἶχον παρὰ σοί· καὶ πρὶν γενέσθαι
τὸν κόσμον παρ' ἀρχὴν ἀκούοντες. θεὸν δηλαδὴ καὶ φύσιν.
φῶς ἐμφανὲς ἀληθῶς ἐξ ἀρχῆς θεοῦ πρὸ ἡμῶν τοῦ πατρὸς· γνωσό-
μενα δὲ τοῦ τοιαύτης διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· δόξασόν με γὰρ
φησί, διὰ τοῦ φανερῶσαί με πάλιν ἐπειδὴ σου καὶ τὸ
ὄνομα ἐφανέρωσα τοῖς ἀνθρώποις· ἤτοι ὅπερ πεποίηκεν
γενέσθαι βούλεται· ἐδόξασα δὲ τὸν πατέρα φανερώσας αὐτὸν
τοῖς ἀνθρώποις δοξάζεσθαι βούλεται καὶ αὐτὸς φανερὸς παρὰ τοῦ
πατρὸς τοῖς ἀνθρώποις γενόμενος· καὶ περὶ τοῦ τῶν χερουβὶμ
ὁ λόγος τιμῆς ἡ τοιαύτη δόξης λέγεται τοῦ υἱοῦ τῆς φύσεως·   ἄλλο:
Εἰ δόξης εἶναι καὶ τιμῆς λέγεται· φαίνεται τοῦ υἱοῦ· διὰ τοῦτο
παρὰ τοῦ πατρὸς δοξάζεσθαι ζητεῖ· καὶ τὴν τοιαύτην τιμὴν τῆς
αἰωνιότητος ἀξίωμα παρέχει· λέγει δὲ πάλιν· πάλιν
ὅπερ τὴν υἱὸν θεωρεῖται· ἢ τῶν χερουβὶμ δόξης ὁ υἱὸς ἐκείνοις ἔτι

τοῦ πρός τι· πῶς τὸ δόξης καὶ ἐπιστήμης καὶ τὸ ... ὁμοίως

ὀφθήσεται· ἄλλο:

Εἰ ἀληθὲς λέγομεν ὅτι πρός τι ... τὸ πρᾶγμα ... ἔχει τὴν δόξαν ὡς πρός τι· ἵνα φαίνηται καὶ τὸ ... ἀντιστρόφως ... τὸ πρᾶγμα καὶ τοῦτο ... καὶ τὴν δόξαν, ὅτι πρός τι ... ἐστίν:: ἄλλο:

Εἰ δόξης ἐστὶν ἡ ... ἐπειδὴ ... τὸ πρᾶγμα φαίνεται ... ἀληθὲς λέγομεν ὅτι πρός τι ... ὡς πρός τι ... ἔχει τὴν δόξαν, ὡς πρός ... αὐτῆς·

· κεφάλαιον · ποσόν ·

Liber. II.

Ποσὸν λέγομεν ... ἀντιστρόφως.

· κεφάλαιον · ... Βλεμμύδης ::

Ἀ... ἐστὶ τὸ ... ἀντιστρόφως ... αὐτήν ... ἀντιστρ... ... ἐστίν ::

περὶ τοῦ ποσοῦ ::

... καὶ ... χωρὶς ...

ἀΐδιοι γὰρ ὄντες καὶ τοιοῦτοι κατὰ βεβηκὸς τῶν θεῶν θείαν οὐσίαν· ὁ
σοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς· τὸ αὐτὸ ἔχειν εἶναι φανταστικόν τι νοεῖν·
ἐγὼ δὲ τοῦτο καὶ τοῦτο λέγω ἐπὶ θεοῦ· οὐ γὰρ ἤκουσα ὡς ἀνδρός τι
σαφοῦς λέγοντος· τίς εἶναι ἐκείνου τὴν ψυχὴν τὸ ὕδωρ· καὶ τὸν οὐ-
ρανοῦ παραδειγματικόν· τίς ἄλλο νοεῖν· λεγέσθω τὸ γραφικὸν
μὲν οἱ τὴν αἰτίαν ἐκείνου καὶ ἀκαταληπτοῦ τοῦ θεοῦ φύσιν αὐτοῖς
μετὰ τὸ ἐπιχειροῦντες λογισμοῖς· ὥσπερ οἱ τὸν ὅμοιον παράδειγμα·
τὸ πολὺ γὰρ φύσιν αὐτῶν ἀθάνατον περὶ μέσου· πόλεις πό-
λεις τὴν ἑαυτῶν ἐπιχειροῦσιν διὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ θεοῦ· καὶ
αὐτὸ δὴ τοῦτο τὴν ἀρχὴν τὸ ὅλον δηλοῦν ἢ οὐχί· ἔπειτα γὰρ
ἀγνοοῦνται οἱ χρῶνται [illegible] αὐτοῖς τὸ κατασκεύασμα· καὶ τὸ
σοφῶν προτέρους ἐκ λόγους διεσπάσθαι αὐτῶν ὁ προειδὼς τό-
πον τοιούτων ἐπειδή· ἐκεῖνο καλοῦσιν οἷον τὸ κατα-
σκεύασμα· καὶ ἔτι λογιζόμενοι διαρχέσθαι· οὐ γὰρ ἐπει-
δήπερ ἀληθῶς εἶναι δεῖ τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο πάντως καὶ
διὰ τὸ ἀληθινὸν τὸ εἶναι ἔχει· ὅμοιον γὰρ ὡς ἀπεῖναι· ἔτι
ἐπειδὴ πᾶς ἀριθμός· ἢ περιττός· ἢ ἄρτιος ἐστὶ διὰ τοῦτο
τὸ εἶναι ἔχει· καὶ πάλιν· ἐπειδὴ πᾶς ἀριθμὸς ἀναγκαίως
ἀπὸ μονάδος συγκεῖται· διὰ τὴν μονάδα τὸ εἶναι ἔχει· καὶ πάλιν·
ἐπειδὴ πᾶς αὐτὸς ~~ἄπειρος ἐστὶ διὰ τὸ ἄπειρος~~ διὰ τὸ εἶναι
ζῷον λογικὸν θνητόν· νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ὁ καὶ τοῦτο
ἀρχὴ [illegible] ὁ αὐτός· διὰ τοῦτο τὸ εἶναι ἔχει· καὶ πάλιν·
ἐπειδήπερ πᾶς αὐτὸς ἄπειρος ἐστί· διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τὸ
εἶναι ἔχει· ἀλλ' [illegible] τὰ [illegible] καὶ μόνον [illegible]·

πλὴν γὰρ αὐτός. διὰ τοῦτο καὶ ζῷον λογικὸν θνητόν· καὶ ἐπειδὴ
αὐτὸς διὰ τοῦτο ἄπειρος· καὶ ἐπειδὴ πᾶς ἀκατάληπτος. διὰ
τοῦτο μὲν τὸ περιττὸν καὶ αὐτὴν γίνεται. ἡ κοινὴ δὲ ποιότης
τῆς οὐσίας πάντα λέγεται τὰ ἐπ' αὐτῆς κατηγορούμενα,
ἡ κοινὴ ἔκθεσις τῆς οὐσίας ὡς ὅροι τὰ ὑποκείμενα κατη-
τα αὐτοῖς λαμβάνονται. ὅθεν καὶ ἄλλη τις φωνὴ κατηγο-
ρεῖται τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας, εἰ μὴ τὴν περὶ αὐτὴν ἡ κοινὴ τυγ-
χάνων. τὸ γὰρ μὴ ἐπιδεχόμενον [illegible] ἀληθῶς ἔτι εἶναι ἐ-
ξ θεοῦ. ἀλλ' οὖν καὶ ὑπάρχων ἀληθής ἐστι:: ἄλλο:

Εἰ ὅπερ ἂν ὑπάρχῃ μόνῳ τῷ θεῷ, τοῦτο πάντως αὐτοῦ ἐστι καὶ οὐ-
σία. οὐ πολλὰ δὲ καὶ οὐσίαν σημαίνει. πολλὰ γάρ ἐστιν ἃ
μόνῳ μὲν αὐτῷ κατὰ φύσιν ὑπάρχει. οἷον δὲ τὸ ἀόρατον ἢ
ἄλλο. καὶ γὰρ βασιλεὺς καὶ κύριος καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀόρατος. καὶ
πρὸς τούτοις ἄλλα μυρία περὶ αὐτοῦ λέγουσιν αἱ θεῖαι
γραφαί. ὅθεν ἀνάγκη τῶν αὐτῷ προσόντων τὴν οὐσίαν
τεθεικέναι. πᾶσι δὲ κεῖται [illegible] ὁ ἁπλοῦς, [illegible] ἐστὶ
[illegible] ἡ κοινὴ ἀληθῶς φωνή. τὸ [illegible] αὐ-
τῷ προσόντων γνωρίζουσα. ἡ κεῖται [illegible]. καὶ περὶ τὸ [illegible]
[illegible] ἀληθῶς [illegible] ἐστιν τοῦ θεοῦ:: ἄλλο:

Εἰ πᾶσα οὐσία τὸ τί ἐστι σημαίνει. τὸ [illegible] οὐχὶ τὸ [illegible]-
σιν οὐ γὰρ αὐτὸς [illegible] τὴν αὐτοῦ φύσιν [illegible],
[illegible] οὐχὶ [illegible] ἀλλὰ [illegible] σημαίνεται-
[illegible] καὶ [illegible] ἐστι. [illegible] ζῷον λογικὸν θνητόν.
[illegible] ἀληθῶς φωνή, ἡ [illegible] φύσιν θεοῦ. ἀλλὰ [illegible]

δηλοῖ· ὅτι γὰρ καὶ γένη τὰ εἴη συνώνυμα· οὐ καθόσον ὅ ἐστιν οὐσία.
οὐδὲ καθόλου τὸ εἶναι ἐξετασθῆ· ἄλλο:
ἐπεὶ ὅπερ ἂν κατηγορεῖται καθόλου· ὡς τό· τίς ἐστι συνωνύμως κατη-
γορούμενον· ἢ ὡς γένος· ἢ ὡς εἶδος· ἢ ὡς διαφορά· ἢ ὡς ὅρος
ἔσται· δῆλον ὅτι πάντως τὸ εἶναι τῶν ὑποκειμένων· τὸ τούτων ἀλλήλοις
φωνή· πῶς ἡ κατὰ τῶν ὄντων συνώνυμα· λεγέσθωσαν οἱ τοὺς
ἐκείνους προσώπους ἐπιφέροντες· γένος μὲν γὰρ ἢ εἶδος οὐ κατὰ τῶν
καὶ τῶν ἀχωρίστων λέγεται· καὶ προσώπων γὰρ κατηγορεῖται-
ται γένη καὶ τὰ εἴδη· διαφερόντων δὲ τῶν εἰδῶν τῶν ἀχωρίστων.
τὸ δ' ἐγὼ ἀλλήλοις ὄνομα· οὐ κατηγορεῖται καθόλου ἐπὶ μόνων
δὲ ὑπάρχουσα· διότι δὴ καὶ καθόλου κατηγορεῖται μόνον· οὐ μὴν
οὐ κατὰ γένος· τὰ δὲ εἴδη καὶ διαφορῶν καὶ ἀχωρίστων τῶν ἑτέρων
ὑποκειμένων· ἀλλὰ ἔτι τὸν αὐτὸν ὅρον εἶναι τὸ ἀλλήλων· τὸ
τοιοῦτον κατὰ καὶ τοῦτο ψεῦδος συλλογίσεται· ἐπεὶ μὲν ὁ
ὅρος λόγος ἐστὶ τὸ τί ἐστι καθ' οὗ τὸ συνωνυμικῶν αὐτοῦ.
τὸ δὲ ἀλλήλων οὐ λόγος ὤν· ἀλλ' ὄνομα φαίνεται· διαφορὰ-
ν γὰρ οὐκ ἔσται τὸ ἀλλήλων· καὶ διαφορᾶς οὐσιώδης· τοῦτο
γὰρ τὸ ἀντικείμενον· ἀλλ' ὅλως ὅτι τὸ κατὰ ἐπὶ τὸ λόγος.
οὐ τῶν συνωνύμων μὴ σφάλλεσθαι· ὅσα μέν τοι ὅτι περὶ
αὐτῆς δὲ χρὴ τὴν διαφορὰν ζητεῖσθαι εἶναι καὶ οὐ χωρὶς
ὑπ' αὐτῆς δὲ αἱ πλεῖσται καὶ αἱ συνωνυμίαι· περὶ τούτους δὲ
συνωνυμιῶν δεῖ συλλογίσασθαι· οὐ μὴν δὴ διαφορὰ τὸ
ἀλλήλων· ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων οὐδέν ἐστι· οὐ μὴν τὸ ἀλλήλοις
τὸ εἶναι ἐστὶ τούτων· οὐ γὰρ συνώνυμα τοῦτο· διὰ τοῦτο

τοιῶσδε αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἀποστολικῶν (?) [illegible] φασί·· ἄλλο·

Εἰ τὸ ἀγέννητος ὄνομα τὸ μὴ γεννηθῆναι σημαῖνον τῆς οὐσίας ἐστὶ δηλωτικὸν τῆς τοῦ θεοῦ· τὸ κατὰ (?) λέγει καὶ τὸ γεννητικὸν (?) τῆς τοιαύτης φύσει προσόν, οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι· καὶ ἐπεὶ τὸ χρηματιστικὸν ὁμοίως οὐσίαν εἶναι καὶ τὸ πλάτος (?)· ἅπερ αὐτοῖς οὐκ ἴδιος προσῆ· ταῦτα λέγει αὐτοῖς καὶ οὐσίαν· ἐπεὶ τὸ εἰκός (?) ἰδίου, οὐ πάντως ἐστὶν οὐσία, ἀλλὰ τῇ οὐσίᾳ προσόν· εἰ τοίνυν τὸ γεννητικὸν καὶ ἔπειτα τὸ χρηματιστικὸν (?)· οὐ καὶ δὴ τὸ ἀγέννητον οὐσίᾳ οὐκ ἔστι σημαῖνον τῆς φύσεως θεοῦ· ἀλλ' ὅτι τοιαύτη ἐστὶ καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἰδίων αὐτοῦ τυγχάνει·· ἄλλο·

Τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ τὸ ἀγέννητον ὡς ἀχώριστον καὶ προσεχθῆ (?) ὅτι ὥσπερ αὐτῷ καὶ τὰ σώματα σωματικὸς χρῶμα· ἀλλ' οὐ καὶ τῷ ἀχωρίστως προσόντα αἱ οὐσίαι νοηθήσονται· ἀλλ' ἐξ ἑαυτῶν αὐταί· ὥσπερ οὐ καὶ τῆς ἐκεῖνο τοῦ κόσμου ἡ τοιαύτη χρόνω (?) τοῦ καὶ σφαιρικὸν ὄν· εἰ καὶ δὴ μήποτε ὅτι χρώματος τοιαῦτα ἐστίν· οὐ χρωματικῆς εἰς οὐσίαν νοηθήσονται· ἀλλὰ τῇ αὐτῇ τῆς οὐσίας προσόντων· εἰ τοίνυν ἀγέννητος φωνή, τῶν τῇ αὐτῇ προσόντων ἀχωρίστως τῇ οὐσίᾳ τοῦ θεοῦ σημαίνει, οὐ καὶ δὴ καθ' ἑαυτοῦ οὐσία· ἐπεὶ τοῦτο ὅλως ὅτι περ ἀγέννητος ἐστὶν ὁ θεός· οὕτω τὸ εἶναι κατὰ φύσιν ἐστέρηται· ἀλλ' ὅτι τὸ μὴ γεννηθῆναι προσεῖναι τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ··

διὰ τί ὁ θεὸς ὡς αὐτὸν χρείαν (?) ἔχει

θεοῦ ὡς αὐτὸς ἐκαλεῖ (?)··

Τὸ ἀγέννητος ὄνομα φασὶν εἶναι [illegible] τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ

νοηθήσεται· τὸ σημαίνει τι τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ· διὰ τί μὴ
οὐδὲν τῇ τοῦ θεοῦ συμβέβηκεν οὐσίᾳ. τὸ γὰρ ἐξ ἑαυτῆς τὸ ἀγέ-
νητον ἀλλὰ τῆς οὐσίας ἐστὶ δηλωτικόν· ὅθεν τοῦτο, οἶδεν δὲ ὁ
θεὸς ἑαυτὸν ἀγένητον· καὶ τῆς ἔλεγε τοῦτο ὅθεν· ἴσασι πάν-
τως θεοῦ ὡς αὐτὸς εἰπεῖν·:

πρὸς τοῦ χῦ:

Σοφοῦ μὲν τὸ λέγειν μηδὲν ἐπισυμβαίνειν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θεοῦ· διὰ τὸ ἔ-
χειν αὐτὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸ εἶναι ταυτότητα· ἐσφαλμένον δὲ ὅτι περὶ τῶν θεῶν
διάφορα τὰ λόγος, ὡς συμβεβηκότα τὰ ταῦτα νοεῖν· ἐπὶ θεοῦ
καὶ ἄλλων πάντως συνέβη, τὸ γὰρ ἐργάτην λέγουσιν τες, ὅτι πρὸ
μὲν τῆς δὲ φύσεως μάλιστα τοῦ δὲ τοῦ παντός, νῦν μὲν καὶ τοῦ ὄντος
δημιουργός· οὕτω δὲ τοῦτο τὸ λέγειν· διὰ τὸ μηδὲν τῶν
ἄλλων τὸ πρότερον προσεῖναι· ἐπειδὴ δὲ ἐποίησεν τὸ πᾶν·
τὸ λεγόμενον ὡς πατὴρ καὶ δημιουργός· καὶ ἔστιν τινὰ συμβεβη-
κότα τοῦ τὸ αὐτὸ διὰ τοῦ καὶ ἐξ ἐνεργείας ἐφθαρμένα τὰ τοιαῦτα.
ὁ τοίνυν νοεῖται τινὰ τῶν πραγμάτων ὡς ἐπισυμβεβηκότα θεῷ.
τινὰ ἄλλων περὶ τοῦ μηδὲν ἐπισυμβεβηκέναι λέγειν τῷ θεῷ
τὸ ἀγένητον διὰ τὸ δύνασθαι· τοῖς τῶν τοιούτων σχήματι φαινομένων
τινῶν τοιούτων πᾶν εἶναι καλοῦσιν αὐτό: ἄλλο:

Αἱ περὶ νοήσεων τίνων οἱ πατέρες μικρὸν ἐπιχειροῦντες τῷ
ὁμοῦ καὶ τῷ θεῷ ἀνατιθέασιν ὅπως εἶχε φύσεως νοεῖν παραχωρεῖ.
τὸ ἐπικαίρια ἐργάσονται τὸ πατὴρ ὄνομα τεθέαμαι ἐπὶ θεοῦ.
τῆς οὐσίας αὐτοῦ τὸ παραστατικόν· τὸ συμβεβηκότος αὐτῇ τι-
νος· ἀλλ' οὐδὲν ἐπισυμβαίνειν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θεοῦ φαίνονται.

οὐκ εἶναι δεδήλωκεν συμβεβηκός. λέγεται γίνεσθαι ἁπλῶς. ὅτι τῆς
οὐσίας δηλωτικόν ἐστι. ταὐτὸν οὖν τὸ πῦρ τῷ ἀφθάρτῳ. γὰρ
μὴ ὄν ἐστι δῆλος καὶ ἐκ τοῦ συμπεράσματος ὅπου νοεῖται δηλ. ἀλλὰ τοῦ-
το. ἐπειδὴ ταὐτὸν ἀληθὲς καὶ πῦρ κινούμενον. ὥσπερ τὸ
εἶναι οὐχ ὑπάρχει. οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι πῦρ. δηλοῦν αὐτὸ τοῦτο
συνεκφερόμενον ἁπλῶς καὶ τὸ γινόμενον. οὕτω γὰρ αὖ ἄν-
πῦρ. εἴποι τε πρὸς τοῦτο. ἀληθεύοντα καὶ τὸ πῦρ ἐστὶ δη-
λοῦν τούτων σημαίνει. τὸ μὲν ὅσον λέγειν. ὅτι πάντως διοίσε-
ται πρὸς ἄλληλα τὰ ὀνόματα. ὥστε καὶ ὅτι ἐστὶ πῦρ τοῦ εἶ-
ναι καὶ ἀληθῆ. καὶ ὅτι ἀληθὲς τοῦ τὸ πῦρ. οἴχεται
δὴ οὖν καὶ χωριστὸν ἐστι ἐπὶ πάντων τὸ μόνον προσθεῖναι δη-
λοῦ. ὡς ἐλθοῦσαν αὐτὸ καὶ ἐξαιρετὸν τὸ ἀληθὲς εἶναι φημί. ὅ-
περ ἐστὶ γίνεσθαι δι' ὅλου αἰτίαν εἶναι τὸ κατηγορεῖσθαι ἀλλήλων:
ἄλλο: μηδὲν κατὰ τὸ ἐπιδεῖξαι συμβεβηκὸς νοοῦντες ἐπὶ δηλ. μή-
τε μὴν ἄλλο τι παρὰ τοῦ ἐπὶ πᾶσι τοῦτ'. πολλὴ διαφορὰ πε-
ριττοτέρα πάντως. καὶ μηδὲ ὅλως ὑμᾶς νομίζειν αἰσθή-
μων τοὺς ... δῆλος. ἄρα γὰρ ὅτι ὑμᾶς εἶναι τὸ
τὸ πῦρ καὶ τὸ ἀληθές. ἀφθάρτως τε καὶ ἀθάνατος. καὶ ἀλη-
θῶς. καὶ ὅτε ἔλεγε εἰσὶ τοιαῦτα τῇ φύσει ... χωρὶς δη-
λοῦ. καὶ ... τοῖς ὅλοις αὐτὸ κατηγορούμενον. πότερον
οὐσίαν εἶναι δηλοῖ. μᾶλλον δὲ ἕκαστον αὐτῶν οὐσίαν σημαί-
νειν. ἢ οὐχί. τοῦτο ... λόγου. ἐπεὶ οὖν ἕκαστον
οὐσίαν σημαίνει, ἐν τούτοις ... οὐσίαν ὅσα πλεῖστα σημαί-
νεται δηλ. ὅτε περὶ αὐτὸ φανερῶς προστίθεται φαίνεται. πρὸς

δείξει τοῦτο. καίτοι παντελῶς ἀναγκαῖον ὑπάρχειν ἀληθές· ὅτι καὶ
τὰ ἀεὶ ἑπόμενα τῆς ἑρμηνείας, τὸ σημεῖον δηλαδὴ τὸ φθαρτὸν
τὸ ὁρατόν· ἔστι πάντα τῆς αὐτῆς οὐσίας· μᾶλλον δὲ μίαν
οὐσίαν σημαίνει. ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν κωλύει λέγειν· τὸ αὐτὸ
ἀναγκαῖον καὶ νοῦ· λίθου καὶ γλώττης· γίνεται δὲ καὶ φθαρτὰ
καὶ ὁρατὰ ταῦτα εἰσί· καὶ συνέχεται πολλοῦ τῶν πραγματ-
τ[illegible]ξις. ἀλλ' οὐ μὴν ὑπάρχει τὰ ὄντα προσόντα λέγεται καὶ φθ-
αρτὰ τὰ σώματα. τοῦτο παντελῶς ἔσται αὐτοῦ καὶ ὄντα λέγεται λέ-
γονται τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα. μέχρι μόνης φωνῆς
οὐ λυμαινόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ φύσει καθ' ἑαυτὸ τῶν καθ-
όλου λέγονται πάντα. διὸ δὴ τοῖς γένεσιν ἕτερον εἶπεν αὐτὰ κα-
τηγόρημα. τὰ καθ' αὑτοὺς καθ' ἕνα [illegible] παράδειγμα προσῆκον.
ὡς περὶ τὸ μὴ ὂν [illegible] τοῦ ὄντος καταγράφοντες [illegible]:·

ἀντίθεσις ὡς αὐτὸ αὐτῷ [illegible]

διὰ τοῦ [illegible] ἀπορίας:·

Ὁ δέ φησι τὴν εἰκόνα φύσιν εἶναι [illegible] καὶ ἀληθῆ καὶ ὁ
περὶ [illegible] ἐπίσταται [illegible]· ἀλλ' [illegible] τ-
[illegible] αὐτὸς εἶδεν. εἰς [illegible] ἄρα καὶ [illegible] τὰ
περὶ αὐτοῦ δοξάζοντες [illegible]. ὅσα [illegible] τὰ-
ληθῆ [illegible]. [illegible] δὲ πάντ-
[illegible]:· [illegible]:·

Οὐ χρὴ [illegible] οὐδενὶ πρὸς [illegible] κα-
[illegible]. [illegible] ὡς [illegible]
φαίνεται καὶ [illegible]. [illegible] ὡς [illegible]

οὕτως εἶναι νομίζεσθαι λεπτὸν [illegible] γινώσκον ὡς αὖ εἶναι τὴν δόξαν καὶ
τὴν διάνοιαν οὐκ [illegible]· ὅτι τοῦτον ὑπερέχει καὶ κατὰ
τοῦτο τῶν γινωσκομένων αὐτῶν καὶ κατὰ φαντασίαν [illegible]· ἄλλα
πρὸς τοῦτο. διὸ συμβαίνει [illegible] ἄλλον
λέγειν τὸν αὐτὸν [illegible] τοῦτο. τὸ δὲ ἔχοντι τὴν
γνῶσιν πραγμάτων τυχόντος· ἐφ' οὗ περ αὖ καὶ ὁ λόγος γίνονται.
ἐναργέστερον [illegible] εἶναι καὶ κατὰ τοῦτο [illegible]
ἀπολιμπάνεσθαι· ἔμπαλιν [illegible] καὶ διεστραμμένως.
[illegible] ὅτι περὶ τὴν ἀλήθειαν [illegible]
γίνεσθαι συμβαίνει· ἀγνοοῦσι ὅπως καὶ κατὰ [illegible] ἀ-
λέγειν τοῖς ἔλεγχος τυχεῖν [illegible] τοῦτο [illegible]· [illegible]
[illegible] ἔλεγχος [illegible] συναιρούμενον. οὐδὲ
κατὰ τὸ δύνασθαι [illegible] εἰκότως τυγχάνων. οὐ
τοῦ ἐλέγχου [illegible] περὶ τὴν ἀλήθειαν [illegible] γένεσθαι
λέγων· [illegible] τοῦτο [illegible] περὶ τινὸς καὶ τῶν
αὐτῶν πραγμάτων, [illegible] τὴν γνῶσιν.
[illegible] καὶ [illegible] εἶναι τοῖς δόξαν· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οὕτως· [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] κατὰ τοῦ-
[illegible] καὶ διεστραμμένως :: ἄλλα:
Ἐπὶ τὴν τῶν οὕτων [illegible] κατὰ [illegible] καὶ
διαφόρους διανοίας ἐρχόμενοι· καὶ [illegible] καὶ
διεστραμμένως [illegible] πρὸς τὸν ἔλεγχον. ὅτι καὶ ταῖς
αὐταῖς διανοίαις, [illegible] ἐπὶ [illegible]

βαλλέσθω· οἷς φέρε εἰπεῖν· ἔστωσαν δύο τινὲς ἐρωτώμενοι εἰ ταὐτόν ἐστι τῷ κύκνῳ ὁ ἵππος· καὶ ὁ μὲν ἀποκρινάσθω μὴ εἶναι ταὐτὸν, εἰπὼν πᾶς αὐτοῖς [illegible]· ὁ δὲ ἵππος οὐ τοιοῦτον· ὁ δὲ ἕτερος λεγέτω ὅτι ταὐτὸν ἵππῳ κύκνος· ἐπειδήπερ τὸ [illegible] τῷ [illegible] αὐτὸν οὐ κατηγορεῖται· ἀμφοῖν οὐ καθ᾽ ἓν θέλουσιν ἀποφαίνεσθαι· καὶ λόγον ἀποδιδόασιν ὀρθοῦ· ἀλλὰ καὶ ταῖς αὐταῖς διανοίαις χρῶνται· δυνατὸν τοίνυν οὗτος διαφέρειν τῇ δόξῃ αὐτῶν περί τι τῶν ὄντων· καὶ ψευδῶς δὲ καὶ ἀληθῶς ἀντικειμένως· τὸ γὰρ [illegible] καὶ ἑαυτοῦ ἀλλήλοις [illegible] ὑποκειμένων· [illegible] αὐτοῦ οὕτως· [illegible] τῶν αὐτῶν· καὶ πάντως καὶ ἀντικειμένως ἔχειν τὰς δόξας :· ἄλλο:

τὸ πάντα τὰ λογικὰ τῶν [illegible] χρῶνται αὐτῶν γνῶσιν ὁμώνυμα [illegible] διαφορὰν συνωνύμως [illegible] ὡς ἐλέγομεν μὴ εἶναι ποσότητα [illegible] ἀληθῆ· καὶ [illegible] ἀληθῆ· καὶ ἐπὶ τῶν [illegible] ἔχουσιν [illegible] αὐτῶν [illegible] δυνάμεων· συνωνύμως [illegible] καὶ αὐτοῦ γνώσεις [illegible] οὕτως τῆς τῶν [illegible]. [illegible] ὁμοίως δόξαν [illegible]· ὁ καὶ τοῦτο [illegible] αὐτῷ εἶναι [illegible] τοῦ ἄλλου [illegible]· ὅτι [illegible] γνῶσις [illegible] καὶ [illegible] [illegible] :· ἄλλο:

πολλὰ τῶν ὀνομάτων ὁμώνυμά ἐστι διὰ τὸ ταὐτὸ [illegible]· ἀλλ᾽ [illegible] αὐτῶν· [illegible] ἐπὶ τῶν σημαινόντων φαίνεται· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ [illegible] χρόνου τινὰ σημαίνει πρὸς τὸ [illegible] [illegible] οἷς φέρε εἰπεῖν τὸ ἄφθαρτον καὶ τὸ ἀθάνατον.

τί οὐκέτι δηλοῖ· τὸ δὲ περὶ ὑπάρχοντος, ὅτι γένη τινά ἐστι
πρὸς ἃ αὐτὴ διαφερομένη· ὅτι οὐ γίγνεται· διὰ τοῦ-
τον ἕκαστον τῆς οὐσίας οὐκέτι σημαντικόν· καθάπερ τὸ εἶδος
προσηγορικόν· διὰ τὸ περὶ τὴν οὐσίαν σημαίνειν· ὅθεν
αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τὸ σημαινόμενον κινεῖσθαι τῶν-
τε τοῦ γένους χαρακτηριζόμενα· τοὺς ἰδιώματα τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ μόνα τὰ περὶ αὐτὴν μανθάνοντες οὐκέτι τὸ ἀφ-
ου ἀποδιδόντες· ὁμολογεῖ ὡς ἔτι λέγει τὴν αὐτοῦ φύ-
σιν τὴν καθ' οὐσίαν εἶναι ἐπίστασθαι σαφῶς ἔτι ἀλλ'
πρὸ αἰτίας ἀποδέδεικται εἶναι καὶ ἀρχὴ μάλιστα· ἡ ἀπορία
τὸ σημαινόμενον τὸ αὐτὸν τὴν καθόλου φύσιν εἶναι τὸ ὅλον· ἀλλ'
ἐπιζητοῦμεν ἂν λέγει· ὅμως οὐκ αὐτὸ περὶ τῆς οὐσίας αὐτῆ-
σιν γνωσθήσεται· διὰ τί ἐστιν αὐτὰ καθ' αὑτά: ἄλλο
ἀπορεῖ καὶ ἀξιοῦσί τινες αὐτό· πρὸς ἀπόδειξιν ἀκολουθήσει
ὅμως ἀποδοῦναι τὸ λέγειν τὸ μὲν τὴν ἔχειν αὐτὴν περὶ ἑαυτοῦ
τοῦ γένους, ὁποίαν δὴ καὶ κινεῖ· ἔχει αὐτὸς μὲν ἐκεῖ-
νος εἶναι· ἐπεὶ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἢ ἡ αὐτοῦ τοῦ γένους. ζητεῖ-
ται εἶναι καὶ ἔχει ἀπορεῖ· ἐπεὶ δὲ ἀπορεῖ ὁμολογεῖται·
ἀρχὴ τὸ μέρος τὸ περὶ αὐτοῦ ἡ φύσις τοῦ γένους· κινεῖ δὲ ἔχου-
σαν· εἶναι γὰρ τὴν καθ' οὐσίαν γνῶσιν· οὐδὲ τὴν οὐσίαν καθ'
ἑαυτὴν τοῦ γένους ὡς περιεχομένην ἐν τῷ εἴδει· ἔχει δὲ
περὶ ἀπορίας γινομένων τὸ τοιοῦτον, οἱ κατ' αὐτὰς ὅλως ἀνάλο-
γος· διὰ τοῦτο μὲν ὡς αὐτὸ διὰ τὸ νοεῖν ἀπολύων διαι-
ρέσεως περὶ νοῦ τῶν κατ' αὐτὸ καὶ ἑαυτοῦ· κινεῖ

δὲ τὸ ὁ θεὸς τὸν υἱὸν μάρτυρα ὑπὲρ βασιλείας δυνάμενος· ὡς τῷ ἑαυ-
τῷ πατρὶ καὶ αἰνίγματι τοῦ ἀκατάληπτον ὁρώμενον θεοῦ ::

· λόγου. ιβου ·

Ἐκλογαὶ ῥητῶν καὶ συλλογισμῶν ἐκ τῆς καινῆς διαθήκης· ὅτι θεὸς καὶ φύσει ὁ υἱός· καὶ οὐ τοῦ θεοῦ ποίημα οὐδὲ κτίσμα. — liber. 12. — λόγου ιβ:

ἐκ τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς :·

Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων· Παῦλος δοῦλος φησὶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος· ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ λέγει· δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ὁ λέγων δὲ εὐαγγέλιον ἀφωρίσθαι θεοῦ, παρὰ Χριστοῦ χάρισμα φησὶν ἀπεστάλθαι, παρέχων ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς ὁμολογεῖν ἐν τούτῳ δηλονότι θεὸν ὄντα τὸν Χριστόν. πῶς ἔτι κτίσμα ἢ ποίημα. ἐν τῷ δέχομαι [?] δὲ πιστεύειν εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος θεοῦ :: ἄλλο :

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη φησὶν ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἰσομοιρία [?] συμπαραλαμβάνεται Χριστὸς πατρὶ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καλῶν ἐπιδοῦναι· καὶ συγχορηγεῖ τοῖς ἁγίοις τὰ δῶρα. πῶς οὖν θεὸς ὁ ἐκ θεοῦ τέλειος [illegible] θεός. καὶ πάντα παραδίδως ἐνεργῶν δυνάμενος. ἀπὸ γὰρ [?] καὶ ὁ γεννήτωρ [illegible]. οὐ γὰρ δή που μίαν εἶναι φυσικὴν τὴν ἐνέργειαν δίδωμεν θεοῦ καὶ ποιήματος. ἴσασι μάλιστα τὸ ποιητὸν δὲ τὴν θεοῦ ἀνάγκην [?] ἐνέργειαν ἔχειν· μάλιστα μὲν τῆς θείας φύσεως τὸ ἐξαίρετον

[illegible]

[illegible] λέγοντες [illegible]

[illegible] χορηγῶν φαίνεται [illegible]

[illegible]

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό·

[illegible]

[illegible] ἄλλο:

[illegible]

τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης ::

Εἰ τινῶν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ ποιήματος μεγαλουργίαν, ἀναλόγως τὸν δημιουργήσαντα ὁρᾶται θειότης· ἔξω μὲν πάντων τῶν γεννητῶν ὁ θεὸς ὑπάρχει· ἐπειδὴ δὲ πάντων αὐτός ἐστιν ὁ τῶν πάντων ποιητής, αὐτοῦ δηλονότι καὶ ἡ θειότης διὰ τῶν πεποιημένων ὁρᾶται. πᾶν γὰρ ποίημα ἐπίσημα· οὐ τῶν γεννητῶν φύσις δι' αὐτοῦ πεποίηται δηλονότι θεοῦ οὐ κατὰ φύσιν ::

ἄλλο δὲ τοῦ αὐτοῦ ::

Τοὺς ἐκ τῶν ποιημάτων ἀναλόγως τὸν δημιουργὸν τῶν θεὸν [illegible] ὁρμῶν· ἀναπολογήτους ἔσεσθαί φησιν ὁ μακάριος Παῦλος· διότι γνόντες τὸν θεὸν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν· οὐ γὰρ ὁ θεὸς ἐπιγινώσκουσιν, οἱ τῆς κτίσεως ὁρῶντες δημιουργόν· τὸ δὲ λόγῳ οὐ [illegible] θεὸν· θεὸς ἄρα καὶ τὸ ποίημα ὁ υἱὸς ὁ πάντα πρὸς τὸ εὐαγγελίζεται· οὐ καὶ δοξάζεται παρ' αὐτοῖς [illegible], μένουσιν ἀναπολόγητοι· περὶ ὧν τὸ κείμενον ὁ λόγος· δοξολογία δὲ πάντων μόνῳ χρεωστεῖται καὶ πρέπει θεῷ· γνώσεως δὲ φυσικῶς ἀμοιρεῖ. ὁ καὶ [illegible] ὁ σωτὴρ πρὸς τοὺς ἀποστόλους φησὶ μαθητάς. λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οἱ γὰρ τοῖς μαθηταῖς τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν [illegible] δόξαν ἀνατίθενται τῷ [illegible]· θεῷ δὲ [illegible] ὡς αὐτῷ χρεωστουμένην· ἐδίδαξαν [illegible] τῷ θεῷ ὡς ἀποδίδοσθαι· καὶ τῆς [illegible] φησὶ πῶς οὐκ ἔστιν

τῇ ὅλῃ τῶν πρὶν τούτων δόξαν πλεονάκτως ::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό:

Παραδέδοται, φησὶν ὁ μακάριος παῦλος· εἰς αἰώνιον νοῦν καὶ εἰς παλαιὰ ἀϊδιότητος· τοῖς ἀποκαλύψασι τὴν σεσιγῆσθαι τὸ θεῖον τοῦ μυστηρίου· οὐκ ἔστι βασιλεύειν καὶ διατελοῦσαν τὴν κτίσιν παρὰ τοὺς χρόνους· ὅς ἐστι δηλονότι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀΐδιον. τοίνυν διὰ τὸ τὴν σεσιγῆσθαι τὸ μυστήριον, ὅ ἐν τῇ κτίσει λανθάνον παρὰ τοὺς χρόνους, φυλάττει δηλαδὴ τὴν σεσιγῆσθαι οὐκ τοῦ τοιοῦ· ἀλλ' ἔχοντες προφητῶν τοῖς προφητικοῖς τοῦ κτίσεως λανθάνειν καὶ ποιητήν· κτίσεως δὲ καὶ ποιητὴς ὁ υἱός· καὶ αὐτὸ λανθάνοντα ὡς τῶν πάντων· οὐ γὰρ ἔτι προσώπῳ μετὰ τὴν σεσιγῆσθαι οὐ κομίζοντες· οὐ κοινοῦ οὐ ποίημα ὁ ἐξ αὐτῆς προφητῶν τοῖς ποιήμασιν ὡς κτίσις μὲν πρὸ νοουμένος· καὶ ὑπὸ χρόνους εἰς τοὺς αἰῶνας ἀΐδιον :: ἄλλο:

Πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῖς οἰκείοις πλημμελήμασιν οὐκ ὀλίγοις μετανοεῖν αἰσχυνομένους δὲ ὡς πρὸ ὑποθήκης ἑαυτοῖς τῆς φαυλότητος τὸ δεσμὸν ὁ παῦλος φησί· μὴ δὲ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἀλλὰ πάλιν καὶ τοῦτο· τοῖς γὰρ πρὸ τῆς παρουσίας φανερωθείσης ἐν τῷ ποιεῖν τὸ χρηστόν· ζυγομαχοῦντες ἑκάστοτε τὰ διὰ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον· οὐ κοινοῦ παραστησόμεθα πάντες τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ· οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέ-

ξε

δικαιοῦσθαι ἡμᾶς· καὶ αὐτοὶ ἀποδέδονται εἰκότως καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
πῶς οὐκ ἔσται φησὶ διὰ τοῦ παύλου λέγοντος· ἀποκαλύ-
ψει ἔσεσθαι δικαιοσύνην τοῦ θεοῦ· τὴν ἐφ' ἑκάστω τῶν
κεκινημένων πρὸς αὐτὸν τὴν θεραπείαν ψῆφον δικαστικήν· ὡς τοῖς
μὴ φαύλοις ἴσθι· προσόκαθεν ἀπὸ τοῦ νοῦ κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν δὲ
τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τοῖς δὲ τοῖς δικαίοις ... ἐργάταις.
δι' ἣν οἱ ἀξιωμένοι τὸ πρέπον· καὶ τὰ ἐξῆς: ἄλλο:
Γέγραπται πάλιν· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶ-
σα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται· μαρτυ-
ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· δικαιοσύνη δὲ θεοῦ
διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας· ὅτι εἰσὶν οἱ
πιστεύοντες δικαιούμενοι εἰς θεόν· ὡς τὸν οὐ ταφυσὶν καὶ κατὰ
ἀγάπην ἐπιγνόντες θεοῦ· τοῦτο γὰρ ἐπισφραγίζει καὶ αὐτὸς ὁ
παῦλος τοῖς ἐξῆς εἰπεῖν· νυνὶ δὲ γνόντες θεόν· μᾶλλον
δὲ γνωσθέντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ· πῶς ἐστὶ κτίσμα ἢ ποίημα ὁ
υἱός· καὶ ἔχει καιρὸν θεοῦ καὶ τὰς τῶν ἀξίων φωνάς: ἄλλο:
Τοῖς δικαιουμένοις διὰ τῆς πίστεως τῆς εἰς Χριστὸν συναγορεύων ὁ
παῦλος φησί· λογιζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρωπον
χωρὶς ἔργων νόμου. ἢ ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν.
ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπεὶ εἷς ὁ θεός· ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πί-
στεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως· τοῦτο παρέχουσα Χριστοῦ
ἀξιοῖ ἴσως· δικαιοσύνη γὰρ ὑπάρχουσα τοῖς πιστεύουσιν
εἰς αὐτόν· ἀμὴν φησὶ λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔ-

κρίνεται· ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅθεν προεῖπε κατὰ τοῦ διηγη-
σεως [illegible] δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ· [illegible] φύσει θεός· ὅθεν τοῦτο,
τὸ ποίημα·   ἄλλο:

Φησὶ πάλιν ὁ Παῦλος περὶ τοῦ προπάτορος ἡμῶν Ἀβραάμ·
ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν καθὼς γέγραπται· ὅτι πατέρα
πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε κατέναντι οὗ ἐπίστευσε θεοῦ
τοῦ ζωογονοῦντος τοὺς νεκρούς· θεοῦ [illegible] ζωογονεῖν τοὺς
νεκροὺς λεγομένου· ἵνα τοῦ υἱοῦ φανῇ [illegible]· ἐγώ εἰμι ἡ ζωή·
καὶ πάλιν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστή-
σω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά-
στασις καὶ ἡ ζωή· τίς γὰρ [illegible] ἔχει·
τῆς [illegible] αὐτοῦ [illegible] τῆς τοῦ πατρός· γινώσκοντες καὶ ἀληθεύ-
οντες [illegible]
[illegible] ὅθεν τοῦτο· θεὸς ἄρα [illegible] καὶ [illegible]
καὶ ποίημα·   ἄλλο:

Ζῆν ἐξ ἐθνῶν [illegible] ὁ Παῦλος φησί· [illegible] ἡμᾶς
τὰ ἔθνη [illegible] ἀπεθάνομεν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λέγει· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

αὐτὸν ἤλεγξεν ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἐπιστολή. ὅτι τούτῳ ὁ ἀπόστολος δὲ
ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ὁμολογῶν ὅτι θεὸς ἐστὶν, ὡς θεοῦ ἱερουργοὺς τοῦ ἀγαθοῦ
διηκονῆσθαι· πῶς οὐκ ἔστι θεὸς κατὰ φύσιν ὁ υἱός· ὁ δὲ τοῦτο ὑπάρχ-
ων πῶς ἂν εἴη ποίημα: ἄλλο:

Τῶν θείων μυστηρίων οἰκονόμον καὶ λειτουργὸν ἑαυτὸν διδάσκων
ὁ παῦλος· τολμηρότερον δὲ φησὶν ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους
ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑ-
πὸ τοῦ θεοῦ· εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη ἱερουρ-
γοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
εὐπρόσδεκτος ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἰδοὺ πάλιν ἐναλλάξ σα-
φῶς ἀποφαίνεται τὴν χάριν τοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ δεδωρῆσθαι
τὸ εἶναι λειτουργὸς ἰησοῦ χριστοῦ· εἶτα τῆς ἱερουργίας τὸ ἔργον
ἐξηγούμενος εἰς τὸ εὐαγγέλιον φησὶ τοῦ θεοῦ· καὶ τὸν χριστὸν ἰησοῦν κηρύσ-
σων καὶ εὐαγγελιζόμενος, ὅτι ὡς οἶδε φύσει θεὸν εἶναι τὸν υἱόν.
οὐ γὰρ ἂν ὠνόμασε θεοῦ, μὴ τοῦτο καὶ φύσει ὑπάρχοντα. τί δαὶ
ὑφ᾽ ἑαυτὸν πολλάκις ἐναυχᾶται λέγων. εὐδόκησεν ὁ θεὸς
ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ δι᾽ ἐμοῦ· εἰ ἄρα τὸν κτίσμα καὶ
ποίημα:

μαρτυρίαι ἀπὸ τῆς γραφῆς· ὅτι θεὸς ὁ υἱὸς καὶ οὐ
κτίσμα. ἐκ τῆς πρὸς κορινθίους, αʹ:

Περὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν
τοὺς λόγους ποιούμενος· εἰ γὰρ ἔγνωσαν φησὶν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν· κύριος δὲ τῆς δόξης ἐστὶν, ὁ τὸν σταυρὸν ὑπὲρ
ἡμῶν ὑπομείνας υἱός· πῶς οὐκ ἔστι φύσει θεός· πῶς δὲ κτίσμα

τὸ ποίημα· ὃ καὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἐκκαθαιρόμενος· πληροῦται γὰρ
ἵνα φησὶ τὸν ἑαυτὸν καὶ τὴν γῆν τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ [illegible]
σαββατισμὸν ὀνομάζουσιν· ἀλλ' ἐγὼ ὅτι περὶ αὐτοῦ ταῦτα λοι-
αὐτοῖς φασί· ἤπερ εἰς τῆς δόξης [illegible] τὴν τοῦ παλαιο-
φωνῆς·· ἄλλο·

Οὕτω φησὶν ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ· καὶ οἰκονό-
μους μυστηρίων θεοῦ· ἐκεῖνο τὸ περὶ τοῦ υἱοῦ μυστήριον.
θεοῦ μυστήριον ὁ Παῦλος ἀποκαλεῖ· πῶς οὐκ εἶπεν φησὶ θεοῦ.
καὶ πῶς [illegible] ἀλλὰ τῶν ἀποστόλων ὑπη-
ρετούμενος· πῶς δὲ οὐκ [illegible] θεοῦ μυστήριον ὀνομάζει
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ὃ μὴ πολλοῖς [illegible] οὐδὲ
[illegible] αὐτό· οὐδὲ [illegible] ἀλλ' οὐ-
τὸ θεοῦ [illegible]· ὅτι τίνων θεοῦ [illegible] θεοῦ αὐτοῖς
τὸν υἱὸν ἐπηγγείλατο· [illegible]

ἄλλο· Ὥστε φησὶν μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὃς καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς
τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ· [illegible] τοῖς [illegible] προβαλ-
[illegible] τὰ [illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]· καὶ τοὺς μὲν τῆς [illegible]
[illegible] εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τοὺς δὲ [illegible]
[illegible]· τοὺς ἐπαίνους ὁμοῦ τοῖς [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] βασιλείαν [illegible]

καταβολῆς κόσμου. ἐκ κοινοῦ δὲ τοῦ τῆς ἀρετῆς ἐργάτην καὶ
ἐπιστήμονα ἐπαγγελέσθαι μέλλοντος τοῦ θεοῦ· Χριστὸς εἰπὼν ὁ ἐπαγ-
γειλάμενος εἶναι ποιητής. καὶ γὰρ Χριστὸς μάλιστα θεοῦ αἰτίου τῆς πρω-
ουσίας ὅλου ἔχων τὸ ξύλον· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο φυσικὸν θεοῦ. ὡς ὑπὲρ
καὶ ὁ γεννήτωρ αὐτοῦ :: ἄλλο:

Δουλαγωγίας φησὶν ὅτι τὸ καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐχαρίσατο ἀπὸ θεοῦ
ὡς ἐπιθυμίαν· ἰδοὺ πάλιν τοὺς ἄλλους ἀποστόλους ἀπολ-
ξαι λαμβάνει τοῦ θεοῦ· Χριστὸς εἰπὼν ὁ αἰτοῦ δέξαι· πῶς οὖν φυσικ
θεὸς ὁ τοιοῦτος καὶ ἀγαθουργός· ὁ δὲ ἕως ἔχει πῶς εἶναι ποι-
ητής :: ἄλλο:

Ἐγενόμην φησὶ τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ,
ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους. θεοῦ οὖν ἄρα
Χριστός· οὐ τὸν νόμον ἔχοντες, οὐ κατὰ τὸν ἄνομοι θεοῦ. ὅτι δὲ
πάλιν μόνου θεοῦ τὸν νόμον θεοῦ οἰκεῖον, ἐκ καινῆς βοᾶ ::

ἄλλο ἐκ τῆς πρὸς κορινθίους:

Οὐ γὰρ θέλομεν φησὶν ἀγνοεῖν ὑμᾶς ἀδελφοὶ περὶ τῆς θλίψεως
ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀσίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν· ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡ-
μᾶς καὶ τοῦ ζῆν. ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θα-
νάτου ἐσχήκαμεν· ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυ-
τοῖς· ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. ἰδοὺ πά-
λιν σαφῶς θεὸν εἶναι φησὶ τὸν ἐγείραντα τοὺς νεκρούς.
τοῦτο δὲ Χριστὸς ἐργάζεται λέγων, πολλάκις· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστα-
σις καὶ ἡ ζωή. ποιεῖ δὲ πάλιν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν

αἰῶνα τοῦ· κατὰ αἰώνιον [illegible] ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. θεοῦ
σοῦ ἄρα καὶ φύσει υἱός· [illegible] δικαιούμενος· ἀλλὰ μένω πρέ-
πει θεῷ· οὐ κατὰ τὸ ποίημα· οὐδὲ γέννημα:: ἄλλο:
Θεὸς δὲ ὁ θεὸς· ὁ τὸ ὅλον γεννήσας ὁ πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὔ.
ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ
καὶ σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου· οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐν
αὐτῷ γέγονεν· ὅταν οὖν κηρύττηται μὲν υἱός, τὸν πρὸ
[illegible] λέγοντες· οὕτως ἐστὶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ πάλιν σαρκω-
θεὶς πρὸ τέως φύσει ἐγεννήθη· ποίημα δὲ καὶ κτίσμα πα-
ραδέχονται ὀνομάζεσθαι· τοῦτο οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὔ· οὐ γὰρ αὐτὸ κτίσ-
μα τὸ φύσει γεννώμενον· οὐδ' αὖ γένος φύσει τὸ κτίσμα τὸ ποιη-
μάτων· [illegible] ἀληθῶς ἐστιν ὁ χριστός· καὶ γέγονεν ἐν αὐτῷ
τὸ ναί καθὰ φησὶν ὁ παῦλος· υἱὸς ὑπάρχων καὶ οὐ τῶν κηρυττό-
μενος· οὐ καὶ ἐν κτίσμα ἢ ποίημα:: ἄλλο:
Ὅτι δὲ θεοῦ χάρις φησίν· ὅτι [illegible] τὸν
χριστόν· καὶ τὴν εἰκόνα τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανερωθῆναι δι' ἡμῶν
[illegible] ὁ τοῦ χριστοῦ [illegible] εἰκόνα τοῦ θεοῦ [illegible] συ-
[illegible] οὐ κατὰ [illegible]
[illegible] φανερὸν [illegible] καὶ πρὸ τοῦ
[illegible] τῆς γνώσεως τοῦ χριστοῦ· [illegible] τῆς γνώ-
σεως λόγου· [illegible]
[illegible] κατα-
[illegible] φησὶν ὁ παῦλος·
[illegible] τοῦ θεοῦ· [illegible] ὁ χριστός.

ὅτων φθάσω νεκρῶν θεοῦ ἀποστόλων τὰ ἔθνη· καὶ γνῶσιν δὲ μὴ αὐτοῖς καὶ τοῦτο· ἐπιγνοὺς δὲ πάλιν αὐτὰ διὰ τῆς δὲ ἑαυτοῦ πίστεως· ὁ δὲ ἀληθῶς ὑπάρχων θεός· πῶς ἂν εἴη κτίσμα ἢ ποίημα::

ἄλλο::

Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ὁ κοινὸς ὄντων ἁγίων ἀποστόλων ὁ λόγος τὸ περὶ τοῦ πατρὸς ἐστὶ κήρυγμα· θεὸς ἄρα ἐστὶν ὁ υἱός· οὐ τὸν λόγον οὐ καπηλεύουσιν οἱ [illegible] τοῦ θεοῦ· καὶ ποίημα λέγοντες αὐτὸν ἢ κτίσμα παρ' αὐτοῦ· ἀνάγραπτος οὖν ὥσπερ ἐστὶν ὁ περὶ τῆς ἀληθείας λόγος· τοὺς [illegible] τῶν αἱρετικῶν φθορᾶς δογμάτων οὐ κατέχων::

ἄλλο δὲ τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε
θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν ὀσμὴν
τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν::

Ὁ φανερούμενος διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ διαγγελλόμενος κηρύττεται· τίς οὖν ἕτερος ἢ περὶ Χριστοῦ· αὐτὸς τοίνυν ἐστὶν ὀσμὴ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς αὐτοῦ τὸ ἐκμαγεῖον παρ' αὐτοῦ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. καὶ πάλιν ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· ὀσμὴ γὰρ ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς· ὁ καὶ ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐμφερόμενος· ἀπλῶς περὶ [illegible] φανερώσει καὶ [illegible] προσ-[illegible] τοῦ [illegible] αὐτοῦ· ὥσπερ ἐστὶν [illegible]. οὕτω καὶ ὁ υἱός· ὀσμή τις ὥσπερ τῆς πατρῴας ὑπάρχων οὐσίας· ἀφ' οὗ ἐστιν αὐτὸς τὸν [illegible] ὁ ποίημα.

ἐπειδὴ μὴ τοῦτο ἐστὶν ὁ πατήρ. ἄλλο:

Οὐ γὰρ ἑαυτούς, φησί, κηρύσσομεν, ἀλλὰ χριστὸν ἰησοῦν κύριον· ἑαυτοὺς
δὲ δούλους ὑμῶν διὰ χριστόν· ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς
λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φω-
τισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης αὐτοῦ. ἰδοὺ δόξαν τοῦ πατρὸς ὀνο-
μάζει τὸν υἱόν. ἐλλάμψαντος γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, φωτιζόμεθα πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ χριστοῦ, καθὰ
καὶ αὐτός που φησίν· οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν. ἐλθὼν δὲ πρὸς ἐπίγνω-
σιν τοῦ υἱοῦ, τὴν ἐν αὐτῷ φωτίζων ἡμᾶς δόξαν τοῦ γεννήσαντος
ὑπάρχων τοῦ πατρός. πῶς ἔσται ποίημα, καὶ οὐχὶ μᾶλλον υἱὸς καὶ
θεὸς ἐκ θεοῦ διὰ τῆς λάμψεως αὐτοῦ μαρτυρούμενος φωτισμὸς πα-
ρασκευάζων δοξάζεσθαι τὸν γεννήσαντα αὐτόν. ὡς καὶ ἐ-
κεῖνον δι' υἱοῦ φαινόμενον καὶ τὸ πατὴρ αὐτοῦ λεχθῆναι· ὁ ἑωρα-
κὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα:

ἄλλο δὲ τὸ αὐτό:

Εἰ δόξα τοῦ πατρὸς ὑπάρχων ὁ υἱός, ποίημα καὶ κτίσμα ἐστί· λε-
γέσθω καὶ ἔκγονον τοῦ πεποιημένου δόξα τοῦ θεοῦ καὶ πατρός.
ἣν γὰρ ὅλως ἐνδέχεται κτιστὴν καὶ πεποιημένην ὑπάρχειν, ἀνα-
βαίνειν πρὸς τοῦτο τὸ μεῖζον ὅτε ἐπὶ τὸ κάλλιον τὴν κτί-
σιν ἄγεσθαι τὸ κτίσμα. τὸ γὰρ δυνάμενον τραπῆναι, τὸ γενέ-
σθαι τοῦ ἐλάττονος καὶ ἀμείνονος γέγονεν. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦτο ἄξιον
οὐδαμῶς τὸ τρέπεσθαι ἐπιδέχεται. μόνῳ δὲ πρόσεστι τῷ υἱῷ. ἀ-
ξία δὲ τοῦ πατρὸς ἐστίν· οὐδὲ τοῦτο, οὐ ποίημα. τὸ γὰρ

ἔξω πάντων ὄντων· οὐ μόνοις τοῖς πᾶσιν ἐστίν· ἀλλὰ τὸ ἐροῦντι πα-
ρὰ πάντα ὁ πρὸς εἰσὶ θ(εό)ς· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερω-
θῆναι δεῖ φησὶν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἵνα κο-
μίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν· εἴτε
ἀγαθὸν· εἴτε φαῦλον:

Οὐκοῦν ὁ χ(ριστὸ)ς πεπιστευμένα· καὶ αὐτός ἐστιν ὁ κρίνων τὴν γῆν· καὶ
ἀποδιδοὺς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· καθώς φησιν ὁ ψαλ-
μῳδός· θ(εο)ῦ ἀρχή ἐστι καὶ γὰρ ὁ [illegible]· ἐστὶ καὶ ὁ πάντων φο-
βούμενος τὴν αἰώνιαν ὀργήν· [illegible] φησιν· ὅτι ὁ [illegible]
πάθημα [illegible] [illegible] τὴν [illegible]· εἴτε
ἀγαθοῦ· καὶ εἴτε πονηρῶν: ἄλλο:

Οὐ πάλιν φησὶν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν· ἀλλὰ ἀφορμὴν
διδόντες καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν
προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ· εἴτε γὰρ ἐξέστημεν
θ(ε)ῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν· ἰδοὺ πάλιν ὁ παῦλος τὸ ὀνομά-
ζει τοῦ χ(ριστο)ῦ· οὐ καὶ αἰσθέσθαι φησί· καὶ ὅπως ἔξεστι διδάξει [illegible]
αὐτοῖς· [illegible] καυχᾶσθαι· ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ χ(ριστο)ῦ·
διὸ [illegible] εἴτε ἐξέστημεν· [illegible] καὶ πάλιν [illegible]
εἴτε σωφρονοῦμεν· [illegible]· εἴτε [illegible]
[illegible]
[illegible]· ἀλλὰ [illegible]· [illegible] διὰ τοῦ
χ(ριστο)ῦ [illegible] ἵνα χ(ριστ)ῷ [illegible]
[illegible] διὰ [illegible] τὴν [illegible]· ἀλλὰ
[illegible] τὴν διὰ πίστεως ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὥσπερ ὅπως ὁ ἀπόστολος

τῶν καὶ νόμον ἔξεστι καὶ χρηματίζειν· ἵνα καὶ ἀπολαύσηται· ὅπερ
καὶ αὐτὸς λέγει οὗτος ὅπερ ὡς ἂν τὴν παροχὴν [illegible] χρηματίζε-
σθαι· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζη-
τοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαρ-
γαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.
[illegible] δὲ ἐξετάζων· τῶν δὲ τοῦτο πεποιηκότων φησὶ τῶν
οὐρανῶν καὶ [illegible]· ὅτι τοῦτο [illegible] ποιήματα: ἄλλο:
Τὰ ἀρχαῖα φησὶ παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε καινά· τὰ δὲ πάντα
ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ· καὶ δόν-
τος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ
κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ· μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν· θέμενος ἐν τούτοις τῆς πρὸς θεὸν ἡμῶν
καταλλαγῆς τὸν λόγον· [illegible] δεικνὺς ὅτι πιστεύσαντες δι-
Χριστοῦ ὡς υἱόν τινα τοῦ θεοῦ· καὶ θεὸν αὐτὸν ἀληθινὸν παραδεξά-
μενοι· δι' αὐτοῦ πρόσοδον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα· καθὰ καὶ αὐτός φησιν·
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· δηλῶσαι καὶ
αὐτοὺς ὅπερ [illegible] ἀποστολὴν [illegible] ἐν
φιλανθρωπίαν ἐνεδείξατο πρὸς ἑαυτόν· καὶ ἑαυτῷ καταλλάξαντος ἐ-
[illegible]· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι
κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ὑπὲρ οὗ οἱ πρεσβεύοντες καὶ καταλλα-
[illegible] ὑπὲρ Χριστοῦ· τῷ θεῷ καταλλάγητε· καὶ τὴν ἄφεσιν
τῶν ἁμαρτιῶν [illegible]· [illegible] ὑπὲρ
ἡμῶν [illegible] προσενεχθέντος· [illegible] κα-
ταλλάξαντος ἑαυτῷ· [illegible]:

ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν·
δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα ἁμαρ-
τίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν· ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα
δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. οὐ κοινῶς ὡς ὑπὲρ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ
θεοῦ [illegible] ἁμαρτιῶν γενόμενος, αὐτὸ κεχρη-
μάτικεν ἁμαρτία· ὥστε καὶ ἡμεῖς [illegible] φωτισθέντες [illegible]
διὰ τῆς πίστεως δικαιοσύνη θεοῦ γεγενῆσθαι λεγόμεθα· ὁ πατὴρ
ἐστὶ κυρίως ὁ υἱός· [illegible] τὸν αὐτὸν φωτὸς προβάλλων
[illegible] · [illegible] αὐτοῦ διὰ τοῦ πατρὸς· αὐ-
τὸς δὲ πάλιν [illegible] τὰ αὐτά· πρὸς τὸ θεὸν
[illegible] φύσιν [illegible] · ὅτι τὸν υἱὸν ὁ χριστὸς
τὴν δικαιοσύνην τοῦ πατρὸς, πῶς αὐτὴ [illegible] καὶ οὐ χριστὸς [illegible] τῆς γε-
νν[illegible] · ὁ πατὴρ [illegible] δίκαιος ὁ θεὸς καὶ πατὴρ [illegible]
αὐτοῦ [illegible] · ὅτι τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ [illegible] τοῦ χριστοῦ:

ὅτι θεὸς ὁ υἱὸς καὶ οὐ κτίσμα οὐδὲ ποίημα.

ἐκ τῆς πρὸς γαλάτας ἐπιστολῆς:

Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι
ἀνθρώποις ἤρεσκον, χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. ὁ πείθων θεῷ δου-
λεύειν [illegible] τοῖς οἰκείοις [illegible] ὡς ἐπαγγελίαις πατρὸς [illegible]
[illegible] · οὐ κατὰ [illegible] ἀξίαν [illegible] · δηλονότι [illegible] δουλεύ-
ειν χριστῷ θεῷ [illegible] φύσιν ὁ υἱός· [illegible] φανερῶς
δουλείαν [illegible] ὡς θεῷ καὶ [illegible] ἀπο-
[illegible] · [illegible] · [illegible] φύσει θεὸς

ἡ καινὴ ἐγεννήθη τὸ :· ἄλλο :·

Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν· ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. ὁ Χριστὸν ἐνδεδυμένος διὰ τῆς πίστεως δύναμις φυλάττειν δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο χρηματίζομεν υἱοὶ θεοῦ κατὰ θέσιν δηλονότι. τὸ δὲ κατὰ θέσιν οὐ πρὸς μείωσιν τὴν φύσιν γίνεται· φύσει γὰρ καὶ οὐ θέσει υἱὸς ὁ Χριστός. τὸ δὲ φύσει γεννηθὲν ἀπὸ θεοῦ. πῶς οὖν ἐν κτίσμα ἢ ποίημα· πάντες δὲ ἡμεῖς ἐπαγγελίαν τοῦ λόγου. ὁ γὰρ γεννήσας τὴν αὐτὴν ἔχει οὐσίαν ὁ [illegible] τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενον :· ἄλλο :·

Λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὤν· ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. ὁ τοῖς τοῦ κόσμου στοιχείοις ὡς ἐπιτελῶς δουλεύοντες, νήπιοι [illegible] καὶ [illegible]· ποίημα δὲ καὶ κτίσμα [illegible] εἰσιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις [illegible] τῆς χάριτος [illegible] τέλειοι καὶ [illegible] δουλεύοντες [illegible] παρὰ τὸν

κτίσαντα· ἀλλ' ἐπιγινώσκεται ὡς ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου τοῦ
δι' ἡμᾶς γενόμενοι ἐνχειμαζομένοις· καὶ γενόμενον ὑπὸ νόμον·
ἐξέβημεν τοῦ καταλαβόντος τὴν υἱοθεσίαν παρὰ τοῦ κτίσαντα· διὰ
δὲ καὶ υἱὸς ἀληθινὸς ὁ Χριστός· ὃ καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς πίστεως καλούμενοι τέκνα
χοι· τὴν υἱοθεσίαν ἀπολαμβάνομεν· κληρονόμοι τε ἀληθῶς γενη-
σόμενοι ὡς αὐτοῦ διὰ τὸ βάπτισμα ἡμῶν τοῦ ληφθέντος υἱοῦ· ἵνα τὸ
τῆς δουλείας τέκνον ἀφανίζηται χρῆμα: ἄλλο:

γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ·
ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό·
οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· γνωρίζει τοί-
νυν τὸ περὶ τοῦ υἱοῦ φησιν· ὅπερ αὐτοῦ τὸ περὶ αὐτοῦ μεμαρ-
τυρημένον μυστήριον· Ἰησοῦς Χριστὸς φησὶ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἐν τοῖς σαφῶς τὴν θεότητα καὶ ἀνθρωπό-
τητα φανεροῦσα τοῦ υἱοῦ ἐκλογή· ὅπερ ἴδιον ἐστὶ μόνου τοῦ
θεοῦ καὶ πατρός· εἴρηται δὲ πρόσωπον τούτῳ κατ' οὐδένα· οὐ κατ'
ἀκούσας ἀπρεπὲς ὅτε καὶ πατὴρ ἐκ τοῦ ἀδιαφόρου καὶ ὁ
υἱὸς ἂν τοῦτο καὶ ὅπερ ἐστὶ ὁμοούσιον αὐτῷ· τοὺς αὐτοὺς
γενομένους· ὁ μόνος τῇ φύσει κατὰ τὸν ἀίδιον τῆς θείας
λόγον διηγούμενος· καὶ τοῦτο καὶ φύσιν ὅπερ ἐστὶν ὅπερ
δόξα κατὰ τοῦ εἶναι πατρός: ἄλλο:

Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνε-
σταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν
τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν παραδεξάμενος νόμον· ζῶμεν κατὰ τὸν θεόν·
νόμῳ δὲ τῷ διὰ Μωσέως ἀποθνήσκομεν· οὐ γὰρ ἔτι κατέχει

βούλεσθαι, εἴ τι ποιῶμεν τῷ θεῷ. θεὸς ἄρα ὁ χριστὸς καὶ θεὸς ἀληθινός.
ὁ δὲ υἱὸς οὐ ποίημα· ὅτι δὲ ζῶμεν αὐτῷ τῷ χριστῷ· μετὰ τὴν [illegible]-
σιν λέγων αὐτοῖς τῆς ἀληθείας ὁ κήρυξ· εἰ γὰρ εἷς ὑπὲρ πάντων
ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· ἵνα οἱ ζῶντες μη-
κέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐ-
γερθέντι· ὁ δὲ ζῶντες τῷ χριστῷ, θεῷ ζῆν λεγόμεθα πάν-
τως, οὐ κτίσματι θεός· πῶς δὲ ἐστὶ κτίσμα ἢ ποίημα: ἄλλο:
προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως τὰ ἔθνη δικαιοῖ ὁ θεός·
προευηγγελίσατο τῷ ἀβραάμ· ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν
σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὁ δὲ θεὸς τὰ ἔθνη λέγεται δικαιοῦν.
χριστὸς δέ ἐστιν ὁ υἱὸς πάλαι καὶ ἄρχων τῶν αὐτῆς τῶν τοῦ κόσμου
καὶ τῶν ζώων φωνῶν· θεὸς ἄρα ἐστὶν ὁ υἱὸς καὶ θεὸς ἀληθινός· πο-
νηρὸν γὰρ οὐ τοσοῦτον [illegible], μόνον εἰ τοῦτο λέγουσιν ἀληθές·
ὡς οὐδεὶς αὐτῆς τῶν ἀφιέναι δύναται, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ θεὸς ὡς
τοῦ κόσμου κτλ: ἄλλο:
ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖ-
σι θεοῖς· νυνὶ δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ
θεοῦ, πῶς πάλιν ἐπιστρέφετε ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε.
τοῖς τοῦ κόσμου στοιχείοις [illegible] ἔχουσι τὴν φύσιν· αὐτὴν
παραβάλλεται χριστὸς σῶμα τοῦ τοῦ ὑπὲρ ἐκεῖνα· καὶ [illegible]
[illegible] δὲ καὶ αὐτὸς [illegible] ὁ τοῦ [illegible] διεστηκυῖα
ὡς [illegible] μὴ εἶναι φύσει θεούς· τὸν δὲ υἱὸν ὑπὲρ χάριν
ἀληθινόν· [illegible] ὁ [illegible] τὴν διαφορὰν

διὰ τοῦ προφήτου [illegible] κεφαλαίου. ὅτι δὲ τοῦ Χριστοῦ ὡς θεοῦ ἐπέγνω
τὰ ἔθνη πάλαι εἶπεν ὡς [illegible] · εἰς αὐτὸν γὰρ πιστεύ-
ουσι τῆς ἐπιστροφῆς [illegible] · ὅτι δὲ [illegible]
αὐτὸν ἐπέγνω τὰ ἔθνη καὶ ἐπεγνώσθη ὑπ' αὐτοῦ · ἀκούσατε αὐ-
τοῦ λέγοντος · τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει καὶ
γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά :: ἄλλο:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] Χριστοῦ
[illegible] Χριστὸν Χριστοῦ πρὸς ἀλλήλους [illegible]
[illegible]
[illegible] ἄλλοι [illegible]
[illegible] ἀλλήλων [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλήλων [illegible]
[illegible]
ὡς [illegible] πρὸς [illegible] ἀλλήλων
[illegible]
[illegible]

ἀπόλλυσι ἀλλήλων ὡς τὸν υἱὸν κατὰ φύσιν γνωστικώτατος· εἰ δὲ ποί-
ημά ἐστι καὶ τὴν τῶν ἑτεροδόξων αἵρεσιν· ὁ γὰρ λέγων
μόνον εἶναι αὐτὸν ἀγέννητον καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν ὁμοούσιον προσκυ-
νεῖσθαι δυνάμενος ὡς λαβόντα τὴν κτίσιν παρὰ τοῦ κτίσαντος.
εἰ δὲ τοῦτο αἴτιον, οὐ γὰρ ἔστι προσκυνεῖσθαι φύσιν τὴν αὐτὴν
ἀγεννήτων· ἀληθῶς δὲ μᾶλλον εἶναι τοῦ τὸ πᾶν θεοῦ
γνῶσις· καὶ πρὸς κοινωνίαν ὡς τὸν κατὰ φύσιν οἷόν τε υἱόν.
οὐκοῦν ἀκτίσματα ἐστὶν· οὐδὲ ποίημα· τὸ γὰρ ὅλως ποιηθὲν
οὐκ ἂν θεοφορηθῇ :: ἄλλο:

Τὸ αὐτὸ φῶς οὐκ ἐκ τῆς παρ' ἧς εἶναι· ἀλλὰ τῆς ἀληθείας.
τὴν ἀλήθειαν εἶναι χριστὸν ἠλευθέρωσεν· διὸ πάλιν τὸ ἀληθές.
ἀληθεῖ δὲ εἶναι ὁ χριστός· καὶ τὸν λόγον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ
δι' ὃ ὄντα καλεῖ· οὐκοῦν δοῦλος αὐτοῦ· ἀλλ' ὅμως καὶ δεσπό-
της ὁ πατὴρ κατὰ φύσιν τοῦ τὸ τοῖς ἀξίοις καὶ χαριζόμενος:

εἰς τὴν πρὸς ἐφεσίους:

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς
οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὁ διὰ θελήματος θεοῦ
καὶ πατρὸς προκεχειροτονημένος εἰς ἀποστολὴν ὡς αὐτὸς ἐπιθαρ-
ρεῖ ἐν ἄλλοις· ἀπαύγασμα τοῦ πατρὸς καὶ χαρακτὴρ τῆς
ὑποστάσεως αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἐπονομάζει· εἶτα φησὶ τῆς αὐτῆς
οὐσίας καὶ ἀληθὴ τοῦ πατρὸς οὐσίαν τε καὶ ὑπόστασιν εἶναι
χαρακτὴρ ὅλος· ἐπεὶ ἐξ οὐκ ὄντων ὑπόστασιν καλοῦσιν.
διὰ γὰρ τὸ πάντα τῶν ἄλλων ἀκριβῆ τὴν ὁμοιότητα
σώζειν ὡς πρὸς ἐκεῖνον οὗ καὶ ἐστὶν εἰκών. ὁ δὲ χαρακτὴρ

ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀληθινοῦ τοῦ πατρός· ἔστι καὶ αὐτὸς καλεῖ κύριον
ἀληθῶς· αὐτὸς γάρ ἐστι· καὶ τὸ ποιεῖν ἤδη διὰ [illegible] ἐστί
τοῦτο τὸ ποίημα: ἄλλο:

Διὰ μνημονεύετε ὁ τῷ ὄντι σοφὸς πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς καὶ οἰκουμένης
ἀπειροθυσία ὑπὸ τῆς χαρμονῆς πολιτευομένης τῆς γῆς καὶ χορο-
στάσιον· ὅτι [illegible] τοῦ κυρίου εἰκόνα χωρεῖς Χριστοῦ ἀπὸ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] τοῦ [illegible]· καὶ [illegible] τὴν διὰ [illegible] τῆς
ἐκκλησίας· διὰ [illegible] καὶ ἔχοντες καὶ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου· νυνὶ
διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ· [illegible] οἱ [illegible] οὗτοι [illegible] [illegible]
τοῦ [illegible] τοῦ Χριστοῦ· [illegible] [illegible] τὰ ἔθνη [illegible]
[illegible] τοῦ Χριστοῦ· καὶ [illegible] διὰ τοῦτο καὶ [illegible]
χειρὶ καὶ [illegible] τοῦ κόσμου· Χριστὸς ἄρα ἐστὶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· οὐ [illegible] [illegible] τὰ ἔθνη· [illegible]
[illegible] διαφαίνεται· ὡς [illegible] τοὺς οὕτως καὶ
[illegible] ποίημα [illegible] τῶν [illegible] [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] τοὺς [illegible] αὐτοῦ·
[illegible] διὰ τοῦ [illegible] καὶ τὸ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου: ἄλλο:

Αὐτὸς γάρ ἐστι [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] τῆς
καὶ τὸ [illegible] τοῦ [illegible]· [illegible] [illegible] τῆς
[illegible]· τοῦ νόμου τῶν [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]· [illegible] [illegible] τοῦ νόμου·
[illegible] οὐ [illegible] προσθεῖναι· καὶ [illegible] [illegible]

ἄφθιτον ἀποφήναντος· τοίνυν τὸ τοιοῦτον πάντως τοῦ θεοῦ,
καὶ μηδενὶ λέγοντος ἐξεῖναι προσθεῖναί τι τοῖς παρ' αὐτοῦ δια-
τεταγμένοις τὸ καὶ ἄφθιτον τοῦτο μόνος πεποίηκας Ἰησοῦ
χριστέ· ἀφθάρτως κατεργασάμενος τὴν τελευτὴν τοῦ νόμου· προσ-
τέθεικεν δὲ τὸ περὶ τῆς ἀκαίρου πίστεως τὰ καὶ αἰσθητὰ
δόγματα· καὶ πῶς εἶπεν τὸ τοῖς ζῶσι τοῖς ἀεὶ θεοῦ.
ὅτι τὸν θεὸν πρέπουσαν ἐξουσίαν περικείμενος· καὶ μόνος
ἐργαζόμενος, ἃ μόνῳ προσήκει θεῷ: ἄλλο:
Ἄρα οὖν οὐκέτι εἰσὶ ξένοι καὶ πάροικοι· ἀλλὰ συμπολῖται τῶν
ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ· ὅτι πῶς ἐγένοντο θεοῦ οἱ υἱοί· ὑπερ-
αὐτοῦ διὰ τῆς πίστεως ζωοποιηθέντες οἰκεῖοι θεοῦ διὰ τοῦ
χρηματίζειν· καὶ αὐτοὺς διὰ τῆς καλῆς ὑπακοῆς
τοῦ κόσμου ἀπεδύσαντο· λέγει περὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν.
ὅτι τὸ γὰρ εἶναι παλαιὸν τὸ σχῆμα τοῦ πρώτου τοῦ κατὰ τοὺς οὐ-
ρανούς· οὗτος αἰσθητῶς καὶ ἀθλητὴν καὶ μάρτυρα: ἄλλο:
Τὸν τὸν χαλκὸν κατόπιν τῷ γονατίζειν πρὸς τὸν πατέρα· ἐξουσία πα-
τρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ αὐτὸς ὀνομάζεται· τὰ καὶ θείου
γινόμενα τοῖς ἀνθρώποις ὀνομάζεται· πάλιν τε αὖ καὶ τὸ
μέλλον τινὸς διαλυόμενα· τῆς τοῦ πατρὸς τὸ
δηλοῦσαν ἀποκαλυφθήσεται· ὁ τοίνυν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πρό-
τους τὸ τῆς πατρὸς ὄνομα διαφυλάξει, καὶ εἰκότως· πῶς
οὐ ἀποβαλεῖν οἱ λέγοντες θεὸν εἶναι τὸν φασὶ
τὸν ἐξ οὐρανοῦ πατρὸς· τοῖς καὶ τὸ διαιρεθέν· τοῦτο
γεγονότων καὶ κεκλημένων· τὰ δὲ ἀρχέτυπον καὶ πρώτου

πρὸ αὐτοῦ· τῆς τούτου γεννήσεως ἀληθῶς ἀποστερεῖσθαι· καὶ μετεξ-
αὐτοῦ· μηδὲ αὐτομάτως προελθοῦσα τὸ ὑγρὸν ὁμολογεῖν.
ἀλλ' εὐφυχοῦ τινα τῆς πρώτης οὐσίας καὶ ὑποκειμένου φαίνε-
σθαι· πῶς δὲ ὅλως ἂν καὶ πῦρ ὃ μηδὲ γεννήσειεν· ἄρα
τὸ πῦρ ὄνομα τῆς τούτου δύναται γενέσεως εἶναι τοῦ ἀποδιδόντος
ἐπίσημον· καὶ τὸ γεννήσεως τῆς γεννήσεως διὰ
γενέσεως ὥσπερ εἰδέναι διὰ τὸ ... τῆς οὐσίας ... εἰπεῖν
οὐ ... λέγων ὁ πῦρ πρὸς τὸ ὕδωρ ὑγρόν· ὁ γὰρ ...
πρώτως ... ἐξεθέρμαινεν· καὶ ἐθέρμαινεν οὕτως αὐτὸ
ἐξαίρετον· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ...· ὃ καὶ ἐν ...
διὸ δὲ μᾶλλον ὡς ... καὶ ὑγρὸς ὡς ... φανερῶς ::

ἄλλο· διὰ τί ... κατὰ ποῖον ... διὰ ... καὶ
πῦρ ...· καὶ διὰ ...· καὶ ... ::

... οὗτος ... καὶ πῦρ· πῶς ἐστι καὶ ὁ ὑγρός· ἆρα ποιητικὸς
ἢ παθητικός ἐστιν· πρόδηλον γὰρ ὅτι τὸ ... δοχεῖ
ἔχει τὴν φύσιν· πῶς δὲ καὶ ... οὔσης ...· ὁ ...
τοῦ ὑγροῦ ... τὸ πῦρ ...· ἆρα ... τὴν ...
... τῆς πρὸς τὸ πῦρ κοινωνίας φανερῶς· δηλοῖ-
τος ... καὶ πῦρ· ... ἐστιν ὁ ὑγρός· καὶ ...
... τὸ πῦρ ...· ... καὶ ... φανερῶς εἰ-
... ἔχων ὁ ὑγρός· ἔχων δὲ αὖ πάλιν ... τὸ πῦρ συ-
... καὶ συνδοξάζεται· καὶ ὅλως ... συμβαίνει
... τῶν προ... · πῶς οὖν ...
... ἔχων κοινὰ πρὸς τὸ πῦρ· ὡς ἀληθῶς αὐτὸ τῆς ...

ἐξ πος· καὶ ὁ κατὰ πατρὸς υἱὸς ἐστὶ τοῖς προσηγόρευται· καὶ ἄλλα
πολλὰ εἰς μυρία βλασφήματα:: ἄλλο::

γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ· ὡς τέκνα ἀγαπητά· καὶ πε-
ριπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς·
καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· ὅρα δὴ πάλιν ὅπως θεὸν οἶ-
δέ τε καὶ ὀνομάζει Χριστόν· εἰρηκὼς γὰρ δεῖν ἡμᾶς μιμητὰς γε-
νέσθαι θεοῦ· εἶθ' ὡς παρὰ τί ποιοῦν αὐτόν· καὶ ὅπως μιμεῖσθαι
προσῆκε διδάσκει καλῶς· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς·
καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν· θεοῦ τοίνυν γὰρ σωτῆρος τῇ
φύσει καὶ ὀνομαζομένου Χριστοῦ· καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς ...
τὸ εὐαγγέλιον παρὰ θεοῦ καὶ πατρός· τίς τοίνυν ἕτερα λεγόντων ἀνέ-
ξεται· ὅτι φύσει θεός· πάντως οὐ κτίσμα ἢ ποίημα::

τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ
ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης.
οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ::

ἰδοὺ πάλιν Χριστὸν ὀνομάζων, θεὸν αὐτὸν εἰσφέρει· καὶ θεοῦ ὡς τοῦ θεοῦ
καὶ πατρὸς τὴν αὐτὴν βασιλεύοντος, αὐτὸν ἰδοὺ πάλιν ἐν τῷ πατρὶ καὶ
τὸ πατρὸς αὐτοῦ χαρίσματα ὡς πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ταὐτὰ τὰ ἴδια
τε ἐστὶ· καὶ τὰ ἴδια· ἐν δὲ τοῦ πάντων ἡ βασιλεία κοινὴ
μὲν ἐστὶ πρὸς τὸν πατέρα· κοινὴ δὲ πατρὶ πρὸς υἱὸν συμβασιλεύ-
οντος διαδαδὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οὕτω γὰρ ἡ ἀξία καὶ πρὸς κοινω-
νίαν ἔρχεται εἰ τῶν μίαν τῆς θεότητος διαφέρεται φύσει·
πῶς οὖν ποίημα ὁ βασιλεύων ἐν πατρὶ μετὰ πατρὸς θεὸς λόγος::
μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται

τὸ ὄργανον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· καὶ τίνες ἂν εἶεν οἱ τῆς
ἀπειθείας υἱοί· ἀλλὰ πάντως οἱ διὰ τὸ πλημμελεῖν τὸν τοῦ
θεοῦ ἀποσκιρτήσαντες νόμον· ὁ δὲ ὁ τούτοις ἐπάγων τὴν ὀρ-
γήν· αὐτός ἐστιν ὅσπερ διὰ τὸ λέγειν· πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ
οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· καὶ θεοῦ αὐτὸ ὁ μακά-
ριος Παῦλος οἶδεν λέγοντα καὶ διαφέρειν· διὰ τούτων τῆς τῶν
[illegible] λαβόντων αὐτὸ αὐτῷ εἰλῆφθαι:: ἄλλο:

Θεὸν λέγω· ἐγὼ ἐκ [illegible] καὶ αἰσθητὰ ἐν τῇ νεκρῶν· καὶ ἐ-
[illegible] ὄχι· ἀλλὰ κυρίως τὸ δύνασθαι φωτίζειν ἔργον
εἰς φῶς· φωτίζει δὲ ὄχι· φῶς ἀλλὰ ἐστὶ καὶ φῶς ἀληθινόν·
[illegible] αὐτὸ οὐκ ἔλαβεν· φῶς δὲ καὶ ὅ πῦρ ἀληθινόν·
φῶς ἀλλὰ ἐν φωτὶ ὁ υἱός· καὶ θεὸς ἐν θεῷ· ὅδε τοῦ [illegible] ποίημα::

ἄλλο δὲ τὸ αὐτό::

Ἐγὼ ἐν [illegible] φωτίζειν [illegible] ἐπεὶ τὴν
ἔχει τὴν χάριν· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ κυρίως ὀνομάζοιτο φῶς· ὁ δ᾽
υἱὸς ἔχουσι· ἀλλὰ ὅτι φησὶν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ἀλλὰ φῶς
ὡς πῦρ καὶ ὁ πῦρ· ὅδε τὸ πρὶν καὶ θεῷ [illegible]
ἔχων· πῶς ἂν [illegible] τὸ ποίημα· [illegible] καὶ αὐτὸ
τὸ πρᾶ· τοῦτο [illegible] αὐτὸ τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἔχου
τὴν [illegible]:: ἄλλο:

Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἐ-
[illegible] τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·
ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ· καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥή-
ματι· [illegible] τῶν προβάτων τὴν [illegible]

καὶ οὐδενὶ τῶν γινομένων [illegible] φαίνεται [illegible] ὑπάρχ-
[illegible] μόνον [illegible] καὶ [illegible] πολυ-
[illegible] αὐτάς· ὥσπερ οὖν [illegible] καὶ ὁ παῦλος [illegible]
καὶ [illegible] ὅσον [illegible]
[illegible] προσῆκον οὖν [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] καθάπερ ἀπὸ πηγῆς δεχόμενα [illegible]
[illegible] πολυ-
[illegible] χριστὸς· [illegible]
[illegible] ὡς πρὸς αὐτάς· [illegible]
[illegible] καὶ τῆς [illegible] ἔχων [illegible]
[illegible]:

[illegible] φιλιππησίων· [illegible] χωρὶς
[illegible] καὶ [illegible] ἵνα [illegible]
[illegible] καὶ αἰνέσεως [illegible]:

Εἰ καθάπερ [illegible] φησὶν ὁ μακάριος παῦλος· χριστὸς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] προσευχῆς [illegible] οὖν
[illegible] χριστὸς· [illegible]: ἄλλο:
Τῆς μὲν γὰρ [illegible] ὑπάρχει· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] χριστοῦ· [illegible] τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τὴν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] φησὶ [illegible]

πρὸς τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ὁ παῦλος ἐπιμαρτυρεῖ· τὸ δύνασθαι αὐτόν· καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα· καὶ τοῦτο ῥᾳδίως ἐπιτελεῖ· ὅπερ δὲ μόνης ἐστὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἰσχύος· εἰ τοίνυν διὰ πατρὸς ὁ υἱός· οὐχ ἑτέραν κεκτημένος τὴν ἰσχὺν τὴν δύναμιν· ἀλλ' αὐτὸς δηλονότι ὁ χριστὸς μίαν ἔχων ὡς πρὸς αὐτὸν τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ταυτότητα τῆς φύσεως ὥσπερ ἂν ὑπάρχων πρὸς τὸν γεννήσαντα· ἔνι δὲ ἐκ θεοῦ καὶ φῶς ἐκ φωτὸς ἐξέλαμψεν ὁ υἱός· καὶ οὐ πατρὸς νοούμενος· τί τοίνυν ἀπαιτεῖς τὰ ἔργα καὶ δυνάμεις τοῦ πατρός· δι' ἧς τὰ πάντα εἰργάσατο· παρ' ὃν ἡ φύσις τῆς γεννήσεως· οὐ κοινὸν τὸ ποίημα ὁ υἱὸς κατὰ τὴν τινῶν ἀβουλίαν::

ἄλλο ἐκ τοῦ αὐτοῦ συλλογισμοῦ::

Εἰ πᾶν τὸ ἡ ὑποτασσόμενον πεποιημένον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήχθη· χριστὸς δὲ σοφία καὶ δύναμις ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός· τῆς ταυτῆς γεννητῶν εἰς φύσεως καθέστηκεν· ἀνάγκη συνομολογεῖν ἄσοφόν ποτε καὶ ἀδύνατον εἶναι τὸν θεόν· ὕστερον δέ πως γενέσθαι τοῦτο πρὸς τὸ εἶναι ποτὲ ἦλθε τὸν υἱόν· τὸ αὐτὸ γὰρ ἐν γεννητῶν ἡ φύσις· ἀλλ' ὅπερ δυσφημοῦντες καὶ αἰνιττόμενοι τὸ ταυτὸν εἰς χριστὸν περὶ τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν δυσφημοῦμεν· οὐ γὰρ τὸν ἄσοφον ποτὲ καὶ ἰσχύος ἔρημος ὁ πατήρ· ἀνάγκη δὲ πάλιν διὰ τοῦτο· εἴ γε καὶ πεποίηται καθ' ἐκείνους ὁ υἱός· πεποίηται δηλονότι παρὰ τοῦ πατρός· ἀλλ' οὔ ποτε ἰσχύος τε ὁμοῦ καὶ σοφίας ἔρημος ὁ πατήρ· πρὸς τὸ εἶναι παρήγαγε τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· ὡς καὶ ἐννόει καὶ ... εἶναι τῆς ὑποστάσεως· = πῶς γὰρ ἂν γένοιτο μετὰ τὴν ἰσχὺν καὶ σοφίαν ὁ ὑπὲρ πάντων τῶν ...

υἱός· ὅπερ καὶ τῷ τούτου αὐτοῦ μόνου κλέος ἡ σοφία πεπλή-
ρωται φησὶν ἡ θεία γραφή. καὶ ἡ δύναμις θεοῦ καὶ τῆς σο-
φίας εἴδωλον τῆς τοῦ τοιούτους πρὸς τὸ γνῶναι κακῶς.
τοὺς δὲ παρὰ μᾶλλον ὧν μάθοι· ἀγαθοποιεῖν ἢ τοῖς τοῖς
τὸν λογισμὸν ἀποθνῄσκει. τὸ δὲ αὐτὸ σοφοῖς τε καὶ δυνατοῖς
ὅπερ· οὐ γὰρ τὸν γεννηθέντα εἰπὼν ὁ υἱός. ὁ τῷ πατρὶ συναΐδιος·
ὡς σοφία καὶ δύναμις ὑπάρχων αὐτοῦ.

ἄλλο ὅπως φησὶ ἀρχῆς μικροῦ μεγαλύνεται.

Ὁρᾷ δὴ πάλιν ὅπως τὸ μὲν καὶ διὰ τοῦτο θεοῦ ὑπάρχων ἀληθινός
ὁ υἱὸς διαπλάττων τε· πολλαχοῦ τὸ μὲν ἀρχὰς εἶναι φαίνονται
τοῦ χριστοῦ αἰνοῦ. αὐτὸς δὲ ἐνὸς τοῦ φησὶν τῶν προφητῶν. θεὸς
ἀρχὴ ὢν ἀπαθὴς κύριος καὶ ὁ χριστὸς θεοῦ πάρεστιν. αὐτοῦ τὸ ἱερα-
τεῖον τοῦ καὶ θεοῦ εἰπὼν ἰδόντες τε καὶ αὐτοῦ νοοῦντες ὡς
ἐν τῷ τόπῳ· πῶς τοῖς αὐτοῖς τὸ ἀνθρώπινον λέγω αὐτοῦ. ἀρχο-
μένου ὀφθήσεται καὶ δὲ χωρὶς πίστεως. ἄλλο:

ἀγαθὸν πάντῃ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τοῖς τὰ
μάλα εὐχαὶ γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ
θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑ-
μῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν τῇ πίστει ἐν χριστῷ ἰησοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κύριος
φησὶν ὅσπερ πρὸς τοὺς μαθητάς. εἰρήνην τὴν ἐμὴν δί-
δωμι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν: ὅτε τοίνυν
εὐχόμενοι συγγράφομεν τὴν εἰρήνην· παρέχεσθαι αὐτὴν
τοῦ θεοῦ λέγω. θεὸς οὐ τὰ ἐν χρόνῳ τὸν υἱὸν εἴρηται τοῦ
τῆς εἰρήνης τοῖς ἀγαθοῖς χορηγόν. πρὸς οὐ καὶ ὅ μακάριος

τὸ θεῖον προφητικοῦ εἰρημένου· τοῦ ὡς ἐν προσώπῳ τῶν δι' αὐτοῦ ἀποστελλομένων φησί· καὶ δὲ τὸ ἐμὸν θέλημα τὸ ἐμοῦ· τούτου γὰρ ἀποδώσω ὑμῖν· ἐκείνου δὲ δι' ὃ ἀπῆλθεν οὐδὲν τοῦτο καὶ ὁμολογεῖ τὸν υἱόν· οἱ χρόνοι μακροὶ ταῖς ἐπεροδηγουμένων ὅλης :: ἄλλο ἀδηλον αὐτοῦ :

Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια· ὅσα ἁγνά· ὅσα προσφιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράττετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν· γλωσσαλγίαν πάλιν λύεται· θεοῦ καὶ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ· εἰρήνη τὴν εἰρήνην ἀφέσεως ὑμῖν· εἰρήνην τὴν εἰρήνην διδόναι ὑμῖν. ἐφαρμόσας τοίνυν καὶ τοῦτο τὸ ἐπὶ τοῦ ὀπίσω προσαποδόντα λόγον ::

ὅτι θεὸς ὁ υἱὸς καὶ οὐ κτίσμα· τί τὸ ποίημα· ἐκ τῆς πρὸς κολοσσαεῖς :

Εἰ τοίνυν φησὶν ἐρμηνεύων ἐξ ἀφορμῆς τῆς καὶ εὐχαριστοῦ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θεοῦ· ἐν τῷ καὶ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐπιγνώσει καὶ διὰ τῶν ἀποστολικῶν λόγων καὶ κηρυγμάτων, ἐχούσης τῶν ποιημάτων· ἀμφότερα εἶναι τὸ ἐπὶ πάντων θεὸν ἐπιγνώσκοντες· πῶς οὖν καὶ ἀληθῶς θεὸς ὁ υἱός· ἐπιγνωσθεὶς ἐν αὐτῷ τῷ πατρὶ τοῦ πατρὸς γνῶσιν· αὐτὸς φανερώσας διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἐπωνυμίας ὡς υἱός· ἐπίγνωσιν γὰρ πατρὸς οὐ κατάλληλον γνωρίζεσθαι· εἰ μή περ οὕτως αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ἐχόντων ὀνομάτων ὁ τύπος· καὶ αὐτοῦ

[illegible] ὁ σωτὴρ ὡς πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα· ἐφανέρωσά σου
τὸ ὄνομα τοῖς αὐτοῖς· [illegible]
αὐτοῖς· ἀλλὰ γὰρ τὸ ἔργον [illegible] υἱός· [illegible]
[illegible] ἐστι πατήρ· [illegible] ὁ υἱός ἐστι καὶ θεός·
[illegible]
[illegible] ὡς αὐτὸ πατρὸς, [illegible] ἀληθῶς·· ἄλλο:
Ε[illegible]
[illegible]
[illegible] βασιλέων
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς θεὸν [illegible]
[illegible] βασι-
[illegible] ὡς [illegible]
[illegible] ὁ βασιλεὺς [illegible]
[illegible] βασιλεία· [illegible]
[illegible] θεοῦ· [illegible]
[illegible] βασιλ[illegible]
[illegible] πατρὸς ὁ υἱός· [illegible]
[illegible]
[illegible] ἄλλο:
Ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]

δὲ κατ' αὐτὸν αὐτὸς ἔξω κέκρυπται. ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὰ πάντα ἐστίν, οὐδὲν ἐν
φησὶν αὐτὸς τοσοῦτον πρὸς γνῶσιν ἐξουσίαν τῶν ἐν χερσὶ
φαίνεται. εἰδέναι τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τῶν πάντων ἔχει. πῶς
οὖν ἐπιτρέπεται μετὰ τὸ ἐν τοῖς παρ' οὗ εἶναι διαφυγὼν διὰ τῆς
φύσεως ἐξηλλαγμένου :· ἄλλο:

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν
ἐν Λαοδικείᾳ καὶ πολίτων ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου
ἐν σαρκί. ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν. συμβιβασθέν-
τες ἐν ἀγάπῃ εἰς πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως
εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ· ἐν ᾧ εἰσι πάντες
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· ὅπου [illegible]
γνώσεως μέτεχοι περὶ ἑαυτοῦ τὸ περὶ θεοῦ μυστήριον· καὶ πᾶσαν
σοφίαν τε καὶ γνῶσιν τὸ αἴνιγμα ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λόγοις
ὁρᾶται. ἐν δὲ τῷ μυστηρίῳ τῷ περὶ Χριστοῦ πάντες εἰσὶν οἱ θησαυ-
ροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· πᾶσι γὰρ οὐκ ἔστι σαφής,
ὅπως ἀνθρωπίνης γλώττης διαβαίνων τὸ μέτρον· πάντα δὲ
νοῦν καὶ σοφίαν ἐξηλλαγμένως, ὡς πρὸς κατάληψιν οὐδὲν
ἐξ ἀρχῆς νοῦν τῶν πεπαιδευμένων φαίνεται. τὴν γνῶσιν γὰρ
αὐτοῦ τίς διηγήσεται, καθά φησιν ὁ προφήτης :· ἄλλο:

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε· οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· ἐπὶ τῶν πεπαιδευμένων ἡ ὁδὸς τῷ
βασιλεῖ τῶν ὅλων ὁμόθεν οὔτε ἐστὶ καὶ συνέδριον. ἐν γὰρ
ὕψει ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων καθεσθεὶς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· πάντας δὲ
μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνους καὶ πάντας· ὅτι μόνος ἔχων ὁ υἱός

τὸ ἀξίωμα φαίνεται· καὶ συνεδρεύει καὶ συμβασιλεύει τῷ πρὸ
πάσης αἰῶνος τὴν ἐκ παρθένου γεννηθέντα θεὸν· ὅτι ὑπὲρ πάντων τὴν πτω-
χείαν ἀξίωμα φορεῖν οἶδας· καὶ τῶν βασιλικῶν θρόνων τῶν
γνωστῶν κοινωνός· ἄλλο:

Τῷ αἰῶνι θεῷ σου· μὴ τὰς ὑπὸ τῆς γῆς· αἰτιαθεὶς καὶ ἀληθῶς ὁ
μὲν κατεργάζεται σὺν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ θεοῦ· ὅσον οὖν ὁ Χριστὸς φανερω-
θῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν. τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε
ἐν δόξῃ. ἡ δὲ τοῦ πάντες καὶ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν.
πῶς οὐ πείσεται θεὸς ὁ υἱὸς ὁ πάντων ζωή· ὁ μόνος ὁ δυνατὸς
ζωογονεῖν παρέσχε τῇ φύσει τοῦ θεοῦ. τῶν παραδειγμάτων
οὐδὲν ζωοποιεῖ ὡς ὁ καὶ ἀληθῶς κληθήσεται ζωή· δὲ
μᾶλλον τῆς τοῦ χρηματίσαντος μετέχει. ὅθεν ὕδωρ λέγεται ὁ
ἐκ φύσεως ζωῆς· ἀληθινόν· ζωὴ τῇ φύσει ἀληθινή· ὅθεν τοῦ-
το καὶ θεὸς ἀληθινὸς ὁ υἱός· ἄλλο:

καὶ ἐπιδείκνυσθε τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον
σὺν τῆς χάριτος αὐτοῦ· καὶ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα τὸν νέον τὸν
ἀναγεννηθέντα εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν.
εἰς Χριστὸν ἀνάγκης φθάσει διὰ τῆς πίστεως· τοῦτο δὲ καὶ
ὁ παῦλος δηλοῖ λέγων, λέγω· τὸ πάλιν ὠδίνω
ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· καὶ πάλιν· ὡς περ
ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ. οὕτω φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. ὅτε δὲ τὴν αὐτὴν ἀληθοῦ
ὁμοίωσιν. κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος ἀνακαινούμενος κτί-
ζεται τοῦ αἰῶνος θεός. καὶ τὸν μέτοχον ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος θεοῦ

ἄρα ὁ Χριστὸς· καὶ κτίστης καὶ οὐ κτίσμα· ποιητὴς καὶ οὐ ποίημα:

ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς·

ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ· οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδο-
νίᾳ· καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν
ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελήλυθεν· οἱ Χριστῷ πιστεύοντες οὐχ ἑτέρῳ
τινὶ τῶν ὄντων, ἀλλ' αὐτῷ πιστεύουσι τῷ θεῷ· πῶς οὐκ ἔστι θεὸς
ὁ υἱός· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο οὐκ ἔστι ποίημα: ἄλλο:

Ὡς περιττὸν ὂν διαγράμματος, αὐτοί φησι περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλ-
λουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς ἐπεστρέ-
ψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ
ἀληθινῷ· εἰ τοίνυν ἀρχαίαν διαφυγόντες πλάνην εἰς ἕνα θεὸν
διὰ τοῦ πιστεύειν εἰς Χριστὸν ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεόν· καὶ οἱ Χριστῷ
δουλεύοντες διὰ τῆς τῶν εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων φυλακῆς
δουλεύουσι θεῷ τῷ ἀληθινῷ· πῶς οὐκ ἔστιν ἀληθινὸς θεὸς ὁ υἱός·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀληθινόν· ὁ δὲ φύσει θεὸς· κτίστης ἐστὶ καὶ ποιητής::

αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς·
ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες
καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις· ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ
ἡμῶν· λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ
ἀγῶνι· ἰδοὺ πάλιν διαφόρως θεὸν ὀνομάζει τὸν Χριστόν· αὐτοῦ γὰρ
τὸ εὐαγγέλιον:: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ:

ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν· ὡς ἐὰν τροφὸς θάλπῃ
τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν
μεταδοῦναι ὑμῖν· οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ

ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς· καὶ πάλιν αὐτοῖς ἐφεξῆς· μνημονεύετε γὰρ
ἀδελφοὶ τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον νυκτὸς καὶ ἡμέρας
ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· ἐκηρύ-
ξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ἄλλο:

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως· ὅτι
παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς, παρ' ἡμῶν, τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε
οὐ λόγον ἀνθρώπων· ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς λόγον θεοῦ· ὃς καὶ ἐνερ-
γεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν· ὁ τοῖς μακαρίοις ἀποστόλοις
ὁ λόγος περὶ τῆς εἰς χριστὸν γέγονεν πίστεως καὶ τὸ εὐαγγέλιον πα-
ρὰ τοῦ πατρὸς λαβ· οὐ γὰρ ἐκείνων ἦν ἡ διδαχὴ ἢ ὑμῶν· ἀλλ' ἐκ
τοῦ χριστοῦ· καὶ τοῦτον ἐστρωμένοι· ὁ λόγος θεοῦ τὸ περιεῖναι τοῦ κα-
ταλλάττεσθαι ἐνεργεῖ· τίς ἄρα ἦν ὁ θεραπεύων· ὡς τὸ λαμβάνειν
ποιήσασα λέγειν· τὸ διὰ γὰρ πίστεως ἀποστολικῆς θεὸν ὀνομα-
ζόμενον· καὶ ἐπιφαινόμενος τοῖς διὰ τοῦ πνεύματος λαμβάνουσιν
τὴν φωνήν ::

εἰς τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β· πιστὸς δέ ἐστιν
ὁ κύριος ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ::

Εἰ πιστός ἐστιν ὁ κύριος· ὅτι πιστοῖς ἀπηγγείλατο τοῖς προσιοῦσιν
αὐτῷ· στηρίζων διὰ τῆς πίστεως· ἔσται δηλονότι καὶ φύλαξ·
ὅτι θεοῖς ἀπηγγείλατο τοῖς ἀπ' ὀλίγων ἰσάζων· πιστὸν
μὲν γὰρ τὸ πιστεῦσαι· ὡς πραότης καὶ τὸ φῶς· τὸ φωτί-
ζον ἔργον ἐστίν ::

εἰς τῆς πρὸς ἑβραίους

πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς

λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις·
ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡ-
μῖν ἐν υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων·
δι᾽ οὗ καὶ ἐποίησε τοὺς αἰῶνας:·

κρείττονα τῆς δὲ καινῆς διαθήκης καὶ τῶν προφητικῶν καὶ
ὑπερέχουσαν τὴν εὐαγγελικὴν ἀποδεικνύων παιδείαν.
ἀπὸ τῆς τῶν προσώπων διαφορᾶς παρίστησι τὴν διαφοράν.
καὶ μὲν οὖν τὸ ἀρχαῖον διὰ τῶν προφητῶν τοῖς πατράσι
διακεκηρύχθαι τὸν λόγον διισχυρίζεται. ἐπ᾽ ἐσχάτου δὲ
τῶν καιρῶν δι᾽ υἱοῦ τοῦτον ἔχοντος πρὸς ἐκείνους τὴν ὑπερο-
χήν· ὡς τοῖς μὲν τὸ οἰκεῖον οὐχ ὑπὲρ δούλων τὸ μέτρον.
τὸ τάδε λέγει κύριος ἀναφωνεῖν. τὸν δὲ τὸ δεσποτικὸν ἀξίωμα
φέροντα λέγειν ὡς υἱόν· ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ μοιχεύ-
σεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· πῶς οὖν ἐν υἱῷ κέκληκεν ὁ πατὴρ
υἱός· καὶ πῶς ἐν δούλοις ὁ πάντων δεσπότης τετάξεται. καὶ
ὁ πάντων ἐστὶ κληρονόμος. εἰ γὰρ ἐστὶ πατρὸς πάντα. αὐτὸς
ἐστὶ κληρονόμος. καὶ δι᾽ αὐτοῦ πεποίηκε τοὺς αἰῶνας. ἐκ
δὲ τούτου γνωστὸν ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. ἐπεὶ πῶς ὁ δη-
μιουργὸς τῶν κτισμάτων προγενέστερον τοῦ αἰῶνος ἔχει τὴν γένεσιν.
δι᾽ οὗ χείρων πεποίηκε. μόνῳ δὲ πρόσεστι τῷ υἱῷ τὸ ἀ-
χρόνως εἶναι μετὰ πατρός:· ἄλλο:

Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος· καὶ πᾶσα παράβα-
σις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡ-
μεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας·

τὴν τῆς ἀρχῆς παράδοσιν κατεδέξατο διὰ τὸ καὶ τῶν ἀκουόντων

δὲ τῶν [illegible] ἐβλασφημήθη. [illegible] θεοῦ καὶ τῆς τῶν προσώ-

πων διαφορᾶς ὅσον ἔχει ὑπεροχὴν τὰ θεῖα καὶ [illegible]

[illegible]· ὡς πρὸς τοὺς διὰ τοῦ νόμου [illegible]

[illegible]· [illegible] τοῖς [illegible] φησὶ διὰ [illegible] προσ-

[illegible] οὕτω τὸ ἀξιόπιστον· ὡς τοῖς παραβαίνουσι [illegible]

[illegible] τούτων [illegible]· [illegible]

[illegible] διὰ τὸν

[illegible] παραβαίνων φαίνεται· [illegible]

ἀξιο[illegible] [illegible]

[illegible] ὑμνοῦσι· [illegible]

[illegible]· ὁ δὲ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] αὐτῷ· καὶ [illegible] διακο-

νούμενος· [illegible] καὶ [illegible] προσκυ-

[illegible] αὐτῷ· [illegible] τὸ [illegible] ἀρχ

[illegible] ὡς [illegible]

[illegible] περὶ [illegible]

καὶ [illegible] ὁ διακονούμενος [illegible] βασιλε-

[illegible] ἀξίωμα περικείμενος:· ἄλλο:

Εἰς χριστοῦ ἀνάγνωσιν ὁ μακάριος Παῦλος· τὸ [illegible]

[illegible]· [illegible] αὐτὸς [illegible] αὐτὸν [illegible]

[illegible] αὐτόν· [illegible] αὐτὸν βραχύ τι πα-

ρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας

αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑπο-

καὶ τὸν τῶν ποδῶν αὐτοῦ. εἶτα τοῦ τῆς σαρκὸς ... κἀγὼ τὸν ὑ-
ποτάξαντα αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.
ἀγροίκων οὐχὶ καὶ βλάσφημα καὶ νῦν τὴν θεοπρεπῆ ὑποτετάχθαι-
δέξαι. ὁμολογεῖται μὲν τὸ ὅτι τὰ πάντα ὑποτέτακται. πλὴν
οὐ θεοῦ. πῶς δὲ ὁ τοῦ πατρὸς ὁ ὑπὲρ τὰ πάντα. καὶ τὸ αὐτὸ τὸν
γεννήτορα τὴν φύσιν ὑπερκείμενος. ὡς τὰ μὴ ὑποτετάχθαι
καὶ τὸν τῆς δουλείας ἀνέχεσθαι ζυγόν. τὸν δὲ αὖ πάλιν πε-
ποιῆσθαι μετὰ τῆς κρείττονος τὸ ἥττω ἀξίωμα. τὰ πάντα
δὲ ἔχειν ὑπὸ τοὺς πόδας ὡς καὶ αὐτὸς πρὸ φησὶ διὰ τῆς
τῶν προφητῶν. ὁ σοφὸς κοινωνὸς. ἕως ἂν θῶ ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου :: ἄλλο ::

Ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι. κατανοήσα-
τε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν ἰησοῦν.
πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν. ὡς καὶ μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ μωϋσῆν ἠξίω-
ται. καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας
αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος. ὁ δὲ τὰ πάντα
κατασκευάσας θεός. οὐκοῦν ἴσον μέρος τὸν ποιηθέντα τῷ
πεποιηκότι νομίζεσθαι. ἀλλ' ἐνδείξας ... δι' αὐτοῦ δε-
σπότην. οὐκ ἐπ' ἐκείνων ἐν ποιήμασι καταλέγεσθαι
τὸν υἱόν. πλείονα γάρ φησι τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευ-
άσας αὐτόν. καὶ τίς ὁ τόδε τὸ ... ἐπιτεχνησάμενος;
λέγεται πάλιν αὐτὸς περὶ τοῦ υἱοῦ. ὅτι δι' αὐτοῦ ἐκτίσθη τὰ
πάντα. τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. εἴτε θρόνοι. εἴτε ἀρχαί.

ἤτε κοσμοποιητής· τὰ πάντα δημιουργῶν· καὶ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθη· καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων· πῶς οὖν τὸν ποιήματα ὁ ποιητής· καὶ ἀρχὴν τοῖς ποιήμασι· καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος ἐστὶν ὡς τῶν ἄλλων πάντων ἐπεὶ δὲ πρὸ πάντων αὐτός· δηλονότι καὶ τοῦ χρόνου πρεσβύτερος ὁ υἱός· δι' αὐτοῦ γὰρ φησὶν ἐποίησε τοὺς αἰῶνας· πῶς οὖν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων τῷ τοῦ χρόνου γνωρισθήσεται ἀριθμηθήσεται· εἰ δὲ καὶ πᾶν ὅπερ αὐτῇ ποιηθῇ ὡς τῷ γενέ τοῦτο πάντως ἐστὶ καὶ τῷ χρόνῳ τοῦ εἶναι ἀρξάμενον· ὁ προνενόηται τὸ ἀΐδιον· ὡς καὶ ἀρξάμενον τοῦ εἶναι καὶ αἰτίᾳ ἐπ-ιδέξηται τῷ φθορᾷ:·

ἄλλο:

καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων· εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς· ἀπὸ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπεροχῆς παρίσταται τὴν διαφοράν· καὶ τῆς οὐσίας ὡς γνώντως ὅπου πάλιν τοὺς τὴν διαφορὰν ἐπιδεικνύ-ουσι ἐν τῷ Χριστῷ ὡς πρὸς Μωσέα· καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς πάντα τὰ πεποιημένα· Χριστὸς ὁ λόγος δὲ τοῦ τὸ σύμπαν πεποιηκότος· ἐν τῷ οἴκῳ ὁ μὲν ὡς θεράπων ὁ δὲ ὡς υἱός· καὶ ὁ μὲν ὡς οἰκέτης ἐν τῷ οἴκῳ πιστός· ὁ δὲ ὡς κληρονόμος· ὁ μὲν τῷ οἴκῳ· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· πῶς εἶναι δεσπότου ὁμογενής· ὁ τὸν οἶκον αὐτοῦ διοικῶν· ὁ δὲ Μωσῆς μὴ τοῦ ὁμογενοῦς ὑπάρχων γνώμης οὐ τῆς φύσεως· ... ὁμοούσιος ... ἐκ τοῦ τῆς φύσεως λόγου ὡς ὁμοφυὴς ... πρὸς τὰ πεποιημένα καὶ ὁ πρὸς Μωσέα πάντως ...

σύγκρισις· [illegible] πρόσωπον [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] ἐξετάζε-
ται:: ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ [illegible]::

Εἰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
θεοῦ [illegible]::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ [illegible]
[illegible]::

Εἰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :: ἄλλο:

Β[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

πυρί. οὐ γάρ ἐστιν υἱὸς πάντα φέρων τὰ τοῦ γεννήσαντος ἴδια
καὶ ἐξαίρετα. τὸ γὰρ [illegible] ὁ πυρί· τοῦτο ὁμοῦ καὶ ὁ υἱός::

ἄλλο: Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θῦ καὶ ἐνεργής· καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίστομον· καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυ-
χῆς καὶ πνς· ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν· καὶ κριτικὸς ἐνθυμή-
σεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς αὐτοῦ. [illegible] πάλιν ἔξεστιν ὁρᾶν τὰ
τοῦ πρς ἴδια φέροντα τὸν υἱόν· [illegible]
[illegible]· οἷς γὰρ οὐ φαίνεται ὁ γεννήσας αὐτόν.
τοῦ θῦ [illegible] καὶ πρς πάντα τὰ ἐφορῶντος [illegible] καὶ
πάντα [illegible]· [illegible]
καὶ [illegible]· καὶ διὰ τοῦ [illegible]· πολὺ μὲν [illegible] ὁ
[illegible]· πολὺ δὲ [illegible]· [illegible]
καὶ [illegible]
προσθεὶς καὶ τὸ [illegible] ὁ παῦλος [illegible].
[illegible] καὶ τοῦ πρς διὰ τὸ εἶναι ζωήν. ζῶντα καὶ τὸν λόγον
[illegible]. διὰ τὸ εἶναι καὶ αὐτὸν [illegible] φύσιν ζωήν. πάντα
[illegible] καὶ [illegible] φύσιν τοῦ πρς καὶ [illegible]
[illegible] τε καὶ [illegible]· [illegible]
τοὺς [illegible]
[illegible]
φυλακῆς τε καὶ [illegible] ἐνεργείας:: ἄλλο:
[illegible]

ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι· τῶν ποιημάτων οὐδὲν προαιώνιον ἔχει τὴν ὕπαρξιν· ὁ δὲ θεὸς γέγονε τοὺς αἰῶνας διὰ τοῦ λόγου καὶ υἱοῦ· καὶ αὐτοὺς κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας πιστεύομεν· ἀνάγκη προϋπάρχειν αὐτὸν καὶ τῶν αἰώνων ὁμολογεῖν. αὐτὸς γὰρ καὶ προϋπάρχων πρότερον· αὐτὸς τοὺς ἐποίησεν αἰῶνας· πολὺ πρὸς τὸ εἶναι διαφέρει· τοσοῦτον ἐν ποιήματι ὁ ποιητής· τοσοῦτον πάλιν ἐν τοῖς ὑπὸ χρόνον ὁ χρόνων ἐργάτης· καὶ τὴν μονογενεῖ πρέπουσαν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ φησὶν ἰδιότητα. ἄλλο:

Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. ὅρα δὴ πάλιν ὅπως ἐν ταῖς θυσίαις ὁ παῦλος τοῦ νοῦ ἀπάγει· ἐγὼ αὐτὸς εἶπον ἐν [illegible] ἀρετῶν δίκαιον τὸ ποίημα· καὶ ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὰ τὸ τοὺς εὐποιοῦντας τὸν πλησίον ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἑξῆς· διὰ τοῦτο καὶ ὁ σωτὴρ [illegible]· κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· τοσοῦτον ἴσασι θεῷ· οὕτως ἀποκληροῖ διὰ τῆς αὐτοῦ ἀγαθῆς φωνῆς καὶ τοὺς τῶν εὐποιούντων θυσίαις ἀποδεχόμενος· ἀποδίδωσι δὲ ἑκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ πρέπουσαν ἀμοιβὴν καὶ δίδωσι τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν δι' ἧς πάντων τοῦ τῶν ἀγίων χορηγεῖ::

ἄλλο εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον, α΄::

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει.

ἰδοὺ καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ προφήτου ἀνάγκη δέχεσθαι τὴν τῆς ἀπο-
στολῆς θαυματουργίαν ὁ παῦλος διεχειρίσατο· διὸ καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐ-
ξελαύνοντες ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς· ἐπεὶ χριστὸς ἐστὶν ὁ ἐπιτελῶν
αὐτά· ὅτε τοίνυν πορθήσουσιν ὡς γέγραπται τοὺς καθηγητὰς
ἐκείνων ἱεροσολύμων ἐδάμασε καὶ ἐπόρθησε· καὶ μάστιξ οὐ-
τινὰ ὁ δεῖ ἐπιφαίνεται χριστὸς λέγων· σαοὺλ σαοὺλ τί με διώ-
κεις· παῦλος δὲ αὐτὰ [illegible] καὶ λέγοντος· τίς εἶ
κύριε· ἐγώ φησιν εἰμὶ ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀνάστηθι καὶ εἴσελ-
θε εἰς τὴν πόλιν· καὶ λαληθήσεταί σοι ὅ τι σε δεῖ ποιεῖν· καὶ
σὺν ἄρα πρὸς αὐτὸν ἐλέγχεται πάλιν ἐν ταῖς πράξεσι τῶν
ἀποστόλων διηγούμενος· ὅτι νηστευόντων δ' αὐτῶν καὶ λει-
τουργούντων τῷ κυρίῳ· εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε
δή μοι τὸν βαρνάβαν καὶ τὸν σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσ-
κέκλημαι αὐτούς· εἶτα πάλιν γέγραπται περὶ αὐτῶν· ὅτι
οἱ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κατῆλθον
εἰς σελεύκειαν· ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες εἰς κύπρον· καὶ γενό-
μενοι ἐν σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς τῶν ἰουδαίων· ὁρᾷς πῶς καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ
κήρυξιν ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κηρύττων ἀποστέλλεται· ὅτε
τοίνυν καὶ θεὸς αὐτὸς καὶ σοφὸς καὶ ἅγιος δὲ νικᾶν ἀποκαλεῖ·
πῶς ἔλαιον [illegible] τὸ ποίημα λέγειν τὸν υἱὸν [illegible] θεό-
μαχοι [illegible] οὕτως εἰσὶ καὶ πάλιν [illegible] καὶ διὰ [illegible]
[illegible] καὶ δὲ ποίημα [illegible] ἔχον· καὶ τὸ
[illegible] ἄλλο

Δικαίῳ φησὶ νόμος οὐ κεῖται· ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις· εἶ-
τα τούτοις ἕτερα προσθεὶς [illegible] κακά· τελευταῖον ἐπά-
γει· καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται κατὰ
τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· τί-
νος οὖν ὁ Παῦλος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον· τίνος δὲ κήρυξ ἐ-
στὶν καὶ ἀπόστολος ἢ μὴ τοῦ θεοῦ ~~χριστοῦ~~ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗ δὴ καὶ μακάριον
ὀνομάζων θεόν, ποιητὸν εἶναι λέγει οὐκ ἐπίκτητον θεόν· πῶς
γὰρ ἐστὶ θεὸς τὸ πεποιημένον καὶ πρόσφατον· ὁ γὰρ ποτὲ γενό-
μενον καὶ ἀρχὴν ἔχων τὴν οὐσίαν· εἰ τοίνυν οὗτος εἰς τὸ θεὸς
κέκληται· πῶς οὐ πρόσφατος· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐ θεός· οὐ γὰρ ἔσται
φησὶν ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος κατὰ τὴν γραφήν· ἐπειδὴ δὲ θεὸς
ὁ υἱός· οὐ πρόσφατος ἄρα· εἰ δὲ τοῦτο οὐ ποίημα· ὅτι δὲ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ Χριστοῦ ὁ μακάριος Παῦλος ἐπιστεύθη πα-
ρ' αὐτοῦ δηλοῖ πάλιν αὐτὸς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐπάγων· χάριν
ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ· ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέ-
μενος εἰς διακονίαν τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώ-
κτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀ-
πιστίᾳ:: Ἄλλο·

Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν
εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἠλεήθην ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς
τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων
πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον· Εἰ δὲ διὰ πίστεως τῆς
εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν σωζόμεθα· καὶ τῆς αἰωνίου μετέχομεν ζωῆς· τὸν

τὸ θέλημα τοῦ ἱεροῦ ἀποστόλου· πῶς δὲ δὴ καὶ φθαρτὸν υἱός, ὁ
καὶ ζωῆς πηγὴ ὑπάρχων, ὡς αὐτὸς καὶ φθορᾶς ὑπερέχων ζωὴ καὶ
διασώζων ὡς θεὸς ὁ μόνος τοῦτο προδεδωκὼς· καὶ διὰ τοῦ-
το λέγει· ὅτι δὲ καὶ ὁ θεὸς ὁ σώζων σε· καὶ δὲ καὶ ἀεὶ παρ' ἑαυτοῦ· καὶ
τὸ οὕτως τε καὶ ἀμήτωρ· οὐ πρεσβύτερος, οὐ νεώτερος· ἀεὶ τὸ ἐν
ὃ καὶ ἔσται εἰς αἰῶνα· ὁ παραχωρήσας [illegible] διὰ τῶν ἁγίων προ-
φητῶν προκηρυττόμενος· κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐπιδημήσας καὶ
ἑαυτὸν [illegible] τῶν δαιμόνων, καὶ διὰ τοῦτο βοᾷ· αὐτὸς ὁ
λόγος πάντων· ὡς ὡραῖοι ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς πόδες εὐαγγελι-
ζομένου ἀκοὴν εἰρήνης· εἰ δὲ ὁ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην εἰμί
τοῖς μακράν· καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγὺς καὶ τὴν τοῦ πατρὸς φωνήν:

ἄλλο: Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων· ἀφθάρτῳ· ἀοράτῳ· μόνῳ σοφῷ θεῷ
τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων
ἐστὶν ὁ υἱός· ὡς αὐτός τε καὶ [illegible] κρατῶν· καὶ αὐτοὺς δὲ
τοὺς αἰῶνας πεποιηκώς· αὐτὸν ἄρα καὶ θεὸν καὶ ἄφθαρτόν
τε καὶ ἀόρατον ἀποκαλεῖ· ὁ δὲ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἔχων
ἐν ἑαυτῷ φυσικῶς τε καὶ [illegible] τὰ ἐξαίρετα· πῶς ἂν
εἴη πρὸς αὐτοῦ ἐλαττούμενος καὶ οὐχὶ μᾶλλον ὁμοούσιός τε
καὶ ἐξ αὐτοῦ· οὐδαμῶς ἐπειδὴ [illegible] τοῖς λόγοις προσεῖναι τοῖς
πιστεύουσι φυσικῶς τὰ τῆς θεότητος ἴδια· ὅτι δὲ βα-
σιλεὺς τῶν αἰώνων ἐστὶν ὁ υἱός, καὶ αὐτός εἰμι ὁ ἀρχάγγελος
Γαβριὴλ ἐπιδεικνύμενος λέγων περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν
ἁγίαν παρθένον· οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη-
θήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος:: ἄλλο:

Τῷ ὑπὲρ ἁπάντων ἀνθρώπων προσευχαῖς ὑπὲρ βασιλέων καὶ τῶν
ὄντων ἐν ὑπεροχαῖς ἐπέταξεν ὁ παῦλος τιμοθέῳ μαθη-
τῇ χρησίμως ἔγραψε· τοῦ σωτῆρος καὶ ἀποστόλου [illegible]
[illegible] θεοῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι· καὶ εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· οὐκοῦν [illegible] ἀπάντων
σωτὴρ ὁ θεός· [illegible] εἰς ἐπίγνωσιν [illegible]· ἀ-
λήθεια δὲ ὁ χριστός· αὐτὸς ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ σωτήρ· [illegible]
σοφία θεοῦ ὁ υἱός· πῶς [illegible] καὶ ὁ σοφὸς θεὸς [illegible]
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
οὐ ποίημα ὁ υἱός· θεὸς δὲ [illegible] καὶ σωτὴρ ὡς [illegible] θεοῦ καὶ πατρός::

ἄλλο:

Εἷς γὰρ θεός· εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αὐτὸς χριστὸς ἰησοῦς· ὁ δοὺς ἑ-
αυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων· ὁ μεσίτης δὲ ἐστὶν
θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἰησοῦς χριστός· ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων,
[illegible] καὶ [illegible] θεοῦ [illegible] καὶ [illegible] ἀγα-
π[illegible] μόνον καὶ [illegible] φιλίαν [illegible] τὴν πρὸς ἀλλήλους
κοινωνίαν ἀποστέλλων· τοῦτ' ἐστιν [illegible] καὶ θεόν·
[illegible] ὁ παῦλος αὐτοῦ· [illegible] τῶν ἁγίων
πολλοὶ τῆς [illegible] λατρείας· καὶ αὐτοὶ [illegible]
πρῶτος διάβολος· [illegible] ὑπὲρ χριστοῦ [illegible]
[illegible] μεσίτης καὶ [illegible] μωϋσῆς· [illegible]
υἱοῖς ἰσραὴλ [illegible] νόμου· μεσίτης ὑπῆρχεν καὶ ὁ παῦ-
λος [illegible] πρὸς θεόν· [illegible] ἰσραήλ·

κινήσαντι ἑστηκότος μὲν καὶ πρόσω ποιοῦντο τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν φάσας· ἀλλὰ καὶ ἕκαστος τῶν φίλων προσφιλῶν τοῦ ποιητοῦ ἀξιούμεναι· πῶς οὖν κακότης δὲ ὄχλου· ἀκινήτου ξένον τὸ ἐπαινετόν· ἀλλ' ἔστιν ἴσως ὁ ποιητὴς ἀληθεύων φησί· ξένος ἄρα καὶ ὁ χρόνιος τοῖς ἄλλοις· καὶ ὅτι ὑπὸ ἀνάγκης γνωστοῦ ἐπιδημήσαντος [illegible] καὶ [illegible] ἀμφοτέρων [illegible] τοῖς [illegible] ἄπειρος ἐφάπτεσθαι συνέχων δὲ τὸ ὅλον [illegible]· κακότης δὲ [illegible] καὶ αὐτοὶ ἐσμέν· προσδεχόμενοι καὶ [illegible] αὐτοὶ δὲ ὡς αὐτὸς ἀπέχει φρονεῖς· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν [illegible] διὰ τῆς πρὸς [illegible] ὁμοίως δὲ τὸ ὅλον καὶ κοινωνίαν τῆς [illegible] τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀναδεξάμενοι· ἐπεὶ πῶς ἂν [illegible] κοινωνοὶ· γνωστοῦ ὑπὲρ [illegible] φύσιν καὶ περὶ· συμφωνεῖ καὶ ὁ [illegible]· πῶς ἂν [illegible] ποιήματα· [illegible] ἔχοντες τοῦ λόγου τὴν [illegible] ἄλλο:

[illegible] ἄλογος καὶ παντὸς ἀποδοχῆς ἄξιος· διὰ τοῦτο γὰρ [illegible] καὶ ἀγωνιζόμεθα· ὅτι [illegible] ἐπὶ [illegible] οὐκ ἔστιν ὑπὲρ πάντων [illegible] πάλιν· ὁ [illegible] διὰ τῆς [illegible] καὶ τῆς [illegible] ἐπιδημίαν τὴν χάριν [illegible] ὡς πρὸς αὐτὸν· [illegible] πάντων τῶν [illegible] τῆς γῆς· καὶ τῶν [illegible]· ὅτι [illegible] πάντων [illegible] ἐστίν· καὶ ἐπειδὴ πάντες

ἠλπίκασιν οἱ πιστεύοντες· ἀφ' οὗ δὲ ζῶντα αὐτὸν ὁ παῦλος ἀ-
πεκάλυψε τοῦ τοιούτου φθόνου οὔτε γνώσει· πῶς ἔσται τῶν γεννη-
τῶν δὲ τῆς καὶ αὐτὸς καὶ οὐχὶ μᾶλλον υἱός· ζῶν αὐτὸν τὸν πρὸς
διαβαίνοντας δὲ αὐτὸν φωνὰς τῆς τοῦ γεννήσαντος γεγονό-
τος::

ἄλλο:

Ἐξαγγέλλουσι τὸ σύμπαν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶο γινομένους τὰ πάντα· καὶ
χριστοῦ υἱοῦ τὸν ἐξουσιάζοντα ἐπὶ τοῦ πατρὸς παρ' αὐτοῦ τὴν καθ'
ὁμολογίαν· ἐπιγελᾶται τὴν ἀληθῆ αἴσθησιν· διὰ τὸ
ἄληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ νῦν ὄντος υἱοῦ χριστοῦ· τὸ
κυρίως υἱοῖς δόξη ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασι-
λεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων· ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· αὐτός ἐστι τὴν
ἑαυτοῦ παρουσίαν κυρίως υἱοῖς ἐπιδείξει χριστοῦ· τὸ μακάριον ὁ
τοῦ πατρὸς ἐκφαίνει αὐτοῦ εἶναι φησὶ τὸν υἱὸν ἐπι-
δημοῦντα χριστοῦ· πῶς ὁ τοιοῦτος αἰσχυνόμενος φησὶ δὲ ἀ-
πεστάλη δόξης εἶναι ἐξουσιαστικῶς γεννητὸς εἶναι νομι-
σθήσεται· φησὶ γὰρ οὕτω δυνατὸν καὶ ἐφεύρεσιν τῶν
γεννητῶν ἀμόνατον πρὸς τὴν θείαν φύσιν· καὶ ὅτι εἶναι χρι-
στὸν λαμβάνει τὸ παράδοξον ἀπὸ ὅλως καὶ τοῖς γεννητοῖς
προσεῖναι ταῦτα δύναται φωνὰς ἀπὸ αὐτοῦ αὐτῆς ὑπερ-
χουσῶν μόνης δόξα· ἀκούσαντι κοινοῦ δὲ ἐξαιρέτους λόγους
τοῖς πεπιστευμένοις πρὸς τὸν πατέρα· πάντα δὲ πρόσε-
σι ταῦτα πρὸς δόξα· καὶ ἡ τῆς ἐξαιρέτους φύσις ἰδιαίτατα
διαγράφεται· ἐναντία τῶν πνευματικῶν δὲ ἔσται καὶ αὐτός·

Εἰ δὲ ὁ πατὴρ ἐπιδέξηται τοῦ υἱοῦ τὴν προσουσίαν καὶ αὐτὸ δὲ ἐκδέδοται

τὴν θεοπρεπῶν ἀξιωμάτων τοῦ κατὰ λόγον θεολογη-

σαι τῆς ἀληθείας ὁ κῆρυξ. τοῖς μὲν τὸ πρὸς ἀθανασίαν

ἔχοντος ἐκ τοῦ τὴν ὁ υἱός. ἐγὼ γάρ εἰμι φησὶν ἡ ζωή. ἀπρό-

σιτόν τε. ὅτι τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας συναΐδιόν ἐστιν. τοῦ

δὲ ἐν ψυχαῖς τινα καὶ ζωὴν ἐν ἡμῖν καὶ ζωοποιεῖ. κα-

θαρίζει τε τὰς ἁμαρτίας καὶ σώζει. καὶ ἐστὶν ἡμῶν

τοῖς γινώσκουσι αὐτὸν ἀπαρασάλευτος. καὶ διὰ τοῦτο ἀΐδιος

τὸ ἐνεργητικόν. διὸ δὲ κέκληται ἐν θεῷ καὶ φῶς ἐμφανές.

καὶ ζωὴ πάλιν ἐν ζωῇ. ὅ καὶ γὰρ ποίημα τῆς αὐτῆς ἐστὶ

τοῖς τῶν λοιπῶν ἀθανασίαν ::

ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον β ::

Μελέτης οὖν ἐπαγγελθεὶς τὸ ἐκ νεκρῶν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

μηδὲ λίαν τὸ δεσμὸν αἰσχυνθῇς. ἀλλὰ συγκακοπάθησον

τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέ-

σαντος κλήσει ἁγίᾳ. ἰδοὺ πάλιν διαφανῶς καὶ θεοῦ υἱὸς ὁρᾷ

τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζει. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ καλῶν ἡμᾶς διὰ τοῦ

κλήσει δι᾽ αὐτοῦ πρὸς μετοχὴν τῆς οἰκονομίας καὶ προφορητοῦ-

μένου, καὶ γὰρ ἀναπαύσων ἡμᾶς. πιστοὶ οὖν ἔσονται

ὑπὲρ οὗ τοῦ ἐστὶ καὶ σαρκί. οὐ γὰρ διὰ πνεύματος. ἀλλὰ

μόνον θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν ::   ἐκ τῆς πρὸς Τίτον ::

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύου-

σα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσ-

μικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς

ζήσωμεν διὰ τοῦ νῦν αἰῶνι· πρὸς δεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπί-
δα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ὑπομένων ἐλπὶς ἐστὶν ὁ Χριστός· εἰσὶ δὲ καὶ θεὸς μέγας καὶ σωτήρ· τοὺς ἄλλους
ἀπὸ δυσσεβοῦς καὶ παραφρόνως οἱ ἀπόλλυμι λέγοντες τὸν υἱόν· καὶ τὸν
δοῦλον κατὰ τοῦτον λαλοῦντες· τὸν ὑπὸ πάντα πρόσωπον ὅτι
μόνη πρέπει τῇ θείᾳ φύσει· καὶ διὰ τῶν οὕτως τοῦτο οὕτως γινώσκεται::
Εἰ καὶ τὴν τοῦ προφήτου φωνήν· διηγηματικῶς ὁ αὐτὸς εἰς πάντας θεὸν ἄλλο:
ἐπὶ τοῦ νῦν· καὶ εἰς νῦν ἐλπὶς αὐτοῦ· πρόδηλον πάντως, καὶ τὸ
εὐαγγέλιον· ἔχει γὰρ αἰτιολογίας διηγήσεως τῆς ἐπέχων ἐπὶ
θεοῦ τὴν ἐλπίδα· ὁ προφήτης ποίημα καὶ κτίσμα εἶναι ὁ υἱός· δοῦλος
ἄρα ἐστὶ καὶ οὐ φύσει υἱός· πῶς οὖν καὶ τὸν ἄλλον προφήτην· διη-
γηματικῶς ἡμεῖς ὡς νῦν τὴν ἐλπίδα ἔχοντες εἰς αὐτόν· πῶς δὲ
καὶ αὐτὸς ἀληθῶς λέγων πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ βήματος· διη-
γηματικῶς τοῦ πρὸς με· ἀλλ' εἰ μὴ διηγηματικῶς τοῦ πρὸς τὴν
ἐλπίδα ἔχοντες εἰς αὐτόν· καὶ ἀληθῶς λέγων ὁ παῦλος· διη-
γηματικῶς καὶ περὶ τοῦ νῦν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ διηγηματικῶς ἡμῶν δι'
παύλου διηγεῖται· πῶς οὖν ἄρα καὶ φύσει ἐστὶν ὁ υἱός· ἀλλὰ
τοῦτο ποίημα. καὶ γὰρ τὴν παλαιὰν λέγεται· ὅτι τὸ συμ-
πάντα δοῦλα::

ὅτι τῷ θεῷ καλὸς φύσει ὁ υἱὸς καὶ οὐ κτίσμα.

εἰς τὸν προφήτην ::

Δεῖ τοῦ δὲ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἀγαθὴν χώραν ...
... τοῦ λόγου πῶς ἀληθῶς τὸν λόγον διὰ ... ἐλπὶς τοῦ θεοῦ-
καὶ τὴν ... ἐπέμενον εἰς τὴν βιθυνίαν προφητείαν καὶ

οὐκ ἴσασιν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα χριστοῦ· ἰδοὺ πάλιν λέγοντες ἐφ᾽ οἷς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον πνεῦμα κέκληκεν χριστοῦ· ὅ τε τοίνυν τὸ τοῦ πατρὸς πνεῦμα
καὶ υἱοῦ πνεῦμα εἰπών, τοῦτ᾽ ἐκεῖνο καὶ φύσει θεός· ὁ τοῦ κατὰ φύσιν
οὗτος θεοῦ πατρός· ἔχων οὖν σαφῶς τὰ ἴδια καὶ ἐξαίρετα· ἀλ-
λως τε καὶ μάλιστα πρὸς τὸ δ᾽ ἐκ θεοῦ πατρός· ἀληθῶς ...
τῆς ἑτέρας τινὸς λογικῆς δυνάμεως ἔσται πολὺ πνεῦμα τὸ
δὲ θεοῦ φυσικὸν ἴδιον πνεῦμα· τετάρτου καὶ τὸν ... καὶ
ὁ υἱός· οὐδὲν ἔχων ὡς πρὸς ταῦτα τὸ πλέον· καὶ πνεῦμα αὐ-
τοῦ λέγεται τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὅθεν ἐπεὶ κατὰ φύσιν ἐστὶ τοῦ κατὰ
φύσιν οὗτος υἱὸς τοῦ πατρός· ... τοῖς ἀγγέλοις ὁμοίως.
ὁ τοιοῦτος αὐτὸν ... ὡς μόνος ἔχειν αὐτοῦ τῆς
πρώτης φύσεως τὸ θεοπρεπὲς ἀξίωμα· καὶ κοινωνεῖν δύνασθαι
τὰ ... τοῦ ἰδίου γεννήτορος:: ἄλλο:

κε κατὰ δὲ τὸ ἐμπεσούμενον· πάντως τι καὶ ἄλλο προσεχόμενος·
ὑμῶν τοῦ θεοῦ· ... δὲ αὐτὸν οἰδάσκαλος· ἀλλ᾽
δὲ ... μέγαν ἦλθε· ὡς ... τὰ ...
τοῦ δεσμωτηρίου· ... δὲ καὶ θεοῦ ...· καὶ
πάντων τὰ δεσμὰ ... τὸ ... θεὸς τὸν ἐπὶ
τούτῳ τοῦ δεσμοφύλακος θεόν ... καὶ τοὺς τοῦ πάντων φω-
... φθέγμα· ... ὁ δεσμοφύλαξ
... προσέπεσε τῷ παύλῳ καὶ τῷ σίλᾳ· καὶ προαγα-
γὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ.
οἱ δὲ εἶπον· πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός
σου· καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ σὺν πᾶσι τοῖς

τὴν τῆς [illegible] αὐτοῦ· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς τὴν [illegible] τῆς ὥρας
τῆς νυκτὸς [illegible] ἀπὸ τῶν [illegible] καὶ [illegible] αὐτοὺς
καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες [illegible]· ἀναγράφεται αὐτοὺς εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ· ὁ ἀπόστολος εἰς τὸν [illegible] καὶ τὴν τῶν
ἀποστόλων [illegible]· ὡς τὸν θεοῦ ἀπόστολον [illegible] πα-
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible] ὅμοιος. καὶ τὸν τῶν
[illegible]· διὰ τοῦτο πρὸς [illegible]
ἀληθῶς [illegible] παρὰ τῶν ἀποστόλων ὅσιος φύλαξ [illegible]-
[illegible]· [illegible] ἐπιστολ[illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· νῦν δὲ [illegible] μὲν [illegible] οὐ φαίνεται.
[illegible] αὐτοῖς καὶ [illegible] ὡς [illegible]
[illegible] καὶ ἀληθῶς περὶ τῆς πίστεως [illegible]· καὶ
[illegible]· [illegible] καὶ φανερὸς· [illegible]
[illegible] ὑπάρχων· [illegible] καὶ [illegible]:

[illegible] τῆς Ἰακώβου ἐπιστολῆς:

Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς
ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. θεοῦ [illegible] καὶ κυρίου [illegible]
Χριστοῦ Ἰησοῦ· τοῦτο καὶ φησιν [illegible] γένεσιν τῆς ἀληθείας [illegible].
καὶ πῶς εἰς [illegible] τῶν [illegible]
[illegible]· ὡς τε [illegible] ἔχοντα φύσεως [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ θεοῦ [illegible] καὶ [illegible] ὅμοιος· [illegible]
[illegible] φύσεως [illegible] θεοῦ καὶ κυρίου.

ἀλλὰ τοῦτο αὐτὸ τοῦ καὶ γυμνὴν ἔχων τὴν αἴσθησιν φαίνεται.
ὑγιεινοῦ συνείδησιν ὁ υἱός· διὸ δὲ μικρὸν συνάπτει καὶ τὸ· ὥσπερ
ὁ σῶμα περὶ ἐλέγχους πρὸς :: ἄλλο:

ἀδελφοί. μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης· ἐν τοῖς ἀξίοις προσφέροντες ὅτι πρέπει φησὶ καὶ πρέπει· τὴν δόξαν μου οὐχ ἑτέρῳ δώσω· διὸ σοῦ εἶναι τῆς δόξης κύριος ὁ υἱός· ἀπεριττῶς ἀποφαίνεται εἶναι καὶ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἀπαράλλακτος· οὐδὲ γὰρ φησὶν τὴν μόνου πρέπουσαν τῷ θεῷ δόξαν· ἀπροσωπολήπτως εἶναι τὴν προσωποληψίαν· ἀλλ' ἐστὶ καὶ τῆς δόξης ὁ υἱός· ἐγὼ ἀπολεῖται τῆς ἀληθείας τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τοῖς ἀξίοις τὰ τοιαῦτα χαρίσματα· ὑγιεινοῦ ἐξομοιοῖ· ἀπαύγασμα μὲν καὶ χαρακτὴρ τοῦ πατρὸς ὅς ἐστι τῆς δόξης κύριος· ὁ δὲ ἀπαύγασμα προσεστι φυσικῶς τὰ τοῦ πατρὸς ἴδια· ὥσπερ τοῦ ἐκ τοῦ ἀυγῶν καὶ τὸ εἶναι τῆς δόξης κύριον ::

ἐκ τῆς Πέτρου ἐπιστολῆς ::

Πρεσβυτέρους οὖν τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων· ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ. σαφῶς πάλιν διδάσκει, διὸ ὁ Πέτρος ἀποκαλεῖ τοῦ υἱοῦ· τοῦ τὰ πάθη φησὶν αὐτὰ γινώσκων· οὐ γὰρ ἀπολέλειπται· ἀλλὰ κοινωνεῖ γὰρ αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς κυρίου Χριστοῦ· ποιμαίνων ὁμοίως φησὶ καὶ ἀξίως τὸ ἀξίωμα· καὶ πάλιν ποιμαίνεται προβαλλόμενον· τὴν ὁμοίαν δόξαν διδάσκει, θεοῦ ποίμνια τοῦ πατρὸς ὀνομάζων· ὡς αὐτοῦ πατρὸς

καὶ οὐδὲ ἀπαθῶς καὶ αὐτόματος τὸ θεῖον κωλυθείη τὴν γνῶσιν παραλαβεῖν. οὐκ ἄρα ἐστὶ φυσικὸς υἱός. πῶς εἶναι κτίσμα ἢ ποίημα::

ἄλλο ἐκ τοῦ αὐτοῦ::

Ποιητοῦ καὶ ποιήματος διαφέρει τὸ ἦθος καὶ ἀσυγκρίτως οὐσίας τὴν διαφοράν. ἐπὶ δημιουργῶν ὁ χαλκευτὸς διαφθείρεται. αὐτὸ ἐποίησεν ἤκουσεν καὶ οὐ χεῖρας. τέκνος δὲ χαλκὸς νοεῖς αὐτό. καὶ προβάλλεται τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ἐκεῖνος οὖν ὃ δύναται ποιεῖν καὶ κτίζειν ἐκεῖνα καὶ ἀκολουθοῦσα φύσις διαγινώσκεται. τὸ δὲ δεῖ πεποιῆσθαι καὶ πεπλάσθαι πρὸς γένεσιν ἐκδοχὴν καὶ γεννητῆς. ἐπειδὴ δὲ ποιημάτων δημιουργὸς ἐστὶν ὁ υἱός, οὐκ ἄρα ἐστὶ τῶν ποιημάτων. οὐ γὰρ κοινὴ ἐν τοῖς ποιήμασι τελεῖται. οὐδὲ τὸ δύναται κτίζειν ἑτερογενῶς πρὸς τὴν κτίσιν διακειμένως. καὶ τὸ δουλικὸν διαβεβαιοῖ καὶ τὸ ὡς τε καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀκολούθου οὐσίας ὑπάρχειν::

ἐκ τῆς ἰω(άννου) ... ἐπιστολῆς::

Γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. εἰ τῶν ποιημάτων οὐδὲν ἀπ' ἀρχῆς, ἡ δὲ ἀρχὴ διὰ τὸ ποιῆσαι ἐν χρόνῳ κεκλῆσθαι πρὸς γένεσιν. τὸν δὲ ἀπ' ἀρχῆς ὁ υἱὸς ὃν καὶ ἐγνώκασιν. πρὸς τοῦτο ὁ λόγος. πῶς εἶναι τῶν ποιημάτων εἷς, ὁ μὴ οὕτως ἔχων κατὰ τὰ πρὸ εἰκόνα::

ἄλλο:

Ὁ ἀγνοούμενος τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱόν, καὶ ὁ ἀγνοούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ἀγνοήσεται δὲ τίς τὸν υἱὸν οὐχ ἑτέρως εἰ μὴ διὰ τὸ ποίημα λέγειν αὐτόν. καὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιγνώσεως ὑστεροῦνται. ὁμολογήσει δὲ ποιητὴν ὁ ποιῶν

τοῦ

αὐτὸ γινώσκοιτε καὶ ἀγνοῆτε τὸ τῆς ὑποστάσεως ἀξίωμα· καὶ τῆς
πρὸς τὸν πατέρα ὁμοιώσεως φησὶν· ὑποκείσθω περὶ αὐτοῦ· ὃ
κοινῇ ὁ πατὴρ περὶ τοῦ πατρὸς λέγεται· τοῦτο πάντως καὶ πα-
ρὰ τοῦ υἱοῦ δίχα μόνου τοῦ ὅτι πατήρ ἐστι· καὶ ἔτι γε αὖ εἴ φησι
τοὐναντίον· τοῦτο γὰρ ἀληθῶς καὶ περὶ τοῦ πατρὸς δίχα μόνου πα-
τοῦ ὅτι υἱός ἐστιν· εἰ ὁ πατὴρ θεὸς καὶ φῶς· τοιγαροῦν
δημιουργὸς καὶ βασιλεὺς ἄφθαρτος· ἀθάνατος· ζωῆς
ἀρχὴν τοῦ εἶναι μὴ ἔχων· ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἰσμῷ οὕτως εἰς τὸ εἶναι-
παρηνέχθη· ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ἀπαραλλάκτως· ἵνα δὲ δὴ
μὴ ταῦτα προσεῖναι τῷ πατρὶ καὶ ὅλως ἔχειν αὐτὸν ὁμολογῇς.
ἐκβάλῃς δὲ αὐτῶν τὸν υἱὸν ποίημα λέγων· καὶ τὸν δημιουρ-
γὸν ἐν τῇ τῶν ποιημάτων τάξει καταφέρων ἐξωθήσεις αὐ-
τὸν καὶ τὸν πατέρα· καταδήσαντων ἀπαθῶς τὸν υἱὸν καὶ τοῦ θεο-
πρεποῦς ἀξιώματος ἀπόβλητον εἶναι φάσκων τὸν τοῦ γεννήτο-
ρος χαρακτῆρα· εἰ οὖν ἐννοοῦντες τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν κατα-
θεώμεθα καὶ τὸ τῆς αὐτοῦ τελειότητος τῆς ἰσο τελείου· ὁ ἑ-
ωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· ὁ γνοὺς ἀγνοεῖ τὸν γεν-
νῶντα τὸν πατέρα· ἀγνοῶν τὸν εἶναι χεῖρ καὶ τὸν υἱόν· ἀγνο-
οῦντι δὲ φημὶ τὸ μὴ πεπεισμένον· ἀγνοοῦντες καὶ ὁ υἱός∴ ἄλλο:
Καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώ-
θη ἡμῖν· τὸ αἰώνιος ὄνομα πολλαχῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τέθει-
ται ἡ θεία γραφή, ὡς τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν ἀναιροῦν
ἐπὶ τῆς θεότητος καὶ ἀπεράντου φύσεως· ἀεὶ καὶ μόνη τὸ καὶ

πεπιστεῦσθαι προσεπινοοῦσιν αὐτῷ(?)· ἣν εἰκὼν(?) αἰωνίως(?) [illegible] ἡ ζωὴ
παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ(?) ὁ υἱός· [illegible]
[illegible] βουλείαν(?)· τὸ γὰρ ὅλως γνῶναι(?) ζωὴ αἰώνιον: ἄλλο:
καὶ οἴδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν,
ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινὸν θεόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ
ἡ αἰώνιος: καὶ πάλιν ἐρυθρίασαν(?) οἱ φιλαπεχθήμονες αἱρετι-
κοί· καὶ πρὸς τοῦτον [illegible] ἀναιδῶς(?) [illegible] καὶ [illegible]
φωνάς. θεὸς ἀληθινὸς ὁ υἱός· ὁμοούσιος ἄρα καὶ τοῦτο ἐστίν.
καὶ οὐχ [illegible] κατὰ πατὴρ(?) καὶ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ φύσει θεὸς ἀπο-
ποίητος κατ' αὐτοὺς οὐδὲν ὅλως οὐδὲ ἐν τῷ περὶ τὸ ἐξαίρε-
τον ἔχειν τὸ φύσει θεός. τὸ γὰρ ἅπαξ ποιητὸν ἢ κτιστὸν τὸ πε-
ποιῆσθαι τὴν αἰτίαν οὐδαμοῦ ἀφέξεται· καὶ ποιηθὲν οὐκ ἀφαί-
νεται πεποιῆσθαι [illegible]· ὅρα τοίνυν καὶ ἑαυτὸν ἀσεβοῦντα τὸν
πατέρα· εἰ γὰρ οὐ παραδέχεται τὸν υἱὸν πεποιῆσθαι λόγον ἰδίας(?) καὶ
ἀφράστου φύσεως. τοῦτο δὲ ἐστιν ὁ υἱός· οὐ κατὰ ποιητός, ἀγέννη-
τος δὲ μᾶλλον· ὡς φησὶ θεὸς ἀληθινὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος:

ἐκ τῆς ἰούδα ἐπιστολῆς:

Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι εἰδότας ἅπαξ τοῦτο, ὅτι
ἰησοῦς(?) λαὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πι-
στεύσαντας ἀπώλεσεν. ἐκ τῆς προκειμένης τοῦ ἀποστόλου φω-
νῆς δείκνυται ὁ υἱὸς ἐξαγαγὼν τὸν λαόν. αὐτὸς ἄρα ἐ-
στὶν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἱεροφάντην μωσέα· ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. ὁ ἀ-
κολουθήσας(?) τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν [illegible] ἐπὶ(?) [illegible]. καὶ κατέβην(?)

τοῦ ἐξηγεῖσθαι αὐτούς· ὅπερ οὖν οὕτως αὐτοὺς εἰπὸν ὤν. πῶς
αὐτὴ καὶ γυναῖκες, οὐκ εἶπε γὰρ ὡς ἄρα [illegible] παρθένος· ἀλλ' οὐ-
[illegible] γὰρ ὢν [illegible] καὶ ὑπάρχων αὐ. οὐκ ἄρα παρθένος
[illegible]· οὐδὲ ἀρχὴν τοῦ εἶναι τὴν ἐν χρόνῳ λαχὼν
κατὰ φύσιν τὰ παρθενικά:

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. εὐαγγελίου:

Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά
σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου. τέξεται δὲ
υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. [illegible] τοῦ [illegible]
ἁγίου, καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, ὡς τοῦ νόμου [illegible] θεοῦ. τῆς
παρθένου [illegible]
ὅρων· καὶ [illegible] οἶμαι [illegible] τῆς
[illegible]
ὡς δεσπότην καὶ βασιλέα. ἄλλο:

Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται
υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. [illegible] θεὸς καὶ φύσει ὑπάρχ-
ων, οὐκ [illegible] μεθ' ἡμῶν ὁ θεός· ὁ ἀνὴρ καὶ [illegible]
[illegible] γυναικὸς [illegible]
[illegible]
μα [illegible] τὸ Ἐμμανουήλ [illegible] οὕτως ὀνομά-
σαι τὸν υἱόν· καὶ [illegible] λέγων, ὁ ἅγιος προφήτης [illegible]

τοῦ ἀθλοῦ γίνεσθαι μάλιστα· καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ καινόν, ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό· καινὸν γὰρ οὕτως ὄνομα τὸ ἅγιον τὸ ἐπι-κέκληται τουτέστι μαθητῶν θεοῦ· πρὸ μὲν γὰρ τῆς μαθητεύ-σεως [illegible] ἐκαλοῦντο · μετὰ δὲ τὴν [illegible] γίνονται· οὐ μὴν μόνον θεοῦ ἀλλὰ καὶ μαθηταί· τουτέστι [illegible] θεοῦ· [illegible] ὀνομάζοντες τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ [illegible], [illegible] οἱ πε-ποιθότες λέγοντες αὐτόν· [illegible]· ὁ γὰρ φύσει θεοῦ, οὐκ ἔστι ποίημα :: ἄλλο·

Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύ-σῃ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. [illegible] πάλιν [illegible] καὶ [illegible], [illegible] ὀρθῶς· [illegible] τὸ ὄνομα [illegible] βασιλ[illegible] προστέταχεν· οὐδενὶ τῶν οὕτω ἐφίησι θεοῦ προσθεῖναί τι τοῖς παρ' αὐτοῦ διὰ [illegible] τε-λειότητος · λέγει γὰρ [illegible], οὐκ ἔστι προσθεῖναι καὶ ἀ-φαιρεῖν [illegible]· [illegible] ὅσπερ· πρὸς [illegible] καὶ [illegible] · [illegible] καὶ [illegible]· [illegible] τοῦτο ἐστὶ, οὐ [illegible] τὴν [illegible] · [illegible] τὸ [illegible]· ὅτι [illegible] οὐκ [illegible] ὡς θεοῦ [illegible] ἀπο[illegible] [illegible] · [illegible] ἐξουσίας θεοῦ.

τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔσωθεν. τὸ δὲ λέγω ὑμῖν· πῶς ἐστι γνωμο-
τος ἢ μᾶλλον ὁ νομοθετῶν ὡς φυσικῶς· διὰ τὸ τοῦτο προσ-
φατος εἶναι καὶ δυνατός:: ἄλλο::

Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. τὸ διὰ τοῦ καὶ πατρὸς ἀφιέντος ἀλλήλοις, καὶ τὸ τοῖς παρανομήσασι μόχθον ἀπολαύοντας ἐξουσίαν ἔχει τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ πολλὴν καὶ ὅμοιος. καὶ γνῶ ὁ πατὴρ πῶς πρὸς τίνα φησί· τέκνον ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ὅτε τίνεις τοσαύτης ἐξουσίας ἐπιλαμβάνει ὁμοίως τὸν υἱόν, ἣν αὐτὸς ἔχει καὶ ὁ πατήρ. τοσαύτην εἰ κέρδος φυσεως καὶ ἄφυκτοι ἀξιοῦντων αὐξόμενοι τῶν αὐτοῦ ποιῶν ἁμαρτημάτων ... τῶν πεπλημμελημένων ἐπιδέξασθαι δυναμένων κατὰ τὴν τοιαύτην πρὸς τὸν ἐξουσίαν:: ἄλλο:

Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν::

ὅρος οὗτος ἐστὶ καὶ πάντων τῶν ... ὑμῶν ... γνώμη τινῶν ἀσεβῶς τῶν ... ἐπ᾽ αὐτῆς ἤδη τῆς ... ἐξετάζεσθαι τὸ πρᾶγμα. ... τὸ ... καὶ ... τῶν ἀγαθῶν ... ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ ... · ... οὐδὲ ... ἀπ᾽ ... αὐτῶν. ... δὲ οὗτος ... ... τὸ ... · καὶ ὡς πρὸς ἐκεῖνο ... · πῶς οὖν εἶναι ... ἐξ ...

φυτόν· εἰ γὰρ ὡς ἀγαθὸς ὁ πατὴρ ποιεῖται· εἰ δὲ οὐ δύναται-
δένδρον καλὸν, ὥς φησι, πονηροὺς ποιεῖν· δένδρον δὲ καλὸν
ὁ θεὸς καὶ πατὴρ καὶ διὰ τὸ εἶναι ἀγαθός· πῶς δὴ καὶ ποιεῖν ὁ ἐξ αὐ-
τοῦ ὡς πῶς εἶναι γεννητὸς ὡς τὴν αὐτὴν ὁμολογεῖται πονηρὸν διὰ
τὸ ψεύδεσθαι τοῦ γεννήσαντος αὐτὸν τὴν οὐσίαν. ἀλλὰ μὴν ἀ-
γαθὸς ὁ υἱὸς ὡς ἐκ πατρὸς ἀγαθοῦ καὶ τὸ φυτόν· ἄρα διαψεύ-
σεται τοῦ πρὸς τὴν οὐσίαν ὁ υἱός· ἐξ ἀγαθοῦ γεννητὸς αὐτο-
δύναμος· ἔσται δὲ καὶ αὐτὸς ἀγαθὸς ὡς πατὴρ καὶ ὁ πατήρ· εἰ δ'
οὕτω πῶς ἔσται ποίημα τὸ κτίσμα εἰ τὴν τῶν ἀμείνων ἀ-
βελτίων: ἄλλο:

καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κε· ἐὰν θέλῃς
δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐ-
τοῦ λέγων· θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη
αὐτοῦ ἡ λέπρα· ἐξουσιαστικῶς ἔχρησεν· δεσποτικὸν τὸ ἐ-
πίταγμα· πῶς οὖν ὁ δὲ λόγος ὡς γεννητὸς υἱός· ὅτι καὶ τῷ
θελήσαι μόνον πάντα τὰ ποιεῖν δυνάμενος· καὶ τὸ θεῖον ἀ-
ξίωμα· καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ἴδιον καὶ ἐν αὐτῷ φέρων· γέγρα-
πται γὰρ περὶ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς· ὅτι πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποί-
ησεν· ὡς τὴν ἰσοδυναμίαν διὰ τῶν ἔργων αὐτοῖς ὑφισταμένων·
καὶ νόημα τὸ ἴσον πρὸς τὸ εἶναι καταληπτέον· οὐδὲ τοῦ ἰδίου
πατρὸς τὴν δύναμιν ἔχων καὶ τὴν ἐξουσίαν· πῶς οὖν ἡ πρὸς
αὐτὸν ἰσότης φανῇ διὰ τὸ εἶναι γεννητὸς· οὐ χρὴ τῷ φύσει
ἔχοντος ἐκεῖνο· φιλεῖ γὰρ οὖν τοῖς τὴν αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν ἔχουσι
τῆς αὐτῆς πάντως ἔχειν οὐσίαν· καὶ τὸ ἴσον φησὶ τοῖς τοιούτοις εἶπ-

θέλων· οὐκοῦν ὁ μορφωθεὶς ὁ υἱός ἐστι πατρί· καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν τοῦ ἀρχόντος, ὡς τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχων καὶ δύναμιν· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ὢν ἡ σοφία καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ δύναμις καὶ δόξα τοῦ πατρός :

ἄλλο :

Ἐξεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος οὗτος, ὅτι καὶ ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἄνεμοι ὑπακούουσιν αὐτῷ· διὰ τὸ δεῖξαι τῆς λύσεως αὐτῷ μαρτυροῦντος· φησὶν πατὴρ δι᾽ ἑνὸς τῶν προφητῶν πρὸς τοὺς ἀνόμους ἐξαιρέτως· μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος· ἢ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε· τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ· πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό· καὶ πάλιν αὐτὸ δὴ τοῦτο σημαίνων ὁ ἰὼβ περὶ τῆς θαλάσσης φησίν· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια· ἐπιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας· εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ· ἀγνοοῦσαν τὴν συντεταγμένην ταύτην τὰ κύματα. ὃ δὴ καὶ ὁ μακάριος ψαλμῳδὸς τὴν τοιαύτην ἀναπεμπόμενος δόξαν· διὸ δοξολογῶν φησὶ πρὸς θεόν· σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης· καὶ τὸν σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις· ὅτι τείνων τὴν θείαν χαρακτηρίζει φύσιν καὶ τὸ δύνασθαι τῆς θαλάσσης κρατεῖν καὶ νόμους ἐπιθεῖναι τοῖς ὕδασιν· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν τῆς δεσποτείας ἔργων. τῶν ἡμετέρων σοι χρόνων τὰ κατεσπάσαντα· τοῦτο δὲ ποιεῖ πολλῆς τινος τῆς ἐξουσίας ὁ υἱὸς φαίνεται· καὶ τινὰ

ἔστιν οὐ κεῖσθαι φύσει· πῶς δ' αὖ ἐν γεννητοῖς ὁ καὶ μετὰ γενέσεως
ἐξ αὐτοῦ δυνάμεως ὅτι μόνῳ πρέποντι θεῷ καὶ πατρί· ἀλλ' εἰ γὰρ
οὐδὲν ὅλως εἶναι φαμὲν τὸ δύνασθαι τῆς θεότητος κατὰ τὸν·
κατάθεσιν δὲ αὐτῆς καὶ πάσχειν ἐπιθέσθαι· τὴν μᾶλλον ἐπισημαν-
τικὴν τοῖς· ὡς πολὺ τὸ ἀξιόπιστον ἔχουσαν ὅθεν καὶ πατὴρ ὁ
δὲ μόνης τῆς θεοπρεποῦς δυνάμεώς τε καὶ δόξης ἐξ ἧς τὴν
τὸ δύνασθαι ταῦτα ποιεῖν· οὐδεὶς ἐπιπρέπει λόγος τὴν τῶν
γεννητῶν οὐσίαν χαρίζεσθαι τῇ μόνῃ τῇ θείᾳ φύσει χρεωστουμένῃ·
οὐκοῦν ὁ κἂν ἐν γεννητοῖς ὁ υἱός· ὅτι τῆς θεότητος ὁ ἐργάζεται
βεβαιωκώς· διὰ τὸ ταῦτα δύνασθαι φυσικῶς ἐνεργεῖν ἅπερ
ἐκείνης ἴδια εἶναι καὶ ἐξαίρετα φαίνεται:: ἄλλο:

Οἱ δὲ δαίμονες περὶ ἑκάστου αὐτὸν λέγοντες· ἐπιβαλλόντες τῷ
καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη πᾶσα κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. ἐν τίνι καὶ τοῦ
θεοῦ τῆς θείας οὐσίας τὸ ἐξαίρετον τὸ δύνασθαι πάντα συν-
έχειν δηλαδὴ καὶ κρατεῖν τῶν ὑφεστώτων· τοῖς τῆς ἐφε-
κτικῆς προνοίας λόγοις ἐξαιρετικῶς· καὶ μή τινος εἶναι λέγων
αὐτοῖς ὥσπερ· οὐχ ἱκανοὶ στῆναι διὰ συντελείας πολλῆς· καὶ ἐν
ἐξουσίᾳ τῶν οὐ πιστεύεται ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐν
οὐρανοῖς· ἦτοι γένω μέγα καὶ τοῦτο καὶ θεοπρεπὲς ἐν τῷ πατρὶ
τὸ ἀξίωμα φέρει δὲ τοῦτο καὶ ὁ υἱὸς τοῖς πονηροῖς δαίμοσι
νεύσας οὐδὲ χοίρων ἔχειν ἐπιτρέπων τὴν ἐξουσίαν· ἀξιοῦσι

μεταλαβεῖν ὡς ὑπάρχοντες δηλαδή· ποῖον ἔχει λόγον ἐλευ-
θερίας καὶ πάντα τὰ περιλαμβάνοντα τοῦ αὐτοῦ περὶ [illegible]
λόγου· καὶ πάντα ἔχοντα φυσικῶς τὰ [illegible] γένη :·

ἄλλο·

καὶ πρὸς κατακλυσμὸς τοὺς δὲ δεκα [illegible] αὐτοῦ [illegible]
αὐτοῖς ἐξουσίαν καὶ πνεῦμα [illegible] · ὡς τὰ καταβάλλεται
αὐτοὺς καὶ δια πολλὴν πάθων νόσων καὶ παθῶν μεγάλων · ὅθεν
[illegible] λαβὼν [illegible] τοῦ μὴ τὴν ἐξουσίαν καὶ [illegible]
[illegible] φύσιν· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι [illegible]
δικαίως θαυμάζεται· καὶ τοῖς ὅροις πρὸς τοῦ συμφώνως
[illegible] καὶ [illegible] τὰ δὲ καὶ [illegible] δύνα-
ται τὴν ἐπὶ τοῦ [illegible] χάριν· [illegible] δυνα-
μεῖς τε καὶ ἐξουσίαν [illegible]· [illegible] γὰρ αὐτοῦ δύναται [illegible]
[illegible] φύσις τὴν τοῦ [illegible]· ὁ δὲ [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ δὴ [illegible] φύσει καὶ [illegible] πολλὴν
ἐξουσιαστικῶς [illegible] ἔργων [illegible] καθάπερ
[illegible]· [illegible] καὶ [illegible] ἀποτελέσματα·
[illegible] δὲ ὁμοίως [illegible] βούλοιτο τὴν ἐπὶ [illegible]
[illegible] δύναμιν [illegible]· [illegible]-
[illegible] ὥσπερ αὐτὸ τὸ πῦρ [illegible] λαμβά-
νει τῆς αὐτοῦ φύσεως τὴν [illegible]· [illegible]
τῆς [illegible] ἀποτελεῖν [illegible] αὐτοῦ [illegible] δύ-
ναμιν [illegible] καὶ [illegible]· καὶ [illegible]
φύσει :·

ἄλλο:

[illegible] πρὸς [illegible]· καὶ [illegible]

ἐν πατρὶ εἶναι ὁ υἱός· ὅτι δὲ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐπιγνώσεως καὶ εἶναι ὁ πατήρ.
οὐδεμιᾶς ἀναλύσεως τῆς τῶν γινωσκόντων διανοίας παραδεδέχθαι ταύτης
τινὸς τῆς διανοούσης· διὰ τὸ πάντα παρ' ἑκάστην καὶ
πάντων ἐννοιῶν ἐξαλλάσσεσθαι τὸ ὑπὲρ φύσιν αὐτῆς καὶ ἀκατάληπτον
κάλλος· παρὰ μόνης εἶναι τῆς ὁ πατρὸς εἰσὶν καὶ φύσει γινώσκεται· εἰ καὶ
ἀφ' ὧν ἐστὶν ὁ πατήρ, οἶδε τὸν ἴδιον υἱόν· καὶ πάλιν ἀφ' ὧν ἐ-
στὶν ὁ υἱός, οἶδε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· οὕτω γὰρ καὶ ἀμφότεροι ἀλλήλοις
ἐν αὐτῷ τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ εἰς οὐρανοὺς αὐτῷ, ἐν ᾧ
τοῦ πατρός· οὐδὲ μίαν τοῖς γραφαῖς ἐξαλλαγῆς μεταξὺ κατ' αὐτοὺς
ὅτι δὲ διὰ τῆς φύσεως· παρ' αὐτῷ γινώσκεται ὁ υἱὸς ὡς καὶ ταῦτα
τοῦτο τοῦ πατρὸς οὗ καὶ ἐστὶν εἰκὼν καὶ χαρακτὴρ ἀπαράλλακτος:

ἄλλο:

παντοδύναμοι οἱ ἐκ παντὸς καὶ παραφορᾶς τοσούτοις. καὶ μὴ ἀπαύ-
στως ὑμνοῦ· ἅπαντα τὸν ζητοῦντα ἐφύμνου· ἐκ παντὸς τῶν γνω-
στῶν καὶ φύσεως παρὰ τοῦ θεοῦ ἐστὶ ζωὴ καὶ μόνου δυνατοῦ τῶν κτι-
σμάτων κλίνοντα τὸν αὐχένα καὶ τὸν λέγοντα πρὸς θεόν· ὅτι τὰ
δυνατὰ τὰ δόξασιν· παρὰ γὰρ δὲ ἐκεῖνος ὁ πατὴρ καὶ παρὰ τοῦ κτί-
σαντος τῶν οἰκείων ζωῶν. διὰ τοῦ τῆς ἀγάπης ἐστὶ καὶ υἱὸς καὶ κτίστης ὡς
θεός. πᾶσιν οὖν διὰ ποιήματος ὁ τοιοῦτος. πᾶσι δὲ παρὰ ζωῆς
καὶ δυνάμεως ὁ πάντα κυριεύων καὶ διοικῶν ὡς κύριος· ἵνα
μὴ τοῦτο εἰσὶ, ποίημα προσκυνοῦντες ἀγαθότητα θεοῦ. καὶ
κτίσματα παρὰ τοῦ κτίσαντα δουλεύοντες. ἔχει δὲ οὕτω τοῦτο
τὰ κατὰ ἡμᾶς· ἀγένητος γὰρ θεὸς ὁ υἱός· οὐ καὶ ἐστὶ κτίσμα
ἢ ποίημα:

ἄλλο:

τοὺς οὐκ ἔχοντας γνῶναι τὸν λόγον, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς τὸ

ξηρὸν τὸ ῥαββάτου βεβηκότος καὶ αὐτὰ τοῦ ἔθνου· λέγω ὅ εἰμι
ὅτι τὸ ξηρὸν μάλιστα εἶπον ὧδε· μάλιστα εἶπον καὶ πλέον ἔχει
τὸ σύμβαν τὸ ἐκλεῖπον διὰ πρῶτον ναοῦ διό· ὁ καλούμενος
αὐτὸ καὶ ἀγαλμάτων αὐτό· οὐ καὶ ἐκδέξασθαι τὸ ξηρὸν γέγονε κα-
λούμενον· διὸ οὖν πλέονα τὸ ξηρὸν τὴν ... ἔχει.
ὁ πατὴρ ὃ νικᾷ διό, ὅτι αὐτὸ τὸ ξηρὸν προσκυνούμενος· ἀλλ'
ἔχει τὸ πλέον καὶ ἀληθές· πῶς γὰρ οὔ· διὸ ἄρα ἐστὶν ὡς υἱὸς
ἐκ διὸ πατρὸς πρώτως· ἀλλὰ τοῦτο, οὐ ποίημα οὐδὲ κτίσμα ἐστί.
οὐ γὰρ ἐπλανᾶτο λατρεύων αὐτὸ καὶ προσκυνῶν· εἰ τὸ ξηρὸν
ξηρὸν πρὸς οὐδὲν τῷ πατρί· καὶ τοῦ διὸ προσκυνήσας καὶ αὐτὸ
μόνῳ λατρεύοντας:· ἄλλο·

Εἰ ποιήσαι τὸ δεύτερον πρῶτον· καὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ πρῶτον· εἰ ποι-
ήσαι τὸ δεύτερον δεύτερον· καὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ δεύτερον· εἰ τὸ
γὰρ τοῦ πρώτου τὸ δεύτερον γεννώμενον· ἐκ τοῦ πρώτου τὸ δεύ-
τερον γεννώμενον· πρῶτος δὲ τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ἐστί· τοιοῦτος αὐ-
τὸς πάντως αὐτὸς ὁ ποιῶν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέν.
οὐκοῦν ἀκτίσματα καὶ ποίημα ἐστὶν ὁ υἱός· εἶναι τοῦτο καὶ ὁ πατήρ.
ἀλλ' ἀγέννητος ὁ πατήρ, ἀγέννητος εἶναι καὶ ὁ υἱός· εἰ δὲ κατὰ τὴν
νόησιν τοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς τὸ δεύτερον ἐπιγνωσθήσεται:·

ἄλλο·

Ἐβασάνιζε τὸ πολὺ τῶν ἀποστόλων τὸ σῶμα φρονοῦντες αὐτοῦ-
καὶ τὸ λοιπὸν σφοδρῶς· καὶ πνευμάτων ~~βίαιον~~ ἀφορμῶν
βίαιον τῶν ὑποδεικνύντων ...· ... φυλα-
κὴ ... ὡς ἐπὶ ξηρᾶς βαδίζων ἐπὶ τοῦ κύματος
ὅσπερ καὶ ... τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐπιφαίνεται·

οἱ δὲ φάντασμα βλέπειν οἰηθέντες ὑπὸ τοῦ δέους ἔκραζον·
ὡς δὲ παρεθάρσυνεν αὐτοὺς ὁ σωτὴρ λέγων· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·
μόλις μὲν τοῦ φόβου ἐξεπαύσαντο· ἐδέχοντο δὲ αὐτὸν εἰς τὸ
σκάφος· καὶ παραχρῆμα φησὶν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ
ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτόν, λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ
υἱὸς εἶ· τοσοῦτον πάλιν ἔσχον οἱ τῇ θείᾳ μαχόμενοι γραφῇ·
καὶ μόνοι τοῖς ἰδίοις ἀκολουθοῦσι τοῖς θελήμασιν· ὅταν ἴδωσιν
ὁμολογοῦντα τὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων χορόν, ὡς θεῷ προσκυνοῦν-
τα τὸν υἱόν· καὶ μεθ' ὅρκου λέγοντα· ὅτι περ ἀληθῶς υἱὸς εἶ τοῦ
θεοῦ· ἐπεὶ δὲ τὸ τῶν πιστευσάντων εἰσὶ καὶ τὴν αὐτῶν ἀκολουθίαν·
πῶς ἀληθῶς υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ· αἰσχυνόμενον γὰρ τὸ μὴ ἐν τίνος προ-
βλήματος κηρύσσειν τὸ ἴδιον τοῖς τὸν γεννήσαντος ὑπάρχων ἐπα-
γόμενον ἀληθῶς εἶναι υἱόν· τοὺς δὲ ὑπὲρ σφαλλόμενοι τοῦτο
λέγοντες οἱ μαθηταί· σκανδαλισθῶσιν ὅσοι· καὶ τοὺς σφαλλομένους
οὐδένα πολέμιος· καὶ γὰρ τοῦ πάλιν φησὶν ὑπὲρ θεοῦ ἀπο-
κεκρυμμένα πάλιν· ὑπάρχει ὁ σωτὴρ ... σκανδαλισθέντες
εἰ· ὅτι ... τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὸν αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ
σκανδαλισθῶσιν ἀληθῶς υἱὸς θεοῦ εἶναι λεγόμενος· διὸ ὡς σφα-
λλόμενοι οὐχ ὑπάρχει ... ἐστὶν ὡς ὀρθῶς λέγοντες ἀπο-
δεχόμενος· υἱὸν ὄντα αὐτὸν ἀληθῶς εἶναι φασκόντων τῶν
ἁγίων ἀποστόλων· καὶ αὐτοὶ δὲ τοῦτο συνεπινοοῦντες τοῦ χριστοῦ
τοῖς τῶν ἑτέρων θρυλουμένων διέξελθεν::

ἄλλο ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ::

καὶ πῶς ὑπάρχων ἐξεπλήττοντο φησὶν ὁ βαπτιστὴς οἱ τελῶναι

ποίημα λέγων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ἐγὼ ἀληθῶς υἱός εἰμι· παῦσαι
τῇ γνώμῃ σου ὁ ἐκ τῆς παλαιᾶς προφητῶν οὐσίας· τοῦτο γὰρ
σημαίνει τὸ τῆς υἱότητος ὄνομα φυσικῶς καλούμενος τεταγ-
μένον· ἔλεγε δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἐνανθρωπήσεως ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲ
οὐκ ἦν τοῦτο χ(ριστό)ς· ἀληθῶς ἄρα υἱός εἰμι· ὥσπερ τοῦτο τοῦ
θεὸν εἶναι αὐτὸν διαστέλλεσθαι· οὐ καὶ γὰρ ἐν τῷ τοῦ θεοῦ
καὶ ὁμοίωσιν μὴ προυπάρχουσαν πρόκειται τὸ ἀληθινὸν πρὸ
ὃ καὶ μορφοῦται τὸ δι' ὁμοίωσιν αὐτοῦ ἐκ ... τῆς τύχης τῆς
καὶ χάριτος καὶ ... :: ἄλλο:

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἰσ(ραὴλ) διὰ τὸ μαρτυρῆσαι τῆς Φιλίππου, ἵνα τὰ
τοῦ καθ' αὐτοῦ λέγων· ἵνα μὴ λέγωσιν οὐκ αὐτὸς εἶναι
τὸν υἱὸν τοῦ αὐτοῦ· οὐδὲ ἔτι· οἶμαι γὰρ τὸν βασιλέα· ἀλ-
λοιοῦσι ἡλίου· ἔλεγε δὲ γεννημάτων· ἢ ἵνα τῶν προφητῶν
λέγω αὐτοῖς· ἵνα δὲ ἵνα μὴ λέγωσιν εἶναι· ἀπορεῖ δὲ
διὸ πάλιν ἔτι· οὐ γὰρ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ἀ-
πορεῖ δὲ ὁ ἰσ(ραὴλ) ἐπὶ αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βαρ
ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὡς αὐτῶν προσκυνούντων ἐξ οὐρανοῦ· καὶ
αὐτῆς δὲ μάλιστα τῆς τοῦ πατρὸς φωνῆς· ὅτι πρὸ ἀποκαλυ-
φθῆναι Πέτρῳ καὶ ἐν αὐτῷ διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ ὁμολογεῖν τὸ
τοῦ θεοῦ λόγον· καὶ ἵνα ἀληθῶς ὁ ἐκεῖ ἐπ' αὐτῆς· αὐτοῖς συνδια-
λεγόμενον· καὶ τὸ γὰρ πατρὸς δόξαν ἐκεῖ υἱὸν ὁμολογεῖν· ἐκεῖ
τοῖς καὶ χάριν διὰ τοῦτο τελευτήσαι ἐκεῖνο· οὐ γὰρ ἔτι
διὰ τῶν χ(ριστο)ῦ τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ· ἀληθινὸς καὶ κύριος ἐστίν.

οἱ δὲ καὶ κυρίως καὶ κατὰ φύσιν εἶναι υἱὸς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἐξα-
στραφθείς. αὐτὸ τὸ εἶναι φησὶ τοῦ Χριστοῦ· κατακρατεῖσθαι δὲ ὡς ἀ-
ληθεύων, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ διάνοιαν θεόθεν ἐκδεδιδαγμένος.
πάντες οὖν ποίημα ἢ κτίσμα τολμῶσι λέγειν οὐ οἴδασιν υἱὸν ὄντα πατρός.
καὶ ἄλλως αὐτὸν τοῖς ἀξίοις ἀποκαλύπτει :: ἄλλο:

μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ::

Εἰ ἀληθῶς λέγων ὅτι καὶ πατρὸς, τὴν δόξαν μου ἐλεύσομαι. πῶς
αὐτὴν διδάσκαλον υἱόν. ὅπερ οὕτως διὰ τὸ εἶναι γνωστὸς ἐκ προφη-
τῶν τε ἐστί· καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας φυσικῆς διαφερόντως.
ἀγαπητὸν καὶ ἀληθινὸν αὐτὸν ὁμολογεῖν τοῦ πατρὸς καὶ δι᾽ αὐτοῦ
τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τῷ υἱῷ. οὐ κατὰ τῆς μιᾶς θεότητος τὸν τῶν
ἐναντίων· ὅλως γὰρ ἀληθινόν· φυσικῶς ἄρα κοινωνοῦ καὶ τῆς αὐτῆς
οὐσίας οἶδεν οὕτω τὸν υἱόν. ὅλως γὰρ δύναμιν θεότητα τὸ σύμπαν
ὁρᾶν διὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος ἀπὸ πατρὸς ἐργασάμενον.
πάντες οὖν ποίημα ἢ κτίσμα ὁ υἱὸς ὁ τοῦ πατρὸς καλοῦσιν οὐκ αὐτὸν
ὡς υἱὸν ἐκ πατρὸς ἀληθινῶς :: ἄλλο:

καὶ ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ
εὐδόκησα. ἐπειδὴ πάντα τὰ μεταξὺ φαίνεται ποιήματα
καὶ ἔργα· τοῦτον δὲ εἶναι δεῖ πατέρα τὸν. πᾶν ὅπερ ἐστὶ ποίη-
μα τοῦ ποιήσαντος ἔσται καὶ υἱός· καὶ ὅτι ἐστὶν υἱὸς τοῦ θεοῦ ποί-
ημα· ἀλλὰ τὸν μόνον ἐξαίρετον τὰ γνωρίσματα· τοῦτον
μὲν δὲ τὸν ἔξωθεν κατὰ φύσιν τῆς ἑαυτῶν ὕλης λαμβάν-

νοῦντες· πῶς οὖν πάλιν τὸ διαφέρειν υἱὸν καὶ πατέρα· ὁ πατήρ μου
ἐστὶν ἐφ' ἡμῶν ἀληθῶς συνιέναι τοῦτο καὶ ἐπιστῆναι· ὅτι πῶς
μὴ δέχεται τοῦ οὕτως υἱὸν πατρὸς ἡ πίστις ἀπολαμβάνεται
καὶ ταῦτα τὰ δύο καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιβουλεύοντες· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου· οὐχ ἕτερον υἱόν· ἀλλ' ὁμοίως καὶ φύσει υἱός· ὁ
καὶ μείζων ὡς οἱ καλεῖσθαι υἱοὶ διὰ τὸ δύνασθαι βοηθεῖν
τῷ πατρὶ τοῦ υἱοῦ αββᾶ ὁ πατήρ :: ἄλλο:

Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις περὶ τοῦ ἀγαθοῦ· οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· τὸ κυρίως ἀγαθὸν οὐ κατὰ μετοχὴν τὴν ἐξ ἑτέρου τοῦ-
τό ἐστιν· ἀλλ' αὐτὸ οἰκεῖον φύσει [illegible] ἔχει τὴν ἀγαθότητα· καὶ
ὡς πατὴρ ἐξ ἑαυτοῦ [illegible]· μόνου δὲ αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ
φύσει ὑπάρχει· ὁ πατὴρ εἶναι φαμὲν τὸ ἀγαθόν· οὕτως οὖν τὸ ἀ-
διάφορον ὑπάρχει τοῦ πατρός· οὗτος δὲ πάλιν ὁμοίως τὸ ἰδία
ὑπάρχει τοῦ υἱοῦ· [illegible] μόνῳ τὸ ἀγαθὸν προσθήσομεν· τί ποτε
οὕτως εἶναι τὸ ἀγαθόν· ἀλλ' ἴσως φησί τις αὐτῆς περὶ τοῦ αὐ-
τοῦ τῷ πατρί· [illegible] καὶ τοῦτο· [illegible] γὰρ ὡς ἐ-
πὶ γυμνάζοντες τὸ [illegible]· ὅτι τίς αὐτοῖς [illegible] λέ-
γει οὐκ εἶναι φύσει τὸν υἱὸν ἀγαθόν· [illegible] λέγοντες·
[illegible] καὶ ὁ πατὴρ τὸ εἶναι· καὶ ὁ [illegible] τὸν πατέρα·
εἰ γὰρ μὴ ἀγαθὸς κατὰ φύσιν ὁ υἱός· πῶς [illegible] τὸν κατὰ [illegible]
φύσιν ἀγαθοῦ οὔτε πατρός· ἀλλ' ἔστιν [illegible] καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ πατρός·
ἀγαθὸς ἄρα καὶ αὐτὸς ὡς πατὴρ ἐστὶν καὶ ὁ πατήρ· πῶς οὖν οὐδείς ἐστιν
ὁ ἀγαθὸς κατὰ τὴν αὐτοῦ φωνήν· τί δηλοῦν ὅτι [illegible] ἀγίοις [illegible]

δος διὰ τὴν ταυτότητα τῆς οὐσίας εἰς μίαν θεότητα δι' αὐτοῦ
ἀναπληρουμένης· ὡς εἶναι μόνην τὴν θείαν οὐσίαν τὸ κυρίως ἀγα-
θόν· ὁ δὲ εἰς ταύτην τὴν ἑνότητα τῶ περὶ πλείους γινόμενος φυ-
σικῶς θεὸς λόγος· πῶς ἂν εἴη γνωστὸς ἢ ὑποτεταγμένος :: ἄλλο:
Ἐρωτώμενος παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ τοῦ μὴ πλάνου χ(ριστό)ν· εἰ αὐ-
τὸς εἴη ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· σὺ εἶπας φησί· καὶ ἐπαγόμενος· ὅτι προσ-
τιθεὶς λέγει· πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τοιοῦτον δὲ τὸ λοιπὸν τὸ συναφές·
ὅτι ἐπὶ θεοῦ λέγηται τὸ καθέζεσθαι καὶ θρόνος· τό τε τὸ ἀρχ-
ικόν τε καὶ δεσποτικόν· βασιλικόν τε ὁμοῦ καὶ πάντων κρα-
τοῦν ἀξίωμα σημαίνεται· οὐ γὰρ δὴ περὶ φύσιν αὐτῆς τῶν
σοφῶν καὶ τὰς δὲ τὰς σύναξιν ἐρωτημάτων παραφασὶ χρὴ νοεῖσθαι
τὰ περὶ θ(εο)ῦ· οὐδὲ θεὸν νομιστέον ἵνα σχηματίζεται καθῆσθαι· ἢ
δεξιὰ πάντων καὶ ἀνακεκλῖσθαι προσκείμενον ἐπ' αὐτῷ· ἀλ-
λ' οὐδ' ὅλως εἶναι δεξιάν τε καὶ ἀριστερὰν ἐπὶ τῆς θείας καὶ ἀ-
περινοήτου φύσεως· σωμάτων γὰρ ἴδιον καὶ σχῆμα καὶ τό-
πος· μέρος τε καὶ ὄγκος· ταύτην οὖν ἔχοντες τὴν διά-
νοιαν ἐπὶ θ(εο)ῦ τῶν τε ὀνομάτων καὶ τῶν λέξεων ὅσα δεσ-
ποτικοῦ τε καὶ τοιαῦτα σημαίνουσι κατά τινα τρόπον ὁ υἱὸς
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καθήμενος εἶναι ὀφθήσε-
σθαι λέγεται· ὡς ὁμόθρονον δηλαδὴ καὶ ὁμότιμον εἰς τιμήν·
ὥσπερ αὐτὸς τῆς οἰκείας τοῦ π(ατ)ρός· τοῦ τε γὰρ τὸ ἐκ δεξιῶν ἔ-
οικε δηλοῦν ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν συνηθείας τὸ ἰσότιμον

διαλυτικοῦ· πλὴν οὖν ἡ τοιαύτη [illegible] καὶ λύσις αὐτοῖς τοῦ περὶ
θεότητος ὁ υἱὸς ὢν [illegible]· ὅπερ ἐστὶ καὶ φῶς υἱός.
τὴν δὲ περὶ [illegible] φωνὰς ἔχων [illegible]· ποίημα
δὲ μᾶλλον ὡς εἰκὸς [illegible] φασί· [illegible]
μολογεῖν μὴ [illegible] καὶ ἀγένητον οὕτως [illegible] βασιλεύ-
-εσθαι τὴν κτίσιν· ἐπιστάντα δὲ αὐτὴν καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] ἐρχόμενον εἰς τὴν
γραφήν· [illegible]· συμβασιλεύει δὲ αὐτῷ θεὸς ὢν
ὁ υἱός· τῆς αὐτῆς αὐτῷ φύσεως [illegible] ὑπάρ-
χει καὶ ὁ πατήρ· οὕτω γὰρ καὶ [illegible] τῆς φύσεως [illegible]
[illegible]· πρὸς [illegible] τῆς ἀγίας [illegible]·
[illegible] ὀνομάτων θεὸν καὶ [illegible]
ὑπάρχει μοναδικὴν νοουμένην τοῦ [illegible] ἀξιωθῇ
ἐπιδέχεται· ὁ [illegible] τῆς αὐτῆς [illegible] ἐστὶν ὁ υἱὸς τῷ
ἀκτίστῳ πατρί· πλὴν αὐτὸς ὡς κτίσμα νοεῖται· καὶ τὴν τοῦ
ἀρειανικὴν ἀβουλίαν· καὶ οὐχὶ μᾶλλον ὡς γνήσιον γέννημα.
ὁ πατὴρ εἶπε καὶ ἀληθής:

ὁ [illegible] φῶς υἱὸς καὶ οὐ κτίσμα
οὐδὲ ποίημα· αὐτοῦ καὶ [illegible]:

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τὴν μίαν ἀρχὴν [illegible] χρονικήν.
οὕτω γὰρ [illegible] ἐσχημάτισται πρὸς τὸ [illegible] οἰκονομικῶς
ὁ λόγος· πλὴν αὐτὸς [illegible] καὶ [illegible]· τὸ γὰρ ὅλως διὰ τοῦτο
[illegible] πρὸς τὸ εἶναι [illegible]· [illegible] ὑπάρχει
μίαν ἀρχὴν νοεῖ τὸ πολύ· [illegible] ὅλως ἀρχὴ καὶ [illegible] χρόνου

μὴ αὐτῆς προβαλλόντες· φαίνεσθαι δὲ τὸ πρὸ αὐτῆς ἐπιτεθέ-
ντος· καὶ τοίνυν οὐδὲν ὅλως εἶναι πρὸ αὐτῆς λέγοντες καὶ
ἐλέγχουσι διὰ τοῦτο τὸ ἐκτεθειμένον· καὶ ἐπεὶ ἀρχήν τινα τῆς
ἀρχῆς ἔλεγον εἶναι φασίν· ἐρωτῶσι μὴ τοῦτο λέγοντας αἰτια-
θῆναι πάλιν καὶ ἐπέκεινα αἰτιολογοῦσι· ὡς τὴν ἐπὶ πᾶσιν αὐτοτε-
λεστάτην ἀρχήν· ταύτην εἶναι φασὶν καθ' ἣν τὸ ὅλον ὁ λόγος.
πῶς δὲ κινεῖ οὐκ ἀρχὴ καὶ ὅτι τὸ τὴν πρὸς ἐκεῖνο ἐπὶ τῶν ἀποφ-
αίνεσθαι λαμβάνων αὐτό· ἐγὼ τὴν συνάπτοντα· ἐάν τε
ἐκείνην· ἐπειδὴ δὲ τὴν συνάπτοντα· τὸ γὰρ οὐ καὶ ὑπάρχον τι ὅλη
καὶ τοῦτο μία ἀρχή· οὐ καὶ λέγοιτο ἂν ἐπιτηδείως ταῦτα :: ἄλλο:
καὶ ὁ λόγος τῶν πρὸς τοῦτο· φαίνεται γάρ που ὁ μακάριος διά-
δοχος τῆς σοφίας ἐκείνου εἰρημένον τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα· τὸ δὲ
γὰρ ἔλεγον ὡς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἶναι φησί· καὶ αὐτὸ τοῦτο πρὸ
ἀφ' οὗ περὶ ὅλων ἐξήγαγε τὸν λόγον καθ' ὃ περὶ ἐξῆς τὸ φ..
ἔλεγον μὴ τὸ περὶ αὐτὸ εἶναι νοούμενον· οὐκ ἔξω δὲ ὅμως
τῆς τοῦ ἐπιπίπτοντος οὐσίαν κείμενον· ἡ κοινὴ ἀρχὴ τὸ τέλος
ὅπερ· ἀρχὴν δὲ οὐ τὴν διδασκάλοις χρησιμοῖς μέρους
φασίν· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τοιαύτην ἐφ' ἧς τὸ πάντα καὶ τὸ
ἐξ αὐτῆς νοεῖται οἷον ἐκείνην πρὸς ἀρχὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει τὸ πῦρ.
ἀλλ' ἅμα καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ νοεῖται καὶ ἀχωρίστως ἡ
ψύξις ἡ ἐξ ὕδατος· ἀρχὴν ἔχει τὸ ὕδωρ· ἀλλ' ἅμα καὶ ἐξ-
αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ πάλιν ἀχωρίστως· αἱ κεχωρισμέναι γὰρ τῶν
ἀρχῶν ... προϋπάρχουσιν αὐτῶν φύσεως καὶ εἶναι καὶ
φαίνεσθαι· ἐν μὲν δὴ ... μηχανῆς ἐκείνων ...

τῆς ἐξέθου αὐτὸν καὶ φίλης [illegible] ὡς περὶ
[illegible] τὸ ὕδωρ [illegible] εἰς θερμότητα [illegible]. καὶ
δι' [illegible] καὶ αἱ [illegible] φύσις πολὺ τὴν [illegible]
[illegible] τὴν δύναμιν [illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible] τὸν περὶ τοῦ ὁ λόγος· [illegible]
[illegible] οὔτε [illegible] καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ [illegible] λόγον·
οὐδενὸς μεταλαβοῦντες χρόνου τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ. τὸ γὰρ τοῦ
[illegible] ἀπαρτίζει.

ἄλλο.

Καὶ δὴ τοῦ ὁ λόγος. [illegible] σαφῶς [illegible] τὸ προσ[illegible]
[illegible] τὸ υἱοῦ· [illegible] ὡς φησὶν ὁ ἅγιος [illegible]· ὁ δὲ
[illegible]· [illegible]· [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· [illegible] καὶ
[illegible] ὑπάρχειν [illegible]· [illegible] πρὸς [illegible]
ὡς περὶ [illegible] τὴν τὸ ἀξίωμα δέχεσθαι [illegible]· ὡς
[illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] ὑπάρχοντες [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] τοῦ ὁ [illegible] περὶ [illegible] λόγος· [illegible]
[illegible] εἰς [illegible]
[illegible]· [illegible] λέγοντες [illegible]
καὶ [illegible] οὐδενὸς αὐτοῖς τοῦτο [illegible]
λόγου.

ἄλλο.

Οὗτος τοῦ [illegible] πρὸς τὸ [illegible]· [illegible] οὔτε τῆς τοῦ περὶ

οὐσίαν ἐπαλλάγησε τὸν υἱόν· ἀλλ' ἐν αὐτῷ καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν
ὑπάρχοντα· καὶ τοῦτο πάλιν οὐ κατὰ χάριν φησὶ λαβεῖν τὸ ἀξίωμα·
ἀλλ' οὕτως εἶναι ἐν ἀρχῇ· ὅθεν τῆς τοῦ γεννήσαντος οὐσίας καὶ τῆς
ἀληθοῦς κατὰ πάντα τὸ ἑαυτοῦ ἐλευθέρως φύσεως [illegible]· ὥσπερ γὰρ
ἐξαίρουσα [illegible] οὐκ ἔστι τις ~~[illegible]~~ φυλακῆς, οὕτως ἀδύνατον
ἐξ ἀνάγκης [illegible] τὴν αἰτίαν θεοῦ· οὐ γὰρ ἐπειδὴ πατὴρ θεοῦ
κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πατήρ, οὕτω καὶ ἐξ ὧν καὶ ὁ υἱός· ἵνα μὴ φαί-
νηται τὴν ἑαυτοῦ ποιημάτων [illegible] θεοῦ καὶ πατρός· ἀλλὰ τὸ
μὴ συγκέφαλον τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποδείξει καὶ τοῦ· ὅθεν τοῦτο
φαίνοιτο παθών· διὰ τὸ γένναν τὸν κύριον θεόν· τοῦτο γὰρ τὸ
πεποίηται δι' ὅσον νοεῖν καθ' οὗ πατρὸς ἐκφέρεται· ἀλλ' αὐ-
τὴν φύσει θεοῦ ὁ ποιητικός ::

ἄλλο:

πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἐπὶ τοῦ
τὰ πάντα εἶπε· οὐδὲν ὅλως καταλείπων [illegible] ὁ μὴ
τῶν πάντων γενομένων αἰσθητῶν γεγραφέναι· ἕτερος ἀρχεῖ [illegible]
πάντα λοιπὸν ὁ πάντα πρὸς τὸ εἶναι κεκληκὼς θεὸς λόγος· [illegible]
αὐτοῦ ἕτερος ὑπάρχει ὁμογενής τε αὐτῷ καὶ συμποιητικός.
ἐπειδὴ δὲ ἕτερος, οὐ κατὰ ὁμογενής· οὐ γὰρ οὐδὲ ποίημα.
ποιητὴς δὲ μᾶλλον καὶ κτίστης ὡς θεός ::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό ::

γέγραπται ἐν τῷ θείῳ πρὸς κενώσεις καὶ αὐτὸ [illegible] λαβόντα.
πῶς οὖν ὑπάρχει ποίημα καθ' ὅπερ ὁ υἱός, πρὸς κεκλῆσθαι
πατρὸς ὑπάρχοντα καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων· καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ [illegible]
λέγων· ὅταν δὲ εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην

λη'· καὶ προσκυνητέον αὐτὸ πάντες ἀξιοῦσι· πῶς δὲ εἰπέ-
μοι καὶ τῶν λελατρευκότων τὴν κτίσιν παρὰ τὸν κτίσαντα· βαρύ-
τι τὸ ἔγκλημα φέρεται, εἴπερ ὧδε φύσει ἔχοντα τὸν θεόν.
καὶ κτίσματα τυγχάνοντα καλοῦντες θεραπεύουσιν ὡς θεόν· καὶ
αἱ καθαρθεῖσαι τότε τῶν ὁσίων δεήσεις· [illegible] δηλαδὴ [illegible]
δαίμονας πλανᾶσθαι ἐδόκει τισὶν αὐ προσθῆναι δίκαι· ὅσω δὴ μᾶλλον
ἐπὶ τῶν περὶ ἡμᾶς [illegible] νομισθήσεται· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ λόγος
τοῖς λατρεύουσι τὸν χριστόν· εἰ δὲ τῶν ἐναντίων πολὺς ὁ μισθός,
οὐ κτίσμα ἐστὶ ποίημα· θεὸς δὲ μᾶλλον ἀναλλοίωτος ἐστὶ καὶ ἀναγ-
καίως περὶ πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως προσκυνητέος.

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ ποίημα καὶ κτίσμα καλεῖν [illegible] ἐστὶν ὁ θεός· πάντα δὲ δι' αὐ-
τοῦ γενόμενα φαίνεται, ἑαυτὴν ἡ κτίσις δημιουργεῖ· καὶ μάλιστα
ὡς [illegible] τῆς [illegible] θεοῦ λέγων· τὸ χρῆμα τὸ ποιῆσαν ταῦ-
τα πάντα· ἀλλ' οὐδὲν τῶν πεποιημένων φαίνεται δημιουργοῦν·
θεὸς δὲ ἡ κτίσις [illegible] τὸ ποιητόν· οὐ κτίσμα ἐ-
στὶν ὁ θεός, οὐδὲ τῶν ποιημάτων ἓν καὶ τὴν τῶν πάντων [illegible]
αἰσθητῶν τε ὁμοῦ καὶ ἀοράτων.

ἄλλο.

Ἠ τὸ φῶς τὸ ἀγέννητον· φῶς τὸ αὐτὸ ἀληθινὸν τοῦ πατρός· φῶς ἀ-
γέννητον ἐστὶν ὁ θεός, ποίαν ἔχει τὴν διαφορὰν καλεῖν τὸ τῆς
φύσεως λόγον ὡς πρὸς αὐτὸν ὅτι ἴσον [illegible] καὶ τοῦ τε θεοῦ
αὐτοῦ. ὁ δὲ ὑπάρχων ἑτεροφυὴς καὶ τὴν τῶν [illegible]
κῶν αἰσθητῶν· ἀγέννητον εἶναι δύναται φῶς· τίς δὲ ὁ παντοδύναμ-
ος τοῖς ἀξίοις [illegible]· τὸ δὲ ὡς μέγα καὶ ἐξαίρετον τοῦ θεοῦ

ὁ πατήρ· τὸ εἶναι φῶς ἀληθινὸν ἀπονέμουσιν· φαίνεται γὰρ καὶ τὸ
κατ' ἐκεῖνο γεννητὸς ὢν ὁ υἱὸς φῶς ὑπάρχων ἀληθινόν· ὥσπερ οὖν
αὐτὰ τὰ τοῦ γεννήτορος εἰσὶ ταῦτα προσονομάζεται· καὶ ἐπειδὴ
τῶν πεποιημένων οὐσιωδῶς τί τι κυρίως τοῦτο οὐ ὑπάρχοι
ποτέ· ὥσπερ οὐ δημιουργός· καθάπερ γοῦν ὁ εἰπὼν [illegible]· τί
γὰρ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες· ὑπεμφαίνει τοῦτο· ἀλλ' εἰς ἕκαστον διαφορᾶς
[illegible] ὑπάρχοντα τὸ ἀγαθὸν τὸν πατέρα· ὁμοούσιος ἄρα ἐστὶν ὡς
πρὸς αὐτόν· καὶ τοῦτο τοῖς τῶν γεννητῶν ὁμογενῶς ἀποκεκρι-
μένος· ὅθεν αὐτὸς [illegible] καὶ τὸ γεννήσαντα αὐτόν· διὰ τί τοῦτο καὶ
βαλὼν εἰς τὸ θεοπρεπὲς ἀξίωμα· καὶ τοῦτο οὐσιωδῶς ἀπολο-
κλήρωσις· ἄλλο·

Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον· εἰ τὸ ἀπογεγόμενον ἐν τῷ κόσμῳ φῶς παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ
πατρός· ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἐξαιρέτως προελθὼν καὶ τὸ ἐγγενόμενον παρ' αὐ-
τοῦ· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πατρὸς ἐξῆλθον καὶ ἥκω· καὶ πάλιν· ἀληθῶς δὲ
τοῦ κόσμου [illegible]· πρὸς αὐτὸν ἄρα φησὶ καὶ ὁ μακάριος
ψαλμωδὸς τὴν ποιητικὴν διακρινόμενος λέγων· ὅτι σὺ φω-
τιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου· ὅτι τοίνυν
καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς φωνὴν ὁ μακάριος Δαυὶδ λύχνον καὶ αὐτὸν
ὀνομάζει καὶ θεοῦ· ποίησις ἐστὶ ποίημα· πάλιν τινὰ δὲ τὸ πατρὸς γε-
ννητὸς ὅλως ὁ φῶς θεοῦ· ἄλλο·

Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι·
πνευματικὴν [illegible] πάλιν καὶ τοῦτο τοῖς δὲ καὶ [illegible] καὶ
νοῦ ὁ [illegible] [illegible]· ὁ τρόπος ὡς προείρηκα ἐστὶ

εἰκότως τῶν ἄλλων ὁ ζῆλος τῆς φύσεως αὐτοῦ λόγος· ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ
προσώπου ἀξιώματος μᾶλλον· οἷς ἐστι μὲν τὸ λόγου καὶ τὴν
φύσιν· ἀλλ' αὐτός· ἄλλος δὲ ἕτερος· τὸ δὲ ὅτι δι' ἀξίωμα
τὸ μέντοι συγγενές ἐστι· τὸ δὲ οὐ τοῦτο μόνον· ἀλλ' ἐπιστήμη· ἀλ-
λότρια τῶν ἄλλων τοῦ βασιλέως [illegible] ἐπειδὴ
φαίνεται γνώσεως περὶ τὸ πρῶτον· ἐξ ἀρχῆς ἐξελήλυθε [illegible]
[illegible] καὶ πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως μετα-
[illegible] τοῦτο καὶ [illegible] ἀπομένοντες [illegible]
καὶ πρὸς μετάστασιν [illegible] τὸ μὲν οἰκεῖον ἀναβαίνοντες
μᾶλλον· [illegible] καὶ τοῦτο [illegible] μετα-
βάντες· ἐπεὶ καὶ τῆς φύσεως [illegible]
ἀξίωμα [illegible] τὴν αὐτοῦ καὶ τοῦτο φύσιν φύσει· ἀλ-
λ' ἔστιν [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] ὅλως [illegible] καὶ [illegible] ὅλως
[illegible]
[illegible] πῶς αὐτοὶ αὐ-
τοὶ [illegible] ὡς [illegible]
λόγου· [illegible] φύσει ὁ υἱὸς [illegible] πατρὸς· [illegible] υἱὸς [illegible]
ἐστὶ πῶς [illegible] ποίημα· [illegible] πάντως
αὐτοῖς [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible]

ἄλλο:

Ὅτι [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐχόντες

ἐν ἰσχυούσης τῆς ὅσα περὶ αὐτῆς ὑπάρχει δηλωτικὰ τοῦ τόδε ἐστὶν
τύχῃ· πῶς αὖ ἐν τῇ [illegible] ἀπουσίαν [illegible] ὁ τῆς [illegible]-
γοῦ καὶ τοῦτο ὑπάρχων ὅπερ αὖ ἐκείνῳ [illegible]
τοῦ τῆς [illegible] λόγοι· πῶς αὖ οὖν [illegible] τὴν ὕλην ἔ-
χουσαν τὴν [illegible] φύσιν [illegible]· [illegible]
[illegible] ἔχει ὁ [illegible] ὅπερ ἐστὶν [illegible] :: ἄλλο:

Ὁ [illegible] διὰ [illegible] εἴδη· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] φύσιν ἐστὶν ὁ [illegible]· [illegible] καὶ [illegible]-
[illegible]· [illegible] ἐστί· πῶς αὖ [illegible] καὶ
[illegible]· [illegible] φύσιν [illegible]· οὐδὲ τοῦτο ὑπάρχων [illegible]
αὖ [illegible] :: ἄλλο:

[illegible] τῶν [illegible] τὴν [illegible]· φησὶ [illegible]
πρὸς τοὺς [illegible]· ὁ [illegible] προφήτης [illegible].
[illegible] ὡς [illegible]· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· ὁ [illegible] χρὴ εἰπεῖν
ὁ [illegible] τὴν [illegible]· [illegible]-
[illegible]· οὐδὲ τοῦτο [illegible] :: ἄλλο:

[illegible] φησὶ [illegible] τὴν [illegible]· καὶ
[illegible] φίλιππον καὶ [illegible]· [illegible]-
[illegible] τοῦ φιλίππου [illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] λόγος· [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] καὶ [illegible] φύσιν ὁ [illegible]· [illegible]
αὖ [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible]-

αὐτοῖς ὥσπερ· ὁ μὴ Θερσίτης πράξεις, οὐδὲ ἐργάζεται ὁ πολύς·
δὲ ἤδη τοίνυν τὸ μὲν τοῦ Θερσίτου, ὅπως ἐπιβάλλῃ ἐργά-
ζεσθαι δὲ τοῦ Θερσίτου αὐτοῦ· Θερσίτου οὐδὲν ἔλεγεν εἶναι
λέγων ἢ τοῖς δὲ ἀριστεῦσι τοῖς δὲ αὐτοῦ αἰσχρῶν δὲ ὅμως δια-
βλασφημεῖν δεῖ ὀλιγάκις· τοιοῦτος δὲ ὅσα αὐτὸς· ἐπιτηδεύειν
δεῖ· ὡς δὴ καὶ ὁ τοιοῦτος διὰ μανίας ζητεῖ ποιεῖσθαι τοῖς ἐν
συλλογισμοῖς πάντα διαλέγων· διὸ μάλιστα ὑπὲρ Χριστοῦ·
καταγελᾶται δεῖ· ὅτε γίνεται μόνος εἰπὼν τὸν Θερσίτην καὶ
ὅθεν· ἀλλὰ δὴ πάντων ὑπάρχων δεσπότης καὶ ποιητής· αὐτῷ
δὲ προσῆκον μόνῳ τῶν ἐργασιῶν ἀναλέγειν· τὸ σῆμα δὲ
ὥσπερ· ἦν τοῦτο πάλιν αὐτὸς ἐξομοίων αὐθεντείας ὁρᾶται.
ἀνεχόμενος αὐτὸν καλὸν τὸν φίλιππον· δεῖ ἀξιοῦσιν ἀγαθοί-
νους· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Θερσίτην· διὰ τοῦ καλῶς εἰρηκότος
τὸ προγύμνασμα :: ἄλλο:

ἄξιοι τοῦτο τοῖς τελευταῖοις· μὴ ποιεῖ τὸ οἴκου τὸ πρέπον οἴκου
γινώσκειν· ὁ ποιητὴς εἶπεν ὁ γὰρ· καὶ χαίρειν ἐχθρῷ ἀκουόντι
καὶ τὸ καταλιπεῖν δεῖ· καὶ δεῖ τοῦ αὐτοῦ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα
καταπεσοῦν καὶ τοῖς ἄλλοις λογικοῖς ἀνθρώποις· οὐχ ὅσον
τὸ ἀξίωμα προσήκοντα φαίνεται· ἀλλὰ τὸ λέγον τὸ χρεῖος
ἐν ἐπιτηδείοις ἐστὶ καὶ μὴ ὑπάρχον πάντες· ἐν τούτῳ καθό-
σον αὐτὸς καὶ εἶπεν· ἀπόρρητος ἀεὶ τῶν καταλειπόντων δὲ καὶ
τελευτῶν· τοσοῦτον ἐπεὶ τοῖς αὐτὸς ἀνθρώποις γὰρ ἔχων ὥσπερ
τιμῶν τὸ πλέον δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα· τοῦ καινοῦ
δὲ καὶ πάντων μόνος γὰρ πρὸς ταῦτα παραλέγων· μὴ ποιεῖτε

τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· χρεὼν γὰρ δὴ τὸν οἶκον τὸν θεῖον ἁγιά-
ζεσθαι. τοῖς καπηλεύουσιν εἶπεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου οἶκον ἐμπορίου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ [illegible] οὐ φανερὸν
ἐστι [illegible] μόνῳ τῷ τοῦ πατρὸς ὄνομα καὶ πολλῆς τινος ἐπιγρα-
φῆς [illegible] οὐδὲ [illegible] κυρίως [illegible] καὶ [illegible]
γόν. [illegible] οἱ μαθηταὶ [illegible] τὸ προφητικὸν [illegible]
[illegible] ὅτι οὕτως ἔχων φαίνεται [illegible] ἄλλο:
τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν. ὁ ναὸς τὸ ἴδιον σῶμα ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ. καὶ αὐ-
τὸς ἡμῖν ὁ [illegible] φανερὰ [illegible] ἐπαγγελία.
[illegible] περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ὅτε οὖν
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν
αὐτοῖς· ναὸς [illegible] κυρίως [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
φῆμαι. [illegible] ὄνομα [illegible] σῶμα, ναὸν [illegible]
[illegible] ψυχῆς· ναὸς δὲ [illegible]
διὰ Χριστοῦ πίστεως [illegible] ἁγίου [illegible]· ναὸς δὲ
τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ [illegible]
[illegible] πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,
ὡς ὁ Παῦλος φησί· [illegible]
[illegible] ὅταν [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] ἅγιον σῶμα: ἄλλο:
ὡς δὲ [illegible] ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις [illegible] ἑορτῇ. πολλοὶ

ἐπίστευον εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς, οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας· καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. τὴν θεὸν [illegible] ἀποθαυμάζων φησὶν ὁ εὐαγγελιστής· ὡς οὐ [illegible] καὶ ἀξιοχρεότατον πλεονέκτημα καὶ αὐτὴν μόνην [illegible] πρὸς οὐ προσέχεται λέγων ὡς πρὸς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην· ὃ [illegible] μόνου τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὅσοι εἰδεῖεν πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. [illegible] ὅτι περὶ αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα φησίν· ὁ [illegible] μόνος [illegible] ἀληθῶς οὗτος θεοῦ, τὸ [illegible] ἐπὶ [illegible] καὶ πάντα [illegible] τὰ [illegible] ἐγίνωσκε δὲ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ [illegible] φύσει καὶ ἀληθῶς θεός· [illegible] αὐτὸς [illegible].

ἄλλο ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ·

Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς Ναθαναὴλ εἰπόντος· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· πάλιν αὐτὸς φησὶν ὁ Ναθαναὴλ ὡς θεὸν ἀποθαυμάζων· ἐξ ἑνὸς δὴ τούτου καὶ μόνου ὀνομάζει ῥαββουνί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· ὅπερ οὐκ ἐπὶ τὴν [illegible] τοῦ δεσπότου ῥῆμα τῆς μαρτυρίας, ἀληθῶς ἐξεπλήττετο ὑπὲρ τὸν Ναθαναὴλ [illegible] ὄχλος [illegible]· [illegible] αὐτὸν [illegible] τὸ [illegible] λέγοντα περὶ τοῦ Χριστοῦ· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· [illegible] ὅπως τὸ [illegible] [illegible] φερ[illegible]· [illegible] ἀληθῶς [illegible]

φωνὴ δῆλον οὐκ ἔχει· φαῦλός τε καὶ ἀπαίδευτος ἠλίθιός ἐστιν.
γνῶσιν ἀληθῆ ἢ οὐκ ἀπονέμει τῷ τοῦ θεοῦ λόγου καὶ μαθήσεως·
καὶ τὸ ὦ τῆς φύσεως ἢ ἀπρέπον ἀξίωμα [illegible] · βασιλεῦ
γὰρ ἐπὶ ὀνομάζει· ὁ δὲ ὑπάρχων ὡς καὶ βασιλεύς· διὰ τοῦ
τρόπου αὐτὴν διδάσκαλον καὶ πεποιημένος·

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό·

Εὐχόμενοι ἀπὸ Χριστοῦ ἀπαιδεύτως ἴσων τῶν ἐπιχειρούντων τοῖς φα-
ρισαίοις ὄντων· [illegible] μὴ ὅτι τοῖς γραφαῖς· τοῦ γὰρ
δὴ καὶ οὕτως διδάσκαλος· ἐφ' ὧν περὶ [illegible] διδασκάλων.
καὶ τοῖς ὥσπερ [illegible] οὐδὲ οὕτως ἴσων τούτοις [illegible] καὶ
τοῖς γνώσεως ἐστερημένων τὸ καλλιστόν· γνῶσιν ὥσπερ οὕτως τῆς
ἀληθείας [illegible] ἀποστρέφεσθαι· καὶ ἢ οὐ τοῦ θεοῦ καὶ βα-
σιλέα τὸ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἀπονέμειν· ἢ μὴ ὥσπερ χεῖμα περὶ
τὴν αὐτὴν ἤγουν γνῶσιν· ἐπεὶ [illegible] ὡς οὕτως ἀκούων· ἐ-
χθροῦ γὰρ ἐχθροὺς καταπρέπει τοῖς τρόπους· ἐπειδὴ γὰρ ἐχθρὸς
τοῦ θεοῦ· ποίημα δὲ [illegible] · καὶ βασιλεὺς μὲν οὐδαμῶς· διδα-
σκάλους πεποιημένος· τοῦ γὰρ τῶν οὕτως ἀφηγήσεσι [illegible]
πρὸς τὸ [illegible] τοῦ [illegible] ἀξίως [illegible]
καὶ πρὸς τοῦτο βουλόμενοι· ἀλλ' ὅτι τε καὶ τὴν αὐτοπρέπει-
αν ἀπαιτεῖν ὁ διδάσκαλος ἀξιοῖ [illegible] τὸ πρῶ-
τον· ὥσπερ αὐτὸ καὶ [illegible] μάθημα παρὰ τοῦ Ἰησοῦ κα-
λοῦ [illegible] τὴν ἀπαγγελίαν· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο πολὺ
[illegible] ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῖς τοῦ [illegible]
γίας· μονονουχὶ καὶ ἀπαιτεῖ [illegible]

ὡς θεός τε καὶ ἅπαντα ἀτελῶς γεννηθέντα ἡμῖν· ὅτε τὸ εἶναι
υἱὸς θεοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν ἐπὶ γῆς καταδέχεται· πῶς οὖν ὁ γε-
ννητὸς καὶ πεποιημένος ὁ λόγος ἐστί· οὔτε γὰρ διὰ γέννησιν
τὸ ποιηθῆναι· οὔτε μὴν διὰ βασιλείαν τὴν κατὰ φύσιν κεκλῆσθαι·
δούλῃ γὰρ τῇ πεποιημένῃ τῇ συνεπομένῃ καὶ τὸ ποιηθῆν
ὅλως οὐ καθ' ὑπεροχὴν κεκλήσθω :· ἄλλο:

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται
ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ὅτι τὸ μέγα καὶ ὑπερφυὲς τῆς ἀγάπης τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς ἣν ἔχει πρὸς τὸν κόσμον· διὰ τούτων δεῖγμα γνῶσαι κα-
θ' ὃ τὸ εἶναι υἱὸν τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἀξίᾳ καὶ δυνάμει
σαφῶς ἀναφαίνεται τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ἀκίνδυνος ἀ-
ξιον· ἐπεὶ υἱός ἐστι κατὰ φύσιν τὸ ποιηθὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν
δοῦ καὶ τελέως τὸ τοῦ μονογενοῦς ὄνομα περιεπλέκονται
τε καὶ οὐ κεκλῆσθαι· ἀλλ' εἰ δεῖ εἰπεῖν τῶν ποιηθέντων ὁ υἱὸς, πῶς ἂν
νοοῖτο μονογενής· ἐπειδὴ δὲ μεγάλη τε καὶ ἐξαίρετος ἡ
ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς, υἱὸς ἄρα ἐστὶν ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
δοθεὶς σωτηρίας· διὰ τοῦτο γὰρ οὕτως ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τὸ
τὸ ἀξίωμα· εἰ δὲ καὶ μονογενὴς οὐ κατὰ τῶν ποιηθέντων εἷς ἀλ-
ληθινῶς ἐκ πατρὸς γεννηθεὶς, τοῦτο γὰρ πάντως σημαίνει τὸ τοῦ
μονογενοῦς ὄνομά τε καὶ πρᾶγμα :· ἄλλο:

Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. τὸ μέγα
τοῦ πάντων δεσπότου πρόσωπον τιμᾷ διὰ φρένων ὁ προφή-

τὸ Ἡσαΐου φησί· ἐγώ εἰμι ὁ θεός· καὶ οὐκ ἔστι παρὲξ ἐμοῦ σώζων δίκαιος καὶ σωτήρ· ὅτι δὲ πάντα ταῦτα ἐστὶν ὁ υἱὸς καὶ διασώζει τὸν κόσμον· διὰ τοῦτο τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς ἀπεστάλθαι λέγεται· αὐτὸς ἄρα ἐστὶν ὁ διὰ τοῦ προφήτου λέγων· ἐγώ εἰμι ὁ θεός· καὶ οὐκ ἔστι παρὲξ ἐμοῦ σώζων δίκαιος· ὥσπερ αὖ ὁ τοῦτο παρέχων νοεῖ τὸ ζητούμενον ::

ἄλλο:

Ἰωάννης φησὶν ὁ μακάριος βαπτιστὴς περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν· ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ἀξιοῦσι δ' οἱ πολλοὶ αὐτὸ οὕτω δεῖν νοεῖν λέγεσθαι περὶ [illegible] τοῦ τε αὔξησιν καὶ μείωσιν καὶ τοῦ ἐλαττοῦσθαι· περὶ τὰς τῶν σωμάτων ἡλικίας σημαίνεσθαι· καὶ πῶς, φασί, φαίνεται ἀληθές· ὁ γὰρ τοσοῦτος ἐκπληττόμενος κατὰ διάνοιαν· αὔξειν μὲν γὰρ ἐπιδέξασθαι τυχὼν τὴν ἀνθρωπίνων σωμάτων ἡλικίας· τὸ δὲ κατὰ [illegible] καὶ τὸ ἅπαξ ἔχουσαν [illegible] τῆς φύσεως κατ' ἔσχατον· ἀδύνατον ὑφιστάνειν αὐτὸ κατὰ τοῦ καὶ ἀπαρχὴν [illegible]· πολλὰ καὶ τοῖς τελείοις σώμασιν ἔστι συμβαίνοντα πάθη. ὑπονοῶ ἐπὶ παντὸς κοινῶς περὶ σωμάτων ἐρεῖσθαι νομίζειν· τὸ ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν· ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ἀξιόπιστον δ' ἐστὶ καὶ τῆς [illegible] διανοίας ὑπερέχουσαν [illegible]. αὔξει τοιγαροῦν ὁ Χριστός· [illegible] ἐλαττοῦται δὲ καὶ [illegible] διαφορὰν ὡς αὐτοῦ αὐτοῦ· ἢ ὡς [illegible]· καὶ [illegible] ἀρχεῖ τῆς διαφορᾶς· [illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ πρὸς τὸ [illegible] ἀναβαίνειν ὕψος [illegible]· τὸ δὲ ὡς αὐτοῦ [illegible] τοῦ [illegible] τῆς θεοῦ

οὐσίαν τὸ αὐτοῦ λέγοντι τοῦ τελευτήσαντος. εἶτα πῶς ἐκείνων εἰσάγεσθαι-
βης ὅτι τοῦ δὲ τοῦτο [illegible] τὸ ἀξίωμα τῶν τοῦ [illegible]-
σθῆναι πρέποντα. [illegible] αὐτοτελευτῶν:: ἄλλο:

ὁ αὐτὸς ἐρχόμενος ἐπαινεῖν τοὺς [illegible] εἰσὶν. τὸ αὐτῶν [illegible]-
τοις οὐδὲν ἔλεγεν οἰκεῖον [illegible] τὸ ἐν [illegible]-
[illegible]. [illegible] σωματικοῖς, γνοὺς [illegible]· καὶ [illegible]-
κοῖς [illegible] τὸν νοῦν· [illegible]
[illegible] διαχωρίζεσθαι [illegible]· [illegible]
[illegible] τὸ αὐτὸ οὐκ [illegible] σωματικοῦ· [illegible]
[illegible] ἔλεγεν [illegible] πραγματικῶς. [illegible]
ἔλεγεν [illegible] ὅτι [illegible]
οὐσίαν [illegible] [illegible]
ἐχούσης· [illegible] προηγουμένως [illegible] λόγος. [illegible]
[illegible] φιλοσοφίας. [illegible]
[illegible] καὶ ἄψυχος [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
καὶ [illegible] καὶ [illegible] [illegible]· ὁ
διὰ τοῦ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] ἐστι [illegible].
καὶ [illegible] λέγων [illegible] ὡς πρὸς [illegible] καὶ [illegible]· ὅτι
τὸ [illegible]· τοῦτο γὰρ τὸ πρὶν [illegible]
[illegible]· ὁ δὲ καὶ ἐπαίνων [illegible] εἰσὶν [illegible]-
[illegible] καὶ αὐτὸς· [illegible] τὸ [illegible]
ἔχον [illegible] καὶ [illegible]::

ἄλλο ἐν τῷ αὐτῷ::

Ἐπεὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ υἱός, οὐ μὴν τοῖς πᾶσι συντέτακται.
ἀλλ᾽ ἐξαίρετος ἵσταται παρὰ τὰ πάντα καὶ ἐπάνω· τοῦτ᾽ ἔστι τὴν ὑ-
ψηλοτέραν τινὰ καὶ ἀπόρρητον φύσιν τὴν ὁμοίωσιν πρὸς κα-
μοῦσαν τὴν πρὸς τὰ γενητά. τοῦτο γὰρ πάλιν εἰπεῖν τὸ ἐπά-
νω σημαίνει τὴν ὡς ἐπὶ τόπω σωματικὴν παρὰ τὸν νοῦν
θεὸν εἰπεῖν. ὁ δὲ οὕτως ἔχει φυσικῶς τε καὶ λόγῳ τὴν καθ᾽ ἕ-
καστον ὁ υἱός. πῶς οὖν νοεῖτο καὶ πεποιημένος:: ἄλλο:
Περὶ τοῦ σωτῆρος φησὶν ὁ μακάριος Βαπτιστής· ὅτι ὁ λαμβάνων
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.
ὁ δὲ πιστεύων αὐτοῦ λόγοις καὶ διαβεβαιοῖ τὸ χριστὸν ἐσφραγίσθαι
ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν. χριστὸς γὰρ ἐστιν θεός, ὡς ἀληθὴς παρὰ τῶν
ἀκεραιωμένων πιστούμενος. σὺ δὲ οὐκ οὕτως εἶ εἰπεῖν προσ-
φάτου. πῶς οὖν ἠγνόησεν::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό:

Φησὶ περὶ τοῦ πατρὸς ὁ σωτήρ· ἐγώ εἰμι ἡ ζωή. καὶ οὕτως ἔχειν τὰ περὶ
αὐτοῦ πιστεύειν ἔγνω ὅτι οὐ ψεύδεται. ἀλλὰ μὴν οὐ ψεύδεται.
ἀληθὴς γάρ ἐστιν. ζωὴ δὲ κατὰ φύσιν ὁ υἱός ἐστιν. οὐκ ἄρα γέγονε
τὶ πεποιημένος. ζωὴ δὲ μᾶλλον ὡς ἡ ζωὴ οὐ δύναται ἔχειν
τὸ τὸ εἶναι διὰ πάντας. ὅπερ ἐστὶ τὸ γεγονέναι πεποιῆσ-
θαι. τὸ γὰρ ὅλως γενητὸν ἀνάγκη λέγειν οὐκ εἶναι πρὸ
πάντας. ἡ ζωὴ δὲ χρείῳ μᾶλλον δὲ γένεσιν :: ἄλλο:
Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον οἱ ἰουδαῖοι ἐζήτουν ἀποκτεῖναι τὸν ἰησοῦν· ὅτι οὐ
μόνον ἔλυε τὸ σάββατον· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεόν.

ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ· ἀγανακτοῦσιν οἱ ἰουδαῖοι καὶ τοῦ-
τερ τιμὴν χ(ριστο)ῦ· ὅτι φαινόμενος αὐτὸς καὶ μηδὲν παρὰ τοῦ
ἀπείθου ἀποκαλεῖ τὸν θ(εὸ)ν λέγων· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργά-
ζεται· αὐτὸς δὲ τοῦτο λέγων αὐτοῦ ἴδιον πατέρα τὸν θ(εὸ)ν πρὸς
φωνὴν τινὰς καὶ ἀρχὴν θ(εο)ῦ θεωρίαν κειμένως καὶ τὴν πρὸς τὸν
ἀρπάζειν ζήτημα φασὶν αὐτοῦ· ὁ πατὴρ ὁ αὐτὸς φησὶ
προλαβόν, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ τοῦτο εἶναι λόγον τὸ ἐξουσίᾳ π(ατ)ρ(ό)ς.
τοῦ τοσοῦ ἔχει τὸν τῶν ἰουδαίων τῆς ἐπινοίας τοῦ χ(ριστο)ῦ
τῆς οὐ ἐπιπλήξαι· τὸ δὲ ὅσφαλ... τῆς ὀρθότητος καὶ
τῆς ἀληθείας ... διαμαρτάνει· ὅτι πατέρα ἴδιον
λέγων τὸν θ(εὸ)ν· ἴσον ἑαυτὸν ἐποίει τῷ γεννήτορι· ἀλλ' οὐ-
δὲ αὐτὸς ὁ π(ατ)ήρ, καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας πρόσωπον τῆς ... χων αἰεὶ
καὶ δοκοῦντες τῆς προνοίας αὐτοῦ χαρακτῆρα· διὰ τοῦτο
καὶ καταφρονοῦντες διαλαμβάνειν τῆς τῶν ἰουδαίων ἐπινοίας
ἐπιλαμβάνεται· οὐδὲ τὸν ... φαίνεται καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ὑ-
π... βεβαιοῖ διὰ τὸ λέγειν ἐφεξῆς· ὡς γὰρ ὁ
π(ατ)ὴρ ποιεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ἴδιον ἄρα π(ατέ)ρα
τὸν θ(εὸ)ν ἐπίσταται· καὶ ἴσος ἐστὶν αὐτῷ, φωνὴν ἔχων διὰ πάν-
των ὁμοίων· ὁ δὲ τοιοῦτος υἱὸς, πῶς οὐ ... καὶ ποιήματα:

ἄλλο: ὥσπερ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς
οὓς θέλει ζωοποιεῖ· ποῖ ... δραστικῇ καὶ ...
χειρουργεῖ ὁ λόγος· ... καὶ πρὸς τοῦτον ... τοῦ
... φωνεῖ· πῶς ... τοὺς νεκροὺς ὁ π(ατ)ὴρ ...
ζωῆς τῆς ἐξ ... μετέχων, ... ὑπάρχων καὶ φύσει ζωή.

ἀλλ' οἶμαι πάντως αὐτὸν εἶναι δι' ὅσων τὴν ζωήν. οὕτω τεθεά-
σασθαι ζωογονοῦντα τοὺς νεκροὺς αὐτὸν μεμαθήκαμεν. εἰ γὰρ
ἐπιδεὴς πατὴρ, ὥστε καὶ ὁ υἱὸς ζωογονεῖ τοὺς νεκρούς. ζωὴ πάντως
ἐν ἑαυτῷ κατὰ φύσιν ἐστίν. ὁ δὲ ὥστε ἔχων αὐτὴν ἀπαραλλάκτως πρὸς
τὸν πατέρα, πῶς αὐτὸν ἀγέννητος. ὅπερ οὐ τοῦτό ἐστιν ὁ πατήρ· ἀλλὰ
μὴν οὐ τοῦτο. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωή. ἐκεῖνο ἄρα τοίνυν ὁ υἱὸς
ὅπερ ἐστὶ καὶ ὑπάρχων ὁ πατήρ. ἄλλο:

Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν κρίσιν δέδωκε
τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα.
θεὸς κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πατὴρ ὁμολογουμένως. οὐδὲ υἱὸς κατὰ τὴν τῶν
ἑτεροδοξούντων μανίαν κτίσμα μᾶλλον ὑπάρχων καὶ ποίημα, θεὸς
εἶναι κατὰ φύσιν οὐ δύναται. πῶς οὖν ἰσοτιμίας αὐτῷ ἰσοσταθμί
καὶ ἰσορρόπῳ τιμῇ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ποίημα θεραπεύωμεν καὶ
αἰσχύνης ἀπαλλάξωμεν. ἢ πῶς τιμῶν αὐτὸς ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν δεομένῳ ἐ-
πιτάττει. κηρύττει δὲ ὡς πατὴρ λαμβάνειν τὴν ἴσην ἀξίαν τὸν κτί-
σαντα καὶ τὸ κτίσμα κοινῶς ἔπαθεν. καὶ τὸ δοῦλον πρὸς κοινω-
νοὺς καὶ αὐτὸν μόνῳ πρέποντος. ἀλλ' ἔοικε φαίνεσθαι τὴν τῶν
αὐτὸ τὸ τοιοῦτον τὴν ἴσην πρέπουσαν τιμὴν ἀληθὴν οἱ κατὰ
θεὸν καὶ πατέρα. εἰ τοιγαροῦν δεῖ ὥστε τιμᾶσθαι τὸν υἱὸν ὡς πατέρα
κοινῇ καὶ αὐτόν. οὐ τοίνυν ἄρα κατὰ φύσιν οὐκ ἔστι θεός. καὶ τῆς οὐσίας
τῆς ἐκείνου παρὰ ἀληθῶς καὶ γνήσιον. εἰ δὲ πῶς αὐτὸν χαρι-
τογραφεῖ τὸ ὥστε ἔχειν φύσει υἱός. ἢ τούτου παρὰ δοθήσεται με-
τοχὴ τὴν ἐξουσίαν ἐστὶ ὁμοίως ζῶντα πατέρα. ἄλλο:

Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτω καὶ τῷ υἱῷ δέδωκεν

ζωὴν ἔχον καθ' ἑαυτό· ὁ οὕτως ἔχει τὴν ζωὴν ὁ νοῦς καθ' ἑαυτόν.
ὥσπερ ἔχει καὶ ὁ πῦρ· οὐσιωδῶς ἄρα καὶ ἅμα [illegible]· οὐσιώ-
δης γὰρ ἡ ζωὴ τῷ πυρί· [illegible] αὐτοζωὴ καὶ φύσει ἐστὶν ὁ πῦρ.
μὴ γὰρ δὴ [illegible] βάλλοντες [illegible] ὁ νοῦς [illegible]
γων ἑαυτὸν [illegible] τὴν ζωὴν· ὁμοίως γὰρ [illegible] καὶ [illegible]
πυρὸς προϊοῦσα [illegible]· ὥσπερ ἔχει τὸ πῦρ [illegible]-
μὸν καθ' ἑαυτό, οὕτω [illegible] ἔχει καθ' ἑαυτόν· καὶ
οὐδ' [illegible] λαμβάνοντες [illegible]-
[illegible] τοῖς [illegible]
τοσούτοις [illegible] πρὸς τὸ
[illegible] φορᾷ.
[illegible] ὁ νοῦς οὕτως καθ' ἑαυτὸν τὴν ζωὴν ὥσπερ ἔχει καὶ ὁ
πῦρ· καὶ τοῦτο [illegible] ἀπαραλλάκτως, ὅπερ [illegible]·
[illegible] οὐκ ἔχοντες οὕτω τοῦ [illegible]·

ἄλλο:

Ἐὰν ἡ μὲν ἐπιστήμη περὶ ἑαυτόν, ἡ ἐπιστήμη [illegible] οὐκ ἔστιν [illegible]-
σις· δῆλος ἐστὶν ὁ ἐπιστήμων περὶ αὐτοῦ· καὶ οἶδεν ὅτι ἀληθής
ἐστιν ἡ ἐπιστήμη [illegible] περὶ [illegible]· [illegible]-
[illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible] τὴν ἀλήθειαν· [illegible]-
[illegible] τὴν ἐπιστήμην λαμβάνων· [illegible]
[illegible] ὁ μακάριος [illegible] περὶ τοῦ [illegible]·
[illegible] ἀληθῶς [illegible]· [illegible]-
[illegible] φησὶν ὁ νοῦς· [illegible] τὴν ἐπιστήμην [illegible]
λαμβάνοντα· δῆλον δὲ [illegible] ἐπιστήμην [illegible]-
τόν· [illegible] οὗτος ἐστὶν ὁ [illegible] φαίνεται [illegible]·

καὶ δῆλον ὅτι ὁ παῦλος περὶ φησὶ τοῦ πρς. ἰωάννην μὲν λέγον-
τα. ἐφ᾽ οὗ ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ᾽ αὐτόν.
οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ὅτι καὶ ἄνωθεν ἐκ τοῦ
πρς [illegible] φωνὴ λέγοντος. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς
ἐν ᾧ εὐδόκησα. τοῦ θεοῦ τοίνυν καὶ πρὸς υἱὸν ἀποκαλοῦν-
τος αὐτὸν καὶ ἀληθοῦ [illegible] τὴν [illegible] ἐπ᾽ αὐτῷ τὴν μαρτυ-
ρίαν. πῶς ὁ ποιητὴς λέγων αὐτὸν καὶ οὐ διαρρήδην τὴν τοῦ
παύλου [illegible] ἀποκαλούμενος γνωστ. τὴν ἔχει περὶ
τοῦ ἰησοῦ [illegible]. ὁ δὲ τοιοῦτος [illegible] φαίνεται
σωφρονῶν :: ἄλλος

Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου. τὰ γὰρ ἔργα ἃ
ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ
ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. ἐκ
τοῦ δύνασθαι μαρτυρεῖν περὶ αὐτοῦ [illegible]
τὴν [illegible] φωνήν. [illegible]. [illegible] τὸ ἂν
[illegible] ἐν τῷ μαρτυρεῖν οὐκ ἔχοντος [illegible]. ἐπεὶ [illegible]
[illegible] εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. καὶ
τοῦτο ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ θεοῦ. [illegible] παρὰ τοῖς αὐτο-
ῖς ἰουδαίοις ἐν τῷ [illegible] καὶ αὐτός. καὶ [illegible]-
[illegible] εἰς ἀγάπην. [illegible] τὴν διὰ [illegible]
τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπόδειξιν [illegible] φησιν. ὅτι [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]. [illegible] ἐν τοῖς ἔργοις [illegible]-
[illegible] ἀξιοπιστότερον εἶναι [illegible] φησιν αὐτὸς ὅτι [illegible]
τοῦ πρς [illegible] καὶ [illegible]. ὡς [illegible] ἐργάζεσθαι

τὸ ταῦτα ὅσα κοινῶ πρέπει θεῷ· ὁ γὰρ τοῦ οὕτως ὑπερφυοῦς ὡς πρὸς τὸν γεννήσαντα αὐτόν· ὅλων οὐ φαίνεται ταῦτα ἰσχύων ὅσα καὶ ὁ πατήρ· ταῖς γὰρ κοινωνίαις θεοῦ καὶ θεοῦ κατ' ἀγαθοῦ οὕτω ποσότης· καὶ μὴ ποσότητα λέγοντες βλασφημοῦσιν αὐτοῦ βουλῇ καὶ δυνάμει :: ἄλλο:

Ἐπιγέγραπται τῷ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ ἐκλαμβάνεται τοῦ. ἐὰν υἱὸς λέγηται τῷ τῷ ὀνόματι τοῦ μόνου εἰκόνος χαρακτῆρα. ταῖς δὲ ἐγκλήσεσι τῷ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς ὁ υἱός· ὡς θεὸς ἀληθινός· ὡς φῶς· ὡς ζωή· ὡς πάντα κρατῶν· ὡς φῶς ζωογονοῦν τοὺς νεκροὺς δυνάμενος· ταῦτα γάρ ἐστιν ὁ πατήρ· ἀλλὰ ταῦτα εἰσὶν ἀληθῶς καὶ φύσει ὁ υἱός· ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς τῶν θεωνυμιῶν κοινωνίας [illegible] δεδόξασται· ὁ δὲ τοιοῦτον καὶ φύσει ὅπερ αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ δεχομένου τοῦ εἶναι πατρὸς· ταῖς αὐταῖς ἐγκλήσεσιν οὐ μετέχοντες οὕτω τοῦ γεννήσαντος αὐτόν :: ἄλλο:

Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ· ἐπειδὴ θεοῦ φησὶν πατρὸς τοῦ πατρὸς ὁ υἱός· ἢ καὶ τὸν τῆς [illegible] τε καὶ ζωοθεοποιήσεως λόγον· ἐκεῖνον δὲ ἐνδείκνυται καὶ φησὶ διὰ τὸ δι' αὐτοῦ λαβεῖν· καὶ γὰρ τοῦ τοιοῦτος μετέχει θεότητι· [illegible] κατὰ πατρὸς εἰς [illegible] τὸ ἐξ αὐτοῦ [illegible] καὶ ἀποκαθαρμὸν [illegible]· [illegible] ἐπὶ τὸν μετέχοντα διὰ [illegible]· [illegible] φησὶν οὐ ζωῆς μέτοχος κατὰ πατρὸς [illegible] γενόμενος· [illegible]

τῆς τοῦ πατρὸς γεννήτορος φωνῆς διαβαινούσης εἰς αὐτόν· ἀ-
λλὰ καὶ υἱοῦ ὄντα καὶ οὐσιωδῶς ἐξ αὐτοῦ προελθόντα· γεν-
νήτης δὲ τοῦ πατρὸς τὸ ζῆν. τοῦ τοιούτου ὑπάρχει καὶ ὁ υἱὸς διὰ
τὸν πατέρα· ζῶν γὰρ δὴ καὶ ἀμήχανον μὴ οὐχὶ πάντως ζῆν τὸ
αὐτοζωὴ τοῦ πατρός· ὅπερ ἐστὶν ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ γεννήτορος
αὐτοῦ ὁ υἱός· ὥσπερ οὖν ἐπείπερ αὐτοζωός ἐστιν ὁ πατήρ· ζῶν
ἐστὶ καὶ αὐτός· οὕτω τῆς φωνῆς ὁμολογοῦντος ἀποστόλων
τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως· ἐπείπερ ἐστὶν ἀγαθὸς ὁ πατήρ·
ἀγαθὸς ἔσται καὶ αὐτός· καὶ ἐπείπερ αὐτὸς τοῦ ἀγαθοῦ
ἀγαθός ἐσται δὲ καὶ ὁ ποιητής, ἢ κτίστης, ἢ προσηγορίας: ἄλλοι

Ὅταν λέγῃ ὁ κύριος· οὐδεὶς οἶδεν τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα, εἰ μὴ
ὁ υἱός, καὶ τὸν πατέρα οὐ νοεῖ· ὁ ἐρμηνευτὴς τοῦ λόγου
ἀναμφιβόλως ὄντα τοῦ πατρὸς εἰκόνα τοῦ υἱοῦ· ἐγὼ γὰρ
αὐτοῦ εἰμι γινώσκω πάντως καὶ τὸν πατέρα· τὴν ὑπόστασιν
ὡς ἀναγκαίως πάντως τοῦ υἱοῦ εἶναι ποιοῦν. ὁμοίως δὲ
ὑπάρχει τὸ φῶς ἐκεῖνος· οὐδεμίαν τοῦ χαρακτῆρος μεταλαμ-
βανούσης παραλλαγῆς ἐν ἑαυτῷ τῆς ὁμολογοῦντος ἀπαρα-
λλάκτου· πῶς αὐτὸν γινώσκει ὁ υἱός, ὑπάρχοντος ὅλου τοῦ
πατρός:
ἄλλο εἰς αὐτό:

Ὡς πρὸς τὸ πῶς ἔχοντα τῶν ὀνομάτων εἰκόνα νοεῖται καὶ ἀπα-
ράλλακτος κατὰ πάντα· ὥσπερ οὖν καὶ τὸ αὐτό. διὰ τῆς φύσεως
πάντως καὶ τοῦ ἑτέρου τὸν ἀδιάχωρον καὶ καταστημένον κα-
θόλου πρὸς ὅπερ ἐστὶ τῷ χρόνῳ. οὐ τεμνόμενον ἐκ πολλῶν.
οὐδὲ νοητὸν ἀνώνυμον· δεξιοῦ ὄντος ὡς πρὸς ἀριστεροῦ.

οὕτω καὶ υἱὸν ὡς πρὸς πατέρα· ἡ κοινὴ ὁ ποιήματα λέγει τὸν υἱόν. οὐκ ἀκολούθως αὐτὸν αἰτιᾶσθαι λέγεται πατρί· ὁ δὲ υἱὸν ὁμολογῶν, οὐ διότι καὶ πατέρα ἔχει· ποιήματος γὰρ ὁ ποιητής ἐστι, δι' ὃν ἐστι πατήρ· κτίστης δὲ μᾶλλον καὶ δημιουργὸς ἤπερ σῶν ἀληθῶς βουλόμεθα τὸν θεὸν εἶναι πατέρα υἱοῦ καὶ φύσιν ὁμολογοῦμεν τὸν ἐξ αὐτοῦ ὁ ποιήματα καὶ ποιητὰς καὶ τοῦτο αἱ παντελῶς ἰουδαίων ἀκουόμεθα περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκεῖνοι τε καὶ τὸν πατέρα οὐκ οἴδατε· ἄλλο::

Αἱ ἐπειδὴ τοίνυν φασὶν οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν· ἀπεκρίνατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν::

Ὅτι τὸν ἐκ θεοῦ φασὶ περὶ αὐτὸν υἱὸν οἱ καταπαίζοντες τῶν αἱρετικῶν λέγοντες κατὰ ποίημα τὸν ἐξ οὐσίας ἐστίν· καὶ οἱ τῆς ἐκπονοῦντες ποιοῦσι καὶ προστιθέασι τὰ διαλέγεσθαι· ἀλλ' ὥσπερ εἷς ἐστι τὸν θεὸν καὶ πατέρα ὁ υἱός· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον καὶ ἥκω· πῶς οὖν ἀγέννητος· πῶς δὲ ὅλως ἐκ τῆς θεότητος ἀγέννητος φύσει ἐκφυλοῦντι καὶ ἀμφότεροι ὡς πρὸς ἑαυτὸν ἀπελέξατο· οὐδὲ τῆς γεννήσεως ἀσχημονοῦντος τοῦ τὸ παντὸς· αὐτὸς γὰρ ἐξαίνου· καὶ θεὸς ἐκ θεοῦ· ἡ κοινὴ οὐσία γὰρ θεοῦ ἐκ θεοῦ παρ' ἀληθείας τὸν υἱὸν ὁμολογεῖν· ἵνα μὴ φαίνηται τοῖς ἐναντίοις κτίσματα τῶν λεγόντων ὁ πατήρ· ἀπεστάλη δὲ

244

περὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ υἱός· [illegible] σωματ-
[illegible] ἀλλ᾽ ὡς [illegible]
[illegible] ὁ ἐξ αὐτοῦ φωτισμός:: ἄλλο:
Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, πάντων μείζων ἐστί· καὶ οὐδεὶς
δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου· ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου
ἕν ἐσμεν· ὁ πάντων μείζων ἐστὶν ὁ πατήρ, θεοπρεπῶς δηλονό-
τι [illegible] ἔχων ὥσπερ τὰ ποιήματα, καὶ ἔξω πάντων
καὶ ἐπὶ πάντα ἐστίν· ὁ δὲ υἱὸς ἔχων φυσικῶς τὸ καὶ ἀξίωμα-
τος ἕν ἐστιν ὡς πρὸς τὸν υἱόν· ἤγουν [illegible] ἐστὶ γεννήτωρ· ὅτι ὡς
γεννήτωρ πατὴρ καὶ τοῦ υἱοῦ αἴτιος· ἢ [illegible] ὡς
ποίημα λογισθήσονται· ὁ μείζων πάντων μου πατήρ· μείζων
δὲ [illegible] ὡς [illegible] τὰ ποιήματα:: ἄλλο:
Πολλὰ μεγάλα ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον
ἔργον αὐτῶν λιθάζετέ με· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰου-
δαῖοι· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ βλασ-
φημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν θεόν· [illegible]
[illegible] καὶ φαινόμενος· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν·
ἀγνοοῦντες οἱ ἰουδαῖοι, μὴ νοοῦντες [illegible]
ἐστί· μόνον δὲ [illegible] βλέποντες· ἤτοι καταλέ-
γειν αὐτὸν [illegible] καὶ ἐκ [illegible] βλασφη-
μίαν [illegible] λιθάζοντες· [illegible] φησὶ
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· [illegible] τοῦτο·
μόνον νοοῦντες ὀρθῶς· [illegible]
[illegible] ἰουδαῖοι [illegible] ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ

ἐν ἑαυτῷ· ὥσπερ ἐξ αἰχμαλώτου λόγου ... πρὸς τὸ ἴσον
θεότητος ἀναβαίνειν ἀξίωμα διαβεβαιούμενος· πῶς γὰρ
οὐκ ἐν ὑπάρχοι πρὸς τὴν φύσιν θεοῦ ὁ μὴ τοῦτο ὑπάρχων· ὑπο-
... ψεύδεται, καὶ φύσει ἄρα καὶ αὐτὸς ὑπάρχων θεὸς· ἐν
εἶ πρὸς τὸν πατέρα· ὁ δὲ τοιοῦτος πῶς εἶναι γένοιτο ἂν ἐπι-
... ::   ἄλλο:
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑ-
μῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε· εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς πρὸς οὓς
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν
ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι
βλασφημεῖς ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι· ὁρᾶτε ὅπως ἑαυτὸν
ἀντιδιαστέλλει τοῖς κατὰ χάριν θεοῖς· ὡς αὐτὸς ἀληθῶς
καὶ φύσει ὑπάρχων· ὅπερ εἰ μὴ ἦν ... πρόσ-
... · πῶς οὖν ... τὸ ... οὐ τοῦ θεοῦ, καὶ
οὐχὶ καὶ πάντως τὸ ἴσον τόλμημα διαφεύγει· ... αὐτοῦ
... φύσει ... καὶ ... φύσει ::   ἄλλο:
Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις μου πιστεύετε· ἵνα γνῶτε καὶ πι-
στεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν τῷ πατρί· ὅτι τὰ ... -
αν τῆς οὐσίας ... διαφορὰν ... καὶ
... · ... φύσει ... ·
... αὐτοῦ ... ἀποβαλεῖν ... πιστεύειν
... ἐμοὶ ... ἀρχῆς ...
καὶ ἀξιολογώτατα πρὸς τὸ δύνασθαι ... ὅτι ...

ἐπειδὴ αὐτοῦ προηγήσατο· ὅτι δὲ τὴν ἐνέργειαν ἴσος ἐστὶ τῷ πατρί, τοῖς αὐτοῖς ἐν ᾗ διαστέλλων καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ· καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν καὶ δύναμιν ἐκείνῳ περικέκτηται· πῶς αὐτὸ γνῶναι τὸ πρὸς αὐτὸν ἰσοσθενές· μᾶλλον δὲ πῶς οὐχὶ καὶ τοῦτο προσαγόμενος καὶ ἄλλο πρὸς διαφέρειν ὁτιοῦν κατὰ ἀπηρτημένος· ἔχων τὸ ὅλον τὸν γεννήσαντα ἐν ἑαυτῷ τὸ ἰδίωμα φυσικῶς ὡς εἶναι μὲν αὐτὸν ἐν τῷ πατρί· ἔχοντα ὅμως ἐν ἑαυτῷ τὸν πατέρα· ὅταν τίς ὁ τολμῶν ποίημα λέγειν τὸν πατρὸς τὴν δύναμιν· καὶ οὐχὶ τελείως εἰς αὐτὸν ἀναβαίνει τὸν πατέρα::

ἄλλο:

Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. ὁ ποίημα καὶ κτίσμα καλῶν τὸν υἱὸν ὑπάρχειν, ὁ υἱὸς ἀνάστασίς ἐστι καὶ ζωή. μὴ ζωοποιοῦντος ὡς ὁ πατήρ· εἰ δὲ τὸ πλέον δεῖ αὐτῷ παρὰ τὰ ποιήματα· οὐδὲ τῶν ποιημάτων τοῦτο ὅτι ἴσμεν ἀποκαθαίρει καὶ τὸν τῆς φύσεως λόγον· καὶ διὰ τὸ εἶναι ζωὴ, τῷ αὐτῷ ἔνι ποίημα ὁ υἱὸς ζωὴ καὶ αὐτὸς κατὰ φύσιν ὑπάρχων· ὡς πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ ὁ γεννήσας αὐτόν. ζωὴ δὲ ὅλως τῶν ποιημάτων οὐδέν ἐστι· ζωῆς δὲ μᾶλλον δεῖται παρὰ τοῦ ζῶντος θεοῦ μετέχειν· εἴπερ καὶ τὸ θεῷ ζῆν καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐσμὲν ὡς ὁ παῦλος φησίν::

ἄλλο:

Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. εἰ τὸ αὐτὴν ἔχει τὴν ὁμοίωσιν ὁ υἱὸς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ὡς ἀναγ- [illegible] [illegible]

δύναται. βλέπεις ὁ ποίημα λέγων αὐτὸν ἀπολογούμενος. ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸν τὸν ποιήσαντα δι' ὧν αὐτὸ τὸν πατέρα· εἶναι γὰρ ἀναγκαῖον τοῦ-
τον καὶ τὸν υἱὸν ὁποῖος πατὴρ τοῦτο ἔχει καὶ φύσιν ὁ πατήρ. εἰ οὐδὲ
δὲ οὐ ποίημα ὁ πατήρ· οὐκ ἄρα ἐστὶ ποίημα ὁ υἱός. ἀΐδιος
δὲ μᾶλλον ὡς πατὴρ καὶ ὁ γεννήτωρ αὐτοῦ. οὕτω γὰρ οὕτως ἔχει
καὶ τὸ εἶναι καὶ ἀληθῶς υἱός. καὶ ἐν αὐτῷ τὸν πατέρα θεωρεῖ-
σθαι: ἄλλο:

Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι. εἰ πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ τοῦ-
τα ἐστὶ καὶ τοῦ υἱοῦ· πρόδηλον δὲ ὅτι τοῖς φυσικοῖς τοῦ γεν-
νήτορος ἀξιώμασιν ἐνδιαβεβαιοῦται. πρόσεστι δὲ τῷ πατρὶ καὶ
τὸ ἀεὶ θεοπρεπῶς ἀγαθὸν καὶ τὸ εἶναι ἀϊδίως ἔχει τοῦ-
το καὶ ὁ υἱός. εἰ γὰρ οὐ πεποιημένος. ἀλλὰ τῶν ἐνδιάγχω καὶ
τοῦ πατρὸς καὶ ἐν πατρὶ θεῖος ὢν λόγος. ἀεί γε τοῦτο καὶ ἀΐδιος
ἔχων τοῦ τῆς γεννήσεως τρόπου: ἄλλο:

Ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι
τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεί-
αν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ
ἐξῆλθες. ἀξιολογωτάτην λίαν τὴν τῶν φίλων ἀπόδειξιν
σφραγῖδα καὶ μαρτυρίαν δίδωσι τεθεῖσθαι φανερώτατα. πεπι-
στεύκασι τε ἤδη καὶ καταλαβόντες. ὅτι πατρὸς ... τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς ἐξελήλυθεν ὁ υἱός. τοῦτο γὰρ οἶμαι σημαίνει
καὶ οὐ χρεία ... τὸ ἐξελθεῖν ἐκ πατρός. ἐν τελείῳ δὲ ὅμως

πάθη αὐτοῖς τὸ πεσεῖν συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ
ἀφορμῆς τῆς ζωῆς αὐτοὺς δέδωκε φθόνος· νενικηκόσι δαί-
μοσιν ὅτι οἱ δαίμονες πάντα καὶ οὐ χαίρει ἐχθρὸς γὰρ τῆς σωτηρίας
τῆς αὐτῶν πεσόντων· ὅτι ἀπὸ τῶν ἐξ ἴσης τῶν ἰδίων τὰς
πάντα τὸν νοῦν· διατελοῦσι αἰσθανόμενοι ὅτι ὑπὲρ οὕτως ἔγ-
γραφα καὶ πρὸς ἀφανείς· διότι οὕτως ἤδη τέλειος
ἀγνοεῖ ὅπερ τὸν ἑαυτοῦ· διὸ δὴ καὶ δεῖ εἶναι πεσόντος αὐτοῦ
διαπεφευγέναι τὰ δίκτυα τοῦ πρὸς ἔχοντα τὰ ἔνδον φρονοῦ-
ντα ἐντός· ἀλλὰ πῶς ἔσται γνωστὸν ὅτι τοῖς τῆς διοικητικῆς ἤδη-
μένον ἀνελπίστων καὶ μείζονα ἔχων τὸ πάντα ἐλπίδα. ἀλλ
ὡς καὶ κεφάλαιον λέγει ἰσχυρόν· πάντα ὁ ... ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστίν :· ἄλλο:

αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή· ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀλη-
θινὸν θεόν· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰν̄ χν̄· ὁ τοῖς πολλοὺς νομίζουσι θεοὺς
τοὺς ἐθνικοὺς διὰ τὸ διαστηριζόμενος μόνος ἐστὶ θεὸς ἀληθινὸς ὁ πατήρ.
συνημμένως δηλαδὴ καὶ τὴν τελειότητα τῆς φύσεως τοῦ υἱοῦ
σημαίνεται οἱ ποιήματα λέγοντες αὐτόν· ἀλλὰ καὶ ...
ἐπιτηδεύειν βασιλεύειν· γνωστὸν εἶναι φαίνονται τὸν
πρόσωποι καὶ ἀληθινὸν εἶναι θεὸν καὶ τοὺς γνωρίζοντας αὐτόν :· ἄλλο:

Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλὰ ποῖον ὄνομα τοῦ πρὸς
φησιν ὁ πατήρ· ὅτι δὴ καὶ φανερῶς κηρύττεται τοῖς αὐτοῖς διδάσκ-
ονται· ἀλλὰ ἔστιν ἄλλο· ὅτι ... τοῖς αὐτοῖς ἐπίστευσα.
τὸ δὲ ἄρα τῶν προφητῶν εἰρηκότων· ... χαρίζει καὶ ὅτι τοῦ
τὸν υἱὸν ἔχων δεσπότην· τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις τοῦ ἐπιστάσεως

χρόνοις· διὰ τοῦτο τὸ πλέον διὰ Χριστοῦ· ἀϊδίως δημιουργικὸν
φησὶν καὶ τὸ δὲ πάντας κόσμους. πολλὰ τὰ καὶ φιλοτεχνή-
ματα καταγγέλλων διὰ τεχνήματα· καὶ ὁ πρῶτος ὁ μακά-
ριος Μωϋσῆς τὸ περὶ τῆς κοσμοποιΐας συνθεὶς βιβλίον
ὅμως καὶ αὐτὸν καὶ ποιητὴν αὐτὸν διαφέρει λέγων· ἐν ἀρχῇ ἐ-
ποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ποῖον οὖν ὄνομα προ-
φωνεῖσθαι φησὶν ὁ πατήρ· τὸ δημιουργοῦ ἢ τὸ πατρός· εἰ μὲν δὴ
γὰρ προτιθέμεθα ὡς διὰ υἱοῦ ζωοποιοῦντος δημιουργοῦ [illegible]
εἶναι πατρός· καὶ ἔγνωσαν [illegible] καὶ ὁ ποῖος ὁ πατὴρ ἀπὸ τῆς
φύσεως ὁμολογοῦντες τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸ τοῦ γεννήσαντος καθάπερ
χαρακτηριζόμενος· καὶ ἀπὸ τῆς εἰκόνος [illegible] τὸν ἀρχέ-
τυπον βλέποντες· διὰ τοῦτο [illegible] ἀρα εἰς τὸ διὰ τοῦτον
καταπαυόμενον· ὁ ποίημα εἶναι ὁ υἱὸς οὐ καὶ ἐξ αὐτοῦ
νοεῖ τὸν πατέρα ἀεὶ θεόν· ποίημα γὰρ ὡς πρὸς ποιητήν· υἱὸς δὲ
ὡς πρὸς πατέρα νοεῖται· τοσοῦτον γὰρ ἡ θέσις [illegible] πρὸς τὴν
πατρὸς ἐγγύτερον ἐστίν· ὁ δὲ χρὴ καὶ ἀληθῶς υἱὸς γὰρ καὶ πρά-
γματι πατὴρ νοεῖσθαι θεόν· υἱοῦ [illegible] τὸν ἐξ αὐτοῦ.
οὐδ' αὐτὸς καὶ [illegible] λόγος· γέννημα γὰρ εἶναι
καὶ οὐ ποίημα πιστεύομεν· [illegible] πάντως [illegible]
τὴν τοῦ γεννήσαντος [illegible] καὶ [illegible] ἀληθῶς [illegible]·
φανερὸν [illegible] τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ ::   ἄλλο:
Ὁ σωτὴρ [illegible] φησὶν πρὸς τὴν [illegible] καὶ τὸ [illegible]
[illegible] ἅπαν· [illegible] πρὸς τὸν πατέρα.
[illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible]· διὰ-

βαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν· θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.
δεῖ δὴ πάλιν καὶ νῦν ἐπιστῆσαι τοῖς λεγομένοις τὸν νοῦν.
ὁ τοῦ πατρὸς ἐστὶ κατὰ ἀγέννητον υἱὸς ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς ἀναγκαίως φανθεὶς
λόγος· καὶ οὐχὶ κτίσμα κατὰ τὴν τῶν αἱρετικῶν ἀπόνοιάν τε
ὁμοῦ καὶ ἀπαιδευσίαν. διακολουθῶν δὲ πάλιν τιμῶν καὶ τοῦ-
δε τὸν ἔσχατον τὸ τοῦ ὀνόματος δύναμις δὲ τῆς αὐτῆς σχή-
ματι καὶ πράγματι καταβεβλημένως ὁ θεὸς λόγος· ἵνα διασώσῃ
τὸ αὐτοῦ· ἀλλὰ δὴ λέγεται τοῦτο γέγονε ὁ πατὴρ ἡμῶν καὶ φύσει
ἐστίν· καταβαίνων δὲ εἰς αὐτὸν τὰ τῆς αὐτῆς σχέσεως ἴδια. τὰ
δὲ οἰκεῖα πάλιν αὐτὸς διὰ τὸ δι᾽ ἄλλων τιμῆς· καὶ ὅλως δὲ τὴν αὐ-
τὴν φύσει προσθεὶς κατὰ ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ· ἐν τῇ ἀρχῇ
κατεπιτιθεὶς τῆς δόξης διὰ τὴν ἐν ἀνθρώπῳ παράβασιν.
διαφυλάξας τὸν [illegible] καὶ ἀναλαβὼν τιμῆς τὸ ἑ-
αυτῷ· καὶ πάλιν [illegible] ἑαυτοῦ κατὰ [illegible] δὲ τὰ τιμή-
ματα αὐτοῖς· [illegible] δὲ τὰ ἑαυτοῦ· οἷα αὐτοῦ
κατὰ φύσιν κινεῖ· αὐτὸς δὲ τὸ παρὰ φύσιν διὰ φιλανθρωπίαν κατα-
δραμεῖν γέγονεν αὐτοῖς· δοῦλοι θεοῦ καὶ φύσει τιμῆς ὡς ποιήμα-
τα· δοῦλος ἐχρημάτισεν καὶ αὐτὸς δὲ τὸ παρὰ φύσιν ἐκ χρόνου
ὅτε γέγονεν αὐτοῖς· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον· θεοῦ κατ᾽ οἰκονομίαν αὐτὸς
θεοὶ καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ παρὰ φύσιν ἀναβαίνοντες διὰ τὴν χάριν.
αὐτοῦ γὰρ υἱὸς κατὰ φύσιν αὐτός· υἱοὶ καὶ ἡμεῖς κατὰ θέσιν· ὡς
δὲ ἀδελφὸς τὴν πρὸς αὐτὸν μιμησάμενοι· οὐ κοινὸς ὁ πατὴρ
ἡμῶν καὶ θεὸν θεοῦ καὶ υἱοί· τοῦτο πάλιν καὶ αὐτὸς ἐστὶ καὶ
ἀγέννητον ὡς τοῦ καὶ θεὸν [illegible]· ὁ δὲ ἀγέννητος

υἱὸς ὑπάρχων καὶ θεός· πῶς οὖν ἤγγελλες οὐδαμοῦ τὴν παρα-
δεχομένης τὸ κινεῖσθαι τῆς θεοῦ οὐσίας· ἄλλο:

Ὅσπερ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς φησὶ πρὸ τοῦ πάθους· ἐθεώρουν
[illegible]· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς καὶ τοῦτο εἰπών· ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λά-
βετε πνεῦμα ἅγιον· δημιουργικὸν κατὰ φύσιν τὸ πνεῦμά ἐστι
καὶ ὁ ψαλμῳδὸς πρὸς θεόν φησι πρὸς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην θεὸν
καὶ πατέρα· ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνα-
καινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ὅτε τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον καὶ δημιουργεῖ καὶ ἀνακαινίζει [illegible] ἔχ-
ει τὴν φύσιν· πῶς οὖν ἐν κτίσμασι, ἢ πῶς οὖν κτίσμα νοεῖται καὶ
φθανόμενος· ὁ τὸ κτίζειν ἔχον τῆς χορηγίας:: ἄλλο:

Θαυμαστὸς ὁ μακάριος μαθητὴς ἀπαγγέλλων [illegible]
ποσόλων [illegible]
[illegible] ὀλίγον [illegible] φησίν· ἐὰν μὴ [illegible]
τὴν χάριν [illegible] οὐκ ἀποστελῶ·
Ἐπειδὴ δὲ [illegible] καὶ αὐτοῦ ἀπο[illegible]· καὶ [illegible]
χάριν [illegible] προσεῖπεν
[illegible] πρὸς αὐτούς· ὁ
[illegible] καὶ τοῦτο εἰπών· οὐ [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible] χάριν [illegible]
[illegible]· ὡς [illegible] καὶ [illegible] περὶ τοῦ
[illegible]· ἐὰν [illegible] καὶ [illegible] καὶ θεός· πῶς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

καὶ οὐ θεὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ κύριος καὶ θεός· οὐ καταγι-
νώσκεται· ἀλλὰ τῆς θείας οὐσίας ἐφήρμοσται μόνῃ::

ἄλλο εἰς τὸ αὐτό:

Ἐπίστευσε μὲν ἄνθρωπον ἐστὶν ὁ υἱός· οὕτω δὲ ἔχουσι καὶ εἰ ἐκδύσω, φησὶ
ὁ θωμᾶς· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου· καὶ τὸ αὐτῆς διαφημίσαι ἀξίω-
μα διαπέφευγεν· ὡς ἔξω καὶ πιστεύματα ταῦτα κατάθεσιν τί
καλὸν καὶ ἀγαθὸν τί καὶ εἰκὸς τῶν ἁγίων τιμῶν τοῦ τε λέ-
γειν τιμᾶς· ὅτι αὐτὰς εἶπεν περὶ ἀδόξοις θαυμάζων·
ἀλλ᾽ οὖν καὶ αὐτῆς ὕπνον ἔχων τοὺς τῶν καταλαμβανόντων τὴν
τοιαύτην φωνὴν ὡς μόνῳ πρέπουσαν τῷ θεῷ· μακαρίζει
εἶναι φάσκων τὸν διατρίψαντα τὸν μαθητήν· ἀληθέ-
στατα αὐτὸν ἀποκαλεῖ κύριον· ὁ δὲ τοῦτο ὑπάρχων φύ-
σει καὶ θεὸν κεκλημένος εἶναι ἵνα τίς που ἔσται γνησιότης::

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· λεγέτωσαν τοίνυν οἱ θεομάχοι αἱρετικοὶ ... τως ἀπὸ τῶν ... τῆς αἱρέσεως· ποιήματα λέγοντες τὸν χριστὸν καὶ τὸ λόγος ἐστίν· καὶ οὐκ αὐτὸν ὁμολογοῦντες τὸν θεὸν καὶ πρεσβεύοντες σφόδρα κατηγορήσει αὐτοὺς τῆς ἑαυτῶν ἀβουλίας τοῖς ἐπὶ τοῦτο τοῖς ἀναβλέπουσι τοῖς λογισμοῖς καὶ τί ἐστι τὸ ποιηθέν· τί δὲ τὸ γεννηθέν ... διαφέρουσιν ἀκριβῶς· τὸ μὲν γὰρ ποιηθὲν οὐκ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ ποιοῦντος λαμβάνεται· τὸ δὲ γεννώμενον τὴν τοῦ γεννῶ- ἄλλο:

ντι

τὸ σφόδρα ἀπορουχᾶν· τοῦτο δὲ φαμὲν ὡς ἐπὶ πολλῶν μάλιστα ἐ-
λεγχον ἔχοντες τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ· ὅμως δ' οὖν
ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀληθεστάτην διαφέροντες τὴν ἀκρίβειαν· το-
σαύτης τοίνυν μεταξὺ κειμένης διαφορᾶς· καὶ ὅλως μα-
κρὰν διορίζοντες χώρα ποιήματα καὶ νοῦ· ὃ τοῦ δὴ χωρεῖν
ὁ μακάριος διήγησις τοῖς αὐτοῦ πῶς εἶναι διάκοσμον
ἀληθείας· πολλὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα γίνεσθαι σημαίνουσι·
ἵνα πιστεύωμεν ὅτι ἐξοχῆς· αὐτός ἐστιν ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ
χρημάτων δεσπότης πολυκοιράνων παρὰ τοῦ· ἐπεὶ ἐστὶν γνωστὸς
ὡς ἐν τοῖς ἀληθεστάτοις φασί· ἀλλὰ τοῦτο ὅ φησιν·
διὰ τὴν τῆς γῆς τοῦ κόσμου ἀναφέρει τὴν αἰτίαν τῆς-
τοῦ νοῦ· οὐ γὰρ γίνεται νοεῖσθαι βούλεται τοῦ γὰρ κακὸ
λόγος ἐστί ::

τέλος τοῦ ιβ' · ἀρχὴ τοῦ ιγ' ·

Liber. 13.
τοῦ ιγ' :

Ὅτι δὲ μὲν φύσει τὸ πρῶτον· καὶ ἐν τοῖς ὅλοις τοῦ πρώτου ἀρχαὶ
τῶν αἰσθητῶν χωρὶς γνωστόν ::   πρόλογος ὡς ἐν τοῖς διαλόγοις ::
Ἐπεὶ δὲ τὰ λεγόμενα φησὶ παρὰ τῆς ἄλλης γραφῆς ἐν τοῦ
τὸ πρῶτον τῆς ὅλης αὐτὸ διδάσκων ὅτι τῆς τοῦ πρώτου· καὶ ὁ-
μολογοῦσιν ὁμολογουμένην τὴν τὰ πάντα ὑπὲρ κειμένην φύσιν·
ἔσω καὶ πάντα τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐν τῷ τί· ἐπεὶ δὴ περὶ
τὰ πάντα ἐν τῇ τῆς ἀληθείας ὁ κήρυξ ὁμολογεῖ· τὸ δὴ
λοιπὸν τὸ καὶ ταῦτα πλῆθος εἴπερ εἶναι ἀποδείκνυσθαι-
ου· ὅτι τὸ ἐξ οὗ τελευταῖον πρὸς κάτω πάντα δι-
ακονοῦσιν τὰ περί ::

πρὸς Ἰούλιον χ̅ῦ:·

Διὰ μὲν ὁμιλίας τὰς θείας ἐπιθυμοῦσι γράφειν· χρὴ τοὺς
δὲ τοιούτους εἶναι μαθητάς· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε, οὐδ' οὐ μὴ
συνῆτε φησὶν ὁ λόγος προφητικός· ἐπειδὴ δὲ αἰσθητοῖς καὶ
τοῖς προλέγουσιν οἱ δ' ἐναντίως· ἀναγκαῖον δὴ λοιπὸν ἐπιμέ-
να χωρεῖν· διὰ τὸ ἔξωθεν [illegible] [illegible] ἀπο[illegible]-
[illegible] βλάβος· οὐ χεῖρον ὡς [illegible] τὰ πάντα [illegible]
αὐτοῦ καθάπερ καὶ τὸ πνεῦμα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ φυσικὰς [illegible]-
[illegible] αὐτὰ καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible]-
καὶ αἰσθήσεως ἐξ αὐτοῦ προϊόν· τὰ δὲ τῆς [illegible] ἐνεργείας ἔργα
καὶ ποιήματα δι' ἑαυτοῦ [illegible] [illegible], καὶ ὅλως αὐτοῦ [illegible]-
[illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῖς λόγοις· [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible] καὶ τὸ πνεῦμα [illegible] διὰ τὸ ἐν
αὐτῷ λέγεσθαι καὶ αὐτὸ καθάπερ [illegible]· [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] τὰ [illegible] [illegible]-
[illegible] ὥσπερ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐξ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τὰ ποιήματα· διὰ [illegible] καὶ [illegible] τῶν χρόνων ἐπει-
δὴ ὥσπερ αὐτοῦ [illegible], οὐδὲ τὰ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible]· διὰ [illegible] καὶ διὰ [illegible] [illegible]-
[illegible]· [illegible] διὰ [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] τὰ μὲν [illegible]
ποιήματα διὰ τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] ἔχει· [illegible]
τὸ πνεῦμα [illegible] καὶ [illegible] [illegible]· ὡς ἐξ αὐτοῦ καὶ [illegible]
φυσικὰς [illegible]· ὥσπερ καὶ [illegible] [illegible] τὸ [illegible]·
[illegible] [illegible] [illegible] μὲν τὸ πνεῦμα τὸ ἐξ οὐ [illegible]

ἔχων καὶ φυσικὴν ζωήν. τὰ δὲ ἄψυχα σώματα κατὰ χρησι-
μεύοντα ὡς ἐν σώματι τοῦ καὶ δημιουργοῦ προφανῶς τὸ ἐ-
ξουσιάσματα ::

[illegible] τοῦ ἁγίου :

Ὁ παῦλος· ἡμεῖς ὁ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ θεοῦ λαμβάνομεν· ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· καὶ πάλιν· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου· εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτω καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ τὸ ἐν αὐτῷ:

ἄλλο::

Ἡ μὲν γὰρ ἀποκάλυψις ὅτι διὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ:: ἄλλο:

Εἰ τὸ πνεῦμα τὸ ἀνθρώπου οὐ καταλαμβάνεται [illegible] ἑτέρου τινὸς εἰδέναι τὰ ἐν αὐτῷ· ἀλλ' ὡς φυσικῶς καὶ κυρίως [illegible] ἔχει αὐτὰ τὰ [illegible] καταβάθη γινώσκει καὶ ἐρευνᾷ· οὕτω δὲ ἐν τῷ θεῷ καὶ περὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς φύσεως ἀξίαν τῆς θείας εἶναι κατὰ [illegible] καὶ τὸ ἐν αὐτῷ τὸ αὐθεντικόν [illegible]:: ἄλλο:

Ἐπειδὴ γὰρ ὁ παῦλος· ἡμεῖς δὲ οὐ κατὰ [illegible] καὶ διὰ [illegible] ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος [illegible] καθ' ἃ [illegible] τοῦ πνεύματος χριστοῦ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· [illegible] ἐν ὑμῖν· [illegible] διὰ [illegible] τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην::

[illegible] ἐν [illegible] πρὸς τοὺς [illegible] πνεῦμα τὸ ἅγιον [illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible] χριστοῦ [illegible] καὶ τῆς [illegible]· πνεῦμα γὰρ [illegible] τοῦ θεοῦ· οὐδεὶς [illegible] αὐτοῦ καὶ πνεῦμα [illegible] χριστοῦ [illegible]

ὅτι πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἴδια διαβαίνει φυσικῶς ἐπὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα υἱόν· χρὴ δὲ πάντως εἶναι τὸ πνεῦμα κτίζει λέγων· ὁ δὲ χριστὸς λέγομεν, ὁ κυριώτερον αὐτὸ δεικνύων τῆς τοῦ λόγου φύσεως· ἀκολούθως τοιγαροῦν ἢ καὶ ἐπὶ ἰδιοσύστατον ὡς αὐτῷ τὸ ὑπάρχειν λέγω καὶ υἱὸν εἶναι αὐτὸν διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα::

ἄλλο:

Εἰ κτιστὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἶναι φασί, καὶ ὅλως ποιητόν· ἀλλοτριοῦ πρὸς μόνον τὸ δεσποτικὸν ἐπιμελέσθω· καὶ τὰ ἄλλα πάντα αὐτοῦ γενέσθαι φασὶ τοῦ παύλου γράφοντος· εἷς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα· πῶς νομίζουσι δύνασθαι αὐτὸ ἐκτὸς τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἶναι τῆς τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα, διὰ τὸ φέρεσθαι καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν ποιημάτων τὸ ἐξ οὗ· ὁ πατὴρ ἐπεὶ τοῦ πνεύματος καλῶς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ· φυσικῶς ὑπάρχον ἀποδείκνυται· καὶ ἔστι πρὸς τοῦτο λέγειν ὅτι καὶ ἐφαρμόζει κυρίως μὲν κεῖται τὸ ἐξ οὗ ὄνομα· καὶ εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πάντων καταχρηστικῶς· καὶ οὐδὲν ἄτοπον τὸ θεῖον ἡμῖν καὶ κατὰ χάριν προσνέμουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῦτο φυσικῶς· οὕτω καὶ τὸ ἐξ οὗ κατὰ τῶν ποιημάτων κατηγορουμένου, ἐπειδήπερ πρὸς τὴν οἰκείαν ταπεινοῦσιν τε καὶ ἀναλογίζονται, τὸ δὲ τοῦ πνεύματος ὑψηλότερον καὶ θεϊκόν· ἀλλὰ μᾶλλον μὲν κυρίως τὸ ἐξ οὗ διὰ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἶναι τοῦ πατρός· χωρεῖ δὲ καὶ ἐπὶ πάντων διὰ τὸ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ εἶναι τὰ οὐκ ὄντα παραχθῆναι δι' οὗ ὁ πατὴρ ἐποίησεν· ἐπεὶ τὸ πνεῦμα οὐδὲν λοιπὸν καὶ ποιημάτων διὰ τὸ καὶ αὐτὸ γεγενῆσθαι τὸ ἐξ οὗ κατηγορουμένου· λεγέτωσαν εἰ μὴ ὅτι ... χωρεῖν τοῦτο

τοὺς ὁμολογοῦντας δύο φύσεις· χριστὸν δύο φύσεις εἶναι· ἐλέγχει δέ τινος
τῶν ποιημάτων ἀξίωμα τοῦ ἀρχαγγέλου λέγοντας δὲ δύο-
λογοῦντας δύο φύσεις· οὐ καὶ τὸν χριστὸν καὶ θεὸν λέγεται καὶ τὸ αὐτόν· ὅπου
δὲ τοιαύτη διαφορὰ φαίνεται, πῶς οὐχὶ πάντως καὶ τὴν φύσιν
αὐτῆς ὑπάρχειν ἐξηλλαγμένην ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον ὡς τὰ
μὴ ταῦτα ποιήματα. τὸ δὲ ποιητικὸν φύσει μὲν δύναται ὑπάρχειν
τὸ ποιητικὸν· φορητικὸν δὲ πάλιν δύναται τοῦ ποιητικοῦ διὰ τὴν
τῆς φύσεως ταυτότητα· καὶ τὸ τῆς ὁσίας ... ποιοῦντας
ἀπεξενωμένον:: ἄλλο:

ἐπεὶ λέγεται ὁ πατὴρ καὶ καλεῖται πατὴρ καὶ λέγων ἀεὶ θεοῦ.
ὅτι καὶ ὑπὲρ θεοῦ ἄγονται αὐτῆς υἱοὶ θεοῦ· ἐγὼ ἀναβαίνω
πρὸς τὸν πατέρα μου πάλιν εἰς φόβον· ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν θεὸν
καὶ πατέρα ... οἶδας ὁ πατήρ:: γινώσκει δὲ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν
ἐγὼ ἀπὸ θεοῦ ... ἐργα-
ζέσθαι φύσεως καὶ ... ὡς ... [illegible]
... οὐ ... μετὰ ... [illegible] ... ὁ-
πατήρ· ... αὐτὰ ... ποιήματα ... φο-
ρέσαι δὲ ... φύσει ... ἀξίωμα· ἐ-
ξαιρέτως ... ὑπάρχον καὶ ... χορηγοῦ-
μενος· ... καὶ ...
... ἄλλο:

γέγραπται πάλιν· αὐτὸς δὲ τὸ πνεῦμα ... [illegible]
... αὐτῆς ... ὑπάρχον ...
χορηγοῦντος αὐτὸ ... [illegible]

διὰ τῆς τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ τιμίου γενομένης πρὸς τὸ τῆς
υἱοθεσίας ἀναβαίνομεν ἀξίωμα αὐτὸν ἔχοντες καὶ αὐτοῖς
τοῦ υἱοῦ· πρὸς ὃν καὶ ἀναμορφούμεθα τῇ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
μετοχῇ· καὶ διὰ τὸ ἴσον τῆς υἱοθεσίας ἀναβαίνοντες χρῆμα
τετιμήμεθα λέγειν ἀββᾶ ὁ πατήρ· οὐ κοινοῦ τὸ πνεῦμα θεοῦ· ὑπερ-
εργάζεται θεοὺς τοὺς δεχομένους αὐτό: ἄλλο·

Ἐπειδὴ γὰρ πάλιν ὁ παῦλος λέγει· ὥσπερ ἐφορέσαμεν τὴν
εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.
χοϊκοῦ ἔναγχος λέγων τοῦ αὐτοῦ γένους τὴν ἀρχὴν τὴν αἰσθητήν·
οὗ τὴν εἰκόνα πεφορέκαμεν ἐπὶ τῷ κολασθῆναι τῆς παρα-
βάσεως αὐτοῦ καταβεβηκότες εἰς θάνατον καὶ φθοράν·
ἐπουρανίου δὲ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· οὗ τὴν εἰκόνα λαβόντες
τουτέστι τὸ δεσποτικὸν καὶ τίμιον ζωοποιοῦντα καὶ ἅγιον πνεῦμα
πρὸς αὐτὸν ἀναμορφούμεθα τὸν ζῶντα τοῦ θεοῦ λόγον
πάλιν εἰς ἀφθαρσίαν ἀναβαίνοντες· καὶ εἰς αἰώνιον ἀνακαινι-
ζόμενοι ζωήν· τὸ πνεῦμα γάρ ἐστι τὸ ζωοποιοῦν κατὰ τὴν αὐτοῦ
τοῦ σωτῆρος φωνήν· ὥσπερ οὖν ἐπειδήπερ ἀνθρωπίνως ἐβεβαιώθη
τοῦ πατρὸς ἐστὶν ὁ υἱός· ὁ δεξάμενος αὐτὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει· οὕτω
ἐπεὶ τὸ ἴσον χρῆμα τῆς ἀναλογίας τετηρηκὼς, ὁ δεξάμενος
τοῦ υἱοῦ τὴν εἰκόνα τουτέστι τὸ πνεῦμα· ἔχει πάντως διὰ τοῦ
τοῦ υἱοῦ καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα· πᾶσιν οὖν ἐκποιήμασι τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον καταρτίζεται φύσιν, ὅπερ ἐστὶν ἡμῶν ἀπαραλλά-
κτως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ δήπου καὶ εἰς τοῦτο περιδρομῆς
βαδίζουσι τινὲς ὡς τολμῆσαι λέγειν καὶ τοὺς πεποιημένους-

[illegible] δύναμιν διαπρέποντα ἀπαγγελ-

κτως καὶ [illegible] φρονεῖς ὁ [illegible] ἐκείνῳ πρό-

σωπον · ὃ καὶ εἰπὼν ἐκεῖνον · ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν τοῦ τὸ πνεῦμα [illegible]

θεῖα καὶ [illegible] ·· ἄλλο ·

Ἐξέστησαν πάλιν · προφῆται [illegible] καὶ [illegible] ·

τὸ μυστήριον · ἐπεὶ δὲ πάντες προφητεύουσιν · [illegible] δέ τις

ἄπιστος · ἢ ἰδιώτης ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων · ἀνακρίνεται

ὑπὸ πάντων τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται ·

καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγ-

γέλλων · ὅτι ὄντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν · [illegible] οἱ τὸ πνεῦμα

λαμβάνοντες τὸ ἅγιον ὡς οὐκ ἔχοντες [illegible] προφητεύ-

ουσιν · καὶ διὰ τοῦτο θαυμάζονται · [illegible] καὶ

οὐχὶ μᾶλλον τῆς [illegible] μεθύοντες [illegible]

καὶ φρονοῦντες [illegible] πρὸς [illegible] πρὸς τοὺς ἐπι-

[illegible] ὡς πρᾳὸν [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] ·· ἄλλο ·

Ἐξέστησαν πάλιν · ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσαις · οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ · ἀλλὰ

τῷ θεῷ · οὐδεὶς γὰρ ἀκούει · πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια · [illegible]

γλώσσαις λαλοῦντες [illegible] ὁ παῦλος φησί ·

[illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] ·

λαλεῖ μυστήρια · [illegible] τῆς [illegible]

[illegible] οἱ τὸ πνεῦμα [illegible]

[illegible] ·· ἄλλο ·

Ἐπειδὴ πάλιν [illegible] ὁ παῦλος · [illegible] θεοῦ

ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπερι-
πατήσω καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν· καὶ πάλιν ἐπὶ τούτῳ· μαρτυρεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
τοῦ θεοῦ τὸ ἐνοικοῦν ἐν ὑμῖν· καὶ πάλιν· εἴ τις οὖν τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός
ἐστιν· οἵτινές ἐστε ὑμεῖς· εἰ οὖν οἱ τὸ πνεῦμα λαβόντες
καὶ ναὸς καὶ οἶκος θεοῦ χρηματίζομεν· ὡς αὐτὸ ἔχοντες ἐν ἑαυ-
τοῖς οἰκοῦντα καὶ ἐμπεριπατοῦντα καθὼς γέγραπται.
πῶς οὐ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ [illegible] βουλομένων
τῶν δὲ ἐναντίων· οἷς τὸ [illegible] γραφή
[illegible] καὶ φίλον:: ἄλλο:

Ὁ μακάριος Παῦλος δοῦλον εἶναι Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κλητὸν ἀπό-
στολον [illegible] ἀφωρίσθαι φησὶ εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ· ἔ-
τι πάλιν εἰρηκὼς [illegible] ὅπως τὸ αὐτὸ σημαίνων ἐπὶ [illegible] προσ-
τίθησιν ὡς περὶ θεοῦ· [illegible] και-
νῆς διαθήκης· [illegible] διακο-
νίαν πνεύματος· οἱ δὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ εἰς ὃ καὶ ἀφωρίσθαι φησί.
πῶς οὐ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον:: ἄλλο:

Γέγραπται πάλιν· ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· ὁ ἐγείρας Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν· ζωοποιή-
σει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος
αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν· [illegible] καὶ [illegible]-
[illegible] τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
[illegible] ἐν ὑμῖν [illegible]· [illegible]

τοῦτον εἶναι τὸ φανὸν ὀρθῶς εὐσεβοῦσι τοῖς τολμῶσι καὶ αὐτοῖς
ἰδεῖν τὴν θείαν οὐσίαν δι' ὀργάνων τινῶν ἔξωθεν εἰς τὸ ἐναρ-
γέστερον [illegible] διανοεῖσθαι πρὸς τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτῆς
φυσικῶς διαβαίνουσαν πρὸς τινὰς τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὸ
λαβεῖν· ἐπειδὴ δὲ ζωὴ μὲν ἐστὶ τὴν φύσιν ὁ υἱός· ζωοποιεῖ δὲ
τὸ πνεῦμα τὸ παρ' αὐτοῦ χορηγούμενον· [illegible] τῆς
οὐσίας ὑπάρχει ὁμοούσιον αὐτὸ τῆς τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ· [illegible]
αὐτοῦ τὴν τελειότητα καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχον· ὡς [illegible]
[illegible] αὐτοῖς ἀναβαίνοντες· καὶ δι' ὧν ἐνεργεῖ τοῖς [illegible]
[illegible] τὴν τὴν φύσιν ση-
μαίνοντα :·

κεφ. ιδ' :·

Παράδειξις [illegible] ἐφεξῆς· [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible]
ὅτι [illegible] τὸ πνεῦμα· καὶ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχον [illegible]
καὶ [illegible] τῆς οὐσίας αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] :·

πρὸς τιμόθεον :·

κεφ. ιδ' :·

Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοι-
κοῦντος ἐν ἡμῖν :· πρὸς ῥωμαίους :·

Οὐ γὰρ τολμῶ λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν
λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων
ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ· καὶ πάλιν [illegible]
διὰ τοῦ [illegible] καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγω-
νίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς :·

πρὸς κορινθίους :·

ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος
ἐστὶν. οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ. καὶ πάλιν· ὁ κολλώμενος δὲ
κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι. ἰδοὺ σαφῶς ἓν θεοῦ πνεῦμα λέγει τὸν κύριον. γε-
γραφὼς δὲ τοῦτο πάλιν ἐπιστολὴν περὶ τῶν ἰουδαίων· ἄχρι
γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώ-
σει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον. ὅτι
ἐν χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται
μωϋσῆς· κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. ἡνίκα
δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος
τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐλευθερία. καὶ πάλιν· ἡμεῖς
δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατο-
πτριζόμενοι. τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ
δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος :·

ὅτι κύριος μὲν ἐστὶ καὶ ὁ χριστὸς κατὰ τὴν τοῦ παύλου φωνήν· κύριον δὲ
τὸ πνεῦμα καλεῖ· οὐδεμίαν ἀφανίζων οὐδὲ διαφορὰν τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀλλ' ἐξαιρέτου καὶ μιᾶς αὐτῷ φωνῆς τῆς δόξης
τὸ τῆς κυριότητος ὄνομα τιμῶν :· ἄλλο :·

γέγραπται πάλιν· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡ-
μεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν τὸ πνεῦμα λέγων τὸ ἐπιδημοῦν ἐν ἡ-
μῖν· ὅτι κύριον νοῦς ἀποκαλεῖται χριστοῦ· τοῖς ἀεὶ ἐν ταῖς
προφητείαις· οὐκ ἐδέχοντο τὴν θεὰν καὶ ἀπείραστον
φύσιν ἔχοντι τὸν ἐξ αὐτοῦ συναφθὲν ἐν ἑαυτῷ :· ἄλλο :·

Εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ γεγραμμένου· καθάπερ δέ φησιν ὁ μακάριος

ἀνάγκης ἐστὶ γάρ· καὶ τὸ τοῦ γινομένου ὅτι καὶ κινεῖ ἐστὶν ὅθεν·
αἴτιον πως οὐ ἐσόμενον κινεῖ· καὶ πάλιν καὶ τὸ τοῦ γινομένου
ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον· καὶ αὐτὸς καὶ κινεῖ· ὅτι καὶ αὐτὸ πως
αὐτὸ δὲ δι' αὐτοῦ κινεῖ:: Εἰ τοίνυν καὶ σφαιρικῶς τὸ κι-
νοῦν διὰ μετοχῆς τὸ δ' ἀγαθὸν πως ἐστὶν ὁ κόσμος· καὶ κινεῖ-
ται καὶ αὐτὸ τὸ γινόμενον. αὐτὸς δὲ πάλιν καὶ κινεῖ διὰ τὸ
τὸ πνεῦμα φορᾷ· πῶς οὖν κινεῖ τὸ πνεῦμα· ὅτι ἔχει οὐσια-
δῶς καὶ ἑαυτὸν τὴν ἰδιότητα τοῦ καὶ πυρός· οὐ καὶ πνεῦμα ἐ-
στὶ δι' ἑαυτοῦ τῇ κινήσει χρησάμενος :: ἄλλο:
φ καὶ πρὸς ἰουδαίους προσδιηγησάμενος· εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ
ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ. καὶ δάκτυλον φησὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· διὰ τὸ μετέχον προσ-
ώπου τῆς θείας οὐσίας ἐν σαρκώσει καὶ φωνὰς αὐτῆς.
ἐν κεχρημένων· ὥσπερ καὶ ὁ δάκτυλος ἐκ τῆς ἀνθρω-
πίνης χειρός· βραχίονα μὲν γὰρ καὶ δεξιὰν θεοῦ τὸν υἱὸν
ἀποκαλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαί· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν τὴν δε-
ξιὰν αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίων ὅμοιος αὐτοῦ· καὶ πάλιν· τίς ὑ-
ψηλότερος ὁ βραχίων καὶ οὐ κινεῖται. γινώσκεις δὲ ἀρχαι-
ότητα· ὥσπερ οὖν ὁ βραχίων φυσικῶς κινεῖ πᾶσαν τὴν
ὕστερον μετὰ πάντα κινεῖται ὅσπερ οὐ δέξαι τὴν δια-
νοίαν. καταχρηστικῶς δὲ συνήθως τὸ δάκτυλον πρὸς τὸν
κεχρημένος. οὕτω τοίνυν τὸ θεοῦ λόγου ἐξ αὐτοῦ καὶ
καὶ αὐτὸ τὸ φυσικῶς ἡρμοσμένον γνωστῶς ἐστι καὶ κατα-
φυσικὰ λογιζόμενα· καὶ δὲ τὸ ἅγιον φυσικῶς τε καὶ ὁμοίως

διήκον πρὸ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα· διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα χρείων ἀπαιτεῖ· ὅ-
κου οὐ κακῶς ἔχομεν, διὰ τὸ παρεκπεμπόμενον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς
θείας οὐσίας φαίνεται· ἀπαλλάξαι τῆς καὶ λύσιν τῆς φωνῆς·
ὡς πρῶτον καὶ ὁ τοῦ θεοῦ μόνος [illegible] ἐν τῇ χάριτι ὁμοφυής
ὢν αὐτῇ· καὶ ἡ χάρις αὖ πάλιν ἐν τῷ θεῷ [illegible] οὐκ ἐπ' ἀθρόως
πρὸς αὐτὸ τυγχάνουσα· [illegible] ἐχόντων τῆς δὲ θεοῦ
ἄρα τὸ πνεῦμα ἐστὶν καὶ ἡ χάρις τελείως:: ἄλλο:
Χάριτι [illegible] ὁ μακάριος Δαβὶδ καὶ τοὺς λόγους ἀνατίθησι
πρὸς θεόν· [illegible] ἀπὸ τοῦ πνεύματος· καὶ αὐτὸ τὸ προ-
σωποποιεῖν [illegible]· ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ·
ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει· ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέ-
ρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα
τῆς θαλάσσης· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με· καὶ κα-
θέξει με ἡ δεξιά σου· ὅτι τοίνυν τὸ πνεῦμα καὶ πρόσωπον αὐτοῦ
καλεῖ τοῦ θεοῦ· ὡς ἐξ αὐτοῦ [illegible] διὰ τῆς θεοπρεποῦς ἐνεργεί-
ας [illegible] οὐσίαν· ἀπὸ καλεῖ δὲ καὶ χεῖρα διὰ τὴν ἐν-
[illegible] ἀεὶ [illegible] δύναμιν· πῶς γὰρ καὶ ἀληθῶς καὶ
[illegible] ἐξ αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible]· ὡς
πρῶτον καὶ ἡ χεὶρ [illegible] οὐ κεχώρισται· δὲ-
[illegible] ἐν αὐτῷ καὶ [illegible]:: ἄλλο:
Ὅτι θεὸς τὸ πνεῦμα καὶ [illegible]· [illegible] πρό-
κειται· [illegible] μυστήριον, [illegible] φησὶ
[illegible] οὐ [illegible] ὅτι [illegible]· [illegible]
πρὸς [illegible] χαρισμάτων [illegible].

ἀποσυνοσφισάμενον δὲ τὸ μέρος ἀπὸ τῆς διανοίας. διὰ τί
ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου. ὅτε
σημαίνει πρὸς τοὺς [illegible] οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. ὁ
κοινῇ δὲ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ψευσάμενος τῷ θεῷ ἐψεύσατο· θεὸς
ἄρα τὸ πνεῦμα καὶ τῷ θεῷ φύσει :: ἄλλο:

Γαλάταις ἐπιστέλλων ὁ παῦλός φησι· τέκνα μου οὓς πάλιν ὠδίνω
μέχρις οὗ μορφωθῇ χριστὸς ἐν ὑμῖν. ὁ δὲ μορφοῦται χριστὸς
ἐν ἡμῖν, τῆς τοῦ πνεύματος ἐνεργείας διὰ πάσης ἀρετῆς δια-
πλαττούσης τὸν ἡμῶν ἔσω ἄνθρωπον μεταμορφοῦσαν. καὶ πνευματικὰ
ἐργαζομένου. θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα χριστοῦ· τὸ ὡσαύτως ἐν ἡμῖν
μορφούμενον :: ἄλλο:

Τὰ αὐτῆς τῶν πράξεων τὴν μιλήτῳ ἐπιδημίαν διηγησάμενος τὴν κοινὴν
ἀφθονίαν· φησὶ περὶ τῶν ἐκεῖ σεβαστῶν ποιμένων. ὅτι ἀνα-
μνήσω αὐτοῖς ποιμαίνειν κατὰ τὴν ὑπερβολὴν [illegible]. καὶ ποιμανοῦ-
σιν αὐτοὺς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης· παῦλος δὲ τῆς
ἀγάπης ἐμπειρίας τοὺς ἐφεσίων πρεσβυτέρους προσομιλεῖ·
προσέχετε φησὶν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους. ὅτι τοίνυν ἅπερ
ὁ θεὸς δρᾶν οἶδε μετ' ἐξουσίας τὸ πνεῦμα πληροῖ· καὶ ποι-
μένας ἐγείρει κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῖς ἐκκλησίαις· οὐ καθ-
ολικὸν ἄρα τῆς θείας οὐσίας ἐστί· ἀλλ' ὡς ἐνέργεια φυ-
σικὴ καὶ οὐσιώδης καὶ ἐνυπόστατος ἐξ αὐτῆς προϊοῦσα καὶ
ἐν αὐτῇ μένουσα· πάντα ἐργάζεται τὰ τοῦ θεοῦ ::

ἄλλο:

Λέγει πῶς καὶ πρὸς τοὺς ἔσω τοῦ πατρὸς περιεχόμενον· ἀγνοοῦσιν αὐτόν,
μετὰ τὴν ἀνάληψιν· αὐτός τε πάλιν φησὶν ὅτι διὰ τοῦ προφήτου ἰε-
ζεκιὴλ· καὶ ἔδωκα αὐτοῖς ὅτι· καὶ αὐτοὶ ἐν τοῖς μετὰ χαρᾶς· καὶ
γνώσονται ἔθνη ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς· ὁ τοίνυν ὅτι χά-
ριτος ἁγιάζων τοὺς αὐτῷ προσερχομένους τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ἅγιον
παράκλητον ἀποπληρωμένου ἁγιάζων· θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα καὶ ὁμοούσιον
τῷ πατρὶ καὶ υἱῷ τῷ παντοδυνάμῳ: ἄλλο:

Ἐνανθρωπήσας ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, πάντα μὲν τὰ διδασκαλικὰ εἴρη-
ται γραφή· καὶ αὐτὸς δὲ πάντως ὁμολογήσουσιν οἱ δεχόμενοι.
ἐπειδὴ δὲ γέγραπται περὶ αὐτοῦ· ὅτι πάντα μὲν ἤγετο ὑπὸ
τοῦ ἁγίου πνεύματος· πάντα δὲ καὶ ἤγετο ὁ υἱὸς ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος γεγενημένου· λεγέτωσαν τίνος οἱ τῆς ἀληθείας ἐ-
χθροὶ τὸ πνεῦμα ἀθετοῦντες καὶ τολμῶντες αὐτὸ τοῖς κτίσμασι
συγκαταριθμεῖν· τίνα ἔχουσιν ὁ υἱὸς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δύναμιν
τοῦ πατρὸς τὴν δύναμιν τὸ ἀεὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἤγετο.
καὶ τὸ διάβολον τὴν ἐξουσίαν διὰ τοῦ πνεύματος ἐκίνει καὶ κατη-
γωνίζετο· ἄρα καὶ ἴσως αὐτὸ τὸ δίκαιον κατὰ τὸ ἀληθὲς λέγειν·
μείζονα δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπων· ὡς ἐπὶ
χεῖρα ...... τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος βοηθείας τοῦ πατρὸς
..... καὶ ..... τοῦ ..... λόγοις
καὶ ..... ὁ διὰ τῆς ..... βοηθείας.
..... καὶ μόνον ..... τοῦ πατρός· θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα
..... πατρὶ φωνῆς ὑπάρχον· καὶ ὅλον αὐτὸ
τὴν ..... ἔχων· ..... ὁ λόγος ἐστὶ τὸ .....

νίκην διὰ πυρός. καὶ ὡς χρυσὰ τὰ ἔνθη κεχρωσμένος ἰσχύει ἐχ-
θροὺς ἀναιρεῖν. ἢ ἑαυτῷ τὸ τὸ διαβρόχου μετὰ τὴν ἐρημ-
ίαν τῆς τελειώσεως. καὶ δὲ τὴν χρυσοῦσαν ἐστι διὰ τοῦ σπινθῆρος διαμέ-
νοντος ἐπὶ τελειώσει. τὰ γὰρ πάντα πρὸς τὸ πῦρ δι' αὐτὸ καὶ πυρί.
φησὶ πρὸς θεῖον. ἡ οὐσία τοῦ θείου καὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς πλανήσεως λέγει.
καὶ πληροῖ ἀληθινὸν τὸν τρόπον πρὸς διὰ τοῦ πυρός. ὁ
πρῶτος ὁ φαρμακὸς λέγει. πρὸ τοῦ τελεσθῆναι ἀπὸ τοῦ πυρὸς αὐτ.
ἐὰν ἀναβῶ δὲ τοῦ θείου οὐδὲ ἐστί. ἐὰν καταβῶ δὲ τοῦ ἀ-
έρος πρὸς. ἐκτείνει διὰ τοῦ πυρὸς πληροῖ μὲν τὰ πάντα θεῖα.
πρὸς εἰδὸς τὸν τρόπον. θεῖον ἄρα τὸ πῦρ. τὰ πάντα πλη-
ροῖ ὡς θεῖον. ἄλλο:
αἰθάλη ἡ ὁ ἄσιλος τὰ πρὸ τῶν βάθων διαχεόμενος καὶ τὸν
ἄσημον καλλύνων θεῖον ἔφησαν. ὡς ἑαυτὸν ζητῶν καὶ κι-
νούμενα καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ λευκὸν ἐξ οἴχεται. τὴν τάξιν
ἁρμόζουσαν τῇ φύσει φησί ... θεῖον τὸ ἄπυρον πυ-
ρὶ ... τὸ πῦρ ἐστι τὸ ... θεῖον οὖν ἄρα
τὸ πῦρ τὸ ... καὶ κινούμενα καὶ εἶναι καὶ τὴν
... καὶ τὴν ... ἄλλο:
λέγει πρὸς ... αἰτίαν διὰ τὸ θεῖον τὸ μέταλλον. ... καὶ
ὁ πρὸ ... καὶ μόνον πρὸς τὴν ... δι-
... διὰ πυρός. ὅτε τὸ ...
τὴν τοῦ πρὸς ... ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ... τὸ πῦρ
τὸ ... πληροῖ. πρὸς ... ὡς ...
... φησὶν ...

ἐχ-

ὅλην εἶχε τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ τὴν ἐνέργειαν· καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα
ἐστὶ τὸ τοῖς ἁγίοις παρὰ πατρὸς δι' υἱοῦ πεμπόμενον· αὐτὸς ὁ σωτὴρ
μαρτυρεῖ λέγων· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμ-
ψω παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ πάλιν
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ
ὀνόματί μου, ἐκεῖνος διδάξει ὑμᾶς καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς
πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν :: ἄλλο:

Κεφάλαιον ὅτι ὁ παῦλος ἐπιστέλλων περὶ ἑαυτοῦ φησὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
ἐπιστολῆς· παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ· ἰδοὺ σαφῶς εἰδότα τὸ τῆς
ἀποστολῆς ὄνομα καὶ πρᾶγμα παρὰ χριστοῦ ἰησοῦ διισχυρίζεται λαμ-
βάνειν. ἐν δὲ ταῖς πράξεσι τῶν ἁγίων ἀποστόλων γέγρα-
πται τὸ τοιοῦτον· λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων
εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν βαρνάβαν καὶ
τὸν σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. ὁ τοίνυν κε-
κλημένος αὐτὸς εἰς ἀποστολὴν τοῦ πνεύματος παρὰ χριστοῦ ἰησοῦ κεκλῆ-
σθαι φησί· δείκνυται σαφῶς οἰκειότερον τῆς θεότητος τοῦ
υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὡς ἔστιν αὐτὸ καὶ ἐξαίρετον καὶ ὥσπερ
ἐνέργειαν τῆς φύσεως πάντα δυναμένης πληροῦν, ὅσα καὶ βού-
λεται. ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊

κε΄ . ιε΄

Ὁ μετέχων τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἔχων αὐτὸ ἐν αὐτῷ. κατὰ τὸ
φάσκειν ἵνα περὶ αὐτοῦ καὶ παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς ὑπο-
γραφόμενον τὸ τοιοῦτον τῆς οἰκονομίας εἰς τὰ τῆς θείας

του ιε' : εἰρήσεται δεδειγμένον· πρὸ τούτου ὡς αὐτὸ δείκνυται·

Καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον καὶ σφόδρα φαῦλον [illegible] τὸ αἴτιον τῆς οὐ-
σίας τῆς τοῦ θεοῦ λέγειν τὸ πνεῦμα τὸ οὕτως αἴτιος καὶ [illegible]-
ἔχον ἐξ ἀϊδίου· [illegible] ὑπάρχον ἀπὸ [illegible]
[illegible] φησὶν [illegible]·
[illegible] ἐξ ἀϊδίου [illegible]·
[illegible] ἐξ ἀϊδίου τὸ [illegible] ἔχειν [illegible]
καὶ ἀϊδίου· [illegible] ἐκπορεύεσθαι [illegible]
[illegible]

Θαυμάσειεν [illegible] καὶ μάλιστα [illegible] τὴν [illegible]-
[illegible] καὶ ἀβουλίαν· [illegible] ἔχειν [illegible]-
[illegible] περὶ [illegible] πρὸς [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] ὡς πρὸς [illegible]
καὶ [illegible] ἀρχαίως καὶ [illegible] προσεχόμενον· [illegible]-
[illegible] καὶ [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible]· [illegible]
καὶ [illegible]· καὶ [illegible]
διὰ [illegible] οὐ [illegible]· [illegible] τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· [illegible] φησὶ περὶ αὐτοῦ ὅστις· [illegible]
[illegible] καὶ τὴν [illegible]
ὑπάρχον αὐτοῦ· [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] ὑπάρχον αὐτοῦ καὶ [illegible]-
[illegible]· [illegible] περὶ [illegible]·
[illegible] καὶ [illegible]· ἀπ' [illegible] καὶ [illegible]

ἐπινοοῦσι διὰ τοῦ τομικῶς ἐν ἐξ ἑαυτοῦ γεννήσει τὸ πνεῦμα δι-
ισχυρίσατο μονονουχὶ λέγων· ἐγώ εἰμι πάλιν ὁ λαλῶν
ὡς πρὸ ἀϊδίου καὶ ὁ συνάναρχος οὐ λέγω περὶ τοῦ προκύ-
πτοντος ἐξ ἑαυτοῦ λόγου· οὐ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν· ἀλλ' ὅσα ἀκούσει· εἰ γὰρ [illegible] τοῦ ὑποκείμενον τοῦ λαλήσει.
[illegible] καὶ προφορικὸν τοῦ αὐτοῦ λόγον ἀτελῆ τις
[illegible] διὰ τὸ ἐν νῷ μορφοῦσθαι πρότερον καὶ τὰ
ἐξ αὐτοῦ λαβόντα προέρχεσθαι· φυσικῶς γὰρ ἐν νῷ
ὀξεῖα ἐντεῦθεν ἐγκαλ[illegible] τοι αὐτὴν [illegible]
ὁμοίως δέχεσθαι χρὴ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
[illegible] γὰρ πνεῦμα χριστοῦ· πάντα τὰ ἐμὰ αὐτοῦ
[illegible] μαθηταῖς [illegible] διαλέγεσθαι [illegible]
οὐδὲ [illegible] ἐν ἄλλο [illegible] βουλήσει τῆς ἐμῆς [illegible] ἐξ οὗ ἐστιν-
[illegible] λόγον· ἀλλ' ὅσα ἐκ τοῦ [illegible] αὐτοῦ φυσικῶς προϊόν·
[illegible] αὐτοῦ τῆς βουλήσει [illegible] περὶ [illegible] ἐνεργεῖ:

ἄλλο ὅτι [illegible] τοῦ πρὸς [illegible]
τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον:

Τὴν αὐτοῦ ποίησιν [illegible] τὸ εἶναι παρόδου ἐξηγού-
μενος ὁ μακάριος Μωϋσῆς [illegible] λαβεῖν [illegible] χοῦν
ἀπὸ τῆς γῆς [illegible] ἔπλασε μὲν τὴν [illegible]
[illegible] σῶμα [illegible]
[illegible] ἐνεφύσησεν [illegible] εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν
ζωῆς ὡς γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον [illegible] ψυχὴν ζῶσαν [illegible]
[illegible] ἐμφύσημα [illegible] πλασ[illegible]

οὐ καὶ αὐτὴν εἶναι φαμὲν τὴν ψυχήν· ἡ γὰρ ἀνάξει τόπος
τῶν ὡς ἐκ ῥιζῶν τῆς προελθοῦσα φύσεως· ἀλλὰ τὴν γοῦν
πρὸς μετουσίαν ἐπιτηδείαν θεοῦ ἀρχὴν τὴν ἁγίαν ψυχὴν·
πᾶσαν ἀρίστην λέγομεν τοῖς ποιητικοῖς ἰδιώμασι διαλλοῦσι πρὸς ὅ
θεὸν καὶ καλῇ καὶ ἀγαθῷ προτιμηθὲν ἐπιτηδείως δοῦμεν·
ἀπὸ τῆς μετουσίας γὰρ τῆς πρὸς αὐτὸν μεμορφωμένοις·
ἄλλο πρὸ ὁ μακάριος Μωσῆς ἐμπεφυσῆσθαι παρὰ
θεοῦ τῷ ἀρχῆθεν ἀνεγράψατο. τοῦτο καὶ ἀναμνησθεὶς ἐν ἡμῖν ὁ χριστὸς
μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν· ἐνεφύσησεν τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς λέγων· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἵνα πάλιν ἀνα-
μορφωθέντες εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην σύμμορφοι φανῶ-
μεν θεῷ τῷ πεποιηκότι διὰ τῆς τοῦ πνεύματος μετοχῆς· ὅτι τοί-
νυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν ἡμῖν γενόμενον συμμόρφους ἡ-
μᾶς ἀποδείκνυσι θεῷ· πρόεισι δὲ ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ πρό-
δηλον ὅτι τῆς θείας ἐστὶν οὐσίας, οὐσιωδῶς ἐν αὐτῇ καὶ ἐξ
αὐτῆς προϊόν· ὥσπερ οὖν ἀμέλει καὶ τὸ ἐξ ἀνθρωπί-
νου στόματος ἐκτρέχον ἐμφύσημα· εἰ καὶ μικρὸν καὶ οὐκ ἄξι-
ον τοῦ ἀγγέλου τὸ ὑπόδειγμα· πάντα γὰρ ὑπερβέβηκε θεός:

Ἄλλο

Ὁρᾷς ὡς ἐπωφελέστατα ταῖς ἐκκλησίαις ὁ πάνσοφος Παῦλος δι-
δάσκει πῶς ἡμᾶς ὑπ' αὐταῖς εἶναι χρὴ διαλάμποντας· καὶ τῶν
ἁπάντων φαίνεσθαι θεῷ· ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει
κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑ-
πάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν· ...

ἰσχυέσθω· καὶ τὸν ποῖον λόγον διηγήσεως ἐξετάζειν ἀμφότερα.
προνοείσθω δηλονότι ἐν πρώτοις τὸ περὶ αὐτοῦ ἑρμηνεύειν, καὶ ζητεῖν
μήπως ὁ υἱὸς ἐπεὶ χριστὸς καὶ δόξα θεοῦ· ἀξιοῖ μὲν πρότερον εἶναι
παλαιοῦ τοῦτο προσαγορεύεσθαι τὸν αὐτὸν διὰ τὸ μετέχειν
θεότητος· καὶ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς θείας φύσεως κοινωνοί· ὡς
ἐν τούτῳ καὶ τῆς πατρικῆς θεότητος πληρωθείσης δόξης· ὡς εἶχον τὸ μέγα
ἐν ἑαυτῷ πρὸ τοῦ τὸ εἶναι τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν
κοινωνίαν μεμορφωμένος εἰς ὁμοιότητα τοῦ πατρὸς τοῦ
υἱοῦ ἐκλήθη καὶ δόξα θεοῦ· καὶ θέλων διὰ οὐδὲν ἡττον διὰ
τὸ καὶ τὴν γνῶσιν κεκλῆσθαι τὸ εἶδος τοῦ χαρακτῆρος τὴν δυνά-
μιν· δόξαν αὐτὴν εἶναι τοῦ αὐτοῦ ὁ παῦλός φησι· διὰ τὸ ἐκ
τῆς οὐσίας αὐτοῦ γενέσθαι αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ φησὶν ὁ θεὸς μόνος
πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὴν γνῶσιν ὑπερβάλλει· ὡς πρὸ αὐτοῦ εἶχον
δόξαν κέκληται τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ μέσος ἀληθινὰ τὸν αὐτὸν
ἀληθῶς εἰς τὴν οἰκονομίαν κατασκευήν. οὕτω καὶ ὁ αὐτὸς δόξα κέκληται
τοῦ θεοῦ, διὰ τὸ γενέσθαι μέτοχον τῆς οὐσίας αὐτοῦ, διὰ τὸ μορφω-
μένον τοῖς ἐν αὐτῷ πατρὸς ἀεί. τὸ τοῦ τέλους εἶχον τὸν υἱόν.
αὐτὸ γὰρ πάντα τὸ πνεῦμα λέγει μὴ εἶναι γνῶσιν τὸ ἐκ κόσμου, ἀλλ᾽
τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ δηλονότι μετὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ. καὶ τὴν ταυτότητα
τῆς φύσεως πρὸς κατανοοῦμεν: ἄλλο:

πρόσεχε ἀκριβῶς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις καὶ φησὶ πρὸς τὸν πατέρα ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστός· δόξασόν με ἀθάνατε· πρὸς τοῦτο Χριστὸς ἀποκρίνεται·
τὸ μετέχεις ἀθανάτου· οὐδεὶς ἀθάνατος εἰ μὴ ὁ θεός· Χριστὸς τοί-
νυν ἦν ἀεὶ τοῦτο ὅλως καὶ ὅσιος ἀθάνατον εἶναι φαίνονται.

ὁ ψαλμῳδὸς προφήτης· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐπειδὴ μόνος οὗτος ἀγαθός, τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἀγαθόν· πρόδηλον ὅτι τῆς θείας ἐστὶ φύσεως· ἐφ' ἧς ἐστὶ ... τὸ κυρίως καὶ μόνον δικαίως ἀγαθόν: ἄλλο:

Ἐπειδὴ λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος τὸ ἑξῆς· γνωρίζω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει· ἀνάθεμα Ἰησοῦς· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· ὅτι κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· πρόδηλον οὖν, ὅτι τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ δύναται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν· ὁ δὲ μὴ μετέχων ἁγίου· πῶς οὖν ὁ τοῦ πνεύματος μετέχων οὐ δύναται ὅτι κύριος Ἰησοῦς· ὡς προειλήφαμεν ἀποφθέγγεσθαι διὰ τῆς ἐξουσίας ... γεαν, ὅτι γνωμὴ ... οὕτω καὶ ὁ τοῦ πνεύματος μέτοχος· ... ἐκ τῆς θείας τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ... ὁ τὴν ... τοῦ μετέχοντος ἀπολλῶν θεοῦ· ... θεὸς ἀγαθὸς καὶ ... ὡς ... :: ἄλλο

Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων διανομαί ὁ μακάριος ὁ ἀπόστολος ... τοῦ ἁγίου πνεύματος ... ἐνέργεια ... πάλιν· οὕτω γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προφητεία· ἄλλῳ διακρίσεις πνευμάτων· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται· ... ὅτι τὸ πνεῦμα θεὸς ἐστίν. ... ἐπισυνάπτεται· καὶ ... ἐν ... πρῶτον

ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας· τρίτον διδασκάλους· ἔπειτα
δυνάμεις· ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων· ἀντιλήψεις κυβερ-
νήσεις· γένη γλωσσῶν. τὸ τοίνυν ἀμφιβάλλουσιν ἔθος τὸ πνεῦμα
[illegible] καλοῦσαν· οἱ πρὸς μόνον τὸ δυσφημεῖν ἑτοιμότατοι.
[illegible] διὰ τοῦτο καί· ὡς τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ διαιροῦν
καθὼς αὐτὸ βούλεται τὰ τῶν διαφόρων χαρισμάτων εἴδη.
[illegible] πάλιν διὰ ἵνα φαίνοιντο τὸ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς
αὐτὰ χορηγοῦντα τοῖς ἀξίοις· τοῦ δὲ καὶ τὸ ποῦ τοῖς ὀρθοῖς
ἐπιθέμενον φωνὴν μὴ ταῖς τοῦ παύλου φωναῖς· ἀλλὰ ταῖς
τῶν ἄλλων προσέχειν ἀβουλίαις. διὸ σοῦ τὸ πνεῦμα· καὶ οἱ ἀ-
μαθεῖς μὴ βουλεύονται:: ἄλλο:

Τοῦ ἐπὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρίζων νόμους ὁ παῦλος φησί· γυνὴ δέ-
δεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστίν. ὥστε [illegible] μόνον [illegible].
μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην.
δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν. [illegible] τὸ [illegible] [illegible]
μένον· [illegible] τὸν νομοθέτην θεοῦ. νομοθέτης δὲ
ὁ παῦλος ὡς ἔχων πνεῦμα θεοῦ. διὰ ἄρα τὸ πνεῦμα τὸ [illegible] τὸ
καὶ νόμους αὐτοῦ ἀναπλάθων ὁρίζει:: ἄλλο:

Ἐπειδὴ πάλιν ὁ παῦλος [illegible]· [illegible] τὰ πνευματικὰ ἐπαι-
[illegible], μέγα [illegible] τὰ [illegible] ἀξιώματα. [illegible]-
[illegible] ὅτι τὰ πνευματικὰ τὰ [illegible] τὰ περὶ τοῦ μυστηρίου
[illegible] μάλα [illegible] πνευματικοὺς διὰ [illegible] τὸ πνεῦμα.
οὐ καὶ τὰ μυστήρια [illegible] πνευματικά:: ἄλλο:

[illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible] τοίνυν [illegible]

Ἐν τοῖς ἀποστόλοις ὁ σωτὴρ προσφωνεῖ περὶ ἑαυτοῦ· ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια.
ὁ δέ γε μακάριος Ἰω(άννης)· ἐν τῇ τῆς τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς οὐσίας καὶ τοῦ υἱοῦ
τὸ πν(εῦμ)α ὀνομάζων· [illegible] τοῖς ἀποστόλοις φησὶ τὸ πν(εῦμ)α τῆς ἀ-
ληθείας ὃ παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκπορεύεται· [illegible] τὴν ἐπιστολὴν
τὸ πν(εῦμ)α ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· [illegible] τὸ ἐκ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκπορευόμενον.
καὶ πν(εῦμ)α τῆς ἀληθείας ὑπάρχον· [illegible] πρὸς τὸν υἱὸν
ἔχων τὴν διαφέρουσαν διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα ὡς ἀλη-
θείαν καλεῖσθαι καὶ αὐτὸ [illegible] καὶ [illegible]· ἀλη-
θὲς τοῦ [illegible]· γνωστὸν τὸ πν(εῦμ)α θ(εο)ῦ ἐμφανῶς ἀλήθεια καὶ
ἐκ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκπορεύεται·· ἄλλο:

Ὁ μακάριος Ἰω(άννης) περὶ τοῦ θ(εο)ῦ λόγου διαγορεύων αὐτὸν εἶναι
φησὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον· ὁ δέ γε τὸ φῶς [illegible]· τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅ-
γιον [illegible] ἐν ταῖς καρδίαις [illegible] πρὸς
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ ἐν προσώπῳ Χ(ριστο)ῦ.
ὅτε τοίνυν ὁ λόγος μὲν ἐστὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· [illegible]
τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον· [illegible] τῆς οὐσίας τοῦ λόγου καὶ
τὸ πν(εῦμ)α [illegible]· [illegible] φωτίζει [illegible] ὡς [illegible]
τῆς [illegible] φύσεως [illegible] προ[illegible] τὴν διὰ [illegible]-
[illegible]:: [illegible]::

Εἰ δὲ [illegible] φησὶ [illegible] καταχεῖσθαι [illegible]
[illegible] τὸ πν(εῦμ)α [illegible] καὶ [illegible]
τῆς [illegible] τῆς οὐσίας [illegible]· [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] ἐπιδεχομένης::

 260

περὶ τούτου λύσις ::

ὦ πάσῃ μεθόδῳ [illegible] αὐτοί. καὶ τῆς [illegible] αἱρέσεως [illegible] ἀνά-
πλεοι· οὐ γὰρ βραχὺ διαφαίνονται καὶ τὰ περὶ σωμάτων ἀφέν-
τες ἐννοίας [illegible] πρὸς τὰ μεγάλα τῆς θεολογίας ὑ-
ψώματα· καὶ θεοπρεπῶς τὰ περὶ τῆς θείας φύσεως ζητούμενα
διαγνῶναι [illegible] καὶ ~~αὐτοῖς~~ ἀνθρωπίνοις προφέρηται ῥήμασι· καὶ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς
συνηθείας [illegible] τὸ ἀξίωμα· διὰ τὸ μόλις [illegible] δυνατὸν
τοῖς [illegible]· ἵνα δὲ [illegible] τοῖς τῶν ὑμῶν ἀμαθέσιν [illegible].
σύμβολον [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] καθ᾽ ὑμᾶς· ἐπει-
δὴ τὸ χρῖσμα [illegible] χρίοντες [illegible] ἐπιφέρουσιν ἀ-
ναμιμνήσκω· ἐπειδὴ τὸ μύρον [illegible] περὶ
τὸν [illegible] ἀνάγκη καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ [illegible]
~~[illegible] περὶ τὸν [illegible]~~ [illegible] καὶ [illegible] -
σεων· καὶ πάλιν· ἐπειδὴ τὸ μύρον ἅγιον, ἅγιον ἔστω καὶ τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀμέλει οὖν ἐπὶ τούτῳ διαφημίζει [illegible] πάντων
[illegible] κεφαλαίων· [illegible] αἱ [illegible],
ἐπιφέρουσιν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον [illegible] χρίοντες τοὺς ἁ-
γίους [illegible] τοῦ πνεύματος [illegible] ὑμῶν. Χριστὸς [illegible]
[illegible] περὶ [illegible] οὐ χρίεται [illegible] ὁ περὶ [illegible] καὶ
[illegible]· ἵνα δὲ ὑμῶν [illegible] τῆς δόξης
αὐτοῦ [illegible] διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν
ἔσω ἄνθρωπον [illegible] τὸν Χριστὸν διὰ τῆς [illegible] ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· ὅτι [illegible] διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον Χριστὸς [illegible].
[illegible] ἐν ταῖς [illegible] αὐτῶν.

τὸ διὸ τοῖς ἁγίοις λυομένου φαίνεται. ἄλλο:

Ἀφορμὴν ἐποιεῖτο τὴν τιμωρίαν τοῖς εἰς αὐτὸν ἀπίστων βλασ-
φημοῦσι γάρ· καὶ ὁ διὰ Μωυσέως νόμος· καὶ γοῦν τοῦ τῆς ἀγω-
νίας υἱοῦ καὶ τὴν ἔρημον διατελοῦντος παρὰ πάσης τῆς
συναγωγῆς πρὸς τὰ ἐπιγνώσεσθαι· μνημονεύοντα τὸν ὀνό-
ματος καθὼς γέγραπται καὶ ἐπὶ τὸν αἰτηθέντα κυρίου
τελευτῶντα. οὐδὲ δὲ ἦν τότε καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἐν σαρκὶ
τὴν αὐτὴν ἀποστέλλων κατὰ τὸ ὑπὸ Δανιὴλ ἀφανισθῆναι
μὴ διαφθείρεσθαι τοῦ λέγοντος λόγον καὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.
τὸ δὲ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται οὔ-
τε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι τούτῳ· οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἀμαρτία γὰρ ἐπὶ
ποίημα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ μὴ τῆς διὰ ὕδατος ὑπάρχε-
ται καὶ ἡ διὰ συναπολογούμενον. τοὺς δὲ εἰς αὐτὸ βλασφημοῦν-
τας τὴν ἐχθρὰν τὴν κόλασιν. ὅσοι καὶ τὸν εἰς θεὸν βλασφημοῦν-
τας ὀφείλει. ἀμέλει δῆλον ὅτι θεὸς ἐστι καὶ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ
ὡς θεὸς τιμώμενον παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς. καὶ ἄλλως ὑπάρ-
χων τῇ φύσει: ἄλλο:

Εἰ καθόπερ φησὶν ὁ σωτὴρ ὁ γεννώμενος ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν·
ὅδε τοιοῦτος οὐκ ἐκ σαρκὸς παλαιῶν, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
ἐγεννήθη· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθη· θεὸς ἄρα ἐστὶ τὸ πνεῦμα καὶ
φύσει. τὸ γὰρ ἀγένητον ἀναγκαῖον εἰς κύριον τὴν πρὸς θεὸν διὰ
τοῦ πνεύματος κοινότης. καὶ τῆς δόξης φύσεως ἐσχηκέναι
κοινωνίαν: ἄλλο:

Εἰ θεοποιεῖ τὸ πνεῦμα τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους καὶ μετόχους θείας φύσεως ποι-

ζεται φύσεως. οὐ γὰρ ἄρα ἐστὶ καὶ ἐκ ταύτης ἀρετὰς φυσικῶς δεῖ γ' οὐ
τῷ ἡλίῳ χρηματιζόμενον καὶ δύναμιν φωτὸς αὐτὴν ὡς πρὸς
ἑαυτῷ. ὥσπερ γὰρ φωτὸς ἔργον οἰκεῖον τὸ φωτίζειν ἐστὶ καὶ
οὐ καθ' αὐτὸ δύναται τὸ φωτίζειν ὅλως. ἀλλὰ μὴ οὖν παρέχοι φῶς οὕτω
καὶ τοῦ θεοῦ πρὸς ἔργον τὸ θεοῦ ἐργάζεσθαι τοὺς ἐξαμαρτόντας αὐτοῦ.
καὶ οὐδὲν ἀρετὰς ἐδήλωσε φύσεως κοινωνοὺς τοὺς ἔχοντας αὐ-
τάς. ἀλλ' ἐκ τῆς γνωστικῆς οὐσίας ὑπῆρχεν αὐτό:

ὅτι γὰρ ἐκ μὲν ἀρχῆς τοῦ ἔθους καὶ πρὸς ἄλλον ἐστὶ τὸ πνεῦμα. ἀλλὰ
φύσει καὶ τοσοῦτον ἐξ αὐτοῦ ἀντίθεσις ὡς ἐκ τῶν ἐναν-
τίας:

ἀλλ' ἀκριβῶς φησὶν εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα. ἵνα ὁμολογήσωμεν.
οὐκ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ φύσει τοῦ θεοῦ ὑπάρχον. ἀλλ' ὥσπερ τις καθὸς
ἐκ σιδήρου τυχὸν ἢ καὶ ἑτέρας τινὸς ὕλης τῆς ἐκ πυρός. μετ-
έχον θερμότητα καὶ τὰ τοῦ πυρὸς ἐξεργάζεται. οὕτω καὶ αὐτὸ τῆς παρὰ
τοῦ θεοῦ πληρούμενον ἀγιότητος. μεταδίδωσι τῇ κτίσει ἁγιασ-
μόν, καὶ ἐπὶ τούτοις μέλλεις ἡμῖν ἀποδεικνὺς αὐτὸ ὅσπερ γεννήσε-
ται λέγων περὶ αὐτοῦ. ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται:
πανταχόθεν αὐτοῖς ἡ πρόστασις ἀποκλείεται πάλιν ἀλλαχόθεν
χεται. καὶ δυσφημίας μᾶλλον ἢ περὶ ἀληθείας σκοπὸν ἔχουσι.
οὐκ ἴσασιν ὡς ἔοικε. τὰς θείας γραφὰς παρατρέποντες μᾶλλον
ἐπάγονται πρὸς τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν. ἰδοὺ γὰρ πάλιν καὶ τὴν
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν φωνὴν εἰς ὀχύρωσιν τῆς οἰκείας τοῖς δόλοις ἀρ-
πάζουσιν. οὐ τὴν διάνοιαν τοῦ ῥητοῦ σαφῶς ἐκκαλύπτοντος
τοῖς ἀκροωμένοις. οὐ τέμνοντα ἐφεξῆς τῷ λόγῳ συνάγοντας

παρὰ τὰ μικρὰ δὲ τῶν στοιχείων διατρόπως ἐργαζόμενος, καὶ τὸ
διδακτὸν εἶναι χρήσιμον πρὸς τὸν ἄφθονον αὐτοῖς προστεθῆναι τὸν
σκοπὸν αὐτὸ δὴ καὶ μόνον πανούργως ἁρπάζοντες. ἐκ γὰρ ἐκ
τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν φησὶν ὁ σωτήρ· ἀλλ' ὅτι μά-
λιστα γε καὶ κατὰ τοῦ συνάρχειν τὸ νῦν προκείμενον τοῖς ὀρθῶς
ἀκροωμένοις ἐνεκρίνετο αὐτὴν ζητοῦσαν· πλὴν ἐκ τοῦ ἐμ-
λήψεται φησὶν ὁ σωτὴρ καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. οὐ λαλήσει ἀφ' ἑαυ-
τοῦ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει. ἐπειδὴ γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν μετὰ
σαρκὸς ἀποπληρώσας οἰκονομίαν ἀναβαίνειν πρὸς τὸν
πατέρα. πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπιστέλλει τὸν παράκλητον τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς. ἵνα μή τις οἰηθῇ ἀλλότρια τὰ μὴ κατεγνωμένα αὐ-
τῶν διαλαλεῖν παρὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. δεικνύει σαφῶς ὅτι
πνεῦμα αὐτοῦ ὑπάρχοντα ἐξ αὐτοῦ πάλιν διακονήσει ῥήμα-
τα. οὐ λαλήσει φησὶν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλή-
σει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται. ὅμοιον γὰρ ὥσπερ καὶ τὸ μέλι περὶ
τῆς ἐν οὐσίᾳ αὐτῷ ποιότητος φυσικῆς λέγει. οὐκ ἂν θείη τι
ἀφ' ἑαυτῆς τοῖς ἀρχομένοις, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται
φυσικῶς διαβαινούσης τῆς ἐκ τῶν οὐσιῶν ἰδιότητος ἔτι πο-
ιότητος ἐπ' αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἀμερίστως προερχόμενα.
οἷον καὶ γὰρ περὶ ἡ δὴ προφανὲς ἐν μέλιτι ἡ γλυκύτης.
ἐκ πυρὸς ἡ θερμότης ἐξ ὕδατος ἡ ψύξις. οὐκοῦν ὑπερ-
φυῶς ὅμοιον τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκείνων λόγων. φυσικῶς ἐν πα-
τρὶ καὶ υἱῷ ὄντως.

Τὸ ἐκ μετοχῆς ἁγίου διδαχθὲν ὡς περιέχων τοῦ προσγενό-

τῆς ἀφῆς μὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρότερον ἐνίσταται φύσει καὶ ὑφίστα-
ται· ὥσπερ τὸ ἐν κόρακι μέλαν καὶ ὁ ἄλλος τυχών· ἢ καὶ τὸ ἐπὶ ἑτέρας φύ-
σεως λογικῆς· λεγέτωσαν τοίνυν ἡμῖν οἱ ἐκ μεταφορᾶς τῆς τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς τὸ πνεῦμα μεταλαμβάνοντες λέγειν ἅγιον εἶναι καὶ οὐ φυσικῶς.
μετέχει ἄρα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ ἰδιαζόντως ἐστίν· ἀλλ' οὐδὲ ἑτέ-
ρου ἠκούσαμεν παρὰ ταῖς θείαις γραφαῖς· οὐκ ἄρα ἐκ μετα-
φορᾶς οὐδὲ ἐκ συνθέσεως ἅγιον· ἀλλ' οὐσία καὶ φύσις ἁγιαστική.
Καὶ τῆς τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς θεότητος· ἰδιότης ἀπαράλλακτος ὥσπερ
οὖν καὶ ὁ γλυκασμὸς τοῦ μέλιτος ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ σώζονται:

Ἀπό

Τὸ ἐκ μεταφορᾶς προσγινόμενόν τισιν· ὡς δὲ τὸ ἔξωθεν καὶ ἀφαιρε-
τόν· μόνα γὰρ τὰ οὐσιωδῶς προσόντα τοῖς ἔχουσιν ἀχωρίστως
συμπεφυκότα φαίνεται ἀναφαίρετα· τὰ δὲ προσθήκης τάξει καὶ
συμβεβηκότως ἐνῆφθαι φασὶν αὐτῷ τῷ πνεύματι τὸν ἁγιασμόν, ὁμο-
λογήσουσιν ἀκολούθως ὅτι καὶ ἀποσυμβῆναι δυνήσεται· ὥρα
δὴ οὖν καὶ ἁγιότητος δίχα τὸ πνεῦμα λέγειν εἶναι δύνασθαι κατὰ τὸ
ἐκείνων ἐπιχείρημα· ἀλλὰ τοῦτο δυσσεβές, οὐκ ἄρα ἐκ με-
ταφορᾶς ἅγιον τὸ πνεῦμα· ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ φυσικῶς

Ἀπό

Πνεῦμα ἅγιον ἡ θεία γραφὴ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ πνεῦμα συνεχῶς ἀποκαλοῦ-
σα φαίνεται· οὐκ ἐκ τῶν τινῶν συμβεβηκότων αὐτῷ δηλοῦσα κατὰ
τὴν ἐκείνων ἀβουλίαν, ἀλλ' ὅπερ ἐστὶ κατὰ φύσιν τοῦτο σημαίνου-
σα· ὥσπερ τὸν ἄνθρωπόν τις καὶ αὐτὸν ὁριζόμενος· τὸ τί ἐστιν αὐτοῦ
σημαίνοντα λέγων· ὅτι ζῷον λογικὸν θνητόν ἐστι· πῶς σφόδρα

ἐστὶν ἀκατονόμαστον· τὸ μὲν αὐτοῦ διὰ τὸ οὕτως ὁρίζεσθαι τοῦ εἶναι ἀπό-
τως ὅτι καὶ εἶναι πέφυκε· τὸ δὲ πῶς ἀκατονόμαστον· ἕτερον τι παρὰ τὸ ὑπάρχειν
φυλάξασθαι τινὰς τοῦ θ' ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὸ σχῆμα τῆς προσηγορίας αὐτῶν ση-
μαίνουσιν ἐπωνυμίας· αἴτιον γὰρ ὀνομάζεται· οὐκοῦν ὅπερ ἐστὶ
κατὰ φύσιν ἄλλον οὐκ ἔξωθεν ἔχει τὸ εἶναι κριτήριον· μᾶλλον δὲ αὐτὸ τῆς
θείας ὑπερέχων οὐσίας· ὅθεν ἐξηρημένα φυσικῆς τε καὶ ζωτικῆς καὶ [illegible]
πρὸς τι θήσειν ἀπὸ τῆς κλίσεως τὸ λέγον διὰ πάσας μετὰ τῆς προσε-
αυτὸ μετοχῆς. ἀπὸ

Τὰ ἐφεξῆς πάντων τῶν ὄντων κείμενα ὀνόματα· τούτων οὐσιῶν [illegible]
περισσότερον ὅρον ἔχοντα τοῦ ὑπάρχειν μὲν οὐ λέγον· ἡ λέγει γυνὴ
γυναικὸς ἐπιτηδεύματος ὅθεν σημαίνει ὡς λόγῳ αὐτὸς καὶ προφήτης·
ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτοῦ ἄπω παρέσπασε τὸν κατηγορουμένου τὴν ὑπάρχουσαν
τὴν οὐσίαν προφήτην λέγων συνακονίαν ἤτοι ἐπιτήδευμα
δὲ αὐτῷ δηλοῖ· οὐκοῦν ὅπερ ἄλλον ἐκ μετοχῆς τὸ πᾶν τὸ ἄλλον
λέγουσιν μᾶλλον ὅπερ οὐσίας ἔφη σημαντικοῦ τοὔνομα αὐτῶν· καὶ
οὔτι ἐστὶ κατὰ φύσιν ἐν τούτῳ μανθάνομεν· διὰ τί τέτακται [illegible]
[illegible]· οὐκοῦν ἕτερον τι καὶ τοῦ ἐστι καὶ ἕτερον ἐκ τῶν ἰδίαν [illegible]-
σημαίνει παρὰ τὴν ἀναγκαίαν τὴν ἔξωθεν ὡς συμφέρεις φημί [illegible]
[illegible] φασί· προστεθεῖμεν ἂν αὐτῶν καὶ ἔτι [illegible] βάσιν ἔχει περὶ
θυ· ἀτελὲς οὖν ἄρα τὸ πᾶν τὸ ἄλλον τὸ δὲ καθ' ἐν πληρώσεως δι-
[illegible]· [illegible] πῶς τὸ ὅλως ἔχων ὡς ἐκ [illegible] φασὶ τὸ [illegible] λεγόμενον
[illegible] τῆς μετοχῆς αὐτοῦ γινόμενον περὶ ἔχει· τὸ δ' ἀγαθὸν ἐστὶ [illegible]
[illegible] τὴν φύσιν· πῶς ἀναγκάζομεν ἀρχάς; θεοὺς κυριωτάτας·
[illegible]· ἐξ αὐτοῦ· ἀρχὰς ἀγαθὰς αὐτούς· αὐτούς· πῶς δεῖ ἄρα

ἁγιασμοῦ πληροῦσθαι τὸ πνεῦμα παρὰ τοῦ πατρὸς ἁγιαστικῆς δηλονότι
δυνάμεως ὡς ἐν τῇ καὶ ἐνέργειαν ἐρχομένης εἰς αὐτό. τοῦτο γὰρ
ὡς ἴδιος διαφημοῦντες ἔσεσθαι. τοσοῦτον ἐν χρείᾳ περιόδου μακρῶν
καὶ πολυπλόκων νοημάτων. αὐτὴν γὰρ εἶναι τὴν ἐκ
πατρὸς φυσικῶς προϊοῦσαν δύναμιν ἁγιαστικήν. τὴν τοῖς ἀτελέσι
τελειότητα παρεχομένην· φαμὲν εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ ἐπειδὴ
ὡς φαίνεται τὸ διὰ μέσου τινὸς ἁγιάζεσθαι τὴν κτίσιν. οὐ κατ-
αξιούσης τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων διήκου-
σαν καὶ ἁγιάζουσαν τὰ διὰ τοῦ υἱοῦ πάντα· εἴπερ αὐτοῦ τὰ
πάντα ποιήματα: ἄλλο:

Ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη φησὶν ἡ θεία γραφή· ἡ χάρις δὲ
καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. οὐκοῦν ἐπεὶ πολύ τι φαίνεται
τὸ μεταξὺ τῆς τε Μωϋσέως διακονίας καὶ τοῦ μεσιτεύοντος
θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀνάγκη τὸν μὲν διὰ Μωϋσέως νόμον
ἀτελῆ ὁμολογεῖν· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσε φησὶν ὁ Παῦλος.
τὴν δὲ διὰ τοῦ υἱοῦ τελείαν χάριν ἀληθῶς καὶ τελείαν εἶναι πιστεύ-
ειν. τοιγαροῦν ἡ χάρις ἐστὶ ὑπὲρ διακονηθεῖσα διὰ πνεύματος
ὁ τίμιος ἁγιασμός· ὥσπερ οὖν καὶ ὁ νόμος διὰ Μωσέως. οὕτω
καὶ ἐνεργεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ τίμιον· οὐδὲ τοῦτο ἐκ τοῦ
ὑπεραινούμενον. μεταχειρισθεὶς δὲ καὶ μετὰ πληρότητος ἁγιασμὸν
τελειούμενον παρὰ τῆς θείας οὐσίας τίμιον ἐν τοῖς ἀνθρώποις
τὴν ἀρετὴν αὐτὴν ἐχόντων· πρόδηλον ὅτι διὰ πνεύματος τίμιον
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι διακονεῖται χάρις. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑπηρετεῖσθαι διὰ
Μωϋσέως μὲν γὰρ ὁ νόμος, ἤτοι διάκονος· διὰ δὲ τοῦ υἱοῦ

ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις, εἰ καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν γινόμενα τὰ τοῦ πατρὸς φωτί. πόσῳ ἀληθινή φανείη λοιπὸν ἡ τιμία χάρις.

Τὸ μὲν τὸ χάρισμα καὶ ἡ ἀγάπη δηλαδή· οὐ γὰρ ἀξία τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἀληθῶς· ἀξίαν ὧν καὶ μόνον τὸ μὲν αὐτοῦ ἑαυτῷ διὰ τῆς πρὸς
ἑαυτὸ συνάφθαι θέλων τὸ ἐφ᾽ ὅλως ἀποπληροῦν λέγων ::

ὅτι δὲ καὶ φύσει εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον, καὶ δῶρον κτίσμα οὐδὲ ποίημα·
αὐτῆς πρὸς γὰρ μαρτυρεῖ ἐπιφέρων ::

liber 14.

Ἐπειδὴ γὰρ συνεχῶς ὁ ἀπόστολος περὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τὸ ἕτερ-
ον τοῦ φησὶ καὶ δυνάμεως καὶ πνεύματος ἁγιωσύνης ἐξα-
ναστάσεως νεκρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου· ἔλεγεν διὰ τὸ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι· καὶ τὸ ζωοποιὸν δύναμιν τὸ ἀγαθὸν πνεῦ-
μα λύειν τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου· ὁ Χριστὸς ὡς υἱὸς ἀληθινὸς ἐδεί-
κνυτο· καὶ τοῦτο πατρόθεν νοεῖται. ἡ κατὰ δὴ κτίσματα
ποίημα. τὸ διὰ τῆς θείας δυνάμεως ἡ ἀπόδειξις γίνεται.
τουτέστι τὸ πνεῦμα γνωρισθὲν διὰ κτίσματος φαίνεται Χριστοῦ πρὸς
τινὰ βοηθούμενος· οὐ καὶ δεικνὺς ἀποκεχωρισμένος ἐκεῖ
τι διὰ πνεύματος :: ἄλλο:

Ὁ ἀπόστολος παρ᾽ ἐκείνοις φησὶ εἶναι γνῶσιν· γνωστικὸν μὲν τοῦ
χαρίσματος εἶναι τοῦτο ὡς εἰς τὸ συνεργῆσαι εἶναι· ἐσκεί-
ζει τὸ πνεῦμα διὰ τῶν ὁμοίων χαρισμάτων. τοῖς μόνοις αὐτοῖς
τὸ· δηλοῦν αὐτὸ δὴ τοῖς ὀρθῶς ἐπιθυμοῦσιν. ὡς ἔλεγε κατὰ πνεῦ-
μα εἶναι. ὅτε καὶ λόγους τοὺς τελείους· γένηται ὡς ἄν
ἐπισκέψῃ δὲ τοὺς δικαίους ὁ θεὸς. τὸ δὲ κατὰ τούτους το-
ῦ φησὶ πληθυνθεὶς μόνον διὰ τὸ σκέψιν δύνασθαι· φοβεῖσθαι τὸν
καὶ τὸ κρεῖττον ἀξίωμα· διὰ τοῦτο τὸ ποιηθὲν ὅσιός

 264

γένεσιν· οὐκ ἄρα σωματικὸν ἐστὶ τὸ πνεῦμα· καὶ γὰρ ἀποδέδεικται καὶ οὐδόλως ::

ἄλλο:

Ὅτι ἐφ' ἡμῶν τὴν φιλανθρωπίαν ὁ πάντων ἐπινοήσας δεσπότης δι-δάσκων ὁ Παῦλος φησίν· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ συγκεχώρηται μετὰ τῆς δόξης κοινὴν διὰ πνεύματος ἁγίου τὴν δωρεὰν τοῦ κοινοῦ· ὅτι νεμόντος ἀγάπη ἐστὶ καὶ τὴν ζωὴν φανερῶν· καὶ οὐ χρόνον μόνον αὐτός· ἔλεγεν δὲ ἐστὶ τὸ κοινωνόν· ἅπαξ γὰρ καὶ αἰώνιον θεός. συγκεχώρηται δὲ μετὰ τῆς δόξης κοινὴν διὰ τοῦ μονογενοῦς μόνου κοινοῦ ἁγίου πνεύματος. θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ὡς μετέχει τοῦ θεοῦ καθολικοῦ μόνου κοινοῦ· καὶ ἰσότιμος ὤν· τῆς αἰωνίου πατρὸς ἐξ ἑτέρων οὐσιῶν· μὴ γένοιτο ἐν ὑπάρξει καὶ συμπεσεῖν νοούμενον δ' ἐχούσης τῆς ἰδίας χρηματίζων ::

ἄλλο· δηλοῖ ὅτι ὁ νόμος πρὸ τοῦ πνεύματος ἐλέχθη ὡς παρὰ θεοῦ ::

Οἴδαμεν φησὶν ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστι· ὀλίγα βραχὺ προλαβὼν ἐπιλέγει· συνάπτεται γὰρ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ. καὶ πάλιν ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρω-σέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. ἰ-δοὺ τὸν νόμον ὀνομάζων πνευματικόν. τουτέστι τὸν διὰ τοῦ πνεύματος δοθέντα αὐτοῦ καὶ θεοῦ νόμον ἀποκαλεῖ. γνωριοῦμεν δὲ διὰ τῶν ἐφεξῆς· ὅτι θεός ἐστι τὸ πνεῦμα ἀποδεικνύοντος· ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς· ἵνα μὴ μόνον νομοθέτην ἀξιώσῃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀλλ' ἤδη καὶ πνεῦμα ὑπάρχον ζωῆς· καὶ τίς ἡ ζωή. ὁ τοῦ ὁ λέγων ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· νομοθετοῦντος

[illegible] τοῦ Χριστοῦ [illegible] φρονοῦ[illegible] ἐπὶ τῆς χώρας

τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νομοθετεῖ: ἄλλο:

Τὸ δὲ [illegible] ὁ Παῦλος [illegible] καὶ [illegible] ὅσον

ἔχει πρὸς τὴν τοῦ πνεύματος βούλησιν τὴν αὐτῆς στάσιν· [illegible]

[illegible] καὶ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα καὶ τῆς [illegible]·

[illegible] βραχὺ προελθὼν ἐπάγει·

ἀλλ' [illegible] νόμω θεοῦ. τῇ δὲ σαρ-

κὶ νόμω ἁμαρτίας· νόμον μὲν ἁμαρτίας [illegible]

[illegible] λέγων· θεοῦ δὲ νόμον τὴν τοῦ

πνεύματος βούλησιν [illegible]· [illegible]

πνεῦμα [illegible] καὶ νόμους [illegible] πρέ-

πει δὲ [illegible] νομοθετεῖν· [illegible] θεοῦ: ἄλλο:

Τὸ γὰρ [illegible] φησὶν [illegible]· [illegible]

[illegible]· [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]· καὶ [illegible]

καὶ ζωοποιόν· [illegible]· [illegible] υἱοθεσί-

αν [illegible] δόξης [illegible]

τοῦ θεοῦ· [illegible] ὁ Παῦλος [illegible] λέγων·

οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον· ἀλλ' ἐλάβε-

τε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ· [illegible]

[illegible] τὸ πνεῦμα [illegible]· [illegible] κράζομεν ἀ-

ββᾶ ὁ πατήρ· ἀλλὰ [illegible] δουλείας [illegible]

[illegible]· [illegible] υἱοθεσίας [illegible].

μετὰ τοῦ χρυσίου καὶ χρημάτων τῆς οἰκείας φύσεως ἐκεῖνο δῆλον ἐστίν· ἡ
ἢ τοῦ γὰρ οὐ πλίσμα· τοῦτο γὰρ χρυσίον πλίσμα καὶ γὰρ ὅσον ἐκ τοῖς τε τάχιστα
διὰ φύλον τῆς γῆς ἐν ᾧ ἐκεῖ γῆ ἐστι ἐνταῦθα· ἀπὸ
γὰρ ἄξιος ὁ πατὴρ πίστιν ἡ παρὰ ἐπιφέρει· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ οὐ τοίουτο ὅτι ἀπὸ χριστοῦ τοῦ πιστὸς ἔχοντα ἡμᾶς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ
ζητούμενον· καὶ παρὰ χριστοῦ ἐστιν ἀπὸ χριστοῦ, καὶ ὁ μαθητὴς ἐκείνω
πάντως οὐκ ἔστιν ἀπὸ χριστοῦ· οἶνον· οἶνος· ὅτι οὐκ ὅμοιος
ἐστὶ γὰρ ἐκ τῶν οὐ μηδὲν πληρώματα ἔχειν
μηδὲν τῆς θεότητος τὴν μετουσίαν· ἐκ τῆς χάριτος ἡμῖν τάξει
τι πάντα γὰρ οὐκ ἐχορηγήθη· ἀλλ' ἀγαπητὴ ταῦτα τῆς θείας φύσεως
λέγων αὐτός· ἐκ καὶ ἐστὶν ἀπὸ χριστοῦ· ὁ γὰρ φύσει οὐ πλίσμα οὐδὲ γὰρ
μαθητής· δι' ἀμαθῆ ὡς ἐκείνῳ καὶ ἐν τῷ φυσικῶς· ἀπὸ
γῆς μαθητὴς ἐπεὶ πάντων ὁ παῦλος· λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς
δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν· μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ
φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρι-
σε μέτρον πίστεως· ἄλλα πάντα ἐστὶν ἐκ τῆς πίστεως, τὴν τοῦ θεοῦ
χάρισμα τῶν δεδομένων ἀμαθής· ὅθεν καὶ φησὶν ὁ θεὸς διὰ
τοῦ πνεύματος λόγον σοφίας· ἄλλῳ δὲ ἐν τῷ πρὸς τὰς δωρεὰς ἀλλ-
ήλων· ἕτερος δὲ πίστις ἐπὶ χριστοῦ· πάντα ἄλλα ἐνεργεῖ
τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται·
οὐκ οὖν ἡ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ πίστεως φαίνεται τὸ πνεῦμα
πνευματικόν. καὶ γὰρ ζητοῦν ἑκάστῳ μέτρον ὁρίζων ὡς θεὸς·
πῶς οὐ κλίνειν ἀσεβεῖς ἐπιθυμῶν αὐτὸ γὰρ πίσμα ἐστί· καὶ μὴν
μαθητὴν ἐκεῖ πεφωνέναι λέγων

ἄλλο

Ἐπὶ τοῖς δι' αὐτοῦ γενομένοις παρὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν κατορθώμασιν ἐπισφραγίζεται τῶν ἐθνῶν καυχᾶται λέγων ὁ παῦλος· ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου· οὐκοῦν εἰς σημεῖα καὶ τέρατα δι' αὐτοῦ παύλου χριστὸς ἐργάζεται ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου· ἐν ἐνεργείαις φυσικῇ καὶ ζώσῃ καὶ ἰδίᾳ οὕτως εἰπὼν μὲν· χριστότης τῆς θεότητος τοῦ υἱοῦ γὰρ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦ χριστοῦ πῶς ἐστι κτίσμα καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἐξ αὐτοῦ φυσικῶς· πῶς δ' ἐν κτίσματι πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ υἱοῦ ὅ περ ἐστὶ καὶ μόνον ἀπρεπὲς ἀσεβεῖα ταῦτα.

ἐκ τῆς πρὸς κορινθίους α′

Ὅτι τῆς ἐκ λόγων δηλονότι τοῦ σωτῆρος [illegible] κηρύγματος δηλοῖ κορινθίοις ὁ παῦλος· κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· ἰδοὺ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ σωτῆρος τοῦ τε ἁγίου αὐτοῦ πνεύματος ἐν ῥήματι δυνάμεως εἶναι φησὶ τοῦ θεοῦ· ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ φυσικῶς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὰ πάντα ἐνεργεῖ· πῶς οὖν κτίσμα καὶ κτίσμα τὸ ἐν ᾧ θεός· ὅ περ ἐστὶ κατὰ φύσιν γνωρίζεται ποθὸ συντόμως ἐφικτὸν ὡς ἐν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγματι: ἄλλο

Οὐδὲ ταῦτα ὧν ἀναγκάζομεν ἀμελητέον βίον κληρονόμου [illegible] τῆς τῶν ὅσων [illegible] ἀπών· χρόνους τε [illegible]

θυμώσας καὶ πλεονέκτας καὶ ἅρπαγας· ἐπεὶ καὶ παραχρῆμα. καὶ τῶν
τοιούτων [illegible]· ἀλλὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλὰ ἐδι-
καιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ
ἡμῶν. οὐκ ἐκ τοῦ μόνου [illegible] συγχωρεῖν. ~~καὶ ἐν τῷ πνεύματι~~
~~τοῦ θεοῦ~~. ἁμαρτίας [illegible]· ἀφίησι γὰρ καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible]
[illegible] θεὸς ἄρα [illegible]
ἔχων [illegible] τῶν φύσεων ἄλλο

κε' οὐκ οἴδατε φησὶν ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν. ὁ
δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν. ὥσπερ οὖν ὁ τῇ πόρνῃ κολλώ-
μενος ἓν [illegible] πρὸς αὐτὴν γίνεται. οὕτως ὁ [illegible] μέτοχος
γενόμενος ἓν ὡς πρὸς αὐτὸ [illegible] τῆς θείας αὐτοῦ
φύσεως [illegible] τῆς πρὸς τὸ πνεῦμα ζωοποιοῦ
[illegible]. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα θεός· πῶς ἔσται κτίσμα.

ἄλλο

κε' οὐκ οἴδατε φησὶν ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν
ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ. ὅτε [illegible] οὐ πῶς
οἰκοῦντος ἐν ἡμῖν. οἶκος θεοῦ καὶ ναὸς χρηματίζομεν πῶς
οὐκ ἔσται τῆς θείας φύσεως. [illegible]
ὅτε καὶ [illegible]
[illegible] ὡς θεὸς ἐν ναῷ λέγεται [illegible] μόνης [illegible] φύ-
σεως καὶ [illegible] ἐστὶ μετὰ τῶν [illegible] ἄλλο

Ὁ γὰρ λαλῶν φησὶ γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ θεῷ. οὐδεὶς γὰρ
ἀκούει· πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. θεὸς [illegible] πνεῦμα [illegible]
αὐτῷ λαλῶν [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~
[illegible]

Τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν λόγον [illegible] ὁ παῦλος φησί· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ᾽ ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ᾽ ἐπενδύσασθαι· ἵνα τὸ θνητὸν καταποθῇ ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός· ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος· ἀρραβῶνα ζωῆς δεδόσθαι τὸ πνεῦμα φησίν, ὡς τοῦτο κατὰ φύσιν ζωὴν ὑπάρχον [illegible] μόνῳ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ καὶ τῷ ἐξ αὐτοῦ προελθόντι λόγῳ· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ φησὶ ζωὴν ἔχει ἐν ἑαυτῷ, οὕτω καὶ τῷ υἱῷ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ πάλιν· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὐκοῦν ζωοποιὸς ὥσπερ ὁ πατήρ, ζωοποιὸς ὡσαύτως ὁμοίως καὶ ὁ υἱός· ζωοποιὸν δὲ καὶ τὸ πνεῦμα πῶς [illegible] κινήματι [illegible] προσηκόντως, καὶ τῆς [illegible]: ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ αὐτοῦ συλλογιστικῶς

Ἔτι κίνημα καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα ὑπάρχον [illegible] τοὺς [illegible] αἱρετικοὺς ζωοποιεῖν [illegible] τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ [illegible] θεοῦ τε ἐξαιρέτου ζωοποιεῖ [illegible] ἐν ἑαυτῷ· [illegible] ποιοῦντος [illegible] [illegible] κινήματος· [illegible] πῶς [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] θήσεται [illegible]· τὰ γὰρ μὴ [illegible] ἐνεργεῖν· [illegible] τοῦ πῶς [illegible] λόγον· ὥρα [illegible] τοῦ πνεύματος [illegible] [illegible] καταφρονούντων· [illegible] καὶ ὁ υἱὸς [illegible] τοῦ πνεύματος· ἴδωμεν [illegible] ἔχει· καὶ συγκε[illegible] φύσιν [illegible]· καὶ [illegible] προσκυνοῦντων τῷ θεῷ [illegible] πρὸς [illegible]

ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ πατρὸς τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ [illegible] εἰρηκὼς ὅτι [illegible] φύσιν

ἑαυτῷ· ἑνοποιεῖ δὲ τὸ πνεῦμα· ἑνοποιοῦντος τοῦ θεοῦ καὶ πατρός· καὶ
πολύς ἐστι πόθημα. τὸ ἔχειν τὴν ἑαυτῷ φωνὴν τῆς θείας οὐσίας
τὸ ἴδιον καὶ ἐξαίρετον· ἑνοῦν αὐτῷ θεῷ καὶ θεὸς τὸ πνεῦμα καὶ ἐντίσμα
καταλύειν τῶν αἰσθητῶν οἷς ἂν χρονικῶς ὅπερ τῶν αἰτήσεσθαι
πόθημα. ἄλλο:

Ὥστε εἴ τις φησὶν ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέ-
γονε τὰ καινά· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ· ἑνοῦν ἐπειδὴ γὰρ ἀνα-
καινίζοντος ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ μεταποιοῦντος ζωὴν τὸ
πνεῦμα ἀνακαινίζειν λέγεται καὶ τὸ ἐν ψαλμοῖς αἰτούμενον ὡς ὅτι
πρὸς θεόν· ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαι-
νιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· διὰ γὰρ τὸ πνεῦμα τῆς οὐσίας ὑπάρχον
ὁμολογεῖ τοῦ υἱοῦ· ὡς γὰρ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχον· καὶ ἐπὶ τῆς
κτίσεως παρ᾽ αὐτοῦ πεμπόμενον τὸν ἀνακαινισμὸν ἐργάζεται·
συναπτόμενον τῆς θείας ὑπάρχον ζωῆς· ἄρα τοῦτο. θεὸς
ἄρα καὶ ἐκ θεοῦ τὸ πνεῦμα καὶ οὐ ποίημα. ἄλλο:

Εἰ δὲ τὸ οὖν μάλιστα φησὶ καὶ χρίεσθαι τὴν θυσίαν τὴν ἁγιαστικήν· γὰρ
ἐπισκιάσει δὲ ἡμᾶς ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ· ἄρα τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ
ἐπισκιάζον καὶ κατοικοῦν ἐν ἡμῖν· καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ. δύνα-
μις ἄρα αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἄρα τοῦτο πῶς ἐστι ποίη-
μα τὸ φύσει πρὸς τὸν θεὸν υἱόν. ὥσπερ γὰρ λέγει ζωὴ θεοῦ τὸν εἶναι
τὸν ἑαυτοῦ ἔχοντα δι᾽ αὐτοῦ θεοῦ λόγον ἐντεῦθεν τοῦ καὶ
ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως σημαινόμενον· ἄρα τοῦτο ἄρτι οὐκέτι-
γὸν τὸ πνεῦμα τὸ ποιητόν· ἀλλ᾽ αὐτῆς ἀπλέκοντον καὶ θείαν οὐ-
σίαν ὡς δύναμις αὐτῆς καὶ ἐνέργεια φυσική. ἄλλο:

Ἐὰν τοὺς πρεσβυτέρους ... τιμῇ ποιεῖ· ἐὰν τοὺς δουλικὰ τελεῖ· ὁ

οὐκ ἐπιγινώσκεται· ἐὰν τοὺς ὅλους ἐκ χριστοῦ τὸν υἱὸν ἐστὶν· ἀμφότερα

δουλικά ἐστι· ἐπειδὴ δὲ ὅτι γινώσκεται ὅτι υἱὸς οὐκ ἐστὶν

αὐτοῦ κυρίου· οὐ κοινοῦ ἐστὶ πρὸς τοῖς δουλικοῖς κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς

τοῦ πνεύματος· χριστός ἐστιν ὁ κατὰ τὸ κοινόν· διὰ [illegible] αὐτὸ τῆς θεότητος

[illegible] χρυσίου ... καὶ ἐργάζεται [illegible] κοινωνοὺς τοὺς μετοχῆς τῶν

αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ [illegible] φύσιν αὐτῆς ἀγνοοῦμεν [illegible] διὰ [illegible]

τοῖς [illegible] μετοχὴν [illegible] ἀπολύσασθαι· ὅπερ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] θεότητος καὶ τὸ [illegible]·

καὶ πολὺ τὸ διάφορον μεταξὺ [illegible] καὶ [illegible] οὐσίας ::

ἄλλο: Ἡ χάρις τοῦ [illegible] καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ

ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν· [illegible] σύμ-

[illegible] τῆς ἁγίας τριάδος τὸ πνεῦμα φαίνεται [illegible]

[illegible]· ὅπερ τὸ [illegible] πνεῦμα [illegible]

[illegible]· καὶ [illegible] ἐστιν [illegible] οὕτως ἐ-

[illegible]· [illegible] καὶ [illegible]· καὶ [illegible]

[illegible] φωναῖς·

[illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible] χριστοῦ·

οὐδὲ [illegible] ἔχον [illegible] ἐστι· [illegible]

[illegible] ::

ἄλλο αὐτῆς περὶ [illegible] ἐπιστολῆς ::

Ἐνιαυτοὶ [illegible] οὐ μορφωθῆ χριστὸς [illegible]·

ἀλλὰ [illegible] τοῦ πνεύματος μορφοῦται χριστὸς [illegible]· καὶ [illegible]

[illegible] ἀναμορφοῦν [illegible] τῆς θεότητος

κόσμος τὴν αὐτοῦ φύσιν. θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα χριστοῦ τὸ ὡς αὐτοῖς ἐν εἴδει μορφούμενον. ἐμόρφου δὲ πάντως τοῖς ἁγίοις αὐτὸν καὶ ἐκ... ἐπ' αὐτοῦ::

ἄλλο:

Τοῦ περὶ πάντα καὶ ἐπιδημίαν ἀθρόως οὐ μὴ ἐθέλοντες. ἐπιδημεῖ καὶ τὸ πνεῦμα· τὸ δὲ πνεῦμα καὶ τοῖς ἁγίοις. τοῦ τε γὰρ ἀγγέλοις αἰτιᾶσθαι· ἵνα μὴ ἂν αὐτὸ θέλῃ τοῦ τε ἀγαθοῦ. ὁ δὲ πνεῦμα ἄγεται. ὅπερ ἐστὶ τοῦ νόμου· ἀλλὰ τοῦ πνευματικοῦ τὸ πνεῦμα δεδόξασται καὶ ὀρθότητα βίου παιδαγωγεῖ πρὸς ἐλευθερίαν καλούμενα τὴν τῷ νόμῳ δουλείαν ἐκκλίνοντες. θεὸς ἄρα τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ἐλευθεροῦν δυνάμενον καὶ δεσποτικὸν ἔχει τὸ ἀξίωμα. ὅτι γὰρ μόνου τοῦ θεοῦ τὸ ἐλευθεροῦν ἐφίεται, πρόδηλον ἐν τῷ μὴ δύνασθαι ἀφαιρεῖν ἀλλήλων. πλανῶν. εἰ δὲ δεῖ πάντως καὶ αὐτὸς εἶναι ὅσπερ ποιοῦσι λέγει::

ἀλλὰ ἄλλως λέγομεν· ἐὰν μὴ ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ δοῦλοί ἐστε· τοῦτο μὲν ἔξω τὸ δύνασθαι τοῦ τὸ ποιεῖν οὐ πρόσεστι· μόνῳ δὲ ὡς υἱῷ καὶ κληρονόμῳ τοῦ θεοῦ πρὸ προβάτου λόγου. ἐλευθέροι μὲν οὖν πρὸς ἐλευθερίαν καλοῦντες ὑμᾶς τοῦ ἐκ θεοῦ γεγενημένου τὸ πνεῦμα τοῦτο ποιοῦν. πῶς ἂν εἴη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ τὸ ὡς αὐτοὺς πάντα πρᾶττον μετέχουσιν καὶ δυνάμεως θεοπρεποῦς. ἀλλὰ τοῦτο οὔτε κτίσμα ἐστὶν οὐδὲ ποίημα τὸ πνεῦμα χριστοῦ πάλιν γὰρ ὁ λόγος ἔχει τὴν αὐτοῦ θεότητα::

ἐκ τῆς πρὸς ἐφεσίους:

Τούτου χάριν κάμπτω χριστοῦ τοῦ πατρὸς ὀνομαζόμενος. ἵνα δῷ ὑμῖν ... κατὰ τὸ πλοῦτος φησὶ τοῦ ... ἐπιστολῶν. τὸ ἅγιον πνεῦμα ...

ὑμῶν τὴν ὧν καὶ πεσόντες ἐσφαγιάσθητε τῷ πυρὶ τῆς ἐπαγγελί-
ας δι' ἡμῶν ὅσα εἰσὶν ἀρραβῶν τῆς κληρονομίας ὑμῶν· ἀλλ' αἱ
γὰρ πυρὶ σφαγιαζόμεναι πρὸς τὸν αἰθέρα φερόμεναι· πῶς ἔ-
σται γλυκὺ τὸ δῶρον τῆς θείας ὕλης ὑμῖν τε ἡμῶν τῷ χαρι-
στεῖται· καὶ τῆς ἀγάπης τῆς φύσεως τὴν ἀπορίαν τὰ ὅπλα [illegible]·
οὐ γὰρ [illegible] τὸ πνεῦμα τὴν ὑμῶν συναγωγὴν δῆλον τὴν [illegible]
[illegible]· ἐλευθεροῖ τὸ πῦρ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ· οὐδὲ τοῦτο ἡ-
μᾶς τὸν [illegible] εἰς ὁμοίωσιν αὐτοῦ· [illegible] τὸ πῦρ ὑπὸ Χριστοῦ
καὶ [illegible] προσηνῶν, ὡς πῦρ καὶ [illegible] ταῖς τῶν [illegible]
αὐτὸ τῆς ἀγάπης, σφραγῖδος δῆλον ἀσφαλῶς [illegible]
τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας [illegible] εἰς τὸν Χριστὸν [illegible]
[illegible] ἀναζωγραφοῦν· καὶ [illegible] τοῦ [illegible]
αὐτοῖς τὸν [illegible]· πῶς οὖν ἔσται [illegible] τὸ δῶρον πρὸς τὸν [illegible]
διαχαρακτηρίζεται ὡς τὸ [illegible] μέτοχος· ἄλλο·
[illegible] τῆς τοῦ [illegible] ὑμῶν ἐπιδημίας [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὑμῖν τοῖς μακροῖς· καὶ [illegible]
[illegible] ἔχοντα τὴν προσηγορίαν [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν [illegible]· [illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· ὡς τῆς [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible] κοινωνοί· πῶς οὐ [illegible] τὸ δῶρον [illegible]
ὡς [illegible]· ἄλλο·
ἀξίου [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οὗτος [illegible]

Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν

ἅγιον ἐν κυρίῳ. ἅγιος ναὸς ὅλος χρηματίζει [illegible] τοῦ πνεύματος

κατοικητήριον τοῦ [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ἐν ἡμῖν τοῦ θεοῦ πῶς [illegible]

[illegible] ἐπειδὴ [illegible] τινὲς [illegible] περιπημένοις

τὸ πνεῦμα [illegible] ὁμολογοῦντες

[illegible] ἐξ αὐτῆς [illegible] πρὸς [illegible] μένον [illegible]

τοῖς [illegible] ἐν ἡμῖν :

Ἐμοί φησι τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς

ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ.

καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ

τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι [illegible] πάλιν [illegible]

[illegible] φησι περὶ τῶν [illegible] καθὼς προέγρα-

ψα ἐν ὀλίγῳ πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν

μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ. ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς

υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐ-

τοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι. [illegible] ὁ προφήτης

[illegible]

νοῦν [illegible] πρόδηλον [illegible] τῶν περιπημένων [illegible]

[illegible] λέγεται [illegible] πάντες οἱ

[illegible] ὅσοι [illegible]

[illegible]

[illegible] προσσχόμενοι [illegible] λέγοντα [illegible]

[illegible] ἕως τίνος [illegible]

[illegible] πῶς [illegible]

[illegible]

ἢ διαχρονίσῃ καὶ θαῦμα ἀξίαν δηλοῖ ἐπὶ τὸ ἄλλο ὡς ἀγνοῶ. οὐκοῦν
ἐπὶ τῶν δώρων οὐδένας τῶν θεῶν ἀπόδοτε βουλήν. τὸ πνεῦμα τὰ πάντα ἐνε-
ργοῦν καὶ περιεργάζεται καὶ οἶδε τὰ βάθη τοῦ θεοῦ καὶ τὰ κεκρυμμένα
ἐν αὐτῷ τοῖς ἀξίοις ἀποκαλύπτει καὶ καθίστησι φανερά. πῶς
δὲ ἀλόγως ἀχθήσονται τῆς πρὸς θεὸν ὁμοουσιότητος πῶς εἰ ὅ τι
πάντως ἐξ αὐτοῦ τε ἐν αὐτῷ φυσικῶς ὑπάρχει ὡς πνεῦμα αὐτοῦ
καὶ διὰ πάντα ἐν αὐτῷ. ἐξ αὐτοῦ, οὐκ ἔκτισμα οὐδὲ χρῆμα ἐστὶν

ὅτι θεὸς καὶ ἐκ θεοῦ τὸ πνεῦμα καὶ οὐ κτίσμα οὐδὲ χρῆμα ἐκ
τῆς Ἰακώβου ἐπιστολῆς

μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν καταβαῖνον ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν
φώτων. ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων χριστὸς ἡ χριστιανῶν δώρων χάρις
μετὰ καταπέμπεται δόσις. φησὶ δὲ ὁ χριστὸς πάλιν πάντα ταῦτα
ἐνεργεῖ τὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται καὶ τοῦ
τε ἐξουσιαστικῶς. οὐκοῦν οὐ κτίσμα καθάπερ ἐκεῖνοι ληροῦντες
φασίν: ἐκ τῆς Πέτρου ἐπιστολῆς

Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. πρὸ πάντων
τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες. ὅτι ἀγάπη καλύπτει
πλῆθος ἁμαρτιῶν. φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν.
ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦν-
τες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. ὁρᾷς δή μοι
πάλιν ὅτι τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐξουσιαστικῶς καὶ καθὼς αὐτὸ βούλε-
ται τὰ χαρίσματα διανέμοντος καὶ ἐκπορευομένου ... ἐπὶ
μερίζοντος ὁ θαυμάσιος Πέτρος ἐκ θεοῦ τῆς τοιαύτης δεξιότητος

ἀ. Βουλεῖ. περὶ οὐ θεὸς ἐκ θεοῦ καὶ ἐν θεῷ τὸ πνεῦμα τὸ πατρὸς διέρχεται τὰ βάθη τοῦ θεοῦ

[illegible]

χρίματί τε καὶ διδάσκονται οἷς χαρίζεται ἐν καρδίᾳ ὁ κρείττων τῆς θείας φύσεως τὸ πνεῦμα ἅγιον· διὰ τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα καλεῖ χριστὸς τοῦ πατρός. πῶς οὖν ἀσυνετεῖς ὁ μὴ ἐκ πνεύματος φρονῶν τοῖς χρίσμασιν ἀκριβῶς τοῦ χριστοῦ θείας, καὶ τοῖς τῶν ἁγίων ἀποστόλων κηρύγμασιν αὐτοῖς φθεγγόμενος ... ὡς κατατολμῶν

ἐκ τῆς ἰωάννου ἐπιστολῆς

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ· φησὶ γάρ τις ἐν προφήταις ὁ θεῖος λόγος· καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ· μαθεῖν ἀρέσκοντας τοῦ κυρίου τοῖς ἐν αὐτοῖς προφήταις λόγοις. ὅσοι ἀληθῶς πνεύματι φωτὸς· φωτὶ ὅλως ἀληθινῶς ... πῶς οὐ τῷ χρίσματι:

ἄλλο

Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν· ἀλλ' οὐ πνεῦμα τὸ ἅγιον μένει ἐν οἷς οὐκ ἔστι θεός, ἐπεὶ ὁ καλούμενος πῶς οὖν ... καὶ ἐκ θεοῦ τὸ πνεῦμα ὃ παρ' αὐτοῦ ἔχει· τοῦτο γὰρ ὁ εἰληφὼς ... ὃς καὶ διὰ τοῦ προφήτου φησίν· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός· καὶ ὁ ἐκ θεοῦ τὸ πνεῦμα τίς αὐτὸ ... δῆλος ὅτι ... λέγων τὸ ... ἐκβάλλει κόλασιν:

ἀπὸ θεοῦ· οἱ τελειούμενοι τοῦ στ... χριστοῦ καὶ τὰ καταξιούμενοι πνεύματος διὰ ... μανθάνουσι· τοῖς μὴ ἐξ ... διδαχῆς οὐκ ἔχει χρείαν ... διδακτοί.

ἄλλο

Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός·

ὁ κύριος τῶν χριστιανῶν μόνον ... καὶ ... [illegible]

τὸ πνεῦμα ... [illegible] ... ὅτι πνεῦμα ... ὅτι ... [illegible]

... [illegible] ... πνεῦμα καὶ τὸ ... [illegible]

... τῶν ... [illegible] ... μείζων ... [illegible]

... πάλιν· ὅτι ... [illegible] ... φυσικῶς τὸ

πνεῦμα ... [illegible] ... ὅτι τὸ πνεῦμα ... [illegible] ... βραχύ τι πρὸς

... [illegible] ... μείζων ... πῶς ... [illegible]

τῶν περὶ τῶν ὅλον ... [illegible] ... πληρώ-

σιν: ζήτει τὸ κατὰ ματθαῖον ... [illegible]

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν, μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ μαρί-

ας τῷ ἰωσήφ· πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ

πνεύματος ἁγίου· ... [illegible] ... πρὸς ... φύσει

καὶ ... [illegible] ... μᾶλλον τὸ ...

... [illegible] ... τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ... [illegible] ... περὶ

... λέγων· ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... φύσις· ... πῶς ... [illegible]

ζ' ... [illegible] ... περὶ ... [illegible] ... πνεῦμα: ἄλλο

Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν

τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται· εἰ δὲ ἐν

πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς

ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀφ' αὐτῆς δὲ ἐργαζόμενον τοὺς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων
τοιούτους μόνα δοξάζεται. τί γὰρ οὖν ἐστὶν ἡ γέννησις τῶν καὶ πατέρας
τῶν ἀπαρχῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὁ ἀληθινὸς ἀγαλλιώμεθα
ἐπὶ τῷ θεῷ· καὶ πῶς οὐ μείζων ἐστὶν αὐτοῦ ὁ υἱὸς ὁ δοξάζεται· ἀ-
λλὰ τοῦτο δυσθεώρητον νοεῖσθαι καὶ ὅλως ἀπαθῶν· οὐ καὶ γὰρ γεννητοῦ καὶ
πνεῦμα τὸ υἱῷ θεὸς δὲ οὐ ταῦτα πάντα ἐργάζεται· καὶ δι' αὐτοῦ δοξάζεται:

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην) ἀδήλου

Ὅτι ἐξ ὕψους ἀκούομεν τοῦτο, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς
ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.
ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ διὰ τῆς πίστεως τῆς εἰς Χριστὸν ἀναγεννῶν ἡμᾶς
διὸ καὶ αὐτοῦ λέγει χάριν γεννηθεὶς ἡμᾶς χρηματίζειν θεοῦ·
πῶς οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος θεοῦ· ὅτι δὲ γεννητοὺς ἡμᾶς οἶμαι
μαρτυρεῖ λέγων· ὁ σωτὴρ πρὸς Νικόδημον· τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται
καὶ ποῦ ὑπάγει. οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος:

ἀδήλου

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται· ἐκεῖνος μαρτυ-
ρήσει περὶ ἐμοῦ· ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον καὶ ὥσπερ τις καρπὸς ἢ πρόεισιν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ. ἀλλ' ὄντως
τῆς ἀκτῖνος ὁ πατήρ· πῶς οὖν ἀγέννητον τὸ ἐξ αὐτοῦ προχεό-
μενον πνεῦμα· πῶς δὲ καὶ θεοῦ χρηματίζομεν ἡμεῖς τὸ πνεῦμα
λαβόντες· ἅπερ οὐκ ἔστι θεὸς κατὰ τὴν τινῶν ἀβουλίαν:

†

Παραθέσεις ἤτοι συναγωγαὶ ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων πρὸς μαρτυρίαν τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ κεφαλαίων:

Μαρτυρίαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς δι᾽ ὧν ἐστι ζητεῖν ὅτι γεννητὸς ἐκ πατρὸς ἐστὶν ὁ υἱός, καὶ οὐχὶ ποιηματικῶς: α^ον.

Ὅτι ἀΐδιος καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ὁ υἱός· ἄχρονον ἔχων ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν: β^ον.

Ὅτι ὁ λόγος ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός: γ.

Ὅτι φῶς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ: δ.

Ὅτι ἀλήθεια ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός: ε.

Ὅτι εἰκών ἐστι καὶ ὁμοίωσις τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ υἱὸς καὶ πρὸ αἰώνων: ς.

Ὅτι δικαιοσύνη ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός: ζ.

Ὅτι δόξα τοῦ πατρὸς καλεῖται καὶ ἐστιν ὁ υἱός: η.

Ὅτι δεξιὰ καὶ βραχίων ἐστὶ τοῦ πατρὸς ὁ υἱός: θ.

Ὅτι δύναμις ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ υἱός: ι.

Ὅτι θεὸς καλεῖται καὶ ἐστιν ὁ υἱός: ια.

Ὅτι κύριος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ: ιβ.

Ὅτι βασιλεὺς ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός: ιγ.

Ὅτι ζωὴ ἀνθρώπων ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ: ιδ.

Ὅτι βουλή ἐστιν τοῦ πατρὸς ὁ υἱός: ιε.

Ὅτι θεὸς ἀνθρώπων καὶ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον: ις.

Μαρτυρίαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, δι᾽ ὧν ἐστι ζητεῖν ὅτι γεννητὸς ἐκ πατρὸς ἐστὶν ὁ υἱός καὶ οὐχὶ ποιηματικῶς:

272

Ἡ σοφία φησὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι· καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι· πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. καὶ ὁ πατὴρ πρός με· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε. α

Ὅτι ἀΐδιος καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ὁ υἱός· ἄρρητον ἔχων εἰπεῖν τὴν γέννησιν.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. β

ἐκ τῆς Ἰω(άννου) ἐπιστολῆς.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· ὃ ἐθεασάμεθα· καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἑωράκαμεν· καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.

Ὁ σωτὴρ ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τίς ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν ὁ υἱὸς ἀποκαλύψῃ.

Ἰω(άννης) ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. ἦν γὰρ ὁ λόγος ἐν κόλπῳ· τουτέστιν ἐν τῇ φύσει τοῦ πατρός.

Ἠσαΐου προφήτου :·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος· οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται· αἴρεται γὰρ ἀπὸ τῆς ἐξ ἡμῶν ὁ υἱός :·

Μιχαίου :·

Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ (ἐκ σοῦ) μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τὸν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος· ἐξῆλθε γὰρ ὡς ἀπὸ τῆς καὶ ἐξήγαγε τοὺς τοῦ πατρὸς σύσιων ὁ υἱός· οὐ κατὰ τὴν μεσιτείαν ἀπὸ ... · ἀλλ' ὡς εἰκὼν τοῦ ἀπαυγάσματος· πλὴν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ εἶναι τοὺς ...μενῶ ἔξω τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος· ὑπάρχων πατρὸς καὶ ἀΐδιος :·

ὁ ἀπόστολος περὶ τοῦ υἱοῦ :·

Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου· πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εἴτε ὁρατά· εἴτε ἀόρατα· εἴτε θρόνοι· εἴτε ἀρχαί· εἴτε ἐξουσίαι· εἴτε κυριότητες· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων· ὅτι δι' αὐτοῦ πάντα οἱ αἰῶνες ... καὶ χθὲς καὶ σήμερον· αὐτὸς ὁ καὶ πρὸ τούτων υἱός :·

ὁ Παῦλος :·

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων

δι' οὗ καὶ ἐποίησε τοὺς αἰῶνας:: εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ γεγόνασιν οἱ αἰῶνες δι' υἱοῦ· πῶς δ' οὐκ ἀΐδιος ὁ πρὸ αἰώνων ἐστίν::

ὁ ψαλμῳδός::

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα σὺ εἶ. ἰδοὺ τὸ εἶναι πρὸ πάσης κτίσεως ἀποδίδωσι τῷ υἱῷ· πάντως δὲ μετὰ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐπὶ τῇ κτίσει τίθησιν· εἶτα πῶς οὐκ ἀΐδιος ὁ πρὸ πάντων υἱός::

ὁ σωτήρ:

αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν· καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν::

ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐφεξῆς:

Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω αὐτό· καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ· τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἰδὲ τοῦ ἐν πατρὶ καὶ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ὁ υἱός· πῶς ὁ πρὸ πάντων οὐκ ἀΐδιος::

Ὅτι ὁ λόγος ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός:: Ἱερεμίου::

Οὕτω λέγει κύριος· οἱ προφῆται ἦσαν εἰς ἄνεμον· καὶ ἐστι λόγος οὐκ ἐν αὐτοῖς· ἀποστείλας τοὺς λόγους· ἐγὼ τοῦ ἐν τοῖς ψευδοπροφήταις ὁ τοῦ θεοῦ λόγος τουτέστιν ὁ υἱός:: ὁ αὐτός:

ᾐσχύνθησαν σοφοί, ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν· ἀποδοκιμάσαντες γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ λέγοντες· οἱ δοκοῦντες σοφοὶ γραμματεῖς

τε καὶ φθαρτός · ἐκεῖνο οὗτος πρὸ τοῦ θεοῦ ὁ αὐτός, ὁ καὶ λύων τὸ

σάββατον · διὸ δὴ δίκαιον καταναχωρεῖν ...

ἡσαΐου :

Καὶ αὐτὸς σοφὸς ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά · καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ · σοφὸς γὰρ οὕτως ὁ τοῦ θεοῦ λόγος παρὰ τοῖς τὸν νόμον ἀθετήσασιν ἐπιφέρει κακά :

ὁ ψαλμῳδός :

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν · εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ · ᾄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν · καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ · ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει · ἐξαπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς · καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν :

Τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ · τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν · βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ · καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα · ἐξέλιπεν εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα · ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια :

ὁ παῦλος :

Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον :

ὁ αὐτός :

Ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν · καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον · ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως :

ἰωάννου εὐαγγελίου :

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος · καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν · καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος · καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο · καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν :

ὁ αὐτός :

Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου · καὶ ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν :

274

ὁ παῦλος πρὸς ῥωμαίους

Καὶ τὸ ἀνακαινοῦσθαι τῷ νοῒ ὑμῶν· καὶ τῷ [illegible] αὐτοῦ ~~[illegible]~~:

ἰάκωβος:

Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν ἑαυτοῦ κτισμάτων: πέτρος

Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου διὰ λόγου ζῶντος τοῦ θεοῦ καὶ μένοντος.

ἰωάννης εὐαγγελιστής

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς

ὁ αὐτός

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν: ὁ αὐτός

Ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι· ὅτι ~~[illegible]~~ ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν:

Φ Ὅτι φῶς ἐστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ: ἠσαΐας

Φωτίζου φωτίζου ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ φῶς: ὁ αὐτός Σ̄

Χώρα ζαβουλὼν καὶ γῆ νεφθαλείμ· ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου, γαλιλαία τῶν ἐθνῶν τὰ μέρη τῆς ἰουδαίας· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει ἴδε φῶς μέγα: ὁ αὐτός

Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου· καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου: ὁ αὐτός

Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς φῶς ἐθνῶν· ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν

ὁ ψαλμῳδός

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·

ὁ λαός αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου. ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου

πορεύσονται. οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονό-

μησαν γῆν· καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς· ἀλ-

λ᾽ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου.

Δανιὴλ ὁ προφήτης

Ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἐστι· καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς

καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ· διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς.

καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν· αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα

καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει· καὶ τὸ φῶς μετ᾽ αὐτοῦ ἐστιν.

ὁ παῦλος

περὶ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς λέγων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρό-

σιτον: ὁ αὐτός:

Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθω-

σύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ: ὁ αὐτός:

Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα

τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί: ὁ πέτρος

Ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαν-

τος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς: ὁ αὐτός

Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς

καρδίαις ὑμῶν: Ἰωάννου ἐπιστολή.

Ἐὰν ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτί, κοινω-

νίαν ἔχομεν μετ᾽ ἀλλήλων· ὁ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶν ἐν Χριστῷ.

περιπατεῖται· ὁ αὐτός

Ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. τετάρτῳ ὁ Χ(ριστό)ς· ὁ αὐτός

Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει· καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· οὐχ ἡ ἔξωθεν τῶν ψυχῶν παρατηρήσεται· ὅτι νῦν τῶν φίλων ἀγάπην τὸν ἑαυτῶν κεκτημένος· ὁ σωτήρ

Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· ὁμοίως·

Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ᾽ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς· ὁμοίως·

Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα· ὁμοίως

Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς· ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν·

ὁ αὐτός

Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν· ὁ σωτὴρ πρὸς τοὺς ἰουδαίους·

Ἕως τὸ φῶς ἔχετε· πιστεύετε εἰς τὸ φῶς· ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε·

ὁ αὐτὸς πρὸς αὐτούς

Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ᾽ ὑμῶν ἐστιν· ἕως τὸ φῶς ἔχετε·

περιπατεῖτε ἐν τῷ φωτί· ἵνα μὴ ἡ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ·

Ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ὁ παῦλος

ᾗ ἀπόφαξε ὡς τῆς ἀληθείας ζωσάμενον ἑαυτὸν [illegible] σαν συνῴδησον αὐτῶν·

Ἐχάρην καλῶς τοῖς ὑμᾶς εὑρεῖν ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ πάθει· ὁ πέτρος

Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας· ὁ παῦλος

Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὁ αὐτός

Ὁ θεὸς γάρ φησιν θέλω πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· εἵλετο γάρ φησιν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας· ὁ αὐτός

Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· ὁ σωτήρ

Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς· ὁμοίως

Κἀγὼ φησὶ παρακαλέσω τὸν πατέρα ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν· ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· καὶ πάλιν φησὶν ὁ σωτήρ· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· καὶ ἃ φησι [illegible] αὐτοῖς· τοῖς ἰουδαίοις· δηλαδή· ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος

τὸν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ:

ἔσδρας

Καὶ ἡ γῆ φωνεῖ ὁ οὐρανὸς εὐλογεῖ· ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντας· πᾶσα γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ· καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν προσκυνεῖ· καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτὴν σείεται καὶ τρέμει:

ὁ αὐτὸς

Καὶ ἡ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῇ λαμβάνειν πρόσωπα:

τοῦ ψαλμῳδοῦ

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια· ὁ [illegible] καὶ ἔμφυλος καὶ [illegible] καὶ [illegible] ἡ ἀλήθεια ἐκ [illegible] διέκυψε· ὁμοίως

δικαιοσύνη [illegible] καὶ ἡ ἀλήθεια [illegible]· ὁμοίως

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου· καὶ τὰ ἑξῆς ἕως τοῦ ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· περὶ τοῦ [illegible] λέγων· καὶ τοὺς [illegible] αὐτοῦ προστάσσομαι· ὅτι τὸ ἔλεός μου καὶ ἡ ἀλήθεια μου μετ' αὐτοῦ· ὅτι [illegible] ἀληθείας [illegible] κύριος ἀγαπᾷ [illegible] σοφὸς [illegible] ἀληθινῷ [illegible]· ὡς [illegible] ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια

ὁ αὐτὸς ὁμοίως

Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν

Ἰωάννου ἐπιστολή

Ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν· ψεύστης ἐστί· καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν: ὁμοίως

Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν· ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν· καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν: ὁμοίως

Ἐν ᾧ ποτὲ μὲν ὁ τῆς ἁμαρτίας [illegible] ἀναπαυόμενον
καὶ ἡ ἀλήθεια ἐκλείπουσα(?) ἐν ἡμῖν· ὁ παῦλος περὶ τῶν ἀπιστούντων(?) χριστοῦ
[illegible]· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς·
διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐ-
τοὺς τῷ ψεύδει(?)· οὗ αὐτὸς ἐσήμαινε λέγων ὁ σωτήρ· ἐγὼ ἦλθον ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου καὶ οὐκ ἐδέξασθέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀ-
νόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε.

Ὅτι ἡ εἰκών ἐστι καὶ ὁμοίωσις τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ υἱὸς καὶ πρόσωπον χρηματίζει· ἐκ
τοῦ ψαλτηρίου.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ~~ἀγα~~ ἀλαλαγμόν· κύριε ἐν τῷ φωτὶ
τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιά-
σονται ὅλην τὴν ἡμέραν. ὁμοίως

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν· καὶ ὁ βρα-
χίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχί-
ων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου. ὁμοίως

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε· ἔδωκας εὐ-
φροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἐκ τῆς πρὸς ἑβραίους

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατρά-
σιν ἐν τοῖς προφήταις· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλά-
λησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ
καὶ ἐποίησε τοὺς αἰῶνας· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. ἐκ τῆς πρὸς κολασσαεῖς.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν με-
ρίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς

ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν
τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου
πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ἐκ τῆς πρὸς φιλιππησίους ἐπιστολῆς:

Ἕκαστος τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ

ἰωάννου κεφαλαίῳ ιδ

Καὶ ἀποκριθεὶς φίλιππος εἶπεν αὐτῷ· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ
ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ
ἔγνωκάς με φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα

σολομῶν

ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου καὶ ἔσοπτρον ἀκηλί-
δωτον τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ:

ἐν τῇ γενέσει

Καὶ ἦν [illegible] ἰακὼβ ὁ παλαίων μετ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ· καὶ
ἐκάλεσεν ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου εἶδος θεοῦ· εἶδον
γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή· ἀνέ-
τειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ: ὁμοίως
Καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν: πάλιν ὁμοίως
Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοί-
ωσιν· ὅτι ἰδίως εἰκών ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ υἱός: ὁ αὐτὸς [illegible] ξ
Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται
εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχη-
ματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης: [illegible] ὁ μοῖρος

Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις.

μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στῆσαι τὴν δικαιοσύνην τῇ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν: οἰκεί

Ἐλευθερωθέντες οὖν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ: ὁ αὐτὸς πρὸς

δικαιοσύνη δὲ θεοῦ πεφανέρωται μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ

ἐκ τῶν πράξεων

Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς· τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ:

ἐκ τοῦ εὐαγγελίου

Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ ~~οὐκ~~ οὐκ ἐπιστεύσατε ~~ἐπιστεύσατε~~ αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ

μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται:

ἐκ τοῦ προφήτου Μαλαχίου

Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἥλιος·

δικαιοσύνης καὶ ἴασις ~~ἐν τῇ~~ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ:

ἐκ τοῦ προφήτου Ἀμώς

Κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα· καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν· ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, κύριος ὄνομα αὐτῷ: ἐκ τοῦ Δανιήλ

Καὶ [illegible] Γαβριὴλ πρὸς Δανιήλ· ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν· καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι ἀνομίας· καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον· καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην· καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων· καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι: ἐκ τοῦ Ἡσαΐα

Καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης· φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν

ἐκ τοῦ αὐτοῦ

Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου· καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου· καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν: ἐκ τοῦ ψαλτηρίου·

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου: ὁμοίως

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια

ἐκ τοῦ ψαλτηρίου

Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· τὰ δικαιώματά σου φυλάξω: ἐκ τοῦ αὐτοῦ

Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ: ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

Οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγ

ἐγκαταλίπῃς· ἕως ἡ δικαιοσύνη σου ὁ θεὸς ἕως ὑψίστων· καὶ ἐξέκλινας αὐτῆς πάντα τὰ ὅσα ἐποίησας μεγαλεῖα· ἐν τῷ αὐτῷ

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε· δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν· ἐν τῷ αὐτῷ

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· ἐν τῷ αὐτῷ

Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν· ἐν τῷ αὐτῷ

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω· κύριε σὺ ἔγνως τὴν δικαιοσύνην μου·

Ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου· ἐν τῷ αὐτῷ

Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου· ἐν τῷ αὐτῷ

Καὶ ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·

Δόξα τῷ πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι· ἐν τῷ αὐτῷ· του ἦχ·

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου· ἐν τῷ αὐτῷ

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν τῷ αὐτῷ

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι

279

ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου. ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. οὕτως
ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν
σου :: [illegible] ::

διηγήσασθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ :: [illegible] ::

ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου ::
[illegible] ::

Ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν. οὕτω καλαμήσονται αὐτούς.
καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητός. οὗτοι φωνῇ βοήσουσιν. οἱ δὲ κατα-
λειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς. εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ σου ::
[illegible] ::

καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς τὴν δόξαν σου :: [illegible] ::

καὶ ἀνέλαβέ με τὸ πνεῦμά σου. καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνῆς
σεισμοῦ μεγάλου λεγούσης. εὐλογημένη ἡ δόξα σου ἐκ τοῦ τό-
που αὐτῆς :: [illegible] ::

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός. διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής. οὐ μὴ μάθῃ
δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ. ἀρθήτω
ὁ ἀσεβής. ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν σου :: [illegible] ::

φωτίζου φωτίζου ἱερουσαλήμ. ἥκει γάρ σου τὸ φῶς. καὶ ἡ δόξα σου ἐπὶ σὲ
ἀνατέταλκεν. ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ᾽ ἔθνη.
ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται σύ. καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

Ἐπορεύοντο βασιλεῖς τῷ φωτί σου· καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. κεφ. ξ' Ἠσαΐ.

Εὐφράνθητι ἡ ἔρημος ἡ διψῶσα· ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· καὶ ἐξανθήσει· καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ· καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου· καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ. κεφ. λε' Ἰεζεκιήλ.

Καὶ τὰ χερουβὶμ ἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου κεφ. ι' εἰσπορευομένου τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν στολήν· καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήρωσε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου· καὶ ἐνέπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου. Ἰεζεκιήλ.

Πῶς δύνασθε πιστεύειν δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε. Ἰω.

Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων· ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός. κεφ. Ἰακώβ.

Ἀδελφοί μου μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. κεφ. Πέτ.

Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. κεφ. Πέτ.

Ὡς τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ· τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος

ἡμῶν εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον. ἐκ τοῦ ἀποστόλου.

ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ. καθὼς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

ὁ τῇ δεξιᾷ καὶ βραχίονι εἰς τὸν πατέρα ὁ υἱός. ἐκ τοῦ ἡσαΐου.

ἐπέβλεψα καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθός· προσενόησα καὶ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου· καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη· ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ. ὁμοῦ.

ἀκούσατέ μου ἀκούσατέ μου λαός μου καὶ οἱ βασιλεῖς πρός με ἐνωτίσασθε· ὅτι ὁ νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται· καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν· ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου· καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν. [illegible]

τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδώμ· καὶ ἄρχοντες μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν· ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε. ἐκ τῆς ἐξόδου.

∸ ἵνα γνῶσιν καὶ ἐπιγνῶσιν καὶ ἐννοηθῶσιν· καὶ ἐπιστηθῶσιν ἅμα.
ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησε ταῦτα· καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν αὐτά∶
διὰ τὰ ξένισμα∶

καὶ θεμέλιον ἐποίησε χεὶρ κυρίου· καὶ ἔγραψεν διὰ πνεύματος κυρίου καὶ ἐστερέω-
σε μεγαλοσύνῃ τοῦ ποδός∶ διὰ τὴν ἔξοδον∶

καὶ ἰδὼν Ἰσραὴλ τοὺς αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἃ ἐποίησε κύριος τοῖς αἰγυ-
πτίοις· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν κύριον· καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ· καὶ
μωϋσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ∶ διὰ τὸ [illegible]∶

καὶ εἶδον τὸ ἔργον χειρός σου τοὺς βραχίονάς σου· καὶ ἐδοξασμένοι
τῆς ἀποστολῆς σοφίας· καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου∶
διὰ τὴν ἔξοδον∶

Ἡ δεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν
ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς
ὑπεναντίους∶ διὰ τὸ [illegible]∶

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι
πάντας τοὺς μισοῦντάς σε∶ διὰ τὸ [illegible]∶

καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ
ὑψίστου∶ διὰ τὸ [illegible]∶

οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν· καὶ ὁ βραχίων
αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου
καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου∶ διὰ τὸ [illegible]∶

Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή· καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι

αὐτοὺς καὶ ἐνίκησας, οὐκ ἐφυλάσσοντο ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπήγον
ἀπὸ τοῦ ἐπαγγελίας [illegible] αὐτῶν: ἐν τῷ δευτερονομίῳ

Καταφρόνομεν ἀγαθοῦ θεοῦ [illegible] ἐπὶ τὰ πρόβατα τῆς γῆς· δι
[illegible] πλήρης ἡ δεξιά σου: ἐν τῇ ἐξόδῳ

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, ἀπόστειλε πρὸς φαραὼ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. τά
δε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λα
τρεύσῃ. εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου καὶ ἔτι
ἐγκρατεῖς αὐτοῦ. ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πε
δίοις: ἐν τῷ ψαλτῆρι:

δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν· δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με:

ἐν τῷ δευτερονομίῳ

[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] ἐκ [illegible] ὅτι [illegible] ἐπιγνώσεται [illegible]. ἔσωθεν
αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ: ἐν τῷ δευτερονομίῳ
[illegible] πρὸς [illegible] καὶ πρὸς πόσων [illegible] αὐτῶν καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] ὅτι [illegible] ὁ θεὸς [illegible]
[illegible] αὐτοῦ καὶ προβάλλει τῆς χειρὸς αὐτοῦ:

ἐν τοῖς ἀριθμοῖς

Ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ
εἶπας κρέα δώσω αὐτοῖς καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν. μὴ πρό
βατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς. ἢ πᾶν
τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς.
καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν· μὴ ἡ χεὶρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει· ἤδη γνώ
σῃ εἰ ἐπικαταλήψεταί σε ὁ λόγος μου ἢ οὔ:

ὁ [illegible] ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ [illegible]: ἐν τῷ α΄ τῶν [illegible]

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ζήτει τῷ ἀρχαγγέλῳ
ἐργασίᾳ τῶν ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη: ζήτει τῷ ἀρχῇ
ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ
ζήτει τῷ αὐτῷ

Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου· οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνοις σοφίας λόγοις
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως: ζήτει τῷ ἀκροατῇ
αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι· χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ
θεοῦ σοφίαν: ζήτει τῷ ἐκκλησίᾳ
Καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· ζήτει τῷ παραλυτικῷ
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών: ζήτει τῷ σωτηρίῳ
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύνα-
μιν: ζήτει τῷ αὐτῷ
Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ
ζήτει τῷ ταλαιπωρίᾳ
ζήτει καὶ ὁ θεὸς τῆς δυνάμεως σου: ζήτει τῷ φωτί
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς
ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· ποσα-
πλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ· οὕ-
τως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
— — — — — ἐπὶ ... ζήτει τὴν δύναμιν τοῦ ἀσωμάτου
καὶ ταχθεῖσι ταῖς δυνάμεσι:

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. ἐκ τοῦ Ἱερεμίου.

Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ. ἐκ τοῦ Δευτερονομίου.

Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους· καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς· καὶ οὐ θύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς· ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν· ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

Ὅτι θεὸς καλεῖται καὶ ὁ υἱός. ἐκ τῆς γραφῆς.

Καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ἐκ τοῦ ἀποστόλου.

Τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου.

Καὶ εἶπε τῷ Θωμᾷ ὁ Ἰησοῦς· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός· ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

οὗτος τοῦ Ἰακὼβ χριστὸς πρὸς τὸν θεόν :: ἐν τῷ υἱῷ ::

Οὕτω λέγει κύριος σαβαώθ· ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰ-
θιόπων καὶ οἱ Σαβαεὶν ἄνδρες ὑψηλοί· ἐπὶ σὲ διαβήσονται
καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι· καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν ~~καὶ ἐν σοὶ~~
~~προσεύξονται~~ δεδεμένοι χειροπέδαις· καὶ διαβήσονται πρὸς σὲ
καὶ προσκυνήσουσί σοι καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός
ἐστι· καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλήν σου· σὺ γὰρ εἶ θεός καὶ οὐκ ᾔδειμεν θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ :: ἐν τῷ αὐτῷ ::

102 Τάδε λέγει κύριος σαβαώθ· ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζό-
μενος Σιών· ὕψωσον τῇ ἰσχύι τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζό-
μενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰού-
δα· ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν ἰδοὺ κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται· καὶ ὁ βρα-
χίων μετὰ κυρείας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔρ-
γον ἐναντίον αὐτοῦ· ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ
καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας· καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας
παρακαλέσει :: ἐν τῷ αὐτῷ ::

Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα· παρακαλέ-
σατε ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ
ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ ἀνταποδώσει κρίσιν·
αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς :: ἐν τῷ αὐτῷ ::

Καὶ ἐροῦσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλ-
πίζομεν· καὶ ἠγαλλιώμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν· ὅτι ἀ-
νάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο :: ἐν τῷ αὐτῷ ::

Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέσεις

τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ
γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν,
διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ:

[illegible]

Ὁ θεὸς ἐκδικήσεων κύριος· ὁ θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο· ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

[illegible]

Καὶ γὰρ ἀλογίας διὰ τὸ ὄνομα [illegible]· κρεῖσσον [illegible] ὡς ἠδυνάμην. [illegible] τῶν θεῶν [illegible]· [illegible] τῶν δυναμένων [illegible] τῆς προσευχῆς μου: [illegible]

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε· ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός: [illegible]

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου: [illegible]:

Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν Ἰακὼβ καὶ εἶπεν· ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου καὶ εἶπεν· ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν· καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ· εἶδον γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή. ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθε τὸ Εἶδος τοῦ θεοῦ: [illegible]:

Ὅτι Χριστὸς [illegible] αἷμα αὐτοῦ· διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ [illegible].

ὅτι κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον:

Ὅτι καὶ σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ: κατὰ Μαλαχίαν:

ιβ΄ Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν τὸν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην· πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν· καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην: κατὰ Ζαχαρίαν:

Τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ Σιών· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος· καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου· καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ:

κατὰ Σοφονίαν:

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· θάρσει Σιών· μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου· κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς σῶσαί σε· ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην· καὶ καινιεῖ σε τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ:

κατὰ Μιχαίαν:

Ἀκούσατε λαοὶ λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται κύριος ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον· κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ· διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς: κατὰ Ἠσαΐαν:

Ὁ ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας· καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς: κατὰ Ἠσαΐαν:

πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ ἀνάβλεψιν τυφλοῖς· καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν· καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ θεῷ ἡμῶν:: τὸ τοῦ αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου ἰερουσαλήμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς· καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν· ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει τὴν γῆν ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος· καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται:: τὸ τοῦ αὐτοῦ::

Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται· καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· ὅτι κύριος ἐλάλησε:: τὸ τοῦ αὐτοῦ::

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· καὶ ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ· καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου· καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ:: τὸ τῆς προφητείας::

ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδωσον δή· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου:: τὸ τῆς προφ(ητείας)::

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου:: τὸ τοῦ αὐτοῦ::

τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ πρὸ προσώπου κυρίου· ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. λίλω αὐτοῦ.

εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι κύριος ἐβασίλευσεν· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται. λίλω αὐτοῦ.

ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν· κύριος ὄνομα αὐτῷ. λίλω αὐτοῦ.

ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι· καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου· ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου. λίλω αὐτοῦ.

κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός· κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν (οὗτος) ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. λίλω αὐτῷ.

οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου· καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. λίλη γλυκῦ.

καὶ λὼτ εἰσῆλθεν εἰς σηγώρ· καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ σόδομα καὶ γόμορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις αὐτάς.

ὅτι βασιλεὺς εἶ σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν. λίλω ἁγίῳ σου.

ιε' Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. λίλω αὐτοῦ.

πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν καὶ συμβασιλεύσομεν. λίλω αὐτοῦ.

πρὸς δὲ τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ

καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. ἐν τῷ αὐτῷ.

Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν· τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. ἐν τῷ αὐτῷ.

Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες· ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης· ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή· οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις.

ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ καθώς ἐστι γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πρᾶος· καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναήλ· ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Καὶ ὁ συσταυρωθεὶς αὐτῷ λῃστὴς ἔλεγε· μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν· μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρί· καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρό[νον]

λαοῦ τοῦ πρὸς αὐτόν· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος:·

Εἰς τὸ [illegible]:·

Τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων· ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων· τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου:·

Εἰς τὸ [illegible]:·

Καὶ προσ[illegible] τὸν [illegible] καὶ τὸν [illegible] αὐτοῦ προσκυνοῦντα καὶ [illegible] αὐτοῦ· [illegible] αὐτῷ [illegible] αὐτόν· [illegible] οὗτος [illegible] ἐκ δεξιῶν σου· καὶ [illegible] ἐξ εὐωνύμων [illegible] βασιλείας [illegible]:·

Εἰς τὸ [illegible]:·

Καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ ἰσχὺς καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ [illegible] λαμβάνοντα πρόσωπον· [illegible] διαφθορᾶς· [illegible] τὰ [illegible] τῶν ἀγγέλων καὶ [illegible] καὶ πάντας [illegible] καὶ [illegible] καὶ αὐτὴν ἰσχύν· καὶ τὸν βασιλέα καὶ [illegible]· καὶ [illegible] πάντων αἰώνων [illegible] καὶ [illegible] τῆς ἁγίας [illegible]:·

Εἰς τὸ [illegible]:·

Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός· ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσηνέχθη· καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία· καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος ἥτις οὐ παρελεύσεται· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται· ἐκ τοῦ ἱερεμίου·

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος· καὶ ἀναστήσω τῷ δαυῒδ ἀνατολὴν δικαίαν· καὶ βασιλεύσει βασιλεύς· καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἐκ τοῦ ἠσαΐου·

Ὁ γὰρ θεός μου μέγας ἐστὶν· οὐ παρελεύσεταί με· κύριος κριτὴς ἡμῶν· κύριος ἄρχων ἡμῶν· κύριος βασιλεὺς ἡμῶν· κύριος αὐτὸς ἡμᾶς σώσει· ἐκ τοῦ αὐτοῦ·

Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν· ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ἐκ τοῦ αὐτοῦ·

Μακάριοι οἱ ἔχοντες ἐν σιὼν σπέρμα καὶ οἰκείους ἐν ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει· καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι·

Διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν· καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν σιὼν καὶ ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται· ζαχαρίου·

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ σιὼν κήρυσσε θύγατερ ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων· αὐτὸς πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον· ἐκ τοῦ σοφονίου·

Χαῖρε θύγατερ σιών· κήρυσσε θύγατερ ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ ἱερουσαλήμ· περιεῖλε

λεν κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
σου ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ· ὅτι κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι:

ῥητὸν ὡσηέ:

Διότι ἡμέρας πολλὰς καθίσονται υἱοὶ ἰσραὴλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐκ οὔσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δήλων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἐπιζητήσουσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν· καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν: ῥητὸν ψαλ(μοῦ):

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ· κύριος ἐν σιὼν μέγας· καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς: ὅμοιον:

Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται· ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ· καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν: τοῦ αὐτοῦ:

Ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει: τοῦ αὐτοῦ:

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε· ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός· ψάλατε συνετῶς· ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη: τοῦ αὐτοῦ:

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ

περιβεβλημένη καὶ πεποικιλμένη· ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε
καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου· καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου· ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ὅμοι.
Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος
ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. εἰς τὸ ψαλ.
Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ
εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς
τῆς δόξης· κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός· κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε· καὶ τῷ ὀνόματί
σου ψαλῶ· μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως· καὶ ποιῶν ἔ-
λεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
Ὅτι ἅγιον καὶ φοβερόν ἐστιν ἅγιος ὁ θεός. εἰς τὸ ἀλληλ.
Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· καὶ πάλιν· ὁ ἀκολουθῶν
ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. ἰω.
καὶ πάλιν· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν·
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ ~~λαλῶ~~ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐ-
στι. καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
καὶ πάλιν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ πάλιν· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. καὶ πάλιν· ὁ τὸν λόγον

αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου.

Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου.

ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. τοῦ αὐτοῦ.

ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. τοῦ αὐτοῦ.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· ὃ ἐθεασάμεθα· καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν· καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· καὶ πάλιν· καὶ οἴδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν· ἵνα γινώσκωμεν τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος· καὶ πάλιν· ὁ ἔχων τὸν υἱὸν τὴν ζωὴν ἔχει· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. τοῦ αὐτοῦ.

Ἔφη ἄγγελος διὰ τοὺς ἀποστόλους· πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε τῷ λαῷ ἐν τῷ ἱερῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.
τῆς τῶν πράξεων.

ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής. τοῦ Βαρούχ.

Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς· ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνησιν.

ἐκ τοῦ θεολόγου ::

Ὁ υἱὸς πηγάζει πηγὴν ζωῆς· ἐκ τοῦ φωτὸς ὁ [illegible] φῶς ::

ὁ τοῦ θεοῦ βουλὴ ἐστὶ τοῦ πατρὸς ὁ υἱός :: ἐκ τοῦ αὐτοῦ ::

Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με· καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με :: ιε'

ἐκ τοῦ [illegible] ::

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐπιλάμψει φησὶν ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς μεγάλης βουλῆς :: ὁ προφήτης ::

ἡ δὲ βουλὴ τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μένει :: ὁ παροιμιαστής ::

καὶ βουλὴ αἰώνιος· [illegible] βουλὴ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς τουτέστιν ὁ υἱός :: ὁ ψαλμῳδός ::

Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· δοξάζεται γὰρ ἐκ τοῦ [illegible] τοῦ αὐτοῦ φωτός· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς ::

ὁ υἱὸς θεὸς καὶ φύσει καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον :: [illegible] ::

Πατὴρ ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν :: ἐκ τοῦ εὐαγγελίου :: ις'

Βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος :: ἐκ τῶν πράξεων ::

Καὶ ὁ υἱὸς συμφωνεῖ [illegible] τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· [illegible] :: Παῦλος ::

Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσί, ὁ δὲ αὐτὸς κύριος. καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσί, ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται :: Παῦλος.

ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς

ιζ' ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·· [illegible]··

πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται·· ἰώβ:

πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με· πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με·· ψαλμ.··

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς·· πράξεων··

Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·· ψαλμ.··

Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν· καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·· παῦλ.··

ιη' Καὶ οὐ καθάπερ μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκεται μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα· ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία··

παῦλ.··

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν··

ιω :·

τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος λαβεῖν οὐ δύναται, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει :· τοῦ αὐτοῦ :·

Εἰ [illegible] ὅτι ἐν ὑμῖν ἐστιν αὐτοῦ πνεῦμα οὐ [illegible] :· ἐν εὐαγγελίοις :·

οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν :· παῦλ :·

οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ :· ιωηλ :·

Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται :· παῦλ :·

ἃ καὶ λαλοῦμεν· οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι· καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν τὰ πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν· νοῦν λέγων τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν :· πράξ :·

Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν· κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ :· παῦλ :·

Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Χριστὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας Χριστὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ ὑμῶν σώματα διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν: Παῦ:

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν: καὶ μεθ' ἕτερα:

Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν. ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς: τῶν πράξεων:

Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ θεῷ: ἐν πράξεσι:

Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ: Ματθαίου:

Οὐ μὴ μένῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας: ὁ αὐτός:

Ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν: Παῦλ:

Ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ, καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου: Ἠσαΐου:

Διότι ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν: Ἀγγαίου:

Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός· οὐδὲ
ἐκ θελήματος ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐγεννήθησαν :·

253

Ὑπόθεσις εἰς τὰς παροιμίας τοῦ Σολομῶντος.

Ἐξήγησις διαφόρων, ἀπὸ πολυχρονίου συναχθεῖσα.

Προοίμιον

Σοφῶς μὲν ὁ Δαυὶδ καὶ πεπαρρησιασμένως ἀπών, τὰ ἄ-
δηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι· σο-
φὸς δὲ ἐκ σοφοῦ Σολομὼν κατ' ἀρετὴν πράξεις καὶ
θεοσδότου χαρίσματος πληρωθείς. τὴν οὖν τῶν ὄντων
ἀκριβῆ γνῶσιν πεπληροφορημένος, ἐν τρισὶν ἡμῖν
αὐτὴν βιβλίοις παραδέδωκεν, τριχῇ διελὼν τὰ ὄντα·
εἰς ἠθικά, καὶ φυσικά, καὶ νοητά· καὶ τὰ μὲν ἠθικὰ
μαθήματα ἐπικρυφίως τίθησιν· ὡς ἂν μὴ κατὰ τὰ πάντων
τὸ ἐραστὸν ἦ· μὴ τὰ μὲν ἀμυήτοις ἕνεκα προβούλευτα
γένοιτο· ἃ καὶ παροιμίας ὀνομάζει· παροιμία δέ ἐστι
λόγος· προχειρούμενα ἔχειν δοκῶν τοῖς πολλοῖς τὰ λε-
γόμενα· ἔχων δὲ τὸ κεκρυμμένον ἐν ἑαυτῷ. τοῖς δὲ
προκόψασι τῶν ἠθικῶν τὴν φυσικὴν πραγματείαν,
διδασκαλίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ παραδίδωσι· περὶ
τε κινήσεως ἡλίου καὶ στάσεως γῆς, καὶ καταστάσεως,
οὕτω δημηγορῶν, ἅπερ οὐ μερικὰ ὄντα· ἀλλὰ καθο-
λικά, πάντα τοῖς ἐν Ἐκκλησίαις ὑπέδειξε· τίνα μὲν
εἰρῆσθαι, ποῖον δὲ ἀποδέχεσθαι δεῖ· μετὰ τὴν τῆς
τρίτης βίβλος οὐδὲν αἰσθητὸν ἔχουσα, ὅλως δὲ ἐξ ὅλου
νοητὴ τυγχάνουσα, Ἆσμα ἀσμάτων ἐπιγέγραπται·
τερπνὸν ἐπιδεικνῦσα, τῆς ἑνώσεως τῶν ψυχῶν·
περιέχει γὰρ συμφωνίας, νυμφῆς καὶ νυμφίου, ὀνομά-
ζεται δὲ παροιμία· ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ὁδοῖς ἐγράφοντο
οἱ τοιοῦτοι λόγοι· ἐπεὶ δὲ πάντως ἐχώρουν τοῖς τῆς ἀληθ

λόγος πρὸς διόρθωσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευομένων, ἵνα καὶ διερχόμενοι καὶ βλέποντες διερευνῶσι τὰ γεγραμμένα, καὶ οὕτως παιδεύονται. οἶμος γὰρ λέγεται ἡ ὁδός. ὁρίζονται δὲ αὐτάς. καὶ οὕτως ῥῆμα παρόδιον ἀπὸ τινος ἑνός, εἰς πολλὰ μεταλαμβανόμενον. εἰσὶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ γνῶσις, σοφίας, καὶ παιδείας. νόησις λόγων φρονήσεως. στροφαὶ λόγων. δικαιοσύνης ἀληθοῦς νόησις. κρίματα καὶ αἴσθησιν καὶ ἐπαγγελίαν τοῦ γινώσκειν ἐν τούτοις παραβολάς, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. γνῶσις τοίνυν ἄρηται σοφίας καὶ παιδείας:

Ἐπειδὴ καὶ Ἕλληνες καὶ αἱρετικοὶ ἐπαγγέλλονται σοφίαν καὶ παιδείαν ἀληθῆ, οὐδαμῶς δέδωκαν ταῦτα παραστῆσαι. ἅτε τὸν ὀρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐκτρίψαντες, καὶ ἄλλως τούτων ὑπολαβόντες:

Οὗτος τοίνυν διδάσκει, τὴν ἀληθῆ γνῶσιν, ἵνα μὴ ὁμωνυμίᾳ τις σφαλλόμενος, εἰς τὰς ἐκείνων διδασκαλίας ἐμπίπτῃ. νόησις δὲ καὶ λόγων φρονήσεως εἴρηται, ἡ περὶ τοῦ μόνου καὶ ἀληθινοῦ ὄντος θεοῦ διδασκαλία, διδάσκουσα τὸ ἀνέκφραστον αὐτοῦ τῆς θεότητος καὶ ἐξουσίας, διὰ τοῦ εἰπεῖν, δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον. καὶ τὸ προνοητικὸν ἐξουσίας, ὡς ἐν τῷ εἰπεῖν, ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσι, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ κριτικὸν διὰ τοῦ εἰπεῖν, θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα κυρίῳ, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ δημιουργικόν, ὅπερ οὐχ ἁπλῶς φησιν· ἀλλ᾽ ὅτι διὰ τοῦ ἰδίου λόγου, καὶ τῇ σοφίᾳ πεποίηκεν. ὃ μάλιστα χαρακτηρίζει τὸν ἀληθῆ θεόν. ὅτι γὰρ οὐ

πηρᾶσι· λέγει οὖν, ὅτι φθάσει ἡ σοφία ἀθετηθεῖσα ὥσπερ τὴν γνῶ.
καὶ πάλιν· ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην
αὐτῷ, καὶ τὰ ἑξῆς· στροφὰς δὲ λόγων ἑρμηνεῦσαι, ἐπειδὴ στρέ-
φονται τὰ αὐτὰ τῇ διανοίᾳ· ἀνοίγει καὶ ἐξηγεῖται τὸν ἐν αὐτοῖς
ἐγκείμενον νοῦν, ὅ ἐστι· διεστῶτα φησὶ ἀποκαλύμματος
αἰνιγμάτων νοούμενον· ἀναμορφωθῆναι δὲ γίνεται ἐν ἁμαρτίαις, ἕως
παραφαινόμενος· καὶ πάλιν, ἐπιμελοῦντων ἐν τῷ παιδὸς χαλο-
ρῶν, καὶ τὰ ἑξῆς· δικαιοσύνης δὲ ἀληθοῦς νόησις ἀρετή·
ἐπειδὴ τινὲς ἐξ ἀλήθειας φασὶ διαφόρως τὸ δίκαιον. τῶν μὲν
λεγόντων, δίκαιον ἐστὶν ἀποδιδόναι ἅπερ εἴληφέ τις φυ-
λάξαι· τῶν δὲ τὸ ἀποδιδόναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ ἀ-
γαθὸν ἀντὶ ἀγαθοῦ· ἐμφαίνει δέ, μὴ ἀκριβεῖς εἶναι
τοὺς τοιούτους ὅρους· δικαιοσύνη τοίνυν οὗτος, τὸ ἀληθῶς
ὂν δίκαιον· τὸ ἀποδιδόναι ἑκάστῳ τὸ ἴδιον· προηγουμένως
μὲν τιμᾶν τὸν θεόν, ἀπὸ τῶν δικαίων πόνων, ἔπειτα τιμᾶν τὸν
βασιλέα· καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν γονεῦσι τὸ καθῆκον ἀποδιδόναι· τοῖς δὲ
πᾶσι τὸ ἴσον, καὶ οὗτος μὲν εἰς τὸ πρῶτος· δεύτερος δέ, ὅτι δεῖ
καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῖς τὴν ἰσότητα φυλάττειν, ὥστε μὴ
κλίνειν εἰς ἀνισότητα· ἀλλὰ τῷ μὲν λογικῷ μὴ συγκαταλαμβάνειν
βουλὴν κακήν, ἢ ἀπολείπουσαν διδασκαλίαν νεότητος, ἀλλὰ
μετὰ βουλῆς πάντα ποιεῖν· καὶ ὁ λογισμὸς ἴσος ἔστω ἐν κρί-
μασι· ὥστε κρίνειν ἑαυτὸν ἕκαστον, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἔ-
χειν ἀγαθήν· ἐπιθυμία γὰρ δικαίων, πᾶσα ἀγαθή.
κατὰ δὲ τὸ θυμικόν, μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει.
οὕτως οὖν ἑαυτὸν ῥυθμίζων τις ἐπιγινώσκει τὴν ἀ-
ληθῆ γνῶσιν· κρίμα δὲ κατευθύνειν ἐστί· προηγου-
μένως μὲν κρίνειν δικαίως, κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον
ὥς φησιν· ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς.

ὅπως τάδε, ἵνα ὁ περὶ τὰ ἔργα κρίνει τις. τοῦτο καὶ ἑαυτοῦ
κατὰ τὴν φύσιν τὸ κρίμα, καὶ ἑαυτὸν δοκιμάζει· ἐπειδὴ
μετ' αὐτὸν ἐὰν πλεονεκτεῖ ὁ θυμός· ἐπέχων δὲ ἐὰν
περισσὴ ἡ ἐπιθυμία. διεγείρων δέ, ἐγκαταφυτεύει
τὸ λογικόν· λέγων πρὸς τοῦτο· ἕως πότε ὀκνηρὲ κα-
τάκεισαι, καὶ τὰ ἑξῆς. παραβολαὶ δὲ λέγονται
λόγοι· ὥσπερ ἀκόνες γινόμενοι, τῶν λεγομένων ἔξω
τῶν γὰρ διὰ τῶν ὁμοίων γινώσκεται τὸ λεγόμενον. οὕτω
γὰρ καὶ ὁ κύριος· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἢ
ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλω αὐτήν· ὡς τῶν καθ' ὁ-
μοίωσιν λεγομένων παραβολῆς οὔσης. καὶ γὰρ λέγων
ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὕστερον ἐπιφέρει·
διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ. εἰσὶν οὖν τοι-
αῦται παραβολαί, ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ
κατὰ καῦμα ὠφελεῖ· οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστεί-
λαντας αὐτὸν καὶ τὰ ὅμοια. ῥήσεις δὲ σοφῶν εἰσίν, λόγοι
οὐ σεσοφισμένοι· ἀλλ' ὡς παρ' αὐτῶν γνωσθέντες καὶ ὡς
ἀποφάσεις αὐτῶν προσφερόμενοι, οἷον ἐστί· καρδίας
εὐφραινομένης, θάλλει πρόσωπον καὶ τὰ ἑξῆς.
Καὶ μῖσος ἐγείρει νεῖκος. τοὺς δὲ μὴ φιλονεικοῦντας
καλύπτει φιλία. καὶ τὰ ὅμοια. τῶν μὲν γὰρ ἀσυνέτων,
οἱ λόγοι κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀμφίβολοι τυγχάνουσιν· οἱ δὲ
τῶν σοφῶν, οἷοι εἰσί, καὶ πανταχόθεν ἠκρίβωνται· ὥστε
μηδὲ ἄν τι λέγεσθαι αὐτοῖς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι αὐτοί, ἀπὸ τοῦ
τέλους τῆς πράξεως, γνωρίζουσι τὰ πράγματα· ὅτι ὁ ἄδι-
κος, φαῦλος· ἢ ὁ μοιχός, οὐ καλός. τοῦτο δὲ παντί που δῆ-
λον ἂν εἴη. ὁ δὲ σοφὸς τὰς ἀρχὰς τῶν πράξεων προλέγει· καὶ
ὥσπερ τῶν τῆς τύχης κινημάτων προαπαγγέλλει· ἵνα αἴτιος

γινώσκοντας τὰς ἀρχὰς τῶν κακῶν, φυλάττηται· οἷα ἐπὶ τὰ
προειρημένα, καὶ τὰ ὅμοια· ὡς τὸ ἐπιθυμίαι ἐστί· πᾶς
ἄεργος· καὶ ὁ ὀξύθυμος πραγματεύεται ἀβουλίας· τοῖς γὰρ
ἀεργοῦσιν ἡ μανία τῆς ψυχῆς· ἐν πάσαις ἐπιθυμίαις ῥα-
θυμουμένην εἶναι, καὶ τὸν ὀξύθυμον, μηδεμίαν ἔχοντα
βουλὴν ὀρθήν, ἐδήλωσε· καὶ ὅλως οὗτοι τὰ ἠθικὰ μόνον
ἀπαγγέλουσι, τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως· ὅπερ σοφῶς
λέγοντες· ὅτι τῆς μὲν φιλονεικίας προηγεῖται μῖσος·
τὸ δὲ μὴ φιλονεικεῖν, προηγεῖται ἀγάπη· καὶ τῆς μὲν ἀερ-
γίας, προηγεῖται ἡ συνήθεια· τοῦ δὲ ὀξυθύμου, προ-
ηγεῖται ἀβουλία· καὶ τοῦ μὲν ὄχλου συνειλεγμένου ἀρχή
ἐστι, τὸ καταφρονεῖν αὐτὸν τοῦ νόμου· τῆς δὲ ὑγιείας, προη-
γεῖται ὁ φόβος τοῦ θεοῦ· καὶ τῆς μὲν ἀπωλείας τῆς ψυχῆς,
ἀρχή ἐστι τὸ ἀφύλακτον ἔχειν τὸ στόμα· τοῦ δὲ πταίεσθαι,
τινὰ προηγεῖται προπέτεια· οὕτω δὲ ἐκεῖνοι ῥῆσιν ἀνα-
λύουσιν, χρήσεις εἰρημένας καὶ γεγραμμένους λόγους.
ὑπὲρ τὸ τοὺς ἀκούοντας ταῦτα, καὶ μαθόντας τὰς ἀρχὰς
τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, φεύγειν μὲν τὰ φαῦλα,
πράττειν δὲ τὰ ἀγαθά· αἰνίγματα δὲ καὶ ὅσοι σκοτεινοὶ λό-
γοι εἰσίν· εἴ τινες ἀσαφεῖς ὄντες εἰσίν, ὡς ἂν αὐτὸν τὸν νοῦν
τυγχάνοντα τῷ μηδὲν ἐμφαίνειν· μηδὲ τινα ὑπόνοιαν
παρέχειν· ἑρμηνευόμενοι δὲ ὅμως, δεικνύουσι τὸν ἐν αὐτοῖς
νοῦν, οἷοί εἰσι· τῇ βδέλλῃ τρεῖς ἦσαν θυγατέρες ἀγαπή-
σει ἀγαπώμεναι· καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν·
ἡ δὲ τετάρτη, οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν· ᾅδης· καὶ ἔρως
γυναικός, καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος· καὶ
ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ· καὶ πάλιν τρία δέ ἐστιν ἃ

δύναταί μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω· ἴχνη
ἀετοῦ πετωμένου καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ τρί-
βους νηὸς ποντοπορούσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι·
καὶ ὅσα τοιαῦτα αἰνίγματά ἐστιν, ἕτερα γάρ τινα δηλοῖ,
καὶ ἑτέραν ἔννοιαν παρίστησι καὶ σαφηνισμένον ἐστὶ· κεκρυμμένον
δὲ ἔχει τὸν νοῦν· ἰστέον δὲ ὅτι δύο φρονήσεις εἰσίν· ἡ μὲν
ἀνθρωπίνη, ἡ δὲ θεία. καὶ ἡ μὲν μετὰ τῆς πλοκῆς λέ-
γεται φρόνησις· ἡ δὲ ἀπολύτως λέγεται φρόνησις, ἡ τε-
λεία δηλονότι· ὅταν οὖν λέγει, ἀφρονέστατος γάρ εἰμι
πάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπου οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί· εἶτα
πάλιν· ὁ θεὸς δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνω-
κα· δηλοῖ ὡς οὐ δύναταί τις κατὰ θεὸν γενέσθαι σοφός, ἐὰν μὴ
ἀποβιώσειεν τῆς τῶν ἀνθρώπων φρονήσεως· ἡ γὰρ σοφία
τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· ἐπεὶ καὶ
ὄφις φρονιμώτατος εἴρηται, ἀλλ᾿ οὐ κατὰ θεόν· ἀλλὰ κα-
κίας δεινότητος· καὶ δύο δικαιοσύναι εἰσίν, ἡ μὲν ἀλη-
θὴς ἡ τοῦ θεοῦ, ἡ δὲ καθ᾿ ὑπόκρισιν· ἀγνοοῦντες
γάρ φησι τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, τῇ τοῦ θεοῦ δικαι-
οσύνῃ οὐχ ὑπετάγησαν· φησὶν δὲ πάλιν τὸ θεῖον
λόγιον· ἔστι δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν τῷ δικαίῳ
αὐτοῦ· τῇ δοκήσει καὶ οὐ κατ᾿ ἀλήθειαν δηλαδή, ποιεῖν
τὴν δικαιοσύνην. καὶ δύο ἀκακίαι εἰσίν· ἡ μὲν ἀμαθής·
ἄκακος γὰρ πιστεύει παντὶ λόγῳ· ἡ λοιπὸν ἀνόητος· ἡ δὲ
ἁπλότης ὡς τὸ ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ
δύο πανουργίαι· ἡ μὲν δολιότης, ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτη-
σε τὴν Εὔαν, καὶ ἡ πανουργία αὐτοῦ· ἡ δὲ φρόνησις καὶ τὸ πυκνόν·
ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν· ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ φρόνησιν· καὶ λοιμοῦ
μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται:

Παροιμίαι σολομῶντος.

Αἱ παροιμίαι περιέχουσι παίδευσιν ἠθῶν, καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν· καὶ τῶν πρακτέων συνίστασιν ἀποθήκας· παροιμίαι γάρ εἰσιν, οἷον λόγος γλυκύς, ἄπειρος πόλεμος· καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ συμμαχία· ὥστε ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα, κοιλαίνει πέτραν.

ἄλλως:

Λόγος ὠφέλιμος μετ᾿ ἐπικρύψεως μετρίας, αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει διάνοιαν· παροιμία δέ ἐστι λόγος ἀπόκρυφος, δι᾿ ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος· τουτέστι, λόγοι προτρεπτικοί, παρὰ παλαιῶν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χρησιμεύοντες.

Παροιμίαι σολομῶντος υἱοῦ δαβίδ.

βασιλ' τοῦ μεγάλ':

Ἰστέον ὅτι τρεῖς εἰσι τοῦ σοφωτάτου σολομῶντος αἱ πραγματεῖαι· ἡ μὲν παροιμία, παίδευσίς ἐστιν ἠθῶν καὶ παθῶν ἐπανόρθωσις· καὶ τῶν πρακτέων ὑποθήκη τις καί· ὁ δὲ ἐκκλησιαστὴς φυσιολογίας ἁπτόμενος, ἀποκαλύπτει τοῦ παρόντος βίου τὸ μάταιον· τὸ δὲ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, τὸν τρόπον ὑποδείκνυσι τῆς τῶν ψυχικῶν τελειότητος, ἐν σχήματι νυμφίου καὶ νύμφης πρὸς τὸν θεῖον λόγον τῆς ψυχῆς περιέχων οἰκείωσιν.

καὶ ἄλλως

Τὸ τῶν παροιμιῶν ὄνομα, ἐπὶ τῶν δημωδεστέρων παρὰ τοῖς ἔξω τέτακται λόγων· καὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς λεγομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· οἷμος γὰρ ἡ ὁδός· παρ᾿ ἡμῖν δὲ λόγος ἐστὶν ὠφέλιμος, μετ᾿ ἐπικρύψεως μετρίας, αὐτόθεν μὲν ἔχων τὸ χρήσιμον· καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει

ἀκούσιαν. ὁ δὲ κ(ύριο)ς καὶ ὁ θ(εὸ)ς. ταῦτα φησὶ λελάληκα ἐν
παροιμίαις. ἔρχεται ὥρα, ὅτι οὐκέτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ. ὡς τοῦ παροιμιακοῦ
λόγου, τὸ μὴ παρρησιασμένον τῆς διανοίας οὐκ ἔχον
τος, ἀλλὰ πλαγίως ἐμφαίνοντος ἑαυτοῦ τὸ βούλημα.
καὶ τοῖς ἐνδεεστέροις τοῦτο παρασχόντος:

ἱππολύ(του): Παροιμίαι τοίνυν εἰσίν, λόγοι προτρεπτικοὶ πρὸς ἅπασαν
ὁδὸν τοῦ βίου χρησιμεύοντες. τοῖς γὰρ ἐπὶ τὸν θ(εὸ)ν
ὁδὸν ποιουμένοις, ὁδηγός τις γίνεται. παραπλη
σίως δὲ ὑπὸ αἰνίγματι τὸ ἀποκείμενον διὰ τὸ τῆς
ὁδοῦ μῆκος ἀναπτυσσομένη. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ παροιμίαι
σολομῶντος, ὅ ἐστιν εἰρηνικοῦ. ἤτοι τοῦ χ(ριστο)ῦ.
διὰ τοῦτο δὲ τοιούτου τοὺς λόγους, ἀπαθεῖ τυγχάνον
τας, ἀπαθῶς ἐπὶ σάρκα φανέντα. ἵνα μή τις ἐξ ὁμοίου
ἡμῶν ὑφαρπάσῃ. φησὶ τίς ὁ γράψας ταῦτα. καὶ τί
νων τῶν βασιλεύς. ἵνα ἡ τοῦ τοῦ λέγοντος ἀξιοπιστία
τὸν παραδοθέντα λόγον κατασκήσει, καὶ προσέχειν
τοὺς ἀκούοντας. σολομῶντος γάρ ἐστιν ἐκείνου πρὸς
ὃν εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς. δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ
σοφήν. ὡς σὺ οὐ γέγονας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ σὲ οὐ
καναστήσεται ὅμοιός σοι. καὶ τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτοῦ
γεγραμμένα. ὃν δὲ σοφὸς ἐκ σοφοῦ. διὸ προσοικεῖ
τῷ δαυὶδ ἐξ οὗ σολομῶν γέγονεν ἐμφράφων τὰ ἱερὰ
γράμματα παιδευόμενος, καὶ οὐκ ἀλλότριον τὴν ἀρχὴν λαβὼν,
οὐδὲ βίᾳ. ἀλλὰ κρίσει τοῦ πατρὸς καὶ ψήφῳ θ(εο)ῦ:

ὠριγέ(νους): Υἱὸς δὲ δαυὶδ ὁ σ(ωτὴ)ρ λέγεται. οὗτος ὁ ἀληθινὸς ἡμῶν
σ(ωτὴ)ρ ὁ γενόμενος ἐκ σπέρματος δαυὶδ κατὰ σάρκα,
ὁ βασιλεὺς ἐν ἰ(ερουσα)λὴμ. διὸ καὶ ἐπεγράφη ἡ ὑπ' αὐτῶν

οἰκονομίαν τελοῦντι· οὗτός ἐστιν, ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· ἰουδαῖοι γὰρ εἰσὶν ὁ ἰσραήλ· ὧν ὁ ἀβραὰμ προπάτωρ
βασιλεύει, ὡς διορατικῶν· ἄγγελοι γάρ εἰσιν ἀληθεύων
ἰσραήλ· οἱ ἀπὸ τοῦ σπέρματος ἀβραάμ, πάντες καὶ τέ-
κνα, ἤτοι μὴ ποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ ἀβραάμ:
ιε παροιμία ἄρρητα· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἔτι τῶν βιβλίων τῶν οὐα- διδύμου:
ἀσήμαντα διὰ τὰ ἄνω προσαγορευόμενα μίλια, παρὰ
ῥωμαίοις τὰ δὲ, σημεῖα καλούμενα· οἱ παλαιοὶ κατά
τινας τῆς ὁδοῦ τόπους ἐτίθεσαν· καὶ τούτοις ἐπέγρα-
φον τινὰ ζητήματα· τοῦτο γὰρ ἐποίουν διὰ δύο ἕνεκα·
τοῦ τε γνωρίζειν τὸν ὁδεύοντα τὸ πόσον τῆς ὁδοῦ,
καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος τὸ ἐπίγραμμα· καὶ περὶ
τὴν τούτου σαφήνειαν γινόμενοι, τοῦ καμάτου
ἐπικουφίζεσθαι:
Παροιμία ἐστὶ, λόγος διὰ τῆς τῶν πραγμάτων σημαίνων
πράγματα νοητὰ λόγος ἀσάφεια· τὸ σαφὲς καλύ-
πτων· ἢ λόγος ἐπικεκρυμμένος, διαφαίνων τὴν ἀλή-
θειαν· ὡς περὶ τὰ ἐμφανῆ τῶν μυστηρίων ἃ καὶ
αἰσθητὰ τυγχάνει· ἀλλὰ τοῖς καὶ περιβόλοις καὶ πα-
ραπετάσμασιν κρύπτομεν, μὴ διδόντες χωρεῖν ἀ-
μυήτοις ὁρᾶν· οὐ διὰ φθόνον τοῦτο ποιοῦντες,
ἀλλὰ κηδεμονικὸν ἐνδεχόμενοι ἐπιτήδειον· καὶ τὸ γὰρ ἀ-
φνω τὰ ὑψηλὰ βλέπειν, βλάβην αὐτοῖς προ-
ξενεῖ· οὕτως καὶ τὰ ἐν τοῖς λόγοις μυστήρια, διὰ
λόγων ἀσαφεστέρων ἐπικρυπτόμεθα, οὕτως γὰρ
εἴ τις τῶν σπουδαίων καὶ συντετριμμένως ἐρευνώ-
μενος πόνῳ τὴν ἔρευναν ποιησάμενος, ἀσφαλῆ ταύ-
την ἐχέτω τὴν κατοχήν:

ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραήλ.

βασιλ. Εἰπὼν τίνος μὲν ἡ γραφή· τίνος δὲ ὁ πατὴρ τῆς γραφῆς, ἐν-
τίνων δὲ ἔφη· λέγει καὶ τίς τὴν ἀξίαν· οὐχ ὡς περὶ
αὐτὸ τις ἀνὴρ καὶ φιλότιμος· ἀλλ᾽ ἵνα καὶ ἐκ τούτου
τῇ γραφῇ παράσχῃ τὸ ἀξιόπιστον· οὐδὲ γὰρ τοῦτο
ἀργόν· ἐν τῷ εἰπεῖν ὃς ἐβασίλευσεν· ἀλλὰ μάλιστα μέν,
καὶ τοῦτο πρὸς ὁμωνυμίας διαίρεσιν ἐπιτήδειον.
Εἶτα καὶ παραδείκνυσι τὸν πολυθρύλλητον τοῦ λαοῦ
τὸν ἀρχηγόν· οὐ τὸ τυχὸν δὲ πρὸς τὸ πείθεσθαι συντε-
λεῖ, καὶ τὸ βασιλέα εἶναι τὸν γραφέα τοῦ λόγου.
Εἰ γὰρ βασιλεία ἐστὶν ἔννομος ἐπιστασία, δηλονότι
αἱ παρὰ τοῦ βασιλέως δεδομέναι ὑποθῆκαι, τοῦ γε
ἐπ᾽ ἀληθείας τῆς προσηγορίας ταύτης ἀξίου πολὺ τὸ νό-
μιμον ἔχουσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ ὠφέλιμον· τὸ κοινῇ
γὰρ πᾶσι λυσιτελοῦν σκοποῦσαι καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν
τῆς ἰδίας ὠφελείας συντέτανται, ἀλλὰ τὸ τοῖς πᾶσιν
ὠφελεῖν· τοῦτο γὰρ διαφέρει τύραννος βασιλέως·
ὅτι ὁ μὲν τὸ ἑαυτοῦ πανταχόθεν σκοπεῖ· ὁ δὲ τοῖς
ἀρχομένοις τὸ ὠφέλιμον ἐκπορίζει· νόμιμος τοίνυν
ἐστὶν, ὁ τὸ κοινῇ συμφέρον ζητεῖ· βασιλεία δὲ ἐστὶν ἡ λ.
γνῶσις πρακτική· τοιαῦτα πείθου καὶ ἀσωμάτων, καὶ σω-
μάτων καὶ προνοίας περιέχουσα λόγοις· ἥ τε ὡς πρ.
ἠθικῆς φιλοσοφίας, καὶ λογικῆς ἀποκρίπτου ἂν θεωρίας·

γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν:

Ἀντεστραμμένως εἶπε τοῦτο· πρῶτον γὰρ παιδευόμεθα,
ἵνα σοφίαν λάβωμεν· τέλος γὰρ παιδείας, σοφία·
σοφίαν μὲν τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν θεῶν φαινομένην·
παιδείαν δέ, τὴν τοῖς νόμοις ἐγκαταγεγραμμένην.

~~ἡμῖν~~ ἡ μετὰ γῆς, δεῖται ὄντως πρὸς θεωρίαν· ἡ δὲ ἀκοὴ τῆς
πρὸς ἀκρόασιν· ἀμφότερα δὲ· τῆς διανοίας δέονται·
παιδεία δὲ ἐστιν ἁρμογὴ ἐπίπονος· ὠφέλιμος τῇ ψυχῇ·
τῶν ἀπὸ νοημάτων καὶ λόγων· ἀεὶ συνεκκαθαίρουσα· ἥτις
ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις κατὰ γέγραπται· σοφία δὲ ἐστὶ τὸ
ἐπιστήμη, θείων καὶ ἀνθρωπίνων· καὶ ἡ περὶ τούτων γνῶ
σις, καὶ ἡ τῆς ἁγίας τριάδος θεολογία· καὶ οἱ τῆς κρίσεως
καὶ προνοίας λόγοι:

Σοφία μὲν ἐστι, γνῶσις σωμάτων καὶ ἀσωμάτων· καὶ τῆς Ἀγρ.
ἐν αὐτοῖς θεωρουμένης κρίσεως καὶ προνοίας· παι
δεία δὲ, μετὰ διόλης ψυχῆς περὶ τὸ παθητικόν, ἡ ἀ
αὐτῆς μέρος θεωρουμένη:

Σοφία ἐστί, θείων ἐπιστήμη καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων Βασιλ. Ὠριγέν.
κατάληψις· κατὰ δέ τινας, ἀτμὶς ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ
δυνάμεως καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος
δόξης, εἰλικρινής, οὐδὲν γὰρ εἰς αὐτὴν μεμιασμένον ἐμ
πίπτει· ἀπαύγασμα γάρ ἐστι, φωτὸς ἀϊδίου καὶ ἔ
σοπτρον ἀκηλίδωτον, τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας· καὶ
εἰκὼν τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· ὁ γινώσκων ἀρετὴν σο-
φίαν, ταῦτα γινώσκει, ταῦτα δὲ, οὐδὲν ἕτερον
ἐστιν, ἢ γνῶναι τὸν ἐξ οὗ τοῦ θεοῦ ἀγάπης καὶ σοφίας,
ὅς ἐστι χριστός· χριστὸς γὰρ θεοῦ, δύναμις καὶ θεοῦ σοφία·
τοῦτο δὲ, οὐκ ἀπὸ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ
ἁγίου πνεύματος ἀποκαλύπτεται· γινώσκει δὲ σοφίαν, καὶ
ὁ τὴν ἐπιστήμην καὶ δὲ τῶν γραφῶν, ἤτοι νομικῶν τε
καὶ προφητικῶν· εὐαγγελικῶν τε καὶ ἀποστολικῶν λογίων·

Καὶ θεολογικῶν δὲ τις ἁπλῶς ἀκριβῶς ἔγνω σοφίαν· ἔστι Βασιλ.
δέ τις καὶ ἄλλη σοφία· ἡ ἐμπειρία τις οὖσα περὶ τὰς

Τέχνας καὶ τοῦ βίου τὰ χρήσιμα· παιδεία δ' ἐστιν,
ἀγωγή τις εὔφημος τῇ τύχῃ ἐπίπονος τῶν ἀποκα-
μάτων κινδύνων, αὐτὴν ἐκκαθαίρουσα· ἥτις πρὸς μὲν
τὸ παρὸν, οὐ δοκεῖ χαρίεσσα εἶναι, ἀλλ' ἀλύπης αἰτία.
ὕστερον δὲ καρπὸν ἁρμόνιον τῆς διὰ τῆς γεγυμνα-
σμένης ἀποδίδωσιν ἀσφάλειαν· ταύτην ὑπομένουσι
δήμιοι· τὸ τῆς εὐφράσεως εὔφημον ἀεὶ δόντες· οἱ
λέγοντες, παίδευσον ἡμᾶς κύριε· πλὴν, μὴ ἐν θυμῷ
σου ἐν κρίσει· ὁποῖον ἐστι· καὶ τὸ ἐν παιδείᾳ τῶν αἰνοί-
γειμου τὰ ὦτα· ὁ δὲ καὶ σολομὼν φησί· λάβετε
παιδείαν· καὶ μὴ ἀργύριον· ἵνα φέρωμεν δηλο-
νότι, τὰς περιστάσεις γενναίως· ἀφ' οἷς ἡμεῖς τὸ μὴ
παιδευόμενοι λέγοντες καὶ ἡμεῖς διὰ τὸ γνῶναι παι-
δείαν τὴν ὀργὴν σου· ὑποίσω ὅτι ἡμάρτον αὐτῷ· ἐ-
πειδὴ δὲ καὶ ἡ τῶν μαθημάτων διάληψις· παιδεία
λέγεται ὡς ἐπαιδεύθη μωσῆς πάσῃ παιδείᾳ αἰ-
γύπτου, τὸ γνῶναι τοίνυν τὴν χρησιμωτάτην
παιδείαν· οὐ τὸ τυχὸν εἰς σωτηρίαν τείνει:

κεφάλαιον ρογ΄ φρονήσεως:

φράσιν Φρόνησις ἐστὶν, ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐ-
δετέρων· ἡ δὲ τοῦ ὄφεως φρόνησις ἣν καὶ μιμεῖ-
σθαι ἡμᾶς προσέταξεν ὁ σωτὴρ, καὶ τοῦ οἰκονόμου
τῆς ἀδικίας, ψυχική ἐστι τοῦ ἰδίου συμφέ-
ροντος, μετὰ τῆς τοῦ πλησίον ἐπιβουλῆς· ὁποία
τοῦ ὄφεως, τοῦ τηροῦντος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν,
καὶ ὁ τῆς ἀδικίας δὲ οἰκονόμος. τὸ συμφέρον ζη-
τῶν τοῦ ἁπλοῦ ἑτέρου σωτηρίας πάντων· ἀληθῶς
δὲ φρόνιμος ἄνθρωπος ἐστὶν ὃς τῆς ἀρετῆς ἀφίσταται.

ὅσῃ καὶ οὐ περιπίπτει· ὡς δὲ νοῶν λόγους φρονήσεως διακρίνει τοὺς περὶ τῶν πρακτέων καὶ τοὺς ἀπατηλούς.

Εἰ δέ φησιν ὅλου καὶ ὡς ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, φαμὲν ὅτι ἀξίως τοῦτο κατεχρήσατο τοῦ ἐπαίνου ἀπὸ τῆς ἐν βραχείαις λαβών, διὰ τὸ τῆς διανοίας ὀξύ· ὅπερ ἔοικε δηλοῦσθαι καὶ τῷ ὄφεως τὸ ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων· καθὸ λέλεκται, καὶ τὸ γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι· οἷον καὶ μὴ ἄπειροι τῶν τοῦ ὄφεως πανουργημάτων: Ὠριγένους:

Τὸ γνῶναι ἀκριβῶς ἐστι λόγος φρονήσεως τῆς ἀρετῆς δηλονότι ὁ περὶ καθολικοῦ τῆς ἑρμηνευταὶ σαφηνίζουσιν· ἐπειδὴ δεινότης, ὡς οὐ φρονήσεως, ἀλλὰ συνέσεως λόγος· ὁ λόγος φρονήσεως φησί, τοὺς σοφισματώδεις καὶ πανουργευμένους: Διδύμου

δέξασθαί τε στροφὰς λόγων· καὶ λύσεις αἰνιγμάτων:

Στροφάς, τοὺς ποικίλους τῶν λόγων σχηματισμούς· ἤτοι καταστροφάς, καὶ ἀναστροφάς· τοὺς ἀπὸ μὲν ὄντας· ἀπὸ δὲ φαινομένους· στροφαὶ δὲ λόγων εἰσίν, ἤτοι διαστροφαί, αἱ ἐκ τῆς παρωνύμου γνώσεως ἀντιθέσεις· ταύτας δὲ δέχεσθαι ἀβλαβῶς· μὴ παρατρεπόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὅταν ταῖς παροιμίαις ἐγχρώμενος· ἢ τὰς ἀναστροφὰς δεῖ νοεῖν, ὡς τὸ ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν· ὑπερβατὰ γάρ ἐστιν, ἤτοι ἐστραμμένος λόγος ἔχων· τῶν οὖν τοιούτων λόγων ἀσάφειαν ἐχόντων ὁ γνοὺς σοφὸς ἢ παιδεῖ ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ἑρμηνείας θεωρίαν δεῖξαι·

βα' Ὁ μὲν ἀληθὴς λόγος, ἁπλοῦς ἐστι καὶ μονότροπος· τὰ αὐτὰ λέγων ἀεὶ, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· ὁ δὲ σοφιστικὸς τεχνικός ἐστι, ποικίλως σχηματιζόμενος· ὃς καὶ στρέφεται ἐς μυρίας στροφάς· πρὸς τὸ τῶν ἐντυγχανόντων ἀρέσκον μεταμορφούμενος· αἱ παροιμίαι τοίνυν, πρὸς τὸ τοῖς τοιούτοις ἀντιλέγειν χαρίζονται· δι' ὧν ἡ μὲν ὑποτίθεται παραινέσεως, ὅταν γὰρ ἄλλως μὲν ἔχουσιν φύσεως τὰ πράγματα. ἄλλως δὲ οἱ περὶ αὐτῶν ἀναπείθουσι λόγοι· στροφή τις ἐστι, μᾶλλον δὲ διαστροφή, ὑπὸ τοῦ λόγου διὰ τὴν ἀλήθειαν γινομένη· καὶ ὁ ἄλλος μὲν ὤν· ἄλλος δὲ φαινόμενος· στροφῇ κεχρημένος λόγων, ἀπατᾷ τοὺς ἀκούοντας· ὥσπερ τοὺς κύνας λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες· ἑτέραν δεικνύντες, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκπορευόμενοι·

ἱππολύτου Ὁ γὰρ γνοὺς τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ καὶ παιδείαν· ἐμμανθάνων δι' αὐτῆς, τὰ τοῦ λόγου μυστήρια· καὶ οἱ ἐπιγνόντες τὴν ἀληθῆ καὶ ἐπουράνιον σοφίαν, εὐκόλως νοήσουσι τοὺς ὑπ' αὐτῶν λαλουμένους λόγους· διό φησι· δέξεσθαι στροφὰς λόγων. τὰ γὰρ ἀντιστρόφως ἐν παραβολαῖς ὑπὸ τοῦ θείου πνεύματος λελαλημένα ταῦτα τοῖς τελείαν καρδίαν ἔχουσι πρὸς θεὸν, εὔγνωστα γίνεται· νοοῦσι γὰρ τὴν ἀληθῆ δικαιοσύνην, διὰ χριστοῦ κατανοουμένην:

ὠριγ(ένους) Ἄλλως δέ φησι τοῦτο οἶμαι σοφοὺς τινὰς ἐξειλήφασιν, ἐπὶ τῶν ὑπερβατῶν καὶ ἀναστρόφων· στρεφομένου γὰρ τοῦ λόγου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ δηλοῦντος διακόπτεσθαι ἀπό τινος τοῦ εἰρημένου· ἤτοι διὰ μέσου λεγομένου γίνεται τὸ ὑπερβατὸν καὶ καλούμενον στροφὴ τοῦ λόγου· πάλιν τε αὖ· ἐν ἐναλλαγῇ τινὶ τῆς τάξεως, ἐν τῇ προσαγορεύ

μένη ἀναστροφή· οἱονεὶ ἀναστροφή ἐστι τοῦ λόγου, οἷον ὡς
ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου. ἀναστρέψας χρή, ἐρεῖν οὕτως·
ὅτι ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς σέ, ἐσίγησα,
ὅτι ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἵνα σημαίνῃ τοῦτο. ὅτι ἀ-
πὸ τῆς πρὸς σὲ κραυγῆς καὶ δεήσεως· καὶ αἰνέσεως
ἐπαυσάμην, διὰ τοῦτο ἐξηράνθη τὰ ὀστᾶ μου. τότε
γάρ, ὅτε ὑμνοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. λιπαίνεται μὲν
τὰ ὀστᾶ. καὶ πολλὰ τοιαῦτα εὑρήσεις ἐν τῇ γραφῇ
ἐπιμελῶς προσέχων:-

Στερφαὸ λόγων, τὰ πράγματά φησι, τὰ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ
γεγονότα. ὅτι ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται. ὁ ἀόρατος,
ὁρᾶται ὁ ἀπαθής, πάσχει σαρκὶ ἰδίᾳ. ὁ ἀθάνα-
τος ὑπὲρ ἡμῶν πάσχει θνῄσκει. ἵνα τὴν ἀθανασί-
αν ἡμῖν χαρίσηται. ταῦτα τὰ στερφαὸ τῶν λόγων,
ἀπεριέργως δέχεσθαι δεῖ πάντας τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύον-
τας. ἵνα οὕτως δύναιντο νοῆσαι. ὅτι διὰ τούτων
κατηύθυνεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τὴν ἀληθῆ δικαιοσύνην
καὶ τὸ κρίμα εὕρισκεν. εὕρισκε γὰρ ὁ προγνώστης, πρὸ-
καταβολῆς κόσμου κατελθεῖν ἐν τῶν οἰκείων, καὶ σαρ-
κωθῆναι, καὶ περιτμηθῆναι κατὰ τὸν νόμον. λόγοις
τε καὶ ἔργοις καὶ ὑπομονῇ, ταπεινοφροσύνῃ τε καὶ χρη-
στότητι, καὶ ὑπερβαλλούσῃ ἀγάπῃ, διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους,
ὅπως θεομιμήτως ἐπὶ γῆς πολιτεύωνται, καὶ θεῷ
εὐαρεστήσωσι, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαύ-
σωσι. καὶ διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καὶ ἀ-
θανασίας κληρονόμοι κατασταθῶσιν:-

νοῆσαί τε δικαιοσύνην, ἢ κρίμα κατ᾽ ἀθώων:-

Δικαιοσύνη ἐστὶ, πρᾶξις τοῦ κατ᾽ ἀξίαν ἀπονεμητική·

ἴσως ἔχων παρὰ θεοῦ φωτίζεται· πανάρκεσιν δικαίως ἀ-
ξιώσειν σκευάζηται δὲ ~~παναρκεῖον~~ τὸ γνῶναι δικαι-
οσύνην ἀληθῆ, τὸ κρῖμα κατευθύνειν· ἀμήχανον
γὰρ μὴ προπαιδευθέντας περὶ τοῦ δικαίου δύνασθαι
ταῖς ἀμφισβητήσεσι σαφῶς διακρίνειν· ἢ οὕτως
ἐλέγχων ὁ λόγος τοὺς ἐπιμορφαζομένους τὴν δικαι-
οσύνην, καὶ λέγοντας ἔχειν αὐτὴν ὡς δή φησιν· τῆς ἀ-
ληθοῦς ἄρα δικαιοσύνην χαρίζεται, ἀξίως κρίνεται τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων:-

Βασιλ. λε' δικαιοσύνη μέν, πρᾶξίς ἐστιν ἐπαινετή· καὶ τοῦ κατ'
ἀξίαν ἀπονεμητική· διὸ θαυμαστὸν δὲ τοῦτο τοῖς μὴ
λίαν φρονιμωτάτοις, καὶ ἐπὶ πάθει προκατεχομένοις
προσορῶσι τὸ δίκαιον· ὅταν ἀδικοῦντας πλουσίους
μὴ ἐλέγχωσιν· ἢ τὸ πρόσωπον καὶ οἰκεῖον προτιθῶνται·
ἀλλὰ τοῦτο μὴ παθεῖν ἡ παροιμία χαρίζεται· ἀληθὴ
γὰρ καὶ ἄδολον δικαίωμα δικαιοσύνη· ἵνα καὶ τοὺς
ἔξω σοφισμάτων λέγοντας περὶ αὐτῆς, διελέγξωμεν·
ἀλλὰ καὶ ἀλλοεθνῶν, ἀλλὰ κρατυνόντων ὡς δίκαιον νό-
μισμα. τῶν μὲν τὴν προφωνίαν, τῶν δὲ μὴ ὑπὸ τὸ δεῖν ἀφρο-
νεῖν· καὶ τῶν μὲν σωφρονεῖν, τῶν δὲ καὶ τοῖς οἰκειοτά-
τοις ἐπιμαίνεσθαι. αὕτη γὰρ καὶ τῶν τοιούτων ἀπα-
λλάττει· ἔθαιδε τοῦ δικαίου τὸν ὅρον μὴ τὸν αὐτὸν ὄν-
τα, ἐπὶ τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων.
ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰδέναι βαρύτερον ἀμφ' ἁμαρτήματα ὑπαρχόν-
των γεγραμμένων ἐν ἀγαθοῖς, καὶ λόγοις καὶ παρα-
δείγμασιν· ἢ τῶν μηδενὸς ἐξ ἔθνους ἀπολαυσάντων
παιδείας χρηστοῦ. ὁ μὲν γὰρ τὰ φυσικὰ μόνον παρέβη·
ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσαν πρόφασιν παρεῖδε δικαίαν μήποτε δὲ καὶ

ποικιλίαν ἔχει· τὸν παιδεύσαντα τῆς παροιμίας· δικαιο-
σύνην στοχάσασθαι λοιπὸν ἐμβάλλειν, τῇ ἀληθεῖ φησὶ θεολογίᾳ· ἡ
γὰρ ἀληθὴς δικαιοσύνη, ἐστὶν ὁ Χριστός· ὃς ἐγενήθη ἡμῖν,
σοφία ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπο-
λύτρωσις:

Λέγεται καὶ ἀληθινὴ δικαιοσύνη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ὥριζε
λέγεσθαι τῆς κοινικῆς· αὐτοδικαιοσύνη μὲν ὁ Χριστός,
μεθέξει δὲ ταύτης ἐν ἡμῖν καὶ ἕτερον τῶν δικαίων ἕκαστον
ἀφορῶσα· καὶ ἀφορῶσα πρὸς παράδειγμα τὸν Χριστόν, πρὸς
ὃν γέγραπται φθανομένω, τὸ δίκαιον σου πρὸ· καὶ δικαιοσύνην
ἠγάπησας· ἀντιδιαστέλλεται δέ, καὶ τῇ συμβολικῇ δικαι-
οσύνῃ κατὰ τὸ ἀφελὲς δεξιόν, καὶ τοῖς λοιποῖς οὐ προσήκει
τὸν ἀληθῆ, ὡς τῆς δικαιοσύνης οὐ δεχομένης ἀντι-
διαστολήν:

Καὶ κεῖμαι κατευθύνειν· δυνατὸς εἰ μὲν τοῖς ὧν δικαιο-
σύνης, οὐκ ὂν δεῖ χοῦ τὰ ἀμφισβητήσεις ὀρθῶς.
οὐδὲ σολομῶν γὰρ ἔκρινε τὰς πόρνας ὀρθῶς· μὴ σώ-
ζων ἀκριβείς, τοὺς δικαίους τοῖς λόγοις· ἀλλὰ καὶ τοὺς
οἷς κατὰ τὸν βίον διακρίνομεν τὰ πρακτέα, καὶ μὴ
τὸ φυσικὸν ἔχοντες ἐν αὐτοῖς δικαστήριον· ἐνῶ χρὴ
πείθεσθαι μετ᾽ ἀρετῆς, καταγινώσκειν δὲ κακίας:

Τριὰς δὲ κριτήρια, ἐν ἡμῖν· αἴσθησις τῶν αἰσθητῶν· ὥριζε
λόγος τῶν λεγομένων· καὶ νοῦς τῶν νοητῶν· κατευθύνειν
δὲ τὸ κρίμα, καὶ ἀεὶ ἀσχάριτος πρόγε τῶν ἁμαρτανόν-
των· παρὰ γὰρ θεοῦ εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρί·
θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ἑαυτοῦ ὁδούς· οἱ δὲ λοιποί,
κρεῖσσον καὶ εὐθύτητας· καὶ τάχα αἱ ἀρεταί, εὐθύτη-
τές εἰσιν, ὡς αἱ κακίαι σκολιότης:-

ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν:

βασ Τοῖς ἁπλῇ καρδίᾳ καὶ ἀκακίᾳ προσερχομένοις θεῷ. καὶ γὰρ διπλοῦς νοεῖται ἡ ἀκακία. ἢ γὰρ ἡ τῆς ἁμαρτίας ἀλλοτρίωσις, λογισμῷ κρίνοντι κατορθουμένη, ἢ τὸ μήπω τοῦ κακοῦ ἐν πείρᾳ γενέσθαι διὰ νεότητα πολλάκις· ἢ βίου ἀγροικικοῦ ἐπιτήδευσιν. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἡ δόσις πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἀπείρως διακειμένοις: +

Ἐφρ Ἀγνοῶν κακοηθείας, ταῖς πανουργίαις ὑπὸ τῶν πλείστων κακοηθῶν· αὐτὸς δὲ ἀληθὴς ὑπάρχων· ὡς περὶ ἐκείνου γονέως. τοῦ κακοῦ λέγεται· ἄκακος γάρ φησι πιστεύει παντὶ λόγῳ. διόπερ ἐπιφέρει· πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. τουτέστι περιττῶς ἐπίστευσε, προπετῶς μετανοεῖ. τὴν οὖν κακίαν ταύτην, ἣν φησὶ μέσως ὁ ἀπόστολος εἶπεν ἀποδιαλέγων· φοβοῦμαι μή πως ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτως ὑμῶν φθαρῇ τὰ νοήματα ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς ἐν Χριστῷ. δεῖ οὖν φυλασσομένους τὴν τοῦ πονηροῦ πανουργίαν, γίνεσθαι καθ' ἑαυτοὺς μὲν ἀκεραίους ὡς αἱ περιστεραί. πρὸς δὲ τὰ ἐπιβουλεύοντα φρονίμους ὡσεὶ ὄφεις, τῇ γὰρ κακίᾳ οὖν, ὅτι τῇ ἀληθείᾳ μετὰ, ὡς εἴρηται· ἐπιγινώσκειν δὲ, ὡς τὸ ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην:

ὠρι Παρὰ τοῖς ἔξω πανοῦργος ὁ πονηρός. ἔστι δὲ πανουργία μὲν ἡ ὑπερ-γία πάντων, κατὰ ἐπιτήδευσιν τεχνική. κακουργία δὲ, ἡ τοῦ κακοῦ μόνου ἐργασία. ὅθεν οὖν πάντα πράττει ὁ πανοῦργος, καὶ τὰ φαῦλα καὶ τὰ χρηστά· ἀμφότερα τοὔνομα σημαίνει. κατὰ μὲν ἡ πανουργία τῶν ἀφρόνων, κατασοφισαμένων κακῶς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ τὸ μισθὸν γὰρ τῶν

πόνων ἔπαθλον, καὶ ὕλας ἐπὶ τοῖς πρὸς τὴν σκηνὴν ἐπορίσατο. καὶ πῶς ἐπανούργως ἐψεύσαντο αἱ μαῖαι, περιποιησάμεναι τὰ ἄρρενα τῶν ἑβραίων. καὶ ἡ τῆς πανουργίας παρεμφαίνηται, τὴν μεγάλην ἀλογίαν τῷ ἔργῳ προξενούσης. καλῶς ἐπανουργεύσατο τὸ περὶ τῶν κατασκόπων γέγραφε, καὶ ἐπεχείρει ἀπαλλάξασα τὸν περὶ τῆς ἀδολεσχίας. πονηρὰ δὲ ἡ πανουργία τοῦ ἀρχεκάκου· ἥτις ἐπ' εὐλογίας σχήματι, τοὺς ὑπηκόους ἐπαναστῆσαι τῷ πρί· ἐνταῦθα μέντοι, τὴν ἀπ' ὀρθοῦ παρεμφαινομένην πανουργίαν, ὁ λόγος κρίνει·

παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν:

Τοῖς μὲν ἀκάκοις φησὶ καὶ τὴν διάνοιαν ἀπρολήπτοις, φρονίμους ποιήσειεν· νῦν δὲ τὴν φρόνησιν, πανουργίαν ὀνομάζει· τοῖς δὲ ἔτι νέοις, καὶ διὰ τοῦτο παιδεύσεως χρήζουσι· σοφοὺς καταστήσειεν ὁ τῇ βίβλῳ ταύτῃ προσβάλλων τὸν νοῦν· διὰ γὰρ τοῦτο τὴν αἴσθησιν, πρὸ τῆς ἐννοίας ἔταξεν· ἵνα τοῦ ἁρμοδιωτέρου τόπου, ἀποδείξῃ τῆς τῶν νέων διδασκαλίας· ἅπερ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ τὴν διάνοιαν ἀναχθέντες, ἔσονται καὶ αὐτοὶ σοφοί· νοοῦμεν γὰρ τοῦ παιδὸς εἰς δουλονικὴν ἤγουν· ἀτιμίαν καὶ ἐξ ἡλικίαν, ἡ προσθήκη τοῦ νέου, τὸν καθ' ἡλικίαν, ἢ καὶ γνῶσιν ἐσήμανε· τὸ δὲ αἴσθησιν τε καὶ ἔννοιαν, ὃ φασὶ δ' ἴσον, γνῶσιν μετὰ συλλογισμοῦ ἀπέδωκε· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀκάκων καὶ νέων ἐμνήσθη, ἵνα μὴ παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ, τοῦ τε φρονεῖν, καὶ τῆς ἡλικίας κατὰ φρονηθῇ· ὡς νέων ἔτι μειρακίων παιδευτήριον· ἡ δὲ ἡ βίβλος προαιδούμενος οἷα σοφὸς παροιμιαστής, τὸ μᾶλλον εὐθυπορεῖσθαι ἐπάγει, ὡς οὐ δὲ τοῖς σοφοῖς ἔσται ἀνωφελὴς ἡ δὲ ἡ βίβλος.

ἀπὸ χηλ

οὐδὲ τοῖς ὀξέσι τὴν διάνοιαν, καὶ ἀγριωμένοις τὸν νοῦν, ἡ τῆς βίβλου προσεχέστερα ἡ ἀνάγνωσις· πρὸ τῆς φυσικῆς δηλονότι γνώσεως· γινώσκοντες ἐξ αὐτῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς χάριτος· πᾶς γὰρ ἐν αὐτοῖς, σοφός, προστίθησι τῇ σοφίᾳ καὶ οὕτως νοήσει· τὸ παιδὶ δὲ νέῳ. ὅτι οἱ καταδύντες ὡς τὰ παιδία νήπια, καὶ ἀναγεννηθέντες διὰ τοῦ Χ(ριστο)ῦ τυχόντες· λαμβάνουσιν αἴσθησιν καὶ ἔννοιαν ἀγαθήν, καθὼς λέγει ὁ κ(ύριο)ς· ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν:

ἱππολύτου

Τοῖς δ' ἀκακότητα χαίρειν φησίν, ἢ ἀγροικίαν ἢ κακοῦ περιεργοῦ κέχουσι, δίδωσι φρόνησιν καὶ ἐξ ἀμαθῶν ποιεῖ σοφούς. Τοῖς δὲ νηπίοις τὴν ψυχὴν κατάστασιν, αἴσθησιν παρέχει τῶν παρόντων, καὶ ἔννοιαν τῶν μελλόντων. ὡς τὰ μὲν παρορᾶν, τῶν δὲ ἀντέχεσθαι:

ἀρχ' ἰουλιανοῦ διακόν(ου):

Οὐ δήπου τῷ παιδὶ τοῦ ἐξωτάτου, σωματικὴν δίδωσιν αἴσθησιν· συνεπιγίνονται γὰρ ἡμῖν, αἱ σωματικαὶ αἰσθήσεις· ἀλλ' ἐπειδὴ διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος κατὰ Παῦλον, καὶ παιδική τις ἐστὶ κατάστασις τῇ ψυχῇ· καὶ ἀκμαστικὴ καὶ πρεσβυτική. οἱ γοῦν ἐν Κορίνθῳ οἱ νήπιοι ἔτι, ἐδέοντο γάλακτος, τῆς εἰσαγωγικῆς δηλαδὴ τοῦ εὐαγγελίου διδασκαλίας· νεανίσκος δὲ ὁ τοῖς ἱδρῶσι τῆς ἀρετῆς πρὸς τὸ τέλειον ἀπηρτισμένως· ἢ τοῖς ζέων τῷ πν(εύματ)ι· ὁ σφριγῶν πρὸς τὸ ἔργον τῆς εὐσεβείας. πρεσβύτερος δὲ κατὰ ψυχήν, ὁ τέλειος τὴν φρόνησιν κατὰ Δανιήλ. καὶ νῦν ἄρα παιδίον νέον φησί, τὸν διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, ὡς παιδίον νέον γενόμενον· καὶ εὔθετον εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. πῶς δεῖ οὕτως

ἀρτιγενεῖ παιδί· τὸ λογικὸν καὶ ἄδηλον τὶ γράμμα,
ἢ τῶν παροιμιῶν δίδωσι βίβλος, διὰ τῆς γεγυμνα-
σμένου· αἴσθησιν τελείων παρόντων, καὶ ἔννοιαν τῶν
μελλόντων, ὥσπερ ἀποτίθεσθαι πρὸς ἡδονάς· ἢ τοὐμφι
τὸ μάταιον· ὡς δὲ τοῦ σώματος τυγχάνουσιν ἡλικίαι,
οὕτω καὶ αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις· ὥστε
λέγων ἐμοῖς λόγοις περὶ βραχέσιν οἷον, τὸ εὐήκοον
ὑπεμφαίνει τῆς ψυχῆς· ὅταν λέγει, διὸ ὀφθαλμοὺς
βλέπετε τῷ ἀνορθᾶ, τὸ ὁρατικὸν δηλοῖ τῆς ψυχῆς· καὶ
ὅταν παραινεῖ λέγων, φαγέτω μέλι υἱέ, ἵνα γλυκανθῇ τὰ
ὀφάρυγξ· τὸ γευστικὸν μὲν φησίν, τὸ φαίνονται διδασκα-
λίαν· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἡ σοφία· ἐρα-
σθητι γὰρ αὐτῆς φησὶν, ἵνα σε περιχαρῇ· ἐπίτιμα σω-
φρονεῖν τῆς ψυχῆς, τῶν χρυσομέρων ἀντιλαμβάνεται·
εἰς ὁσμὴν γάρ φησι μύρου ἕως οὗ ἡ νεανικὴ δραμοῦμεθα·
ἐπιδὲ παιδευτικὸν ἔστω νοεῖν· καὶ τῶν αὐτῶν τῷ γένεσιν·
παλαιὸν δὲ τὸν θεόν, ὡς ἐν τῷ δανιήλ· παλαι-
ὸν γὰρ τὸ ἀρχαῖον +

λέγεται δὲ παλαιὸν τὸ ἀρχαῖον καὶ πρεσβύτερον δσδ μγ
ὅδη καὶ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ, λαμβάνεται· ὡς ἐν
τῷ πεπαλαιωμένῳ καὶ ἐν ἡμερῶν, λέγεται δὲ παλαιὸν
καὶ τὸ ἔχον διαδοχήν, ὡς ἐπὶ τῆς θείας γραφῆς·
τῷ οὖν γένει τῶν αὐτῶν ἡ παροιμία δίδωσιν αἴσθησιν·
τῶν ἱστορικῶν τὴν γνῶσιν· ἔννοιαν δὲ τῶν ἀλληγορικῶν +

τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς· σοφώτερος ἔσται·
τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας φησίν, αὐτίκα τοῦ πιστεύεις· ὁ σοφός, δσδ μγ
ἐν ὅσῳ ἐστὶν ἐν τῷ ὁδεύειν, ἀλλά τινα προσθήκην λαμ-
βάνει· ὁποῖον ἐστὶ, τὸ πρόσθες ἡμῖν πίστιν· ὡς δὴ προκο-

τἄλλα τῶν μετὰ καθ' ἃ αὐτὸς τὴν μαθητείαν · οὕτω δὲ
φυρόντων τὸ ἔλαιον:

ῥῆσις Δείκνυται δὲ ὡς τῶν μὲν ἀγαθῶν διδασκάλων οἱ ἄπειροι
μαθηταί. τῶν δὲ παροιμιῶν οἱ σοφοὶ ἐπακούοντες
οἱ τοῦ κόσμου, καὶ προσλαβόντες τὴν θείαν σοφίαν,
σοφώτεροι γίνονται. ἀτιμάζοντες μέν, τὴν ματαίαν
τὴν γνῶσιν. μεταστάντος δὲ τὸ θαῦμα πρὸς τὴν ἀλή
θειαν. διὰ καὶ ὁ σοφὸς Σολομῶν λέγεται, ὁ σοφίας ἐ
ρῶν, καὶ ταῦτα προκόπτων. καὶ ὁ τελειωθεὶς ἐν
αὐτῇ. τούτων ἀκούσας ἢ ὁ ταύτης ἐρῶν, ἢ ὁ κατ' αὐτὴν
ἐπιδούς, σοφώτερος ἔσται. παιδευθεὶς τὰ δόγματα
τῆς ἀληθείας, καὶ φυγὼν ἀποκαμὼν ἐξάζεται:

χρυσ Τῶν γὰρ θείων λόγων φησὶ κατακούων πᾶς ἄνθρωπος, καὶ
ποιῶν αὐτούς, σοφὸς ὑπάρχων, σοφώτερος γίνεται. κυ
βερνώμενος καὶ φρουρούμενος ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος:

ὁ δὲ νοήμων, κυβέρνησιν κτήσεται:

εὐαγρί: Ἐπείπερ λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν
καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσει. ὁ δὲ γενόμενος νοήμων,
τὸ λοιπὸν προσθήσει. κατὰ τὰ τῆς πράξεως καὶ θεωρίας,
ὥστε τὸν περὶ τὴν τὰ πλοῦ τὸν κατακυβερνῆσαι. λείπει
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ παρὰ θεοῦ κυβέρνησις, τὴν ἔχων ὁ νοήμων
καὶ προσέτι σοφός. οὐ πείσεταί τι δεινὸν ὁ τοιοῦτος,
πλέων ἐπιστημόνως πρὸς τὸν θεόν, ἐπὶ τὸν λιμένα φθάσει
τοῦ θελήματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος, ἢ περὶ τὴν
πίστιν ναυαγήσει, ἢ περὶ τὴν ἐλπίδα, ἢ περὶ τὴν ἀγάπην.
ἤ τινα τῶν ἀρετῶν. ὁ δὲ περὶ ταῦτα ναυαγήσας, ἕως ὅτου
αὐτὸς λέγει· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς
κατεπόντισέ με. καὶ δεῖ λέγειν αὖθις· ῥυσθείην ἐκ τῶν μι

σοφώτερον ἦ, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν ἰουδαίων· ἐπιστεῖ ἦν καὶ ἀπίστως ✠

νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον· ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα: ✠

Λόγον φησὶ σκοτεινόν· πνευματικὰ γάρ. πνευματικοῖς συγκρίνονται. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν· ὅσα γὰρ διὰ παραβολῶν καὶ σκοτεινῶν λόγων, διὰ τῶν προφητῶν τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐφθέγξατο. ταῦτα τοῖς μετόχοις καὶ κοινωνοῖς τοῦ ἁγίου πνεύματος, εὔγνωστα γίνεται. ἐπειδὴ τοῦ πνεύματος ἐκ θεοῦ διακονούμενα· ἀσφάγιστος γὰρ καὶ ἀκυβέρνητος, τὰ θεῖα γεγραμμένα ὅτι γνῶναι οὐ δύνανται ✠

Παραβολὴ δὲ εἴρηται παρὰ τῇ γραφῇ, οὐ μόνον ὁ καθ' ὁμοίωσιν ἀπαγόμενος λόγος, ἀλλὰ καὶ πᾶς λόγος σοφός. καὶ βαλαὰμ γὰρ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν εἶπε. καὶ ὁ δαβίδ, ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. οὐχ ὁμοιότητα δεικνύων, ἀλλὰ λόγους σοφούς:

Σκοτεινὸς λόγος, ἀσαφὴς καὶ ἀπόκρυφος· οὗ εἶδος παραβολή ὡς τὸ ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. αἴνιγμα δέ, ὡς τὸ [illegible] τοῦ χιράμ. καὶ ῥήσεις σοφῶν, οἱ γνωμικοὶ καὶ παροιμιώδεις λόγοι:

Παραβολή ἐστι λόγος, ὡς περὶ γινομένου τοῦ μὴ γινομένου κατὰ τὸ ῥητόν· δυνάμει δὲ γινομένου πρὸς τινῶν δηλωτικῶν δι' αἰνίγματος· ὡς τὸ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι. οὐδὲ γέγονεν [illegible] κατὰ τὴν λέξιν κἂν ἀνάγηται ἐς ἕτερα ✠

Καὶ πῶς ἁρμόσει τοῦτο, ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. λέγονται γὰρ ὁ περὶ ἐπηγγελ, ἐναντίων τῶν πρώην, ἅπερ ποιήσας θαυμάσια· καὶ κατὰ τὸ ῥητόν, διὰ

ἔρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐπεὶ γὰρ ταῦτα γέγονεν, ἃ καὶ σύμβολά ἐστι τῶν ἐφα-
περ ἀνάγεται πρό τε παραβολῶν εὐαγγελικῶν παραλαμ-
βανόμενα. ἕτερος δέ τις λέγει οὐκ ἔπι τὰ ἀπὸ τῆς ἐξό-
δου αἰνίγματα φέρεσθαι, τὸ ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς, ἀλλ'
ἐπὶ τὰς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ παραβολὰς τοῦ Χριστοῦ λέγοντος
ἐν τῷ προφήτῃ. προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου,
καὶ τὰ ἑξῆς:-

Διδύμου: Τὸν ὄντως θεῖον λόγον, ἀκούων τοῦ θεοῦ δὲ τοῦ ἑρμηνείαν,
τὴν ἐξ ἀδήλων καὶ σύμμαχος. ὅτι πρόβλημα ἐνδεδώ-
κασιν. τί οὖν ἐστιν ὁ σκοτεινὸς λόγος, ἢ ὁ συγκεχυμένος,
κατά τε λόγον καὶ διάνοιαν καὶ φράσιν. οἷον τὸ παρὰ
τῷ προφήτῃ Ἡσαΐᾳ. οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες
ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀποστέλλων θά-
λασσαν ὅμηρα. καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
οὐδὲν γὰρ τούτων, οὔτε ἐν παραβολαῖς τὴν λέξιν σαφῆ
ἔχειν. οὔτε μὴν ἱστορίας διήγησιν φανεράν. καὶ τοῦ μὲν
αἰνίγματος ἐπινοεῖν τὸ ῥητόν. τοῦ δὲ σκοτεινοῦ λόγου οὐ-
δὲ τὸ τυχόν. γίνονται δὲ σοφῶν ῥήσεις λέγειν. καί τις
σοφὸς τούτων, ἀκούσας σοφώτερος ἔσται. ἄρα τὴν
κατὰ θεὸν σοφῶν λέγει. ἢ καὶ τῶν δρασάντων τῆς πα-
νουργίας ὁ θεός. διὸ καὶ ἀπόλλυσιν αὐτῶν τὴν σοφίαν
καὶ τὴν σύνεσιν ἀθετεῖ. ἢ μᾶλλον ὁ κατὰ θεὸν σοφὸς καὶ
τῶν κατὰ τὸν κόσμον σοφῶν, νοεῖν δυνατός. διὰ γάρ τοι
οὕτως σοφῶν ὁ θεὸς ἀπολεῖ τὴν διὰ τὸ ψεῦδος ἀξίαν. ἀ-
πολέσθαι σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν μὴ
κατ' αὐτὸν συνετῶν. ἀλλὰ τίνες αἱ ῥήσεις. τῶν ἀξίων
ἀνθρώπων τῶν σοφῶν. ἔτι ἔγγραφοι ἔτι ἄγραφοι. οὐ

γὰρ δή που ὧν προστέτακται. τὰ δὲ λέγει κῶ. αὗται γὰρ τοῦ κῦ αἱ ῥήσεις. ἀλλ' ὅσα ἐξ οἰκείου λέγουσιν οἱ προφῆται προσώπου. ὡς περὶ τοῦ πάσχα νόμος ἐν ἐξόδῳ. καὶ τῶν τοῦ δευτερονομίου πολλοί. διὸ περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ἀποστασίου, φησὶν ὁ σωτήρ. ὅτι μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ταῦτα ἔγραψεν. ὅπου δὲ ὁ θεὸς ἐνομοθέτησε λέγει. ὁ γὰρ θεὸς εἶπε. τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου. τίνα δὲ τὰ αἰνίγματα τῶν σοφῶν. αἰνίγματα τοίνυν εἶναι νομίζω διέξοδον. ὡς περὶ γεγονότων, τῶν μὴ γεγονότων. μὴ τεκμήρασθαι δυναμένων. σημαινόντων δέ, ὃν ἀποκρύπτει ἀπόρρητον. ὡς τὸ πορευόμενα ἐπορεύοντο τὰ ξύλα τὰ ἄκαρπα, καὶ τίνα τὰ καρποφόρα, τὰ μὴ βουληθέντα βασιλεύειν τῶν οὐκ ἀξίων τῆς αὐτῶν βασιλείας. καὶ τίς ἡ ἀκανθώδης καὶ περιζώσασα τὰ φύλλα. τοὺς σοφοὺς ἐστὶν ἀθροῖσαι:

Σκοτεινὸς μὲν ὁ λόγος, γνωστική ἐστι φωνή. ἡ δὲ παραβολή, ἠθική. σκοτεινὸν δὲ οὐ τὸν κατεστερημένον φωτός, ἀλλὰ τὸν κεκρυμμένον. ὡς σκοτίζεσθαι τὸν ἀγνοοῦντα. ῥήσεις δὲ τὰ [illegible] ἀποφθέγματα. αἴνιγμα δέ, λόγος μετὰ ἐπικρύψεως, σημαίνων τὸ ἀληθές. ὁποῖόν ἐστι τὸ διάνοιξον ὁ λίβανος τὰς πύλας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου: λόγ

ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου: βασιλ

Ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι, ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. ἡ δὲ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονεύειν παρειλῆφθαι. φόβος δέ, οὐχ ὁ παθητικός, ὁ δὲ ἐκ κολάσεως προσγινόμενος. ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ἀλλ' ὁ κατὰ σύμφασιν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος τοῦ κυρίου, πάντ

ὑπερέβαλλε. ἐν δὲ τῇ σοφίᾳ, ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀληθεστά-
τη· παιδεία καὶ ἐπιθυμία. οἱ δὲ ἀφορμὴν ἥκοντα,
οὕτως· φόβος κυρίου ἀρχὴ αἰσθήσεως. ἐν ἑτέρῳ δὲ ἀ-
σέβεια δὲ θεοῦ, ἀρχὴ αἰσθήσεως. τῆς κατ' αὐτὸν οἰονεὶ δι-
χρόνου τινὸς κινήσεως. ἢ γυμνάζει τὰ αἰσθητήρια πρὸς
διάκρισιν. ἢ ἀρχὴ αἰσθήσεως, τὸ ἄρξαι τῶν αἰσθή-
σεων καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα βιοῦν. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ ἡ πρα-
κτικὴ σοφία. προλαμβάνει γὰρ ἡ γνῶσις τὴν πρᾶξιν,
Συνετοὺς καὶ μακαρίους τοὺς ταύτην μετιόντας ποιεῖ.
σύνεσις δὲ ἀγαθή, εἰς τὸ δεῖ ὑποστικτέον. οὐ γὰρ ἀρκεῖ
εἰς μακρότητα τὸ εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, εἰ μὴ πράττοι τις αὐτό.
ὠριγέν(ους) Τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα δηλοῖ καὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς ἐν τῷ
μετὰ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς. καὶ τὴν
τινὸς διδασκαλίας ἀφορμήν. ὡς ἐν τῷ ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς,
τὸ ποιεῖν δίκαια. τουτέστι τὰ ἠθικὰ παιδεύματα. ὁδὸν
δὲ λέγει ἀγαθήν, τὴν ἐπὶ σοφίαν ἄγουσαν θεωρίαν. ἀρ-
χὴ δέ, καὶ ἡ τινὸς ὑπάρξεως αἰτία. ὡς τὸ ἐγώ εἰμι ἡ ἀρχὴ
καὶ τὸ τέλος. ἀρχὴ μὲν ὡς τὸ ἐξ ἀϊδίου. τέλος δὲ ὡς
τελειώσεως ἀφορμή. νῦν δὲ ἀρχή, ἡ ἄγουσα εἰς
τὴν σοφίαν μάθησις κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ προσδοκία. ἐγγι-
νόμενος τοῖς φόβῳ κολάσεως ἐκκλίνουσι τὴν κακίαν
τοῦτον δὲ οὐ φόβον κυρίου προσαγορευτέον. εἶτα ἀ-
πτεται τῶν φοβουμένων διὰ τὸ τῆς γεέννης ἀπειλητικόν.
ὃ καὶ ἐκβάλλει, ἡ τελεία ἀγάπη. θεοῦ δὲ φόβος ἀληθής,
ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. καθ' ὃν φησὶ τὸ σφόδρα
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τὸ θελῆσαι, εἰς ἔργματα
βάλλοντας αὐτάς. καὶ ἀρχὴ σοφίας θεοῦ γινόμενος κατὰ τὴν
ἀφορμήν, πληρώσαντος γὰρ τοῦτον ἐκζητήσεις, ἐν τῷ κατα-

σοφίαν τὴν τυχοῦσαν ἔχω· καθ' ὃν λέγεται μὴ εἶναι ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν:·

σύνεσις δὲ ἀγαθή, πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν:

Ἢ τοῦ ἀγαθοῦ τὴν γνῶσιν δηλοῖ, καθ' ἣν αἱρούμεθα αὐτό· ἢ τὴν γνῶσιν τοῦ τὰ πρακτέου καὶ μή. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ παρέπεται πάντως ἡ πρᾶξις αὐτοῦ· τῇ δὲ δευτέρᾳ γνώσει μὲν καὶ αὐτή. ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ ὡς πρακτέου, ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ φυγή. περὶ δὲ τῆς πρώτης καὶ θεωρητικῆς φησὶν ὁ σοφός· μετὰ τὰ μυστικὰ πολλὰ τῆς παραβολῆς· συνῆκε τι ταῦτα πάντα. ἢ κατὰ τὰ ἠθικὰ τοίνυν σύνεσις. οὐχ ἅπασι σύνεσις, ἀλλὰ τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· προσλαβοῦσα γὰρ ἡ γνῶσις τὴν πρᾶξιν, συνετοὺς καὶ μακαρίους ποιεῖ. οὐκ ἐπαρκοῦντος πρὸς τὸ ἀξιοῦσθαι, ἐὰν μὴ καὶ ποιῇ τις αὐτό.

Εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως:

Τῆς ἀληθείας αἰσθήσεως τῆς κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, καθ' ἣν ὁρῶμεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· καὶ ἀκούομεν τῶν κεκρυμμένων λογίων· καὶ γευόμεθα τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, καὶ ἀντιλαμβανόμεθα τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, καὶ ἁπτόμεθα τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· ταύτης ἀρχὴ τῆς αἰσθήσεως ἡ πρὸς θεὸν εὐσέβεια τουτέστιν αἰτία:· ὠριγένους

Ὥσπερ διὰ αἰσθήσεως ὁ νοῦς προσβάλλει τοῖς αἰσθητοῖς, οὕτω διὰ τῶν ἀρετῶν ἐποπτεύει τὰ νοητά· διόπερ καὶ αἰσθήσεως αὐτὰς λόγον ἐπέχειν ὁ σοφὸς Σολομῶν εἰκότως διδάσκει:

ἄλλως· ἀρχὴ αἰσθήσεως

Ἀρχὴν δὲ αἰσθήσεως, τῆς κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον δι' ἧς ὁρῶμεν τὰ νοητά. καὶ τοῦ λόγου ἁπτόμεθα τῆς ζωῆς.

σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν, ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν:

Ἐν τῷ εἶναι κακοὶ δηλονότι· ἐξουθενοῦσι σοφίαν. λόγῳ γὰρ ἴσως οὐδείς. ἔργῳ δὲ οἱ πλεῖστοι. ἀλλ' οἱ μὲν εὐσεβεῖς αἱροῦνται τὴν παιδείαν καὶ τὴν σοφίαν. ἐναντίως τῶν τὴν ψυχὴν καταφθαρέντες ἀποδέχονται τὴν σοφίαν, ἤτοι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ· τὸν ποιοῦντα τὴν ἀρχὴν, αἰσθήσεως εἶναι στεροῦσι σοφίας καὶ παιδείας. μᾶλλον δὲ ἐξουθενοῦσιν ἀμφότερα. ὡς οἱ τὴν παλαιὰν μὴ δεχόμενοι, καὶ τὸν ταύτης δημιουργὸν ὡς ἐμοὶ διαβάλλοντες:

ἄκουε υἱὲ νόμους πρς σου καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μρς σου:

Εἰ καὶ ἀναγωγὴν ἔχει τὰ προκείμενα· ἀλλ' ἐφαρμόζονται καὶ τοῖς κατὰ φύσιν γονεῦσιν, ὅταν θεοσεβεῖς ὄντες κατὰ θν ἀνατρέφωσι τὰ τέκνα. οὗτος δὲ πρς τοῦ διδασκάλου τοῦ γεννήσαντος διὰ τοῦ εὐαγγελίου τοὺς παῖδας, ἤτοι τοὺς παιδευομένους, σύζυγος τούτου μήτηρ ἐστὶ τῶν τεχθέντων ἡ ἐκκλησία. μᾶλλον δὲ ἡ ἐκκλησιαστικὴ γνώμη καὶ πολιτεία. ἃ τοίνυν ἐμοῦ φησὶ τοῦ παροιμιαστοῦ· νόμους μὲν ὡς καθηγητοῦ καὶ πρς. νῦν δὲ σοφίαν τὴν ἀρετὴν ἐκδιδάσκοντος. ἃ ταῦτα φησὶ τιμήσας καταπαύσεις, στεφθήσῃ χαρίτων στεφάνῳ. οὗ γὰρ στεφάνου ἀναδεῖται ἡ τοῦ ἔσω ἀνθρώπου κεφαλή. αἱ ἀρεταὶ δὲ χάριτες τυγχάνουσιν ὀνομαζόμεναι. συμφώνως δὲ τῷ στεφάνῳ νοητῶς ὄντι ἐκληπτέον καὶ τὸν χρύσεον κλοιὸν τὸν περιαπτόμενον, τῷ τῆς ψυχῆς τραχήλῳ νοητῶς. τουτέστι τῷ ὑποτακτικῷ αὐτῆς, ἢ πρὸς τοῦ θῦ καὶ πρὸς νόησιν τῶν ὅλων. μρς δὲ τῆς ἀναγεννησάσης

σοφίας, ἥτις ἐστὶ μήτηρ καὶ τιθηνὸς ἡμῶν γίνεται· γάλα χορηγοῦσα
ἡμᾶς καὶ ἀναθρέφουσα ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς
ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ.

Πατὴρ μὲν δικαίων ὁ θεός· πᾶς γὰρ ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην Διδύμου
ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. μήτηρ δὲ ἡ μεγάλη ἐκκλησία·
ἧς νυμφίος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· θεσμοὶ δὲ, αἱ ἀπο-
στολικαὶ διατάξεις.

Ἀκούσωμεν λόγους· πατρὸς μὲν τοῦ γραφικοῦ νόμου· αὐτὸς ἐκ Ὠριγένους
τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς διδομένου· μητρὸς δὲ, τὰς ἀγράφους
παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας· ὁποῖον ἐστὶ τὸ νηστεύειν ἐν ταῖς
παρασκευαῖς· καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἔστι φασί· μὴ
ταῦτα ἄγραφα ἀπὸ γραμμάτων ἀκούειν· ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν
φυσικὸν νοῦν πατρός· ἢ καὶ τὸν πνευματικὸν νοεῖν διδασκά-
λου· καὶ γὰρ τὸ ἀρχαῖον μήτηρ ἡ ἐκκλησία.

Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ.

Ἐπειδὴ δέξῃ στέφανος, καὶ τὸ ἔπαθλον, καὶ ἀγὼν
δικαιοσύνης· ὁ δὲ τῶν χαρίτων ἐστὶν ὁ τῶν ἀρετῶν· ἢ
ἐπεὶ μεταλαχών τις τινὸς ἀρετῆς, καὶ τῶν λοιπῶν μεταλαχεῖν,
τῶν ἐν παρ' αὐτῶν· ὑπαχθῇ τῷ στεφάνῳ· τοῦτο δὲ τὸ στέφανον
περιβάλλεται ἡ τοῦ ἔσω ἀνθρώπου κεφαλή.

Στέφανος χαρίτων, ἡ περιοχὴ τῶν ἀρετῶν· διὰ τὸ συνδε-
δέσθαι ἀλλήλαις· ἀλλὰ καὶ χάρισι θεοῦ, πολλάκις σωζόμεθα.

Καὶ κλοιὸν χρυσοῦν περὶ σῷ τραχήλῳ.

Κορυφὴν δὲ καὶ τράχηλον, λέγει τὸν νοῦν· κλοιὸν δὲ χρυσοῦν Διδύμου
τὴν γνῶσιν καὶ τὸν νοητὸν τῆς ψυχῆς κόσμον· ἢ κλοιὸς
χρύσεος, ἡ ὑποταγὴ τοῦ θεοῦ· ἢ ἡ τῶν θείων λογίων περιοχή.
Ὥσπερ δὲ καὶ κεφαλὴ καὶ τράχηλος ὁ νοῦς δηλοῦται, οὕτω
κλοιὸν καὶ στέφανον τὴν γνῶσιν διαλαμβάνει.

διδύμου καὶ τοσούτοις μετὰ ἁμαρτάνειν, κόλασιν ἐπιφέρω· ἀνδρῶν
γὰρ ἀσεβεῖς, οἱ ἐν κακίᾳ τέλειοι:

μὴ πλανηθῇς φησὶν υἱὲ ἐν χρυσοῦ στεφάνου καὶ πορευθῇς
εἰς μακρὸν χρόνον χῶρον· ὅπερ ἐστί, τὸ ἐκκλῖναι ἀπὸ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων· ὅτι δὲ τῶν πορ[?] ... συναγωγῆς:

μὴ δὲ βουληθῇς ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες·
ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώνησον αἵματος:

Καταπαινοῦ δὲ τὸ μὴ βουληθῇς· ὅπερ διὰ τὸ μὴ βουληθῇς,
τὸ αὐτεξούσιον τοῦ νομοθετουμένου δείκνυσιν· οὐ ῥήμα-
σι δὲ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πρᾶξαι ταῦτα, ἐμφαίνου- (margin: ἢ λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πράττειν ταῦτα)
σι τὴν αὐτῶν διάθεσιν παρακαλοῦσιν· ὥστε καὶ μετὰ
παρρησίας τὴν πονηρίαν ἐκμανθάνειν ἢ μὴ διδά-
ξωσιν· εἰς ταύτην δὲ τὴν ὁδὸν ἐξώσαντες, ἀποκλείσωσι
διὰ τοῦτο καὶ ὁ σοφὸς παραινεῖ ἡμῖν, μὴ δόλῳ
ὑπακούειν τῶν τοιούτων:

κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον:

διδύμ(ου): Κρύπτουσιν εἰς γῆν, οἷς ἂν πείσωσι τὰ ἐπίγεια φρονεῖν· ἄν-
δρα δὲ δίκαιον νοήσεις, τὸν οὐράνιον ἔχοντα φρόνημα·
δύναται δὲ τοῦτο νοεῖσθαι καὶ εἰς Χριστόν, καὶ εἰς τὸν
τῶν Ἰουδαίων λαόν:-

ἀπολιναρίου Σοφὸς ὑπάρχων παιδευτής, ὁ παροιμιαστής· καὶ τῆς τῶν
νέων στοχαζόμενος ἕξεως, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς μιαιφο-
νίας· οὐ πρότερον τίθησι τὰ διδάσκοντα ἐξ ὧν τῆς περι-
γίνεσθαι κέρδη· ὡς ἂν μὴ λάθῃ δι' ὧν ἀποτρέπει τοῦ φόνου
μᾶλλον δὲ ἑπόμενος· ἀλλὰ πολλὰ τὰ ἐν ψιλῆς προσηγορί-
ᾳ ἀποτρέποντα τὸν ἀκούοντα προσθείς· ὁ δὲ τὰ ποτε ἐπαγγελ-
τὰ ἀπὸ τούτων τοῖς τοιούτοις περιγινόμενα κέρδη.

μηδὲ ὑπόσχῃς φησὶ τὴν ἀκοήν, ἀσεβῶν διδάγμασιν ὕποπτον
γὰρ πρότερον. ἐφ᾽ οἷς κοινωνίαν προτρέπονται. καὶ
τίνων ἐργαλεῖα, γενέσθαι παρακαλοῦσιν. οὐ γὰρ ἐπὶ πορ-
νείαν αὐτὴν εἰς μοναχὰ ἄγουσιν. οὐκ ἐπεργασίαν ἑταίροις προσή-
κουσαν, ἀλλ᾽ ἐκ ... πέχουσιν αἵματος. καὶ τούτου δῆλον
οὐκ ἀφορμὴν δεδωκότος. οὐ λύπης αἰτίαν παρεσχηκότος.
ὡς καὶ αὐτοὶ συνομολογοῦσιν. ὥσπερ δὲ ὀλέθριον καὶ
κολαστέον τὸ συνεργεῖν τοῖς τὸν αἰσθητὸν φόνον ἐπιφέ-
ρουσιν, οὕτως πολὺ πλέον τὸ συμπράττειν τοῖς ἀναιροῦ-
σι τὰς ψυχὰς δι᾽ ἀπάτης. οὐδεὶς δὲ τούτοις, εἰς ταυτὸν
ἐργάζεται νήφων. ἀλλ᾽ ἢ πεπλανημένος. ὑπολυτέος
δὲ ταῦτα εἰς τὸν τῶν Ἰουδαίων δῆμον ἐξείληφα. καὶ τὴν
κατὰ χριστοῦ μιαιφονίαν:

Καταπίωμεν αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα:

Τὸν καὶ ἀνήγειρε φησὶ δηλοῖ, δηλοῖ διὰ τοῦ καταπιεῖν. ὡς δὲ Διδύμου
τῶν ἀναιρεθῆ περιαστέρα λύπη καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. φα-
σὶν, ὅτι τὸν οἰωνοῦν ἔχοντα φρόνημα. τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ ἀνδραποδῶδες. καὶ θέλοντες καὶ νικήσαντες, εἶτα
καὶ αὐτοὺς μεταστήσωμεν, ὥστε τὰ ἐπίγεια φρονεῖν. ζῶν
δὲ καταπίεται ὁ δὲ ἔξω ἔχων ὀρθὴν περὶ τῶν πρακτέων
καὶ ταύτην ἀποβαλών:

Καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἀπὸ τῆς γῆς:

Νομίζουσι γὰρ αὐτὸν, ἐπὶ γῆς ἔχειν τὸ πολίτευμα, κατὰ τὴν
γνώμην. διὰ τοῦτο καὶ πειρῶνται αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς μετα-
στῆσαι. ὀφείλοντα μηκέτι μονάζειν τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ:

Τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα:

Ἴσασι γὰρ· ὅτι τὴν μὲν περὶ τὰ πρακτέα κέκτηται γνῶσιν. Ὠριγένους
ἄρα τῆς μετ᾽ αἵρεσιν. φυγὴν δὲ κακίας. καὶ ὅτι κτῆσιν

ἔχειν τοὺς διδασκομένους ὑπ᾽ αὐτοῦ. φασὶν οὖν, ὡς αὐτὸν ἕξοντες, καὶ τούτοις χαιρούμεθα· ἀγαθὸν δὲ κτῆσις τοῦ δικαίου, σοφία καὶ φρόνησις. ζωὴ ἐστί τε καὶ ἀρετή. καταλαμβάνονται δὲ τὴν κτῆσιν ταύτην οἱ ἀσεβεῖς, πείθοντες τὸν δίκαιον ποιῆσαί τι τῶν ἀπηγορευμένων ὧν· ἵνα τυφλωθεὶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ νοῦς, ἐκπέσῃ τῶν ἀγαθῶν τούτων κτημάτων. φήσαιεν δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἀπόντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία:

ἐπλήσθησαν δὲ οἱ κόποι ὑμέτεροι, σκύλων:

εὐσεβί Σκυλεύσουσιν οἱ νικῶσιν οἱ δαίμονες· λαμβάνοντες ἀπ᾽ αὐτῶν, τὴν τοῦ θεοῦ πανοπλίαν· ἤγουν τὴν περικεφαλαίαν καὶ τὸν θώρακα· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος. οἶκοι γὰρ αὐτῶν ὄντων κακούργων ἐκκλησίαι· ἃς καὶ βου-πλῆθα ἀφρουλων τῶν σκύλων· ἤτοι καρπῶν, ὧν ἐκ τῶν δικαίων ὑφαρπάζουσι. πῶς δὲ σκῦλα προσαγορεύεις τὰ μὴ πολεμουμένως ληφθέντα, ἀλλ᾽ ἐκ γυμνῆς τῆς ἀδικίας κακῶς σοι περιγενόμενα:

τὸν δὲ σὸν κλῆρον βραβεύει ἡμῖν:

ὠριγέν Κλῆρον τὴν προαίρεσιν· τὴν πρᾶξιν, ἐξ ἧς φησὶ τῆς ἀστεροῖο πολιτείας ἀποσπάζουμαι ἡμῶν· σαββατίζομεν ἡμῶν ἢ τὰ δ᾽ ἄλλοι πᾶσ τοῦ νόμου παρατηρήσεις:

κοινὸν δὲ βραβεῖον κτησώμεθα πάντες καὶ μακροὶ ...ον ἐν γνωσθῆ τῷ ἡμῶν πάντων:-

Δαγεῖ: Ἦ τοι συγκληρονόμοι τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων εἰσί· οἱ τῆς αὐτοῖς κακίας μετέχοντες· κοινὸν δὲ ἐστιν· ὁ μὴ τοῦτο ἐκτήσατο ἐνθεῦ· βραβεῖον καὶ μακροὶ πτίον ἐκ παρ᾽ ἀλλήλου, τὸ αὐτό· λέγει δὲ τὸ τῶν πονηρῶν λόγων

δοχεῖον, οἳ καλοῦνται ἀδικημονάργυριον· καὶ ὅπως κοι-
νὸν βαλάντιον; οὐ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις ἐκτήσατο, λα-
κήσας μέσος:· υἱὲ μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν·
ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου· ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν·
οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι καὶ τα-
χινοί εἰσι, τοῦ ἐκχέαι αἷμα:

Μὴ ἐν βουλῇ φησι· μὴ ἐν πράξει· ἀλλὰ μηδὲ κἂν ποιη-
σον ἀπ' αὐτῶν τὴν ζωὴν οὐδέν· ἤτοι μηδὲ ἐν ὦ λάρημα,
τὰς αὐτῶν παραινέσεις· εἰ ταῦτα πάθοι· οἱ γὰρ πόδες
αὐτῶν· ἀντὶ τοῦ αἱ συμβουλαὶ αὐτῶν, τοῦ τοσοῦτο σπουδά-
ζουσι, τοῦ χωρίσαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ· εὐθεῖα δὲ ὁδὸς
ἡ τῶν θείων ἐντολῶν πρᾶξις· οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς:

Οὐ γὰρ ἀδίκως· ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην ἡ τόλμα ἔσται αὐτοῖς, ἢ
τοῦ πρὸς κρίσεις· ἀλλὰ δικαίως· ὡς κακῶν πλουτοίων
ὁδηγοῖς καὶ συμβούλοις:· αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέ-
χοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά:

Οὐχ οἱ πράττοντες μόνον τῶν κακῶν εἰσὶν αἴτιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ
ἄλλως διδάσκοντες ταῦτα ποιεῖν· δίκτυον δὲ εἶπε, τὸ πο-
λυσχιδὲς τιμωρία τῶν ψυχῶν ἐπὶ ἀπολείᾳ τῶν κακῶς
ἐκφύντων πτερῶν· τὰ δὲ πτερωτά, ἡμεῖς οἱ ἄνω· οἱ
δύναμιν ἔχοντες, ἐὰν καὶ θέλωμεν, τοῦ ἀναπτῆναι.
καὶ τῶν ἀσεβῶν χωρισθῆναι:· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν
παρανόμων κακή· αὗται αἱ ὁδοί εἰσι, πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα:

Ὁδοὺς ταύτας, τὰς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν τιμωρίας λέγει·
συντελοῦνται δὲ οὐχ ἁπλῶς οἱ μέν τι ποιοῦντες· ἀλλὰ σπου-
δάζοντες τὸ μέτρον τῶν πατέρων αὐτῶν πληρῶσαι· παρανό-
μων δὲ εἶπε, τῶν εἰδότων τὸν νόμον καὶ μὴ ποιούντων·
ἄλλος γὰρ ἄνομος, καὶ ἄλλος ὁ παράνομος· ἄνομος γάρ

ὁ μὴ ἀδίκως τὸν νόμον· παράνομος δὲ, ὁ ἀδίκως καὶ παραβαίνων: +

τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς ἀφανισθήσονται:

Ἀσέβεια, ποτὲ μὲν ἡ κακοδοξία περὶ θεοῦ λέγεται· ποτὲ δὲ, ἡ ὁπωσδήποτε ἁμαρτία. ὡς τὸ ὅσῳ ἀπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ἀφανίζονται δὲ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἤτοι ἀπὸ τῆς ζωῆς. **σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται. ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει:-**

Ἐν τῇ ἐκτὸς οὔσῃ τῆς κακίας ψυχῇ δηλαδὴ, ὑμνεῖται ἡ σοφία· ἐν δὲ τῇ διὰ τῶν ἀρετῶν πλατυνομένῃ παρρησίαν ἄγει:

ἐπ᾽ ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται· ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει:

Σιωπωμένη μὲν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ, οὐχ ὑμνεῖται· ἐξόδου δὲ τυγχάνουσα, ὑμνεῖται. ἢ προτρεπόμενος ἐπὶ σοφίαν. διὰ μὲν τῶν ἐξόδων καὶ πλατειῶν, τὸ περιφανὲς αὐτῆς δείκνυσι. διὰ δὲ τῶν ἄκρων τειχέων τὸ περιφανὲς καὶ ὠφέλιμον καὶ πρὸς πάντων ἀσφάλειαν τοῦ βίου, ταχέως αὐτῆς δηλοῖ:

Τεῖχος μὲν λέγει, τὴν ἀπὸ τῶν ἀκροτάτων καὶ μεγάλων καὶ παγίων θεωρημάτων. πόλις δὲ τῆς σοφίας, ἡ ἄνω ἱερουσαλήμ. περὶ ἧς φησὶν, ὅτι φύσεις τεῖχος καὶ περίτειχος. τεῖχος δηλαδὴ τὰ δόγματα· περίτειχος δὲ, τὴν πρακτικὴν ἢ φυλακὴν καὶ δεύτερον:

ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει:

Πύλας τὰς ἀρετὰς τῶν σοφῶν. κατὰ τὸ ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· δυνάστας δὲ φησὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ: + **ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται:**

Προσωποποιεῖ τὴν σοφίαν, ταῦτα λέγουσαν. ἄκακοι τοίνυν

οἱ καθαροὶ ἀπὸ κακίας. ἢ οἱ μὴ ποιοῦντες ἔργα αἰσχύνη-
ς· ὅπως γὰρ ἔχουσιν τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι οἱ τῆς δικαιοσύ-
νης ἀντεχόμενοι: οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπι-
θυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἴσθη-
σιν. καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις:

Ἐνταῦθα πάλιν ὑπεμφαίνει, τοὺς ἐπιθυμητὰς τῆς ἁμαρ-
τίας. ἢ καὶ πρὸ τούτου αὐτῆς ἀσεβεῖς ὀνομάζεσθαι,
οἵτινες φησὶν ἐμίσησαν αἴσθησιν, ἤτοι τὴν ἀρτίαν ἀσύ-
γουσαν διάνοιαν. οἵτινες καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγ-
χοις. ἔλεγχος δὲ ἐνταῦθα τοὺς δαίμονας νοήσεις.
οἵτινες ἐνταῦθα αὐτὰς ἡμᾶς παρορμῶσι καὶ παρασκευά-
ζουσι ποιεῖν τὰ μὴ θεῷ ἀρέσκοντα. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ
βίου πικροὶ κατήγοροι ἡμῶν γίνονται. ἐλέγχοντες ἡμᾶς,
ἅτινα ἀπὸ προλήψεως αὐτῶν ἠργασάμεθα:

ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν. ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν. δι-
δάξω δὲ ὑμᾶς, τὸν ἐμὸν λόγον:

Ἐμῆς πνοῆς φησὶ ῥῆσιν. ἀντὶ τοῦ διαφόρως διανόμου,
ἢ διαμέσου τοῦ + ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπηκού-
σατε. καὶ ἐξέτεινον λόγους. καὶ οὐ προσείχετε.
ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς. τοῖς δὲ ἐ-
μοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε:

Πορρωόντας φησὶ τοὺς ὀρθοδόξους, ἐκάλουν πρὸς τὴν ἀ-
ληθῆ δόξαν τῆς σοφίας. ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀπατηλοῖς θε-
σμοῖς καὶ ἔργοις προσέχοντες. τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐ προ-
σείχετε. ἐκτείνειν δὲ τὴν φωνήν, ἢ καὶ ἐκτείνειν τὸν λό-
γον. ὅταν μακρότερον κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων ποιεῖται
τὴν κατηγορίαν. ἐνταῦθα δὲ αὖ προφητικῶς ὑπεμφαί-
νει τὴν τῶν ἰουδαίων ἀπείθειαν. οἵτινες διδασκόμενοι

καὶ ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠθέλησαν σωθῆναι τοῖς λόγοις αὐτοῦ:

τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι· ἐπιχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος· καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος· ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ:

Οὕτω καὶ ὁ Δαυὶδ φησίν· ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς. ταῦτα δὲ χαίρει ἡ σοφία· ἔποιτια τῶν ἀκροατῶν. διὸ φαμέν, ὅτι οὐ γελᾷ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ ἡμῶν ἀπωλείᾳ· οὐδὲ ἐπιχαίρει τοῖς ἡμῶν κακοῖς. ἀλλὰ διεγείρει θέλων πρὸς μετάνοιαν· ταῦτά φησιν· ἀπειλεῖ δὲ μᾶλλον τὰ ἐναντία ἐξ ἡμῶν, ὡς τοῦ μαθητοῦ τὴν ἀγωνίαν· τοῦ δὲ ἐν τῷ σταυρῷ τὸν λῃστήν:

ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία· ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν:

Πολιορκία δέ ἐστι, ἡ διαπονηρία ἡ θλίψεων· ἥτις τὴν ἀπειθῆ καὶ ἀδιάλυτον ψυχὴν καταστρέφει. ἢ πολιορκία ἐστί, ψυχῆς ἀνδραποδισμός. οὐκ εἰσακούει ἀπὸ τῆς σωτηρίας ὁ θεός, ἐπεὶ τὰς πόλεις αὕτη ἀσαίουσα. οὐκ εἰσακούσομαι δὲ ὑμῶν φησί, διὰ τὸ παρεληλυθέναι τὸν τῆς μετανοίας καιρόν· ἢ τὸν τῆς οἰκονομίας· ἀπειθούντων γὰρ ἡμῶν ταῖς θείαις διδασκαλίαις καὶ παραινέσεσιν, ἀνάγκη ἐπακολουθεῖν τὰ δεινά· ὃ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων γέγονεν, ἡνίκα ἐπολιορκήθη ἡ πόλις αὐτῶν:

ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσι:

Διὰ τὸ μὴ ζητεῖν ὡς δεῖ καὶ ὅτε δεῖ· οὐ γὰρ καλὸν τὸ καλὸν παρὰ τὸν καιρόν, φησί τις τῶν σοφῶν· πᾶν δὲ καλὸν ἐν καιρῷ ὡραῖον:

ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλοντο.

οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς· ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους:

Τὸν τοῦ θεοῦ φόβον καὶ λόγον· ἤτοι τὴν ἀληθῆ σοφίαν τῆς θεοσεβείας· οὐκ ἤθελον ἐκμαθεῖν· τοὐναντίον δὲ καὶ μίσουν αὐτήν, καὶ τοὺς αὐτὴν μετιόντας διέβαλλον. ἢ τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν διὰ τοῦ λόγου νῦν ὑπονοήσεις:

Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται:

Ἐξ ὧν γὰρ καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν αἰτίας ἥξουσιν αὐτοῖς αἱ τιμωρίαι· κατὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοὺς πόνους τῶν καρπῶν αὐτῶν φάγεσθαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, ὅτι τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται: ἀνθ᾽ ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται· καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ· ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι· καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ:

Περὶ τούτου καὶ ὁ Χριστός φησι· μὴ σκανδαλίσητε ἕνα τῶν μικρῶν τούτων, οὓς ταῦτα διώκειν ἡ μωρία καὶ παραινεῖν βούλεται ὁ σοφός, μὴ παραβαίνειν οὐ καὶ παραθοῦ, συνέβη δὲ ταῦτα, ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς πάθεσιν, ὅτι διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτοὺς τοῖς τοῦ κυρίου λόγοις προσέχειν, τὰ μυρία ἐπέστησαν δεινά· καὶ φόνους πλείστους παρεδόθησαν· οἱ ἴσασιν· οἱ τὰς βίβλους Ἰωσήπου ἀναγνόντες· οἱ δὲ τῶν σωτηρίων λογίων κοινῇ μέτοχοι γεγονότες· οἱ δὲ τῶν σωτηρίων λογίων κοινῇ μέτοχοι γεγονότες, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεσμοὺς φυλάττοντες, ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς μελλούσης ζωῆς διαμένουσι· διατηρούμενοι ἀφόβως παντὸς ἐναντίου: υἱέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου· καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου: Cap. 2m.

πολυ γνήσιος ἀνεραστής φησί, ὁ τῆς σοφίας γενόμενος, καὶ ἔξω εἰσὶ παιδευτής. οὗτος κρύπτει τοίνυν τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ παρ' αὐτῷ, ὁ ποιῶν αὐτὴν ἀδιαπτώτως. καὶ μὴ ἐπὶ κενοδοξίᾳ καὶ ἀνθρωπαρεσκείᾳ ποιῶν:

μγ' χρυσοστ Ἡ σοφία, τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐντολῶν λέγει· καὶ μάλα εἰκότως. ἀδύνατον γὰρ κατορθῶσαι τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιστήμην τινά, ἀμύητον καὶ σοφίας χρήσασθαι. ὡς οἱ περιεργαζόμενοι (?), εἰδότες δὲ ἔξω διὰ τὴν σοφίαν τῶν ἐναντίων. ταύτην γὰρ φησὶ ἐὰν κρύψῃς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν ἐντολῶν, καὶ ἐς αὐτὸν ὠφελήσεις, καὶ ἔξω τῇ περιεργασμένα δύσκολα (?) ὥστε λέγειν ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ φωνῇ. καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον. καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν:

πολυ Ἕκαστος δίδωσι τινὶ τῶν παθῶν, τὴν ἑαυτοῦ φωνήν. ἢ τῇ ὀργῇ τυχὼν, τὰ τῆς ὀργῆς φθεγγόμενος. ἢ τῇ λύπῃ, ἢ τῇ πορνείᾳ. ὁ δὲ μακάριος τῆς σοφίας γενόμενος ἐραστής, καὶ τῆς συνέσεως, ὅλην τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν δίδωσι. τί φησι τέως; ἤτοι· ὅλον ἑαυτὸν ἀνατίθησι (?). οὗτος τῇ συνέσει δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ φωνήν. τὸ δὲ ἀργύριον ὑπεμφαίνει, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐρμηνείας ἐπιπονώτερον (?). ὁ δὲ θησαυρὸς τὴν ἐν νοήματι ζήτησιν δηλοῖ. ἀργύριον γὰρ ὁ λόγος. θησαυρὸς δὲ ἀλληγορία:

ϗ ὥσπερ οἱ φιλοχρήματοι ζητοῦσι τὸ ἀργύριον, οὕτω ζήτει σὺ τὴν σοφίαν: τότε συνήσεις φόβον κυρίου· καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὑρήσεις. ὅτι κύριος δίδωσι σοφίαν.

καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις·
καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν· ὑπε-
ρασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν:

Ὁ ἑρμην(ευτής)· ὅσον συνήσωμεν τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ὡς δῆλον ὀλυμπιοδώρου
ἐκ τῶν ἀπλουστέρων· οὐ καθ᾽ οἷς δεῖ φοβουμένων ἡμῶν,
καὶ ἐν οἷς χρὴ μὴ φοβουμένων· ὅτι ὁ φόβος τοῦ θεοῦ,
ἀρχὴ καὶ τέλος· ἀρχὴ μέν, ὅτι ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀρκτέον· τέλος
δέ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
ἐνταῦθα τοίνυν ὡς τέλος εἴρηται· μετὰ γὰρ τὸ ζητῆσαι καὶ τὸ
δε, τὸ δέ φησι συνήσεις φόβον κυρίου· καλῶς δὲ καὶ τὴν ἐ-
πίγνωσιν εὑρήσειν φησί· ὁ γὰρ μετανοῶν ἣν εἶχε γνῶσιν καὶ
ἀπώλεσε, διὰ τῶν ἐναντίων πράξεων, πάλιν ἀναλαμβά-
νει· καὶ τότε γίνεται ἐπιφανὴς τῷ θεῷ· κατὰ τὸ ἐμφανί-
σω αὐτῷ ἐμαυτόν· καὶ ἐκ θεοῦ δίδοται αὐτῷ, γνῶσις
καὶ σύνεσις· γνῶσις μέν, ἡ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ δυνά-
μεως· σύνεσις δέ, τῶν πραγμάτων αὐτῷ πλημμεληθέντων.

τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων· καὶ ὁδὸν εὐ-
λαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει:-

Τὰς ἐντολάς, ὡς δικαιοσύνας λαμβάνει, τὰς πρὸς ἃ μὲν τοῦ πολυ
ἐν αὐτῇ λογίζεσθαι· δικαιοσύνην δὲ λέγει, τὴν ζητητι-
κὴν τὸ τέλος, τὸ περὶ τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ διακεῖσθαι κα-
λῶς· οὕτως γὰρ ἐπὶ τὴν σοφίαν ὁδεύσεις· ὡς ὁδεύων
συντόνως καὶ συντεταγμένως:

τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα· καὶ κατορ-
θώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς:

Συμβολικῶς γάρ, ἐπὶ τῆς ψυχῆς λαμβάνει ταῦτα· ὡς οἱ τρο- μγ' χρυσοστόμου
χοῖς ξύλοις ἐμβάλλονται, ἐν ἰσότητι κατέχοντες τοὺς
τροχούς· τὰς θρεπτικὰς δὲ δυνάμεις τῆς ψυχῆς λέγει

τροχιάς· ἢ τὰς ἐντολὰς τὰς πρὸς τὸν θεὸν ἀγούσας καὶ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν κατευθύνοντας:

ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν. ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ ~~φυλάξει σε~~ καλὴ εἶναι δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε. ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε:

βασιλ' Ὁπόταν ἀνανήψας ἐκ τῆς ἀλλοτρίας τῶν ἐναντίων πλάνης φησί, καὶ γνῷς τὴν εἰς θεὸν ἄγουσαν ὁδὸν ἀγαθὴν εἶναι, αὕτη ἡ βουλὴ φυλάξει σε. καὶ ὁ αὐτὸς λογισμὸς διαφυλάξει σε:

εὐσεβ' Βουλὴν δὲ λέγει, τὴν προαίρεσιν· καθ' ἣν αἱρούμεθα τὰ πρακτικὰ ποιεῖν· ἢ καὶ μή. ἔννοιαν δέ, τὴν περὶ τὰ θεωρητικά· ὥστε καταλαμβάνειν αὐτά, καὶ θεῷ προσοικειοῦσθαι. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσον δυνάμεις φυλάττοντες.

ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς· καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν:-

Ἐνταῦθα πάλιν, τὸ κατόρθωμα τῆς ἀληθείας ὁδὸν διασαφεῖ, ἥτις ῥύεται τοὺς κτωμένους αὐτὴν ἀπὸ πνεύματος ἐναντίου. καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος, μηδὲν πιστόν. ὅρα ὅσης κακότητός ἐστι, τὸ ψεῦδος μεταδιώκοντες, δηλοῖ ἐν τοῖς λοιποῖς κακοῖς, καὶ τοῦτο προσέθηκεν. ἁρμοζόντως δέ φησιν ὁ τούτου πατήρ, ὅτι ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

ὢ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους. οἱ δ' εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ. ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί. καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν:

πολυχρον' Τὰς πρὸς θεὸν ἀγούσας τρίβους ἐπαινέσας, καὶ τὴν τούτων ἐξ ἐναντίας τοῖς πορευομένοις ἀναδιδάξας, τὴν ἐν

παρ' ὧν πάλιν μετ' ἐκπλήξεως λέγει· ὁ διδάσκαλος τοῖς,
αἰνοσμένοις ἐπὶ φθορᾷ· καὶ οἱ δὲ μόνες ἢ τὰ πονηρὰ
ἔργα· κακῶν δὲ διαστροφῇ φησι· τῶν ἐκ τῆς εὐθείας
μεταστροφῶν· ὡς ὅταν ὁ φαῦλος παύσηται τοιοῦτος
εἶναι· σκολιὰς δὲ τρίβους φησὶ καὶ καμπύλας, ὡς τὸ
ὄφει ἐοικότας· καὶ σπουδάζοντας πάντα ἄνω πλανῆσαι,
καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ μακρὰν ποιῆσαι·

τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης:

Ἐν μεθορίῳ κακίας καὶ ἀρετῆς· τὴν μὲν ἀρετὴν διώκοντες, τὴν δὲ κακίαν καταλιμπάνοντες· ὅσον δὲ ἐγγίζομεν τῇ ἀρετῇ, μακρυνόμεθα τῆς κακίας. βασιλ

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ σοφός, ὡς ἀρετὴ προτέρα οὖσα ὑπὸ τῆς κακίας ὀπίσω οὔσης διώκεται· ἔκπτωσις γὰρ αὐτῆς ἐστιν ἡ κακία: ὀλυμπιοδ

ἵνα μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακή.

ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος:

Διδασκαλία νεότητος, ἡ τῶν ἀρετῶν ἐπιστήμη· καὶ γὰρ ἀρετὴ νέον ποιεῖ τὸν μετέχοντα αὐτῆς, διὰ τὸ προκόπτειν ἀπὸ τῶν σμικροτέρων ἐπὶ τὰ μείζονα·

καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη:

Διαθήκην θείαν φασὶ τὸν τῆς φύσεως νόμον ἐχαρίσατο ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ· ἢ τὸν τῆς νέας διαθήκης παραδιδοῦσαν σωφροσύνην· ἧς ἀφίστανται διὰ τῆς φθορᾶς, οἱ τῶν κακῶν ἐργάται:

ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς:-

Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ· θάνατον ἐνταῦθα τὸν διάβολον λέγει· ᾅδην δὲ τὴν ἀπόγνωσιν· γηγενῶν δέ φησιν, ἤτοι

πονηρῶν αὐτῶν. ἔνιοι δὲ τὴν ἀντὶ γράφων ἀντὶ τῶν τροχιῶν τοῖς ἄξοσιν εἰρήκασιν:

πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν. οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας. οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθούς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης:

Οἱ ταύτῃ ἐμμένοντές φησιν, οὐχ ἕξουσι καιρὸν σωτηρίου οὐδὲ μετανοίας. ὅτι μὴν δὲ τῆς παρούσης ζωῆς κατὰ τὸ πολὺ μεθέξουσιν: ἄλλως

Οὐκ ἀναιρεῖ τὴν μετάνοιαν. οὐ γὰρ εἶπεν πορευθέντες ἀλλ' οἱ πορευόμενοι: +

χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς. ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν. καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ:

Χρηστοί φησιν ἔσονται, οἱ ἔχοντες δηλαδὴ πρακτικὴν ἀρετήν. ἄκακοι δέ, οἱ τὴν θεωρητικὴν πρᾶξιν ἔχοντες. γῆν δὲ περὶ ἧς εἴρηται· πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. ὃν τρόπον ἡ [illegible] τοῦ οἴκου καλεῖται. οὕτω καὶ ὁ τῶν πραέων τόπος αἰθέριος ὤν, ὡς πρὸς τὸν ὑποκείμενον οὐρανόν, γῆ ζώντων οἰκητήριον ἐστίν. ἐν αὐτῇ τοίνυν οἱ πραεῖς κατασκηνώσουσιν. εἰς αὐτὸν ἀποδεχόμενοι τὸν οὐρανὸν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. μήπω γὰρ τῶν ἐπηγγελμένων τυχόντες, οὐκ οἰκοῦσιν, ἀλλὰ κατασκηνοῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ, δείκνυται ὡς πάντας μετακαλοῦνται, καὶ ἔσω γίνονται. καὶ εἰ μὴ ὅσιοι, καὶ οὗτοι. μόνοι δὲ πολῖται ἀεὶ καὶ οἰκήτορες. οἱ τῷ φυλα

ἐν ταῖς ἐντολαῖς τούτου μὴ ἀλλαξάμενοι· οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς· τῆς γῆς δηλαδή, τῶν πραέων· οἱ δὲ ἐξωθοῦντες αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι:

οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς· εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὗρον ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων λείας:

Οὐ πράττουσι φησὶ τὰ ἀγαθά· ἅτινα εἶπε τρίβους ἀγαθάς. διὰ τοῦτο οὔτε ἐνισχύει αὐτοῖς ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἵνα καταξιωθῶσι πνευματικῶν χαρισμάτων· ἅ φησιν, ἐνιαυτοὺς ζωῆς. καὶ τρίβους ἀγαθὰς φασί, τὰς ἀγαθὰς πράξεις· τρίβους δὲ λείας, τὰ τοῦ Χριστοῦ χαρίσματά φησιν +

ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται· οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Ἐν τοῖς εἰρημένοις προστεθήσεται, τὸ ἐξωσθήσονται, τίνες δὲ ἐξωθοῦσιν αὐτοὺς δηλονότι ἄγγελοι +

Υἱέ· ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου. τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία:- Cap. 3.m

Τὸ ἀδιάστατον φησὶ τῶν ἀγαθῶν πράξεων· καὶ τὰ τῆς μελλούσης ἔτη ζωῆς. τὴν τε ἀποχὴν τῶν κακῶν, καὶ τὴν τῶν λογισμῶν ἀπάθειαν:- • μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.

μῆκος βίου ἐνταῦθα, τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀφθονίαν ἐδήλωσε. ἐξ ὧν τὰ ἔτη καὶ ἡ ζωή. ἵνα μὴ ταυτολογίαν ὑπολάβῃς ἐν τοῖς κειμένοις:-

Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις, μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. ἄφαψαι δὲ αὐτὰς περὶ σῷ τραχήλῳ:

Ἐλεημοσύναι, ἀγαθαὶ πράξεις· πίστεις τὰ ἀληθῆ φρονήματα· ὧν τὴν ἐναρμόνιον πλοκήν, ἡ ψυχὴ τῷ ἑαυτῆς ὑπο-

ταυτικῷ περιθέμενοι, φοροῦντα πρὸ πάντων τῶν ἀρετῶν· ἢ
παρὰ τοῖς ἀνοήτοις νομιζόμενον ἐπαινεῖσθαι:
γράψον δὲ αὐτὰς ἐπὶ τοῦ πλάτους καρδίας σου καὶ εὑρήσεις χάριν:
Ἐνδείκνυται ὁ τὰς ἀρετὰς ἔχων, καὶ μὴ κατὰ τὰ ῥᾳθυμοῦντα αὐτῷ·
οὕτως ἔχει αὐτὰς γεγραμμένας· ἐπὶ πλάτος τῆς ἔσω
τοῦ καρδίας· ἀπὸ τοῦ ῥᾳθύμου δηλαδή, τῆς ἑαυτοῦ
ψυχῆς, ἤτοι τῆς διανοίας ἐνθυμήσεως, ἵνα μηδὲ
ἐναντίας παραδέξηται:
προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων, ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ· ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου· ἐν
πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς
ὁδούς σου· μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβοῦ δὲ τὸν
θεὸν· καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ:
Καίτοι Παῦλος φησὶν ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤ-
μην, ὥσπερ τινῶν, περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰνῶν λέγει· ὁ γὰρ
τοῖς ἄλλοις ἀρέσκων, ὅμοιος ἐστὶν αὐτοῖς. Τὸ δὲ προνοεῖσθαι
καλά, τοῦτο σημαίνει· ὅτι μὴ δέ ποτε ἀπαρθῇς τῷ
νόμου, ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ, ἢ κατὰ ἀνθρώπου· ὅπερ τινὲς τῶν
δοκούντων φρόνιμων ἔπαθον· καὶ τῶν ἔξω σοφῶν οἱ, καὶ
δοκοῦντες ἀνασοφοὶ ἐμωράνθησαν:
τότε ἔσται ἴασις τῷ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς
ὀστέοις σου:
Ὀστᾶ ψυχῆς, αἱ ἰσχυραί εἰσιν δυνάμεις αὐτῆς, αἵ-
τινες δέονται ἐπιμελείας· οἷον μνημονευτικῆς, εἰς τὸ
μεμνῆσθαι τοῦ θεοῦ καὶ εὐφραίνεσθαι· ὑποπτικῆς εἰς τὸ κατα-
νοῆσαι τὰ ἔργα σου καὶ ἐξετάσαι· ἐπιθυμητικῆς· εἰς τὸ
ποθεῖν αὐτὸν, παρ' ἡ ἐπιθυμία μου· λογιστικῆς,
εἰς τὸ διαλογίσασθαι ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ τὰ ἑξῆς:

σώματι δὲ τὸ ἄθροισμα τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς· πάντα γὰρ τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι φησί· κε κε τίς ὅμοιός σοι· ὥστε ἡ ἐξ ἀρετῆς ἐπιμέλεια, ἴασις ἔσται τῇ πολιτείᾳ σου· καὶ ἡ τοῦ θυμοῦ χαλινὸς [?] ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου.

Τίμα τὸν κν ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων:

Τιμᾶται ὁ θεὸς παρὰ τῶν φυλαττόντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ πονούντων ἐν αὐταῖς:· Ἐν τῷ παρόντι βίῳ· ταπεινὰ μὲν γὰρ ἔχουσι [?] τὰ σώματα, καὶ ἐν ἀσθενείᾳ εἰσί· διὸ καὶ ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνς· ὅταν δὲ τὸ παρὸν ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀναστῇ· ... [?] ὅτι μηκέτι ὀστέοις, ὅταν συνάχθῃ ὀστοῦν πρὸς ὀστοῦν. καὶ ἁρμὸς πρὸς ἁρμόν· τὸ δηλούμενον [?] κατὰ τὸν προφήτην, τὰ ὀστᾶ ἡμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· ἢ καὶ οὕτως· τότε φησὶν ἐν τῷ σώματί σου τῶν δημοπεραξίων [?] ἔσται λάμπον τὸ ἄνθος [?] τοῦ σώματος, τῇ εὐχροίᾳ τῶν ἀρετῶν. καὶ ἐπιμέλεια παρὰ θεοῦ ἔσται· τοῖς ἐν τῷ βάθει σου λογισμοῖς· τῶν ὀστέων δίκην, τὰ τῆς ψυχῆς προσφίγγουσιν. ἀλληγορία

καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης. ἵνα πιμπλῶνται τὰ ταμεῖα σου πλησμονῆς σίτου· οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζουσιν:

Οἶνον τοῖς καρποῖς, καὶ πνικαὶ [?] ἀπαρχαὶ ἀπὸ πόνων δικαίων τοῦ σπουδαίου γίνονται. ἀπαρχὰς δὲ φέρει θεῷ τις, ὅτε πᾶσαν αὐτῷ τὴν αἰτίαν τῶν κατορθωμάτων ἐπιφέρει. καὶ οὐχ ἑαυτῷ ἐπιγράφεται ταῦτα, ἢ ἀπὸ πρώτου γενήματος ἀρετῶν, οἷον ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀνιστάμενος, ἀπαρχὴν δίδωσι αὐτῷ τὴν εὐχήν, ἀπὸ λόγων ἀπαρχήν, ψαλμούς. ἢ ὅτε τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ ἀπὸ πρώτης προσβολῆς. ἀμίαντον καὶ καθαρὰν φέρει. διὸ δεῖ τὴν

ῥοπῇ τοῦ θελήματος αὐτοῦ τῷ θεῷ. τὸ δὲ ὅλον καρπὸς
ἀγαθοὺς τῶν πράξεων καλεῖ ὁ σοφός, προσενεγκεῖν τῷ θεῷ:

Ταμιεῖα δὲ καὶ ληνοὺς, τὰς πρακτικὰς ὀρέξεις καλεῖ. σίτου
δὲ, τὰ ἠθικὰ παιδεύματα. οἶνον τῆς σοφίας τὰ δό
γματα, καὶ τῶν νοητῶν θείων γραφῶν:

Ταμεῖα ψυχῆς, αἱ σώματα θετικαὶ δυνάμεις. ἃς πά
σας πεπληρῶσθαι δεῖ. ἐξ ὧν ἐθέρισε καὶ ἐ
τρύγησεν ἕκαστος.

Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου. μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ
ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. μαστιγοῖ
δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται:

Τὸ παρὰ τοῦ κυρίου φησὶν ἐπερχόμενον θλίψεως πρὸς
τὸ ἡμῖν συμφέρον, εἴτε ἀπὸ ἀνθρώπων, εἴτε ἀπὸ δαιμό
νων, μηδαμῶς ὀλιγωροῦμεν:

Τὸ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐπαγόμενον, ἀπὸ πόνου ἀγωγῆς φη
λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ λόγων παιδεία, καὶ ἡ διὰ ἔργων τι
μωρία. ὡς τὸ μὲν ῥητὸρ γῆσου παιδεύσαιμεν: γ

Τὸ μαστιγοῦσθαι, πλείονος δείκνυσι δεόμενον, καθαρσί
ου αὐτόν. ὁ παραδεχόμενος τοίνυν, πλείονος δεῖται
καθαρσίου. ὡς οὐ δεκτὸς ὤν, πρὸ καθάρσεως.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν:

Παράλληλα κεῖται τὸ ἄνθρωπος καὶ θνητός. σοφία καὶ φρό
νησις καθ' ὃ λέγει ὁ κύριος. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας. καὶ εὗρον
τινα πολύτιμον, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠ
γόρασεν αὐτόν. ὑπὲρ γὰρ πάντα πλοῦτον κοσμικὸν διαφορώ
τερος οἷ ἐστιν, ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. διαμένων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρός.

κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι. ἢ χρυσίου καὶ ἀρ

χρυσίου θησαυροῦ. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτε-
λῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνω-
στός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ:

σοφίαν οὕτω φασὶ τὸν χ(ριστό)ν λέγει διαφέρουσαν τὴν αἰσθητικὴν εἰ- [illegible]
κόνα, καὶ τὴν ὁρατὴν φρόνησιν. τήν τε ἐμπειρίαν αὐτῆς,
πρὸς τὰ ὡραῖα [illegible] σημαίνων· καὶ ὡς οὐδὲν αὐτῇ κακὸν
ἔθος ἢ πονηρία, ἀντιταττόμενον ἰσχύει:

πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι:

καλῶς τὸ πᾶν δὲ τίμιον ἐν τούτῳ φασὶ τέθεικεν ὁ παροιμια-
στής, ἅπερ τῶν παρὰ διαφόρους κτήσεις τῶν τιμίων ἤτοι χρυ-
σόν· ἀργύριον λίθους τιμίους· καὶ μηδὲν ἄξιον [illegible]
σαζον τῆς τοῦ θ(εο)ῦ σοφίας, ὅς ἐστι χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εό)ς· ἰλιγγιάσας
ὥσπερ ὕστερον τέθεικε πρὸς τὸ ἐν ἑκάστῳ· ὅτι δεῖ πολλά,
ὡς ἂν λέγων· πᾶν τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι· καὶ
μάλα εἰκότως:- μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα:

μῆκος γὰρ βίου, πρὸς [illegible] ἀδιαστάτου· ἔτη δὲ ζωῆς, τὰ [illegible]
περὶ τῶν αἰωνίων σημαίνει· δεξιὰ δὲ τῆς σοφίας,
ἡ τῶν μειζόνων ἀγαθῶν δωρεὰ ἴδια, δύναμις καὶ ἐνέρ-
γεια· ἀριστερὰ, ἡ τῶν ἀνθρωπίνων γνῶσις· ἡ τῶν ἀ-
γαθῶν τοῦ παρόντος βίου ἡ χορηγία:

δεξιὰ αὐτῆς, ἡ τῶν θειοτέρων ἐπιστήμη· ἐξ ὧν, ἡ αἰώ-
νιος ζωή· ἀριστερὰ δὲ ἡ τῶν ἀνθρωπίνων γνῶσις· ἐξ ὧν
πλοῦτος καὶ δόξα:

μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς· ἅπερ τὰ δεξιὰ [illegible] [illegible]
μνημονεύσας· γλῶσσά τε καὶ στόματος, μακρὸν [illegible] ποιῆσαι
τὰ σωματικὰ αὐτῆς ἁρμονίας, [illegible]· καὶ ὅ-
λον τὸν ἀνθρώπινον εἰκονίζων χαρακτῆρα:

ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί, καὶ πάντες αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ:

Τὸ ἀληθὲς καὶ τέλειον, τῶν θεσπεσίων αὐτῆς ὁδῶν· καὶ τὸ εἰρηναῖον τῶν τρίβων σημαίνων, φησίν· αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί· καὶ πάντες αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ἔλεον δὲ ἄνω καὶ εἶπε, φέρειν αὐτὴν ἐπὶ γλώσσης· ὅτι φειδὼ τῶν αὐτῶν ποιούμενος ὁ σωτὴρ τοὺς πάσχοντας διελογίσατο. διὸ καὶ τὰ θεῖα διδάγματα, ὥσπερ τινὰ νομοθεσίαν ἡμῖν παραδέδωκε· εἰρηναίας δὲ τὰς τρίβους εἶναι φησίν. ὅτι οὐδὲ ἀντιρραπίζειν τοὺς ῥαπίζοντας ἡμᾶς, ἀνῆκε. οὐδ' ἀντιλοιδορεῖν τὸν λοιδοροῦντα· οὐδ' ἀντιστατεῖν τὸν βουλόμενον ἀδικεῖν.

ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής:

Ἐνταῦθα πάλιν ξύλον ζωῆς τὸν σταυρὸν ὀνομάζει· τοῖς γὰρ ἀληθινῶς ἀντεχομένοις τοῦ Χριστοῦ, ἡ διάφορος ἐκ τοῦ ξύλου ἀποστάζει ζωή· τοῖς δὲ ἐπερειδομένοις ταῖς ἐλπίσιν αὐτοῦ, βεβαίως ὁ σταυρὸς πέπηγεν ἀληθινῶς· διὰ δὴ καὶ ἐπὶ κύριον ἀσφαλῶς ἱδρυμένοις.

πολυ Δένδρον ζωῆς ἐστιν ἡ σοφία, πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς· ἀσφάλεια δὲ τοῖς ἐπερειδομένοις, ἐπὶ τὸν θεὸν γὰρ αὕτη ἐπαναπαύεται· καὶ ἐπὶ τὸν [illegible] ἐπιστηρίζεται.

διδύμ Εἰ δὲ ξύλον ζωῆς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ, δικαίως κεκώλυται μεταλαβεῖν αὐτῆς ὁ Ἀδάμ· εἰς γὰρ κακότεχνον ψυχὴν σοφία οὐκ εἰσελεύσεται· ἐπείπερ ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς· μὴ ζητείτω τις δὲ τίνι ὁμοιώσει τὸν ζητοῦντα ἐπὶ τί, εἰς ἑαυτὸν μεταστρέψει τὸν λόγον.

λέγων, ὡς εἴπομεν· ὁ γὰρ ἐπερειδόμενος ἐπ' αὐτῇ ὡς ἐπὶ
κύριον, ὡς ἐπὶ θεὸν ἐλπίζων, ἐστὶν ἀσφαλής:·

·ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ
οὐρανοὺς ἐν φρονήσει:

Σοφίαν πάλιν ἐνταῦθα τὸν λόγον λέγει· δι' οὗ τὰ πάντα πε- ὀλυμπιοδώρου
ποίηκεν ὁ πατήρ. τὸ δὲ ἡτοίμασεν ἀντὶ τοῦ ἀκόπως παρή-
γαγε. τὸ δὲ ἐν αἰσθήσει, τὸ [illegible] δηλοῖ καὶ ἀθρόον, τῆς
τῶν ὑδάτων παραγωγῆς·

Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους:-

Ἁρμόττει τοῦτο καὶ ἡμῖν, τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ· σοφίᾳ καὶ φρονήσει διδύμου:
ὄντα θεοῦ· ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πιστὴ, γῆ ἐστιν ἐκφέρουσα
πλείονα καρπόν. αὕτη δὲ ἐκ τῆς ποιότητος τῆς σοφίας,
γίνεται σοφή· θεμελιοῦντος αὐτὴν ἐπ' αὐτῇ τοῦ θεοῦ καὶ
πατρός. ἐρείδει γὰρ αὐτὴν, καὶ ἀσφαλίζει τῆς διδασκαλί-
ας ἕξιν ἀπὸ σοφίας ποιούμενος ἐν αὐτῇ, καὶ ἀεὶ προκό-
πτουσαν αὐτὴν ἀποδεικνύς. οὕτω δὲ ἐργάζεται κα-
θαρώτατον κτίσμα. ἀγγέλων καὶ τῶν νοερῶν οὐσιῶν οἰ-
κητήριον. λαβοῦσα δὲ αἴσθησιν τοῦ ὄντος, καὶ καταμα-
θοῦσα τὴν τῶν πραγμάτων ἀκρίβειαν· οἷον τὸ πολύρρυθον,
τῶν τοῦ θεοῦ κειμένων, νέφη τούτους προσεῖπεν· ἢ νέφη τοὺς
προφήτας ἐκάλεσε· δρόσον δὲ τὴν διδασκαλίαν:· καὶ ἄλλως
Ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. τουτέστιν, ἐν τῷ Χριστῷ
πατὴρ ἡ γῆ· καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα κατακοσμεῖται:·
Ἴσον διανοίᾳ τινὶ καὶ ἐνθυμήσει τὴν τῶν ὑδάτων πα-
ραγωγὴν ἐποίησεν:·

Υἱὲ μὴ παραρρυῇς· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν
καὶ ἔννοιαν· ἵνα ζήσῃ σου ἡ ψυχή, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ:-

Μὴ παραρρυῇς φησι τοῦ ὁδοῦ τοῦ ζῆν· ἀλλ' ὀχέτευσον αὐτό

παρέθου αὐτῷ· μὴ ἐν τῷ ζήλῳ τῆς παρακρούσεως, τοῦ ποτίμου τῆς ζωῆς ὕδατος· βούλεται δὲ λέγειν, τὴν περὶ τὰ πρακτικὰ κίνησιν, ἔννοιαν δὲ τὴν περὶ τὰ θεωρητικά:

χοδ Ἵνα ζήσῃ σου ψυχή· ἵνα τὴν οἰκείαν ἡ ψυχή σου τῆς φύσεως ἔχῃ ἀθανασίαν, ἀπαθὴς διαμείνασα καὶ τὸ σῶμα συναπαθανατισθὲν τῇ χάριτι, αἰωνίαν ζωὴν κατακοσμηθῇ:–

Ἔσται ἴασις ταῖς σαρξί σου· καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου·

σλ ρια Σωφροσύνη περὶ τὰς αἰσθητὰς ἡδονὰς φησὶ γενήσεται σαρκί. Εἴρηται γάρ, πρὸς τὸν ἀκόλαστον· ὅτι μόνῃ ἂν κατατρίψῃς σάρκας σώματός σου· ἔσονται κατὰ λόγον ταῦτα οὗτος σώφρονος γίνονται· ῥωσθεὶς δὲ τῇ σωφροσύνῃ, ἀταράχως πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ διανοήμασι διαμένει· καὶ οὐ προσκόπτει ἐν αὐταῖς. ἡ σάρξ καὶ τὰ περιεκτικὰ τῶν μελῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεις καλεῖ· ὀστέα δέ· τὰ συνεκτικὰ ἐξ ὧν ἀποστηρίζεται ἡ ψυχή:

ὁ δὲ πούς σου, οὐ μὴ προσκόπτῃ:

Πρόσκομμα λογικῆς φύσεως, λογισμὸς ἀκάθαρτος ἢ γνῶσις ψευδής. ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν· οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου· καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς:

Ὁ νόμος προστάττει μελετᾶν τὰ θεῖα λόγια· καθεζόμενον ἐν οἴκῳ, καὶ διανιστάμενον. ἐὰν γὰρ οὕτω καθεζώμεθα, τὸ ἄφοβον ἕξομεν· λογισμῶν ἀταραξίαν ἔχοντες, καὶ τὸ ἀσύγχυτον τῆς γνώμης· καὶ μέντοι καθήμενοι φόβον ὑπομένοντες, μήτε ἐνύπνια ἀπὸ φαντασμάτων

ἐνοχλούμενος· καὶ ἡ ἔφοδος δὲ ὡς παρὰ ξένων γινομένη
τῶν πονηρῶν λογισμῶν, οὐκέτι φοβήσει σε· τῇ σοφίᾳ τετει-
χισμένον ὄντα· ἀλλ' οὔτε πάλιν ἀσεβεῖς ἐπιόντες ἔξωθεν,
τὴν ἡμετέραν καθελοῦσι δύναμιν· ἐρημῶσαι θέλοντες
τι, τῶν φυσικῶν καλῶν· ὃ δὲ καὶ πρό, τὴν μεταφραστικὴν ἡ-
μῶν ἐρεῖσαι δυνάμεν, ὅπως ἀσφαλεῖς διαμένωμεν· ἢ καὶ οὕτως·
κἄν τε ζωῆς φησὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀσφαλὴς διαμένωμεν.
ἢ καὶ οὕτως· κἄν τε ζωῆς φησὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀσφαλὴς δι-
αμενεῖς· κἄν τε ἀποθάνῃς, μετὰ χαρᾶς ἀπέρχῃ.
καὶ οὐ φοβηθήσεται ἐχθροὺς ἀοράτους· ἀγγέλους,
εἴτε δαίμονας, διερευνῶντας τὰ ἔργα:+

μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ· ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βο-
ηθεῖν· μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνα-
τοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα:

Τὸν εἰς χρείαν γεγονότα· ἐὰν ἰσχύῃς δύνῃ βοηθῆσαι, μὴ ἀποστρα-
φῇς· τοῦτο γὰρ θηριωδίας τεκμήριον. ~~ἔσω~~

μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποι-
θότα ἐπὶ σοί· μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μή
τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν· μὴ κτήσῃ κακῶν ἀν-
δρῶν ὀνείδη· μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·
ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος:

Μὴ γίνου ἐχθρὸς ἀνθρώπων· ἀλλ' αὐτὰ ἐσμὲν μὴ εἶναι· ἐστὶ γὰρ [illegible]-
ον· διὸ καὶ ὁ Παῦλος φησίν· εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν,
μετὰ πάντων εἰρηνεύοντα δεῖν: ἄλλως

μάταιον καὶ κενόν, τὸ φιλεχθρεῖν· μὴ μάτην δὲ τοῦτο
φησίν· εἰ ἐπεται δὲ μάτην, διὰ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ.
τούτοις γὰρ μᾶλλον φιλεχθρεῖν χρή, οὐ καθὸ ἄνθρωποι εἰσίν,
ἀλλὰ καθὸ ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ:+

Ἐνταῦθα παραινεῖ ἀπέχεσθαι τῶν ἐναντίων αὐτῶν, καθὰ καὶ ἀνωτέρω ἐμφαίνει. ἐκεῖ μὲν γὰρ λέγει, μὴ ἀπελθεῖν ἐν τῇ ὁδῷ ματαίων τῶν. ἐνταῦθα δὲ μὴ ἐπαινεῖν τὰ ἔργα αὐτῶν. ἐπεί φησιν εἰ καὶ ἐνταῦθα ἡμερείας τινὸς ἀπολαύσουσιν, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα γίνεται αὐτοῖς. ἐπικατάρατοι γάρ εἰσι παρ' αὐτοῦ. τουτέστιν, ἐρ δὲ λυγμένοι, καὶ μεμισημένοι:.

Κατάρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν. ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

ὀλυμπιοδώρου. Τῶν ἀσεβῶν, καὶ τὰ ἐπὶ δόξῃ κατηγορεῖται. τῶν δὲ εὐσεβῶν ἢ δικαίων, καὶ τὰ ἀτελέστατα εὐλογοῦνται. οἴκους δὲ λέγει τῆς λογικῆς ψυχῆς τὰς δυνάμεις. ἐπαύλεις δέ, τὰς τοῦ θυμικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ. ἐν αὐταῖς γὰρ τὰ ἄλογα διατρίβουσι πάθη:.

βασιλείου. Τοῦ μὲν ἀσεβοῦς, τὸ μεῖζον ὁ οἶκος, καθὸ ἀνθρώπων οἰκητήριον ἔχει κατάραν. τοῦ δὲ δικαίου, καὶ τὸ ἔλαττον, ἡ ἔπαυλις. ἥτις ἐστὶ βοσκημάτων οἰκητήριον, εὐλογεῖται. ἄλλως δέ ἐπαύλεις δικαίων, αἱ ἔξω τῶν πράξεις. οἶκον δέ, αἱ φυσικὴ ἀρετή. ἢ ἐπαύλεις, οἱ πρὸς αὐτοὺς ἐρχόμενοι πρὸς μαθητείαν. οἶκοι δέ, οἱ τέλειοι μαθηταί. εἰ δὲ αἱ ἐπαύλεις εὐλογοῦνται, πολλῷ μᾶλλον οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐλογηθήσονται. καὶ ταῦτα μέν, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν τοὐναντίον. ἢ οὕτως. διάφοροι οἶκοι τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων. εἷς γὰρ οἶκος αὐτῶν πάντες ὑπερήφανοι. ἕτερος, οἱ φθονεροί. ἄλλος, οἱ φιλήδονοι, οἱ φιλόδοξοι. ἄλλος, οἱ ὑποκριταί. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, ἡ αἰώνιος κόλασις. ἐπαύλεις δὲ δικαίων, αἱ τῶν ἁγίων μοναί. ἢ καὶ κατασκηνώσεις. αἵτινες καὶ ὑπὸ θεοῦ εὐλογοῦνται

κς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν:

Ἡ ἀκρατ(ὴς) κακία καὶ εἰς τέλος ὑπερμένουσα ἡ ὑπερηφανία κατὰ τὸ ὃν ἀντιτάσσεται δὲ ὁ κς τοῖς μετ' αὐτῆς οὖσιν, ὡς αὐτὸν ἀμ(είβειν) δικαιοσύνη. τοῖς δὲ ἀπεύχεσθαι, ὡς ἀληθεία. τοῖς ὑπερηφάνοις δέ, ὡς πρᾶος καὶ ταπεινόφρων· μάθετε γὰρ φησὶν ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι: δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν:

Δόξαν, οὐ τὴν φθαρτήν· ἀλλὰ τὴν δοξαζομένην ὑπὸ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· ἀτιμίαν δὲ τὴν ἁμαρτίαν φησί· καὶ τὴν ἐν αὐτῇ κόλασιν: ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πρς· καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν· δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε: · Cap. 4.^m^

Παιδείαν λέγει, τὴν ἠθικὴν ἀρετήν· ἔννοιαν δὲ τὴν θείαν γνῶσιν· υἱὸς γάρ ἐστι πρς, ὁ κατ' αὐτὸν πεποιημένος· οἷ οὐκ ἤδη συχαίρει πρι, ἀλλὰ τῷ ἰδίῳ:

υἱὸς ἐγενόμην κἀγὼ πρὶ ὑπήκοος καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μρς· οἳ ἐδίδασκόν με καὶ ἔλεγον:

Οὐκ ἀπειθείας σαφηνεῖ παρὰ τὴν μρι, ἀκούσασα τὰ παραγγέλματα οὐ χαρίεσιν· οὐκ ἐῶσι τὰ παραινέματα χρείως πονηροῦντι παραγγέλμασιν ἀκοῦσαι, πλὴν εἰ μή τινος ἂν διαστρόφοι. καὶ κακόφρονες: ἐρείδετω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν. φύλασσε ἐντολάς μὴ ἐπιλάθῃ. κτῆσαι σοφίαν κτῆσαι σύνεσιν. μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος. μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν καὶ ἀνθέξεταί σου ἐράσθητι γὰρ αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε· ἀρχὴ σοφίας, κτῆσαι σοφίαν:

Ἐρειδέσθω ὁ ἡμέτερος λόγος· οὐδὲν γὰρ ὄφελος τοῦ διδασκάλου, ὅταν ὁ διδασκόμενος μὴ προσέχῃ· καὶ καθὼς ἅπαν

Ἐρασθήτω· ἵνα παύσηται φησί· προσθήτω· μὴ
ἀποχωρείτω μηδὲ ἀποπηδάτω· ἀνθ' οὗ ταρεῖσθαι τῇ
ψυχῇ ἔρεισμα αὐτὸν ἀπόδειξον τῆς ψυχῆς.
καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου, κτῆσαι σύνεσιν· περιχαράκωσον
αὐτὴν καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν ἵνα σε περιλάβῃ:
Σύνεσιν ἐνταῦθα, τὴν μετὰ φρονήσεως φησὶν ἀρε-
τήν· ἥτις ἐστὶ δικαιοσύνη· μακάριοι γάρ φησιν, οἱ πει-
νῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· οὐ γάρ ἐστι χωρὶς
συνέσεως κατὰ θεὸν ἀρετή· περιχαράκωσον αὐτὴν
φησίν· ἀσκήσεσι καὶ μελέταις γραφῶν· χαρακῶσαι δὲ
ταῖς ἀρεταῖς φησίν· αἵτινες, ὑψοῦσι τὸν νοῦν, εἰς τὴν γνῶ-
σιν τοῦ θεοῦ· τιμὴ δὲ σοφίας, ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν·
σοφία δὲ ὁ Χριστός· οὗ νυμφὴ, ἡ διὰ τῶν ἀρετῶν τιμῶσα
αὐτὸν ψυχή· ἥτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ περιληφθήσεται.
ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων· στεφάνῳ
δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου:-
Στέφανος χαρίτων, ὁ τῶν ἀρετῶν· ἢ τῶν χαρισμάτων.
τρυφῆς δὲ, ὁ τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως: + ἄκουε υἱέ,
καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους· καὶ πληθυνθήσεται
ἔτη ζωῆς σου· ἵνα γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου:
Ἵνα σχῇς φησὶν, ἄφθαρτον ζωήν· πολλὰς δὲ ὁδοὺς βίου,
πράξεις ἀγαθὰς ἐπὶ τὴν γνῶσιν φερούσας τοῦ θεοῦ· ση-
μαίνει δὲ ὁ βίος τὸν χρόνον τῆς ζωῆς· καὶ τὴν πολιτείαν
καὶ τὴν κτῆσιν. ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε· ἐμ-
βιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς:
Τροχιαὶ ὀρθαὶ, αἱ ἀπὸ τῶν πράξεων πρὸς ἀγαθὰ πο-
ρεύσεις ἀπάγουσαι· διδάσκω σε γάρ φησιν εἰς αὐτὰς
τὰς ὁδοὺς, διὰ παντὸς περιπατεῖν:

ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις:

Συγκλεισμὸς λέγεται, τὸ ἄπορον τῶν πράξεων, ὅπερ ἐπὶ τῆς σοφίας οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸ ἀνακάζειν ταῖς ἀναβάσεσιν· ὁ γὰρ τρέχων τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν, οὐ κόπον λαμβάνει ποτέ, διὰ τὸ ἀεὶ τῷ ποθουμένῳ ἐγγίζειν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μὴ κοπιᾶν: ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας. μὴ ἀφῇς· φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου:

Ἐνταῦθα πάλιν, διὰ πάσης τῆς ζωῆς παρ᾽ αὐτῷ φυλάττει τὴν σοφίαν· ἤτοι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· δι᾽ αὐτῆς φησιν, ὅτι ἐὰν τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις μόνον οὐχὶ λέγων· ὅτι καὶ ἀγῶνι τις, ὃ προσγίνεταί σοι, δι᾽ αὐτῆς μετερχομένῳ τῆς πίστεως, οὐχ ὑποστήσῃ βλάβην τινά. δρόμον γὰρ οὐ σωματικὸν, ἀλλὰ ψυχικὸν ὡς ὁ Παῦλος ἔτρεχεν:

Φυλάττειν αὐτὴν παραινεῖ, ἐν πάσῃ ζωῇ· ὡς ζωῆς οὖσαν αἰτίαν. ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς· μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων:

Ὁδοὺς ἀσεβῶν πάλιν φησὶ, τῶν ἑτεροδόξων· ἢ τῶν τὸν νόμον παραβαινόντων:

ἐν ᾧ δ᾽ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ. ἔκκλινον ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ παράλλαξον:

Πολέμιοι γὰρ ὄντες καὶ ὡς στρατοπεδεύειν ἐπιχειροῦσι φησ. οὓς δὲ μὴ ἐπέλθῃς εἶναι· οὗτοι δ᾽ εἰσίν, οἱ ἀσεβεῖς λογισμοί, οἱ τὰς ψυχὰς ἀποκτείνοντες· ὁ γὰρ στρατὸς αὐτῶν, εἰς φόνον ψυχῆς ἀφορῶν· οἱ καὶ χωρισμένοι τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ ἐχθροῦ:

Ἐπεὶ οὖν μηδὲ ἐνθυμηθῇς, μή τί γε πράξῃς:

ἔκκλινον ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ παράλλαξον. οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσουσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν. ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται. οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας. οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. αἱ δὲ ὁδοὶ ~~αὐτῶν~~ δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι:

Ἔκκλινον ἀπ᾽ αὐτῶν, ἵν᾽ ἰσχύσῃς τὰς ἀλλοτρίας ὁρμάς.

Εἰ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ δίδωσιν ὕπνον. ἔγνωμεν δὲ ἐντεῦθεν καὶ τίσι τρέφεται τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων ὁ στρατός. σῖτα γὰρ αὐτῶν ἡ ἀσέβεια. καὶ οἶνος ἡ παρανομία.

Ὁ παρὼν βίος ὡς πρὸς τὸν μέλλοντα, λέγεται νύξ:

προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί:

Ἕως ἂν ἡ ἡμέρα ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσωσιν, οὐκ ἀφίστανται τὸ φῶς. ἕως ἂν λύσῃ τῶν πειρασμῶν. τοῦτο γὰρ ἡμέρας ἴδιον, τὸ σκότος. ὁ πειρασμὸς καὶ κἂν δυνατὸς ᾖ, ἀλλ᾽ ὅμως ἐν ἀκινδύνοις, οὐκ ἀφίστανται τὸ φῶς. ἕως ἂν λύσῃ τῶν πειρασμῶν τὴν νύκτα. κατὰ τὴν ἀναγωγὴν μέλλουσαν ἡμέραν, τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ✱

οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν. υἱέ. ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε. τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς:-

Τοιοῦτο τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας κεκαλυμμένους, ἕως ἂν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς γνώσεως τοῦ κυρίου ἡμέραν ὀρθώσωσι. τοῦτο γνώρισμα τῆς ἐσχάτης κακίας:-

ὅπως μὴ ἐκλίπωσιν αἱ πηγαί σου. φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ. ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτάς, καὶ πάσῃ τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἴασις:

Πηγὰς λέγει τὰς ἀρετάς, ἐξ ὧν τὸ ζωτικὸν ὕδωρ γίνεται τῆς γνώσεως. τῷ δὲ κατὰ σοφίαν προκόπτοντι, πολλὰ

πηγαὶ καὶ οὐ μειαγίνεται, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν.

πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν· ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς.

Ἀντὶ τοῦ πολλῇ ἀσφαλείᾳ καὶ προσοχῇ· ἢ ὅτι ἐν παντὶ καιρῷ· ἢ κατὰ τὸ ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός: πολυχρο

περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα· καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσον· οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν:

Τὸν μὴ ἀληθῆ λόγον:-

Ὀρθὰ ὁρῶσιν, οἱ λογισμοὶ οἱ ἔχοντες ἀπαθεῖς καὶ δόγματα ἀληθῆ· ὅταν λέγῃ οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τοὺς ὁρῶντας δηλοῖ τῆς ψυχῆς· καὶ ὅταν παραινῇ φαγεῖν μέλι ἵνα γλυκανθῇ ὁ φάρυγξ σου, μεταφορικῶς τὴν θείαν λέγει διδασκαλίαν· ἢ τῶν πνευματικῶν τῆς ψυχῆς καταρτίζει γνῶσιν· ἀλλὰ καὶ ἅπτεται ψυχῆς ἡ σοφία· ἐν ἑκάστῳ τῇ γὰρ αὐτῆς, ἵνα ὥσπερ χαίρῃ· ψυχὴ δὲ δι᾽ ἀπείρους σοφίαν ἀναθεῖσα· πληροῦται καὶ καθαρότητος· ὅτι γέμει τῶν τοῦ χυμῶν, ἡ τῆς ψυχῆς ἀντιλαμβάνεται ὄσφρησις:+ ὠριγε

τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.

Βλέφαρα ὁ νοῦς καὶ ἡ διάνοια· νευέτω δίκαια· τουτέστι νεύμασι προσηκόντως μὴ κέχρησο· ἀλλ᾽ ἡ πᾶσα αἴσθησις ὑπηρετείτωσαν πρὸς τὰ δέοντα: πολυ

ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσίν:

Ὀρθὰς τροχιάς, τὰς πρακτικὰς λέγει δι᾽ ὧν ἄμεμπτα. καὶ τὰς ἀπὸ ἀγαθῶν εἰς ἀγαθὰς ἀναστροφάς:-

καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε:

Πόδες δὲ ψυχῆς αἱ μεταβατικαὶ αὐτῆς ὁρμαί:+ βασιλει:

μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά· ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς:

δι' ὧν γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός· διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου· τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει:

μέσον τῆς γάρ ἐστιν ἡ ἀρετή: ἄλλος + ἀσφαλίζεται τὸν δρόμον ὁ σοφός, ἵνα μήτε δεξιαζόμενος ἕνεκεν ἀγαθῶν αὐτοῦ ἔργων ἐπαρθῇ· ὁ γὰρ ἐπαρθεὶς ἐξέπεσεν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν· μήτε ἀτιμαζόμενος ἕνεκεν τῆς ὀρθῆς πίστεως ἢ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ ἔργων, ἐκκλίνῃ ἀπ' αὐτῶν· δεξιὰ γάρ, τὰς τιμὰς καὶ τὰς δόξας λέγει· ἀριστερὰ τὰς θλίψεις ἢ κακουχίας. ὅτι μὲν διαιρεῖ τὸν λόγον διχῶς, μᾶλλον αὐτὴν λέγει ὡς τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐφ' ἑκάτερα παρατηρήσεως ἀπέχουσαν· ὅτε περὶ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως ποιεῖται τὸν λόγον δεξιὰν ὡς ἐν ἔθει καὶ αὐτῶν ἀμείνω προσαγορεύει:

Cap. 5m

υἱέ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε· τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι:

πολυ: σὺ φησὶν ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ· αὐτὸς δὲ κατευθυνεῖ τὸ διὰ καὶ κατισχύσει τοὺς πολεμίους:

ρ θεὸς καὶ ἑτέρως παραλαμβανόμενος:

μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης:

φασι: Καὶ κατὰ πρόχειρον, οὐ καλὸν προσέχειν φαύλῃ γυναικί· ὅτι τὴν ἀφροσύνην καλεῖ γυναῖκα φαύλην, ὁ γὰρ ταύτην ἀγαπῶν, πᾶν ὅτι πονηρὸν διανοεῖται καὶ καλεῖ καὶ πράττει καὶ ἐν αὐτοῖς πρὸς καιρὸν μὲν γλυκαίνεται· αἰωνίων δὲ κολάσεων ὑπεύθυνος γίνεται:

ὠρι: μὴ πρόσεχε χείλεσιν ἃ πηλεῖ δολοκαρδία διὰ τῆς χρηστολογίας

δελεάζουσι· ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· ὕ-
στερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις:
Μὲ χείλης ἀκοῆς τὸ καλὸν αὐτῶν· σημαίνει δὲ τὸ λίπος τὴν ἡδο-
νήν· ἀφῆς ἡ ἀκαθαρσία· ὅσον ἔμψονον, ἢ καινία· ὧν
οὐδὲν πικρότερον:
Καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου. τῆς γὰρ
ἀφροσύνης οἱ πόδες, κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ
Μάχαιραν ἐπιλέγει τὴν τιμωρίαν· κατὰ τὸ ῥῆμα· τί αἱ μάχαι- ὠρι γε
ραι μου ἐστί· ἢ τὴν κρίσιν ἥτις ἐστὶν ὡς μάχαιρα ὀξεῖα·
διερευνῶσα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας:
Ἐν ἀνωτέρω πορνικῶν ἔστιν, νῦν ἀφροσύνην ἐκάλεσε· αὐτὴ μετὰ θανάτου
εἰς τὸν ᾅδην. τὰ δ' ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται· ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται:
Οἱ σοφοὶ τῇ τῆς σοφίας ἐγκατακλείεται, ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην πολυ
κατέρχονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τεθνεῶτες:
σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι. νῦν οὖν
υἱέ ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους:
Οὐδὲν ἔχει βέβαιον· πολυτρόπως ἀεὶ μεταφερομένη:
Σφαλεραὶ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι· διότι ἀπὸ ὠριγε
καλῶν εἰς κακὰ ἀνακλινομένη· σὺν τοῖς μακεδόσι τὴν
ἀγαθῶν τῶν αὐτῶν συνήθειαν· σφαλερὰ δὲ οὖσα·
καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀποστεροῦσα καὶ εἰς
γέενναν παραπέμπουσα:
Τὸ νῦν, ἢ χρονικὸν αἰῶνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως τοῦ αἰῶνος· ἢ τὸ
ἀκαρές, ὡς τὸ νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· ἢ τό πως
ἔχει τὸ πρᾶγμα σημαίνει, ὡς τὸ τῷ παρόντι· ἐπεὶ
γὰρ οὕτως ἔχεις φησὶν ὥστε τὴν ἀπατῶσαν ἐκκλίνειν
γυναῖκα· βεβαίωσόν μου τῇ προστάξει τοὺς λόγους
ὅπερ ποιήσεις· ἀρετὴν μὲν ἐπέχων· μακρὰν δὲ φυγ-

κακίαν. ὁδὸν δέ φησι, τὸν ὑπ' ἀρετῆς ὁδεύοντα νοῦν :-

μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν:

※ Τὰς ἀφορμὰς τῆς πρὸς αὐτὴν ὁμιλίας ἀπόφευγε:

μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς:

Θύραι τὰ προοίμια. οἱ οἶκοι τὰ τέλεια μαθήματα :-

ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου. καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος. οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων σου:

Ἵνα μὴ φυράσω γνῶσιν οἷς ἐν τῇ σῇ ἀρετάς. ὁ

Τοῖς τὴν ἀλήθειαν φρονοῦσι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομεῖν ἐπιθυμοῦσιν: ἡνίκα ἂν καταβιβρωθῶσι σάρκες σώματός σου. καὶ ἐρεῖς, πῶς ἐμίσησα παιδείαν καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου. οὐκ ἤκουον φωνῆς παιδεύοντός με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου:

θεολ Ἐν προοιμίοις ἐχθρῶν. ἡ σαρκὸς σώματος, αἱ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ δυνάμεις. ἐν ὥσπερ καὶ σάρκες τῆς, αἱ τοῦ τῆς δυνάμεις καὶ ἐνέργειαι:

φωτ Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι, ἡνίκα παραγένηται ὁ ἀπαιτῶν. καὶ καταλίπῃς τὸ σῶμα σου ἀναλυόμενον ἐν τῇ γῇ· ἐν γὰρ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεται. ἀλλοτρίους δὲ καὶ ἀλλοτρίους, τοὺς δαίμονας λέγει. τοὺς λυμαινομένους καὶ παρ' ὅσον οἰκεῖον ἡγουμένους τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπώλειαν. ἐκείνοις γὰρ δίδωσι τὴν οἰκείαν ζωὴν ὁ ἐνάρετος. ὅταν διὰ πονηρῶν λογισμῶν περιέξῃ τὴν τῶν ἀφρόνων. καὶ εἰς γένηται τῶν οἴκων τῆς ἀφροσύνης. τουτέστι τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων:

ὠριγ Μετὰ τοῦ καταβιβρώσκεσθαι τὰς σάρκας, τὴν ἀποχαρίαν δηλοῖ φθορὰν τινὰ οὖσαν. διὰ δὲ τῶν νεφρῶν οἱ παλαιοὶ κατα-

τρίβουσι τὰς τοῦ Χριστοῦ σάρκας καὶ τὸ αἷμα μετὰ κακίας ἀναλί-
σκουσι· κοινὸν αὐτὸ ἡγησάμενος:·

παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλη-
σίας καὶ συναγωγῆς:

Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην. ἦν ὅτε οὐκ ἦν κακία, καὶ ἔσται ὅτε ὡρισμένως
οὐκ ἔσται· οὐκ ἦν δὲ ὅτε οὐκ ἦν ἀρετή, οὐδ' ἔσται ὅτε
οὐκ ἔσται· ἀνεξάλειπτα γὰρ τὰ σπέρματα τῆς ἀρετῆς.
πλείθει δὲ μὲν καὶ οὗτος παρ' ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐν παντὶ
κακῷ γεγονώς. καὶ ὁ πλούσιος ἐν τῷ ᾅδῃ διὰ τὴν
κακίαν κρινόμενος, καὶ οἰκτείρων τοὺς ἀδελφούς.
τὸ δὲ ζητεῖν, σπέρμα τὸ κάλλιστον τῆς ἀρετῆς ἐκκλησιαστῶν· πολυ
νῶν τὴν τῶν ἀθροισμῶν· συναγωγὴ γὰρ καταδεκτέα· ὅτι νῦν ἡ μὲν τῆς
ἐκ νομικῶν· ὁ μόνον ἐκκλησίας οὐ πάντως, ἀλλ' ἐν παντὶ γέγονε τῷ κακῷ:-

πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς, ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα
ἐκ τῆς σῆς πηγῆς· εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα· ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα. καὶ μη-
δεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι:-

Πῖνε δόγματα ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν· καὶ πόματα
σοφίας ἀπὸ φρεάτων τῆς σωτηρίας οἰκοθεῖσης ἡμῖν
ἀπαρχῆς παρὰ τοῦ θεοῦ γνώσεως, πηγῆς προσαγο- ὁ λεμπτὸς
ρευομένης, αἳ φησὶν ἀναβλύζει πόματα δι' εὐφραίνοντα
νοῦν. αἳ παραπορεύονται ἐν ταῖς πλατείαις ἐν αἷς
ἡ σοφία παρρησίαν ἄγει. οὐκ ἐπὶ ξένας δὲ ὕδατα
τῆς ἡμετέρας πηγῆς προσεκχύσθαι· ὥστε εἰς
ἀλλότριον χωρεῖν· ἀλλὰ κρύπτειν τὰ σεμνὰ ἀπὸ τῶν
χοίρων θηρίων ἐχόντων. διό φησι· μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχέτω σοι, ἀλλ' ἢ μόνοι οἱ ὁμόδοξοι. γυνὴ ἐκ νεότη-
τος, ἡ συνοικισθεῖσα ἡμῖν ἐκ παιδὸς διδασκαλία.
συνευφραίνεται δέ τις αὐτῇ κατὰ θεωρίαν νοῶν
καὶ πράττων:·

βασι ἡ γνῶσις καὶ φρέαρ ἐστὶ πηγή· τοῖς μὲν προσερχομένοις αὐτῇ ἀρχεταῖς φρέαρ· τοῖς δὲ κατ᾽ αὐτὴν τελειωθεῖσι, πηγή· οὕτως ὁ μὲν ἰησοῦς ἐκαθέζετο ἐπὶ τῇ πηγῇ· ἡ δὲ σαμαρεῖτις, φρέαρ αὐτὸ ὀνομάζει· λέγουσα, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ: ~~ἢ οὕτως~~

διδύμου λέγεται δὲ ἡ γνῶσις καὶ μήτηρ καὶ γυνὴ καὶ ἀδελφή· μήτηρ ὅτι δι᾽ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου γεγεννήμεθα· γυνὴ ὅτι συνοῦσα τίκτει ἀρετὰς καὶ ὀρθὰ δόγματα· ἀδελφὴ ὅτι ἐξ ἑνὸς θεοῦ γεγόναμεν· καὶ εἰς πατέρα τὴν σοφίαν ἀδελφήν. ἢ οὕτως· τῶν μὲν πηγῶν καλεῖσθαι, τὴν ἀφθονίαν τῶν πραγμάτων ἐνδείκνυται. τὴν δὲ αὐτὴν μόνοις τοῖς ἀπολαύουσιν ἐπισφραγίζεται· τὴν ἡδονὴν ἐμφαίνει:

ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος ἡ ἔξωθεν ἐστὶ διδασκαλία· καὶ σωτηρίου εὐφραίνουσα τὰ γνωστικὰ τῆς συνεχοῦς τὰ σά:

πολυχρονίου παρεξηγεῖ καὶ τῇ γυναικὶ μόνου εἶναι τοῦ πρὸς γάμον ἀγομένου. εἶτα πρὸς τὸν αὐτὸν ὁρᾷ πάλιν· ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος :- ἄλλως

ἡ πηγὴ ἡ σοῦ τοῦ ὕδατος· τουτέστιν ἡ σὴ ἀπὸ γλυκύτητος διαφόρου παρεχομένου σοι ἀεὶ διδασκαλίας:

ὅτι ἡ γυνή σου ἀγαπ... συνοῦσα λαοῦ ... ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτωσάν σοι· ἡ ἰδία σου ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ. ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ:-

ἔλαφος· ἡ ἀναιρετικὴ τῶν ἐχθρῶν ὄφεων σοφία· πῶλος χαρίτων, ἡ αὐτὴ νεάζουσα ταῖς ἀρεταῖς:

τὸ πολλοστός, γνῶσιν ἐμφαίνει θεωρημάτων:

μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν.

τὸ ἔστι πολύ· ὀλίγον γὰρ χρή· μὴ ἐπίμενε φησίν· ἐπεὶ γὰρ χρῄζειν πολλάκις ἀπαιτοῦσι πρὸς τοὺς ἐν ἀγνο-

σωτηρίαν, ἀπὸ πολλῶν μαχῶν παραφυλάξεται:

Φάγε φησὶ σωτηρίαν ποιεῖν πρὸς τὴν μικροῦ ἀνοχὴν καὶ μεγα- χρυσοστ(όμου) μγ
φρονήσῃς τῇ τοῦ θεοῦ χρηστότητι. δεινὸν γὰρ ἡ συνήθεια καὶ δια-
λύει τὸν τῆς ψυχῆς τόνον. τὸ γὰρ μὴ πολύ, οὐ πρὸς τὴν
πρᾶξιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν· ὅπου δὲ ἂν λέληθε
τὸν θεὸν οὐδὲ καταλάνθανει: μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ταῖς
μικραῖς· ἐνώπιοι γάρ εἰσι τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν,
ὁδοὶ ἀνδρός· εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ, σκο-
πεύει. παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι:

ἀγκάλας ὁ σοφός, τοὺς πονηροὺς λέγει λογισμούς, τοὺς βασι(λείου) λ
συνέχοντας τὴν ψυχήν:

Ὁ ἀδικούμενος οὐχ ὁρᾷ, ἀλλ' ὁ ἐνδυμῶν βλέπει. ἐκεῖνος χρ(υσοστόμου)
μὲν γὰρ ἑαυτὸν πολλάκις προέδωκε τῇ τιμωρίᾳ.
ὁ δὲ θεὸς οὐκ ἠνέσχετο:

Πάθη παραγινόμενα, ἡδονήν τινα ἔχει πρὸς καιρὸν καὶ δι' αὐ-
τῆς ἀγρεύει τοὺς αὐτούς· καὶ ὥσπερ σειραῖς σφο-
δραῖς περιέχουσι καὶ χρονίαις κακίας συνηθείαις,
συσφίγγει αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐᾷ μετανοῆσαι. οὐ πάν-
τα γὰρ ἁμαρτία συναλέγεται, ἀλλ' ἡ πεπληγμένη ἀπὸ
ἐπὶ θυμῷ ἢ παραλόγως ψυχῆς:

Ἁμαρτάνεις· ὁ θεὸς οὐκ αὐτὸς δὲ τιμωρεῖται· ἀλλὰ σαυτὸν
ἐμβάλλεις εἰς τὰ δίκτυα:

σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.
οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων:—

Μὴ λάθῃς σχοινοπλοκῶν σεαυτὸν τῇ συνηθείᾳ τῆς ἁμαρτίας. βασι(λείου) σν
καὶ ὥσπερ θήρευμα πρὸς τὴν πρᾶξιν αὐτῆς ἀγόμενος.

σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν. τί δυσχεραίνεις. τί χρ(υσοστόμου)
ἀγανακτεῖς· σὺ σαυτὸν κατασκευάζεις τὰ δεσμά. μεν-

δὲ λίναι αἰτιῶ· μὴ τὴν· μηδὲν. παρημαντάπαντα· τοῦτο
οἱ μοναχοὶ. καὶ οὐχ ἁπλῶς δεσμεύονται, ἀλλὰ σφίγγονται καὶ
πρινὴ προσαχθῆναι τῷ δικάζοντι. τιμωρίαν ἔδωκε ἀπὸ
τῆς σωματικῆς δέσεως: Ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιό-
τητος ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.
υἱέ· ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα
cap. 6. ἐχθρῷ· παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ
ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος :-
χρ γ Τῆς προσθήκης τοῦ βίου πολλῆς αὐτῷ οὔσης. τινὲς δὲ
βιότητος, ἀντὶ τοῦ τῆς πεπληθυμμένης παρανομίας:
πολυ Καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην. δι' ἀφροσύνην, οὐ δι' ἐπιθυμί(αν).
εἶχε γὰρ τῆς ἐπιθυμίας τὴν ἀπόλαυσιν, τὴν γὰρ διὰ γυναικῶν·
μηδεὶς αἰτιάσθω τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀμαθίαν τὴν
οἰκείαν· τοῦτο δὲ οὐ τῆς φύσεως:
βασι Ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον μέγα πρᾶγμα ποιεῖν ὑποθεὶς σε-
αυτὸν διὰ τὸν φίλον τῷ ἐχθρῷ. καλῶς οὖν πέπραχας.
ἀκούων παρ' ἐμοῦ τί δεῖ ποιεῖν, ὥστε τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν.
οὐ καθὼς εἶπεν τοῦτο ἀπέρρευσε καὶ τὸν νόμον ἐτήρει.
ἀλλ' εἶπεν ἂν ἀπόσχου μὴ πράττω:
χρ γ Οὐ λέγει ὁ λογικὸν τὸ μὴ ἐγγυᾶσθαι τὸν ἑαυτοῦ φίλον, ἀλλὰ
περὶ τῶν ἀκροατῶν καὶ φιλοσάρκων φησίν. τῶν ὑπερ-
τιθεμένων ἀπὸ γαστριμαργίας ἢ φιληδονίας μετανο-
ῆσαι. φίλον γὰρ τὸ ἑκάστου σῶμα εἶπεν ἐγγυᾶν δεῖ τῇ
προφάσει· ὁ γὰρ ὑπερτιθέμενος μετανοῆσαι ἢ ἐγκρα-
τεύσασθαι, ἑαυτὸν παραδίδωσι τοῖς ἀοράτοις ἐχθροῖς:
σχ βασ: Παγὶς δὲ ἰσχυρά ἐστιν, οἱ ὑπερθετικοὶ τῆς μετανοίας καὶ ἐ-
γκρατείας λόγοι. καὶ ἁλίσκεται ὁ ὑπερτιθέμενος ἰδίοις
πονηροῖς πράγμασιν:

ποίει, υἱέ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καὶ σῴζου· ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος· παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγυήσω:

Ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος· ἔσω μὴ ἀναπίπτων μηδὲ τοῖς πόνοις τῆς καρτερίας ὑποκλίνων· ἀλλὰ τὸν παρὰ σοῦ τῷ θεῷ ἐγγυηθέντα σῶμά τι, διεγείρων καὶ ὑποπιέζων πρὸς ἀπόδοσιν τῶν αὐτῷ παραθησάντων ἐντολῶν:

Ἔθιζε πόνοις τὴν σάρκα σου. τοῦτο λέγει παροξυσμόν:

μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι· μηδὲ ἐπινυστάξαι σοῖς βλεφάροισι:

Ὕπνος, ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον ἀμέλεια· νοεῖται ὁ μμαρασμὸς τοῦ νοὸς καὶ διάνοια. ὕπνος ἐστὶ ψυχῆς, ἡ κατ᾽ ἐνέργειαν ἀμαρτία· νυσταγμὸς ~~ἐστὶ ψυχῆς~~ δέ, τὸ πρῶτον ἐν τῇ ψυχῇ σαλευσάμενον ἀκάθαρτον φρόνημα· ἐπινυσταγμός, ἡ πρὸς τὰ χείρω ῥοπή: ἵνα σῴζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος — βασί

Βούλεται δορκάδιον εἶναι τὸν σοφόν· καὶ τὰς τῶν ἐναντίων ὑπερίπτασθαι παγίδας τοῖς τῶν ἀρετῶν πτεροῖς κουφιζόμενον: ἴσθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος: — τῆς τόχν

Κἂν τῇ φυσικῇ τῶν ἀλόγων ἐργασίᾳ μέμνησαι· ἀπὸς ἴσθι· τουτέστι πορεύου· πολλοὶ γὰρ ἀγαθοεργοῦσιν ἀπὸ θεωρίας ἢ ἀκοῆς, καὶ οὐ κατ᾽ ἐπιστήμης: — δογ

Ἴσθι πρὸς τὸν μύρμηκα· τῇ ἐντελείᾳ τοῦ παραδείγματος, καταισχῦναι βούλεται τὸν ἀργοῦντα· ὁ γὰρ κατὰ τί ζηλῶσαι ὀφείλει· κατὰ τὸν πόνον· κατὰ τὸν ἱδρῶτα· κἀκείνου πόνοις δικαίων. ἄλλως σορεύ φησι πρὸς τὸν μύρμηκα τὸ ἔθνος τὸ ἐξουδενωμένον ὑπὸ τῶν ἀρχόντων — πολυχρό

τοῦ αἰῶνος τούτου· ἐλπίδα δὲ, εἰς χριστὸν κεκτημένον:

Καὶ ζήλωσον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μίμησαι τὴν καλὴν πολιτείαν αὐτοῦ, καὶ γίνου σοφώτερος:

Ἐκεῖνος γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων:

ὀλυμπιοδώρ Ὃς γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος· ὃς μηδεμίαν ἐλπίδα ἐν κόσμῳ κεκτημένος· μηδὲ ἀπατώμενος ὑπὸ θέας τῶν ἐν τῷ βίῳ πεφαπομένων ἀνομημάτων· μηδὲ βιαζόμενος ὑπό τινος· ἀλλ' ἑκὼν καὶ προαιρέσει καρδίας πιστεύων τῷ θεῷ· ἑτοιμάζεται δι' ἔργων ἀγαθῶν τὴν αἰώνιον ζωήν:

μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν, ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν· πολλήν τε ἐν τῷ ἀμήτῳ ποιεῖται τὴν παράθεσιν:

πολυχρον Πῶς οὐκ ἔστιν ὑπὸ δεσπότην εἴγε τὰ σύμπαντα δοῦλα θεοῦ· ἢ δηλονότι, δεσπότης διχῶς λέγεται· καὶ ὡς δημιουργὸς καὶ ὡς γινωσκόμενος· τῆς οὖν γνώσεως τὸ τέλος ζωὴ αἰώνιος· ἧς ἄμοιρος ὁ μύρμηξ· ἄλογος ὤν, δῆλον ὡς καὶ τῆς τοιαύτης δουλείας ἐλεύθερος:

Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστί· τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος· καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενής, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη:—

διδύμ Ὥσπερ ὁδηγεῖ τὰς ἀγέλας, ὁ κτίλος· οὕτως ὁ ἐσσὴν τὰς μελίσσας· καλὸν οὖν παρὰ πάντα τὸν βίον ἡ τάξις:

ἀγρι Συμβουλεύει τῷ λειμῶνι τῶν θείων γραφῶν ἐφιπτάμενον· καὶ ἀφ' ἑκάστου πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς σοφίας ἀπανθίζο

μενον· κηροπλαστεῖν ἑαυτῷ τὸ κηρίον· οἷον τινὶ σμηβλῳ τὴν
ἑαυτοῦ καρδίαν· τὴν φιλερημίαν ταύτην ἀποτιθέμενον·
ὥσπερ τινὰς ἐν κηρίῳ, σύριγγας τῶν μαθημάτων
ἀσυγχύτους ἐν τῇ μνήμῃ τὰς θήκας δημιουργήση-
ται· καὶ οὕτως τὴν σεμνὴν ταύτην τῶν ἀρετῶν ἐρ-
γασίαν διὰ παντὸς δεῖ πορίζεσθαι· δεῖ πορεύεσθαι
γὰρ ἀληθῶς, ὅτι ἀγαθὰ τὰ αἰώνια· τῶν τῇδε
πόνων διαμειβόμενος· μέλισσαν δέ, τὴν σο-
φίαν νόει: ἄλλος

Εἰ πορεύῃ φησὶ πρὸς τὴν μέλισσαν· ἢ πρὸς δόγματα τῆς ἐκ-
κλησίας· καὶ μάθε τὰ τοῦ φωτὸς ἔργα ἐν αὐτῇ γι-
νόμενα· τήν τε ἐργασίαν αὐτῆς· τὴν πολιτείαν αὐ-
τῆς ὡς σώφρονα καὶ ἁγνὴν ἐπιδεικνυμένη· ἧς
τοὺς πόνους· ἧς τὰς ἐντολὰς πλούσιοι καὶ πένητες
πρὸς σωτηρίαν ἑαυτῶν λαμβάνουσι· καίπερ οὖσα
τῇ ῥώμῃ ἀσθενής· καίπερ οὖσα εὐκόσμως εὐτελής,
ἀλλ' ἀσχέτως πιστεύσασα, προήχθη· πάρεστι γὰρ αὐτῷ πλουσία
καὶ πολυτελὴς τράπεζα κατὰ τὸν καιρὸν οὐκ ἀποτίθεται·
ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ παρὸν ὁρᾷ· ἀλλὰ τοῦ μέλλοντος ποιεῖται
πολλὴν τὴν πρόνοιαν· θέρους ἑτοιμάζει τὴν τροφήν·
οὐ ποιεῖ ῥᾳθυμότερον αὐτὸν πρὸς τὰ μέλλοντα τὰ
παρόντα καὶ ἀπεριμέρεια· οἱ πολλάκις ἀθυμίᾳ διάγον-
τες, τῶν μελλόντων οὐ λαμβάνομεν αἴσθησιν δεινῶν· ὁ
ἐραστὴς τοῦ μέλλοντος φροντίζει τὸ ζῶον· καὶ οὕτω
ἀπολαύεις ἀσφαλείας κατὰ τὸν παρόντα βίον· ἀ-
λλὰ περισκόπησον μήποτε τοῦ χειμῶνος ἐπιστάντος,
κίνησις καὶ ἔρημος τῆς τροφῆς ἡ οἰκία εὑρεθῇ κατὰ τὰς
παρθένους ἐκείνας: +

ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν:·

Αὕτη δὲ οὐ σπόροις λυμαινομένη καθάπερ ὁ μύρμηξ· οὐδὲ τῆς οἰκείας ἕνεκεν χρείας καθάπερ ἐκεῖνος· ἀλλ' οἱ πόνοι καὶ αὐτὰ τὰ λαμπρὰ περὶ αὐτούς· αὐτῆς. ἀπολαύουσι δὲ ἕτεροι. τοιοῦτον εἶναι χρὴ τὸν χριστιανόν. οὕτω παῦλος ἔζησεν ἵνα ἕτεροι ἀπολαύωσι· φησὶ γάρ· ταῦτα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς ἵνα σωθῶσιν· ἵνα ζωῆς τύχωσιν αἰωνίου. μάλιστα ὁ παῦλος ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῆς σκιᾶς τοῦ νόμου, κηρίον ἐργαζόμενος. ὅτι δὲ τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη, τὸ μέλι αὐτοῦ βασιλεῖς οἱ ἐξ ἰσραὴλ καὶ ἰδιῶται οἱ ἐξ ἐθνῶν πρὸς ὑγίαν ἐδέξαντο. καὶ γὰρ τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς ἦν, λέγει· ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν τρόμῳ. ἀλλὰ πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με χ(ριστ)ῷ :·

Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι· πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ:

Ὕπνος ψυχῆς λογισμῶν κακία καὶ ἀγνωσία τῶν διαφόρων λέγει τῶν ἀρετῶν ἀργίαν· ἐπιτηδεύσεις ὕπνου. οὐ πρὸς ἀνάπαυσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐργασίαν φημί:-

Οὐδὲν γὰρ ἀκουσίου πενίας χαλεπώτερον:

Ἕως πότε τοῖς ματαίοις ἐναπομένοις ὦ ὀκνηρέ:

ὀλίγον δὲ κάθησαι· μικρὸν δὲ νυστάζεις· ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη· εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία· καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς· ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς· ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου· ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει:

Εἰ δὲ τὴν ἐργασίαν τὴν ἐγρηγορότητα· οὐ παιδεύει παρὰ τῶν

ἀλόγων· μάθε παρὰ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων· ἀνέχη
τῶν ἀλόγων φανῆναι ἀλογώτερος· οὐκ οἶδε τὴν πενίαν φεύ
γε· φορτικὸν ἡ ἐργασία· ἀλλ' ὅρα αὐτῆς τὸ τέλος. ἡ δὲ ὁ
ὄκνος, ἀλλ' ἀσκόπει τὸ πέρας· μὴ τὰς ἀρχὰς τῶν πρα
γμάτων καταμάνθανε· ἀλλ' ἀποτελευτῶσιν:

ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀ
γαθάς· ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ· σημαίνει δὲ
ποδί· διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων· διεστραμμένῃ
καρδίᾳ τεκταίνεται κακά· ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος
ταραχὰς συνίστησι πόλει· διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀ
πώλεια αὐτοῦ· διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος· ὅτι χαίρει
πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος· συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς:

Ὁ ἐν παντὶ μισοῦν τὰ ἀγαθὸν εἶναι φησὶν· ὁ μωρὸς πάντως [illegible]
καὶ πονηρός· ὁ ἄφρων, ἄθεος· ὁ τὸ θεωρητικὸν ἀ
πολέσας· παράνομος ὁ τὸ πρακτικόν:

Διὰ τῶν κινημάτων τοῦ σώματος· γινώσκουσιν οἱ δαίμο
νες τοὺς ἐν ἡμῖν λογισμούς:

Ὅταν γὰρ ἀκάθαρτος ἡ καρδία· καὶ τὰ μέλη πεποίηκεν
ἀκάθαρτα· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἔχει τὸν ἰόν:

Ἡ τιμωρία τοῦ πονηροῦ ἡ διχοτομία· οὐκ ἔχων δὲ ἴασιν ἐστι,
τὸ παντελῶς ἀπέχεσθαι τῆς ἀρετῆς: ὀφθαλμὸς ὑβρι
στοῦ, γλῶσσα ἄδικος· χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου·
καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακούς· καὶ πόδες
ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν ἐξολοθρευθήσονται:

Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ· τὰς διὰ τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἐν βασι
μέρει πρὸς τὸ κακὸν ἐνεργείας σημαίνει· ὅπερ οὖν
ἐν σώματι ὀφθαλμὸς καὶ γλῶσσα καὶ χεῖρες· τοῦτο ἐν ψυχῇ
λογισμὸς ὁρμὴ καὶ κρίσεις· ἐκχέουσι δὲ αἷμα δίκαιον·

οἱ τὸ αἷμα μακρὸν πίνοντες. καὶ αἰσχρῶς μολυνόμενοι πρά-
ξεσι: ἐκκαίει δὲ τὴν δι' ἁμαρτίας ἄδικος.

Καλῶς εἶπεν ἐκκαίει· πῦρ γάρ ἐστι τὸ ψεῦδος. διοικου-
μένους οὐδὲν ὠφέλημα, ἀλλὰ καὶ ἔξω πολέμου:

φράσι Τὸ ἐκκαίει· διὰ τοῦ μὴ παθεῖν ἀρετὴν λογισμοῦ. ἀνάπτον
τὰς θυμὸν μετὰ, ὡς μῖσος. ἐπιθυμίαν δὲ, πρὸς
αἰσχρὰς ἐργασίας. ἀλλὰ καὶ λύπης μὴ πεσούσης τῷ
μέσῳ φίλων ἢ ἀδελφῶν, ἀνάπτει φλόγα. ἀναπτή-
πτων τὰ μὴ ῥηθέντα ὡς ῥηθέντα. παροξυνθεὶς
δὲ ὁ ἀκούσας, ὡς αὐτὸς ὁ μοιχαλέξα.. ἀδελφῶν ἀνίας
σωπίζονται. ἀδελφοὶ δέ, οἱ τὸ τῆς υἱοθεσίας ἔχοντες
χάρισμα. ἡ μάρτυς ἄδικος ὁ διάβολος. οὗτος ἐκ-
καίει τὰς καρδίας τῶν αὐτῶν πρὸς τὰ τοῦ βίου τερ-
πνά. ἀλλ' ἐγείρει ταῦτα. διὰ τὸ μὴ παραμένειν οἷς
ἔχουσι. καὶ ποιεῖ τοὺς ἀδελφοὺς ἕνεκα τῶν προ-
σκαίρων ὡς περὶ αἰωνίων κρίνεσθαι:

Καὶ ἐπὶ πᾶσι μέμψεις κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν:

Δι' ἃ μᾶλλον γὰρ αὐτοῖς ἀλλήλοις, ἀσκρίσεις αὐτοῖς φέ-
ρει καὶ ἀντιδικίας:

Φύλαξαι γινόμενος τοῦ θεοῦ παράδοξα, καὶ μὴ ἀποθυμήσῃς οἷον
τῆς ἐκκλησίας
μὴ ζῶσσου· ἀσφαλὴς δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σοὶ τυχὴν διδασκάλου-
τος. καὶ ἐκκλησίασαι περὶ σοῦ ζηλῶ:

Τουτέστι περίσφιγξον σεαυτόν:

μελετήσεις γὰρ αὐτοῖς καθήμενος καὶ πορευόμενος καὶ
κοιταζόμενος: ἵνα ἂν περιπατῇς ἐπάγουσαι
καὶ μετασπουδάσω. ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλα-
σσέτωσαν, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι:

πολυ Ἀντὶ τοῦ ἵνα ἂν διαλογίζῃ ἢ λαλῇς ἢ πράττῃς, κατὰ τ

τοῦ χ(ριστο)ῦ νομοθεσίαν ποιεῖ· περιπάτησιν γὰρ [illegible] τούτων φησί:

ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς· καὶ ὁδὸς ζωῆς:

Τῷ γὰρ ζητοῦντι τὰ τοῦ νόμου μυστήρια, ὅλον τὸν νόμον φῶς ἀποδείκνυσιν.

ἔλεγχος καὶ παιδεία:

αὗται αἱ δύο ἀρεταί, αἱ τῆς ζωῆς ὁδοί· τὸ ἐλέγχειν τὴν κακίαν καὶ ἐκκλίνειν ἀπ' αὐτῆς:

Ἔλεγχος μὲν τῶν κακῶν· παιδεία δὲ τῶν ἀγαθῶν· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας:

τοῦ διαφυλάξαι σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας:

Τὴν τῶν ἑτεροδόξων διδασκαλίαν καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῶν λόγους: μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία· μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς· μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων:

μὴ πρόσεχε φησὶν αὐτῇ· κἂν αὐτὴ τοῦτο ποιῇ ἢ σχήματι ἢ βλέμματι:

μὴ συναρπάσῃ τὰ νοητά σου ὄμματα τῆς κακο[illegible] φράσεως:

τιμὴ γὰρ πόρνης, ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου· γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει:

Τὴν βραχύτητα τῆς ἡδονῆς καὶ τὸ εὐτελὲς τούτου μισθώματος· διὰ τοῦ ἑνὸς ἐνέφηνεν ἄρτου:

Ὁ [illegible] τὸν ἄρτον τῇ μίξει παραβάλλει· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῇ μίξει καταβαλλόμενον ἀργύριον τῷ τοῦ ἑνὸς ἄρτου τιμήματι.

Τιμὴ γὰρ πόρνης· [illegible] πῶς οὐδενὸς ἀξία λόγου· φέρει γάρ τινα καὶ τοῦτο τοῖς ἠτιμωμένοις ὅλως, ὅταν ὁ νενικηκὼς [illegible] ᾖ. τιμὴ

γαροῦ κεῖ παρὰ γυναικός· ἀλλὰ πόρνης, οὐ κατὰ τῆς φύσεως,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς πορνείας αὐτῶν ἐπέλεγε· πορνεία δὲ, οὐδενὸς
ἀξία λόγου· ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια
οὐ κατακαύσει; ἢ περιπατήσει ἐπ' ἀνθράκων
πυρὸς τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει:
φασί ἀποδήσει πῦρ ἐν κόλπῳ ~~τὰ δὲ ἱμάτια~~ οὐ συγχωρῶν ἀκά-
θαρτον λογισμὸν ἐγχρονίζειν τῇ καρδίᾳ. περιπατεῖ
δὲ ἐπ' ἀνθράκων, ὁ διὰ τῆς κατ' ἐνέργειαν ἁμαρτίας
τὴν ἰδίαν ἀπολλύων ψυχήν· οὕτως ὁ ἐλθὼν πρὸς γυναῖκα
καὶ ὕπανδρον οὐκ ἀθωωθήσεται:
γυνὴ ὕπανδρος ἡ πορνεία. καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ διάβολος· ὁ γι-
νῶν μετ' αὐτῆς τοῖς παρανόμοις ἐοικώς: οὐ δὲ παθ-
ὁ ἀπότομος αὐτῆς· οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων.
κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶσαν:-
Ὁ καθαρεύων τῆς πορνείας τοῖς δὲ λοιποῖς ὁμιλίαις
μαινόμενος: Ἐὰν δὲ ἁλῷ ἀποτίσει ἑπταπλάσια.
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν.
ὁ δὲ μοιχὸς, δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυ-
χῇ αὐτοῦ περιποιεῖται· ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας
ὑποφέρει. τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα· μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς:
Ὅρα τὴν ὀρεκτικὴν δύναμιν:
Ἐὰν ἁλῷ ἀπὸ γνώσεως ἀληθοῦς, ἀποτίσει ἑπταπλασίονα γνῶ-
σιν ψευδῆ· πρότερον κλέπτων δι' ἐνδιαγνώσεως ἀπὸ
τῆς μεσερωνθείσης ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἡμῖν γνώσεως:
οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξε-
ται· οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν· οὐδὲ μὴ διαλυ-
θῇ πολλῶν δώρων:

δηλοῦσιν ὅτι τὸν διάβολον ἕξομεν τῶν πεπραγμένων κατήγορον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:

Υἱὲ φύλασσε τοὺς ἐμοὺς λόγους· τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ· υἱὲ τίμα τὸν κύριον καὶ ἰσχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον: Cap. 7.

Κατὰ τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου· οὐχ ἵνα ἀνενέργητα κατέχῃς, ἀλλ' ἵνα μὴ πᾶσιν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ταῦτα λέγῃς· καὶ τάχα δὲ ὥσπερ τι κειμήλιον καὶ ἐν τοῖς τῆς χρείας καιροῖς ἐκ τῶν ταμείων προβάλλῃ:

φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσῃ· τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων· περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις: αὐτὸς γὰρ ἡμῶν ἰσχὺς καὶ φρονήσεις κατὰ ῥητόν:–

Τῷ ὁμοίῳ ἀνῆχον ὅτι φοβοῦ· τιμᾶται δὲ ὁ θεὸς, διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν τηρήσεως· ἡ δὲ ἰσχὺς οὐ σωματική· ἀλλὰ καθ' ἣν ἰσχύσας ἐρεῖς· ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου· φόβον δὲ ἐλαφρεῖ· ὁ ἀπὸ οὐκ ἐμπαθῆ:

ἐπίγραψον ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου:–

χεὶρ, ἡ ὁλοσχερὴς πρᾶξις· δάκτυλος, ἡ μερικωτέρα. πειθόμενος δέ μοι, πλατεῖαν ἕξεις τὴν καρδίαν εἰς ὑποδοχὴν τῶν ἀρετῶν:

Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι· τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον· περιποίησαι σεαυτῷ, ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς· ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάληται:

ἀδελφὴ ἡμῶν τῶν γεγονότων, ἡ θεωρία· συμπραγματεία τοῖς ἀσωμάτοις· ἢ ἄλλη· φρόνησις· γνῶσιν· παιδεία σύνεσις:–

Τιμῶ πολυθέου διδασκαλίας· ἡ δὲ γὰρ διδασκαλίας [illegible]

λος οὖσα· ἡ δηλονότι καὶ φιλοχρηματίαν·
ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλα-
τείας παρακύπτουσα· ὃν ἂν ἴδῃ τινὰ τῶν ἀφρόνων τέ-
κνων· νεανίσκον ἐνδεῆ φρενῶν:
Οἶκος αὐτῆς τὸ πλάτος τῶν δογμάτων φησὶ τὸ μακρινόν·
θυρίδα καλεῖ, τοὺς αὐτοῦ τὴν σάρκα· δι' ἧς ὁ ἐχθρὸς
τὰς ἀπάτας ποιεῖ·
παραπορευόμενον ἐν γωνίᾳ ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς.
καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἑσπερινῷ:
βασι(λείου) Παραπορευομένη ἐν γωνίᾳ· τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς
ἔχοντα· διδάσκει δέ, ὡς οὐ καθ' ὃν τὸν τὸν εὐθὺν ἐ-
πὶ τὴν ἀπάτην ἄγει· ἀλλ' ἐάν τινα ταῖς ἡδο-
ναῖς ἑαυτὸν ἐπιδόντα, συμπίπτεται ἐν ἀδεῖ πορ-
νικῶ συναντήσεως: καὶ ἄλλως
Ἡ γωνία κλάσις ἐστὶν εὐθείας ὁδοῦ· διὸ καὶ παρὰ πᾶσι
γωνίαν ἐνεδρεύει· πλὴν ἐπείπερ ὁ Χ(ριστὸ)ς ἐστὶ κεφαλὴ
τῆς γωνίας· ἐνεδρεύει κἀκεῖ ὅταν ἴδῃ τινὰ μὴ ὀρθο-
τομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· κεφαλὴ δὲ γω-
νίας· ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ ἕνωσις τῶν δύο λαῶν τῶν
ἐπὶ Χ(ριστο)ῦ οἰκοδομηθέντων ὡς θεμέλιον:
ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνοφώδης. ἡ δὲ γυνὴ
συναντᾷ αὐτῷ εἶδος ἔχουσα πορνικόν:
βασι(λείου) Ἡσυχίαν δὲ νυκτερινὴν καὶ γνοφώδη, τὴν ἀκάθαρτον
λέγει κατάστασιν τῆς ψυχῆς:-
ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας· ἀνεπτερωμένη
δέ ἐστι καὶ ἄσωτος:
Τὸν ἐσπαρμένον ἐν αὐτοῖς λόγον φυγαδεύει:
ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς· χρόνον γὰρ

τινα ἔξω ῥέμβεται· χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει:

ἀκαρτέρητος· ὅλην αὐτὴν ἐπαγγέλλουσα τοῖς ἀκολάστοις:

εἶτα ἐπιλαβομένη, ἐφίλησεν αὐτόν· ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ:

φίλημα ἐστὶ δαιμονιῶδες, νόημα [illegible] πρὸς αἰσχρῶν ἐργασίαν ἐκκαλούμενον τὴν ψυχήν:

θυσία εἰρηνική μοι ἐστί· σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου· ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σου:

ψεύδεται· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εἰρηνικόν: +

ποθοῦσα τὸ πρόσωπόν σου, εὕρηκά σε· κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου· ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωσα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου· διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ· τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ· ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου· δεῦρο ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι:

κηγανία ζητεῖ τὸ πρόσωπον ἡμῶν καὶ τ' αἰσχῦναι· διὰ δὲ τῶν κηρίων καὶ τοῦ κρόκου καὶ τῶν λοιπῶν, τὰ ἀπατηλὰ θεωρήματα ἢ τὰ διάφορα πάθη σημαίνει:

οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται ὁδὸν μακρὰν, ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ:

ἄνδρα τοίνυν προσποιεῖται τὸν θεὸν ἔχειν· ἀποδημεῖν δὲ αὐτὸν λέγει καὶ μὴ προνοεῖν τῶν τῇδε:

δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ· βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ τῶν χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν· ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς:

ὁμολογοῦσι γνωρίζειν· οὐ μὴν αἰσθάνεσθαι +

ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμούς· ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα· οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει· νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου· μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου:—

Κέπφος, ὄρνεόν ἐστι πρὸς μίξεις ἐπιρρεπές· ἁλίσκεται διὰ ἀφρῶν· ἀπ' ἐκείνου παρήγαγε τὸ ὄνομα. τοιοῦτοι καὶ οἱ λόγοι τῶν διεστραμμένων· λεγόμενοι μέν, διὰ τὸ λαμπρὸν τῆς συνθέσεως· εἰσὶ δὲ ἄλυτοι καὶ ἀνίσχυροι:

καὶ ἄλλως· Τρία εἴδη ἐρωδιῶν· ὅ τε κέπφος καὶ ὁ λευκός, καὶ ὁ ἀστέριος. ὁ τοίνυν κέπφος ἀκρατῶς ἔχων περὶ τὰς μίξεις· χαλεπῶς ὀχεύει· κέκραγε γάρ, καὶ αἷμα τῶν ὀφθαλμῶν ἀφίησι. καὶ λάθρα ἁλίσκεται πολλάκις ἀναισθήτως βρόχοις ἢ χερσὶν αὐτῶν περιπεσών· καὶ ἀφροντιστότερον ἐπιχειρῶν διέξῃ, ἐπικάθηται ταῖς χερσὶν ἐθάδα ἔχων τὴν ἄγρευσιν· ἁλίσκεται δὲ καὶ ἐν ὀδύνῃ. τούτῳ ὁμοίως νέον τὸν πειθόμενον τῇ πόρνῃ διὰ κολακείαν ἀπείκασε.

πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκε:

Τοὺς διὰ τῆς πλατείας ἐρχομένους· οὐ γὰρ ἄξιοι ἀριθμεῖσθαι: ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου:

Πολλὰ ἀδικήσασα εἰς ᾅδου κατάγοντα:

Cap. 8^m.

Σὺ τὴν σοφίαν κήρυξον, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἀκρων ἐστίν· ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει· ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται· ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν:

Μέσον βαδίζουσα τὰς δεικνυμένας ὁδούς· καὶ προαπαντῶσα τοῖς ἑαυτὴν ἐμφανίζουσα:

Παρεδρεύει γὰρ τοῖς ἀσφαλῶς γινώσκουσι τῶν διδασκάλων· λέγει δέ, ποτὲ μὲν ἐν ἐξόδοις· ποτὲ δὲ ἐν εἰσόδοις, παρ' αὐτοῖς

ἐξερχομένοις ἀπὸ τῆς κακίας· καὶ εἰσερχομένοις εἰς τὴν ἀρετήν· ἀπὸ τῶν ἔξωθεν γὰρ ὀνομάζει τοὺς κατηχουμένους

καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγων ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χείλη ψευδῆ. μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:

νήπιοι, ἀμαθεῖς:

τὴν ἐνέργειαν νοῶν κτήσασθε φρόνησιν:

τουτέστι πρόσθητε τὴν ὑπὸ θεοῦ κτιζομένην πνευματικήν, ἵνα μὴ μόνον σαρκικὴν ἔχητε

οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες:

οὐδὲν σοφιστικὸν οὐδὲ στρεβλὸν καὶ καμπύλον:

πάντα γὰρ ἀληθῆ ἐνώπιον τοῖς συνιοῦσι:

πάντα αὐτῆς φανερά· οὐδὲν σοφιστικὸν οὐ μαγγανευμένον ἔχον· ἡ γὰρ ἔξω σοφία λόγους μὲν ἔχει, ἐργασίαν δ' οὐκ ἔχει:

καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν:

μάθησιν ἠθικήν· καὶ μὴ λόγων διδασκαλίας τῶν ἔξωθεν:

λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον· καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν:

θεῖον τὸ χρυσίον ἔχειν δεδοκιμασμένον οἱ ὀξύτατον τὸν νοῦν ἔχοντες· νόησις, ἡ περὶ τῶν ἀληθῶν δογμάτων ἐπίκρισις· ἔννοια δέ· ἡ κοινὴ γνῶσις τῶν πραγμάτων ἡ φυσική, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος γινώσκει τί λέγεται:

λίθος πολυτελής, ἀγαθὴ ἔννοια, ὑπὲρ ταύτας ἡ σοφία:

πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν· ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην:

πάσης ὕλης προτιμήσατε τὴν δεδομένην παρ' ἐμοῦ σοφίαν:

Ἐνθυμοῦμαι, ἐπὶ κατασκηνῶ βουλὴν, τῶν αἱρετῶν τε πρακτέων· προσποιοῦμαι δὲ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν τὴν θεωρίαν:

Φόβος τῷ μισεῖ ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν:-

Ὁ που φόβος τοῦ θεοῦ, οὐδὲν ἐστὶν ὧν μισεῖ.

Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις· ἐμὴ δὲ ἰσχύς:

Οὐ γὰρ ἀνυπόστατος ἡ ἐμὴ ἕξις φησὶν ἡ σοφία· ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ αὐτοσοφία οὖσα· διόπερ οὐ καὶ τὴν βουλὴν ἐμὴ, ἀλλ᾽ ἐμὴ βουλὴ ἀσφαλής ἐστι: δι᾽ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι. καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην· δι᾽ ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι᾽ ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς:

= καὶ ἀσφάλεια· πάντα γὰρ ἢ γενόμενα παρ᾽ ἐμέ

Βασιλεῖς οἱ ἅγιοι τῶν παθῶν κρατοῦντες:

Βασιλεῖς οἱ ἅγιοι· καὶ μεγιστᾶνες· οἱ δυνατοὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τύραννοι· ὅτι καὶ μὴ πολεμοῦντες τὴν σάρκα καὶ τὰ πάθη τερθενοῦντες: Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν· πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη· βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι, ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον· τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα, κρείσσονα ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ· ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι:

Μεῖζον φιλίας οὐκ ἔστι σαφῶς ἀγάπη καὶ ἡ κατὰ τοῦ αὐτοῦ τέτηται· ἀκούει τοῦ σωτῆρος πέτρου λέγοντος με ἀγαπᾷς με· τὸν πρὸς ὁμολογούμενον ἀγαθόν, τὸ δὲ οἶδεν ἐν αὐτῷ τὸ ὅτι φιλῶ σε· τὸ δὲ τρίτον ἀκούσας ὅτι σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με· ἐλυπήθη ὅτι τὸ τρίτον αὐτῷ προσεῖπε:

Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν:-

διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσὶ καὶ πολλαὶ μοναὶ τῷ πρί
καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν:
μόνος γὰρ σοφὸς, πλούσιος καὶ ἐπιμελής· ἔστι γὰρ ἡ αὐτῶν
κτῆσις πολυτελὴς ὧν καὶ γένη ἡ μετὰ τῆς σοφίας· ἃ καὶ
ὁσιώτερον εἰς τὸ πνα, φησὶ ζωήν:
Ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι:-
Βραχέα ἀσί, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀξίαν ἅπερ εἶπον· οἷον τὸ δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν· ἔχω δὲ ἕτερα εἰπεῖν· ἐν τῷ διδάσκειν μετὰ καθ' ἡμᾶς· ἅπερ ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι· ὥσπερ γὰρ τὰ ἐπ' αἰῶνος γινόμενα ὑπὸ τοῦ θῦ ἀριθμὸν ὑπερβαίνει, οὕτως καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς:
κς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ:-
Ταῦτα διὰ τοῦ ἐγγύτατος προαιωνίου τυγχάνοντος:
Οὐσία οὖσα τοῦ θῦ σοφία, προαιώνιος γεγέννηται. καὶ προκτίσεως ἀΐδιον κῦ· ὅτε δὲ σχέσιν τὴν πρὸς τὰ γενητὰ ἐδέξατο, τότε ἀρχὴ τῶν ὁδῶν τοῦ θῦ γέγονε τῶν ποιητικῶν καὶ προνοητικῶν· οὐ γὰρ ὅσος οὖν ἡ ἀρχὴ τοῖς κτίσμασιν ἐγένετο ἀρχή· τουτέστιν ἡ πρὸς τὰ γενητὰ σχέσις· ἡ δὲ σοφία ἀΐδιος: συναϊδίως προαιώνιον πρὸ τῶν θῶ ὑπάρχουσα:
δια μεγ
κύριος ἔκτισέ με· ἀντὶ τοῦ κατέστησε· ὡς τὸ καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θς· καὶ τὸ πνα διὰ λουτροῦ σὴ ... ἄλλως ὅτι ἔστιν ἅμα θῶ καὶ αὐτὸς ὁ περὶ θεοῦ λόγος· ὁ πηρ φησὶ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ πρί· ὅτε δὲ περιούσιος τί ποτε· ποῦ ἐστι πρός με υἱός μου εἶ σύ· καὶ νῦν οὖν τοῦτο ἔκτισέ με
βασι

περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. τὸ δὲ πρὸ πάντων φρουνεῖν ἡμ-
νᾶμεν περὶ τῆς θεότητος:

θ' λύσις ς' ἀντίθεσις Χ(ριστο)ῦ

Α' ἀρχὴ γὰρ τῶν καλλίστων τῆς δημιουργίας ὁ δεῖν ὁ δεῖν γεγένηται
ἡ μὲν ὁ αἶνος τοῦ Χ(ριστο)ῦ· τοῖς καὶ πιστῶν ἐπὶ τῇ δευμάτων
περισσαγαγὼν ἡμᾶς ἐμφυσάμενος περαπῶς προσαρμόττεις τῷ πν(ευματ)ι.
ξαναγαγεῖς τὸν παράδεισον· ἐς τὴν οἰκείαν ἀποκα-
ὁδό θίστησιν ἡ μέν. καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ἔλεγεν· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλή-
θεια καὶ ἡ ζωή· τῷ μὲν οὖν ὀνόματι τῆς ὁδοῦ, τὴν κατὰ
τὸν αἰῶνα δηλῶν περιφοράν· ὁ πάρεστι τῶν σωματικῶν
καὶ ὁρατῶν· γῆς γὰρ τιμώριον ἡ ὁδὸς καὶ αἰσθητὸν ἔδα-
φος καθέστηκε· τῷ δὲ ὀνόματι τῆς ἀληθείας καὶ τῆς
ζωῆς τὴν τοῦ πρὸς φύσιν· ἡ γὰρ ἀλήθεια, πεθημα-
τινοητόν. οὔτε ὄμμασιν οὔτε ἁφῇ ὑποπίπτον

κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ:-

ὁμοί(ως) πολλὰ σημαίνουσα καθάπερ εἴπομεν ἡ ἀρχή· νῦν
τὸ ἀΐδιον δηλοῖ. καὶ τὸ αἴτιον καὶ τὸ ποιητικόν· ἡ
δὲ ἀρχή, τινῶν ἐστιν ἀρχὴ καὶ σημαίνει σχέσιν· δηλοῦ καὶ
σιῶσιν· τὰ γὰρ πρός τι, τοιαῦτα· ὡς τὸ δεξιὸν καὶ ἀ-
ριστερόν. οὐσία τοίνυν οὖσα ἡ τοῦ θ(εο)ῦ σοφία, οὐκ ἀρ-
χὴ τινῶν ἐστι· καὶ πρὸ κτίσεως γὰρ εἶχε τὸ εἶναι σοφία.
τὴν ἰδίαν δὲ σχέσιν τὴν πρὸς τὰ γενητὰ δέξηται· τότε ἀρχὴ
γίνεται τῶν ὁδῶν τοῦ θ(εο)ῦ ποιητικῶν καὶ προνοητικῶν.
εἰς τὰ ἔργα αὐτὴν ὕπαρξιν ἐκ τοῦ δημιουργοῦ ἔχει.
μηδὲν αὐτῇ συναναγκοῦντα πρὸς τὸ εἶναι σοφίαν· ἀλλ' ἡ
σχέσις καθ' ἣν ἀρχὴ καὶ δημιουργὸς λέγεται. τότε ἐστίν,
ὅτε καὶ τὰ γινόμενα· ἀρχὴ γὰρ οὐ προϋπάρχει ὧν ἐστιν
ἀρχή. οὔτε τὰ ὦτα μετὰ καινὴν ὑπάρχειν λέγεται. εἰς
τὴν οὐσίαν ἔχουσιν ἐν χρόνῳ τὰ κτίσματα. οὐσίαν γὰρ

ἀΐδιος ἡ σοφία, οὐχ ὑπόκειται χρόνῳ. οὐ χρόνος οὖν ἢ ἀρ-
χὴ τοῖς κτίσμασι. προϋπάρχων τῆς κτίσεως σοφία
ἐν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐὰν λέγῃ κύριος ἔκτισέ με. μὴ οὐσίωσιν
τὴν νόησιν ἔχῃ, ἀλλ' εἰς σχέσιν τὴν πρὸς τὰ κτίσματα. εἰς
ἔργα γὰρ ἐκτίσθαι φησίν. ἐπὶ τῷ ἀρχὴ εἶναι τῶν ποιη-
τικῶν καὶ προνοητικῶν ὁδῶν τοῦ θεοῦ. τουτέστιν αἰτία.
ὡς ὁ θεολόγος γρηγόριος εἰπεῖν. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ αὐτὸς γέγονεν. ἀνα-
λαβὼν τὴν τοῦ δούλου μορφήν. καὶ προαιώνιος ὢν καὶ
ἀΐδιος καθὸ θεὸς λόγος ἐστίν. ἐκτίσθαι λέγεται ὅτι
γέννησιν τὴν ἐκ μητρὸς ἔσχε γενόμενος σάρξ. ὡς ἂν
οἱ θέλοντες κατὰ θεὸν ὁδεύειν καὶ πρὸς θεὸν χωρεῖν ἔχωσι
διδάσκαλον. ὑπογραμμὸν ἀρίστου βίου καὶ διδασκα-
λίαν τοῖς ἑπομένοις παρέχοντα. ὅτι δὲ τὸ ἔκτισε
οὐ δηλοῖ πάντως οὐσίωσιν. δηλοῖ λέγων ὁ δαβίδ· καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός. αἰτεῖ γάρ· οὐχ ὡς μὴ
ἔχων λαβεῖν. ἀλλ' ὡς ῥυπώσας αὐτὴν ἀπολαβεῖν αὖ-
θις κεκαθαρμένην. καὶ παῦλος δὲ λέγων τοὺς δύο
κτίζεσθαι εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον. οὐ τὴν οὐσίωσιν αὐτῶν.
ἀλλ' ἕνωσιν εἰς ὁμόνοιαν δηλοῖ. ὅπερ οἱ ἑρμηνεύσαν-
τες, ἔκτισάν με ἐξέδωκαν:+

πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν
γῆν ποιῆσαι. καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι
πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. πρὸ
τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι:-

Θεμέλιόν με τοῦ παντὸς ἐγέννησεν. ἡ διακυβερνήτων δηλῶν πολυχρ
ὅτι αὐτός. τοῦ χριστοῦ ἀνέκαθεν καὶ πρὸ αἰώνων προέγνω-
σται τῷ θεῷ καὶ τῇ διανοίᾳ τοῦ πατρὸς ἥρμοστο. ἀρχὴ τὰ λοι-
πά. ἀλλὰ θεμελίου τρόπον βεβαίως ἀνακείμενος αὐτῷ:-

περὶ Τὸ ἔκτισέ με ἐν παροιμίαις φησὶ [illegible] λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ κατέ-
στησέ με· ὡς τὸ καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός.
καὶ ἵνα τὸ δουλικὸν οὐ σαρκῶ(?)· οὐ γὰρ οὐσιωδῶς ἐ-
ναντίον λόγος ἢ δὴ γεγεννημένος, ἀλλ' ἵνα κατασταθῇ.
κατέστησέ με ἀρχὴν τῶν προνοητικῶν αὐτοῦ καὶ ποι-
ητικῶν ἔργων· καὶ τῷ Δαυὶδ γὰρ λέγει· ἐγὼ δὲ κατεστάθην
βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐπιφανίου Ἀρχὴν δὲ λέγει ὁδῶν αὐτοῦ τὰ ἔργα αὐτοῦ, διότι πρὸς τὸ ἰδιά-
ζει τοῖς ἄνω πῶς πληττόμενοι(?) καὶ ὁμοιωθεῖσι θεῷ καὶ
ἀφρασιάσωσιν(?), ἐπειδὴ καὶ ὁ θεὸς καὶ πῦρ, ἀνάγκη
αὐτὸν γενέσθαι:

Πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με:

Βουνοὺς, οὐ τὰς ἐξοχὰς λέγει τῶν ὀρέων μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὰς κρείττους τῶν ἀσωμάτων φύσεις.

Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους· καὶ ἄκρα
οἰκουμένας τῆς ὑπ' οὐρανόν:

Ὀλυμπιοδώρου Χώρας λέγει καρποφόρους ψυχάς· ἀοικήτους τὰς
θείας ἐννοίας· ἃς οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι· οἷον πε-
ρὶ Παῦλος· φημί μου [illegible]. νεφέλας· τοὺς
διακονουμένους ἀγγέλους· καὶ βρέχοντας τοῖς πνευματικοῖς
ἀνθρώποις τὸν ὑετόν· πηγὰς τοὺς θείους διδασκάλους.
ἰσχυρὰς θεμελίους ἔχοντας τοὺς περὶ Παῦλον χορούς:

ἄκρας, τὰ ἀκατά-
ληπτα θεῖα μυστή-
ρια.

Εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς ταῦτα ποιήσας ὁ υἱὸς τὸν ἐξ αὐτοῦ
πατέρα λέγει πεποιηκέναι· ἐπεὶ τὰ γὰρ τοῦ υἱοῦ, τοῦ
πατρός, ὡς καὶ ἔμπαλιν:

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπεὶ δὴ καὶ τὸ ἔκτισέ με καὶ τὸ γεννᾷ με κεῖται·
σαφὴς ὁ λόγος· ὃ μὲν ἂν μετὰ τῆς αἰτίας εὕρωμεν
προσθῶμεν τῇ ἀνθρωπότητι· ὃ δὲ ἁπλοῦν καὶ ἀναίτιον, τῇ

θεότητι λογισώμεθα· οὐδὲ μία γὰρ αἰτία θεοῦ· οὐκοῦν ὅπερ φησίν, ἔκτισέ με εἰς ἔργα αὐτοῦ· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πῶς δὲ τοῦ γενέσθαι με χωρὶς αἰτίας:

Εἰ δὲ ὁ ἐν σαρκί φησιν ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· αὐτός ἐστιν ὁ εἰπὼν κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ· καὶ εἰς τὰ ἔργα ἔκτισε τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· οὐ δι' αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὰ ἔργα αὐτὸν ἔκτισε· τὸ δὲ ἕτερον καὶ οὐ δι' αὐτὸ γινόμενον· ἢ μέρος ἐκείνου δι' ὃ ἐγένετο· ἢ ἧττον αὐτοῦ ἐστιν· οὕτως οὖν ὁ περὶ τῆς κτίσεως ἢ μέρος ἢ ἧττον αὐτῆς· ἀνάγκη οὖν εἰς τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ νοεῖν· λέγοις δ' ἂν καὶ περὶ τῆς σοφίας φρόνησιν νῦν· περὶ ἧς ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ περὶ τῆς ἐμφαινομένης τῷ κόσμῳ σοφίας τοῦ θεοῦ· μονονουχὶ φωνὴν ἀφιείσης διὰ τῶν ὁρωμένων ὅτι ἀπὸ θεοῦ γέγονα· καὶ οὐκ αὐτομάτως ἡ τοσαύτη σοφία τοῖς ἀποτελέσμασιν ἐπιπρέπει· οὕτως καὶ σιωπῶσα βοᾷ τὸν κτίστην καὶ κύριον· ἵνα δι' αὐτῆς ἀναδράμῃς ἐπὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ μόνου σοφοῦ:· βασιλ(είου)

Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἀντὶ τοῦ κατεβάλετο αἰτίαν τε καὶ κρηπῖδα τῶν κτισμάτων κατὰ τὸ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων· καὶ αὐτὸς δέ φησιν ὁ κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· ὡς γὰρ θεμέλιος βουλόμενος ἄνω τῆς οἰκήσεως οἶκος ὑπομένει γενέσθαι ἵνα ἐπ' αὐτῷ ἡ οἰκοδομὴ στηριζομένη, οὕτω καὶ τῇ κτίσει παρασχεῖν τὸ εἶναι βουλόμενος διδύμ(ου)

Κατ' αὐτὴν γέγονα τὴν προειρημένην σχέσιν ἀσφαλῶς· γινό-
μενος τοῖς ἀσωμένοις ἀρχὴ καὶ αἰτία· ἐπεὶ ἃ καὶ δια-
ταῦτα φησὶν ἐμπιστεύθην· ἀκούω πρὸ πάντων γεννᾶ-
μαι ὁ θεός· ὅπερ ἐστὶν υἱόν: καὶ ἄλλως

Εἰ καὶ ἐπίσω τῇ ἐσχάτῃ γέγονεν αἰσθητοῖς ἐπιδημίᾳ, ἀλλ' ὅμως
πρὸ πάντων προγνωστικῶς τεθεμελίωτο· λέγοντος
καὶ Πέτρου· τιμίῳ αἵματι ἡμᾶς ἐλυτρῶσθαι ὡς
ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ· προεγνωσμένου μὲν
πρὸ καταβολῆς κόσμου· φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχά-
των τῶν χρόνων:

Ἐπιφαν(ίου) γ' / ἄλλος ἑρ(μηνεία):

Θρόνος καὶ ἁγίασμα, διορθούμενος τὸ ἁγίασμα αὐτὸν ὑ-
ψωμένον αὐτὸν ἢ ἀπὸ ἀϊδίου τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι
ταῦτά φησιν· πρὸ τοῦ αἰῶνος δὲ εἶπεν καὶ πρὸ τῶν
κτισμάτων τὸ ἄναρχον αὐτοῦ ἐσήμανε· καθὼς καὶ ὁ
προφήτης· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ:

Ἵνα καὶ τοῖς μετὰ τὸν οὐρανὸν συμπαρήγαγεν αὐτῷ· καὶ ὅτε
ἐφόρει ζῆν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπαινούμενον.

Ἐκόσμει τοῖς ἄστροις· τὸ δὲ συμπαρήγαγεν τὸ σύνδρομον
τῆς ἐνεργείας σημαίνει: ἄλλος

Οὐκ εἶπεν παρήγαγεν, ἀλλὰ συμπαρήγαγεν δεικνὺς τὸ
τοῦ πατρὸς σύνεδρον:

Ἵνα καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη· καὶ ὡς ἀσφαλεῖς
ἐτίθει τὰς πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι αὐτόν
κρ τῇ θαλάσσῃ τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ· καὶ ἰσχυρὰ ἐ-
ποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς:

Διὸ οὐ μόνον ἐν τίσιν ἐπαίνοις πάντων τῶν ὄντων· ἀλλὰ καὶ
ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς· ἢ τοιούτων· ὡς
καὶ πτέρυγας φησὶν· ἡ διὰ τὸ τοῦ θρόνου, τὴν αὐτοῦ

βασιλείαν ἐνδείκνυται:

ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα:

Τὸ ἤμην ἐπὶ θεοῦ, οὐ προσημαίνει χρόνον· χρονικὸν γὰρ
ἐστὶν ἵνα τινὰ λέγων ὑπὸ χρόνον συντάσσηται.

Ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινό-
μην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ὅτε εὐφραίνε-
το τὴν οἰκουμένην συντελέσας:

Εἶδεν πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν:

Ἀφ' οὗ λοιπὸν χρόνος καὶ κόσμος γέγονεν· ἡ ἡμέρα, τὸ κα-
θ' ἡμέραν φησίν:

καὶ εὐφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων:

Προγνώστης ὢν ὁ θεὸς ὁρῶν ἀδὰμ καὶ ζωὴν, ἔγνω τούς τε
ἐξ αὐτῶν λυτρωθησομένους φίλους, καὶ εὐφραίνετο ἐν αὐτοῖς:

νῦν οὖν υἱὲ ἄκουσόν μου· καὶ μακάριοι οἳ ὁδούς
μου φυλάξουσιν· ἀκούσατε παιδείαν καὶ σοφί-
σθητε καὶ μὴ ἀποφραγῆτε· μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰ-
σακούσεταί μου καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς τηρήσει·
ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν:

Τοῦτο καὶ ὁ παῦλος, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι: πολύ

Ὁ γὰρ ἀποκάμνων τινὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ συ-
γνωστὰ βαίνων· ἐξέστη καὶ ἑσπέρας πρὸς τὸν πατέρα,
τὸν ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ θύραις καὶ τοὺς σταθμοὺς τηροῦντα:

τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων:

Θύρας καὶ σταθμοὺς καὶ εἰσόδους καὶ ἐξόδους ζωῆς,
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φησίν· ἐν αὐταῖς γὰρ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ:-

αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς· καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις
παρὰ κυρίου· οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυ-
τῶν ψυχάς· καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον:

Ἐγὼ γὰρ φησὶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω:

πολυχρο(νίου) Εὐδοκία τοῖς θέλουσι μέν· ἐποίησε γὰρ ἡμᾶς αὐτεξουσίους, εἰς τὸ ἑτοίμους εἶναι πράττειν ἃ δεῖ· ἀτεχνῶς τὸν ἐν αὐτοῖς προξενοῦσι θάνατον·

Cap. 9.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον· καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά:

ὀλυμπιοδώρου Τὴν ἐκ παρθένου σάρκα ἢ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ στύλους, τὰ ἑπτὰ πνεύματα· καὶ τοὺς διδασκάλους. ἑπτὰ δὲ, ἀντὶ πολλούς· θύματα τὰ θεῖα νοήματα· ἢ τὰς τῶν γραφῶν ἑρμηνείας· κεράσματος μὲν γὰρ τὴν ἱστορίαν τὴν ἀναγωγήν· ἀκέραστα γὰρ ὄντα τὰ θεῖα, χωρισθῆναι οὐ δύνανται· διὰ τοῦτο λεπτομερῶς καὶ τελέως τὰ δόγματα καὶ τὰς ἑρμηνείας διαιροῦσα, τροφὴν τοῖς μαθητευομένοις ἐργάζεται· διὰ τοῦτο τὰ θεῖα φωναῖς ἀνθρωπίναις ἑρμηνεύει ἡ σοφία ἀνθρώπων, ἵνα χωρῆσαι αὐτὰ δυνηθῶμεν:

βασιλ(είου) Ἔθυσε τὸν ἑαυτὸν ὑπὲρ πάντων Χριστὸς θυσίαν προσενεγκὼν τῷ πατρί· ἔπειτα καὶ τοὺς ἀποστόλους τοῦ οἰκείου θανάτου μιμητὰς ἐργασάμενος. ἐκάλεσε δ' ἄν τις κρατῆρα τὴν ἐκκλησίαν· ὡς χωρητικὴν τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ἐκχυθέντος αἵματος· ὅθεν καὶ οἶνον μυστικώτερον κιρνᾷ. τράπεζαν δὲ τὴν παρασκευασθεῖσαν αὐτῇ τροφὴν ἐκ τοῦ κυριακοῦ σώματος· ἐκάλεσε δὲ αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν μυστικὴν ὑπηρετοῦμενα τελετὴν κηρύγματα. λέγω δὴ τὸ θεσπέσιον καὶ τὸν κήρυκα:

Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα

χρυσ(οστόμου) Θύματα καὶ τράπεζαν καὶ οἶνον, τὰ αἰώνια ἀγαθὰ παροιμιακῶς αἰνίττεται· δούλους τοὺς ἀποστόλους·

οὓς ἀπέστειλε κηρύξοντας μετάνοιαν· ἄφρονας καὶ ἐνδεεῖς φρενῶν, πάντας ἁμαρτωλούς· αὐτοὺς γὰρ ἦλθε καλέσαι εἰς μετάνοιαν. ἄρτον καὶ οἶνον, τὰ περὶ Τριάδος στερεὰ καὶ ὀρθὰ δόγματα. καὶ τὰς εὐφραινούσας καρδίας αὐτῆς διδασκαλίας :-

Ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον· καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν:

Τὴν ἐκκλησίαν ἢ τὴν τούτου χωρητικήν·

ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους:

προφήτας ἀποστόλους καὶ διδασκάλους·

συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα:

Οὐδὲν ταπεινὸν ἢ χαμαίζηλον ἔχοντες·

ὅς ἐστιν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρός με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν:

Κρατῆρα εἶπε γνῶσιν τὴν τοὺς περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων καὶ κρίσεως καὶ προνοίας περιέχουσαν λόγους·

ἵνα φρονήσεως μεταλάβῃ. ὡς γὰρ οἱ ἀσθενοῦντες χρονίζουσιν ἰατρείας, οὕτω καὶ σοφίας οἱ ἄφρονες·

Ἔλθετε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν:

Δεῦτε πίετε καὶ γνῶτε τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν ὁδόν:

ἀπολείπετε ἀφροσύνην ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε:

Ὁ γὰρ μὴ πεν νοῦν ἔχων Χ(ριστο)ῦ, ὅταν λάβῃ ἀρχὴν ἀζητήτως, ἐκκλίνει ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιεῖ ἀγαθόν:

Τοῖς μὴ πεπηρωμένοις τὴν δύναμιν τοῦ φρονοῦντος·

ῥώννυται γὰρ ὁ ἀθλητὴς ἀπὸ τῶν τῆς σοφίας λόγων καὶ μυστηρίων:

κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν:

= δικαίως τὸ δίκαιον διώξατε· καὶ πάντα δοκιμάζοντες τὸ καλὸν κατάσχετε. ἄλλος

Ἐπιγνώσεται τὴν αἰώνιον ζωήν:

ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν:

Τοὺς εἰς ἄμετρον κακίας ἐληλακότας· μὴ βάλλετε γάρ φησι τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων:

οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε:-

Τὸν πρώτη ἀπόβιον τῆς θείας διδασκαλίας:

Οὐ δεῖ ἁμαρτάνοντας ἐλέγχειν τοὺς κακούς, ἀλλὰ ἄμεινον περὶ φόβον θεοῦ αὐτοῖς διακεῖσθαι. ὅστις ἀπὸ τοῦ ἀποστῆναι πείθει κακίας. ἢ κακοὺς τοὺς ἀπὸ ἁμαρτίας ἐπιστρέφοντας καὶ θέλοντας ἐλθεῖν πρὸς μετάνοιαν. ἀλλὰ μὴν δὲ ἢ κακοὺς ὄντας, ὑπόμεινον καὶ μὴ ἔλεγχε καθ' ἕκαστον σφάλμα. ἴσως μὴ εἰς μῖσος σοι προοιμί ἔλθωσιν. ἀλλ' ὑπόμεινον ἕως οὗ στερεωθῶσι καὶ γένωνται σοφοί, καὶ τότε ἔλεγχε. οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίει. τοὺς μαθητὰς ἐν ἀρχαῖς οὐκ ἤλεγχε. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀσκοὺς παλαιοὺς χωρῆσαι τὸν νέον οἶνον. ἢ κακοὺς τοὺς ἄφρονας καὶ μωρούς. ἢ τοὺς πρώτη ἀποβίους θείας διδασκαλίας. ἐὰν δὲ καὶ ἐλέγχῃ τὸ ἀχάριστον καὶ ἱερώδη. ἀλλ' ἢ δὴ μετέχοντες τοῦ θείου νόμου καὶ παρέβησαν. διὸ καὶ τούτους δεῖ ἐλέγχειν:

δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται:

Τὸν εἰς σοφίαν προκόπτοντα:

γνώριζε δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ

σοφίας φόβος κυ:

Δίκαιον, τὸν εὐγνώμονα λέγει· γνωρίζουσι τούτῳ τὰς τῆς δικαιοσύνης ὁδούς· καὶ μετὰ ἡδονῆς προσδέξεται:

καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. τὸ γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον.

Οὐδὲν ἁγίων βουλή, ἢ τὸ μετὰ συνέσεως διακρίνειν τὰ πρακτέα καὶ μή:

καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου:

Αἱ ἀγαθαὶ πράξεις τῶν ἀγαθῶν ἢ τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου πνεύματος· ζωὴ γὰρ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ αὐτοῦ τὰ χαρίσματα προστίθεται τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν:

υἱέ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους· ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα:

Ὃς οὐ χρῆται τῇ τοῦ θεοῦ σοφίᾳ, ποιμανεῖ ἀνέμους. ἀνυποστάτους ἀρχὰς ἑαυτῷ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν γραφῶν ὑποτιθέμενος: πολυ

Τὸ ψεῦδος ἀσύστατον φύσει. ὅστις οὖν χρῆται τούτῳ, λέγει: τὸν φωτεινὸν θεμέλιον ἐάσας. ἤγουν τοῦ θεοῦ σοφίαν ἀλήθειαν οὖσαν, ποιμαίνει ἀνέμους· περὶ ὧν φησὶν ὁ Παῦλος· οἱ κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας. οὗτος δὲ καὶ διώξεται ὄρνεα πετόμενα· σημαίνει ἀνέχοντα πρὸς τὰ πετεινά· τὰ ἁρπάζοντα τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρέντα· ἅπερ ἡρμήνευσεν ὁ σωτὴρ εἶναι τὸν πονηρόν:

ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος· τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται:

ἀπολεῖ πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν πολιτείαν ὀρθήν· κα-
τὰ τὸν ἀμπελῶνα μου οὐκ ἐφύλαξα· περιπλάνηται δὲ
τὰς αὐθαίρας φερούσας ὁδούς, καὶ ταμιον ἀπελαύνει πιον:
διαπορθεῖται δὲ ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆ δια-
τεταμένη ἐν δίψει:
ἄνυδρος δὲ, ἡ μὴ ἔχουσα τὴν θείαν διδασκαλίαν· ἔρημος
οὖσα τῶν ἐπαινετῶν οἰκητόρων· καὶ γῆ διατεταμένη ἐν δίψει τῷ τίμιον οὐκ ἔχουσαν ὕδωρ· παρὰ
τοῦ Ἰυ ταῖς καρποφορούσαις διδόμενον πηγαῖς
συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν:
Συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν ταῖς πράξεσιν· ἀκάν-
θας καὶ τρίβολα συνάγων πρὸς καρπὸν ἀνεπιτήδεια.
ἀκαρπία δέ, κακία καὶ ἄγνοια:
γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται:
Ἐνδεὴς μὲν ψωμοῦ γνῶσις· οὐ γὰρ ἔχει τὸν θεῖον ἄρτον:
ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην:
δείκνυσι διὰ τούτων τὴν αἰσχύνην· ὡς καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φό-
βον ὁ Δαυὶδ λέγει· φόβον τὸν διὰ ξαυμᾶς· καὶ φυσικὰ
ταῦτα πάθη· ἀμείβεται φόβον λέγειν τὴν περὶ τοὺς
διδασκαλίαν· ὅπως εἰ μὴ τὸν ἀπὸ κακοῦ ἀγέτω
φόβον τὸν ἐκκλίνει πᾶσα ἀπὸ κακοῦ· οὕτως αἰσχύνην
τὴν περὶ μετανοίας· ἄγουσαν εἰς μᾶς εἰς σωαἴσθησιν
τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων:
Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου· ἐπὶ δί-
φρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις:
λζ ὀλυμπιοδ(ώρου) Ἡ ἐπὶ θρόνου κάθηται ὁ δὲ σύμβολον ἐστὶν ἀρχῆς·
ἐν τῇ θήκῃ μὲν γὰρ οὖσα· οὐδὲ ἀρχὴν ἐπίσταται διδασκα-
λικῶς· προσποιουμένη δέ, οὐ τοῖς βεβαίοις· τοῖς δὲ

339

πάροδον καὶ οὐχ ὁδοὺς ἔχοντας· καὶ κατευθύνοντας
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ οὐ κλίταις τοῦ θεοῦ· ἐπαγγέλλεται
δημοσιευτικοὺς(?) ἔχειν λόγους, ἡδονὴν συμφέροντας· καὶ
ὦσιν ἀηδεῖς καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἐπίπονοι· ἅψασθε
δέ φησιν καὶ οὐ φάγεσθε· ἀφ' ἱκανῶν ἐργασαμένης(?) τὰ
διδάγματα. Καὶ ὕδατος γλυκεροῦ· οὐκ ἐπὶ πόνου
ἐσκευασμένου(?), ἀλλ' ἡδέος· οὐ τοῦ ζωτικοῦ, ἀλλὰ τοῦ
πρὸς καιρὸν ἡδύνοντος:

προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν:

Τοὺς κατὰ τὸν βίον ἀγαθύνοντας· ἦθος δὲ γὰρ ὁ βίος: ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος· ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν παρακελεύομαι λέγουσα:

α Φρονοῦσα, τῶν ὁμοίων ἐρᾷ +
ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε:

α΄ ὥσπερ φαγεῖν καὶ μὴ θέλειν(?) [illegible] παραγγέλλεται δοκοῦσι. διὰ δὲ τοῦ ἅψασθε τὸ ἀφ' ἱκανῶν τῶν αὐτῆς διδασκάλων θεωρημάτων:

Καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίετε· ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται:

Οὐ τοῦ ζωτικοῦ· ἀλλὰ τοῦ νόθου καὶ ἀπατηλοῦ(?) καὶ πρὸς [illegible] τοῖς πολλοῖς:

Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται· οἱ γὰρ πειθόμενοι αὐτῇ, χοϊκοὶ καὶ γήϊνοι παρ' αὐτῇ γινόμενοι, ὀλέθρως ἀπολοῦνται. τὸ δὲ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου, οἱ λοιποὶ ἐν βραχέσιν [illegible]· ἡ συνήθεια γὰρ λόγων τινῶν αὐτοῦ ζευγνῦσα(?) παμπληθεῖς, καθάπερ ὄρνεα πρὸς τοὺς [illegible] φαινομένης πέταυρον βορᾶς, ὑπὸ τούτου ἁλίσκεται· ἀλλ' ἀπὸ [illegible] ἐκδύσασθαι· ἀδαμῆ, ἀχμητο δ:

καὶ μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ· οὕτως γὰρ διαβήσῃ καὶ ἐκφεύξῃ διδασκαλίαν ἀπατηλὴν καὶ παρασύρουσαν. οὐ πρὸς καρποφορίαν ἄγουσαν. ὥσπερ δὲ παρὰ τῷ θεῷ ἐστι πηγὴ ζωῆς, οὕτως καὶ παρὰ τῷ διαβόλῳ θανάτου πηγή. ἀλλ' ἡ τοῦ θεοῦ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, δῆλον, ὡς ἡ τοῦ διαβόλου κακίας καὶ ἀγνωσίας. ὡσαύτως ἐπὶ ποταμῶν καὶ φρεάτων ὕδατος, καὶ ὑετῶν νοητέον: καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. ἀλλὰ ἀποπήδησον μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ. μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν:

Ὁ γὰρ οἶκος αὐτῆς, ὁδοὶ ᾅδου, εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου κατάγουσαι: οὕτως γὰρ διαβήσῃ εἰς ὕδωρ ἀλλότριον ἀπὸ δ' ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου. καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς. ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς σου:

Οὕτως γὰρ διαβήσῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς:

Cap. 10. υἱὸς (λογισμοῖς) σοφὸς εὐφραίνει πατέρα (νοῦν). υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη μητρί. οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους:-

Ἐπὶ γῆς γὰρ ἐθησαύρισαν:

δικαιοσύνη δέ, ῥύσεται ἐκ θανάτου:

Ἐπιγινομένη δικαιοσύνη προσγινομένοις ἁμαρτήμασι πρὸς θάνατον, ῥύσεται ἐκ θανάτου:

οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίων. ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. πενία ἄνδρα ταπεινοῖ. χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν:-

Τὸν πρᾶον καὶ ἀνδρεῖον ἐμπεσόντα εἰς σοφίαν. ἡ πενία τοῦ λόγου ταπεινοῖ:

υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται. τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται:

Ὁ παιδευθεὶς τὸν θεῖον λόγον, ὡς ἐξωτερικῶν διακόνω χρή-
σεται: Οἱ τῆς σοφίας πράξεις τὸν τοῦ λόγου πτωχεύοντα·
δικαίῳ θνατὸν ὑπὲρ μέτρος ἐρος νοήμων· ἀνήμερος φθόνος
δὲ γίνεται ἐν ἀμφοτέροις ὁ παράνομος:-

Ὁ νοήμων ὑπὸ τῶν θλίψεων καὶ τῶν συμφορῶν μὴ συγχε-
όμενος· γνώμην μετὰ δικαιοσύνης φέρει· ὁ δὲ παράνομος
καὶ ὑπὸ τῶν βελτιόνων τῶν φθείρεται: ἄλλος

Ἄξιον εἰ ὁ φυσικὸς νοήμων· ἡ μέρα ὡς ὁ ἥλιος οὐ συγκαλύ-
πτει οὐδὲ ποτὲ χιὼν τὰ φύοντα. τὰ φρικωδέστερα δὲ φρον-
τίδας καὶ μακράς· τοὺς ὑπ᾽ αὐτῶν δέξῃ ἐρχομένους,
κακεῖ χόρτον· ὁ δὲ σοφὸς διὰ τῆς παραφορῆς· τὰς θλί-
ψεις τὰς κατὰ τοῦ λόγου καὶ τὰς διαγνώσεις ἐκάλυ-
σε καὶ ἐμ.: Ἀλογία ἐπὶ κεφαλὴν δηκ-
ον. στόμα δὲ ἀστέρων, καλύπτει πένθος
ἄερον· μεμετρημένων μετεγνωσμένων· ὄνομα
δὲ ἀστέρων, σβέννυται:

Τῷ μὲν οὖν σπουδαίῳ καὶ δικαίῳ, καὶ τὰ δυσχερῆ τῶν πρα-
γμάτων εὐκολα γίνεται· τῷ δὲ ἐξ ἕξεως ἔχοντι, καὶ τὰ
εὔκολα καὶ ἀναγκαῖα τινὰ ἔχοντα δυσχερῆ καθίσταται:
ἀντὶ τοῦ χεῖρον ἀνέστιν ἀεὶ ἐρυθρόθοι:

Σύνεσις καὶ ἐπιστήμη ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ.
Ἐν μέσῳ φερομένου λόγου, οὗτος μὲν ἐγκωμιάζεται.
τὸ δὲ ἀσαφὲς ὄνομα ἀπόλλυται: ἀσυνετοῦ ποιεῖται:
σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· ὁ δὲ ἄστεγος χεί-
λεσι, σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· σοφὸν καλεῖ τὸν ἐκ
φύσεως ἔχοντά τι. ἄστεγον δὲ χείλεσι τὸν οὐ κατὰ
τάξιν, ἀλλ᾽ ἄκαιρον λόγον σωματοποιοῦντα τοὺς ὅσους· ἢ ἔτι ὁ
πολέμιος τοῦ τολμῶν. ποτὲ δὲ ἐκεῖνο ποιεῖται

ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς:
Ὁ μηδὲν τὸν πλησίον κακὸν τεκταινόμενος· οὐδὲ παρ᾽ ἑ-
τέρου τινὸς ἐπιβουλὴν ἐκδέξεται· ὁ δὲ λαθραίως
ἐπιβουλεύων καὶ πρόσωπον ἐπαινῶν, οὗτος γνωσθή-
σεται· ὃ καὶ δοκεῖ λανθάνειν φανερώσεως καιροῦ· ἢ οὕτως· ὁ δό-
λιος καὶ μὴ ἁπλοῦς διελέγχεται. ἔλεγχος δὲ τοῦ πρά-
γματός ἐστιν ἡ τῆς ἀληθείας ἀπόδειξις:
ὁ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται· ὁ ἐννεύων
ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας·
ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ:
Ἐλεγχθήσεται καὶ κατεγνωσθήσεται ὁ δόλιος ἠπάτησεν:
πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου· στόμα δὲ ἀσεβοῦς,
καλύψει ἀπώλεια:
Αἱ πράξεις τοῦ δικαίου, ζωῆς πρόξενος τῆς μελλού-
σης· τῶν ἀσεβῶν δὲ οἱ λόγοι τιμωρίας ἄξιοι:-
μῖσος ἐγείρει νεῖκος· πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονει-
κοῦντας, καλύπτει φιλία:
Τουτέστι μάχας καὶ ἀντιδικίας·
ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν· ῥάβδῳ τύπτει ἄν-
δρα ἀκάρδιον· σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν:
Ὁ σοφὸς ἐπιτιμητικῷ λόγῳ, εἰς αἴσθησιν ἄγει τὸν βαρυ-
κάρδιον: ἄλλος
Θεῖον ἐν καρδίᾳ εἰς μέσον προφέρηται ταῦτα·
Σημεῖα γὰρ δὲ· ὅτι καὶ αἰσθάνονται τῆς ἀληθείας
οἱ σοφοί, κρύπτουσιν αὐτήν:-
στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ:
Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν· τουτέστι λόγον· οὐδὲ πρὸ πα-
ντὸς γὰρ περὶ λόγον, ἐγγίζει κολάσει:
κτῆσις πλουσίων, πόλις ὀχυρά· συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν.

πενία. ἔργα δικαίων, ζωὴν ποιεῖ· καρποὶ δὲ ἀσεβῶν,
ἁμαρτίας. ὁδοὺς δικαίας ζωῆς· φυλάσσει παιδεία:·

Καρετὴ δηλονότι· οἱ δίκαιοι γὰρ πλουτοῦντες ἐν ἔργοις ἀγα-
θοῖς, ἐκτίσαντο τὴν ἐπουράνιον ἐλπίδα τὴν ὄντως ὀχυράν.
οἱ δὲ ἀσεβεῖς μηδὲν ἔργον ἀγαθὸν κτησάμενοι, τῆς
αἰωνίου κολάσεως ἔνοχοι ἔσονται. αὕτη γὰρ ἡ ἀσε-
βῶν συντριβή. ὥσπερ καὶ πενίαν, τὴν ἀπορίαν τῶν ἀγαθῶν ἔργων:

Πόλις ὀχυρά, ἡ ἐπουράνιος ἐλπίς: παιδεία δὲ ἀνεξέλεγ-
κτος πλανᾶται. καλύπτουσιν ἔχθραν. χείλη δίκαια.
οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας· ἀφρονέστατοί εἰσιν:-

Πλανᾶται γάρ φησι παιδεία, ἡ μὴ ἔχουσα ἀπόδειξιν.
καὶ ἡ κακὴ δὲ τῆς ψυχῆς πολιτεία, λανθάνουσα
πλάνην ποιεῖ:· ἄλλως

Καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν ταῦτά φησιν ὁδοὺς
ζωῆς, τὰς θείας ἐντολάς φησι· καθ' ἃς πολιτεύονται
οἱ δίκαιοι. οἱ δὲ μὴ κατ' αὐτὰς πολιτευόμενοι, πλανῶν-
ται. τὴν γὰρ ἐναντίαν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν, παιδείαν
ἀνεξέλεγκτον λέγουσιν· ἢ οὕτως

ἀνεξέλεγκτος, ἡ πρὸς μάχην μετ' εὐσεβείας ἔχουσα.
ἀγύμναστος δὲ οὖσα καὶ ἀνεξέταστος. ὁ μὴ γὰρ μὴ ἐλεγ-
χόμενος καὶ φανερῶν καὶ ἑτέροις τὰ φρονήματα καὶ
τοὺς διαλογισμοὺς αὐτοῦ πλανᾶται οἰήσει:·

Ἔχθραν λέγει τὴν κακίαν· δι' ἣν ἐχθροὶ γινόμεθα τοῦ Θεοῦ.
ἔστι δὲ ἔχθρα κακία, ἡ δὲ φιλία ἀρετὴ καὶ γνῶσις τοῦ Θεοῦ.
δι' ἧς φίλοι γινόμεθα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων δυνάμεων.
ἐπεὶ γὰρ ταύτης τῆς φιλίας οἱ τοῦ αὐτοῦ φίλοι, ἀλλήλων
εἰσὶ φίλοι. ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν.
φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσῃ:

Ὁ δὲ ἄμωμος τῶν δικαίων ὁ λόγος· ἐν τῶν πραγμάτων ἔχων τὰς πτώσεις· Ὁ μετὰ τοῦ νοῦ ἂν κεκρυμμένα λαλῶν·

ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει· χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά· οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν· εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ:-

Εἰ πᾶς ὁ εὐλογημένος ὑπὸ κυρίου πλούσιος· οἱ δὲ καταρώμενοι ἐν νόμῳ κυρίου εὐλογοῦνται ὑπὸ κυρίου· ἐπορεύθησαν δὲ ἐν νόμῳ κυρίου οἱ προφῆται, οὐ τοιαύτας ἦσαν πλούσιοι:- ἄλλος

Ὁ ἐξ εὐλογίας κυρίου διδόμενος πλοῦτος, ἅμα γῆς πάσης λύπης παρέχεται· πρὸς τῆς αἰσθήσεως τὰς ψυχὰς εὐφραίνων:

ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά· ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν· ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται· ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή:-

Κρύπται πράττοντα κακά:

παραπορευομένης καταιγίδος, ἀφανίζεται ἀσεβής:

Πειρασμοῦ γὰρ ἐπερχομένου· ἀσεβὴς ἀπόλλυται·

δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα:

Πειραζομένης τοῦ πειρασμοῦ· διὰ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας:

ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ:

Βλάπτουσα καὶ γνῶσιν καὶ αἴσθησιν:

φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας· ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσονται· ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη:-

ἄλλως· Ἔστι γὰρ ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὁ δὲ φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας· ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· αἱ ἡμέραι αὗται μέρος τῆς σοφίας ἐστίν· ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης γινόμεναι· προκόπτων γὰρ πρὸς

πάντα

τί φησι· γνῶσις καὶ φωτισμός· τοῦτο γὰρ διὰ τῆς ἡμέρας σημαίνεται:

Πρὸς τί φησιν ἡμέρας, τὰς ὑπὸ τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου γινομένας. ὑπὲρ ὧν δαυὶδ εὔχεται· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ὧν πλήρης γέγονεν ὡς ἀβραάμ, ἐξέλιπεν:

ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ὄλλυται:

Ὁ λήθων παρόντων ἐξηρτημένη:

ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου· συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά:

Ὅσιος ὁ τῶν πρὸς θεὸν δικαιοσύνην κατορθῶν:

δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει· ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν:

Ἀκλόνητος γάρ ἐστι καὶ ἀμετάστατος διαφόρου:

στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν· γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται, χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας. στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. ζυγοὶ δὲ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ: Cap. 11.

Ἅλατι γάρ εἰσιν ἠρτυμένοι οἱ λόγοι αὐτῶν:

Τρέφονται οἱ ἀκροαταὶ ὑπὸ τῶν ἀκουόντων:

Ζυγός ἐστι τὸ διακριτικὸν ἡμῶν· ᾧ ἀφέλεια προσεῖναι δεῖ:

οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν:

Ἡ γραφεία περὶ τῶν ὑβρέων ἀτιμάζεται· οὐ περὶ τῶν ὑβριζομένων· ἀλλὰ περὶ τῶν ὑβριζόντων φησίν· διατί· ἐκεῖνοι γάρ εἰσιν οἱ ἠτιμωμένοι· οὐχ ὁ κακῶς ἀκούων οὐδὲ πάσχων:

Ὕβριν δὲ ἐμοὶ δοκεῖ τὴν ὑπερηφανίαν λέγειν· ὁ ὑπερήφανος, ἄτιμος· ὁ δὲ ταπεινός, ἔντιμος καὶ σοφός. τούτου γὰρ δεῖται ἡ σοφία. ἀποθανὼν δὲ δίκαιος

δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρ-
τος ἀσεβῶν ἀπώλεια. τελειότης εὐθέων ὁδη-
γήσει αὐτούς· καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων, προνο-
μεύσει αὐτούς. οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυ-
μοῦ. δικαιοσύνη δὲ ῥύεται ἀπὸ θανάτου. δικαιο-
σύνη ἀμώμου, ὀρθοτομεῖ ὁδούς. ἀσέβεια δὲ περι-
πίπτει ἀδικίᾳ. δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.
τῇ δὲ ἀσεβείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι:

Η οὐ μεταμέλεται γὰρ δίκαιος γεγονώς· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐκεῖ με-
ταμέλεται κολαζόμενος: +

Ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δικαίου λυπεῖται ὡς κοινοῦ εὐεργέτου
τελευτήσαντος· οὕτως ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς χαίρουσιν ὡς
κοινοῦ λυμεῶνος ἀναιρεθέντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ἐ-
κκλησιαστῇ λέγεται ὅτι ἓν συνάντημα τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀ-
δίκῳ· καὶ ἴσως ἀπολοῦνται, ἐνταῦθα προσδιορθοῦ-
ται· εἰ γὰρ καὶ ὁ θάνατος εἷς, ἀλλ' ἡ μετὰ θάνατον
οὐκέτι. μνήμη γὰρ δικαίου μετ' ἐγκωμίων· ὄνομα δὲ
ἀσεβῶν σβέννυται. οὕτως καὶ ἐνταῦθα· ἀποθανὼν
δὲ δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πάντες γὰρ ἀλγοῦσιν:-

Ο τοῦ δικαίου σκοπὸς, τῶν μελλόντων ἐστί· διὸ τοῦ τε-
λευτήσαντος, τυγχάνει πάντως ὧν προσεδόκησε:

τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς:

Εἰ οὐ πάλιν τὸ μετὰ θάνατον· πῶς οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· ὅρα
ὑπερβολήν· ἐλπίζει τὰ παιδία εὐλογηθήσεσθαι καλά· ἢ ἐλπίζει
μεγάλων ἐπιτεύξεσθαι· ἢ εἰς τὴν ἀνάστασιν ἢ μισθὸν ὁ λό-
γος παραπέμπει· ἢ ὅτι πάντων ἀπολαύσας ἀπολαύ-
σεται καὶ τῶν μελλόντων· ἢ ὅτι εἰς τὰ ἔκγονα· ἢ ὅτι τῆς δόξης
καὶ μετὰ θάνατον ἀπολαύει καὶ ἐγκωμίων:

τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται:
ἐν τῷ παρόντι καὶ ἡ δόξα· ἐν τῷ παρόντι γὰρ μόνῳ αἰῶνι καυχᾶται:

δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει:

Μελετῶν γὰρ τὸν νόμον· ῥύεται ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους:

ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής· ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις:

Ἐν τῷ αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής· οὐ χώρας ἀποκειμένου τοῦ ἀσεβοῦς τῇ δίκῃ φησὶν τὸ ἀντ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παγὶς ἐστιν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ κατὰ τοῦ δικαίου· ὁ μὲν εὐσεβής, ἐξαρπάζεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγκαταληφθείς, περιπίπτει· ἢ ἐπειδὴ ὁ δίκαιος ὑπὲρ καὶ τολμῶν ὡς αὐτὸς ἁμαρτίαις· διὰ φθόνον ὁ ἀσεβὴς καὶ κακοποιήσας τὸν δίκαιον· τῶν μὲν ἀλλοτρίων καὶ τῶν μελλουσῶν ἐρρύσατο αὐτόν· εἰς ἑαυτὸν δὲ τὰς τιμωρίας ἐδέξατο· παραδίδοται δὲ ὑπὸ θεοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας ὥσπερ παραδίδωσιν αὐτὸν εἰς ἀδόκιμον νοῦν:

αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος· ἐν ἀγαθοῖς δὲ δικαίων κατώρθωσε πόλις· στόμασι δὲ ἀσεβῶν, κατεσκάφη· μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει:-

αἴσθησις δὲ ἐπιστημονικὴ γνῶσις· μυκτηρίζει τουτέστι διασύρει· καὶ ἐπεὶ ἄτακτος κίνησις ἡ ἁμαρτία, ἡσυχίαν λέγει τὴν ἀρετήν· πρὸς τὸν ἀτάκτως γοῦν κινηθέντα καὶ ἀνείρηται τὸ ἥμαρτες, ἡσύχασον: ἀνὴρ γλώσσῃ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ· πιστὸς δὲ πνοῇ, κρύπτει πράγματα· οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα· σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν βουλῇ· πονηρὸς κακοποιεῖ· ὅταν

σύμμη ἔχει τῷ δημοσίῳ:-

Ὁ λέγων ὃ μὲν ἔχει κατὰ διάνοιαν, τὴν ἑκάστου βουλὴν ἐν συνεδρίῳ φανεροῖ. ὁ δὲ πιστὸς πνοῇ. τουτέστι φυλάττων τὸ κατ' εἰκόνα οἰκονομεῖ τοὺς λόγους. κατὰ καιρὸν σιωπῶν καὶ λαλῶν. πιστὸς δὲ πνοῇ, τουτέστιν ἀπὸ καρδίας καὶ βάθους πιστός:

μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας:

Λόγου ἀσφαλοῦς καὶ στερεοῦ ἀκοῦσαι οὐκ ἀνέχεται:

Ἐπιβουλεύει γὰρ τῷ δικαίῳ καὶ τὴν ἀκοὴν τῆς ἀσφαλείας μισῶν. οὕτως καὶ τοὺς περὶ στερεᾶς λόγους ὀνόμασεν. ἢ ὅτι συμμίγει τῇ κακίᾳ ἐπὶ πλεῖστον δικαιοσύνην, ἵνα ἀπατήσῃ καὶ ἀκοῦσαι λόγον ἀσφαλείας οὐκ ἀνέχεται:

γυνὴ εὐχάριστος, ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν:

γυνὴ εὐχάριστος, ἡ γνώμῃ εὐχάριστος. ἀνὴρ ὁ νοῦς:

θρόνος δὲ ἀτιμίας, γυνὴ μισοῦσα δίκαια. πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται. οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ:

Θρόνος ἀτιμίας, ἰσχὺς ἀτιμίας. λέγεται δὲ καὶ θρόνος ἀτιμίας ὡς ἐν τῷ βασιλειῶν ἡ ἁμαρτία ἡ ἐγκάθηται ἐν αὐτῷ ὡς βασίλισσα: θρόνος ἀτιμίας, τουτέστι κράτος ἀτιμίας. ἡ ἁμαρτία δὲ ἐν κακίᾳ. ἡ δὲ κακία, ἐξ ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἐν τίμιος ὄν, μέρος ἐκείνου. οἷον λίθος ἐν πέτρᾳ. καὶ βῶλος ἐν γῇ, καὶ τὰ ὅμοια: τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἐξόλλυσι δὲ τὸ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα:

Ὑπωπιάζει γὰρ αὐτοῦ τὸ σῶμα. ὁ δὲ ἀκόλαστος, φθείρει πρὸς τῇ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα. ὁ γὰρ ἀγαθὸς σωματικῶν ἀπολαύσεων καταφρονῶν, ὅλως ἐστὶ τῆς ψυχῆς. ὁ δὲ ἀνελεήμων πρὸς τὸ μὴ φείδεσθαι ψυχῆς, οὐδὲ τὸ σῶμα

αἷς δεῖ ζῆν φειδόμενος:

Σπέρμα δὲ δικαίων, μισθὸς ἀληθείας:

Τοῦ σπείροντος δικαιοσύνην ὁ μισθὸς ἀδιάπτωτος:

υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· διωγμὸς δὲ ἀσε-
βοῦς εἰς θάνατον· βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμέναι ὁ-
δοί· προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἄμωμοι:

Ἢ ἐπ' ἀδίκοις ἀδικοπραγῶν· ἢ ὁ κακῶς πράττων καὶ δολίων:

χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως· οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται:-

Χειρὶ χεῖρα ἐμβαλών, ὥσπερ δεξιὰν λέγει· ὁ τοίνυν ἀ-
τιμώρητος, οὐχ οὕτως: ἀλλ' ὁ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται
μισθὸν ~~μισθὸν~~ πιστόν· τουτέστι βέβαιον· ἀληθῆ· ἐπεὶ
δὴ πλεονεξίᾳ ἐκεῖνος προέχει, ἀλλ' οὐχ οὕτως:

ὁ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστόν:

Ἐπειδὴ ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.
ὁ δὲ θεὸς ζωή ἐστιν·

Σπείρει δικαιοσύνην· ὁ περὶ ἀρετῶν καὶ γνώσεως θεοῦ διδάσκων:

Ὅλος ὁ διωγμὸς τοῦ ἀσεβοῦς καὶ ἡ σπουδὴ πρὸς θάνατον αὐτοῦ ἐστιν:-

ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κακόφρο-
νος κάλλος:

Τὴν χρῆσιν γὰρ αὐτοῦ ἀγνοοῦν, βορβόρῳ αὐτὸ πληροῖ·

Τίνος χάριν ἐν τούτῳ τῷ ζώῳ ἡ γραφὴ τὸ παράδειγμα κεῖται
καὶ οὐχ ἑτέρῳ· ὅτι καθάπερ ἐν τούτῳ μάλιστα τῷ μέρει
τοῦ σώματος τὸν βόρβορον ἀνακινοῦσα· τὸν χρυσοῦν
ἐκεῖνον διαφθείρει κόσμον· οὕτως καὶ ἡ γυνὴ κατα-
σχοῦσα τὴν εὐμορφίαν. τίνος οὖν ἕνεκεν γέγονε καλή.
Καὶ οὐ λέγει τίνος οὖν ἕνεκεν γέγονεν ἄφρων; συγχω-
ρεῖ ὁ θεὸς καὶ ταῖς ἀνοήτοις γυναιξὶ γενέσθαι καλαῖς, ἵνα
ἡ φρονίμη καὶ συνετή, μὴ θαυμάζῃ τὸ κτῆμα· ἀλλ'

παύσηται τοῦ ὄντος καλοῦ· ὅπως χορηγῇ καὶ τοῖς ἄφρο-
σι γενέσθαι πλουσίοις. ἵνα ὁ φρόνιμος δι' αὐτὸ εὐδιὰς
τῆς δωρεᾶς, ἵνα μὴ περὶ ταῦτα ἐπτοημένος ᾖ,
ἀλλ' ἐκεῖνο δόκιμον τὸ καὶ ταῦτα ποιοῦν καλά: Ἐπιθυμία
δικαίων πᾶσα ἀγαθή· ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται:

θεολ Θεωρῶ ὅτι οὐ τὸ ἐπιθυμεῖν πονηρόν, ἀλλὰ τὸ τοιῶνδε ἐ-
πιθυμεῖν πονηρόν:

Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες, πλείονα ποιοῦσιν:

Οἱ τὰ χρήματα σκορπίζοντες καὶ τὰ δι' ἑ πλησίους κληρο-
νομοῦντες· ἢ εἰς τὸ πνεῦμα σπείροντες ζωὴν θερίζοντες:

Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες τὰ ἀπόξια οἳ ἐλαττοῦνται:-

βασιλ Τουτέστιν εἶδον σκορπισμὸν προσδοῦν ὑπὸ θεοῦ καὶ συ-
ναγωγὴν ἐλαττουμένην. ἀλλὰ δὲ εἰσί τινες οἷς τοὐναντίον
συμβαίνει· φημί· ὅτι οὐκ ἐπὶ πάντων τοῦτο συμ-
βαίνει εἰς τὸ μὴ ἀναγκαστικὴν εἶναι τὴν ἀρε-
τήν. εἰ γὰρ ἐποίησεν πάντας τοὺς πλεονέκτας πένητας
καὶ πάντας τοὺς ἐλεήμονας πλουσίους, ὡς ἀναγκαζο-
ούσης πάντας ἐπέσχον· ἀλλ' οὔτε τὸ πᾶν ἐποίησεν.
ἵνα μὴ ἀναγκάσῃ· οὔτε τὸ πᾶν εἴασεν, ἵνα μὴ πολέμιον ἐγείρῃ:

ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ· ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων:

ψυχὴ εὐλογουμένη· οὐκ εἰ πάντα ἁπλῆ εὐλογημένη· ἀλλ' ἡ εὐλο-
γημένη ἁπλῆ· τουτέστι πᾶσα· καὶ ὡς σοφή ἐστι πῶς καὶ ὅτι οὐ-
τιῶ οὐ δεῖν πονηρὸν ἔχουσα φυλάξει:

ὁ συνέχων σῖτον, ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν:

Οἱ συνάγοντες φθορὰν, ἐλαττοῦνται τῶν ἀγαθῶν· ἢ οἱ λό-
γον συνάγοντες καὶ μὴ μεταδιδόντες + εὐλογία δὲ εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ μεταδιδόντος· τεκταινόμενος ἀγαθὰ, ζητεῖ
χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντος δὲ κακὰ, καταλήψεται αὐτόν:

Θ τὸν νόμον φυλαττόντων, καὶ ἀλογίας ὑπερέωται καὶ πάσης δὴ πλούτου ἀπήλλακται:

ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ· οὗτος πεσεῖται·

Ἀβρύνουσιν γὰρ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀπημερία:

ὁ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων· οὗτος ἀνατελεῖ:

Ἀνατελεῖ ἐν τῷ μέλλοντι ἤτοι φῶς γίνεται:

ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον:

Ὁ ἀφεικὼς τῶν ἐξαπατωμένων τοῦ ἰδίου οἴκου δυσχεραινόντων· ἄοικος ἔσται:

γυναικὶ μὲν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει· τέκνοις ἵνα μὴ ἀθυμῶσι· ἀδελφοῖς, ἐν ἀνάγκαις γινόμενον χρήσιμον· δούλοις, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα παρέχονται: ὡραῖα

δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ:

Ἐφίεται γὰρ ὁ φρόνιμος τοῦ ἄφρονος:

ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης, φύεται δένδρον ζωῆς:

Καρπὸς δικαιοσύνης, ἔργον ἀρετῶν· τούτων ἡ τελείωσις· γνῶσις θεοῦ· αὕτη δέ ἐστι τὸ τῆς ζωῆς ξύλον:

ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων,

Οὐ πολλάκις ταῦτα γίνεται· διατί· ὁ μὲν πρὸς γῆν ἐφορᾷ λιπαρὴν ἀπεκλίνατο· ὁ δὲ ἐν προθύροις ἀνήρπασθη τῆς ζωῆς· μάθωμεν τὴν αἰτίαν καὶ μὴ ἀπορῶμεν· τί οὖν ἐστι τὸ ἐναντίον συμβαίνει· ἵνα μὴ ἀναγκαστὴ ἡ ἀρετή:

Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σῴζεται· ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς, ποῦ φανεῖται· ὁ ἀγαπῶν παιδείαν· ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων: Cap. 12.

Πρόσεχε ὅτι μακρὸς ὁ βίος· πολύτομον τῆς ζωῆς· πολλαὶ αἱ ἐπιβουλαί· ὁ γὰρ δὴ τοῦτό φησιν ὅτι μετὰ τὸ κατορθῶσαι· πλὴν καὶ τοῦτο λέγει· ἀγωνίζεται εἰς

γένοιτο τῶν ὑπηργμένων ἡ μὲν παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἡμετέρων,
οὐδὲν ἂν εἴη πλέον. οὐ γὰρ δὴ καὶ φθήσεται ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ζῶν· καὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλίου καθαρώτερος ὤν· ἀστέρες
δὲ οὐ καθαροὶ ἐνώπιον αὐτοῦ. τὴν δὲ ἐργασίαν αὐτοῦ
καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ἐνταῦθα ἔστιν ἰδεῖν:

Ἀσεβὴς, ὁ τὸν θεὸν μισῶν· ἁμαρτωλὸς, ὁ περὶ τὰς πρά-
ξεις πονηρός· δηλοῖ ἐνταῦθα, τὸν πράττοντα καὶ
ἄνευ λόγου καὶ ἐπιστήμης λέγει:

κρείσσων ὁ εὑρίσκων χάριν παρὰ κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ
παράνομος, παρασιωπηθήσεται:

Τὸ κρεῖσσον, οὐ συγκρίνει τινὸς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν:

οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου. αἱ δὲ ῥίζαι τῶν
δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται:

πολυχρο Θέρα πῶς ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ φυ[illegible]· ποτὲ δὲ ἀπὸ
τῆς τῶν αἰτίων πραγμάτων ἐνάγει. ἐξ ἀνόμου οὐδὲν
κατορθώσει. ἐν αὐτῷ μὲν πάντα διεσπαρμένα· τοῦ-
τ' ἔστι καὶ αὐτὸς ἀπόλλυται. ἀλλ' ἢ ἐρριζωμένοι μὲν τοῖς ἔξωθεν
πρόσεχε. ὑπόλειμμα καὶ λείψανον τοῦ πάλιν ἀναβιῶναι:

γυνὴ ἀνδρεία, στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. ὥσπερ
δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κα-
κοποιός. λογισμοὶ δικαίων, κρίματα. κυβερνῶσι δὲ
ἀσεβεῖς δόλους. λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι:

Πῶς ἡ φιλία παιδεύσιν ἀγαπῶν, γνώσεώς ἐστιν ἐραστός.
χρδ΄ καθ' ἣν ἔχομεν αἰσθητήρια γεγυμνασμένα πρὸς διάκρισιν·
καὶ εὐτιμοσμεῖ τὸν νοῦν. ἡ δὲ κακία ἀπόλλυσι τὸν καλόν,
καὶ ὑβριστὸν ποιεῖ. ἡ ψυχὴ ἀνδρεία, ἡ τοῦ δικαίου.
διότι ἀνδρίζεται κατὰ τῶν παθῶν:

στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς. οὐκ ἂν στραφῇ ὁ ἀσεβής,

ἀφανίζει· οἱ καὶ δὲ δηκήων, παραμένουσι:-

Αἱ ἐνστάσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ κεκριμέναι· τί λέγεις· οὐδέ ταῦτα προ-
σηγορίας οὐδὲ συμμαχίας· αὐτὴ γὰρ ἑαυτῇ ἡ ἀρετὴ βοηθεῖται: ἄλλος

Πράγματα τοῦ θεοῦ καὶ λαὸ μὲν τὸ λαὸ μαχλῶντες· ἢ
ὅτι πάντοτε κεῖμαι τὰ παρ' ἑαυτῆς ἡ ἀρετὴ ἐργά-
ζεται κατὰ νοῦν· κριτὴς γάρ ἐστιν ἡ μὲν ὁ νοῦς,
καὶ κάθηται κρίνων ἐκείνων τὴν ἀρετήν, μετὰ τῆς ἀντι-
δικαζομένης αὐτῇ κακίας· καὶ τὴν μὲν καταδικάζει
τὴν δὲ δικαιοῖ:- Ἐν πρώτῳ τί δοκοῦ ὄνοματι:-

Ἐπὶ τῇ πατραγαθίᾳ ἐκοσμοῦνται:

Σῶμα σωφρονοῦς ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς νουθροῦν-
τος δέ, μυκτηρίζεται: κρεῖσσον ἀνθρώπους εἶναι τιμᾶσθαι δου-
λεύοντα ἑαυτῷ ἢ τιμᾶν ἑαυτὸν περιτιθείς· καὶ προσ-
δεόμενος ἄρτου:

Ἄμεινον ὑπηρετοῦντα ἑαυτῷ καταφρονεῖσθαι ἢ πένεσθαι
δοκεῖν ἔχοντι πλούσιον εἶναι: ἄλλος

Ὁ πρακτικὸς καὶ ἰδιώτης, τοῦ μὲν λόγου κομψοῦ καὶ ἀ-
πράκτου τιμιώτερος: ἄλλος

Ἐπειδὴ πολλοὶ τὴν ἐργασίαν οὐχ ὡς ἐπίπονον φεύγουσι
μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς αἰσχρόν· πρῶτον μὲν ἔκρινεν
αὐτοὺς πρὸς τὸν μὲν μηκαορῶν· νῦν δὲ ταύτην
ἀνανεοῖ τὴν ὑπόθεσιν· τί λέγεις· ἀτιμία τὸ πραγμα-
τεύειν; καὶ πόσον βέλτιον ἀτιμίαν ἢ λιμὸν ὑπομένειν.
διατί γὰρ ἀτιμία· μὴ γὰρ ἑτέρῳ δουλεύεις; οὐχὶ
σεαυτῷ· κἂν γὰρ μισθίοις δουλεύῃς, οὐκ ἐκείνοις
δουλεύεις· ἀλλὰ σεαυτῷ· εἰ γὰρ μὴ σαυτὸν ἀπα-
λλάξαι ἐσκόπεις λιμοῦ· οὐδένα ἂν ἐποιήσω λόγον
ἐκείνου· ὥστε σὺ καρποῦσαι τῆς δουλείας τὸ κέρδος.

οὐ κοινῇ ἑαυτῷ δουλεύεις. ὥσπερ οἱ στρατιῶται, ἕκαστος τούτων ἑαυτῷ δουλεύει. καὶ ὁ χειροτέχνης. μὴ τοίνυν ἀγανάκτει· σὺ σαυτοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτέρου εἶ. ὥσπερ οἱ δεσπόται οὐδενὶ δουλεύονται. ἆρα καὶ ἐκεῖνοι ἑαυτοῖς δουλεύουσι. ποία δὲ τιμὴ ὅταν ἄρτου πρὸς δέωνται:

δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ. τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα:

Γεώργου θεῶν μαθητῶν ἢ τῶν ἀλόγων:

Τί λέγεις· ὁ δίκαιος οἰκτείρει τὰς ψυχὰς τῶν κτηνῶν αὐτοῦ; ναί. καὶ γὰρ ἐνταῦθα πολλὴν χρὴ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδείκνυσθαι· ἵνα ἐγγυμναζώμεθα πρὸς τὸ ὁμόφυλον. ἐπεὶ οὐχ ἁπλῶς ἐκέλευσεν ὁ θεὸς κτήνη τὰ πίπτοντα συνδιεγείρειν. καὶ τὰ πεπλανημένα ἐπιστρέφειν. καὶ τὸν βοῦν μὴ φιμοῦν ἀλοῶντα. δεῖ φειδοῖ ἡμᾶς ἐγκαρποῦσθαι τοῖς ἀλόγοις. πρῶτον μὲν, δι' ἡμᾶς αὐτούς. δεύτερον δὲ, ἵνα καὶ ἐπὶ τῷ σώματι καὶ ἡμῖν ἡ παρουσία ἀρκῇ. ὁμοῦ τὸ αὐτὸ καὶ φιλανθρωπίας γυμνάσιον καὶ θεραπεία. ἵνα καὶ τὰ διακονούμενα ἡμῖν ἀσθενέστερα ποιήσῃ. ὁ γὰρ τὸ ἄλογον ζῶον ἐλεῶν, πολλῷ μᾶλλον τὸν ἀδελφόν. ἀλλ' ἐκεῖνο σοι χρείαν τὴν ἀπὸ τῆς διακονίας παρέχει. οὗτος δὲ ποίαν; πολλῷ μείζονα τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ὥσπερ δουλείαν ἣν ἂν δουλεύωμεν τοῖς κτήνεσι, καὶ οὐχ ἡγούμεθα ἀτιμίαν· οὐ γὰρ ἐκείνοις δουλεύομεν, ἀλλ' ἑαυτοῖς:

ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων. οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν

μὴ ἐπεὶ δή ποτε ἐργάζου καὶ πλεονέκτει· κοινὸν εἰργάσαντο

ἢ μετὰ δημοσιώσεως. τῶν κακιῶν, ἢ ἀργίᾳ ἀφοσιοῦται:
ὅς ἐστιν ἡ διὸ ἐν οἴνων διαδιβάσεις. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
ὀχυρώμασι, κατακλείεται ἀτιμίαν.

λέγει καὶ ἕτερον ὅλον μαίνεσθαι τῇ αὐταρκείου μέθῃ.
τί γὰρ ὁ φθόνος ἀλλ' ἀγρὸς μεθυσμένος μηδὲ αἴσθησις. τὰ δὲ
καλῶς συλλεγόμενα κακοῦ ἐκφέρεις:

καλῶς εἶπεν οὐ παρὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀγροῦ ἀλλὰ
παρὰ τὸ δῶ ἀσθεν, καὶ ἐν τῶν ἀσφαλῶν χωρίων ἀπο
συλᾶν τὴν μέθην. τοιοῦτον πρᾶγμά ἐστι. καὶ οὐκ ἐκ
πεπενίαν, ἀλλ' ἀτιμίαν. ὃ μάλιστα πενίας ἐστὶ πλέον
ἐπιθυμίας εἰσερχόμενα καί. αὐταρίζεται τῶν
ἀσφαλῶν ἐν ὀχυρώμασι:-

καὶ παῦλος λαυλοῦν ἐφρέαζεν καὶ θεμέλιον. ἦσαν ἐπὶ
τὰ θεμέλια μὴ. καὶ ἐριζόμενοι, ἐν ἀσφαλείᾳ ἵσονται.
ἢ ὅτι αἱ ἔννοιαι αὐτῶν καὶ οἱ θεμέλιοι ἐπὶ τὴν πέτραν χριστόν:
εἰ ἀμφότεροι χειλῶν. ἐμπίπτει παγίσι ἀμαρτωλός
τὰ εἰσερχόμενα φθέγγεται ἀδιακρίτως:
ἐκφεύγει δ' ἐξ αὐτῶν δίκαιος:

Ὁ μὴ φαιδρόσημος μηδὲν πλεονεκτεῖ. ὁ περὶ τὴν διάκρισιν μὴ
σφαλλόμενος: ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται. ὁ δὲ
[illegible] ἐν πύλαις. ἐκθλίβει ψυχάς, ἀπὸ καρποῦ
στόματος, ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν:

Ὁ πλεονεκτικὸς καὶ ἐν πύλαις ἐνδιδεῖ ἐν καὶ [illegible]τιού
μενος. ἢ ὁ τοῖς ἀσφαλέσι [illegible] σπουδαῖς ἢ ἀρεταῖς
[illegible] αὐθαιρέτοις [illegible] ὁ δὲ [illegible]
ζῶν: ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται
αὐτῷ. ὁ διὰ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν
εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός. ἄφρων αὐ

θυμηρὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ· κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος, ἐπιδεικνυμένην πίστιν. ἀπαγγέλλει δίκαιος· ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος:

Μὴ νομίσῃς φησὶν ἐν τοῖς ἔργοις τὴν ἀρετὴν εἶναι, μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς λόγοις τὸ πλεῖον ἔστιν. ἀνταπόδομα γὰρ χειλέων δοθήσεται αὐτῷ· ἄλλος

Ἀπὸ διανοίας ἀγαθῆς λόγος ἀγαθός· λόγου δὲ ἀγαθοῦ πράξεις ἀγαθαί: ἄλλος

Ὁ λόγος τῆς διανοίας ψυχῆς εἰς ἀρετὴν ἄγων, ἀγαθὸς καὶ ἀγαθῶν ἀεὶ ποιητικός. δίδωσι δὲ προηγουμένως. ἀλλ᾽ οἱ πονηροὶ ταύτας ἐπισπῶνται:

Ὀλυμπιοδώρου Θ βλέπων λεῖα. τουτέστιν ὀρθῶς τὴν διάνοιαν. ὁ γὰρ τοιοῦτος καὶ τὸν θυμὸν ἡττᾶται, μηδὲν ἔχων ἐξ ἀμαθίας ζάλην. ὁ δὲ σεμνῶν αὐτῶν ἐν πύλαις· ὁ πλέον ἐν αὐτῷ μονονουχὶ ὡς ἐν πύλαις ἐφεδράζει τινὰ ἐκθλίβει. σοφός, ὁ σοφίας ἀρχόμενος. ἄφρων αὐθημερόν, μικρόψυχος καὶ κοῦφος. τουτέστιν ἀκαρτέρητος οὐ φέρει τὸν θυμόν. κρύπτει δέ· ὁ δὲ φρόνιμος καὶ ὀργίλος ἢ συγκαλύπτει. πανοῦργος δὲ τουτέστι σοφός. δόλιος, οὐδὲν ἔχων εὐθές:

Κἂν λέγῃ τοῖς ἔργοις πιστοῦται. ὁ δὲ δόλιος, ὅπως ἂν λόγος σπουδάζει τὸ ἄδικον:— Εἰσὶν οἱ λέγοντες, τιτρώσκουσιν ὡς μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν· μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον. δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά· οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται:

Ἰάσιμοι οἱ αὐρετινοί

Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον· οἱ δὲ ἀσεβεῖς

πλησθήσονται κακῶν· βδέλυγμα κυρίῳ χείλη ψευδῆ· ὁ δὲ ποιῶν πίστιν δεκτὸς παρ' αὐτῷ:

Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον· οὕτως οὐδὲ τῷ ἀδίκῳ δίκαιον· οὐκ ἔστι παρὰ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν κρίσιν τῶν δικαίων. μή μοι λέγε ὅτι ὁ δεῖνα εἰσηκούσθη· ὁ δεῖνα ἀπιστεῖ· παρὰ γὰρ αὐτῶν ταῦτα πάντα, οὐ παρὰ τὰ πράγματα. ὥσπερ γὰρ καὶ φανεὶς ὁ ἥλιος οὗτος πλέον οὐδὲν τῷ νοσοῦντι τὰς ὄψεις· οὕτως κἂν φανερὰ ἡ ἀλήθεια ᾖ, κέρδος οὐδὲν τῇ ψυχῇ διεστραμμένῃ· ἄλλος

Αἱ μὲν ἀρεταὶ ἀντακολουθοῦσιν ἀλλήλαις· καὶ περὶ ἕνα μόνον θεωροῦνται ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ὀνομαζόμεναι. ὡς καὶ νῦν τὸν σπουδαῖον ἁπλῶς ἐκάλεσε δίκαιον· αἱ δὲ κακίαι ἐν ἀλλήλαις ἀσύμφωνοι· περὶ ἕνα τῶν ἀσεβῶν ἕκαστος· περὶ τὸ πᾶν δὲ τούτων ἄθροισμα θεωροῦνται. ἐν ἑνὶ γὰρ ἀνθρώπῳ, τὴν πᾶσαν ἀδύνατον εἶναι κακίαν:

ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως· καρδία δὲ ἀφρόνων, συναντήσεται ἀραῖς:

Ἀνὴρ συνετός· πᾶσα γὰρ ἡ αἴσθησις αὐτοῦ διὰ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἀναπαύεται. ἢ ὅτι καὶ φασὶ καὶ βασιλεία τῆς αἰσθήσεως ἐστὶν ἡ σύνεσις. ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου· ὁ πάντας συνιείς, οὗτος ἂν δικαίως κληθείη θρόνος αἰσθήσεως· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου λέγεται θρόνος ἀτιμίας: ἄλλος

Ἀρχὴ γὰρ αἰσθήσεως ἡ σύνεσις καὶ βασιλεύουσα ἐν αὐτῇ· τὴν ὁδὸν γὰρ αὐτοῦ βασιλεύει τὴν ὑποκάτω ἑαυτῆς οὖσαν:

χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς· δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν:

Οὐ τὸ ἀπορεῖν ἔργον ἄξιον κακοῦ· οὐδ' ἂν δύναται ἔργον οὐδὲν μηχανᾶσθαι ἔργον·

φοβερὸς λόγος καρδίαν συνταράσσει ἀνδρὸς δικαίου. γ
ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν:

κδ Τὸν ἄρτι φοιτῶντα τῷ πρακτικῷ βίῳ, ὁ τῶν κολάσεων ταράσσει λόγος· εὐφραίνει δὲ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν· ὁ γὰρ τέλειος δίκαιος· οὐ φοβηθήσεται ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς· φόβον ἀνέχων κυ, τὸν ὑπερβαίνοντα πάντα: ἄλλως

Θερ~~μο~~ρος ἑκάτερα χρήσιμον· κἂν ἀγαθόν τι περὶ τὸν πέλας ἀκούσῃ, οὐ σημαίνει δικαίως χαίρει· κἂν πονηρόν τι περὶ αὐτοῦ, κατασέλλεται· ταχεῖαν ἔχει καὶ ἡ ὀδύνη αὐτοῦ καὶ ἡ χαρά· ἐπεὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν τοὐναντίον· οὐ θαυμαστὸν ὀδυνᾶσθαι χρὴ ἐπὶ τοῖς φοβεροῖς λόγοις, καταφρονοῦσιν· ἐν ταὐτῷ δὲ χαίρειν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τήκονται· ἐναντία πάσχοντες πάθη: καὶ ἄλλως

Ὁ ἐπιγινώσκων ὅτι κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐστιν ἑαυτοῦ σώφρων ἐστίν· μέτριο φρονῶν καὶ φυλάττων αὐτὸν καὶ μηδὲν τινὰ ἔχθραν ἔχων καὶ κακίαν· μηδὲ στασιάζοντας λογισμούς:

ἐπιγνώμων δίκαιος, ἑαυτοῦ φίλος ἔσται· αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς· ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν, πλανήσει αὐτούς:

Ὁ ἐπιγνώμων δίκαιος, τὰ περὶ τοῦ φίλου ἐπιγινώσκει· οἶδεν πῶς πράττεται· κἂν ἁμάρτημα ᾖ, τουτέστι συγγινώσκει:

οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας· κτῆμα δὲ τίμιον, ἀνὴρ καθαρός· ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή· ὁδοὶ δὲ μνησικάκων, εἰς θάνατον· υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί· υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ· ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός· ψυχαὶ δὲ παρανόμων, ὀλοῦνται ἄωροι· ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα· τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν· ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς

Cap. 13.

ἄεργος χεὶρ δὲ ἂν ὁρᾷ ἐπιμελητοῦ· λόγον ἄδηλον· μισεῖ δήμιος:
Θύχε εἰς ἴσον κοινοῦ σῶμα ἑαυτοῦ μετὰ ζεῖα: Πλούσιος καὶ ἄπορος ἦ· πάντως διαφθείρει γὰρ τῇ ἀργίᾳ τὸν πλοῦτον:
Οὐκ ἐπιτεύξεται ὁ δόλιος· ἐπειδὴ θηρευτής ἐστι καὶ ἁλιευτὴς ὁ λογισμὸς ἡμῶν· ὁ οὖν δόλιος ὤν, οὐκ ἐπιτυγχάνει τοῦ θηρᾶσαι τῶν ἐναντίων λογισμῶν· ἀλλ᾿ αὐτὸς θηρᾶται ὑπ᾿ αὐτῶν:
ἐπιστροφὴς δὲ αἰσχύνῃ καὶ οὐχ ἕξει παρρησίαν δημοσίων φυλάσσει ἀνθρώποις· τοῖς δὲ ἀσεβέσι φαῦλα ποιεῖ ἀμαθία:
Ἐπειδὴ γάρ ἐστιν αἰσχύνη καλή, οὕτω ταύτην λέγων φησίν· ἀλλὰ τὴν ἀπαρρησίαστον· καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ δῆμος δεῖ σοι χρηματίζειν ἐπ᾿ αὐτὸν τὴν παρρησίαν ἐπιδείκνυσθαι:
Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες· καί εἰσιν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ:
Τοῦτο δὲ ἐπανορθωτικόν· ἀρετή· οὐδὲ πλοῦτος ἀλαζονείας ὑπόθεσις, οὐδὲ πενία ταπεινοφροσύνης:
Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς, ὁ ἴδιος πλοῦτος· πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν· φῶς δικαίοις διὰ παντός· φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται:
Πολλάκις τινὶ ποιοῦσιν οὕτως ἐπαίρων τὰ χρήματα· πρῶτον μέν, οὐχ ἁπλῶς ἅπαντα πλοῦτον εἶναί φησιν· ἀλλὰ τὸν ἴδιον τὸν ἐκ πόνων δικαίων:
Τὴν περὶ κολάσεων ἀναφώνησιν, καὶ οὐχ ὑφίσταται ὁ πτωχὸς ταῖς ἀπειλαῖς: ἄπορος
Οὐ κακὸν πονηρὸν ἡ πτωχεία· ἢ καὶ τοῦτό φησιν· ὅτι ἴσως ὁ πτωχῶν, οὐδὲ ἀπειλῆσαι τις ἂν ἀξιοῖτο· τὸν γὰρ οὐκ ἔχοντα, οὐδέν τις ἂν ἐκφοβήσειεν· ὡς τὰ ἀπεργασμένα οὕτως ὄβολος. Φῶς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ γνῶσις· καὶ νῦν μὲν γὰρ ἐν γνώσει πολιτεύονται· καὶ μικρὸν ὕστερον εἰς τὸ φῶς τὸ ἀτελεύτητον

μεταστήσονται· καὶ αὐτὰ δὲ τῶν δικαίων τὰ ἔργα γε τοῖς
δικαίοις συνακολουθεῖ:

Φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ἀντὶ τοῦ ἐν κακοῖς ὦσιν ἀεὶ τῷ μέν·
οὐ γὰρ πενία ἀθυμίας αἰτία· οὐδὲ πλοῦτος εὐφροσύνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἐρωτήσωμεν
πόσοι πλούσιοι κατηρῶνται αὐτοὶ ἑαυτούς· καὶ πόσοι πένητες
ὑπάρχοντες διὰ τὰ χείρω· ὅτι δὲ τῶν δικαίων οὐχ οὕτως, ἀ-
λλὰ τὸν δίκαιον πάντως εὐθυμίᾳ εἶναι χρή· καὶ τὸν ἄ-
δικον ἐν ὀδύνῃ ἐν σκότει πονηρῷ:

Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις· δίκαιοι δὲ οἰ-
κτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι:

Ἀπατῶσι καὶ ἀπατῶνται +

κακὸς μεθ' ὕβρεως πράττει κακά· οἱ δὲ ἑαυτῶν
ἐπιγνώμονες σοφοί: ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη
μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται· ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ
μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται:

Ὁ περὶ λόγους ἢ χρήματα σπουδάζων, σπανίζει ἀμφοτέρων:
δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ:

Ὁ οἰκτείρει ἐν φθάνων τοὺς ἀσαγομένους· καὶ χρᾷ δὲ τοὺς
ἴσους· ἐν φθάνων καὶ παρ' αὐτῶν ἐν φθανόμενος, ἢ κιχρᾷ
λόγους· ἢ τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπαιτῶν: +

κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, τοῦ ἐπα-
γγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς·
ἐπιθυμία ἀγαθή· ὃς καταφρονεῖ πράγματος,
καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος
ἐντολήν, οὗτος ὑγιαίνει· υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀ-
γαθόν· οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις·
καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτῶν:-

Καλὸν οὖν ἄρχεσθαι, καὶ μὴ ἐκ ποδῶν πείσεσθαι:-

σειρῶ δολίου τῷ ἰσραήλ: Παροιμία ὀχ΄ ἐξηγόρευσ:

νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς. ὁ δὲ ἄνους, ὑπὸ παγίδος θανεῖται. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ δίδωσι χάριν. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. πᾶς πανοῦργος, πράσσει μετὰ γνώσεως. ὁ δὲ ἄφρων, ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν. βασιλεὺς θρασύς, ἐμπεσεῖται εἰς κακά. ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. πενίαν καὶ ἀτιμίαν, ἀφαιρεῖται παιδεία. ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, δοξασθήσεται:-

σοφὸς τουτέστιν ὁ σοφὰ συμβουλεύων αὐτῷ:

Νόμος σοφοῦ, ὁ φυσικός. ἀφ' οὗ ζωὴ βρύει. δικαίῳ γὰρ νόμος οὐ κεῖται. ὁ δὲ ἀθετήσας τοῦτον τιμωρίαις παραδοθήσεται.

Πηγὴ ζωῆς, τὰ ἔργα τῶν ἐντολῶν.

Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν, αἱ δύνουσι τυχεῖν. ἔργα δὲ ἀσεβῶν, μακρὰν ἀπὸ γνώσεως:

Τὸ γὰρ πᾶν, σαρκός εἰσι. ταραχῆς γέμει καὶ θορύβου. διὸ διαγνωστέοι, ὅτι τὰ ἐκβάλλουσι τὴν ψυχήν:

συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται.

ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται:-

Οὐ μικρόν ἐστι διαφορὰ ἡ μετὰ τῶν τοιούτων. οὐχ ἁπλῶς δὲ τὴν κοινωνίαν πορείας. καὶ τάχα καὶ τοῦτο ὠφελεῖ. συναγωγῇ γὰρ πολλὰ μαθεῖν καὶ ἐκ τοῦ κοινωνῆσαι πορείας. οὐ καὶ πρὸ τῶν ἴσων οὐδὲ ὁ συγγινόμενος ἐπὶ πλεῖστον ἀλλὰ καὶ μόνον τῆς βαδίσεως κοινωνήσας μεγάλα καρποῦται μικρᾶς δαπάνης. ὁ γὰρ στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ. πολλῶν μὲν βάδισις μικρά. καὶ ὡς τάχιστα οὕτω γίνεσθαι. ἐπεὶ

Τῶν ἀγνωμόνων τοὐναντίων :+

Ἁμαρτάνοντας, καταδιώξεται κακά· τοὺς δὲ δικαίους, καταλήψεται ἀγαθά:

Καλῶς εἶπε καταδιώξεται· ὡς μὴ δὲ ἀναβαλλέσθαι αὐτοῖς ἥξει· τὸ ταχὺ τῆς ἀνταποδόσεως δηλῶν. κακὰ δέ, τὰ κακωτικά φησι· καὶ τὰ μὲν ὡς βραδύτερα καταδιώκει τοὺς ἁμαρτάνοντας. τὰ δὲ ἀγαθά, ὡς βραχύτερα, καταλήψεται τοὺς δικαίους:

Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν:

Οἷος ὁ Παῦλος ἐν Χριστῷ γεννῶν· ἢ πατὴρ ὁ νοῦς· υἱοὶ δὲ οἱ λογισμοί· υἱοὶ δὲ υἱῶν, αἱ ἀγαθαὶ πράξεις:

Καὶ μετὰ τοῦτο αἱρετὴ ἐσχάτη τοὺς παῖδας κληρονομεῖν καὶ τὰ ἔκγονα. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ τοὐναντίον καταλείψει· ποιῆσαι κληρονομῆσαι παρὰ πέμπτα τὸν πλοῦτον· καταλήψεται πρὸς διαδοχήν:

Θησαυρίζεται δὲ δικαίοις· πλοῦτος ἀσεβῶν:

Οἱ ἐξ ἀσεβοῦς διδασκαλίας ἐπιστρέψαντες, τοῖς ἀγαθοῖς διδασκάλοις εἰσὶ θησαυρός· πλοῦτος ὄντες ἀσεβῶν +

Τοῖς ἔθνεσιν ὁ ἐκ περιτομῆς πλοῦτος +

Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά· ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. ὃς φείδεται βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει. δίκαιος ἐσθίων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν, ἐνδεεῖς:

Τοῦ γὰρ πνευματικοῦ πλούτου ἀεὶ ἀπολαύουσιν :+

Ἔτη πολλὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης μετρούμενα + ἄδικοι δέ, μὴ μετέχοντες, ἐν τῷ μέλλοντι φυλακτικῷ αἰῶνι· σύντομον ἕξουσιν ἀπώλειαν:

Οἷος ἦν ὁ Ἠλεὶ φάσκων μὴ τέκνα· οὐ καλὴ γὰρ ἡ ἀκοή,

τῷ ἐμῷ ἀκούει. τέλος γνωμολόγος, οὐκ ἐπιτίμησις:
σοφαὶ γυναῖκες, ᾠκοδόμησαν οἴκους. ἡ δὲ . Cap. 14.
ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς: —
Ἡ ἐκκλησία διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· ᾠκοδό-
μησεν ἑαυτῇ οἶκον. τουτέστιν ἀνήγειρε καὶ ἀνωρθώσατο
τῇ διδαχῇ καὶ τῇ πίστει τοῖς προσιοῦσιν αὐτῇ. ἡ δὲ ἀφροσύνη
ὅπερ ἐστὶν ἡ αἵρεσις παραίτιος ἑαυτῇ θανάτου αἰ-
ωνίου γινομένη: ὁ πορευόμενος
ὀρθῶς· φοβεῖται τὸν θεόν· ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται:
Οὐχ ὁ φόβος ποιεῖ μόνον τὸ ὀρθῶς πορεύεσθαι· ἀλλὰ
καὶ τοῦτο ποιεῖ τὸ φοβεῖσθαι τὸν θεόν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀσε-
βὴς εἰς βάθος κακῶν ἐλθὼν καταφρονεῖ· οὕτως ὁ
εὐσεβὴς φοβεῖται· ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἐνάρετος ὁ
βίος ὁ καλός· ὅτι καὶ φοβούμενος προστιθέμενος ἀσφαλέ-
στερον ποιεῖ: ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως·
χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς: —
Οἱ ἄφρονες τύπτουσι τῇ ὕβρει καὶ ἐπιτιμῶσιν· αἰσχύνειν
οὐ διορθοῦσθαι θέλοντες· οἱ δὲ σοφοὶ φυλακῇ χρῶν-
ται τῇ ἐπιτιμήσει: ἄλλος
Καὶ μὴν πρὸ τούτου ἔλεγες ὅς ἐκ χειλέων προφέρει σο-
φίαν ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον· πῶς οὖν ἐνταῦθα
τὸ αὐτὸ διαβάλλει τῶν ἀνοήτων· οὐκ ἴσως φησί· καὶ γὰρ καὶ
τοῦτο βακτηρία· ἀλλὰ τοῦτο μετὰ ὕβρεως· ἐκεῖνο δὲ
ἐπιτιμίας. τὸ μὲν ποιεῖ τὴν ὕβριν· τὸ δὲ διορθοῖ· οὐ τοσοῦτον
ἀσινεῖς ἐπλήξεις, εἰς αὐτοὺς οἱ πλήττοντες· ἔνεστι μὲν γὰρ ὑ-
βρίσαι καὶ ἐλέγξαι· ἀλλὰ μετὰ σοφίας· οὐδὲν μάταιον
τῆς γινόμενον· οὔτε αἰσχρὸν· οὔτε φορτικόν· οὔτε μὴ μετὰ —

κάτης γινόμενον. ἡ δὲ καὶ κοῦφον· καὶ σπουδῇ ἀνιό-
ντος. ὕβρεων χεῖρον· καὶ ὑβρίζῃ ὁ σωματός, ἐπαι-
νεῖν ἴσον. τοῦτο καί τις σοφός φησι. καὶ ἐπαινῶν με-
γάλῃ τῇ φωνῇ τοῦτο ποιῇ· ὡς οὐδὲν δόξει εἶναι διαφέρει τὸ λε-
γόμενον + οὗ μὴ εἰσὶ βόες φάτναι καθαραί. οὗ δὲ
πολλὰ γεννήματα. φανερὰ βοὸς ἰσχύς:
Ἐμοὶ δοκεῖ τοῦτο λέγειν· ὅτι ὁ ἀργός, μεγίστην ὑπομένει
πενίαν. ἢ ἄρα τοῦτο. ὅτι οὐκ ἔστι μὴ προέμενόν
τι καρπώσασθαι· ὅτι δεῖ βοῶν φείδεσθαι· ὅτι οὐ-
κ ἔστι μὴ προέμενόν τι καρπώσασθαι· ὅτι χρὴ οἰκονό-
μον εἶναι. ὅτι πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν γεωργίας.
μάρτυς πιστός, οὐ ψεύδεται. ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος:
Τὸ ψεῦδος καθ' ἑαυτὸ ἐσβέσθαι· ὁ τοίνυν μαρτυρῶν
αὐτῷ, ἀνάπτει τὸ ἐσβεσμένον:
ἄρτι σε ἄδικος, ὁ διάβολος· ὃς διὰ τῆς προσκαίρου ἐπι-
θυμίας· ἀπατῶν τοὺς ἀνοήτους ἀνθρώπους· πρόξενος
αὐτοῖς γινόμενος αἰωνίου κολάσεως:
ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς· καὶ οὐχ εὑρήσεις·
αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής. πάντα ἐναν-
τία ἀνδρὶ ἄφρονι. ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.
σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν:
Ὅσοι πανοῦργοι γὰρ τῇ κακίᾳ σοφοί: γνωστικῶς πράξουσι χρηστοί:
ἔννοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. οἰκίαι παρανόμων ὀφειλή-
σουσι καθαρισμόν· οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί:
Οὐδ' ὅτι πλανῶνται γινώσκοντες:
Ὀφείλωσιν ἵνα καθαρθῶσιν:
Οἰκίας τὰς καρδίας τῶν παρανόμων λέγει· αἳ χρεω-
στοῦσι τὸν διὰ μετανοίας καθαρισμόν:

καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική· λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ· ὅταν δὲ εὐφραίνηται, οὐκ ἐπιμίγνυται αὐτοῦ ὕβρει· οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται· σκηναὶ κατορθούντων στήσονται:

Ὁ νοῦς αἰσθανόμενος ἁμαρτίας, ὁ δηλαδὴ τῆς ψυχῆς· ὁ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀνὴρ εἶναι βουλόμενος· αἰσθανόμενος τῶν ἁμαρτιῶν· λυπεῖται· διότι τὴν ἀρχὴν ἡμάρτανεν. εὐφροσύνην δὲ τὴν κατὰ ἀρετὴν ἀκουστέον· καὶ ὕβριν, τὴν κακίαν. ἀσύμβατα δὲ τὰ ἐναντία:

Σκηνὴ ἢ τῶν οἰκίας· ἡ μὲν γὰρ παροδεύοντος· ἡ δὲ καταμένοντος· καὶ τὸ μὲν ἄστατος λογισμός· τὸ δὲ ἐχυρὰ βεβαία· ὅθεν αἱ οἰκίαι τῶν ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, πολλῷ μᾶλλον αἱ σκηναί· ἐπὶ δὲ τῶν δικαίων τοὐναντίον:

Οἰκίαι παρανόμων, αἱ πράξεις· σκηναὶ δὲ κατορθούντων αἱ προαιρέσεις· ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις· τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου· ἐν εὐφροσύνῃ οὐ προσμίγνυται λύπη· τελευταία δὲ χαρὰ, εἰς πένθος ἔρχεται· τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν· πλησθήσεται θρασυκάρδιος· ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός:

καὶ τῶν ὄντων τὰ διανοήματα προκείμενα:

ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ:

ἆρα τοῦτο ἀνοίας τὸ παντὶ λόγῳ πιστεύειν:

Μετὰ τὴν πρώτην φαντασίαν ἐπιλογίζεται· ἀκούσας δέ, σκοπήσει τὸ βούλημα αὐτοῦ ἐξετάζων· ἤγουν τὸ ἄκακος ὁ ἐπιπολαίως τὴν ἀκοὴν διακρίνει τοῦ· καὶ ἐν πρώτῃ τῆς αἰσθήσει φαντασίας, μεταγινώσκει: ἄλλος

πανοῦργος δὲ ἐὰν ἔχῃ τὰ εἰς μετάνοιαν· σοφὸς φο-
βηθεὶς, ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ· ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πε-
ποιθώς, μίγνυται ἀνόμῳ· ὁ ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβου-
λίας· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει:

Ἑαυτῷ πεποιθὼς καὶ οὐ τῷ θεῷ θαρρῶν· οὐδὲ μίαν
ἐκ τῆς τοῦ νόμου κοινωνίας ἀνθρώπου ἢ πράγμα-
τος λογίζεται βλάβην: μερίσονται ἄφρονες
κακίαν· οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως:

Οἱονεὶ κλῆρον τοῦτον ἡμερὶ διασχίσουσιν ἢ συμμε-
ρίσονται· ὁ θερισμὸς γὰρ οὐ κοινὰ ἄδηλος· οὐδὲ
κόλαξ ὑπερήφανος: ἄλλος

Ἀντὶ τῆς φησὶ τὴν κακίαν τῇ αἰσθήσει· ἡ δὲ κακία τῇ ἀρετῇ ἀν-
τίκειται· ἡ αἴσθησις νῦν σημαίνει τὴν ἀρετήν:

Κατὰ τὸ πρόχειρον, μερίζονται πάντες ἄφρονες
κακίαν· μισοῦσι γὰρ καὶ ἀδικοῦσι καὶ φθονοῦσιν
ἀλλήλοις· καὶ τὸν θυμὸν μερισάμενοι, ἐξ ἴσου κα-
τ' ἀλλήλων ἐγείρονται· οἱ δὲ δίκαιοι, κρατοῦσι πάσης
αἰσθήσεως αὐτῶν· ἤγουν μὴ τῇ διὰ ὁράσεως ἢ ἀκοῆς.
ἢ ὀσφρήσεως ἢ γεύσεως· ἢ ἁφῆς ἢ διαλογισμῶν·
ἢ λόγων ἢ πράξεων, ἁμαρτάνωσι τῷ θεῷ καὶ ἀνάξιοι
εὑρεθῶσι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας· ὑποπίπτουσι
γὰρ τῇ τῶν δικαίων διδασκαλίᾳ:

ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν· καὶ ἀσεβεῖς
θεραπεύσουσι θύρας δικαίων· φίλοι μισήσουσι φί-
λους πτωχούς· φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί· ὁ ἀτιμά-
ζων πένητας ἁμαρτάνει· ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχούς, μα-
καριστός· πλανώμενοι ἄδικοι· τεκταίνουσι κακά· ἔ-
λεος

λεος δὲ καὶ ἀλήθειαν, τεκταίνουσιν ἀγαθοί. οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν, τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις, παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς:–

Ὀλισθαίνουσι κακοί· ἀδύνατος οὖν ἄρα ὑπάρχειν τῆς ἐναντίας τῇ κακίᾳ δὴ ἀρετῇ· ἐν τῷ παρεῖναι ταύτην πταίεται· ἀσεβεῖς δὲ μετανοοῦντες, ἐπὶ θύρας ἴασιν ἀγαθούς. θεραπεύει δὲ νῦν αὐτὸ ἰᾶσθαι. τὸ δὲ δουλεύειν τοῖς δικαίοις ἄλλοις λυπηρόν:

Τοὺς ταπεινοὺς δὴ φασι λόγους· πλουσίων. τῶν ἀπηρμένων λόγων: ἐν παντὶ μεριμνῶντι· ἔνεστι περισσόν· ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.

Ὁ ὑπὲρ ἀρετῆς φροντίζων, περιουσίαν ἕξει πράξει καὶ γνώσει· καὶ γὰρ ὁ περὶ τῶν πρακτέων ἀδοκοπῶν, ἔχει τι πλέον: οὗτος ὁ ἀπεναντίας τοῖς τῆς ἀρετῆς ἐνδέεται πόνοις:

στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν· ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή. ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχήν. μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος:

Πλοῦτος ἡ δόξα σοφῶν, φρόνησις:

Τί λέγεις· ὁ πλοῦτος σοφός; καί φησιν· οὐχ ὅτι πᾶσι τοῖς σοφοῖς πρόσεστι φησὶ δόξαν· ἀλλ' ὅτι δυνατὸν ἐς δέον αὐτὸ χρήσασθαι καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ καρπώσασθαι κακόν. διὸ καί τις φησίν· ἵνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι:

ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει, ἔρεισμα ἀρωγόν.

Ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος· ἐπειδὴ ὁ ἐν ἀληθείᾳ ὢν τῷ βίῳ τούτῳ· ἐκ μέρους γινώσκων, καὶ ἐκ μέρους προφητεύων. ἐλπίδα τὴν ἐς τὰ μέλλοντα ἔχει· τελείαν ταύτην ἀπο

χητάμενος. καὶ ὁ φόβος δὲ κυρίου τοῖς ἀλλαφραίοις ἔχων τέκνα. ἅτινα καὶ οἱ τυγχάνουσι φόβου. ὡς καὶ οἱ φωτὸς λέγονται φῶς. ἔρεισμα αὐτοῖς καταλείπειν: φόβος κυρίου πηγὴ ζωῆς. ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. ἐν πολλῷ ἔθνει, δόξα βασιλέως. οὐδὲ ἐν ἐκλείψει λαοῦ, συντριβὴ δυνάστου:

Καλοῦ γὰρ ἐστὶ παρεκτικόν, καὶ κακοῦ ἀποτρεπτικόν: μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει. ὁ δὲ ὀλιγόψυχος. ἰσχυρῶς ἄφρων:

Ὅρα ἐν ἑκατέρῳ τὴν ἐπίτασιν. πολὺ καὶ ἰσχυρῶς. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀνοίας τεκμήριον, ὡς ὁ τῆς ὀλιγοψυχίας. οὐδὲν οὕτως φρονήσεως ἐντεχνοῦ, ὡς ἄν τις μακροθυμήσειεν. ἤτοι τὸ σφόδρα ἀκριβῶς ἐξετάζειν ἅπαντα: πραΰθυμος ἀνήρ, καρδίας ἰατρός. σὴς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική:

Ἰᾶται γὰρ τὸ θυμικὸν αὐτῆς πάθος. κρατήσας γὰρ τοῦ θυμοῦ, τὴν ὑπ' αὐτοῦ ταραττομένην καρδίαν ἰᾶται. σὴς δὲ ὀστέων ἡ σωματικὴ νόσος εἰς τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. καρδία αἰσθητικὴ ἡ ἄμετρος λύπη. πανταχοῦ ἡ ἀμετρία διακακόν:

ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν:

πένητα

Δύο ἁμαρτίαι ἐνταῦθα. καὶ συκοφαντία κατὰ τοῦ πένητος. διατί παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἐποίησε αὐτὸν πένη(τα). καὶ ἐχαίρετον ἤγγικεν τῇ τιμῇ:

ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν, ἐλεᾷ πτωχόν. ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀποσθήσεται ἀσεβής. ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι, δίκαιος:

καὶ μὴν ὁ αὐτὸς αὐτοὺς ἐποίησεν· τίνος ἕνεκεν δέχεσθαι χρή.
καὶ γὰρ ἤκουσα πολλάκις λεγόμενον παρὰ πολλῶν·
τίνος ἕνεκεν ἐδέησε πάντα δεῖ· ἀφίλει αὐτὸν ὁ θεός·
οὐ καὶ αὐτὸν πάντα ἐποίησεν· μέχρι τίνος παίζομεν
εἰς τὴν σωτηρίαν τὴν ἡμετέραν· μέχρι τίνος γελῶμεν·
ἀφόβως τρέμειν χρὴ καὶ δεδιέναι καὶ φρίττειν·
τὸν μιαρόν· τὸν μυρία λέγοντα κακῶν· τοῦ τε σημείου
ἀπολαύσεται ὅτι καὶ ἀσέβεια διαλυόμεθα:
ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρός, ἀναπαύσεται σοφία:
Τουτέστιν· ἱδρύεται· τηρεῖται· φυλάττεται· βαθύνεται·
ἐν ἀσφαλεστέρῳ τινὶ χωρίῳ +
ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων, οὐ διαγινώσκεται· δι-
καιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος· ἐλαττονοῦσι δὲ φυλὰς ἁ-
μαρτίαι· δεκτὸς βασιλεῖ, ὑπηρέτης νοήμων:
Οὐ καταλοιπήσει γὰρ [illegible] μάντι κατὰ [illegible] ἁμαρτίας +
τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ, ἀφαιρεῖται ἀτιμί-
αν· ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους: · Cap. 15.
Ὡς ὁ Παῦλος τὸν ζῆλον μεταθείς· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος
ἀρνησάμενος καὶ ὁ λῃστὴς ὡς μετανοήσας τῇ ἑ-
αυτοῦ εὐστροφίᾳ· ἀφῄρεν τὴν ἀτιμίαν τῆς ἀρνήσεως
καὶ γέγονε δεκτὸς τῷ κυρίῳ: ἀπόκρισις δὲ ὑποπί-
πτουσα, ἀποστρέφει θυμόν· λόγος δὲ λυπηρός, ἐγείρει
ὀργάς· γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· στόμα δὲ ἀφρό-
νων, ἀναγγελεῖ κακά. ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυ-
ρίου σκοποῦσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς:
Ἐρεῖ φησὶν ἡμᾶς τὸ πῶς· τὸ ἐγείρειν καὶ καταυνάζειν οὐκ
ἐφ' ὁ ὀργιζόμενος κτλ· ἀλλ' ἡμεῖς τοῦ καὶ ἐκείνου ἢ μὴ
ὀργίζεσθαι παροξύνοντες· ὑποπίπτουσα δέ, ἤτα-

πανουργοτέρα φαινομένη. καὶ βραχύ μὲν δὲ ἔχουσα τοῦ
λέγοντος κατάστασις: ἴασις γλώσσης, δένδρον ζωῆς.
ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύ-
ματος. ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πρς. ὁ δὲ
φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος:
Ἴασις γλώσσης. εἰ κῦ ἰάθη. ἢ κῦ ἰάσατο. ἰάθη δὲ
γλῶσσα, μὴ ἁμαρτάνουσα λόγῳ. νόσος γὰρ γλώσσης,
ἡ διὰ τῆς ἁμαρτία. πλησθήσεται δὲ πνεύματος,
δηλαδὴ τοῦ ἁγίου. ὁ ἐν γλώσσῃ μὲν ἁμαρτάνων.
προτρέπεται δὲ καὶ διὰ τῶν ἑξῆς λέγων. κηρίον
μέλιτος, λόγοι καλοί. γλύκασμα δὲ αὐτῶν
ἴασις ψυχῆς. ἄλλος
Εἰ περὶ ἀγαθῶν διδασκαλίαν, βραχέως ἐπιγνῶσιν ἥτις ἐστὶ δένδρον ζωῆς:
ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ, ἰσχὺς πολλή:
Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν. πλεῖον
τῶν γραμματέων: οἱ δὲ ἀσεβεῖς, ὁλόρριζοι
ἐκ γῆς ὀλοῦνται. οἴκοις δικαίων. ἰσχὺς πολλή.
καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται:
Ῥίζα ἀσεβῶν, ἡ κακία. ἥτις ἀπολεῖται ἐν τῷ
μέλλοντι. ὅμοιον καὶ τὸ ῥιζώματα ἐκ γῆς ζών-
των. καὶ γὰρ καὶ ταῦτα, ῥίζωμα τῆς κακί-
ας: χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει.
καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. θυσίαι ἀσεβῶν,
βδέλυγμα κῳ. εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων. δεκταὶ
παρ' αὐτῷ. βδέλυγμα κυρίῳ, ὁδοὶ ἀσεβοῦς. διώ-
κοντας δὲ δικαιοσύνην, ἀγαπᾷ:-
Θ λόγος τῶν σοφῶν. σὺν αἰσθήσει ἠσφάλισται. οἱ δὲ ἄφρ-
ονες κινοῦσι τὴν γλῶσσαν. πίστιν λεγομένων ἄνευ αἰσθη-

τοῦ τῆς δυνάμεως :

Εὐχαὶ κρατοῦσι φιλούντων, τῶν εὐθέων:

παιδεία ἀνθρώπου, γνωρίζεται ἀπὸ τῶν παριόντων· οἱ δὲ μισοῦντες ἀπελέγχονται τελευτῶσιν αἰσχρῶς:

Οἱ γὰρ παριόντες εἰσαρέτην τε καὶ γνῶσιν, τοῦ τῆς καὶ ἐστερημένου τὴν παιδείαν γνωρίζουσιν, ἢ γοῦν τὴν τοῦ ἐπιπολαίου μὴ δὲ ἔχουσαν βαθὺ παιδείαν, γνώσονται οἱ ἁπλῶς διαφαίνοντες:

Ἔστι τὸ ἐπιτιμᾶσθαι. ἢ καὶ τὰς ἐντολάς. αὗται γὰρ ἐλέγχουσιν ἡμᾶς ἁμαρτάνοντας: ἄδηλα καὶ ἀπόκρυφα φανερὰ παρέχει κάτοπτρα· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων οὐ καταλήψει ἀπαιδεύτως, ἐλέγχονται αὐτὸν μετὰ δὲ σοφῶν ὁ μιλήσει.

Οὐ τὴν πολυτεχνίαν ἀποκαλύπτει, ἀλλὰ καθάπερ λαμβάνειν τὰ τῶν ἄλλων αἴσθησιν διαφεύγοντα. τοῦτο γὰρ τὴν γνῶσιν ἐξ αὐτῶν ἀποκρύπτει: ἄλλος

Ὦ πάντα ἀσίδηλα. πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων. τοῦτο γὰρ μάλιστα διορθοῦσιν ὅτε τὴν διάνοιαν καὶ τοῖς κατὰ φαινομένοις ἐπιστῆσαι τινὰ ὀφθαλμὸν προνοητικὸν ἐπιστῆσαι δυνατὸν καὶ ἐξετάσειν. ἀπελέγχεσθαι, ἢ τις ἐστὶ γελοῖον τοῦ ἀδου. ἀπελέγχει δὲ τὸν γνῶναι τὸν λέγει: Καρδίας εὐφραινομένης, θάλλει πρόσωπον. ἐν δὲ λύπαις οὔσης, σκυθρωπάζει αἴσθησιν. στόμα δὲ ἀπαιδεύτων, ζητεῖ κακά:-

Τοῦτο τίνος ἕνεκεν εἴρηται. ἵνα εὐφραίνειν ποιῶμεν εὐφραίνεσθαι. εὐφραίνεσθαι δὲ διὰ οὐδενὶ ἔργον, ἀλλ' ἢ διὰ δικαιοσύνην: πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀ

οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά· οἱ δὲ ἀγαθοὶ, ἡσυχάζουσι διὰ παντός:

Προορῶσι τὰ ἔσχατα, ἵνα ἀκολουθοῦν ταῖς ἑαυτῶν πράξεσιν ἐκδέχονται τιμωρίαν:

κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου· ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας:

Οὐ διὰ τὰ μέλλοντα μόνον· ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ παρόντα· καὶ γὰρ ἀσφαλῶς καὶ ἀφόβως μετὰ πλείονος αὐτὰ ἔχει τῆς ἡδονῆς: ἄλλος

Καὶ τί λέγω ἐπὶ τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τῆς φιλίας τῶν ἀνθρώπων ἂν αὕτη προσῇ, βελτίω τὰ ὀλίγα πάνυ πολλά· τοῦτο καὶ ὁ σοφὸς φησίν· οὐ γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ ἡ ἡδονή· ἀλλ' ἐν τῇ ἡδονῇ τὸ πολυτελές:

κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν· ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας· ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας:-

Ὁ ἀσθενῶν τῇ γνώσει, λάχανα ἐσθίει· ὁ δὲ κρείττων· ἢ μεγάλην αὐχεῖν γνῶσιν τῇ θεοσεβείᾳ μαχόμενος· τὸ πρὸς φιλίαν δὲ καὶ χάριν· οἱ λοιποὶ πολλὴν γνῶσιν· μόσχος δὲ ἀπὸ φάτνης· ἡ κρεωφαγία τῶν αἱρετικῶν· ἡ δοκοῦσα στερεὰ τροφὴ εἶναι

μακρόθυμος δὲ, καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις:-

Μακρόθυμος ἀνήρ, κατασβέσει κρίσεις· παρορῶν γὰρ ἁμαρτήματα: ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον· ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις· αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι:-

Ὁδοὶ ἀεργῶν· τῶν πρὸς ἀρετὴν ἀργούντων ἀπεξέ

βλαστικοὶ τῶν περιτυγχανόντων ἀεί. οἱ δὲ κατὰ ἀρετὴν
ἄνδρες οἱ ἐργάται ὄντες ἂν ἀπαίσχυντοι, διὰ τὸ ἐπι-
πουσιν οὐ χυμαίνονται. μὴ ἔχοντες ἐπιθυμίας αἰσχρ.
ἢ μερίμνας βιωτικάς: υἱὸς σοφὸς, εὐ-
φραίνει πατέρα. υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα
αὐτοῦ. ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν. ἀνὴρ
δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται:

Υἱὸς σοφὸς, λογισμὸς ἀγαθός. εὐφραίνει πατέρα τὸν νοῦν.
ὁ δὲ ἄφρων, οὐ δὲ ταῖς αἰσθήσεσι χρῆται καλῶν:

Ἀνοήτου τρίβοι. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ
ὑπερτίθενται λογισμούς. οἱ μὴ τιμῶντες
συνέδρια. ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει
βουλή. ὁ διώκων διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκ-
κλίνας ἐκ τοῦ αὐτοῦ σωθῇ:

Καταφρονοῦσι βουλῆς. οἱ μὴ μετὰ ἄλλων διασκοποῦ-
σι τὰ δέοντα. διὸ καὶ ἐξατοῦσι. ἀγνοοῦντες ἃ ποι-
τέ, μηδὲν ὄντες:

Ὁ διώκων, ἔργῳ προσαναζωννύων: οἴκους ὑβριστῶν,
κατασπᾷ κύριος. ἐστήρισε δὲ ὅριον χήρας. βδέλυ-
γμα κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος. ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί:

Οἴκους ὑβριστῶν, τῶν ἰουδαίων. χήρας δὲ τῆς ἐκκλησί-
χηρευούσης διὰ τὸ ἀποστερηθῆναι τοῦ διαβόλου.
ἢ τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις τῶν ὑπερηφάνων τῶν ἀν-
θρώπων ... ὁ δὲ οἶκον ἐστήριξε τῆς τούτων ψυχῆς:

Οἴκους ὑβριστῶν, τῶν ὑπερηφάνων, κατασπᾷ κύριος. ἀπο-
λύσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν:

Οὐ κωλύει ἐν πειρασμῷ μένοντες οὐδὲ ἐν λόγοις, οἷα καὶ ἐν διά-
νοια πολλὴ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀπειρία. λογισμοὺς ἀ-

δικος, καὶ μὴ πεισθῇ· ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρο-
λήπτης· ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. ἐλεημοσύναις
καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι. τῷ δὲ φόβῳ
τοῦ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. καὶ διαδίδωσι, [illegible]:-
Οὐχὶ διδόντα, ἀλλὰ αὐτόν· πολλοὶ γὰρ ἀναγκάζονται πο-
νηρὰ ποιεῖν: ἄλλος
Οὐ μόνον δεῖ μὴ μεταμεμφαίνειν, ἀλλὰ καὶ μισεῖν:
Εἰ τὰ τραύματα καὶ τὰ φάρμακα· ἅπερ καὶ ὁ δεῖν,
δῆλον οὐδὲ τραύματα ~~καὶ τὰ φάρμακα~~ ἅπερ ἐστί, ἐ-
λεημοσύναις καὶ πίστεσιν οὐχ ἁπλῶς καθαίρον-
ται, ἀλλὰ ἀποκαθαίρονται: ἄλλος
Οὐ καὶ πᾶν ἐλεημοσύνη καὶ πίστις, ἀλλ᾿ ἐλεημοσύναις
καὶ πίστεσιν· οὐ γὰρ μόνον τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαί-
ων ἐλεεῖν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον καὶ δέ-
λον τὰ μετανοῆσαι· ἀποροῦντα δὲ καὶ διδασκάλου ἤ του
νεργοῦ. οὐ μόνον δὲ αὐτὸν ἐλεεῖν δεῖ· ἀλλὰ καὶ πάν
κτῆνος· καὶ μὴ μόνον ἔχειν πίστιν τὴν ὡς πρὸς καὶ γὸν
καὶ ἄλλον τινά, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ Χριστοῦ:-
στόμα δὲ ἀσεβῶν, ἀποκρίνεται κακά· δεκταὶ παρὰ
κυρίῳ, ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων:
Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ:
δεκταὶ δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. μακρὰν ἀπέ-
χει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν. εὐχαῖς δὲ δικαίων ὑπακούει. κρεῖσ-
σων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα
Cap. 16. μετὰ ἀδικίας. καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα
ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ:
Ἀφομοιώσαντας γὰρ αὐτοὺς τῷ θεῷ· μεσιτεύουσι καὶ ἑ-
τέρους φίλους γενέσθαι θεοῦ:

Οὐ τόπου ἀλλὰ τρόπου: Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ
εὐφραίνει καρδίαν· φήμη δὲ ἀγαθὴ, πιαίνει ὀ-
στᾶ· οὖς ἀκούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐ-
λισθήσεται· ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτόν:-

Ὀφθαλμὸς θεωρεῖ καλά· ὅτε μηδὲν ἐν τῆς τῶν ὁρω-
μένων ἀντιλήψεως βλάπτεται· φήμη δὲ ἀγαθή, ἤτοι
ἡ καλὴ ἀκοή· ἣν ὁ αὐτὸς ἑαυτῷ περιποιεῖται· ὅτι ῥώ-
νυσι δὲ τὸ εὔτονον τῆς ψυχῆς θεώρημα· ἢ ὀφθαλμὸν
θεωροῦντες καλά, πάντας δηλονότι εἶπεν· τὸν ἔχοντα
νοῦν πρὸς τὰς τοῦ Χριστοῦ ἐντολάς· ὁ γὰρ τοιοῦτος, εὐφραί-
νει τὸν θεόν· φήμη δὲ ἀγαθὴ ἡ λέγουσα, δεῦτε οἱ εὐλο-
γημένοι τοῦ πατρός μου· αὕτη γὰρ λιπαίνει τὰς διανοίας
ἃς ὀστᾶ λέγει, διὰ τὸ ἰσχυρὸν τῆς πίστεως:+ ἄλλος

Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ διακεκριμένως· τίνα δὲ τὰ
καλά· κἂν μὴ θεωρῶν χρυσὸν λυπῇ· καὶ ὅσα πολλὰ ἐμ-
πεσὸν, κατατήκει· ἀλλὰ καλά τινά ἐστιν· τὸν οὐρανόν·
τὴν γῆν· τὴν κτίσιν πᾶσαν· ὥστε τοιαῦτα βλέπον-
τα, διὰ τὴν ψυχὴν εὐφραίνει· ἐπειδὴ ὁ φθόνος τῆς
φθάνει μετὰ τὸν ὀφθαλμόν· μηδὲν δεῖ ἐγγίνεσθαι πλέ-
ον, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν διαφθαρῆναι:

ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ

Ἐλέγχους ἢ τὰς ἐπιτιμήσεις, ἢ τὰς ἀποδείξεις:

φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία· καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ:

Ὁ τοῦ θεοῦ φόβος κατορθοῖ βίον· τόν τε πρακτι-
κὸν καὶ τὸν θεωρητικόν:+

Ταύτῃ δὲ τῇ σοφίᾳ ἢ παιδείᾳ ἢ ἀμφοῖν τὸν τῆς δόξης
αἴτιον ἀποκριθήσεται· τουτέστι συναντήσεται· ἀρή-
ξει αὐτῇ, ἢ καὶ ἀφορισθήσεται:+

Πάντα τὰ ταπεινοῦ, φανερὰ παρὰ θεῷ:

Τουτέστι λαμπρά· δῆλα· ὡς ἐκ τοῦ ὁρῶντος ἅπαντα πράττει· δεικνῦσιν ἡ μετριοφροσύνη ὁ δὲ ... τῶν κατορθωμάτων ταπεινοφροσύνην· οὐ γὰρ ἐπισώζεται τετριμμένον αὐτὸν μὴ μεγάλα κατορθοῦντα:

οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται· ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος:

Φανερὰ ὡς οὐ λαθραῖα· τῶν γὰρ ὑπερηφανούντων τὰ ἔργα, οὐ βούλεται ἀδεῖναι· ὀλοῦνται· τουτέστιν ἐν κινδύνοις οὐ στήσονται: + χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθῳωθήσεται.

Ἐπισωρεύων πλείονα πράξεσι πράξεσιν ἀδίκοις· καὶ ἁμαρτίαις προστιθεὶς, ὅστις κολασθήσεται.

ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς, τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια· δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον, ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης. οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. πάντα τὰ ἔργα κυρίου μετὰ δικαιοσύνης:

Ἐπιφερομένας σοφίας· διατηρήσουσιν ἐν τοῖς ... καὶ χορηγήσει ... ἃ δὲ ὁ διὸς γνώσεως ὁ Χριστὸς, ἀρχὴ τῆς ... ὁ νόμος· παιδαγωγὸς ἡμῖν γενόμενος εἰς Χριστόν· μήποτε καὶ ἡ θεωρία ἐστίν + φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως. ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ:

Φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν· τίνος ἕνεκεν εἴρηται· μὴ γὰρ ἐπὶ δίκην ἤδη ἀσεβοῦνται καὶ μὴ κολαζόμενος ... νομίσῃς διαφθάρθαι τὸ δικαστήριον τοῦ θεοῦ. Φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν· τουτέστιν

Εἴσειν δείκνυσι χαλεπόν. καὶ διατί μὴ εὐθέως
ἀναιρεῖ. λέγει δὲ καὶ ἄλλος. ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν
δύναμίν μου. καὶ ἵνα διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πά-
σῃ τῇ γῇ. εἰ δέ τις κακός. ἂν μὲν οὕτω μεταβάλληται, κ-
ερδαίνει. ἐὰν δὲ ἐπιμένῃ κακός, πάλιν ὠφέλιμα
ἑτέροις. μείζονος τιμωρίας παρασχὼν ὑπόθεσιν.
ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ διὰ τοῦτο ἀνέχομαι, ἀλλ᾽ ἵνα μεταβλη-
θῇς. εἰ δὲ ἐπιμένεις, ἄθλιος εἶ σὺ καὶ τάλας:-
ῥο' τὴν ζυγοῦ, δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ. τὰ δὲ ἔρ-
γα αὐτοῦ, σταθμία δίκαια:-
Πιστεύεται γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος ὡς θεῖος καὶ οὐ παρα-
βαίνεται. ἀλλ᾽ εἰς ἔργον ἐκβαίνει:
Καὶ ἄλλως παρὰ τοῦ θεοῦ φησί. πρέπει δὲ τὰ ἄδικα καὶ
ταλαντοῦντα. ὥστε μετὰ δικαιοσύνης πάντα ποιεῖ:
Βδέλυγμα βασιλεῖ, ὁ ποιῶν κακά. μετὰ δικαιοσύ-
νης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς:
Οὐχ ἁπλῶς δίκαιος ὁ θεός, ἀλλ᾽ οὕτω δίκαιος. ὡς ἀ-
πὸ ζυγοῦ ποιῶν. ὥσπερ τὰ ἀπὸ ζυγοῦ κείμενα. οὐδὲ τὴν τυ-
χοῦσαν ἔχει πλεονεξίαν οὕτως οὐδὲ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ + καὶ ἄλλος
Καὶ τῶν σταθμῶν βουληθῇ καὶ ἐπινοοῦντα ἄγων τὸ δίκαιον
οἶδεν: Καὶ τῷ θεῷ καὶ τῷ βασιλεῖ τῷ σωματικῷ:
οὕτω γὰρ διορθωτικὸν βασιλέως. ὁ βασιλεύς ἐστι, τὸν
βασιλέα μιμοῦ. εἰ δὲ οὐ μιμῇ, οὐκ εἶ βασιλεύς.
οὐ γὰρ τοῖς ἰδιώταις δικάζεται μόνον, ἀλλὰ τοῖς
βασιλεῦσιν αὐτοῖς: δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δί-
καια. λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ. θυμὸς βασιλέως, ἄ-
γγελος θανάτου. ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν:-
Εἶπεν οἷον δὴ βασιλεὺς ἄρα. λέγει καὶ περὶ τῶν ὑπη-

κόων τὸ πῶς δεῖ ἑαυτὸν φοβεῖσθαι:

Ἀπειλὴ ὁ θ(εὸ)ς τὴν τιμωρίαν· ὁ δὲ σωιὼν καὶ μετανοῶν ἐξι-
λάσεται αὐτόν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος· πάλιν ἡ καὶ τῆς
σοφίας χρεία. Ἐν φωτὶ ζωῆς, υἱὸς βασιλέως· οἱ δὲ
προσδεκτοὶ αὐτῷ, ὥσπερ νέφος ὄψιμον:

Ἐν τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας ὅ ἐστι κατὰ χ(ριστὸ)ν τέλειος: ἄλλος
τουτέστιν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς ἐν εὐπραγίᾳ· ἄλλος
υἱὸς βασιλέως ὁ μαθητὴς Ἰησοῦ:· Οἱ μετὰ τ(ὴν)
παρουσίαν προσελθόντες πιστοὶ ὡς νέφος ὄψι-
μον· ὡς ἐπὶ συντελείᾳ προσελθόντες:+

Νοσσιαὶ σοφίας, αἱρετώτεραι χρυσίου· νοσσιαὶ δὲ φρο-
νήσεως· αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον. τρίβοι ζωῆς ἐκ-
κλίνουσιν ἀπὸ κακῶν· μήκη δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης:

Τὰ νοήματα τῆς τοῦ θ(εο)ῦ σοφίας, αἱρετώτερα τοῦ κόσμου
σοφίας· ὥσπερ δὲ χρυσὸς ἀργύρου κρείττων, οὕτως δὲ
σοφία φρονήσεως· ἡ μὲν γὰρ ἐν τῷ γινώσκειν ἐστίν· ἡ δὲ
σοφία, ἐν τῷ ἑρμηνεύειν τὰ γινωσκόμενα:-

Διδύμ(ου) Νοσσιὰ σοφίας· τὸ νοσσιὰ, ποτὲ τοὺς νεοσσοὺς σημαίνει·
ποτὲ δὲ τὰ ἐννοσσεύοντα ζῶα· ἡ τοίνυν ὁ τόπος τῆς σοφίας
τὰ θεωρήματα ἐν οἷς οἰκεῖ· αἱρετώτερα ἐστὶ τῆς ψευδω-
νύμου γνώσεως· ἢ τὰ κινήματα τῆς σοφίας, αἱρετώ-
τερα τῆς τοῦ κόσμου σοφίας· ὥσπερ γὰρ χρυσὸς ἀργυρίου
κρείττων, οὕτω καὶ σοφία φρονήσεως· ἡ μὲν γὰρ ἐν
τῷ γινώσκειν ἐστίν· ἡ δὲ ἐν τῷ ἑρμηνεύειν τὰ γινωσκόμενα.
ἢ νοσσιὰς σοφίας τὰς ἐκκλησίας· ἢ τὰς τῶν ἁγίων ἐκεῖσε
μονάς· σοφία δὲ ὁ χ(ριστὸ)ς:· Ὁ δεχόμενος παιδείαν,
ἐν ἀγαθοῖς ἔσται· ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται.
ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδούς· τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ· φείδεται στόματος αὐτοῦ·

Τὸ ἀδιάστατον τῶν ἀγαθῶν προσέχων τοῖς κατ' ἀρετήν:

Ἡ φυσικὴ παίδευσις ἀσφαλεστική τις οὖσα, τὸ τηροῦν τὸν ἀρετῶν τῷ προκόπτοντι προσεῖναι ✦

προσυντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις· πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη· κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν· συνετὸς ἐν πράγμασιν, εὑρετὴς ἀγαθῶν· πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ μακάριος:

Προοιμιωσεί ἀσ ἐπάρσεις· πρῶτον γὰρ ὕβρις γίνεται· καὶ τότε τὰ πτώματα· ἢ πρῶτον κακῶς φρονεῖ ὁ ἄνθρωπος, καὶ τότε πίπτει: ✦

Ὁ μετ' ὀλίγης γνώσεως καὶ πρακτικός· ἢ ὁ σὺν διαιρέσεσι λόγων, μετὰ κενῶν καὶ ὑπερηφάνων λογισμῶν: •

Βέλτιον φησὶ ταπεινὸν εἶναι μετὰ πενίας, ἢ πλούσιον μετὰ ὕβρεως· καὶ τοῖς ἐκεῖνα ἀμφότερα ἐναντία καὶ ἄλλα· ἀλλὰ τοῦτο βέλτιόν φησι: •

Προθέλης καὶ τὰ ταπεινοφροσύνη, παρθενομουρώμενοι ἄμεινον· καὶ πλοῦτον ἀπάγηται: ✦

τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν·

Τάχα ἡ φρόνησις τῆς σοφίας δοκεῖ πλεῖον εἶναι· ἢ τοὺς ἔξωθεν φησὶ σοφούς, τοὺς ἐν ἐπιστήμονι: ✦

γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλεῖον ἀκούσονται:

[…]κόλακας· πλέον τῶν σοφῶν σεμνοτιμηθήσονται· ἢ πλεῖον τῶν αὐτοῖς προσόντων ἀκούσονται: • ἄλλος

Πλεῖον ἀκούσωσιν οὐχὶ φρόνιμοι καὶ σοφοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔτι τούτων τιμιώτερον: πηγὴ ζωῆς πλέον τῶν σοφῶν ἔννοια τοῖς κεκτημένοις· παιδεία δὲ ἀφρόν. καρδία σοφοῦ· νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος· ἐπὶ δὲ χείλεσι· φορέσει ἐπιγνωμοσύνην:

ἡ ἀληθὴς τῶν ὄντων ὑπόληψις. ἡ πηγὴ ζωῆς ὁ χ(ριστό)ς· ἐννο-
οῦντες οἱ πιστοί, ζῶσι ζωὴν αἰώνιον:· ἄλλος ἡ γραφὴ
παρὰ κοινὴν παιδεία, ἀνοημοσύνη. φλύαρον ἐπι-
φέρουσα. ἢ τῶν ἀστρολόγων καὶ τῶν ὁμοίων:

κηρία μέλιτος, λόγοι καλοί· γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς:

Κηρίον διὰ τὴν ἑτοιμασίαν καὶ τὴν ποιότητα· ἔχουσι
γὰρ τὴν ἐν τῆς ἀληθείας γλυκύτητα· ψυχὴν δὲ ἰᾶται
τὸ μέλι τὸ νοητόν:· Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι
ὀρθαὶ εἶναι ἀνδρί· τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν.
βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου:

Καὶ γὰρ ἐξ ἡ ἡδονῆς ἀρχομένη, εἰς ἀπώλειαν τελευτᾷ:

ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν:

Ἢ τὴν ἁμαρτιῶν μαστίγων, ἑαυτῷ καὶ οὐ κολλῶ καὶ κάμνει· ἢ ἐξω-
θεῖ τὴν ἀπώλειαν διὰ μετανοίας σωζόμενος· ὁ δὲ δὲ
ἐστερημένος πρὸς ταῖς πονηραῖς πράξεσι καὶ ῥήμασι βλασφή-
μοις, πρὸς τὴν ἀπώλειαν καταθλίβεται:· ἄλλος

Ἀνὴρ ἐν πόνοις· τουτέστιν, διὰ γυναῖκα ἐπιτίθησιν αὐτῷ ὥστε
ἀπολέσθαι· πολλαχοῦ γὰρ τοιοῦτον ὁ πόνος. ἐν πόνοις.
ἐμοὶ δοκεῖ πονηρίαν λέγειν· ἑαυτῷ πονηρός ἐστι:·

ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόμα-
τι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ
κακά· ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων, θησαυρίζει πῦρ· ἀνὴρ
σκολιός, διαπέμπεται κακά· καὶ λαμπτῆρα δόλου
πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει φίλους:

Κατὰ τὸ πρόχειρον ἀνὴρ σκολιὸς ὁμοιωθεὶς τῷ διαβόλῳ, τὰ
αὐτὰ ἐκείνῳ ποιεῖ· καὶ διαχωρίζει αὐτοὺς ἀγαπῶντας ἀλλήλους:-

ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων· καὶ ἀπά-
γει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς:

Ἀνὴρ παράνομος ὁ διάβολος· ἀποπειρώμενος τῶν ἀνθρώπων καὶ
θέλων γνῶναι, τίνες εἰσὶν ἐξ αὐτῶν ὅμοιοι αὐτῷ καὶ φίλοι
τῆς παρανομίας· καὶ ἀπάγων αὐτοὺς εἰς ὁδοὺς ἀτόπων πρα-
ξέων οὐκ ἀγαθάς· ὁ αὐτὸς δέ ἐστιν ὁ στηρίζων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς εἰς ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καὶ κατανοῶν ἀκριβῶς
πρὸς ποῖον πάθος ἐπιρρεπῶς τις ἔχει· καὶ γνοὺς ἐκ
τῶν κινημάτων· καὶ συλλαβὼν ἐπάγει αὐτὸν εἰς πάν-
τα τὰ κακά· ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν εἶπεν· διότι ταῖς
πονηραῖς αὐτοῦ ὑποβολαῖς, ἔργοις τελειῶσαι σπου-
δάζει· διὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα τὰ κακά· οὗτός ἐστιν ἡ
κάμινος τῆς κακίας, ἡ καταφλέγουσα τὸν ὑποδε-
ξάμενον αὐτὸν εἰς πᾶσαν κακίαν: στηρίζων δὲ ὀ-
φθαλμοὺς αὐτοῦ· λογίζεται διεστραμμένα· ἐπιδά-
κνων δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· ὁρίζει πάντα τὰ κακά·
οὗτος κάμινός ἐστι κακίας:

Τὸ δορατινὸν ἀκμῆς εἰς τὸ κακόν· λέγων φησὶν ἡ
ὁδός· χρηστέον αὐτῇ· ἐκ θεοῦ τὰ χαρίσματα ἀπο-
λαυστέον αὐτῶν: στέφανος καυχήσεως
γῆρας· ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται:

Ὁ τῆς ἀθηρώτερον τὸ ἀσθενὲς φαίνεται· εἰκότως· οὐ γὰρ
φύσεως ἦν τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ κατόρθωμα:
κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος, ἰσχυροῦ· ὁ δὲ κρατῶν ὀρ-
γῆς· κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν:

Ἀεὶ γὰρ πρὸς ἅπαντα τὸν ἐχθρὸν ἀγωνίζεται: ἄλλος:

Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἰσχυρὸν ὡς μακροθυμία· παρ' οὐδενὸς
οὐδὲν πάσχει δεινόν· ἀπαθής ἐστι τῆς τύχης· καίτοι νο-
μίζουσι τινὲς ἐν πολέμοις ὀργῆς δεῖν· τότε γὰρ δεῖ μά-
λιστα, πάντων τῶν παθῶν κρατεῖν· οὐ γὰρ δεῖ χεροῖν,

ἀλλὰ καὶ σοφία τὸ πλέον δύναται: ἄλλος ἄλλος δὲ κρατῶν ὀργῆς καταλαμβανομένου πόλιν· ὁ μὲν στρατηγὸς πάλιν ἅπαξ ἑλών, ὡς ἡ βουλή φησι διάφθειρεν· ὁ γε μὲν τῶν παθῶν ἰσχυρός, ὑποτάττει ταῦτα ἃ φύσει ἐστὶν ἐν ζωῇ· ὁ γὰρ ἐμφύλιος πόλεμος πάντως τοῦ ἔξω φανερὸν χαλεπώτερος· ὡς ὁ γε πορθήσας ἀπερίμενα. ὁ δὲ πρὸς ἄπαυστον ἐχθρὸν ἀγωνίζεται:

Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια:-

Κόλπον ἐν πολλοῖς τὸ ἡγεμονικὸν ἡ γραφὴ καλεῖ· ὥστε ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται:

Cap. 17. Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης· οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων:

Τοῦ δούλου ὡς ... ἄρτου ἡ μερικὴ γνῶσις· ἡ δὲ ... σοφία ... ἀπέφαινε δὲ καὶ πλεονεξίας ὁ λόγος ἢ πρὸς δικαιοσύνην ἐνάγει:

Ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη:

Ὁ δέ γε φανῶν λαὸς τῇ ἐπιγνώσει Χριστοῦ, τοῖς ἐξ Ἰουδαίων πιστοῖς συμμερισθήσεται τὴν ἀσέβειαν:

Ἢ τοῦτο φησίν· ὅτι καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἔσται. καθὼς ἀδελφός· ἢ ὅτι ὡς πατὴρ αὐτοῖς συνοικήσεται ἐν ... ἀπόζων· οὐχ ὡς δὲ ἀπὸ ἡγεμόνος· κατὰ ἀναλογίαν τῆς καταστάσεως· ἑκάστῳ τῶν ἀδελφῶν, διδοὺς γνῶσιν πνευματικήν· τὸν μὲν κρείττονα ..., γάλα ποτίζων· τὸν δὲ ἐφέσιον στερεωτέρᾳ τροφῇ:

Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ κυρίῳ:

Διὰ ἀρετῆς ἀνάδειξιν οἱ δίκαιοι προσομιλοῦσι τοῖς λυπη

ροις· καὶ δι' ἀκαθαρσίαν τῶν χειλέων οὐ διακόλασιν:

Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων· δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν:

Οὐκ ἤρκεσε τὸ φθέγγεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπακούειν παρανομίας καὶ πονηρίας ἐσχάτης· κακός· ὁ αἱρετικός· γλώσσης, τῆς τῶν ἀθέων δογμάτων· οἱ δὲ τῆς ἐκκλησίας, οὐδὲ προσέχουσι· διὰ δὲ τὸ ὑπακούειν, τὸ ἑκούσιον δείκνυσιν:· *ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται· ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται:-*

Ὡς εἰς τὴν τοῦ θεοῦ σοφὴν διοίκησιν ἐξαμαρτών:

Ἄρα αὐτὸς ὑπεύθυνός ἐστι τῇ τιμωρίᾳ, καὶ ἀπόλλυται:

Τίνος ἕνεκεν· ὁ θεὸς αὐτὸν ἐποίησε πτωχόν· τίς οὕτως ὠμός· τίς οὕτως ἀπηνὴς ὡς ἰδὼν καὶ πτωχὸν ἀσθενῆ, τὸ καταγελᾶν: *στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων· καύχημα δὲ τέκνων· πατέρες αὐτῶν*

Τῶν σωματικῶν διαδοχῶν: *τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων· τοῦ δὲ ἀπίστου, οὐδὲ ὀβολός:*

Πᾶσα ἡ γνῶσις τοῦ νοητοῦ κόσμου· ἢ ὅτι πάντων καταφρονήσας, πάντων δεσπόζει: *ἄλλος*

Ὁ πιστὸς μὴ σπουδάζων περὶ τὰ αἰσθητά· ὡς πάντων ἔχων ἐστίν· ὁ δὲ περὶ ταῦτα σπουδάζων ὡς ὁ μὴ ἔχων ἐστίν· ὁ ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται· ἢ καὶ ὁ πιστός, ὄψεται τοὺς λόγους τοῦ κόσμου τούτου· χρήματα τοῦ νοῦ θεωρητικῶς ἡρμηνευμένοις· ὁ δὲ ἄπιστος οὐδὲ τοῦ τυχόντος ὄψεται πράγματος τῶν λόγων, δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς:· *οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστά· οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ:*

ὡς πατρὸς γὰρ ἄξια τῶν οἰκείων φθέγγεται διανοημάτων:
μισθὸν χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις. οὐδ' ἂν ἐπι
στρέφῃ, ἕως οὗ φύσεται:
Τέλος ἀρετῶν, ἡ ἠθικὴ παιδεία. ὅπου ἡ ἐπιστροφὴ
αὐτῆς ἐκ ἀκωδία:
Ἡ ἠθικὴ παίδευσις, μισθὸς ἀρετῶν. τοῦτο γὰρ τῶν χα
ρίτων. ὁ τοίνυν καθαρὰς φέρων τὰς ἀρετὰς ἤδη πεπαιδευ
μένας, αὐτὴν ἔχει τὸ τέλος τὴν παίδευσιν. μή ποτε δὲ
δηλοῖ ὡς προειρημένος. τὴν ἀρετὴν μισθὸν καὶ χάριν
ἐκ θεοῦ τὸν τούτων ἔσχατον καρπόν φασιν:
Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν. ὃς δὲ μισεῖ κρύ
πτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους συντρίβει ἀπει
λή. καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς
οὐ καισθάνεται. ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός.
ὁ δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.
ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι:
Ὁ διὰ τῶν ἀρετῶν κρύπτων τὰς κακίας, φίλος γίνεται
θεοῦ. ὁ ἐρῶν ὅτι τὸ φιλίαν ποιοῦν ἐστι τὸ μὴ ἐκπέμπειν
ἡμᾶς μηδὲ δημοσιεύειν τὰ ἁμαρτήματα ἢ καταλύσομεν. καὶ τὴν
ἀπ' αὐτῶν ἀναιρήσομεν βλάβην ὡς περὶ πτοῦ θεοῦ: ἄλλος
Διὰ μὲν δικαιοσύνης, τὴν ἀδικίαν κρύπτομεν. διὰ δὲ σω-
φροσύνης, τὴν ἀκολασίαν. διὰ γὰρ τῆς, τὸ μῖσος καὶ
διὰ τῶν λοιπῶν ζητοῦντες τὴν πρὸς κύριον φιλίαν, ἤτοι
θείαν γνῶσιν σημαίνει:
Ὁ φρόνιμος ὑπὸ τῆς θείας ἀπειλῆς, συντρίβεται τὴν καρ
δίαν καὶ μετανοεῖ. ὁ δὲ ἄφρων, οὐδὲ μαστιγωθεὶς λι
μῷ ἢ πειρασμοῖς, ἢ θανάτῳ φῃ καὶ μετανοήσας ἀλλὰ
τιμωρεῖται τῇ κακίᾳ:

οἱ διάφρονες διαλογίζονται κακά· ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ:

Τῶν ἐκ τῆς καταδίκης κακά:

Ἐξ ἀμυντικῆς τάξεως κακά· ὁ δὲ ὁ κακὰ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδοὺς παράνομος, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἀντὶ ἀγαθῶν:

ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις· ἀρχὴ δικαιοσύνης:

Θρασὺ δίκαιος παρρησιάζεται· τοῦ γὰρ λέγειν ἐπ' ἐξουσίας ἀρχὴ ἡ δικαιοσύνη:

προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη· ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον· ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον· ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ τῷ θεῷ:-

Τῆς ἐνδείας τῶν λόγων αἰτία, ἡ πρὸς τὸ δίκαιον ἀντίστασις:

ἵνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι· κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος, οὐ δυνήσεται:

τοῖς δὴ ποιητικοῖς ἀρετῆς ἡ σοφία· καὶ κακοῖς γὰρ ταῦτα ἄχρηστα αὐτῷ: ἄλλος

Οὐ κατὰ τὸ κακὸν ὁ πλοῦτος σοφίας χωρίς· εἰ γὰρ ἐπίσταιτο ἔχειν ἰσχὺν ὁ κεκτημένος· τοῦτο δὲ οὐκ ἠγνόει τὸ ἐστιν ἀπάγοντος τῆς σπουδῆς· τίνος ἕνεκεν σπουδάζεις· δέον ἐκεῖνο προτιμήσασθαι:

ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν:

Ὡς ὑπεραγαθοῖ τῶν γειτόνων αὐτοῦ· ὁ γὰρ τῆς μετριότητος ἀπολειπόμενος εἰς ἔνδειαν ἐρχόμενος φαῦλος ὅρος γίνεται· ἄλλος

Ὥσπερ ἐπειδὰν εἰς ἄμετρον ὕψος τὰς οἰκίας ἐπαίρωμεν· σφαλερὰν ποιοῦμεν τὴν οἰκοδομήν· τῶν θεμελίων οὐ δυναμένων ἐνεγκεῖν τὸ ἐπικείμενον βάρος· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀπονοίας· ὅταν γὰρ ἐπιφερώμεθα

λιμῶν τῶν λογικῶν βάρος ὁ ὑπενεγκεῖν οὐ δυνάμενος, καταφέρεται:
ὁ δὲ σπουδάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά:
Ὁ μὴ ἀναχόμενος δι' ἀληθῶν ἀγνοεῖν· διὸ ὑπερηφανευόμενος:
Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀ-
νάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου χάριν γεννῶνται.
ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ:
Ὁ ἑταίρῳ ἐπιχαίρων, ἑαυτῷ ἐπιχαίρει· χαλεπώτερον τὸν
διηγεῖσθαι ποιῶν· καὶ ἐξαρμειζόνως:
Καὶ ἐν ἱλαροῖς καὶ ἐν δυσχερέσιν· ἤ τοῦτό φησιν· ἃ ποιεῖς
φίλοις, τούτους ποίησαι ὡς ἀεὶ πάντα κοινὰ ὑπάρχειν: ἄλλος
Οἱ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κοινωνοί, ἐν ἀνάγκαις τοῦ ὁμογνίου
ἀντιλαμβανέσθωσαν· οὐ γὰρ μόνον τοῖς πρὸς ἀρετὴν
συντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ κοινωνεῖν ταῖς χρείαις: ἄλλος
Οὐ καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως δεῖ μόνης τὸν ἀδελφὸν δοκιμάζειν,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς διαγωγῆς· καὶ
τοῦ παρεστῶτος δυνάμει μυριάκις : ἄλλος
Διὰ τοῦτό φησι κοινωνήσουσί σου τῆς συμφορᾶς· ὥστε ὁ
τοῦτο μὴ ποιῶν· οὐδὲν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς φύσεως ἔχει:
ὡς καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἐγγυᾶται τὸν ἑαυτοῦ φίλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἑ-
αυτοῦ χειλέων παγὶς θησαυρίζει· φιλαμαρτήμων χαί-
ρει μάχαις· ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ τοῖς ἀγαθοῖς·
ἀνὴρ εὐμετάστροφος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά· καρ-
κδ δία δὲ ἄφρονος, ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν:
Ὁ δαπανῶν ἢ μικρὰν δόσιν ἐγγυώμενος τὸν φίλον καὶ
μὴ ἐρεθίζων αὐτὸν πρὸς τὴν ἀπόδοσιν: ἄλλος
Ὁ ἐρῶν ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἔφη· ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ φίλους
οὐ τοὺς ἐχθρούς; τίνος δὲ ἕνεκα παρακαλεῖται· οὔπω
ἦσαν γὰρ ἱκανοὶ ἀκούειν ὅτι τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν δεῖ.

γίνεσθαι μὴ παράβασις ἢ τοῦ νόμου, ἢ τῇ φιλίᾳ μάχεται
τὸ πρᾶγμα: οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ ἀπαι-
δεύτῳ. υἱὸς δὲ φρόνιμος, εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. καρ-
δία εὐφραινομένη, εὐεκτεῖν ποιεῖ. ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξη-
ραίνεται τὰ ὀστᾶ, λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις,
οὐ κατευοδοῦνται αἱ ὁδοί. ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης: χ δ

Τί οὖν. οὐχ ὁ ἐρῶν εὐφραινόμενος; οὐχὶ οὐκ ἔχει τὸ πρᾶ-
γμα φύσιν; οὐδὲν ἄρα ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ σοφία. ὁ γὰρ
υἱὸς οὐκ εὐφραίνει δῆλον ὅτι διὰ τὸ μὴ μετέχειν σοφίας.
ὁ δὲ φρόνιμος εὐφραίνει οὐ παρὰ τῆς φύσεως:

Πολλὴν ὑπὲρ τούτου ποιεῖται σπουδήν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο
κακία, ἡ βαρυθυμία: ἄλλος

Καρδίας εὐφραινομένη ἐργασία ἀρετῶν: ἄλλος
τὸ ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν μετουσίᾳ ἀποβλέπουσαι τῆς
ψυχῆς δυνάμεις, εὐφραίνονται:

ἄλλος: Λυπηροῦ τοῦ ἀνοήτου:

πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ. οἱ δὲ ὀφθαλ-
μοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς:

Προσέχει γὰρ αὐτῷ τὸ δέον πράττειν ἢ πράττει. ὁ δὲ ἄ-
φρων ἐπ' ἔσχατα τῶν γηΐνων ὤν, ὅλως ἐθέλει περιλαμ-
βάνειν. μὴ ἀρκούμενος γὰρ τοῖς ποσί. πανταχοῦ τὴν
διάνοιαν περιάγει ῥεμβόμενος:

ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν:

Ὅτι τὸ δίκαιον ἀφαιρῶν τοῦ δικαίου ἢ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
διαστρέφει ἀμβλύνονται. ὅπου γὰρ αὐτοὶ ἔχουσι ζημίαν):

ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον, οὐ καλόν:

= ὅπερ δὴ τοῦτο μάλιστα οἱ ἄφρονες πάσχουσιν:

οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις:

Δυνάστας λέγει τοὺς ἐν χειρὶ βασιλεύοντας:

ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν ἐπιγνώμων :
ῥῆμα σκληρὸν τὸν κινοῦντα θυμόν· ἢ λόγον ἐς τοῦτο κινητικόν :
ἀκρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος :
Ὁ μηδὲ ὅλως κινούμενος :
ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθήσεται :
Ὅταν ἀμαθὴς καὶ ἄπειρος περὶ σοφῶν λόγων ἐρωτᾷ
ἢ πραγμάτων νομίζεται σοφός :
ἀνόητον, οὐ τὸν ἄφρονα λέγει· ἀλλὰ τὸν ἄπειρον καὶ ἀ-
μαθῆ· σοφία γάρ ἐστι καὶ τὸ πρὸς σοφίαν ἐπείγεσθαι· ἢ
ὅτι κρείττων τοῦ μηδὲ ζητοῦντος τοιοῦτος μαθεῖν, ὁ ἐπερωτῶν :
ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι :
Ὁ τῇ σιωπῇ τὴν αὐτοῦ ἀμαθίαν ἢ τὸ πάθος κρύπτων
φρόνιμος παρ' αὐτῷ ἢ τοῖς πέλας δοκεῖ :
Cap. 18. προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλ(ων) :
Προφασιστικοὺς λόγους ἢ προφάσεις, λέγει τὰς ἁμαρ-
τίας· φίλους δὲ τοὺς ἁγίους οἷς συνῆπτο δι' ἀρετῆς :
ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται· οὐ χρείαν ἔχει
σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν :
Ἐπονείδιστος, ὡς ἄφιλος καὶ ἀβέβαιος : μᾶλλον γὰρ ἄγε(ται)
ἀφροσύνῃ· ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν κα-
ταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος :-
Διὸ ὅτι ἠγάπησε μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς καὶ ἀφροσύνῃ
χαίρων οἴεται μὴ χρείαν ἔχειν σοφίας :
ὕδωρ βαθὺ, λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ
ἀναπηδύων, πηγὴ ζωῆς· θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς,
οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει :
Ἐν καρδίᾳ τοῦ κατὰ θεὸν ἀνθρώπου, γνῶσις ἀκατάληπτος· ἥτις
καὶ πηγὴ ζωῆς καὶ ποταμὸς ἀενάως κινεῖται· ἢ τοῦτό φησι·

ὅταν φυλάττῃ αὐτὸν καὶ ἐν βραθείᾳ καὶ ταχὺ διαπλεῦσαι καὶ μὴ ὁμιλεῖ:
ποταμὸς ἀναπηδύων· τουτέστι πολύς. τὸ γὰρ βαθὺ τοῦτο
ἐστι· καὶ δύναται πολλάκις πηγὴ ζωῆς, καὶ ποταμὸς ὁ
δύναν ἐκ γνῶσιν ἐν θ(εί)ῳ ἐντὸς λόγου:

Ποταμὸς ἀναπηδύων· οἷον καὶ ἀνομβρῶν καὶ ἀρδεύων τὰ ὑ-
ποκείμενα· καὶ εἰς καρποφορίαν προσκαλούμενος:
Χείλη ἄφρονος, ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά· τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ
τὸ θρασὺ· θάνατον ἐπικαλεῖται· στόμα ἄφρονος, συντρι-
βὴ αὐτῷ· τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ, παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ:

Ἡ θρασύτης ἀπὸ τοῦ πάθους χωρίζουσα τὴν ψυχὴν τῶν
θανάτων δίδωσιν: ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος.
ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν:

Τοὺς περὶ πρᾶξιν ὀκνηροὺς ἔχοντας· μὴ θαρροῦντας ἐ-
πιβαλέσθαι τῷ καλῷ· φόβος δὲ ἢ ὁ ἐχθρὸς ἢ τοῦ κ(υρίο)υ:

Ἀνδρόγυνος, ὁ μὴ ταῖς διανοίαις ἰσχύων, μήτε μανθά-
νειν ἐθέλων· ἢ οὕτως: ὁ μὴ ἰώμενος αὑτὸν ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν:

Οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὁ ἀκηδίᾳ συζῶν, τοῦ ἀναιροῦντος αὑτ(όν):
Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος, ὄνομα κ(υρίο)υ· αὐτῷ δὲ προσ-
δραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται:

Μεγαλοδύναμος γὰρ καλεῖται ὁ κ(ύριο)ς· καὶ τοιούτους
ποιεῖ, τοὺς προσιόντας αὐτῷ:

Τὸ ὄνομα κ(υρίο)υ τοῦ θ(εο)ῦ γνῶσιν σημαίνει· καὶ διὰ μὲν τοῦ ὀρθοῦ φρο-
νήματος· προστρέχουσιν αὐτῷ οἱ δίκαιοι· διὰ δὲ τῆς θεωρίας
ὑψοῦνται· ἢ ὅτι ἐκ τῶν κτισμάτων καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτῶν· φανερὸν ὅτι ἐστὶ θ(εὸ)ς παντοδύναμος:

Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρός, πόλις ὀχυρά· ἡ δὲ δό-
ξα αὐτῆς, μέγα ἐπισκιάζει:

Ὅτι οὐ γὰρ καὶ ὁ πλοῦτος καθ' ἑαυτὸν ἀπόλλυσι τὸν ἔχοντα· ἀλλὰ δεῖ πόλεως ἰσχυρᾶς καὶ δόξαν ἐχούσης:

Ἐν γὰρ ἀσφαλείᾳ καθίστησι καὶ ἡ δόξα:

Πόλις ἰσχυρὰ ἡ ἐκκλησία: Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός· καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται:

Πᾶς γὰρ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται. ὁρῶ πεσὸν ὑψηλὸν ἡ συντριβή· πῶς ἡ δόξα φορτικόν; μὴ λαβὼν γνῶσιν παρὰ θεοῦ καὶ διδάσκων ἑτέρους: Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ καὶ ὄνειδος:

Δικαίως· δεῖ γὰρ ἀναμένειν τὰ τοῦ πλησίον: Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει, θεράπων φρόνιμος:

Τὸν δίκαιον θυμὸν τοῦ θεοῦ τὸν κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν πραΰνει ὁ ἐν τῷ παρόντι βίῳ μετανοῶν καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ θεοῦ πορευόμενος: Ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα, τίς ὑποίσει· καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν. ὦτα δὲ σοφῶν, ζητεῖ ἔννοιαν:

Μικρὰ γὰρ πολλάκις τὸν μακρόθυμον οἰκέτην ἢ ὀλιγόψυχον· τὸν μὴ θέλοντα μετανοῆσαι μηδὲ θλιβῆναι πρὸς καιρόν· ὃς οὐδεὶς ὑπομένει μὴ τιμωρήσασθαι:

Ἔτι τοῦτό φησιν· ὅτι θυμοῦ χεῖρον ἡ ὀλιγοψυχία· ἐκεῖνον μὲν γὰρ καὶ οἰκέτης ὁ παρρησίαν οὐκ ἔχων· οὐδὲ μετὰ τῆς ἐξουσίας δύναται παραμυθήσασθαι· τοῦτον οὐχί:

Αἴσθησιν· οὐ τὴν φυσικὴν ἀκουστέον, ἀλλὰ τὴν κτητὴν· τὴν περὶ δογμάτων· ὅπερ ἐστὶ πρακτικοῦ· ὁ δὲ θεωρητικὸς περὶ τῶν ὄντων θεωρίαν καταγινόμενος, ἔννοιαν ζητεῖ· πολλαχοῦ δὲ καὶ μάλιστα διὰ τῆς προκειμένης γραφῆς πρακτικὸς καὶ θεωρητικὸς βίος, διὰ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς ἐννοίας δηλοῦται: Δόμα ἀνθρώπου ἐμ

πλατύνει αὐτόν. καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτ(όν):

Οὐ στενοχωρηθήσεται ὁ διδοὺς τοῖς πένησιν· ὡς εἷς τῶν δυνατῶν ἔσται: Ἢ δόμα ἡ παρὰ θεοῦ σοφία, πλάτος ἐμποιεῖ τῇ ψυχῇ καὶ ἐν τοῖς σοφῶν δείκνυσιν αὐτόν: ἄλλος

Τί λέγεις; οὐκ ἔφης· ὅτι ὁ δῶρα λαμβάνων ἀπολεῖται· πῶς οὖν τοῦτο παραινεῖς διδόναι· ὅτι ἐὰν καὶ οὗτος ἱλαρὸς ᾖ πρὸς τὸ διδόναι καὶ ἐκεῖνος μὴ πρόχειρος ᾖ λαμβάνειν, οὐδὲν ἔσται δεινόν: Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ. ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται:-

Ὁ ἀρτίως ἀρξάμενος δικαιοπραγεῖν, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ· φωρᾶται ὁ ἀντίδικος ὁ μὴ διὰ τὸ ἐπιστρέψαι αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὸ λοιδορῆσαι φθεγγόμενος:

Φρονὴρ πα(ρ') αὐτοῦ τῷ λαλεῖν. ᾠκειώσατο τὸν δικαστήν. οὐδὲν γὰρ οὕτως· ὡς ἄρνησις παροξύνειν ἀεὶ(?)· οὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος ἔρχει· ὥστε καὶ τῷ ὁμολογῆσαι καὶ τῷ μετὰ τοῦ οἰκείου συνειδότος αὐτὰ ἀπαγγεῖλαι, ᾠκειώσατο: ἀντιλογίας παύει κλῆρος. ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει

Ὁ Ματθίου κλῆρος· καὶ ἀντιλογίας ἔπαυσε καὶ δυνατὸν συνέταξε τοῖς ἀποστόλοις· ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή· ἰσχύει δέ· ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον:

Ὁμοφωνοῦντες οἱ Χ(ριστο)ῦ μαθηταί. ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὡς μυρίοις ἤρκεσαν ἠσφαλισμένον βασίλειον, ὀχυρὸν ὑπάρχον. εἷς ὑφ' ἑνὸς βοηθούμενος:

ἀπὸ καρπ(ῶν) στόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ. ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται:-

Ἀπὸ τῶν λόγων ποιητικῶν, τὸ τῆς ψυχῆς δοχεῖον πληροῦται· λόγων γὰρ αἰσθητῶν μὴ πληρούντων κοιλίαν· ἀλλ' ἀγνοι

Τῶν πνικῶν, ~~τὸ τῆς τύχης~~ ζοφῶν τὸ δοχεῖ συννοεῖν· τὸ
πληροῖ οὐκ ἄνθρωπος ἁπλῶς ἀλλ᾽ ἀνήρ:

Θάνατος καὶ ζωὴ· ἐν χειρὶ γλώσσης:

Ἡ τὰ λέγει κακά· καὶ πάλιν τὸν τοῦ θ(εο)ῦ νόμον μελετᾷ:
Χεὶρ γλώσσης ἐστὶν ἡ ἐνέργεια:

κρατοῦντες αὐτῆς, ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς:

Φάγονται οὖν ἢ θάνατον διὰ κακηγορίαν: ὃς εὗρε γυναῖκα
ἀγαθήν, εὗρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ θεοῦ ἱλαρότητα:

Τοῦτο καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς εἶπε τῷ παρεκτὸς λόγου πορνείας· οὕτως καὶ ὁ Ἰωσὴφ
ἀγαθὸς ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι:

Τὰ δὲ προκοπῆς καὶ αὐτῆς δυνάμεις·

ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθήν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά.
ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής· ἀ-
φροσύνη ἀνδρός, λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ:

Εἱμαρμένην λέγων:

Cap. 19. πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς:

Ἔοικε τὸν πλούσιον ἐν τῷ ἀγαθὰ κεκτημένον φησί· καὶ
πένητα τὸν ἐναντίον. ἢ ἄμεινον τοῦτο, σημαίνοντα πρα-
γματεύει· οὐκ ἐπαινῶν οὐδὲ ἀποδεχόμενος, ἀλλ᾽ ἀρκούμενος
τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ ὡς αὐτόφαντος δήλου:

ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται:

Ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος πρὶν γένηται πτωχός. ἡ ἐστι καὶ πλοῦτος
γνώσεως καὶ σοφίας· προστίθησι δὲ ἡ μὲν ἀγγέλους:

Ὁ δὲ ἀκάθαρτος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν παισὶν αὐτῷ δοθέντος ἀγγέλου,
χωρίζεται· ἡ γὰρ πνευματικὴ φιλία ἐστὶν ἀζητὴ καὶ γνῶ-
σις δι᾽ ὧν ἐναπτόμεθα ταῖς θείαις δυνάμεσιν:

ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται,

ὁ πρ

Ὁ προσάπτων συκοφαντίας, οὐ διαφεύξεται τιμωρίας:
Πολλοὶ θεραπεύουσι πρὸς τῶν βασιλέων· πᾶς δὲ
ὁ κακός· γίνεται ὄνειδος ἀνδρί:
Οὐ τὸ ἀξίωμα τιμῶντες, ἀλλ᾽ ἀκολάκευτους ὄντας προσεπι-
λήπτουσιν· ὁ δὲ ἀληθὴς ἀνήρ· οὐ κολακεύσει τὸν κακόν,
ἀλλ᾽ ἐλέγξει: ἄλλος
Ἐν ταῖς δὲ βασιλείαις θεραπευομένοις· ὡς τιμὴ δὲ θε-
ραπεύεσθαι παρὰ πονηρῶν· ὄνειδος δὲ ἐπ᾽ αὐτοῖς
ἔσεσθαι φησίν· καὶ χρήματα δέ, μόνον θεραπεύει· καὶ ἀρ-
γύριον ἐπιδοῦ, ἀπονείδιστος ἔσται: ἄλλος
Πολλοὶ θεραπεύουσι· τὸ πολλοὶ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ πλῆθος
ὡς ἐν τῷ πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι· πο-
τὲ δὲ τὸ πάντες, ὡς ἐν τῷ ὥσπερ γάρ, διὰ παρακοῆς τοῦ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί· ποτὲ δὲ
τὸ χυδαῖοι· ὡς νῦν· καὶ ὡς οὖν ἐν τῷ οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ
καπηλεύοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνιοι λαμβάνονται· λέ-
γει τοίνυν τὰς κολακείας τῶν βασιλέων· καὶ ὄνειδος ἐκεί-
νοις προστρίβονται· ὁ γὰρ ὡς βασιλεῖ πειθαρχῶν· ἐπαι-
νετὸς νόμιμος γὰρ ἄρχων ὁ βασιλεύς:
Πᾶς ὁ ἀσεβὴς τὸν πτωχὸν μισεῖ· καὶ φιλίας μακρὰν γενέσθαι:
Εἰ γὰρ ἐν τούτῳ ἡ φύσις ἐκλήνας οὐ πείθεται· πολλῷ
μᾶλλον ἐπ᾽ ἄλλων μακρὰν φιλίας:-
Ἔννοια δὲ ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ· ἀνὴρ
δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν:
Ἔννοια δὲ ἀγαθὴ θεοῦ γὰρ εὑρήσει γνῶσιν ὁ καθαρὸς τῇ καρ-
δίᾳ· καὶ ὅσα λογίζεται ἐπ᾽ αὐτῷ πάνθ᾽ κατορθοῖ· οὐ πάνθ᾽
δὲ ἐντελεῖ τὴν κακίαν· ἀδύνατον γάρ· ἀλλ᾽ ἃ πράττει
τὰ ὅσῳ ὑπάρχει δυνάμενα· ἄλλ᾽ ὁ δὲ κακοποιῶν οὐκ ἐπαύ

εἰς ἔννοιαν ἀγαθῶν, τὸν Χριστὸν λέγει. αὐτὸς γὰρ τοῖς εἰδόσιν
αὐτὸν ἐγγιεῖ. καὶ πᾶς δὲ ἀγαθὰ πράττων, εὑρήσει
αὐτὸν ἐγγιεῖ· πανοῦργον τὸν ἔργον ἀγαθὰ ποιοῦντα
λέγει: ὁ πολλὰ κακοποιῶν, τελεσιουργεῖ κακίαν.
ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ διασωθήσεται:
Τὸ γὰρ ἐφ᾽ ἑαυτῶν πέρας ἄν:
ὁ κτώμενος φρόνησιν, ἀγαπᾷ ἑαυτόν. ὃς δὲ φυλάσ-
σει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά. μάρτυς ψευδής· οὐκ
ἀτιμώρητος ἔσται. ὃς δ᾽ ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀ-
πολεῖται ὑπ᾽ αὐτῆς. οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή:
Φρόνησις γὰρ ἀρχὴ ἀρετῶν:
Καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξῃ, μεθ᾽ ὕβρεως δεσπότου:
Ἐντρυφῶσιν οἱ ἅγιοι. περικόπτεται κατατρυφᾶν
τοῦ κυρίου. καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξῃ· τουτέστιν ἐὰν τὸ σῶμα δυ-
ναστεύῃ κατὰ τοῦ νοός, οὐ συμφέρει αὐτῷ ἡ τρυφή:
Ἐλεήμων ἀνὴρ μακρόθυμος. τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ
ἐπέρχεται παρανόμοις:
Ἀδικηθεὶς γὰρ οὐ κατ᾽ ἐκδίκησιν αἱρεῖται. ὁ δὲ Χριστὸς καύχημα
αὐτοῦ ὤν, ἐκδικητὴς αὐτοῦ γίνεται. τιμωρούμενος
τοὺς ἀδικοῦντας αὐτόν. ἄλλος
Εἰς τοῦτό φησιν ὅτι μακροθυμοῦντας καυχῶνται οὗτοι. ἢ
ὅτι καθ᾽ ἑαυτῶν καυχῶνται οἱ παράνομοι. οὐδενὸς γὰρ ἑτέ-
ρου ἐστὶ καταπαυχᾶσθαι, ἢ τῶν παρανόμων τοῦ μακρο-
θύμου. τὸ ἀδικεῖν γὰρ προσάπτεται τὸ ἐνεργεῖν.
Βασιλέως ἀπειλή. ὁμοία βρυγμῷ λέοντος:
Ὁ χεὶρ ὀργιζόμενος βλάπτει μόνον. ἀλλὰ καὶ ἀφανίζει ἠρεμοῦν-
τα. ὅθεν Πέτρος φησὶ δεῖν ὑπακούειν ἄρχουσιν. οὕτω καὶ
ὁ Παῦλος διὰ τὴν συνείδησιν φησιν..

ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ· οὕτω τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ
αἰσχύνη πρὶ υἱὸς ἄφρων:
Ἐτις ἐπιλάμψαντος ἡλίου ἀμαυροῦται:
Μετάγνοια δὲ οὐ κατασείσει τόν τε φιλικώτατα εἰς τῶν ἑαυτοῦ
ἀμαυροῦσθαι πραότητα, καθὰ περιδρόσου:
καὶ οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας:-
Βασιλέως ἀπειλή· ἀπειλῶν γὰρ εὐθὺς ἐφόνευσέ τις, γὰρ
κωλύσει: τὸ κακίας αἰτίας οὐ δέχεται πρὸς φθοράν.
καὶ ψυχῆς ἀδιαφθάρτου ἡ κατάστασις ἀπρόσδεκτος· μισθω-
μα γὰρ τὴν κατάστασιν· οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πρες
παισί· παρὰ δὲ θῦ, ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί:-
Λόγον δὲ σοφίας καὶ ἀρετῆς, διδάσκαλοι μερίζουσι·
κτῆσιν δὲ ἀρετῆς, ὁ θεὸς δίδωσιν:
τοῦτό φησιν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστι τὸ καταστῆσαι τὸν γάμον.
ἢ μᾶλλον βουλόμενος δεῖξαι τὸ γυναικὸς ἐπιτυχεῖν ἀγαθῆς:
δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον· ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει:
Ὁ ἀργὸς οὐ δειλὸς πρὸς πᾶν ἔργον γυναικώδης ἐπιτήδειος:
Ὃς φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται:
Τῶν δὲ φαύλων αὐτῶν παρὰ θεοῦ:+
Κατ' εἰκόνα θεοῦ γεγονὼς ὁ ἄνθρωπος, τὸ θεῖον ἐμφανὲς ὁδῷ.
ἐποίησε γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀρθόν. αἱ δὲ αὐταὶ λέγονται. ὅτι τὸ
λαὸς μετέωρος πρὸς τὸν ἐν ὑψηλῷ αἰώνιον. ὁδοὶ δὲ εἰς πρὸς τὸν ὁδεύ-
οντα νοῦν. εἰς δὲ ἐπ' οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁδοὶ φέρουσι, μαρτυ-
ρεῖ. ὅθεν ὁ δεξάμενος αὐτοῖς νόμος, ὀνομάζεται φιλο-
τιο. ὅστις ψευσάμενος τιμωρεῖται - Δανείζει θῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν· κτ δὲ τὸ δό-
Θ ἱκανοῦται γὰρ τὰ ἐξ αὐτοῦ γνώμῃ· κἂν μὴ εὐθὺς ἀπολάβῃς, αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ·
μὴ θορυβοῦ· ὅσον ἀναβάλλεται, τοσοῦτόσοι τὸν τόκον αὔξει: παίδευε υἱόν· οὕτως
γὰρ ἔσται εὔελπις:

Ὅσον ἐὰν πολλοὶ ἐὰν ὀλίγον ἦ. τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον, οὔτε μέτρῳ ζωῶν δεδομένων λογίζεται, ἀλλὰ τῇ διαθέσει.

Εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου:

μὴ ἐπαίρου· ἵνα μὴ ἁμαρτήματα βληθῇς.

Κακόφρων ἀνήρ, πολλὰ ζημιωθήσεται· ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει:

αἴσθησιν καὶ γνῶσιν. ὁ δὲ τῆς κακίας ἑτέροις μεταδιδούς, καὶ τὴν φωνὴν παρὰ θεοῦ ἔννοιαν ζημιωθήσεται.

Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου· πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός. ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει· καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη· κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος, ἢ πλούσιος ψεύστης:

μετὰ γὰρ τὴν ὀρθὴν πολιτείαν ἡ γνῶσις:

Ἡ διάνοια. διπλοῦς γὰρ ὁ κακὸς ἀνήρ· ἀντιδιέσταλται δὲ τὸ τῆς διανοίας διπλοῦν, τῇ μενούσῃ βουλῇ τοῦ θεοῦ:

Ὁ ἀρετὴν ἔχων ἢ γνῶσιν ἐψευσμένην:

Φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρί· ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις· οὗ οὐκ ἐπισκοποῖς:

Ὁ ἀληθῶς φοβούμενος τὸν θεόν, πράττει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ἀπελεύσεται εἰς ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἄφοβος ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν· ἐν τῇ κολάσει αὐλισθήσεται: ἄλλως· τουτέστι παρ' ἰσῶν πανταχοῦ, τοιοῦτον ἐξαιτούμενον:

Ὁ ἐγκρύπτων εἰς κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως· οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς:

Τουτέστιν ὁ ἁρπάζων καὶ κλέπτων, ἄκαρπος ἔσται:

Λοιμοῦ μαστιγουμένου, ἄφρων πανουργότερος ἔσται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν

Ὁ τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς μὴ θέλων καὶ μὴ πράττων, ἀποστερεῖ ἑαυτὸν τῆς ἄνω θείας καὶ θείας σοφίας:

ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, καταισχυνθήσεται, καὶ ἐπονείδιστος ἔσται:

Ὁ μὴ ὢν γαστρίμαργος, κρύπτεται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἀδίκως. τὴν ἑαυτοῦ γλῶτταν ἐργάσασθαι μὴ βουλόμενος. μηδὲ ἐμπλησθῆναι ἄρτων· αἱ γὰρ πρακτικαὶ ἀρεταί, χειρῶν ἐπέχουσι λόγον. τὸν ἄρτον τῷ στόματι ἡμῶν προσφέρουσαι, τὸν ἀπ᾽ οὐρανοῦ καταβάντα:

υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πρς, μελετήσει ῥήσεις κακάς· ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίζει δικαίωμα· στόμα δὲ ἀσεβῶν, καταπίεται κρίσεις. ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες. καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν· ἀκόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη· πᾶς δὲ ἄφρων, τοιούτοις συμπλέκεται. οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως, θυμοῦ λέοντος· ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. δόξα ἀνδρί, ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας· πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται· ὀνειδιζόμενος ὀκνηρός, οὐ καταισχυνθήσεται: Cap. 20.

Ὁ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ποιῶν αὐτό, οὐκ ἀπολαύσει τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν:

Εἰ θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, ἀκόλαστος ἄρα ὁ θυμός ἀκολάστους ποιῶν τοὺς αὐτούς· καὶ ὑβριστικὸν ἡ ὀργή. γίνεται γὰρ ἀπὸ ζέοντος τοῦ θυμοῦ. οἴνου δὲ ἀπέχομενοι ναζιραῖοι· ἐκτὸς εἶναι θυμοῦ προστάττονται·

κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς τοῦτον παροξύνει:

Οὐκ αἰσχυνθήσεται ἀμαχήσας τῶν πραττόντων· ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ. ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν:

Ὁ ὀφθαλμὸς δὲ δίκαιος καρπὸς εἶναι διὰ τὸν χρόνον καὶ μαθητῶν διαμονῆς·
οὐ δι' ὀλίγου λαίκων· οὐ γὰρ ἂν τὴν βουλὴν ὁ φρόνιμος εἰς φανερὸν φέρει:
Μάλα αὐτὸς καθ' ὃ καταλείπονται· ἐὰν δὲ προλάβοι τὸ πρᾶγμα τινι
ἐν τῷ ζητεῖν τίμιος· τοὺς δὲ ἐπὶ συνήθειαν ἐπιστήμη τοῦτο ποι-
οῦντα: ὃς ἂν ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μα-
καρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει:
Ἡ φυλάσσουσα τὰ πρὸς θεὸν καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια· τοσοῦτον
κοινοῦνται αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σώσει:
ὅταν ὁ βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου· οὐκ ἐναντι-
οῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν:-
Οὐ καρτερήσεται:
τίς καυχήσεται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἁγνὴν ἔχειν
τὴν καρδίαν· ἢ τίς παρρησιάσεται καθα-
ρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν κακολογοῦντος πατέρα
ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτὴρ· αἱ δὲ κόραι τῶν
ὀμμάτων αὐτοῦ, ὄψονται σκότος:
Στάδιον λέγειν τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν ἀγαθόν· διότι
ἡ κακία ἀπεναντίας τῆς ἀρετῆς· καὶ ἡ μὲν θεωρητική
τὸ δὲ τίς· ἐπὶ τοῦ σταδίου νῦν· σημαίνει δὲ τὸ ἀδύ-
νατον· ὡς τὸ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν· τίς καθ' ἡμῶν· σημαί-
νει δὲ καὶ πεῖσιν· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· δηλοῖ
καὶ ἄτομον· ὡς τὸ ἄνθρωπος τίς ἦν:
μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις· ἐν τοῖς
τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται:
ιε Κακία σπουδαίως ἐξ ἀρχῆς αἱρεῖται τὴν ἡδονήν,
δι' ἧς καταίρει καταστρέφει· ἡ δὲ ἀρετὴ ἐκ πόνων
ἀρχομένη, εἰς εὐλογίαν λήγει· ἢ τὸ ἐπισπουδαζομένη·
ἀντὶ τοῦ ἐπισπευδομένη· θορυβουμένη, ὡς τὸ τότε

στενάξουσιν οἱ ἡγεμόνες ἐν δόξῃ: μὴ εἴπῃς τίσομαι τὸν
ἐχθρόν, ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ:
Μὴ ἴσως αὐτὸν ἐκδικεῖ, ἀλλ' ὑπόμεινον τὸν κύριον τὸν ἀποδόντα ἐ-
μὴ ἐκδικήσοντα. στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα
δισσά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου ἀμφότερα· καὶ
ὁ ποιῶν ταῦτα, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδι-
σθήσεται. νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ
ὁδὸς αὐτοῦ. οὖς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ· κυρίου ἔργα
καὶ ἀμφότερα. μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς·
διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων:
Διάθεσιν δολερὰν, λόγον ἔχουσαν χρηστὸν καὶ πρᾶξιν ἀκά-
θαρτον· ἢ παντὸς πράγματος ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. στάθμιον
μέγα καὶ μικρὸν, ἀμφότερα γὰρ κακία. μέτρα δὲ δισσά.
τὸ ἐν μὲν παρέχειν ὑφ' ἑτέρου θέλοντος: μὴ τοῖς ὁμοίοις δὲ
τοῖς ἄλλοις ἀμειβομένῳ. ὁ γὰρ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμποδισθήσεται.
Οὖς ἀκούει. ὁ ὀρθῶς ὁρῶν καὶ ἀκούων:
Τουτέστι μὴ καθεῦδε πολλὰ, ἀλλ' ἄγρυπνος ἔσο:
βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον· καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον
αὐτοῦ. παρὰ κυρίου (ἀνδρὸς) εὐθύνεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ:
Δισσὸν στάθμιον· ὁ διάθεσιν ἔχων δολερὰν τῷ μὲν λόγῳ
χρηστὸν· τῇ δὲ πράξει πονηρόν. ἀκάθαρτος. οἷον
ὅταν τις ἀποδέχηται σωφροσύνην σωφρονῶν:
θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. παγὶς
ἀνδρὶ, ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι· μετὰ γὰρ τὸ εὔξα-
σθαι· μετανοεῖν γίνεται:-
Ὁ θνητὰ φρονῶν. πῶς δυνήσεται τὸν ὀρθὸν βίον, ἤτοι ὁδὸν κυρίου:
Μετανοεῖν γίνεται, ὡς ἐκ φθάσεως καὶ Ἀνανίας καὶ Σαπφείρα

λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός· καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν· φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων:-

~~[illegible]~~ · λικμήτωρ ἀσεβῶν · ὁ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ · χωρίζοντος τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου · τροχὸν τὴν ἀπότομον τιμωρίαν:

ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας:

Τοῦτο λέγει ὅτι οὐδὲν αὐτῷ σκοτεινὸν ἔνδον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ψυχὴ ἡ ἐρευνωμένη αὐτῷ φῶς ἐστι τῷ θεῷ:

ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ · καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ · κόσμος νεανίαις νεανίαις σοφία · δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί · ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς · πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας · ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καὶ καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ:

Cap. 21.

Ὅπου γὰρ ἀλήθεια καὶ ἐλεημοσύνη, οὐδὲν ἄδικον · ὅταν ταῦτα ἔχων φυλάττηται ὑπ' αὐτῶν:

Καὶ γὰρ ποία δόξα ὅτε τῆς φύσεώς ἐστι · ποῖος δὲ πρεσβύτερος τοῦτο οὐκ ἔχει · ἢ τοῦτό φησιν · ὥσπερ τοῦτον ἡ πολιὰ ποιεῖ αἰδέσιμον, οὕτως ἐκεῖνον ἡ σοφία:

Καθάπτονται γὰρ αὐτῶν αἱ τιμωρίαι μέχρι βάθους:

οὗ ἐὰν θελήσας νεύσῃ ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν · πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας ὁ θεός:

Τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ δικαιοσύνης παιδεύων εἰς ἐπιστροφήν:

ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ, μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα:

Εὐθὺς γὰρ ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ σκοπὸς τῶν ἀγαθῶν:+

μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος · λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία · λογισμοὶ σωτεμένοντος πλὴν εἰς περισσείαν · καὶ πᾶς μὴ ἐπισπουδάζων, πλὴν εἰς ὑστέρημα · οὐκ -

ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει
ἐπὶ παγίδας θανάτου· ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθή-
σεται· οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια:

Ὁ θησαυρὸς ὁ διὰ ψεύδους δεῖ αἰσχύνεσθαι μηνύεται:

Ὡς ξένος ὁμίζεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία:

Τιμωρουμένων κακῶν, σωφρονίζεται ὁ ἀμαθὴς καὶ ἐνήπιος.
οὕτω καὶ ὁ δῆμος ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ νίπτεται τὰς
χεῖρας· τὰς πράξεις αὐτοῦ τῇ ἐκείνου τιμωρίᾳ καθαίρων·
οὕτω καὶ αἱ πόρναι· λούονται τῷ αἵματι ἀχαρακτοι καὶ
ἀχάρακτοι:· Πρὸς τοὺς σκολιοὺς, σκολιὰς ὁ θεὸς ἐξα-
ποστέλλει ὁδούς· ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· κρεῖσ-
σον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονια-
μένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ· ψυχὴ ἀσεβοῦς,
οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς αὐτῶν· ζημιουμένου ἀκο-
λάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος:-

Τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ δημοσίων παιδεύσεων ἐπιστρέφει:

Ὕπαιθρος γωνία, πρᾶξις κρύφιος· πρὸς θεωρίας ἀποκειμένη
καὶ ὑπὸ τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου φωτιζομένη· οἶκος
δὲ κεκονιαμένος, κακία ἀρετὴν ὑποκρινομένη:

Συνιῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν· συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν·
καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς· ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπα-
κοῦσαι ἀσθενοῦς· καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων:

Ὥρας τοῦ ἐλέγχειν καὶ μὴ συμπίπτειν τοῖς αὐτοῖς:
δόσις λαθρία ἀνατρέπει ὀργάς· δώρων δὲ ὁ φειδόμενος,
θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν:-

Ὅτι δεῖ ἄνευ πάθους ἐλέγχειν:

Δῆλον ὡς τοῦ δεχομένου· ἢ περὶ τῶν δικαστῶν λέγειν τὸ τῶν
δώρων δεχομένων:

Ἀφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα· ὅσιος δέ, ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις· ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης

Εἴσονται γὰρ ὀρθὰ φρονοῦσαι ἑαυτοῖς καὶ ἑτέροις διηγοῦντες:

Ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται· ἀνὴρ ἐνδεής, ἀγαπᾷ εὐφροσύνην· φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον:

Γιγάντων, αἱρετικῶν θεομάχων· ἢ τῶν δαιμόνων διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐν κακίᾳ:· ἄλλος

Γίγαντας οἶδεν ἡ γραφὴ τοὺς πονηροὺς καλεῖν· τοὺς φαύλους· τοὺς θρασεῖς· τοὺς θεομάχους· μετ' ἐκείνων ἀριθμηθήσεται φησὶ τῶν θεομάχων αἱρετικῶν· σημαίνει γὰρ τὸν θεόμαχον ὡς ἐν τῷ μὴ λήψεταί τις ἀπὸ γίγαντος σκῦλα· ὅπερ ὁ σύμμαχος, παρὰ θεομάχου ἐξέδωκε· σημαίνει καὶ τὸν ὑπερμεγέθη· κατὰ τὸ τοὺς υἱοὺς τῶν γιγάντων ἑωράκαμεν ἐκεῖ· καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· καὶ τὸν ἰσχυρόν· ὅταν λέγει γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας:

Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος

Περικάθαρμα· ἀντὶ τοῦ καταφρονητὸς τῷ δικαίῳ ὁ ἄνομος:

Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ ὀργίλου καὶ γλωσσώδους

Ἡ δὲ φησὶν ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ· γυνὴ τοίνυν ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἡ μὴ ἔχουσα τοὺς παλαιοὺς φύσει οἰκοῦντας· τοὺς φθειρομένους κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· διὸ οὐδὲ ἀξιοῦται ἐν αὐτῇ ἀναπαύσασθαι ὁ διάβολος· ἀλλὰ διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητῶν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑρίσκει· οὗτος γὰρ βασιλεύς ἐστι πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ περὶ τῆς σοφίας· στεναὶ φησὶν αἱ διατριβαὶ οἰκῶν αὐτῆς· ἐν δὲ τούτῳ, ἡ γυνὴ ἡ μάχιμος ἡ κακία ἐστί

σιωπῶντα ποιοῦσα μάχιμον καὶ γλωσσώδη καὶ ὀργίλον:

θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ· ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν:

Σοφὸς γὰρ τοὺς θείους λόγους περιφέρει· ὁ δὲ ἄφρων, λή παραδίδωσιν αὐτούς: τελ σολ

ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν:

Ὑπερβάλλει γὰρ ὁ θεὸς τοὺς ταῦτα ποιοῦντας ταῖς ἀμοιβαῖς: β δύμ

Δόξαν περὶ ἧς εἴρηται ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν:

Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφός, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα τελ σολ

Τὰ τῶν ἐναντίων δογμάτων ἢ τοὺς τῆς κακίας λογισμούς:

Ὃς φυλάσσει στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ ἀπὸ γαστριμαργίας καὶ ματαιολογίας καὶ ψεύδους, οὗτος οὐ θλίβεται ἐν τῷ μέλλοντι· θλίψεως, ἀντὶ τοῦ κολάσεως:

Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται· ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος:

Θρασύς, καὶ ὢν ὁ πάντα τρόπῳ ἀφόβως ἐπιτελῶν· αὐθάδης, ὁ ἀνεπιεικῶς ἔχειν θεριάζειν βουλόμενος:

Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν:

Μὴ γὰρ ἔχων ἐξ ἀκολουθίας πράξειν, ταῖς ἐπιθυμίαις θνήσκει, μὴ ἐνεργοῦντα τῆς ζωῆς:

Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς:

Διάβολος ἐπιθυμεῖ ὁρᾶν τοὺς ἀνθρώπους πάσας ἡμέρας ἁμαρτάνοντας: ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς· θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ.

καὶ [illegible] καὶ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς:
Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς [illegible] τῶν αἰώνων· ὅτι καὶ ἑαυτὸν ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν:
ἀλλ' ὀλήμπτο καὶ γὰρ παρανόμως οὐ καθ' ὀρθῆς πράξεως ἢ προαιρέσεως:
μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται:
μάρτυς ψευδής, παρανομοῦντος τοῦ ψευδομάρτυρος
ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος, φυλασσόμενος λαλήσει:
Ὁ τῷ νόμῳ καταπειθής, πεφυλαγμένως λαλήσει: ἄγος
Τουτέστι κἂν ὑπήκοος ᾖ, φυλάττεται δὲ [illegible] μετὰ [illegible]:
ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ· ὁ δὲ
εὐθής, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ:
πολυ Οὐκ ἐρυθριῶν τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν· ὁ δὲ εὐθύς,
καὶ ἄλλων μὴ ἐλεγχόντων, ἑαυτὸν ἐξετάζει: οὐκ ἔστι
σοφία· οὐκ ἔστιν ἀνδρεία· οὐκ ἔστι βουλή, πρὸς τὸν ἐναντίον:
ἀλλ' Ταῦτα ἐρεῖ ὁ σοφός· τὸ ἀσύγκριτον θέλων δεῖξαι τῆς τοῦ
θεοῦ σοφίας καὶ βουλῆς καὶ ἰσχύος· καὶ ἵνα τοῦτο εἰδότες
οἱ ἀκροαταί, θεραπεύσωσιν αὐτὸν καὶ παρ' αὐτοῦ αἰτήσω-
σι σοφίαν καὶ ἀνδρείαν κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν·
καὶ ἀγαθὴν βουλὴν χαρίσασθαι:
Οὐκ ἔστι σοφία· ἀπαράθετα τὰ θεῖα τοῖς αὐτοῖς:
ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια:
κατὰ τῶν ἑτεροδόξων λόγος· ἢ ὁ νοῦς ὅτι καὶ μαχομένους:—
ἄγος Πρῶτος ὁ προφητικὸς λόγος +
Cap. 22. Αἱρετώτερον ὄνομα καλόν, ἢ πλοῦτος πολύς· ὑπὲρ δὲ
ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή:
Τὸ κατὰ τῆς ἀγαθῆς πράξεως λεγόμενον
Πλούσιος καὶ πένης συνήντησαν ἀλλήλοις:
Ὁ μὲν πλούσιος διὰ τὴν ἐλεημοσύνην καθαίρει θυμὸν [illegible]
μένος τὴν ἀγάπην· ὁ δὲ πένης διὰ τῆς πενίας ταπει-

νοφρονεῖν ἐνδιδάσκονται· γινωσκέτωσαν οὖν ὅτι ὁ σοφ-
θεὶς τὸ μὲν παιδεύεσθαι, τὸ δὲ μεταδιδόναι:

ἀφροτέρους δὲ ποιεῖ τὸν [illegible]· πανοῦργος ἰδὼν πονη-
ρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται:

Ὥστε τὸν μὲν εὐχάριστον εἶναι τὸν δὲ ἀσχήμονα:

οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν:

Ζητήσαντες τὴν αἰτίαν τῆς τιμωρίας, ζημιοῦνται, τὴν
μάθησιν τοῦ αὐθεντικοῦ καὶ φαύλου:

γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή:

Ὁ φόβος τοῦ κυρίου, γένεσίς ἐστι σοφίας καὶ δόξης καὶ ζωῆς·
καὶ πλούτου πνευματικοῦ: ἄλλος

Γενεὰ σοφίας· βούλεται εἰπεῖν ὡς συγγενεῖς ἀλλή-
λων αἱ ἀρεταί· μετὰ ἔχουσαι τὴν σοφίαν· ἢ ὅτι ὁ
φόβος τοῦ κυρίου, γένεσίς ἐστι σοφίας· ἢ γενεὰν σοφίας
φησὶ τὴν δικαιοσύνην τὴν ἔχουσαν φόβον θεοῦ· ὁ γὰρ
τοῦ θεοῦ φόβος πλοῦτός ἐστι καὶ δόξα καὶ ζωὴ τοῖς ἔχουσιν αὐτόν:

τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς· ὁ δὲ φυλάσ-
σων τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀφέξεται αὐτῶν:

Κίνδυνοι καὶ μέριμναι καὶ ἁμαρτίαι καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν δια-
στραμμένων· πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι· καὶ
οἰκέται, ἰδίοις δὲ δεσπόταις δανειοῦσιν:

Ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἐν παντὶ πλουτισθέντες ἐν πάσῃ γνώ-
σει καὶ σοφίᾳ, ἄρξουσι τῶν ἐστερημένων τοῦ τοιούτου πλούτου:
παρῆκε [illegible] νῦν ὁ περὶ οἰκετῶν λόγος ὡς μυστικώτερος:

ἄλλος Οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν πιστοὶ τῶν ἐξ Ἰσραήλ:

ἄλλος Οἱ τῷ πνευματικῷ πλούσιοι· καὶ πρὸς μὲν τὸν δεδιδά-
ξαντα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τὸ ἄστατον· ἀλλὰ καὶ οἱ ταῖς ὀλι-
γαρχίαις, οἱ πλούσιοι τῶν πτωχῶν ἄρχουσιν:

γνῶσιν ἔχοντες τῶν μὴ τοιούτων ἄρχουσιν:

ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακά· πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει· ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ θ(εό)ς· ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει:

Ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα, τὴν ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ πληγὴν ἐπισυνάξει:

ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται· τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δέδωκε τῷ πτωχῷ:

Διδάσκαλοι τοὺς πτωχοὺς τῷ πν(ευματ)ι διατρέφοντες· αὐτοὶ πρότερον τρέφονται· κατὰ τὸ ἐν ἡμέρᾳ λιμοῦ χορτασθήσονται:

Τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς τρέφεται:

νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς· τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων:

Δῶρα τοῦ ἀν(θρώπ)ου αἱ ἀρεταί· δι' ὧν νικᾷ τὸν διάβολον. τίμιος γίνεται παρὰ θ(ε)ῷ· ἀφαιρεῖται δὲ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀπὸ τῶν κτησαμένων αὐτὴν δαιμόνων: ἄλλως

Ὑποφθείρει γὰρ τὸν ἄρχοντα παραβραβεῦσαι τὸ δίκαιον· καὶ τιμᾶται συγκαθιέμενος· ὁ δωροκτησάμενος, ἀπώλεσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ὅρα πῶς πείθει καταφρονεῖν χρημάτων· ἢ διὰ τοῦ διδόντος καὶ διὰ τοῦ λαμβάνοντος οὐκ ἐκεῖνος ἐζημίωται ὁ δούς, ἀλλ' οὗτος ὁ λαβών φησιν· τὴν μέντοι ψυχ(ὴν) ἀπέδοτο τὴν ἑαυτοῦ:

ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν· καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος· ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας ἀτιμάζει· ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας:

Τῶν λαμβανόντων ἀπὸ τῆς χειρίστης ἕξεως τὸν ἄν(θρωπ)ον ἐκβάλλει διδασκαλία· καὶ λοιμὸν δὲ τὸν διάβολον ὄντα τῆς ψυχῆς ἐκδιώκεσθαι· ἐὰν γὰρ ἐν αὐτῇ καθίσῃ,

διὰ τῆς ἀκαθαρσίας πάντας τοὺς ὀρθοὺς λογισμοὺς ἀτι-
μάζει· σκευάριον γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ ἀπόστολος ἀποδείκνυ-
σι· δι' ὧν λογισμοὺς κατηγοροῦντας ἢ ἀπολογουμένους αὐτῆς:·

Χείλεσι ποιμανεῖ βασιλεύς· οἱ γ(ὰρ) ὀφθαλμοὶ κ(υρίο)υ δια-
τηροῦσιν αἴσθησιν· φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος:

Ὅρα πῶς παιδεύει τοὺς ἄρχοντας, τὸ πλέον τῆς ἀρχῆς μήτε
ἐν τοῖς ὑπηκόοις μήτε ἐν φόροις· μήτε ἐν τιμωρίαις τί-
θεσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ τῶν οἰκείων λόγων δι' ἀμεριμνήσεως ἐπισει-
οὐ καὶ ἀπὸ τούτου μόνον αὐτοὺς προτρέπει, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
τῆς προνοίας τοῦ θεοῦ:

Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς· ἐν δὲ ταῖς πλα-
τείαις φονευταί:

Ὁ πρὸς ἀρετὴν ἀκίνητος· λέων ὁ διάβολος, ταῖς ὁδοῖς
τῶν ἀρετῶν ἐπιτίθεται· κρεῖττον οὖν ἀσφαλῶς
ζῆν· καὶ μὴ θρασυνόμενον κινδυνεύειν· ἐν ταῖς
πλατείαις δὲ αὐτὸ ἡ σοφία ἐφέστηκε· σοφιστὰς δὲ
τοὺς περὶ χριστιανῶν λόγους ἀναιρεῖν προθυμουμένους·
ἀλλ' ὁ σπουδαῖος κατὰ σοφίαν ἢ ἀρετήν, καὶ ἂν κινδυνεῦσαι
δέῃ:· Ὁ διάβολός μοι φησὶν ἐμποδίζει πο-
ρεύεσθαι ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θ(εο)ῦ: βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου· ὁ δὲ μισηθεὶς
ὑπὸ κ(υρίο)υ, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν:

= Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός· καὶ οὐκ ἀγα-
πᾷ τοῦ ἀποστρέφεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ἀποστρέφειν δὲ
δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς· ἄνοια ἐξῆπται καρδίας
νέου· ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία, μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ:

Αὐτὰ γὰρ ἀφυλάκτως πλησιάζοντας ἐφέλκεται ὁ παραβάτης: =

Εἰσὶν ὁδοὶ πορεύεσθαι ἀνδρί· ὅτι ἀστεροπῆς ὁ διὰ θα-
νάτου καὶ ἀπωλείας φιλεῖ:

Ὁ τὸ ἦθος νεαρὸς ἀβούλως πράττει· παιδείαν ἠθικήν,
πρὸς ἐπιστροφὴν μὴ παραδεχόμενος:

Ῥάβδος ἡ τῶν ἁμαρτανόντων ἐπιστροφή:

ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ κακά· δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι:

Τὸν πενιχρὸν διὰ λόγου· συκοφαντεῖ ὁ ὑβριστὴς ἀσεβής. πληθύνων τὰ ἑαυτοῦ κακὰ διὰ τῆς εἰς αὐτὸν λοιδορίας καὶ κατακρίσεως· τῷ δὲ πλουτοῦντι λόγοις καὶ οὐ πράξεσι, χαρίζεται ταῖς ψήφοις· προστιθεὶς αὐτὸν τοῦ πενιχροῦ. καίτοι πολλὰ λειπόμενον· ἢ ὁ τὸν πένητα ἐπ' ἐλαχίστοις ἁμαρτήμασι κατακρίνων· τὸν δὲ πλησίον καὶ τὰ μεγάλα ἐξαιτῶν· μεγάλως ἢ αὐτὸν κατακρίνει ἀμφοτέροις ἀδικῶν:

ἄλλως φασί· Ὥσπερ ὁ διάβολος συκοφαντεῖ ἡμᾶς λαμβάνων παρ' ἡμῶν τὰς ἀρετάς, ἃς μὴ δέδωκε μὲν αὐτῷ· καὶ καθὸ μὲν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ τὰς κακίας, ὡς παρὰ πένητος ταῖς ἀρεταῖς λαμβάνομεν· καθὸ δὲ τὰς ἀρετὰς ἡμῶν δίδομεν αὐτῷ ἐπὶ ἐλαττώσει ἡμῶν, ὡς πλουσίῳ τῇ κακίᾳ δίδομεν· μήποτε δέ φησιν ὡς ὀλίγα διδοὺς ἄρχοντα παρ' ὧν συκοφαντεῖ τὰ πλείω κερδαίνων πλέον καὶ βλάπτεται τὴν ψυχήν· ὁ δ' ὅτι πᾶς ὅσος συκοφαντῶν πτωχὸν ἢ καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ὄντων, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ κακὰ καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἑαυτὸν δίδωσι τῷ διαβόλῳ τῷ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι· τουτέστι τὸ ἔλασσον πλουτοῦντι:

Λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὖς, καὶ ἄκουε ἐμῶν λόγων· τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσι· καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν· ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπίς· καὶ γνωρίσῃ σοι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ:

Πρόσεχε τῇ καρδίᾳ ἵνα γνώσῃ ἐρευνητικῶς· μὴ παροδευτικῶς· ὡς τὸ ἐνδέχεται τὸν νοῦν ἑκάστου ἀπροσεκτικῶς:

Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς· εἰς βουλὴν

καὶ

καὶ γνῶσιν· ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου:

Τὰ παρ' ἐμοῦ σοι λεγόμενα φησὶν ἡ σοφία, τρισσῶς ἀπογρά-
φεται ἐν τῷ πλάτει τῆς καρδίας σου. ὥσπερ γὰρ ὁ ἄνθρωπος
συνέστηκεν ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καὶ πνεύματος, οὕτως καὶ ἡ
γραφὴ ἐκ σώματος τῆς λέξεως· ἀφ' ἧς οἱ ἁπλούστεροι ὠ-
φελοῦνται· ἥτις λέγεται πρόχειρος ἐκδοχή· ἐκ ψυχῆς τῆς
ἀναγωγῆς· ἣν ἀκούει ὁ ἐπὶ ποσὸν ἀναβεβηκώς· ἐκ πνεύματος
τῆς ὑψηλοτέρας καὶ πνευματικῆς θεωρίας· ἣν οἱ τέλειοι νοοῦ-
σί τε καὶ λέγουσιν· οἷον ἐπὶ τῆς ὄνου τῆς εἰς τὴν ἀντικρὺ
κώμην δεδεμένης ἧ ἐπεκάθισεν ὁ σωτήρ· πρῶτον μὲν ἀ-
πογράφου τὸ ῥητόν· εἶτα τὴν ἀναγωγήν· ὅτι τῷ ἐθνικῷ δει-
ζόπῳ ἐπιβὰς ὁ λόγος· λογικὸν αὐτὸν κεκλεισμένον παρα-
σκευάζει· εἶτα καὶ τὴν θεωρίαν· ἣν αὐτὸ τὸ τάγμα νοεῖ· πα-
ραλαμβανομένην ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν τόπου τοῦ παραδεί-
σου· ἵνα ἀγάλματα φοροῦντα εἰς τὸν παράδεισον εἰσάξει:

διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον· καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν:

Ὁ λόγος μου φησὶν διδασκαλία ἐστὶν ὑπακοῆς καὶ γνώσεως ἀληθοῦς:

τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι:

Ἕτοιμον εἶναι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ ἐπερωτῶντί σε λόγον πε-
ρὶ τῆς ἐν σοὶ ἐλπίδος:

μὴ ἀποβιάζου πένητα· πτωχὸς γάρ ἐστι:

Μὴ ἀφαρπάσῃς ἀπὸ πτωχοῦ, ὅ τι ποτὲ δὴ κέκτηται διὰ δικαιοσύνην αὐτοῦ:

Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις· ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ
τὴν κρίσιν καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν· μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀν-
δρὶ θυμώδει· φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου:—

Μὴ ἐξομοιοῦ δυνάστῃ τῷ ἐν γνώσει ἀτονοῦντι· ὁ γὰρ πο-
νηρὸς δέχεται αὐτόν:— μήποτε μάθῃς τῶν
ὁδῶν αὐτοῦ· καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ:

παθητικὸν γὰρ καὶ οὐ φυσικὸν τὸ κακόν, ὅθεν ἀσύγγνωστον:

μὴ δίδου σεαυτὸν ἐγγύῃ αἰσχυνόμενος πρόσωπον.
ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃ πόθεν ἀποτίσει, λήψονται τὸ
στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου:

μὴ μαρτύρει προπετῶς διδασκάλοις. μὴ ἰσχυόντων γὰρ
ἐκείνων πρὸς διδασκαλίαν· ἀπαιτηθήσῃ παρὰ τῶν
ὑπὸ σοῦ αὐτοῖς προσαχθέντων. εἰ μετ' ἀληθινοῖς πράξεις, οὐ
διαγνώσει, τὸ ὀρθοδόξως περὶ θεοῦ νοεῖν μὴ ἔχοντος δέ σου ἀπο-
δοῦναι, λήψονται τὴν σκέπουσαν σε ἐπὶ δὲ τὰς δυνάμεις
αὐτὰς τὰς ψυχικάς, πλευραὶ γὰρ αἱ δυνάμεις. ὄρη σιὼν
τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ οἱ φίλοι. ὄροι εἰσὶ τῆς σιὼν καὶ πλευ-
ρὰν αὐτῆς. ἤτοι δυνάμεις ἀντικείμεναι τῷ βορρᾷ.
ἢ οὕτως· οἱ παλαιοῦντες πλευρὰ τοῦ βορρᾶ τουτέστι δυνα-
τοὶ παρὰ τῷ διαβόλῳ· νῶτα ἐστὶ τῆς σιὼν ὄρη τουτέστιν οἱ φίλοι:

διδ ιγ μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς τὸ ὑπερτίθεσθαι μετανοεῖν αἰσχυνό-
μενος τινά. ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃς καὶ οὐκ ἔχῃς καιρὸν
τοῦ μετανοῆσαι· οὐκέτι ἕξεις ἀνάπαυσιν:

κεφ διδ μὴ ἀπερισκέπτως ἐγγυῶ τὴν σάρκα:

μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου:

Ὁ μετατιθεὶς ὅρια θεοσεβείας· δεισιδαιμονίαν ἢ ἀ-
σέβειαν ποιεῖ:

ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

Ὁ πρὸς τὴν τῶν ὄντων κατάληψιν ὀξυφυῶς ἔχων· μὴ πρὸς
γήϊνα καὶ ὑλικὰ πράγματα κατασπάτω τὴν διάνοιαν·
ἀλλ' ἐν τοῖς τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων:

βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι· καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς:

Βασιλέα τὸν σοφὸν σημαίνει· μὴ τοίνυν κατασπάσθω τὸ
τῆς διανοίας ὀξὺ εἰς ὑλικὰ πράγματα:

Ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι· καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρα σου· εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι: cap. 23.

Εἰ μὲν δυνάστου γράφεται τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ δυναστῶν, μωσέως καὶ τῶν προφητῶν· τράπεζα καὶ ἐδέσματα, τὰ ῥήματα τῆς διδασκαλίας Χριστοῦ καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθά· ἐπειδὰν δὲ δειπνεῖν ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ, πάσῃ νοήσει· ἅπερ ἔργοις καὶ λόγοις ἐδίδαξεν ἐπίβαλλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. τουτέστιν ἄρχεται ἔργοις δεικνύειν· ὅτι μιμητής ἐστι Χριστοῦ· ὁ δὲ μὴ ποιῶν ταῦτα· ἀλλὰ πρὸς τὰ βιωτικὰ κεχηνώς· μὴ ἐπιθυμείτω τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· οὐ γὰρ ἐπιτεύξεται αὐτῶν· ταῦτα γὰρ τὰ τοῦ παρόντος αἰῶνος τερπνὰ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς: Εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ· μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς:

Τράπεζα δυναστῶν, οἱ προφητικοὶ λόγοι· οὓς διανοοῦντας, βασιλ μὴ τῇ πρώτῃ ἀρκεῖσθαι τοῦ ἀρίστου τροφῇ· τοῦτο γάρ ἐστι καὶ ἐπιβάλλειν τὴν χεῖρα· ἤγουν μὴ ἐπὶ μόνης τῆς ἱστορίας ἵστασθαι· ἀλλὰ τὸν νοητὸν δεῖπνον ἐπιζητεῖν τῆς πνευματικῆς θεωρίας· καὶ κατὰ ταύτην τὰς ἀρετὰς ἐργάζεσθαι· ἵνα καὶ σὺ θρέψῃς Χριστόν· ὁ δὲ περὶ τὴν ἱστορίαν ἀπλήστως ἔχων μὴ ἀφιστάμενος ταύτης· μηδόλως τῆς τραπέζης αὐτῆς μεταλάβῃς· βλαβήσεται γὰρ ἀπὸ τῆς ἱστορίας· τὸ ἀσύστατον καὶ ψευδὲς ἔκ τισιν ἀπεμφαινόντων. ὡς τὸ ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου καὶ τὰ λοιπά:

Μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ· τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου:

Ὦ δύναται γινώσκειν τοῦ νομίζοντος ἀδελφοῦ ἀταμιευτήρια τοῦ θεοῦ εἷς αὐτός· πένης γὰρ πᾶς ἄνθρωπος· πλούσιος δὲ μόνος ὁ θεός, ἀλλὰ μηδὲ τῇ ἐννοίᾳ σου φησὶ θαυμάζεται τὰ ἀνε-

ξηρανῶντα τοῦ θ(εο)ῦ μυστήρια: Ἐὰν ἐπιστήσ-
ῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν· οὐδαμοῦ φανεῖται· κατε-
σκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ
ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ:

Ἐὰν τὸν θεῖον νοῦν τῆς γραφῆς πρὸς τὸ ῥητὸν μόνον κατα-
βαλεῖν βουληθῆς, οὐ γνωσθήσεταί σοι· ὑψηλὸς γὰρ
ἵπταται καὶ οὐ δύναται περὶ τὰ γήϊνα ἰλυσπώμενος
ἐκείνων λαβεῖν· κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες,
τὰ π(νευματ)ικὰ χαρίσματα: μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκά-
νῳ· μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ· ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις
καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει:

Ἢ τοῦτό φησιν ὅτι οὐχ ἡδέως ἐσθίει βασκαίνων· ἢ ὅτι οὐ
χάριζε χαίρειν τοῖς σιτίοις σου ἤδη καὶ χαρίσῃ· ἢ ὅτι πρό-
τερον ἀποστήσεται ἕως ἂν αὐτὰ ἐμέσῃ· τουτέστιν ὥσπερ
ὁ ἐμῶν ἢ ὁ καταπίνων τρίχα, οὕτως οὐδὲ αὐτὸς ἐκεί-
νος αἰσθήσεται τούτων· ἢ βασκαίνοντα τὸν μικρὸ(ν) πρέπει
καὶ τὴν θείαν γραφὴν ἔξω θερίζοντα φησίν· μὴ οὖν ἀπο-
κοινώσῃς αὐτῷ τὰ μυστικὰ τῆς γραφῆς· διὰ δὲ τοῦ παρα-
δείγματος τῆς τριχὸς· τοιῶν τῶν ἑτεροδόξων λόγους δηλοῖ·
δηλητήρια μᾶλλον ὄντας ἢ τροφάς· ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν
καὶ λυμανεῖται· ἐν τῷ θ(εο)ῦ δείκνυται ὅτι οὐ περὶ αἰσθητοῦ
δείπνου τὰ λελεγμένα περὶ δὲ λόγων καλῶν +

μηδὲ προσαγάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ· ἐξεμέσει γὰρ

Μὴ συνδιασκέπτου περὶ θεωρί(ας)	αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λό-
μετὰ τοῦ γραφικοῦ, σμικρολόγου	γους σου· εἰς ὦτα ἄφρονος
ἢ ἑτεροδόξου τῷ τὴν γραφὴν	μηδὲν λέγε μήποτε μυκτηρί-
ἀττικίζοντι· πρὸς τὸ μηδὲν	σῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου +

~~[illegible]~~ ἀξίως τῶν θείων νοεῖν· καὶ τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα

διαφέρων ἐκφέρει:

μὴ βάλλης τὸ ξίφον τοῖς κυσίν·

μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια· εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς· ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος κραταιός ἐστι καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ:

Τοῖς ὀρφανισθεῖσιν ἀπὸ τοῦ πάλαι αὐτῶν προσδιαφόρου· μηδὲν περὶ τὰ νομοθετηθέντα ἀντιλέγῃς· μηδὲ τοὺς περὶ τὰς τρεῖς ἐμπεσόντας αὐτοὺς ὅρους μετατιθέας. κριτὴς γὰρ ὁ κύριος. ὥς φησιν· ὃς ὁμοῦ δικαιοσύνῃ τῶν μικρῶν τούτων: δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου. τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως:

Εἰς πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν ἕξιν. τὴν πρακτικὴν κατόρθωμά σου, οὕτω ζήτει τὴν θεωρίαν:

μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν· ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ:

τὸν ἔτι νηπιάζοντα τῷ φρονεῖν, ἡ θεϊκὴ παιδεύουσι ὑποβάλλε: σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ. τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ:-

Ἐὰν ἐπιθυμῶν δεήσῃ φησίν, εἰς ζωὴν τοῦτο γενήσεταί σου τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλάττον θανάτου:

υἱέ, ἐὰν σοφὴ γένηται ἡ καρδία σου, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν. καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι. μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλούς. ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅταν γὰρ σωματικὴ ἡ διάλεξις ἢ πολλὴν αὐτὴν διαγγέλλει καὶ μακράν· ἀτεκμόρον οὐκ ἔχουσαν:

ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα· ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται· ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου· καὶ

κατεύθυνε ἔννοιαν σῆς καρδίας:

Ἐὰν τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἐμοῖς συμφράσῃς ἀκολουθῶν τῇ διδασκαλίᾳ σου, τότε ὀρθοὶ ἔσονται. ἐξ ἀγαθῶν ἀρχῶν καὶ ἀγαθῶν ἀφορμῶν. ἀγαθοὺς προφέροντες λογισμούς. ταῦτα γὰρ λέγει ἔκγονα. ἢ τοῦτό φησιν ὅτι τηροῦντί σοι τὴν ἀγαθὴν διδασκαλίαν γενήσονται ἀκροαταὶ πολλοί.

Λογισμοὶ ἀγαθοί. ταῦτα γὰρ ἔκγονα τοῦ νοῦ καὶ πνευματικὰ καὶ γεννήματα. διόπερ ἄτεκνος ἡ μὴ ἔχουσα ταῦτα ψυχή, ἅπερ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ νυμφίου τίκτεσθαι πέφυκεν:

μὴ ἴσθι οἰνοπότης. μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαῖς:

Ἔστιν οἶνος εὐφραίνων καρδίαν, ὁ ἐκ τῶν θείων γραφῶν. ὁ τοῦτο πίνων, ἐξίσταται μὲν τῶν φθαρτῶν. σωφρονίζει δὲ τῷ θεῷ. ἔστι καὶ ἕτερος, ὁ τῶν ἑτεροδόξων λόγος. καὶ ὅσος ἐκ Σοδομίτιδος ἀμπέλου ἐστί. τοῦτον πίνει ὁ παραφρονῶν. ὃς ἐξ ἀνοίας τὴν ὑπόστασιν ἔχει. διὸ καὶ λέγονται οἱ δὲ ἡμῶν ἀνόητοι. κρεῶν τε ἀγορασμοῖς. πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει. καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη, πᾶς ὑπνώδης:-

Μὴ σφόδρα καταγίνου περὶ τὴν κρεοφαγίαν τῶν ἀλόγων. ἀλλὰ μόνον ὅσον διαρκεῖ. μὴ πολὺ γὰρ ἴσθι πρὸς ἀλλοβίαν. ἱμάτια δὲ τὰ δόγματα ἃ ὁ σοφὸς λευκὰ ἔχει καὶ φωτεινά. ὁ δὲ ἄφρων, ῥακώδη καὶ διερρηγμένα φορῶν τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα: ἄλλως

Καὶ πρὸς τὸ ῥητὸν ἁρμόζει τῷ ματαποιουμένῳ σοφίαν. ἢ κατὰ διάνοιαν. ὅτι καὶ ἐκεῖ τῶν ἐναντίων δόγματα οἷα κρέα στερεά τε εἶναι καὶ βορά. ἀλλ' ἔστι δρακόντεια καὶ οὐχ εὔπεπτα. καὶ γὰρ ὅσα ἀπ' αὐτῶν καὶ βορὰ πρὸς πικρίαν

μὴ οὖν ἀκούσας αὐτῶν ἐντείνου ταῖς τούτων ἀγορασίαις· ἀλλ᾽ ὅσον ἀκοῦσαι μόνον καὶ τὸν ἔλεγχον θηρᾶσαι αὐτὸν κατ᾽ αὐτῶν· ἔχεις οἶνον τὸν ἐκ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου βλυζόμενον· ὅς ἐστιν ὁ νοῦς τῶν θείων γραφῶν· πτωχεύσει δὲ πᾶς ὁ τῆς θείας ἐκπίπτων διδασκαλίας τε καὶ σοφίας· ἐν ᾗ ἐστιν ἡ δεξιά, πλοῦτος καὶ δόξα· πόρνος [illegible] σεαυτῶν· τὴν πρὸς τὴν ἀληθινὴν γνῶσιν ὑποκρινόμενος· καὶ ἐξ οἴνου μεθύων, τοῦ ἑτέρου βλέπ ποιοῦντος· καὶ μὴ γρηγορῶν δέ τις μηδὲ νήφων περὶ τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· ἀποφαίνει ἑαυτὸν τῆς ψυχῆς τὰ ἱμάτια· τῇ χαμαιπετεῖ προαιρέσει ῥήγνυσιν αὐτά· ἱμάτια ψυχῆς δόγματα ὀρθὰ ἔννοιαι πράξεων· ἅπερ ὁ ἀεὶ δίκαιος φωτεινὰ κεκτημένος ἐν παντὶ καιρῷ χειμῶνι [illegible]· μετὰ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἀπολλύμενον χιτῶνα:

ἄκουε υἱὲ πρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ· ἀλήθειαν κτῆσαι καὶ μὴ ἀπώσῃ, σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν· καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ, εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ:

μήτηρ, ἡ διδασκαλία εἴρηται· ἧς τὸ γεραρὸν ἀσθένεια τῆς διδασκαλίας ἐστὶν ἀνάδεικνυσι· ἐγείρειν τοίνυν σαυτὸν καινὴν καὶ ἰσχυρὰν τὴν μεθ᾽ αἱρήσεως· οὐ γὰρ αὐτὴν ἐξασθενήσασαν χηρεύουσαν ποιεῖς:

εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί:

Ὁ νοῦς καὶ ἡ αἴσθησις χαίροντος αὐτοῦ καὶ πράττοντος κάλλιστα:

καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε· δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν· οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ, ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν· πίθος γὰρ τετρημμένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος· καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον· οὗτος γὰρ

ζωτόμως ἀποκλείεται· καὶ ποῖον τὸ ἄνομος ἀνα-
λωθήσεται:–

Ἑτέρα τῆς τεκούσης ἡ μήτηρ· πολλαὶ γοῦν εἰσὶ μητέρες· τῶν ποιούντων τὸ θέλημα τοῦ ἐν οὐρανοῖς πρὸς καὶ οὐ κατὰ σάρκα αὐτοῦ τεκοῦσαι. καὶ πρὸς Ἰωάννην εἴρηται· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· οὐ τεκούσης αὐτόν· ἢ μετ' ἀποκαλεῖ τεκοῦσαι. ἢ δὲ ἐκ φύσει μήτηρ ἐν παραλλήλω κεῖται τὸ αὐτό:·

τίνι οὐαί· τίνι θόρυβος· τίνι ἀηδίαι καὶ λέσχαι· τίνι συντρίμματα διακενῆς:

Διὰ τούτων ἀποζήτει ἀκροασίαν· μὴ συμφωνούσης ἐνταῦθα τῷ σώματι τῆς ψυχῆς:

λέσχαι φλυαρίαι· συντρίμματα ἐκ τῶν παθῶν· πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί, ἀμβλυωποῦντος νεκροειδεῖς:

τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί· οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται· μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ· ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου:–

Τοῖς νῦν οὖν σοὶ διηγουμένοις· ἢ τοῖς τῶν παλαιῶν λόγοις. τὸ δὲ ἐν περιπάτοις, τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐννοιῶν ἀναστροφῆς, καὶ βαδίζειν ἐπὶ τὴν τούτων αὐτῶν ἐξέτασιν, ἀδιαφόρως ἐπιθυμίας ἢ ἀδολέσχου διδασκαλίας:

Γυμνωθήσῃ καὶ βαρύτερος ἔσῃ ὡς τὸ ὕπερον. τὸ δὲ τελευταῖον τεθνήξῃ τὸν τῆς ψυχῆς θάνατον:

καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός

Ἡ καρδία τῆς ζώσης ἔτι πονηρότατον· ἀποκρύπτων μετ' αὐτοῦ τὸ σῶμα πηλοῦ ἐν ταῖς ταφαῖς· ἀνεωδεῖν ζῶντα καταλείπτων

τὰ κακὰ ἔργα· ἅπερ ὡς ἐπὶ πολὺ κακῶν σαλάων· τὰ τούτοις
ὡς βορᾷ προστρέχοντα διαφθεῖραι ζῷα· οἱ ὀφθαλμοί
σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκο-
λιά· καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης·
καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι· ἐρεῖς δέ:

Οὐ μόνον περὶ πόρνης εἴρηται, ἀλλὰ καὶ περὶ παντὸς πονη-
ροῦ ἐπιθυμίας· ὅταν γὰρ ὁ νοῦς πρὸς τὴν κακὴν πρᾶξιν
ὁρμήσῃ, τότε ἡ καρδία ἐλέγχει στόμα μελετᾶν σκολιά. τότε
γὰρ ἔσται ὡς ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἀπὸ τῆς ζάλης τῶν πο-
λλῶν λογισμῶν πνιγόμενος· καὶ ὡς κυβερνήτης ἐν πολλῷ
κλύδωνι ὑπὸ τῆς κακῆς ἐπιθυμίας κυμάτων ἐνθύμιος
πρὸς τὴν πονηρὰν πρᾶξιν ἀγωνιᾷ: ἔτυπτόν με καὶ
οὐκ ἐπόνησα· καὶ ἐνέπαιξάν μοι· ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν:

Ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι βασανιζόμενος ὁ ἁμαρτωλός, μέλλει
διαλογίζεσθαι, ὑπομιμνήσκει· ἐρεῖ γάρ· τυπτόμενος ὑπὸ
τῶν δαιμόνων, οὐκ ἐπόνησα· καὶ ἐνέπαιξάν μοι δει-
κνύοντες τὰ πρὸς καιρὸν αἰώνια:

Οὐκ ᾔδειν ἐν τῷ ἀστραφεῖν· ἀναισθητῶ πρὸς τοῖς αἰωνίοις:
πότε ὄρθριος ἔσομαι· ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύ-
σομαι· υἱέ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας· μηδὲ ἐπιθυ- cap. 24.
μήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία
αὐτῶν· καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ:

Ὥστε οὖν ἔσται ὄρθρος· ἡ γνῶσις καὶ ῥῶσις μετανοίας· μεθ' ὃν
ἀνατέλλει ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος· ἵνα εἰς αὐτὸν ὀρθρίζων
συμπολιτεύσωμαι ἁγίοις καὶ θεῷ ἀρέσω·
μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος:

Ὁ σοφὸς αὐτός, ὃς πληροῦται καὶ κοσμεῖται θεωρητικαῖς
καὶ πρακτικαῖς ἀρεταῖς· σοφίᾳ τῇ γνώσει συνέσει, τῇ

πιστημονικὸν ἔχει· ἀσθενήσει δὲ πρᾶξαι:

καὶ μετὰ σωμασκέως ἀνορθοῦται:

Οὐχὶ δὴ τῶν πολεμίων οἰκοδομὴν φησίν, ἀλλὰ τὴν πρόνοιαν οἰκοδομήν· οὐ κοινοδομεῖται δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ~~τοτ~~ ασοῦσα ἀνίσταται:

μετὰ αἰσθήσεως δὲ ἐπὶ πλεῖστα ταμιεῖα:

Τὸ μὲν γὰρ αἰσθητῶν καρπῶν χωρεῖον· ὁ δὲ νοητοῦ φρόνιμοκοσμίως καρπῶν:

ἐν παντὸς πλούτου τιμίου καλοῦ:

Ἔστι γὰρ πλοῦτος τίμιος καὶ καλός, ὅτι διαφέρει δὲ πρὸς πλοῦτον τὸν μήτε τίμιον μήτε καλόν.· κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ· καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων, γεωργίου μεγάλου:·

Οὐ τοσοῦτον γὰρ ἰσχύς, ὅσον βουλή συμβάλλεται:—

μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος· βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς:—

Πράγματος αὐτῆς γέμον ταραχῆς· πρᾶγμα δοκοῦν ἰσχὺ ἴσων μείζων κρίνεσθαι πρᾶγμα πολυχειρίας δεόμενον· ἢ τοῦτό φησιν· ὅτι οὐχ ἁπλῶς δεῖ πολέμοις ἐπιχειρεῖν:

σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθή, ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐν νόμῳ κυρίου, ἀλλ' ἀπολογίζονται ἐν συνεδρίοις· ἀπαιδεύτων συναντᾷ θάνατος· ἀποθνῄσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις:

Πύλαι σοφῶν αἱ πρακτικαὶ ἀρεταί:·/·

·/· ἀναθέρεσθαι δὲ ἀδρι λοιμῶ ὁ μερμοχω θήσει) ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ:=

Τῷ βλαπτικῷ ἡ ἁμαρτία ἐνοικεῖ φησί· εἶναι δὲ παιδίας ἀσοιν ... ἕως ἐσχάτου τῆς ἀναπνοῆς:

Ἐὰν διαφθαρῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:· ῥύσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου κτεινομένους μὴ φείσῃ:

~~ἐὰν διαφθαρῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως~~:

Ἰδίῳ χρήματα ἢ λόγον ὠφέλιμον:

ἐὰν δὲ ἀπιστοῦν ποιῇ δὲ τοῦτον, γίνωσκε ὅτι προδιδοῖ τὴν
τῶν γινώσκει. καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς δὲ
δὲ τὰ πάντα. ὃς ἀποδείκνυσι καὶ συνιστᾷ τὰ τοῦ γένους:
Ἐλέγχει ψευδόμενον καὶ ὅπου σὺ ἔνοχος ψευδῆ καὶ φόνῳ:
φάγε μέλι υἱέ· ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φά-
ρυγξ· οὕτως αἰσθήσει σοφίαν τῇ σῇ καρδίᾳ:
μέλι ἡ ἀλληγορία· κηρίον, ἡ ἱστορία· κέκρυπται γὰρ ἐν αὐτῇ
ὁ βαθύτερος νοῦς· φάρυγξ, ἡ θρεπτικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις:
Ἐσθίει μέλι, ὁ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν ὠφελούμενος· οὐ δὲ ἀ-
π' αὐτῶν τῶν ἐκβάλλων τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους· ἀφ' ὧν
ἀλήφασιν οἱ ἅγιοι προφῆται καὶ οἱ ἀπόστολοι, ζωογονήριον.
καὶ τὸ μὲν μέλι φαγεῖν, τοῦ βουλομένου παντός· τὸ δὲ
κηρίον, μόνου τοῦ καθαροῦ: ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσται καλὴ ᾱ ἐσοφίσθης σοφίᾳ αὐτὰ τὰ σοφὰ διδάγματα:
ἡ τελευτή σου. καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει:
Τὸν πνευματικὸν τῆς γραφῆς νοῦν, τίμιος ἔσται ὁ θάνατός σου
καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδα οὐκ ἀποβαλεῖς:
μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων· μηδὲ ἀπα-
τηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας:
μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ τῷ περὶ προνοίας λόγῳ· τῇ τῶν ὄν-
των γνώσει· καταπατήσει γὰρ ὡς ὗς, τοὺς θείους
λόγους. ἢ καὶ φασὶ αὐτὸν ὡς ἀσθενῆ· λεπτοτέρα διὰ
τῇ τούτου περιττῇ κατηχήσει: ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ
δίκαιος καὶ ἀναστήσεται· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσου-
σιν ἐν κακοῖς· ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ:
κἂν πολλάκις γὰρ ἁμάρτῃ· μετανοήσει:
ἐὰν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου· ὅτι ὄψεται
κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ. καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ
ἀπ' αὐτοῦ. μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς· μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς:

Ὁ γὰρ ἐπιχαίρων, ὅμοιος τῷ διαβόλῳ τῷ μηδένα θέλοντι σωθῆναι: Σὲ γὰρ παιδεύει(?) ὅπου καὶ προσεύχεσθαι, ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν προστασσόμεθα· ἆρα γὰρ καλόν σοι τὸ ἀγωνίζεσθαι· ἄχρι(?) διαμένειν τὸν ἀντίπαλον: ἄλλος

Εἰ γὰρ ἐπιχαίρεις ὡς ἀμείνω τυχών· ὁ δεσπότης μὲν Χριστὸς τούτους ἐπιστήσεται διὰ φιλανθρωπίαν καὶ οὐκ ἂν δυνήσεις δύο ἐπὶ τὸ αὐτό. Σημειωτέον δὲ ὅτι αὐτὸν ἐνταῦθα εἴρηκε τὸν ἐχθρόν· ὑπὲρ οὗ καὶ προσεύχεσθαι ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ἐν εὐαγγελίοις ἐνομοθέτησεν:

οὐ γὰρ μὴ γεννήσεται ἔκγονα πονηροῖς:

Οὐ γεννήσουσι πονηροὶ ἀρετάς· καὶ δόγματα ὀρθά· ταῦτα γάρ ἐστι γεννήματα ψυχῆς· ἢ ὅτι οὐ μὴ γένηται ἀγαθὰ τοῖς πονηροῖς· πᾶσα γὰρ δόξα ἢ πλοῦτος αὐτῶν ἀφανισθήσεται:

λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται· φοβοῦ τὸν θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα· καὶ μηθετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς. ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς:

Οὐ παρατείνει ἡ δυναστεία(?) καὶ αὐτῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ μετ᾽ ὀλίγον ὀλοῦνται(?) τῷ ὑπὸ θεοῦ χειροτονημένῳ βασιλεῖ ἀπειθοῦν(τες), κατὰ ἀνάκλησιν θεῷ ἀπειθεῖ:

τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς οἶδε; λόγον φυλασσόμενος υἱός, ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσται:

Μόνος γὰρ ὁ κρίνων τὸ αἴτιον· καὶ τὸ ἀνάλογον δὲ τῆς τιμωρίας:

ὁ δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν:

Ὁ [illegible] · ἀλλ᾽ ἐπιβάλλων αὐτῷ:

μηδὲν ψεῦδος βασιλεῖ λεγέσθω· καὶ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ· γλῶσσα βασιλέων μάχαιρα καὶ οὐ σαρκίνη· ὃς δ᾽ ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ,

συνεύροις αὐτοῖς ἀναλίσκει· καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει· καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ· ὥστε ἄβρωτα τὰ νεοσσοῖς ἀετῶν· τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόησον: +

Ὥσπερ γὰρ τὴν ἀκοὴν ἀποκρινόμενος ἐξαναγκάζω σφαγιασθῆναι· οὐδὲ μὴ γευσαμένου, τοῦ δὲ ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ, οὐ μὴ ἐξέλθῃ: +

τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσι θεῷ, καὶ παύομαι· [illegible] ἀφρονέστατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων: Cap. 30. in Graeco codice Et in Lat.

Ἀπεποιωμένος ἐν ἀνδρείᾳ, τοῖς ἐν θεῷ πιστοῖς· πίστις γὰρ γὰρ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι δεῖ ταύτης τῆς τύχης· παύομαι δὲ ἤδη παραινοῦντα τοῦ θεοῦ παιδεύοντα:

καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί· θεὸς δεδίδαχέ με σοφίαν· καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα:

Τοῦ θεοῦ δὲ διδάσκοντος με σοφίαν· παρὰ φρόνησις αὐτῇ, καὶ μοὶ σύνεσιν: τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη:-

Δοκεῖ με δυνατὰ λέγειν· εἰς δὲ τὸ ὅρα ταῦτα ἀδύνατα +

τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ· τίς συνέστρεψε τὸ ὕδωρ ἐν ἱματίῳ:

Καὶ τὰ τῶν αἰσθητῶν δυνάμεις ἡνιοχεῖ· τῶν δὲ πρώτων πτερύγες, ἐν ὑψηλοπέταις ἔννοιαι περὶ θεοῦ· ἐν αἷς περὶ πνεύματος ἐκεῖ ἐρισκόμενος· ὁ ἐξ ἐθῶν τοίνυν ἐν τῇ περὶ ζητήματι, συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ· περὶ οὗ λέγει καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως· πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος· πνεῦμα φόβου θεοῦ· ὕδωρ δέ φησιν· τὶς δὲ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἐν περιτεγμένῃ συνοχῇ:

Τὴν ἀληθῆ γνῶσιν ἐναπέθετο ταῖς ἀρεταῖς· ἤγουν τίς δὲ

344

τῆς ἑαυτοῦ πόλει τῇ ἁγίᾳ, τῇ τῶν πραγμάτων ἀσφαλείᾳ καὶ τα-
πήσει δὲ δυναστείᾳ(?): καὶ ἄλλως

Ὥσπερ ἱμάτιον περιβεβλημένον ἐστὶν ἀνθρώπῳ, οὕτως
καὶ τοῦ ἀνδρὸς σώφρων ἡ γαμετή, ὁ δὲ εἰς κόσμον πάσης τῆς γῆς:+

τίς ἐκράτησε τῶν ἄκρων τῆς γῆς. τί ὄνομα αὐτῷ. ἢ
τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῶσι:

Τὰ ὑψηλὰ νοήματα καὶ τὰ ἐπὶ πλάτει(?) πάντα. ἀλλ' ἀπὸ
ἡσαΐας. ἐν κόλποις δὲ τῷ ἡγεμονικῷ:

Ἐν τῇ πόλει τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ παράδεισον τὴν οὐράνιον ζωὴν ἀπέμεινε(?).
ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ. ὅτι δὲ ἱμάτια λέγει τὴν πολιτείαν. ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ φησὶ μὴ ἐπιστρεψάτω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
ἤγουν τὴν προτέραν ὁ τὸν πνευματικὸν ἀγρὸν ἐργαζόμενος:

πάντες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ
αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. μὴ προσθῇς
τοῖς λόγοις αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδὴς γένῃ.
δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ. μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ
τοῦ ἀποθανεῖν με· μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ, μακράν
μου ποίησον. πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς. σύν-
ταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη:

Τὰ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης
ἐθνῶν ποιμνῶ(?) αὐτὰ τ... ἄρα ... . καὶ ζῶν ὁ δὲ(?)
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἀποφαινόμενος:+

Τὸ φρυγανῶδες καὶ τὰ ἀκάνθας(?) ὄντας. τὸ καθαρὸν φανεροῦν-
τες. πρὸς σπάνιν(?) αὐτάρκεις:

Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ. ὁ σοφὸς ταῦτα τῇ σοφίᾳ φησίν.
ἢ ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος τῷ κτίστῃ(?). δύο δέ φησιν παραπλησίων
αἰτεῖ. ἀνὰ τὸ δύνασθαι(?) πρῶτον, πρὸς αἴτησιν ἐπιτυχεῖν

ὧν αἰτεῖ· λέγοντος μὴ μου παραινούσης ἀπαιδευτικῶς χά-
ριν· ἡ φῶς τὸ πρῶτον ἐπὶ γραμμάτων αἴτημα· κατὰ τὸν λόγον, τῇ
τοῦ συνώνυμον γνῶσιν· ἵνα μὴ πλησθεὶς τοῦ σῆς γλώσσης.
ὁ κόρος ὑπερηφανίαν ποιεῖ· καὶ τὸ δυνατὸν ὑπὲρ ἐξελέγχειν τὰ
λόγῳ καὶ ἔργῳ, ὡς ἀναμάρτητον· τὸ γὰρ τίς με ὁρᾷ,
ἀντὶ τοῦ ἐξελέγχει φησίν, ἵνα μὴ πλησθεὶς σοφίας, ἀκατά-
ληπτος εἶναι δόξω τοῖς ἄλλοις· ἢ καὶ τῆς σῆς δόξω τὰ
ὑπὲρ τοῦτο ἰσολαλῶν· ἵνα μὴ πλησθεὶς τῆς σῆς γλώ-
σσης καὶ εἴπω τίς με ὁρᾷ· ἢ πένης γενηθεὶς κλέ-
ψω καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ:
Ἵνα μὴ πλησθεὶς σοφίας, ὑπερήφανος γένωμαι καὶ εἴπω
τίς ἐστι πῶ; ἢ ἀμαθὴς ὤν, ἀπὸ βίας καὶ τῶν θεωρη-
μάτων· τίς δύναται ἐλέγξαι ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ:
μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου.
μήποτε καταράσηταί σε καὶ ἀφανισθῇς:-
Τὸν ἀποκαταστήσαντα τὰ ἴχνια παραβολικῆς θεραπαίνης.
μὴ σκέψῃ δουλώσας πάλιν ὁρμῆσαι ποιήσῃς:
Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐ
καὶ εὐλογεῖ· ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει.
τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν:
Οἱ δὲ πονηροὶ πρὸς ἀρετὴν ἀεὶ φασὶ τὴν μητέρα δι' αὐτὸ ἐκκλησίαν
ἄμεμπτον λέγειν· φαύλους δὲ τοὺς προϊσταμένους:-
Τὰς τοῦ βίου κηλῖδας· ἢ τὸ στόμα ἀπὸ αἰσχρολογίας.
ἢ τὴν καρδίαν ἀπὸ τῶν παραλογισμῶν· ἢ ὡς εἶχεν
ἀπὸ γνώσεως ἀκαθαρσίας, οὐκ ἀπένιψε διὰ
τοῦ βαπτίσματος: ἔκγονον κακὸν, ὑψηλοὺς
ὀφθαλμοὺς ἔχει· τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρε-
ται ἔκγονον κακὸν, μαχαίρας τοὺς ὀδόντας

ἔχει· καὶ τὰς μύλας τομίδας· ὡς τὸ ἀναλί
σκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων

Σπέρμα ἀβραάμ καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε:

Μὴ ἐγγίσῃς μοι ὅτι καθαρός εἰμι:

Τῶν γὰρ ἀσθενῶν κατεπαιρόμενοι, δάκνουσι καὶ κατεσθίουσιν
αὐτούς· οἱ λέγοντες μὴ ἐγγίσῃς μοι ὅτι καθαρός εἰμι:

Ὁ μύλαι λέγονται καὶ αἱ δίστομοι ἀξίναι· καὶ οἱ ἔμπροσθεν ὀδόν
τες δάκνουσι καὶ κατεσθίουσι τοὺς ἀσθενεῖς:

ταῦτα δὲ λέγω, τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰδεῖσθαι
πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν· ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δί
καιός ἐστιν ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται· καὶ μισητὸς
εἰς ἔθνη· οἱ δὲ ἐλέγχοντες, βελτίους φα
νοῦνται· ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία· χείλη δὲ
φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς:

Ηὐχέως τὰ μὴ ἐλέγχοι τῶν κακῶν ὄντων, ἀλλὰ τούτων μόνων:

ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου· καὶ παρα
σκευάζου εἰς τὸν ἀγρόν· καὶ πορεύου κατόπισθέν μου,
καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν μου:

Ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν πάντα ὡς θνητὸς οὕτως πράττε· ἐὰν
γεωργῇς, ὡς θνητός· ἐὰν χωρῇς, ὡς θνητός· ὅταν γὰρ
ὀρθὰ βιώσῃς· κατόπισθέν μου ὡς ἐνομοθέτησα καὶ
πρὸς σὲ ἔταξα:

Πρὸς τὴν μέλλουσαν βλέπων κατάστασιν, τὴν παροῦσαν κα
τεύθυνον· καὶ ἀκολούθει μοι διὰ τῆς πολιτείας σου·
ἥτις ἐστὶν ὁ οἶκος σου· ἡ γυναῖκα ἀρετή:

μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην· μηδὲ πλατύνου
ταῖς χείλεσι· μὴ εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι χρή

σομαι αὐτῷ· τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν:

μὴ ἐν ἀμφρώνου ἐν οἷς αἰσχύνεσθαι δεῖ +

ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων· καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν· ἐὰν ἀφῇς αὐτόν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος· οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται:–

Ὁ πρακτικὸς αὐτουργός, ἀγρὸς ἐστὶν ἀκάνθας φέρων· ὁ θεωρητικὸς ἀμπελών, φέρων σταφυλὴν χολῆς:

ὕστερον ἐγὼ μετενόησα· ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν· ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθεύδω· ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθη· ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου· καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς:

Ἐπειδὴ ὥσπερ γεώργιον· ἀνὴρ ἄφρων ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν χερσωθῇ· δείκνυσιν ὅτι μὴ ἀφεθείς, βελτίων ἔσται· διὸ ἐπάγει· ὕστερον ἐγὼ μετενόησα· ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο παράδειγμα· ὕστερον οὐκ ἐξ ἀρχῆς: χεῖρον γὰρ ἁμαρτάνων, οὐκ ᾔδειν παιδείαν· ὅσα ἀπέβαλον τῇ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐνεργείᾳ· ταῦτα γὰρ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀνέβλεψαν:

Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι· καὶ αἱ τρεῖς αὗται, οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν· καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν:

Βδέλλα τίκτεται μὲν ἐν τοῖς χλιαροῖς τῶν ὑδάτων· σκωληκώδης οὖσα τὶ ζῶον· λειοτάτῃ δὲ χρῆται τῇ ἁφῇ· ἥτις τοῖς χείλεσιν τοῦ ὕδατος μεταλαμβάνουσι· λεληθότως ὑπεισέρχεται τῇ λειότητι· ἔστ' ἂν πεπλακῶσα ἑαυτὴν ἔν τινι τῶν μορίων, οὐ πρότερον ἀπορρήγνυται, ἕως ἂν τῇ ἐμπόσει δολίμ γ

τοῦ αἵματος ἀπουτάνη τὸν ἄνον· αἱμοπότης γάρ ἐστι καὶ ἐν τῷ φαγεῖν φαγεῖν καὶ αὔξεται. ταύτην νῦν εἰκάζει τὸν διάβολον· ὅστις βορᾷ τῶν ἀνθρώπων κορεσθῆναι οὐ δυνάμενος· ζητεῖ γὰρ καὶ χρῆται μάλιστα κατὰ τῶν ἀνθρώπων ὁρμητηρίοις· ἢ δυνα-θυγατέρων· ἀπατῶν· καὶ διὰ τοῦτο καταμικρὸν λέγει θυγατέρας αὐτοῦ ἀνομιῶν· πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοῦ τὰς τῆς ψευδοδοξίας ὁ ᾅδης ἐνάγει πρὸς ἀπώλειαν· ὅπερ δὴ καὶ ᾅδην καλεῖ· τῷ τέλει τῆς δίκης· δεύτερον τῆς ἁμαρτίας τὸ μέγεθος· ἔπειτα περιβάλλων τὴν τῆς ἀκολασίας ἡδυπάθειαν· ὅπερ δὴ καὶ ἔρωτα καλεῖ γυναικός· ἐπὶ τούτοις φιλαργυρία, ἤτοι πλεονεξία· ὅπερ δὴ καὶ γῆν οὐκ ἐμπιπλαμένην ὕδατος ἔφη· τοιαύτη γὰρ ἡ πλεονεξία ἀεὶ ἄπληστος· ταῦτα τοίνυν ἐστὶ τὰ πάθη· ἅτινα ἐξάρτηται τῷ πονηρῷ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπώλειαν· ἅπερ οὕτως φιλεῖ καὶ στέργει, ὥσπερ θυγατέρας ἰδίας. τὸ τέταρτον δὲ καλεῖ, τὴν τούτων χρονίαν συνήθειαν· οὐδὲ γὰρ ὁ πρὸς ἅπαξ ψευδοδοξήσας· ἢ πορνεύσας· ἢ ἐπιθυμήσας τοῦ πλείονος, ἐνθεὶς ὑπέπεσε τοῖς παθήμασιν· ἀλλ' ὅτι τῇ συνηθείᾳ λοιπὸν καὶ τὴν αἴσθησιν πηρωθείς· τοιούτους γὰρ ἂν εὕροις τοὺς ταῖς ψευδοδοξίαις ἐντεθραμμένους, οὐδέποτε κόρον λαμβάνοντας· ἀλλὰ προσεπιτείνοντας τὰ πάθη, ὡς καὶ ἑτέρους ἐπὶ ταῦτα προσέπεσθαι· ὥσπερ ὁ ᾅδης καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ τῇ χορηγίᾳ τῶν προσφόρων οὐ παύεται· οὐδὲ λέγει ἀρκεῖ· ἀλλὰ μᾶλλον ἔπανον γίνεται· τό τε ὕδωρ τῇ ἐπιρροῇ τοῦ ὕδατος, οὐ λήγει ἀλλ' αὔξεται. ἀλλὰ καὶ σὺ φησὶν ὦ παῖ γινώσκων, ἀπέχου τούτων· ἵνα μὴ λάθῃς καταβρεχθεὶς καθάπερ βδέλλη, λαθραίᾳ τῇ ἡδονῇ τὸν βίον ἀπομυζώμενος:

ᾅδης καὶ ἔρως γυναικὸς καὶ τάρταρος· καὶ γῆ
οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος· καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ·
οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ:

Τῇ δὲ ἄλλῃ τῇ ἁμαρτίᾳ, θυγατέρες· πορνεία· φόνος· εἰδωλολατρεία· καὶ οὐκ ἐνεπίπλασαν αὐτήν· οὐ γὰρ πίμπλαται ἀεὶ διὰ τούτων τῶν πράξεων ἡ ἁμαρτία κενοῦσα τὸν αἰῶνα· ἡ τετάρτη φησὶν οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν· τὴν τετάρτην λέγων τὴν κατὰ πάντων ἐπιθυμίαν. ὥσπερ γὰρ ἓν μέν ἐστι τὸ σῶμα μέλη δὲ πολλὰ ἔχον οὕτως καὶ ἡ ἁμαρτία· μία οὖσα πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιθυμίας ἐν ἑαυτῇ ἔχει:+ ἱππολύτου

Βδέλλα ὁ διάβολος· ὡς τὸ τῶν φίλων αἷμα τουτέστι τὴν ζωτικὴν αὐτῶν δύναμιν ἐκμυζῶν· εἶχε δὲ θυγατέρας καλὰς οὐχὶ ὁσίας· οὐδὲν γὰρ ἀνδρεῖον· ἀγαπήσει τῇ ἡδονῇ ἐν τῷ φιλησομένῳ. ᾅδης γὰρ ἡ κακία θυγάτηρ οὖσα τοῦ διαβόλου· ἀναιροῦσα ψυχὰς καὶ κόρον οὐ λαμβάνουσα· γυναικὸς ἔρως, ἡ ἄθεος διδασκαλία τῆς ἀπάτης μὴ πληρουμένη· γῆ τε οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος· ψυχὴ ταμιευομένη καὶ ἄγονος ποτιζομένη μὲν διὰ ταῖς γραφαῖς, μηδὲν βελτιουμένη ἐφ' αἷς πράσαις, τὸ πῦρ ἐστι τῶν κολάσεων:+ ὠριγένους

Δι' ὧν ἀπείρου χρόνου τῶν αἰώνων γίνεται· ἐν παραδείγματι τούτων φησίν· ᾅδης καὶ ἔρως γυναικὸς καὶ τάρταρος· καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος· καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ, οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ· οὔτε γὰρ ποτὲ ὁ ᾅδης οὐ διαλείπει δεχόμενος ψυχὰς ἀπολλυμένων· οὐδὲ ὁ ἔρως τῆς ἀγάπης τῆς γυναικὸς παύσεται εἰς πορνείαν προδότης τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ὅστις γίνεται· τάρταρος δὲ ἀεὶ ἐν λυγρῷ καὶ ζοφερῷ δεῖ τὸ τόπου τῷ χρόνων·

οὐ καταλάμπεται ὑπὸ ἀκτῖνος φωτός· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ ἐν παντὶ πάθει σαρκὸς τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύων· ὡς γῆ μὴ ἐμπιπλαμένη ὕδατος, μηδέποτε ἐξομολόγησιν καὶ λουτροῦ παλιγγενεσίας δεχθεῖν δυνάμενος· ὡς ὕδωρ καὶ πῦρ μὴ λέγοντα ἀρκεῖ:

Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς· καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων· καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν:

Ὀφθαλμὸς ὁ νοῦς ὡς αἴτιος τοῦ καταφρονεῖν ἢ ἁμαρτάνειν· ὅταν οὖν οὗτος καταγελᾷ τῆς ἀρχαιότητος τῶν τοῦ θεοῦ λεγομένων κριμάτων· ἢ τὰς γραφὰς διασύρῃ· τὸν οὐράνιον ἀτιμάζει πατέρα· καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐνδοθεῖσαν γνῶσιν τοῖς προφήταις καὶ ἀποστόλοις· τὸν δὲ τοιοῦτον, ἐμπίπτουσι πονηραὶ δυνάμεις, ταῖς κολάσεσιν ὑπηρετούμεναι· τὴν μερικὴν ἐπάγουσαι καὶ φθορὰν ὡς κόρακες ἅπαν· οὐχ ὑψιπέταις, ἀλλ' ἐκ φαράγγων· οἱ δὲ ὅλον αὐτὸν κατεσθίον, ἀετοὶ καλοῦνται· διὰ τὸ τὴν καθόλου καὶ φθορὰν πιστεύεσθαι: Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι· καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω· ἴχνη ἀετοῦ πετομένου· καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας· καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης· καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι:

Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου τὰ τοῦ διαβόλου λέγει· ὃν καὶ Ἰεζεκιὴλ ἀετὸν ὠνόμασεν· ἅπερ παρὰ τῶν δικαίων οὐκ ἐπιγινώσκεται· διότι οὐ φθάνουσι κατανοῆσαι ἴχνος τῆς αὐτοῦ παρουσίας· ὡς καὶ Δαυὶδ φησίν· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον· πέτρα δὲ λέγεται ὁ Χριστός· ὃς ἐπειδὴ ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησε· ὁδὸν ὄφεως οὐκ ἔσχεν ἐν αὐτῷ· τουτέστιν ἐπιθυμίας σαρκός· καὶ ναῦς δέ, τὸ

σῶμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον· τὸ γὰρ μὴ ὂν πάντως ἀγαθοῦ· καὶ ὡς [illegible]
πλεῖον ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ στρεφόμενον· ὁ αὐτὸς
μόνος τὴν τοῦ βίου θάλασσαν χωρὶς ἁμαρτίας διαπλεύσας·
καὶ τὴν αὐτοῦ οἰκονομίαν ἀκατάληπτον ἀνθρώποις λογισμοῖς
ἐνεργήσας, τὰς τοῦ νέου δι᾽ ὃ σοφὸς ὁ διὸ οὐκ ἐπιγινώσκει
ὁ σοφὸς διὰ τὸ μεστὰς εἶναι ταύτας ἐπιθυμιῶν πονηρῶν
πεπληρωμένας, καὶ μὴ ἀνέχου [illegible] καθεστηκὼς· κα-
τὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ ἴχνη αὐτοῦ τὴν ἄγνωστον ἔξωθεν οὖν κατά-
φρασιν. [illegible] νηὸς τὴν ἐν τῆς προσθέτου σαρκώσεως·
ὁ δ᾽ ὁ σοφὸς τὰς ἐνεργείας τῶν πειρασμῶν +

τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος· ἣ ὅταν πράξῃ ἀπο-
νιψαμένη, οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον:

+ τῆς ἀπὸ [illegible] Ἰουδαίων νεοφύου ἥτις τὴν ὁδὸν
εἴασε [illegible] ἀπονιψαμένης ἑαυτὴν [illegible]:

διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ· τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·
ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ· καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων·
καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν· καὶ
μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ· τέσσαρα
ἐστὶν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν·
οἱ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν· ἢ οἱ χοιρογρύλλιοι,
ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν· οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν
οἴκους· ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρίς, καὶ στρατεύει ἀ-
φ᾽ ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως· καὶ ἀσκαλαβώτης
χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν
ὀχυρώμασι βασιλέως· τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται·
καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει:

Ὁ σεισμὸς δηλοῖ τὴν τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων μεταβολήν·
καὶ μαρτυρεῖ τὸ οἰκέτην δοῦλον ὄντα φύσει βασιλεῦσαι τοῦ

θνητῷ τῶν ἀνων σώματι. ἅπαξ μὲν ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ. δεύτερον δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Σοδομιτῶν μὴ ἐνεγκάντων τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους βιασαμένων. τρίτον, ἐπὶ τῆς μισητῆς Αἰγύπτου τῆς λαχούσης ἄνδρα τὸν Ἰωσὴφ σιτομετροῦντα πᾶσιν ἵνα μὴ διαφθαρῶσι λιμῷ. ἀπολα-νεγκα τὴν εὐτυχίαν, ὡς τοὺς υἱοὺς Ἰσλ ἐξυβρίσασα. οἰκέτις δὲ ἐκβαλοῦσα τὴν ἑαυτῆς δέσποιναν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. ἡ δούλη οὖσα καὶ ξένη τῶν ἐπαγγελιῶν. τὴν ἐλπίδα καὶ κυρίαν συναγωγὴν ἐκβαλοῦσα, γέγονε κληρονόμος καὶ νύμφη Χυ. ἄλλος

Διὰ τριῶν καὶ ἰοῦ καὶ θείου πυρὸς σείεται ἡ σύμπασα γῆ. τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν. ἦλθε γὰρ τὸ μὲν πρῶτον, διὰ νόμου διδάσκων. δεύτερον δὲ, διὰ προφητῶν. τρίτον, διὰ εὐαγγελίων ἑαυτὸν φανερῶς ἀποδεικνύς. τέταρτον κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. οὗ τὴν δόξαν σύμπασα ἡ κτίσις οὐ μὴ βαστάξῃ. ἵν' οὖν διδάξῃ ἡμᾶς τὸ προκείμενον, ἐπάγει λέγων. ἐὰν οἰκέτης φησὶ βασιλεύσῃ τις, ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσλ. οἰκέτης ἐν γῇ Αἰγύπτου γενόμενος. καὶ οὗτος βασιλεύσας ἐν τῇ ἰδίᾳ γῇ, κατεφρόνησε τοῦ Χυ. καὶ ἄφρων πλησθεὶς σιτίων. ἔφαγε γὰρ καὶ ἐνεπλήσθη καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος. καὶ παιδίσκη ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν. τουτέστιν ἡ ἐπίγειος Ἱερουσαλὴμ παιδίσκη πάντων ἐθνῶν γενομένη ἐξέβαλε τὴν ἑαυτῆς κυρίαν. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ κυ, κυριοκτόνος γενομένη. καὶ γυνὴ μισητὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. τίς οὖν μισητή, ἀλλ' ἢ ἡ συναγωγὴ ἡ μὴ ἀγαπήσασα τὸν Χν τὸν παρθένιον ἄνδρα αὐτῆς: ἄλλος

Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ. καὶ μὴν αὐτὸς ὁ ἅπας ὅτι οἰκέτης

ἄρξεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀφρόνων, ἀλλ' ἐνταῦθα οὐχὶ τὸν σωματικὸν
οἰκέτην φησίν, ἀλλ' ἁπλῶς οἰκέτην. ἐπειδὴ παρὰ τὴν
ἀξίαν πράττει διὰ τὴν ἄνοιαν, καὶ μάλιστα ἐννοεῖσθαι αἴτιοι οἱ χειρο-
τονήσαντες αὐτόν. οὐκ οἶδε φησὶν ὅπως τῇ ἀρχῇ χρήσεται.
εἰ γὰρ τοῖς ἐλευθερίοις ἁρμοσθέντα ἐν δέει χαρίζεται τὸ πρᾶ-
γμα, πολλῷ μᾶλλον τούτοις. οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς ἀρχὴν
ἐπιτήδειον ὡς ταπεινοφροσύνη. ἐβασίλευσεν οἰκέ-
της Ἱεροβοάμ. καὶ ἰδὲ ὅσα κακὰ πεποίηκεν, ἃ οὐδεὶς
τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτόν, καὶ τὸ τέλος ἔδειξεν. ἄλλος

Ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ προσέχοντες χριστῷ. τὰ γὰρ ἀσθενῆ
τοῦ κόσμου ἐξελέξατο. οἱ σοφώτεροι εἰσὶ τῶν σοφῶν,
καὶ μέγιστοι ἐν οὐρανοῖς. οἱ δεδιδαγμένοι ὅπως ἐργάζεσθαι
ὡς ἡμέρα ἐστί. καὶ ἐλεημοσύναις ἐν χειμῶνι προσθήκει
σιτόν. καὶ ἑτοιμάζεται τὴν τροφὴν πρὸς τὸ μέλλον-
τος τῆς ὀργῆς χειμῶνος. σύμβολον δὲ οἱ χοιρογρύλλιοι,
τῶν κατοικούντων πίστεως βουλῇ τῆς ζωῆς πέτραν χριστόν. ἡ δὲ
τὴν τοῦ νοητοῦ φαραὼ ἀθετήσασα βασιλείαν ἐξ ἐ-
θνῶν ἐκκλησία. ἀκρίδι διὰ τὸ πρὸς τῶν αἰωνίων κατὰ
φροντίζεσθαι παραβαλλομένη. ἀπὸ ἰησοῦ συναγομένη
τῷ αὐτοῦ κελεύσματι. κατὰ τῶν μεθοδειῶν στρατεύει
τοῦ διαβόλου καὶ τοὺς τῶν αἰγυπτίων ἀφανίζει πόνους.
ὁ αὐτὸς δὲ ἐξ ἐθνῶν λαὸς φωνὴν ἄσημον. ὥσπερ ὁ καλα-
βώτης, τουτέστι συγκεχυμένην νόησιν. καὶ ἄγροικον λό-
γον προϊέμενος. ὅταν ἀρετῶν πράξεσιν ἐπερείδηται,
ἐν τοῖς τῶν οὐρανῶν βασιλείας τῇ οἰκήσει ὀχυρώσει:-

σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν. ὃς οὐκ ἀποστρέφεται
οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος. καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις
εὐψύχως. καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου. καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει:-

σάμενος λέοντος ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν τοῦ Ἰακὼβ προφητείαν.
ὃς κρατεῖ πάντων τῶν ἀλόγων καὶ θηρίων. τουτέστι πα-
θῶν καὶ δαιμόνων. ὁ αὐτὸς καὶ ἀλέκτωρ. ἐν ταῖς ψυχαῖς
τῶν πιστῶν σπείρων τὸν λόγον. καὶ τὴν ἡμέραν ἀναγγέλλων.
καὶ τὸ πτερὸν εἰς αἴσθησιν τῶν ἡμαρτημένων ἄγων.
ὁ αὐτὸς καὶ τὸ αἰπόλιον αὐτοῦ ἄγων. καὶ πληθύνων τὸ
τῶν θεοσεβῶν πλῆθος, ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὁδηγούμενος.
τράγος δὲ ὁ αὐτὸς ἐν τύπῳ καὶ πάλαι ὑπὲρ ἁμαρτιῶν
προσφερόμενος, αὐτὸς οὗτος καὶ ἐν ταῖς τῶν ἰουδαίων ἐδη-
μηγόρει συναγωγαῖς. ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμ-
ματεῖς: Ἐὰν πρόνοιαν αὐτοῦ εἰς εὐφροσύνην καὶ
ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης καὶ ἀτιμωθήσῃ:
Ὁ δεόμενος αὐτὸν ἀφαρπάζειν ἀρετὴν ἢ γνῶσιν, ἐὰν πρὸς
φιλονεικίαν ἐκτραπῇ, ὡς φιλόνεικος ὑπὸ τῆς ἐκκλη-
σίας ἐκβάλλεται:
Προσερχόμενος ἀρετῇ καὶ γνώσει, τὸν [illegible]
ζήτει λόγον. ποθεὶς γὰρ καὶ πεμφθεὶς, ἔσεσθαί σοι στερρὰ
ἀσφαλή. ἐὰν δὲ τὰ σοὶ χαίσῃ σὺ δὴ ὑπερβαίνοις τοῖς λειοτέροις
προσβιάσῃ, θάνατον ψυχῆς ἀντὶ σοφίας εὑρήσεις:
ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται βούτυρον. ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς
μυκτῆρας, ἐξελεύσεται αἷμα:
Ἄμελγε πιστῶς τὰς δύο διαθήκας καὶ εὑρήσεις ἐν ταύταις
ὡς γάλα. ἵνα τρεφόμενος ἐν αὐταῖς, εἰς πιστὸν τέλειον
ἄνδρα καταντήσῃς δικαιοσύνης. ἐὰν δὲ ἀπίστως κατα-
νοήσας τὰ περὶ Χριστοῦ ζητῇς, προσπέσεταί σοι τὸ γράμμα
εἰς αἷμα. ἄχρηστον εἰς βρῶσιν τοῦτό σοι γινόμενον:
Ἐὰν ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.
cap. 31. Οἱ ἐμοὶ λόγοι, εἴρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμὸς. ὃν

ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· τί τέκνον τηρήσεις, ῥήσεις θεοῦ,
πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας· τί
τέκνον ἐμῶν εὐχῶν· μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον.
καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὕστερον βουλίαν.
μετὰ βουλῆς πάντα ποίει:

Τουτέστι βιαζόμενος αὐτοὺς παρὰ τὴν φύσιν αὐτῶν· κρίσιν δὲ λέγει οὐ τῆς δικαιοσύνης τὸ τέλος, ἀλλὰ κατακρίσεως ἀρχήν:

μετὰ βουλῆς οἰνοπότει:

Ὥστε κρατεῖν οἴνου μᾶλλον ἢ κρατεῖσθαι· καὶ οὐ παρεμπέσεις· οὐκ ἐξαχθήσῃ τοῦ καταφέρειν:

Τὸν τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου πίνων οἶνον, τὴν τῶν γραφῶν ἑρμηνείαν καὶ τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν μετὰ πολλῆς διέρχου διακρίσεως· τὴν τῆς διανοίας ἐπισκέπτει:–

οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσίν· οἶνον μὴ πινέτωσαν· ἵνα μὴ πιόντες, ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας. καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς:

Ἀπέχεσθαι μέθης πάντας· πολλῷ δὲ μᾶλλον τοὺς κρατοῦντας· τοὺς τύφου γέμοντας· τοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς φαρμασίας ἀρκουμένους· θυμοῦ γὰρ ὑπέκκαυμα, ἡ περιττὴ οἰνοποσία:

Οἱ τὰ πράγματα διαιροῦντες κριταὶ καὶ τὴν πρακτικὴν κατορθοῦντες, μὴ περὶ τὴν διανοητικὴν ἐπιστήμην καταγινέσθωσαν· ἵνα μὴ φυσιωθῶσι καὶ παραπολέσωσι τοὺς ἀσθενεῖς ἐν πράξει κρίνειν ὀρθῶς· σοφίαν δὲ νῦν, τὴν ὀρθὴν εἶπε κρίσιν:

δίδοται οἶνον τοῖς ἐν λύπαις· καὶ οἶνον ~~τοῖς ἐν λύπαις~~

πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις, ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι:-

Μῶλυ πρὸ ἄφθιτον πόνον. οἱ οὖν διὰ θεὸν κακοποιοῦντες καὶ ὀδυνώμενοι· ἐπὰν μεθυσθῶσι τῆς ἀπὸ τοῦ οἴνου κυρίου πότητος. τῶν ὀδυνῶν ἐπιλανθάνονται:

ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς:

Τὴν προαίρεσιν ἔχε εἰς τὸ προσέχειν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ θεοῦ:

Πλάτυνον τὸ στόμα πλατύτερον καὶ πεπαρρησιασμένον λαμβάνει λόγον· στόμα γὰρ ψυχῆς ὁ πεπαρρησιασμένος λόγος: ἄνοιγε σὸν στόμα· καὶ κρῖνε δικαίως καὶ διάκρινε πένητα καὶ ἀσθενῆ:

Κρῖνε πάντα καὶ διάκρινε δικαίως· ἐν δὲ τῷ λόγῳ διὰ προσώπων· πένητα καὶ ἀσθενῆ τὸν τῆς γνώσεως ἐστερημένον καὶ τὸν ἀκάθαρτον:

γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη θαρρεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς:

Γυνὴ ἐν παροιμίαις. καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ τελεία κατὰ ψυχήν· ἀνδρεία δὲ ἡ τῶν ἀντικειμένων κρατοῦσα. τὸ δὲ τίς ἐπὶ τοῦ σπανίου. εἰ δὲ περὶ σοφίας ὁ λόγος· λίθους λέγει πολυτελεῖς τὴν ἔξω σοφίαν:

Θαρρεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· τῆς μὲν σοφίας ὁ σοφός· τῆς δὲ ἐκκλησίας ὁ Χριστός·

ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον:-

Εὐπορεῖ ἡ μὲν σοφία τῶν αἰχμαλωτιζόντων π...

νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ἡ δὲ ἐκκλησία, τὰς ἐναντίας δόξας διαιρουσῶν ἐννοιῶν· ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ὀρθῶν λογισμῶν τῶν διαφευγουσῶν τὴν ἕξιν τῶν πονηρῶν:

Καὶ ὧν σκύλων, τουτέστι προσόδων· διὰ δὲ τὰς κακίας πρόσκαιρα τὰ καλῶν: Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς:

Ἡ μὲν σοφία διὰ τοῦ ἐρίου, τὰ κατὰ θεωρίαν δόγματα· ἔχει γὰρ τὴν γνῶσιν, ἐκ τοῦ ὡς πρόβατον ἀποσφαγμοῦ· διὰ δὲ τοῦ λίνου τὰ αἰσθητά· ἐκ γῆς γὰρ ἔχει τὴν γένεσιν· ἡ δὲ ἐκκλησία τὰ πνευματικὰ δόγματα· ἡ δὲ ἀγαθὴ ψυχή, ἐννοίας θείας καὶ λογισμοὺς ἀγαθούς· ἢ τὰς περὶ τῶν σωμάτων καὶ ἀσωμάτων θεωρίας· διὰ τῆς πρακτικῆς ἐκπονᾶ πρὸς ἑαυτήν:

Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν βίον:

Οἱ γὰρ ὑπὸ τῆς σοφίας κατασταθέντες διδάσκαλοι, τοὺς πολυτίμους καὶ πορρωτάτω κειμένας χάριτας· οὐκ ἐκ μόνων τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἀλλὰ καὶ ἐναντίων τὰ χρειώδη θησαυρισάμενοι: Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ· καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις· θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο·

Ἀπὸ παντὸς σκοτεινοῦ πράγματος ἀνίσταται γνῶσις οὖσα καὶ φῶς· ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος αἰῶνος εἰς τὸν μέλλοντα: ἄπος
Τὴν νύκτα τὸν ἀνισταμένην ψυχήν, ἐξ ἧς καὶ γρηγοροῦσα ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος πάντως καὶ προσευχομένην ἵνα μὴ εἰς πειρασμὸν ἐμπέσῃ:

ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον:

Συγκλείεται τὴν σὴν πλήρωσιν ἐπιβάλλουσα· ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι· καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα:

Λύχνος ἐστὶ νοῦς καθαρός, πεπληρωμένος τῆς πτικῆς θεωρίας: τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα· τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον:

Ἄτρακτός ἐστι λόγος σωφρονικὸς ἢ κινούμενος ἀπὸ νοῦ πτικῶν θεωριῶν:

Ἄτρακτός ἐστι νοῦς καθαρός· ἐπιπλέκων ἀρετὴν ἐπ' ἀρετῇ, καὶ δόγμασι δόγματα: χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ:

Ἡ σοφία τοῦ νοῦ παρέχει τοῖς πενομένοις ἐπιστήμην, τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας στενότητα πλατύνουσα· διὰ καλεῖται δὲ καὶ τὸν τῆς ἀρετῆς ἐκπεσόντα, βοῶσα· εἴ τις διψᾷ: οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ὅταν που χρονίζει· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδύσκονται:

Ἀνὴρ αὐτῆς ὁ σοφός· οἶκος δὲ αὐτῆς τὰ ὑπερφυῆ δόγματα· ὧν ἄποτε ἐντὸς γενόμενος ἐργάζων τοῖς ἀπηὺ τοῖς θαρρεῖ, εἰς οὐκ ἐκπεσεῖται τῆς ἀρετῆς καὶ γνώσεως: δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα:

Τὸ καὶ θαλάσσης οἱ λόγοι· ἐνδύματα ἐστὶ τῆς ψυχῆς λογικῆς, καὶ τῶν γεγονότων θεωρία· οὐ μόνον δὲ ἀνέπλησε σοφίας δόγματα ... ἀλλὰ καὶ

τὰ εἰσαγωγικά: περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις· ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς: -

Τῶν πεπολιωμένων ταῖς ἐπιστήμαις ταῖς ἀνθρωπίναις: σινδόνας ἐποίησε ~~τὸ αὐτῆς~~ καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι· καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως· καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· καὶ ηὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις· στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς· σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ ἐννόμως θεσμός:

Σινδὼν σχοινοῦ ἔχει τὴν ζήτησιν· καί ἐστι τύπος καρπῶν αἰσθητῶν· πρῶτον γὰρ ὁ σοφὸς τὰ αἰσθητὰ κατορθοῖ, εἶτα τὰ κατὰ θεωρίαν· μήποτε δὲ καὶ ἡ περὶ τοῦ βαπτίσματός ἐστι διδασκαλία· τοῖς Φοίνιξιν ἀποθεῖσα τουτέστι τοῖς ἔθνεσιν:

Χαναναῖοι ἑρμηνεύονται, ταπεινοί· οἷς ἀπέδοτο περιζώματα· ἅπερ πρακτικῆς ἐστι σύμβολα· τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς περισφίγγοντα:

ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν:

Τὸ ἐνεργεία πρὸς τὸ ἀνέστησε: +

Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν· πολλαὶ ἐποίησαν πλοῦτον δυνατά· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας· ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός, οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται:

Πολλαὶ διδασκαλίαι τῆς ἔξω σοφίας τοιοῦτο περισῶσαι· ἀλλ' ἡ θεία σοφία πάντων ὑπέρκειται

τῷ ἀληθεῖ καὶ ὁρίῳ κάλλει:·

φόβον δὲ κυρίου αὕτη αἰνείτω:

Ἡ τυχοῦσα τῆς σοφίας ψυχὴ, αἰνεῖ τὸν φόβον κυρίου· ὅστις γέγονεν ἀρχὴ τῆς γνώσεως πρόξενος:

Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς:

Ἐγκωμιάσατε αὐτὴν, ἐκ τῶν αὐτῆς λόγων τὴν χορηγίαν λαμβάνοντες· ὅπως ἐπαινείσθω δι' αὐτῆς καὶ ὁ σο

φός· οὐ μόνον τὰ πε

ριφανῆ δόγματα

αὐτῆς ἐξηγού

μενος ἀλλὰ

καὶ τὰ

ἄσα

γω

γη

να:

ἐν ταῖς παροιμίαις ὥσπερ παίδευ

μα διὰ παραδειγμάτων καὶ συμ-

βόλων προφέρει καὶ

παραινέσεις:—

Αὗται αἱ παιδεῖαι Σολομῶντος αἱ ἀδιάκριτοι· ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας:

Αἱ μέχρι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης περιεχόμεναι παροιμίαι ἐν ἑνὶ σώματι συντεταγμέναι ὑπὸ Σολομῶντος ἀπηρτίσθησαν. πολλαὶ δὲ ἄλλαι ὡς ἐν ἀποφθέγμασιν αὐτῷ ῥηθεῖσαι σποράδην ἐφέροντο· ἃς οἱ Ἐζεκίου φίλοι συλλεξάμενοι· ὑπομνήμασιν [?] ἐξέθεντο· καὶ τῷ βασιλεῖ ὡς ὕστερον προσήγαγον:

Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον· δόξα δὲ βασιλέως, τιμᾷ πράγματα αὐτοῦ· οὐρανὸς ὑψηλὸς γῆ δὲ βαθεῖα:- Cap. 25.

Ὑπεράνω γὰρ παντὸς λόγου ἀνθρωπίνου:· ἄλλως· τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν ἡ τοῦ βασιλέως κρύπτων παρ' αὐτῷ· τουτέστι κατέχων ἐν φυλακῇ, τιμᾷ πρόσταγμα αὐτοῦ:

Καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος

Ἡ τοῦ Χριστοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ γὰρ πνευματικός, ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται: ἀνεξέλεγκτος· τουτέστιν ἀνεξέταστος· οὐχ ὡς πάντως ἀναμάρτητος· ἀλλ' ὡς οὐ φοβούμενός τινος καὶ ἐλέγχει τὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ ἐπιπλέον τοὺς αὐτὸν κολάσαι:

Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον· καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν:

Λόγοις ἀδοκίμους ἐλέγχοντες καθαρίσωμεν αὐτούς:

Κτεῖναι ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ· μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως· μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο· κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι ἀνάβαινε· ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε μοι

πρὸς τὸ πταῖσμα ἐχέτω ταχύ, ἵνα μὴ μείζονος ἐπισχῶν
κώλυμα αὐτῷ γένοιτο ὁ φίλος· ἡ δὲ μάχη καὶ ἡ ἔ-
χθρα σου οὐκ ἐπαύσατο· ἀλλ' αὔξει σου τὸν θάνατον:

Ὁ τὰς ἐπιθυμίας ἰσχυρῶς ἀποκτείνων· κατορθοῖ τὴν
δικαιοσύνην τοῦ αὐτοῦ νοῦ. ὦ ὀξὺς ἡ σοφία καὶ γνῶ-
σις αἰνα πάντα: + χάρις καὶ σοφία ἐλευ-
θεροῖ. σὺ ἀπόσον σεαυτῷ ἵνα μὴ ἀπονειδισθῇς ζωήν.
ἀλλὰ φύλαξον τὰ ὁ δίκαιος ἀδιαλείπτως:

Χάρις ἡ ἀρετή· φιλία, ἡ συμφωνία σοι μετὰ καὶ ψυχῆς
ὁ τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὑπὸ θεοῦ κοινωνία:

Χάρις ἡ ἀρετή· φιλία ἡ γνῶσις· χριστιανοὶ δὲ ἐσμεν ἀμφω
οἱ οὖν τὴν χάριν αὐτοῦ καὶ φιλίαν ἔχοντες· φίλοι αὐ-
τοῦ καὶ ἀλλήλων εἰσίν: μῆλον χρυσοῦν ὅρμισκος
σαρδίου οὕτως ἀπὸν λόγον ἐπὶ ἁρμόζουσιν αὐτῷ
θεὸς ἐνώπιον χρυσοῦ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται λό-
γος σοφὸς ὡς ἐν ἀκούοντι:

Ὥσπερ μῆλον χρυσοῦν ἁρμόζει σαρδίῳ, οὕτως γνῶσις
θεοῦ ψυχῇ καθαρᾷ· χρυσὸς γὰρ ἡ γνῶσις· σάρδιον
δὲ ἡ πρᾶξις:- + ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμή-
τῳ καταπαύματος ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοῖς ἀ-
ποστείλασιν αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων
ὠφελεῖ· ὥσπερ ἄνεμος καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέ-
στατοι· οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ:-

Ὡς χιὼν ψυχῆ καύματι· οὕτως γνῶσις τῶν θείων· πόνοις
ἀνατίθει καὶ δαμᾷ πειρασμούς:

Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι:

Πολλῶν γὰρ ἀναγκαζόμενος ἀκούειν πραγμάτων.
ἂν μὴ μακροθυμῇ ἀλλ' εὐθὺς τῷ θυμῷ ὑπείξει.

ταμ

τὰ μέγιστα ζημιωθεῖεν ἂν αὐτός τε καὶ τὰ πράγματα·
ὥσπερ οὖν δεῖ μακρόθυμον εἶναι τὸν βασιλέα, οὕτως
καὶ κριτικόν· ὅπως ἂν καὶ τοῖς κόλαξιν ἀποσεί-
οντο, ἀναξίως βλαπτόμενος:

γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ:

Πολλάκις τὰ αὐτὰ ἐξετάζουσα, συντρίβει τῶν δυνα-
μένων τῶν ἐναντίων· ἢ ἐφαρμοστέον τοῦτο, τοῖς διὰ
τῆς χρυσολογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων:

μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανόν· ἵνα μὴ πλησθεὶς
ἐξεμέσῃς· σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς
σὸν φίλον· μήποτε πλησθείς σου μισήσῃ σε:

Οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ μέλι εἰσί· τοσοῦτον ὠφελοῦσιν, ὅσον ἂν
καρποφορῆσαι· τὰ ὑπὲρ δύναμιν μὴ ζητῶν· μήπο-
τε ἐξεμέσῃς τοὺς προτέρους λόγους οὓς ἤκουσας:

μὴ ὑπὲρ τὴν χρείαν κέχρησο τοῖς σωματικοῖς, ἵνα μὴ
μισηθῇς ὑπὸ θεοῦ:

Ἐσθίων ἅπτου θεολογίας· μή πως διὰ ἀσθένειαν
νοὸς, τῆς πνευματικῆς ἐκπέσῃς γνώσεως:

ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν·
οὕτως ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυ-
ρίαν ψευδῆ· ὀδοὺς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου, ὀλεῖ-
ται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφο-
ρον καὶ κατὰ πνοὸς ὁμοίωσιν, οὕτως προσπεσὸν πάθος
ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥσπερ σὴς ἱματίῳ καὶ
σκώληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν:-

Ἔργα παρανόμων ἀπολεῖται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως:

Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·
μὴ ἑαυτῷ ἀμύνου τινός· πρὸς δὲ διάνοιαν· τὸ ὅσον

τὰ δέοντα ζημιούσθω μὴ τὰ περιττά. τοῦτο γὰρ
ποιῶν καθαίρεις αὐτό:- τοῦτο γὰρ ποιῶν
ἃ δὴ θερμήνας πρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. ὁ δεινὸς ἀνταποδώσει ἀγαθά:
Διὰ τῆς εὐποιΐας τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ καθαρίσεις.
ἤγουν τὴν ἐκ μετανοίας λύπην αὐτῷ ἐμποιήσεις.
ἢ πτερώσεις τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν διάβολον:-
ἄνεμος βορέας, ἐξεγείρει νέφη. πρόσωπον
δὲ ἀναιδές, γλῶσσαν ἐρεθίζει. κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίᾳ
δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ:
Ὁ σκληρὸς ἄνεμος βορέας, ὁ διάβολος· ὅστις καὶ
πρόσωπον ἀναιδές· ἐξεγείρει τοὺς πειρασμοὺς τοῖς πι-
στοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς πρὸς κακίαν ἐρεθίζει, ἢ τὴν
γλῶσσαν πρὸς βλασφημίαν:- ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ δι-
ψώσῃ προσηνές. οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν:
περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν:
ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο,
οὕτως ἄκοσμον, δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς:
Οὕτω γνῶσις θεοῦ ἐν καρδίᾳ πραέων. τούτου τοῦ
ὕδατος ὁ διδοὺς ποτήριον μαθητῇ, οὐ μὴ ἀπολέσῃ
τὸν μισθὸν αὐτοῦ: ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν.
τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους. ὥσπερ πόλις τὰ τεί-
χη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος:
μὴ σοφίζου περιττά· μή ποτε ἐκπλαγῇς. πολλὴν γὰρ εὗρεν
περὶ τῶν ἰόντων θεωρίαν. ἀσύμφορον. μάλιστα γὰρ
ἡ ἀλληγορία ἐνταῦθα καὶ ἀνωτέρω:
Ἀκούσας τῶν ἰσ λόγων ποταμοὺς ἐχόντων ἐκπορευομένους
ἐκ τῆς κοιλίας ὕδατος ζῶντος· ἐν ἄλλῳ ὑποδείγματος

ἰταιροδόξου ἢ λογισμοὺς ἀκαθάρτου, φράσσεται αὐτοῦ ἡ πηγὴ τῆς διδασκαλίας· καὶ πίπτει, τῇ τῶν ἀσεβῶν λόγων ὑποσυρεὶς πιθανότητι: οὕτως ἀνὴρ ὃς ὁ μετὰ βουλῆς τι πράττει. ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή. ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί. ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ: Cap. 26.

Πᾶσι πρόκειται τοῖς βουλομένοις λυμαίνεσθαι. ὁ γὰρ βουλευτικός, μεγάλῳ φρουρίῳ τετείχισται τῇ βουλῇ:

μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ γένῃ ὅμοιος αὐτῷ. ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ· ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ. ἐκ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ ὄνειδος ποιεῖται. ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον. ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν:

Οἱ κολακεύοντες ἄφρονας πλουσίους, πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῶν λεγομένοις συντίθενται. μὴ συμφώνει αὐτῷ φησὶν ὅταν πλούσιος ὢν ἐπαινῇ τὸ φιλεῖν ἢ πορνείαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀντίταξον· πρὸς γὰρ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἀποκρίνου. τουτέστι κατηγόρει αὐτῆς. φασὶ δὲ ὡς καὶ πρὸς τὰς αἱρέσεις εἴρηται· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν αἱρέσεων. ἐξ αὐτοῦ ὕβρεις πάσχει. ἐκ τῶν ἐννοιῶν ἀπαγγεῖλαί τι βουλόμενος, ἀφρόνων λόγον προβάλληται:

Περὶ φραστικοῦ εἴρηται. ἢ μᾶλλον ῥῆμα καταλέγειν αὐτῷ τὰ προσαρμόζοντα καὶ φυλάσσειν τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ:-

Ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν, ὅμοιον εἶναι τὸν ἀποστείλαντα αὐτῷ τῷ ἀποσταλέντι:

Διό φησι τῶν τοιούτων περιαιρεῖ μᾶλλον τὴν δυναστείαν· καὶ μὴ τὴν πρακτικὴν ἀρχὴν μήτε λογικὴν τούτοις ἐγχειρίζειν:

Πρὸς δὲ δίδωσιν, τὰς κοινὰς διαφοράς τῆς τύχης· ὥστε ἢ χαίρειν ἢ συνήθως σκυθρωπάζειν· οὐ γὰρ τὰ μέχρι ἐξαιρετέον, ἀλλὰ τὰς τοιαύτας δὲ χρήσεις αὐτῶν:

ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου:

Πολυμέριμνος γάρ ἐστι τὰ πολλά· ἐράνους καὶ προσόδους ἀργυρίου ἐπιζητοῦντες· καὶ ἀντὶ τῶν δεόντων, πράττοντες τὰ χείριστα:

δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων:

Οὐ κρατεῖ γὰρ ἑαυτοῦ ὁ ἄφρων, ἀλλ' ἀλόγως πράττει:

πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων· συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν:

Ἀπὸ κακίας παχυνθείσης ψυχῆς, τῶν οἰκείων ἐξίσταται φρενῶν· χειμάζεταί τε καὶ δεινῶς συντρίβεται:

ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται:

Στραφεὶς γὰρ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται σιχναός:

οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν· ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν· καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις· εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι· ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ· λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς· ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί:

Ὁ μὲν γὰρ τὴν ἀφροσύνην ἑαυτοῦ μαθών, παύσεται· ὁ δὲ τὸ δοκεῖν τῆς ἐπιδόσεως ἔχει ζημίαν:

Κινεῖ ἑαυτοῦ τὸ σῶμα· οὔτε τῆς θεραπείας, οὐδὲν πλέον ἐπίσταται.

ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στροφέως, οὕτως ὀκνηρὸς
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. κρύψας ὁ ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν εἰς τὸ στόμα:

Ὁ περὶ πρᾶξιν ἀρετῆς ὀκνηρός, οὐδὲ λέγειν τι περὶ αὐτῆς θέλει·
ἢ παρὰ ὀκρύπτων ἀρετῆς ἢ λόγου ὠφέλειαν, οὐ βρώσει καὶ
ἐξ αὐτῶν: σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται
τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν:-

Ὁ ὀκνῶν τι πρὸς τὰ θεῖα, σοφώτερος εἶναι νομίζει τοῦ τοῖς θείοις
ἀπαγγέλλοντος νόμοις· λέγων ἡ γνῶσις φυσιοῖ· ζῆν οὖν φησι
ἁπλῶς ἄμεινον· χρηστέον πρὸς τοὺς ἐπιζομένους τινὲς ἀ-
ναξίους ἱερωσύνης: ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός, οὕ-
τως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως, ὥσπερ οἱ ἰώμενοι
προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους· ὁ δὲ ἀπαντήσας
τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται, οὕτως πάντες οἱ ἐνε-
δρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους· ὅταν δὲ φωραθῶσι λέγουσιν
ὅτι παίζων ἔπραξα. ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ· ὅπου
δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος ἡσυχάζει μάχη· ἐσχάρα ἄνθρα-
ξι καὶ ξύλα πυρί· ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης:

Ὁ κέρκωψ· κολακικῶς δῆθεν συμπάσχει τοῖς φίλοις ἕως τοῦ παίου:
ὡς δῆθεν συμπαθῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πονῶν· ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται
κακά, πρὶν ἢ ἰῶν ἔρη· τῷ στόματι αὐτῶν λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατεβρῶντο:- ὅμως

Φυλάττου φησὶ τοὺς δολίους κἂν μαλακοῖς κέχρηνται ῥήμασιν· ἐοί-
γασι χοίροις τῶν ἐκ τοῦ προφανοῦς βαλλομένων: λόγοι κερκώπων μα-
λακοί· οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμεῖα σπλάγχνων· ἀργύριον
διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον· χείλη δόλια,
καρδίαν καλύπτει πονηράν· χείλεσι πάντα ἀπονεύει ἀπο-
κλαιόμενος ὁ πονηρός· ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους:-

Ἐλήφθη δὲ τὸ κέρκωπον, ἀπὸ τῶν ἀλωπέκων· αἵτινες οὐκ ἄλλως τὰ

ἁπλούστερα τῶν πετεινῶν θηρεύουσι αὐτούς· αὐτοὶ φέρουσι τὰ

κέρη ἐπὶ τοῖς ὤμοις πᾶσι· ἐπὶ τὸ τῆς ποίμνης [illegible] ἢ τούτων τὸ πρὸ τοῦ δῆσαι

ζοντας τὰ ἀφθαρτα ζῶα:· ἐὰν δὲ ὁ ἐχθρός μου μεγάλη

τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς· ἑπτὰ γὰρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ:

Ὅσα τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· ποταμὸς δὲ καὶ τῶν λογισμῶν, τῶ λεῖ ἐστι

ἡ ὀδύνη ἐπιστημῶν· ποτὲ καὶ φωνὴ ἡ τῆς προσιεμένος ἐν

ἀντιστατεῖον· ἀσπονδον τὸν πρὸς ἡμᾶς ἔχοντι πόλεμον:·

Οὗτος οὖν ἑπτὰ πονηρίαις εἶπε· τὸ δὲ ἑπτὰ, ἀντὶ τοῦ πολλαί·

ἡ ὅτι τελείως ἐν κακίᾳ τοῦτο ποιεῖ· πεποιωμένος καθά

περ τὸν τῶν ἑπτὰ [illegible]· ἀπαρχὴν ἀρχὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς φθονήσας

φαρτὸν πνεῦμα, ὑποστρέφει αὐτοῦ ἐξαρπαζόμενον: ὁ κρύπτων

ἔχθραν, συνίστησι δόλον· καλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας.

ἀγνωστος ἐν συνεδρίῳ· ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον

ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν

κυλίει· γλῶσσα ψευδὴς, μισεῖ ἀλήθειαν· στόμα δὲ

Cap. 27. ἄστεγον, ποιεῖ ἀκαταστασίας· μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον· οὐ γὰρ οἶδας

τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα· ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα· ἀλλό

τριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη· βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάστακτον ἄμμος,

μὴ θέλειν ὁδηγεῖν ἀγαθός· ἀλλ' ὅσον ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων θαυμάζεσθαι:

ὀργὴ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων· ἀνελεήμων θυμὸς, καὶ ὀξεῖα ὀργή:-

Οὐ γὰρ αἰσθάνεται ὥσπερ παιζόμενος· οὐδὲ ἐπιστρέφει ἑαυτὸν

ὁ σοφὸς: ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος:

Ὁ γὰρ ἐπὶ τῇ κοίτῃ ζῆλος λυπηρὸς ἀφόρητος:

κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι, κρυπτομένης φιλίας:

Διὰ καὶ γὰρ διὰ φιλίαν σιωπῶν, μισεῖ αὐτὸν τῇ ψυχῇ:

ἀξιοπιστότερα εἰσι τραύματα φίλου, ἢ ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ:

Ὠφελιμώτεροι τῶν φίλων οἱ τὰ ἁμαρτήματα ἐξελέγχοντες

ἢ κρύπτοντες ταῦτα: ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα, κηρίοις

κἂν παίζῃ δὲ ἐχθρὸς δὲ βιβλίου, καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται)· ὥσπερ ὅταν ἄρρωστον καταπέσῃ αὐτῆς] διὰ τὸ νοσῶδες αὐτοῦ :-

Ψυχὴ καθαρὰ θείας γνώσεως κατατρυφῶσα, τοιούτων ἔξω λόγοις· οὐχ ὡς σοφὴν ἀλλ' ὡς χαρίεντας μόνον προσίεται. ἀκάθαρτος δέ, καὶ τὴν ψευδώνυμον γνῶσιν ἀληθῆ νομίζει :·

οὕτως ὁ ἄνους δυσχολοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων:

Ὁ σοφὸς παντὸς ἀγαθοῦ τὴν ψυχὴν ἔχων πλήρη, οὐ δέεται τῶν διαφόρων ἡδέων τὴν ἀπόλαυσιν· πάντων τῶν ἡδέων τοῦ βίου καταφρονῶν· οἱ κακοὶ δὲ πεπλησμένοι οἷς τὸ οὐαί, ἐμπαίζουσι κηρίοις, τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν γευομένων μελισσῶν· οἱ δὲ μακαριζόμενοι πεινῶντες ὡς φθειρόμενοι· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγυμνάζεσθαι τοῖς πικροῖς τῶν ψευδοδοξούντων πιθανοῖς φαινομένοις, ἔχουσι τὰ πικρὰ ὡς γλυκέα:

Τόπος καρδίας, ἀρετὴ καὶ γνῶσις: μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία· καταρρήγνυται δὲ ἀπὸ συμπτωμάτων τύχης· φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς:

Νόος κρατῶν τῶν λογικῶν· πολυποίκιλος γάρ ἐστιν ἡ σοφία· ἀμαυροῦται δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἢ θυμικοῦ κρατήσαντος:

Εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν:

Ὁ οἶκος τοῦ σπουδαίου ἡ ἀρετή· μὴ φθονήσῃς οὖν τῷ ἀδελφῷ τῆς ἐπιμελεστέρας πολιτείας, ἀλλὰ ζήλωσον: κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν· σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα εὐφραίνηταί μου ἡ καρδία:

Ὁ διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ γνώσεως συναπτόμενος τοῦ φίλου ἀδελφοῦ:

καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους:

Ἐλέγχων ἐπονείδιστα ἢ τούτων ἄξιος εἶναι

πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων κατεκρύβη· ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες, ζημίαν τίσουσιν:

Ὁπόσα ἐφίεται ὁ φρόνιμος τὰ πρακτικά· πρὸ δὲ τῆς ἀρχ

τοῦ πράγματος· ἐπιφέρει γὰρ αὕτη τὰ ἀκόλουθα ἢ τὰ τοῖς ἀκολουθοῦσι βλάβην ψυχῆς· ὁ δ᾽ ἄφρων τοῖς κακοῖς προσδραμεῖται: ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· παρῆλθε γὰρ ὑβριστής· ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται· ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει:

Τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἐν ἐνδύμασι προβάτων λύκου ἐλέγχει· ὑβριστὴς γὰρ ὢν τῆς ἀληθείας, τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται πρόβατα ἢ τὰ τῶν ἀρετῶν λύματα καὶ τῆς γνώσεως τῶν καλῶν αὐτοῖς χρώματα λαμβάνων: σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος, ἀπὸ τοῦ ἰδίου οἴκου:

Τοῦ ἀνθρώπου οἶκος ἡ ἀρετή· ἐὰν οὖν μὴ σπουδαίως ταύτης ἐπιμελεῖται· ἐν καιρῷ πειρασμῶν ἐκπίπτει αὐτῆς: Βορέας σκληρὸς ἄνεμος· ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται· σίδηρος σίδηρον ὀξύνει· ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου:

Ἀκατάληπτος ὁ διάβολος τοῖς πλέουσι τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, ὁμοίως, ὡς ἄγγελον φωτὸς μετασχηματίζεται: ὃς φυτεύει συκῆν, φάγεται καρποὺς αὐτῆς· ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμηθήσεται· ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων ὅμοιαι· ᾅδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίπλανται· ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι:

Κύριός ἐστιν ἡ συκῆ· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς λύπην θεραπεύει· ὁ δὲ τὸν λόγον φυλάσσων τιμηθήσεται:

βδέλυγμα κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν· καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ· δοκίμιον ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ, πύρωσις·

Στηρίζων ὀφθαλμὸν ὁ ὑπερήφανος ἢ ὁ κακῶς ὁρῶν· καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς· τοῦτο μὲν ἧττον ἐν καιρῷ θυμοῦ καὶ οἴνου: ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά· καρδία δὲ εὐθὴς ἐκζητεῖ γνῶσιν:—

μὴ δὲ τοῖς κακοῖς ἐπαρθῇ, μὴ δὲ τοῖς ἀηδέσιν ἀχθεσθῇ:

Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἐπαινοῦσιν, ἀγαθός· οἱ δὲ φαῦλοι, φαῦλος:

Ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ:

Οὐκ ἀτιμάζων τὸν ἄφρονα ἀποστήσεις τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ διδάσκων οἵας ἀτιμίας ἡ ἀφροσύνη πρόξενος γίνεται.

Ὅτι οὐδὲ ἡ δημοσία ἐπιτίμησις σωφρονίζει τὸν ἄφρονα· ἢ μὴ ἐπὶ πάντων φησὶ μεταχειρίζου τὴν μάστιγα· ἐπεὶ ἐὰν θελήσῃς τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ πολλῶν ἀτιμάζειν, φίλον ἐχθρότερον αὐτὸν καταστήσεις· ἀλλὰ καιρῷ καὶ χρείᾳ ταύτην μεταχειρίζου· ἢ τὸν πεποιημένον τὴν κακίαν· ὁ δὲ ἀπόστολός φησι τὸν ἁμαρτάνοντα ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε· τοῦτο πρὸς ὀλίγον ἐκδαπανέντα:

ὅς φυτεύσει συκῆν:

Τοῦ ῥητοῦ μὴ πάντως συνισταμένου, συνεκληπτέον, τοῖς ὄντως τῇ ἀληθινῇ ἀμπέλῳ πεφυτευμένοις· κἂν τὰ σῦκα δὲ ἡ τροφὴ χρηστή:

Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου· καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις· ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς· οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς γενεάν:

Τῶν διδασκάλων φησίν· ἐπεὶ γνωσθήτω ἀκροατῶν τὰς ψυχάς· τίνες τῶν λεγομένων ἀκούειν δύνανται μαθημάτων· τίνες ὡς νήπιοι δέονται γάλακτος διὸ τροφῆς: Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν· καὶ συνάγαγε χόρτον ὀρεινόν, ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες:-

Πεδίον λέγει τὸν νοῦν· χλωρὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀρετάς· ὧν ἐπιμελούμενος κερεῖ πόαν τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν· χόρτος δὲ ὀρεινός· γνῶσις τῆς θείας δυνάμεως ἁρμόζουσα τῇ ἀλογωτέρᾳ τῶν ψυχῶν καταστάσει· ὄρος δὲ τῇ γραφῇ· ὅ ἐστι τὸ θεῖον καλεῖν· ὡς τὸ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη· καὶ πάλιν ὄρη σωρ-

τῶσιν ὡς κριοί, ἐπὶ τῇ ὁρίᾳ τοῦ ἀγρ. εἰ γὰρ ἐπὶ ἑνὶ ἀμελήτω
χῷ μετανοοῦντι χαίρουσιν ἄγγελοι, πόσω μᾶλλον ἐπὶ τούτοις
ὁδεύουσιν ἀπὸ κακίας ἐς ἀρετήν. διὸ καὶ μόνη τῶν ἁγίων ἀ
γγέλων ἡ γνῶσις τρέφεται ἐν ἡμῖν ἀρεταῖς. ἀφ' ὧν ἐνδύ
εται ψυχὴ σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητος καὶ τὰ ἑξῆς.
υἱὲ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις σεμνὰς ἐς τὴν ζωήν σου.
καὶ ἐς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων:-

Τῶν τοῦ θεοῦ ῥημάτων. λαμβ. δὲ ἡ ζωὴ τὰ δὲ θερα
cap. 28. πόντων γέγραπται + Π φεύγει ὁ ἀσεβὴς μηδενὸς
διώκοντος. δίκαιος δέ, ὥσπερ λέων πέποιθε. δι' ἁ
μαρτίας ἀσεβῶν. κρίσεις ἐγείρονται. ἀνὴρ δὲ πανοῦργος,
κατασβέσει αὐτάς. ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχούς:-

Δῆλος γὰρ ὁ ἀσεβής. λῃστεύει δὲ τιμώμενος:
ὥσπερ ὑετός, λάβρος λάβρος καὶ ἀνωφελής. οὕτως
οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν:

Τῶν αἱρετικῶν ἡ κενότης, ὑετός ἐστι λάβρος καὶ ἀνωφελής.
ὅτι συνοικούντων ἀναπλακ + οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν
νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος. ἄνδρες κακοὶ
οὐ νοήσουσι κρίμα. οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κν, συνήσουσιν ἐν παντί.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν νόμον ποιεῖ αὐτόν. ὁ δὲ ποιῶν αὐτὸν ἀπάθειαν
κτᾶται. καὶ γνῶσις θεοῦ φυλάσσοντα αὐτόν:
κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευ
δοῦς. φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός:-

Ὁ πλεονεκτικὸς μὲν ἀλογώτερός ἐστι τοῦ οἰκοσοφιστοῦ γὰρ ἐκ κακίας φρονήσεως:
Τὰ γὰρ ἐν αὐτῷ πτηνά, σωματικὰ καταλαμβάνεται:
ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα:

Ὁ ποιμαίνων. προβατάζει ἐλίαν, τὰ ἐμπαθῆ νοήματα.
ἀπερισκέπτως φέρων διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου, τὸν θεὸν ἀ

τιμάζει· ὁμοίως καὶ ὁ ἀντιλέγων διελεγχόμενος: ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον
αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἐλεοῦντι πτωχοὺς
συνάγει αὐτόν. ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσα-
κοῦσαι νόμου· καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται:
Τὸ ῥητὸν οὐ πάνυ τι σώζεται· ἃ μὴ διαβοπ ἔρχεται:
Πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν· κακία· ἄνδρες δὲ σοφοί, ἀπολέσου-
σιν αὐτόν· διὰ πνευματικῆς διδασκαλίας, τοὺς ἀκαθάρτους
πρὸς ἀρετὴν ἐπανάγοντες: ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ,
εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται· οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται
ἀγαθά· καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά· σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος:—
Ἑκατὰ σάρκα δηλαδὴ ζῶν δίκαιον. σοφὸν· αὐτῷ:
πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ:-
Τοὺς [illegible] λόγοις πλουτοῦντας, ὁ πρακτικὸς μόνος ἀνὴρ
ματαίως κομπάζοντας καταγνώσεται: διὰ βοήθειαν δικαίων, πολλὴ
γίνεται δόξα· ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι:
Θεὸν δοξάζουσι καὶ αὐτοῖς, ἁμαρτωλοὺς ἐπιστρέφοντες·
οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἀσεβέσιν ἐπινοίαις, ἁλίσκονται· καὶ κακῶς
κακὸν συνάπτοντες: ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν αὐτοῦ·
οὐκ εὐοδωθήσεται· ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται:-
Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν αὐτοῦ, οὐκ εὐοδωθήσεται· ὁ δὲ
ἐξηγούμενος ἐλέγχους, ἀγαπηθήσεται:-
Ὃς τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ ὁμολογῶν, οὐκ ἐπιπτῶν μεταγνώσεται·
ἀλλ' ἐπὶ τῷ λανθάνοντι πράττει:
Ὁ δὲ ἐξηγούμενος, ὁ εἰς μετάνοιαν ἐρχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος:
μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν· ὁ δὲ
σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς:
Ἡ στὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχων πάντα καταπτήσσει τὰ τῆς ἁμαρτίας λυμαινόμενα:
Ἐμπεσεῖται εἰς κακά, τὰ ὄντως κακά, ἢ τὰ κακωτικά:-

χεῖ πάντων κρείττων λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ. βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων, μέγας συκοφάντης· ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν χρόνον ζήσεται. ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ. παίδευε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ:-

Τὸ μὲν γὰρ θερμότατον περὶ πεῖναν, τὸ δὲ περὶ δίψαν· ἡ πάντα δριμεῖαν καὶ τόπον διαρπάζονται, καὶ τάχοι πᾶσαν ἐμπλησθέντες οὐ ταμιεύονται: οὐ μὴ ὑπακούσῃ ἔθνη παρανόμῳ. ὁ πορευόμενος δικαίως, βεβοήθηται· ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς ἐμπορευόμενος, ἐμπλακήσεται. ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, πλησθήσεται ἄρτων· ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας. ἀνὴρ ἀξιόπιστος, πολλὰ εὐλογηθήσεται· ὁ δὲ κακός, οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται. ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός ὁ τοιοῦτος· ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

Ἔθνη παρανόμων, ἀσεβέσιν ἢ δαίμοσιν:

Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ. ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδούς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος. ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς. ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῇ· ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται:

Ὁ ἐλεὼς ὀφθῆναι καὶ βασκαίνων, ἀγνοεῖ ὡς ὁ ἐχθρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ κρυφθὲν δι' ἀξιοπιστίαν αὐτοῦ ἔσται·

Οἱ νῦν ἐλεήμονες, ἐν τῷ μέλλοντι βασιλεύοντες πλουσίων ἄρξουσιν:

Ὁ ἰατρὸς τομαῖς καὶ καυστικοῖς χρώμενος:-

σφαλμένων ἐλέγχων κρίσιν, κρίνει μάταια:

ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων· ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται. ὃς δίδωσι πτωχοῖς, οὐκ ἐνδεηθήσεται. ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται:

ἀπορριπίζεται γὰρ αὐτὸς ὁ ἁμαρτάνων:
ἐνδιδόντας ἴσθι ὅτι καὶ δικαιοῦνται ἀφθῶ:
ἐν τόποις ἀσεβῶν, στένουσι δίκαιοι· ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ, πληθυνθήσονται δίκαιοι:
Τόποι ἀσεβῶν, ἅπας ὁ περίγειος τόπος. ἐν ᾧ παροικοῦντες
ἐν τούτῳ ὅσοι δίκαιοι, στενάζουσι βαρυνόμενοι. ἐὰν δὲ ἀπο-
θάνωσιν οἱ ἀσεβεῖς τὴν ἀσέβειαν, πληθυνθήσονται δίκαιοι. τοῦτο γὰρ
αὐτῶν ἀπώλεια. οὕτω καὶ μακαρ φασὶν λέοντης ὅλων ὁ κύριος
ἀπώλεσε· δικαιοσύνην χαρισάμενος:- κρείσσων ἀνὴρ ἐ- Cap. 29.
λέγχων· ἀνδρὸς σκληροτραχήλου· ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου
αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴασις· ἐγκωμιαζομένων δικαίων, εὐ-
φρανθήσονται λαοί· ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν, στένουσιν
ἄνδρες· ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν, εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ:
Ὁ μὲν γὰρ ἐλέγχων ἰᾶται· ὁ δὲ σκληροτράχηλος ὑβρίζων οὐ
ἰᾶται· ἀπάγεται σχίζων ὢν ἐρεθίζει καὶ ἀναιδεῖς ποιεῖ:
Στένουσιν ἄνδρες, σοφοὶ καὶ δίκαιοι:-
ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλοῦτον. βασιλεὺς δίκαιος,
ἀνίστησι χώραν· ἀνὴρ δὲ παράνομος, κατασκάπτει.
ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον φίλου, περιβά-
λλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν· ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη
παγίς· δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται:
Ὃς ποιμαίνει τὰ πάθη λογισμῷ, ἀπολλύει τὸν ἐπίκοινον πλοῦτον:
ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πτωχοῖς· ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνῶ-
σιν· καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων. ἄνδρες λοι-
μοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν· σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν. ἀνὴρ
δὲ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη· ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος κατα-
γελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει. ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι, μι-
σοῦσιν ὅσιον· οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ:

Ὁ μὲν τὰ τῆς τῶν κειμένων οἶδεν· ὁ δὲ ὅδε τὰ κεφάλαια:
ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφαίνει ἄφρων· σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.
Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφαίνει· ὁ μὴ ἐπισχεῖ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
τὰ κινήματα· ἀγόμενος μᾶλλον ἢ ἄγων· σοφὸς δὲ ταμιεύεται
τὸν θυμὸν αὐτοῦ κατὰ μέρος· ἤτοι ἐπὶ τοῖς δικαίοις ὀργιζό-
μενος πράγμασιν· ἢ διὰ τῆς μακροθυμίας ἀναλίσκων τὸν
θυμὸν κατὰ μέρος: βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄ-
δικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι:
Ἐὰν γὰρ πρὸς ἀδικίαν ἔχει τὴν ἀκοὴν εὐπαράδεκτον, ζηλώσουσιν ἅ-
παντες: νόμος δὲ βασιλέως, καὶ οὐχ ὑπόκειται νό-
μῳ· διὸ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῦ τὸ παράνομος:
δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων· ἐπι-
σκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος
Κρινεῖ γὰρ ἀμφοτέρους ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἤτοι τὸν μὲν ἐπὶ πλεῖον λα-
γεῖν δανείσαντα· ἢ τὸν δανειστὴν λέγει τὸν δολιόψυχον· τὸν δὲ ἀπρο-
αιτῶ ὀφειλέτην· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτούς· ὃ οὐ δεῖ τόκον ὁμοῦ
ἐδίδαξεν· ὁ δὲ παρεδέξατο:- βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντός τε
πτωχούς· ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθή-
σεται· πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν:
Ἀπροσωπολήπτου καὶ ἀδεκάστου κριτοῦ, κοινωνὸς ἔσται ἡ ἀρχὴ
δικαίων καὶ ἀδίκων πράξεων +
Αἱρετώτερον ἔλεγχοι πρῶτον, εἶθ' οὕτως πληγαί +
παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ. πολλῶν ὄν-
των ἀσεβῶν, πολλῶν γίνονται ἁμαρτίαι· οἱ δὲ δίκαιοι
ἐκείνων πιπτόντων, κατάφοβοι γίνονται, παίδευε
υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου:
Πλανώμενος· ἀσεβῶν τῇ γνώμῃ ἢ προσανέχων κακίας +
οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ· ὁ δὲ φυλάσσων

τὸν νόμον μακαριστός:

Ἡ κἀξήγησις τῆς διδασκαλίας· ὁ πρόλογος, ἀνὰ ῥάβδος
δίδοται εἶναι παρανόμω· ἐὰν παρανομοῦν τὸ ἔθνος ἀλλ' οὐ
τελείως ὁ τῶν νόμων ἐξηγητής: λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης
σκληρός· ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται:

Ῥέπων γὰρ πρὸς κακίαν, οὐχ ὑπακούσει τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἤ τι
μωρίαις ὡς ὁ φαραώ: ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις,
γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ:-

Τὸ γὰρ ἐκλαλεῖν πρὸ τοῦ ἐννοεῖν λογιζόμενος ἢ τοῦ εἶναι προσαπολλᾶ
ἐλπίδα· ἐπὶ τοῦ μὴ πω φανέντος ἐλπίς· ὁ τι γνώσεται σπουδῆς
σπουδῆς: ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός, οἰκέτης ἔσται· ἔσχατος δὲ
ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ· ἀνὴρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος:

Ὁ σπαταλῶν ἁμαρτάνει· καὶ δοῦλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας· ὕστερον
δὲ καὶ συναισθήσει γινόμενος, οἷον κατανοήσει, ὀδυνηθήσεται:
ἀνὴρ δὲ ὀργίλος, ἐξώρυξεν ἁμαρτίας:

Θυμὸς γὰρ ἀρχὴ πάθους· ὀργὴ δὲ ἡ στάσις καὶ τέλος:
ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ· τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ κύριος:

Ὑβριστὰς ταπεινοῖ ὁ κύριος, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· καὶ δὲ
τὴν κακίαν, ὕβριν τῆς λογικῆς ὀνομάζει:
ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν:

Εἰς ἀφαιρέσεις κλέπτῃ συνεβάλες αὐτῷ:
ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι, φοβη-
θέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν· ὁ δὲ πε-
ποιθὼς ἐπὶ κυρίῳ εὐφρανθήσεται· ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι
σφάλμα· ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται:-

Τὴν κλοπὴν ὁμολογῆσαι φοβοῦνται· καὶ διὰ τὸν νόμον καὶ
διὰ τὴν ἰδίων αὐτῶν αἰσχύνην· ἐὰν δὲ καὶ ὅρκου προτεθέντος
μὴ ὁμολογήσωσιν, ἐξ ἀμφοῖν σκελισθήσονται: +

πολλοὶ θηρία φεύγουσι πρόσωπον ἡγουμένων. παρὰ δὲ ... ρίου γίνεται τὸ δήμιον ἀνδρί. βούλημα δὲ ἀνόμιαν, καταφωνοῦσα ὁδός:

σε ἔχοντες ἀντίναι θαρρήσαντες τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ βοήθειαν

προσεπικαλεσάμενοι. ἀγαθὸν δὲ ἐλ

πίζειν ἐπὶ κύριον. ἢ

ἐλπίζειν ἐπ'

ἄρχου

σιν:

ἔσω

τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα :-